Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2447

z dnia 24 listopada 2015 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny

(Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/989 z dnia 8 czerwca 2017 r.	L 149	19	13.6.2017
►M2	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/604 z dnia 18 kwietnia 2018 r.	L 101	22	20.4.2018
►M3	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r.	L 234	1	11.9.2019
►M4	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/893 z dnia 29 czerwca 2020 r.	L 206	8	30.6.2020

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 87 z 2.4.2016, s. 35 (2015/2447)
►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 101 z 13.4.2017, s. 200 (2015/2447)
►C3 Sprostowanie, Dz.U. L 157 z 20.6.2018, s. 27 (2015/2447)
►C4 Sprostowanie, Dz.U. L 317 z 14.12.2018, s. 57 (2015/2447)
►C5 Sprostowanie, Dz.U. L 269 z 23.10.2019, s. 13 (2019/1394)

▼B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2447

z dnia 24 listopada 2015 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

Zakres stosowania przepisów prawa celnego, zadania organów celnych i definicje

Artykuł 1

Definicje

1) Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ([1]).

2) Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „bagaż podręczny” oznacza, w odniesieniu do transportu lotniczego, bagaż, który osoba fizyczna zabiera ze sobą do i z kabiny statku powietrznego;

2) „urząd celny przedstawienia” oznacza urząd celny właściwy dla miejsca przedstawienia towarów;

3) „bagaż rejestrowany” oznacza, w odniesieniu do podróży lotniczej, bagaż, który został nadany w porcie lotniczym wyjścia i jest niedostępny dla osoby fizycznej podczas lotu i ewentualnych międzylądowań;

4) „towary identyczne” oznaczają, w kontekście ustalania wartości celnej, towary wyprodukowane w tym samym kraju, takie same pod każdym względem, włączając cechy fizyczne, jakość i renomę. Niewielkie różnice w wyglądzie nie wykluczają uznania za „towary identyczne” towarów, które odpowiadają pozostałym elementom definicji;

5) „międzynarodowy unijny port lotniczy” oznacza każdy unijny port lotniczy, który, na podstawie pozwolenia wydanego przez organ celny, został upoważniony do prowadzenia ruchu lotniczego z terytoriami znajdującymi się poza obszarem celnym Unii;

6) „lot wewnątrzunijny” oznacza przemieszczenie się statku powietrznego między dwoma unijnymi portami lotniczymi, bez międzylądowań, które nie rozpoczyna się ani nie kończy się w pozaunijnym porcie lotniczym;

7) „główne produkty przetworzone” oznaczają produkty przetworzone, dla których udzielono pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego;

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad określających niektóre przepisy unijnego kodeksu celnego (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼B

8) „działalność marketingowa” oznacza, w kontekście ustalania wartości celnej, wszelką działalność związaną z reklamą, marketingiem i promowaniem sprzedaży danych towarów, jak również wszelką działalność związaną z gwarancjami odnoszącymi się do tych towarów;

9) „wtórne produkty przetworzone” oznaczają produkty przetworzone stanowiące konieczny produkt uboczny procesu przetwarzania, inne niż główne produkty przetworzone;

10) „turystyczny lub służbowy statek powietrzny” oznacza prywatny statek powietrzny odbywający loty, których trasa wyznaczana jest przez użytkowników;

11) „publiczny skład celny typu III” oznacza skład celny, który prowadzony jest przez organy celne.

12) „stałe instalacje przesyłowe” oznaczają środki techniczne stosowane do ciągłego transportu towarów takich jak energia elektryczna, gaz i ropa naftowa;

13) „urząd celny tranzytowy” oznacza:

a) urząd celny właściwy dla miejsca wyprowadzenia poza obszar celny Unii, jeżeli towary opuszczają ten obszar w trakcie operacji tranzytowej przez granicę z terytorium leżącym poza obszarem celnym Unii innym niż państwo wspólnej procedury tranzytowej; lub

b) urząd celny właściwy dla miejsca wprowadzenia na obszar celny Unii, jeżeli towary przekroczyły w trakcie operacji tranzytowej terytorium leżące poza obszarem celnym Unii;

14) „towary podobne” oznaczają, w kontekście ustalania wartości celnej, towary wyprodukowane w tym samym kraju, które nie będąc podobnymi pod każdym względem, posiadają podobne cechy i podobny skład materiałowy, co pozwala im pełnić te same funkcje i być towarami handlowo zamiennymi; jakość towarów, ich renoma, posiadanie znaku handlowego zaliczają się do czynników, które należy uwzględniać przy ustalaniu, czy towary są podobne.

ROZDZIAŁ 2

Prawa i obowiązki osób wynikające z przepisów prawa celnego

Sekcja 1

Udzielanie informacji

Podsekcja 1

Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych stosowane do celów wymiany i przechowywania danych

▼M1

Artykuł 2

Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych

(art. 6 ust. 2 kodeksu)

1. Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych, o których mowa w art. 6 ust. 2 kodeksu i w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE)

▼M1

2015/2446, stosowane do celów wymiany i przechowywania informacji na potrzeby wniosków i decyzji zostały określone w załączniku A do niniejszego rozporządzenia.

2. Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych, o których mowa w art. 6 ust. 2 kodeksu i w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, stosowane do celów wymiany i przechowywania informacji na potrzeby zgłoszeń i deklaracji, powiadomień oraz potwierdzeń statusu celnego zostały określone w załączniku B do niniejszego rozporządzenia.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu do czasu wdrożenia pierwszej fazy unowocześnienia systemu wiążącej informacji taryfowej („WIT") i systemu Surveillance 2, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/578 ([1]), nie stosuje się formatów i kodów określonych w załączniku A do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wniosków i decyzji dotyczących WIT, natomiast stosuje się formaty i kody określone w załącznikach 2–5 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 ([2]).

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu do czasu modernizacji systemu dotyczącego upoważnionych przedsiębiorców (AEO), o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, nie stosuje się formatów i kodów określonych w załączniku A do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wniosków i pozwoleń dotyczących AEO, natomiast stosuje się formaty i kody określone w załącznikach 6 i 7 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do systemów informatycznych wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341 do czasu – odpowiednio – wdrożenia lub aktualizacji odpowiednich systemów informatycznych, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, nie stosuje się formatów i kodów wspólnych wymogów dotyczących danych określonych w załączniku B do niniejszego rozporządzenia.

W odniesieniu do systemów informatycznych wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341 do czasu – odpowiednio – wdrożenia lub aktualizacji odpowiednich systemów informatycznych, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, wymiana i przechowywanie informacji wymaganych do dokonania zgłoszeń i deklaracji, powiadomień i potwierdzenia statusu celnego odbywają się według formatów i kodów określonych w załączniku 9 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341.

5. Do czasu wdrożenia systemu decyzji celnych w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, organy celne mogą postanowić, że w odniesieniu do następujących wniosków i pozwoleń zastosowanie mają formaty i kody inne niż te określone w załączniku A do niniejszego rozporządzenia:

([1]) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/578 z dnia 11 kwietnia 2016 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 99 z 15.4.2016, s. 6).

([2]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1).

▼M1

a) wnioski i pozwolenia na korzystanie z uproszczenia dotyczącego ustalania kwot stanowiących część wartości celnej towarów;

b) wnioski i pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego;

c) wnioski i pozwolenia na odroczenie płatności;

d) wnioski i pozwolenia na prowadzenie magazynów czasowego składowania, o których mowa w art. 148 kodeksu;

e) wnioski i pozwolenia na prowadzenie regularnej linii żeglugowej;

f) wnioski i pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy;

g) wnioski i pozwolenia na przyznanie statusu upoważnionego podmiotu dokonującego ważenia bananów;

h) wnioski i pozwolenia na korzystanie z samoobsługi celnej;

i) wnioski i pozwolenia na przyznanie statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR;

j) wnioski i pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego;

k) wnioski i pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego;

l) wnioski i pozwolenia na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć celnych;

m) wnioski i pozwolenia na stosowanie zgłoszenia tranzytowego ze zmniejszoną liczbą danych;

n) wnioski i pozwolenia na korzystanie z elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia celnego.

6. Do czasu wdrożenia systemu decyzji celnych w ramach UKC organy celne mogą zezwolić, aby w odniesieniu do następujących wniosków i pozwoleń zamiast wymogów dotyczących danych określonych w załączniku A do niniejszego rozporządzenia zastosowanie miały formaty i kody wymogów dotyczących danych dla wniosków i pozwoleń określonych w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341:

a) wnioski i pozwolenia na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego;

b) wnioski i pozwolenia na korzystanie z odprawy scentralizowanej;

c) wnioski i pozwolenia na wpis danych do rejestru zgłaszającego;

d) wnioski i pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego;

e) wnioski i pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego;

f) wnioski i pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia;

g) wnioski i pozwolenia na korzystanie z procedury odprawy czasowej;

h) wnioski i pozwolenia na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego;

7. Niezależnie od przepisów ust. 6 do czasu wdrożenia automatycznego systemu eksportu (AES) w ramach UKC lub modernizacji krajowych systemów importu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, w przypadku gdy wniosek o udzielenie pozwolenia jest oparty na zgłoszeniu celnym zgodnie z art. 163 ust. 1

▼M1

rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, stosuje się formaty i kody określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341 w odniesieniu do dodatkowych danych wymaganych dla tego wniosku.

▼B

Artykuł 3

Bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

1. Przy rozwijaniu, utrzymywaniu i wykorzystywaniu systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 16 ust. 1 kodeksu, państwa członkowskie opracowują rozwiązania w zakresie zabezpieczeń i utrzymają te zabezpieczenia, aby zapewnić skuteczne, niezawodne i bezpieczne działanie różnych systemów. Państwa członkowskie zapewniają również opracowanie środków kontroli źródeł danych i ochrony danych przed ryzykiem uzyskania do nich nieuprawnionego dostępu oraz ryzykiem ich utraty, zmiany lub zniszczenia.

2. Każdy przypadek wprowadzenia, zmiany i usunięcia danych rejestruje się wraz z informacjami na temat powodu i dokładnego terminu takiego przetwarzania danych, wskazując osobę, która dokonała tych czynności.

3. Państwa członkowskie przekazują sobie, Komisji oraz – w stosownych przypadkach – zainteresowanemu przedsiębiorcy informacje na temat wszystkich faktycznych lub domniemanych przypadków naruszenia bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych.

Artykuł 4

Przechowywanie danych

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

O ile nie postanowiono inaczej, wszystkie dane zatwierdzone w ramach odpowiedniego systemu teleinformatycznego przechowuje się przez co najmniej trzy lata, począwszy od końca roku, w którym takie dane zostały zatwierdzone.

Artykuł 5

Dostępność systemów teleinformatycznych

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

1. Komisja i państwa członkowskie zawierają porozumienia operacyjne, w których ustanawiają praktyczne wymagania w zakresie dostępności i wydajności systemów teleinformatycznych, a także wymagania w zakresie ciągłości działania.

2. W porozumieniach operacyjnych, o których mowa w ust. 1, wyznacza się w szczególności czas reakcji w odniesieniu do wymiany i przetwarzania informacji w odpowiednich systemach teleinformatycznych.

3. Systemy teleinformatyczne utrzymuje się w stanie ciągłej dostępności. Jednakże obowiązek ten nie ma zastosowania:

a) w szczególnych przypadkach związanych z korzystaniem z systemów teleinformatycznych określonych w porozumieniach, o których mowa w ust. 1, lub – przy braku takich porozumień – na poziomie krajowym;

b) w przypadku działania siły wyższej.

▼B

Podsekcja 2

Rejestrowanie osób

Artykuł 6

Właściwy organ celny

(art. 9 kodeksu)

Za organy celne odpowiedzialne za rejestrację uznaje się organy wyznaczone przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o nazwach i adresach tych organów. Komisja publikuje te informacje w internecie.

Artykuł 7

System teleinformatyczny na potrzeby numeru EORI

(art. 16 kodeksu)

1. Do wymiany i przechowywania informacji dotyczących EORI wykorzystuje się system teleinformatyczny ustanowiony w tym celu zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu („system EORI”).

Właściwe organy celne udostępniają informacje za pośrednictwem tego systemu każdorazowo w przypadku przydzielenia nowych numerów EORI lub w przypadku wprowadzenia zmian w przechowywanych danych dotyczących już zarejestrowanych numerów.

2. Każdej osobie przypisuje się tylko jeden numer EORI.

3. Format i kody danych przechowywanych w systemie EORI zostały określone w załączniku 12-01.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu aktualizacji centralnego systemu EORI, formaty i kody określone w załączniku 12-01 nie mają zastosowania.

Do czasu aktualizacji centralnego systemu EORI, kody wspólnych wymogów dotyczących danych odnoszących się do rejestracji przedsiębiorców i innych osób określa się w załączniku 9 do ►M1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341 ◄.

5. Jeżeli państwa członkowskie gromadzą dane wymienione z pkt 4 załącznika 12-01, zapewniają, że stosowane są formaty i kody określone w załączniku 12-01.

Sekcja 2

Decyzje dotyczące stosowania przepisów prawa celnego

Podsekcja 1

Decyzje wydawane przez organy celne

Artykuł 8

Ogólna procedura dotycząca prawa do bycia wysłuchanym

(art. 22 ust. 6 kodeksu)

1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 6 akapit pierwszy kodeksu powinno:

▼B

a) zawierać odniesienie do dokumentów i informacji, na podstawie których organy celne zamierzają wydać swoją decyzję;

b) wyznaczać termin, w którym zainteresowana osoba musi przedstawić swoje stanowisko, liczony od dnia otrzymania przez nią tego powiadomienia lub uznania, że otrzymała to powiadomienie;

c) informować zainteresowaną osobę o przysługującym jej prawie dostępu do dokumentów i informacji, o których mowa w lit. a), zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Jeżeli zainteresowana osoba wyrazi swoje stanowisko przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), organy celne mogą wydać decyzję, chyba że osoba zainteresowana jednocześnie wyrazi wolę uzupełnienia swojego stanowiska w przewidzianym terminie.

Artykuł 9

Szczególna procedura dotycząca prawa do bycia wysłuchanym

(art. 22 ust. 6 kodeksu)

1. Organy celne mogą wystosować powiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 6 akapit pierwszy kodeksu, w ramach procesu weryfikacji lub kontroli, jeżeli zamierzają wydać decyzję na podstawie:

a) wyników weryfikacji przeprowadzanej po przedstawieniu towarów;

b) wyników weryfikacji zgłoszenia celnego, o których mowa w art. 191 kodeksu;

c) wyników kontroli po zwolnieniu towarów, o której mowa w art. 48 kodeksu, jeżeli towary są w dalszym ciągu objęte dozorem celnym;

d) wyników weryfikacji dowodu unijnego statusu celnego towarów lub, w stosownych przypadkach, wyników weryfikacji wniosku o rejestrację takiego dowodu lub o poświadczenie takiego dowodu;

e) wydania dowodu pochodzenia przez organy celne;

f) wyników kontroli towarów, w przypadku których nie złożono żadnej deklaracji skróconej, deklaracji do czasowego składowania, żadnego zgłoszenia do powrotnego wywozu ani zgłoszenia celnego.

2. Jeżeli powiadomienie zostało wystosowane zgodnie z ust. 1, zainteresowana osoba może:

a) niezwłocznie wyrazić swoje stanowisko, korzystając z tych samych środków, co środki wykorzystane do przekazania jej powiadomienia zgodnie z art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446; lub

b) zażądać przekazania jej powiadomienia zgodnie z art. 8, poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 lit. f).

Organy celne informują zainteresowaną osobę o możliwości skorzystania z tych dwóch rozwiązań.

3. Jeżeli organy celne wydadzą decyzję mającą negatywne skutki dla zainteresowanej osoby, odnotowują, czy taka osoba wyraziła swoje stanowisko zgodnie z ust. 2 lit. a).

▼B

Podsekcja 2

Decyzje wydawane na wniosek

Artykuł 10

Systemy teleinformatyczne na potrzeby decyzji

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

1. Do wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji, które mogą mieć wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie, oraz informacji dotyczących wszelkich późniejszych zdarzeń, które mogą mieć wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, wykorzystuje się system teleinformatyczny utworzony w tym celu zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu.

Właściwy organ celny udostępnia informacje za pośrednictwem tego systemu niezwłocznie, najpóźniej w terminie siedmiu dni od daty ich uzyskania.

2. Do wymiany informacji dotyczących wniosków i decyzji, które mogą wywierać wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie, wykorzystuje się zharmonizowany unijny interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Komisję i państwa członkowskie działające w porozumieniu.

3. Ustępy 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się od dnia wdrożenia systemu decyzji celnych w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE.

Artykuł 11

Organ celny wyznaczony do przyjmowania wniosków

(art. 22 ust. 1 akapit trzeci kodeksu)

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz organów celnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 akapit trzeci kodeksu, wyznaczonych do przyjmowania wniosków. Państwa członkowskie powiadamiają również Komisję o wszelkich późniejszych zmianach wprowadzonych w tym wykazie.

Artykuł 12

Przyjęcie wniosku

(art. 22 ust. 2 kodeksu)

1. Jeżeli organ celny przyjmuje wniosek zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, datą przyjęcia takiego wniosku jest data otrzymania przez organ celny wszystkich informacji wymaganych zgodnie z ►M1 art. 22 ust. 2 ◄ akapit drugi kodeksu.

2. Jeżeli organ celny stwierdza, że wniosek nie zawiera wszystkich wymaganych informacji, żąda od wnioskodawcy dostarczenia tych informacji w rozsądnym terminie, który nie powinien przekraczać 30 dni.

Jeżeli wnioskodawca nie przekaże organowi celnemu żądanych informacji w określonym terminie, wniosek nie zostaje przyjęty, a wnioskodawcę informuje się o tym fakcie.

▼B

3. Jeżeli wnioskodawca nie otrzyma informacji o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku, uznaje się, że wniosek został przyjęty. Datą przyjęcia wniosku jest data jego złożenia lub – w przypadkach, gdy wnioskodawca przedstawił dodatkowe informacje na żądanie organu celnego zgodnie z ust. 2 – data przekazania przez wnioskodawcę ostatniej żądanej informacji.

Artykuł 13

Przechowywanie informacji dotyczących decyzji

(art. 23 ust. 5 kodeksu)

Organ celny właściwy do wydania decyzji zachowuje wszystkie dane i informacje uzupełniające, na podstawie których wydał decyzję, przez okres co najmniej trzech lat od upływu terminu jej ważności.

Artykuł 14

Konsultacje między organami celnymi

(art. 22 kodeksu)

1. Jeżeli organ celny właściwy do wydania decyzji musi skonsultować się z organem celnym innego zainteresowanego państwa członkowskiego w kwestii spełnienia warunków i kryteriów niezbędnych do wydania korzystnej decyzji, takie konsultacje przeprowadza się w terminie przewidzianym dla danej decyzji. Organ celny właściwy do wydania decyzji wyznacza termin na przeprowadzenie konsultacji, który rozpoczyna swój bieg w dniu powiadomienia tego organu celnego o warunkach i kryteriach, jakie muszą zostać poddane analizie przez organ celny proszony o konsultacje.

Jeżeli po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w akapicie pierwszym, organ celny proszony o konsultacje, uznaje, że wnioskodawca nie spełnia jednego lub większej liczby warunków i kryteriów do wydania korzystnej decyzji, przekazuje organowi celnemu właściwemu do wydania decyzji należycie udokumentowane i uzasadnione wyniki konsultacji.

2. Organ celny właściwy do wydania decyzji może przedłużyć termin na przeprowadzenie konsultacji wyznaczony zgodnie z ust. 1 w następujących przypadkach:

a) gdy z uwagi na charakter analiz, które mają zostać przeprowadzone, organ proszony o konsultacje zwraca się o przedłużenie terminu;

b) gdy wnioskodawca podejmuje działania w celu zapewnienia spełnienia warunków i kryteriów, o których mowa w ust. 1, i przekazuje taką informację organowi celnemu właściwemu do wydania decyzji, który powiadamia o tym fakcie organ celny proszony o konsultacje.

3. Jeżeli organ celny proszony o konsultacje, nie odniesie się do wyników konsultacji w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 1 i 2, warunki i kryteria, które były przedmiotem konsultacji, uznaje się za spełnione.

4. Procedura konsultacji określona w ust. 1 i 2 może być również stosowana do celów ponownej oceny i monitorowania decyzji.

▼B

Artykuł 15

Cofnięcie korzystnej decyzji

(art. 28 kodeksu)

Organ celny właściwy do wydania decyzji w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, cofa decyzję zawieszoną zgodnie z art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia, jeżeli w wyznaczonym terminie posiadacz decyzji nie podejmie działań koniecznych do spełnienia warunków określonych w decyzji lub nie wypełni obowiązków nałożonych w decyzji.

Podsekcja 3

Decyzje w sprawie wiążących informacji

Artykuł 16

Wniosek o wydanie decyzji w sprawie wiążących informacji

(art. 22 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli wniosek o wydanie decyzji w sprawie wiążących informacji został złożony zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę, organ celny, do którego złożono wniosek, powiadamia o tym fakcie organ celny państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę, w terminie siedmiu dni od dnia przyjęcia wniosku.

Jeżeli organ celny, który otrzyma powiadomienie, posiada informacje, które uznaje za istotne w kontekście przetwarzania wniosku, przekazuje niezwłocznie takie informacje organowi celnemu, do którego złożono wniosek, najpóźniej w terminie 30 dni od dnia powiadomienia.

2. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT) dotyczy wyłącznie towarów, które mają podobne cechy, a różnice między nimi są nieistotne dla ich klasyfikacji taryfowej.

3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP) dotyczy wyłącznie jednego rodzaju towarów i jednego zbioru okoliczności istotnych dla określenia pochodzenia.

4. W celu zapewnienia zgodności z wymogiem ustanowionym w art. 33 ust. 1 akapit drugi lit. a) kodeksu w odniesieniu do wniosku o wydanie decyzji WIT organ celny, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dokonuje konsultacji w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 21 niniejszego rozporządzenia, i prowadzi rejestr takich konsultacji.

Artykuł 17

Zgodność z istniejącymi decyzjami WIT

(art. 22 ust. 3 kodeksu)

Organ celny właściwy do wydania decyzji WIT, aby zapewnić zgodność decyzji, którą zamierza wydać, z już wydanymi decyzjami WIT, dokonuje konsultacji w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 21, i prowadzi rejestr takich konsultacji.

▼B

Artykuł 18

Powiadomienie o wydaniu decyzji WIP

(art. 6 ust. 3 kodeksu)

1. Jeżeli organ celny właściwy do wydania decyzji powiadamia wnioskodawcę o wydaniu decyzji WIP, korzystając ze środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych, robi to za pomocą formularza określonego w załączniku 12-02.

2. Jeżeli organ celny właściwy do wydania decyzji powiadamia wnioskodawcę o wydaniu decyzji WIP, korzystając z technik elektronicznego przetwarzania danych, taka decyzja musi zostać sporządzona w formacie nadającym się do wydruku, określonym w załączniku 12-02.

Artykuł 19

Wymiana danych dotyczących decyzji WIP

(art. 23 ust. 5 kodeksu)

1. Organy celne przekazują Komisji odpowiednie szczegółowe informacje na temat decyzji WIP raz na kwartał.

2. Komisja udostępnia szczegółowe informacje uzyskane zgodnie z ust. 1 organom celnym wszystkich państw członkowskich.

Artykuł 20

Monitorowanie decyzji WIT

(art. 23 ust. 5 kodeksu)

▼C2

Jeżeli formalności celne są dopełniane przez posiadacza decyzji WIT lub osobę działającą na rzecz posiadacza decyzji WIT w odniesieniu do towarów objętych decyzją WIT, wskazuje się to w zgłoszeniu celnym przez podanie numeru referencyjnego decyzji WIT.

▼B

Artykuł 21

System teleinformatyczny na potrzeby decyzji WIT

(art. 16 ust. 1 i art. 23 ust. 5 kodeksu)

1. Do wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków i decyzji WIT lub jakiegokolwiek późniejszego zdarzenia, które może wywierać wpływ na pierwotny wniosek lub decyzję, wykorzystuje się system teleinformatyczny utworzony w tym celu zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu.

Właściwy organ celny udostępnia informacje za pośrednictwem tego systemu niezwłocznie, najpóźniej w terminie siedmiu dni od daty ich uzyskania.

2. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1:

a) nadzór, o którym mowa w art. 55 niniejszego rozporządzenia, obejmuje dane istotne dla monitorowania użycia decyzji WIT;

▼B

b) organ celny, który otrzymał wniosek i wydał decyzję WIT, przekazuje za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 1, informacje o przyznaniu okresu przedłużonego użycia decyzji WIT, wskazując datę końcową okresu przedłużonego użycia oraz ilości towarów objętych tym okresem.

3. Komisja regularnie przekazuje państwom członkowskim wyniki monitorowania, o którym mowa w ust. 2 lit. a), aby zapewnić organom celnym wsparcie przy monitorowaniu przestrzegania obowiązków wynikających z WIT.

4. Do wymiany informacji dotyczących wniosków i decyzji WIT wykorzystuje się zharmonizowany unijny interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Komisję i państwa członkowskie działające w porozumieniu.

5. Podczas przetwarzania wniosku o wydanie decyzji WIT, organy celne wskazują status wniosku w systemie, o którym mowa w ust. 1.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu aktualizacji systemu, o którym tam mowa, zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, państwa członkowskie korzystają z centralnej bazy danych Komisji określonej w art. 8 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([1]) ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

7. Do czasu wdrożenia pierwszej fazy aktualizacji systemu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz systemu, o którym mowa w art. 56 niniejszego rozporządzenia, organy celne prowadzą monitorowanie użycia decyzji WIT podczas przeprowadzania kontroli celnych lub kontroli po zwolnieniu towarów zgodnie z art. 46 i 48 kodeksu. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, do czasu wdrożenia Komisja nie ma obowiązku informować państw członkowskich o wynikach monitorowania, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu.

Artykuł 22

Przedłużone użycie decyzji w sprawie wiążących informacji

(art. 34 ust. 9 kodeksu)

1. Jeżeli organy celne podejmą decyzję o przyznaniu okresu przedłużonego użycia decyzji zgodnie z art. 34 ust. 9 akapit trzeci kodeksu, określają datę upływu okresu przedłużonego użycia tej decyzji.

2. Jeżeli organy celne podejmą decyzję o przyznaniu okresu przedłużonego użycia decyzji WIT zgodnie z art. 34 ust. 9 akapit trzeci kodeksu, określają, oprócz daty, o której mowa w ust. 1, ilości towarów, które mogą zostać zgłoszone w okresie przedłużonego użycia.

Użycie decyzji, której przyznano okres przedłużonego użycia, ustaje z chwilą wyczerpania tych ilości.

([1]) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

▼B

Na podstawie nadzoru, o którym mowa w art. 55, Komisja niezwłocznie informuje państwa członkowskie o wyczerpaniu tych ilości towarów.

Artykuł 23

Działania służące zapewnieniu prawidłowej i jednolitej klasyfikacji taryfowej lub prawidłowego i jednolitego określenia pochodzenia

(art. 34 ust. 10 kodeksu)

1. Komisja niezwłocznie powiadamia organy celne o zawieszeniu wydawania decyzji WIT i decyzji WIP zgodnie z art. 34 ust. 10 lit. a) kodeksu, jeżeli:

a) Komisja stwierdziła istnienie nieprawidłowych lub niejednolitych decyzji;

b) organy celne zgłosiły do Komisji sprawy, w których nie udało się im wyeliminować rozbieżności opinii w kwestii prawidłowej i jednolitej klasyfikacji lub prawidłowego i jednolitego określenia pochodzenia w maksymalnym terminie 90 dni.

Nie wydaje się decyzji dotyczącej wiążących informacji w odniesieniu do towarów podlegających przepisom lit. a) lub b) od dnia, w którym Komisja powiadomiła organy celne o zawieszeniu, do chwili zapewnienia prawidłowej i jednolitej klasyfikacji lub prawidłowego i jednolitego określenia pochodzenia.

2. Kwestia prawidłowej i jednolitej klasyfikacji lub prawidłowego i jednolitego określenia pochodzenia podlega konsultacji na szczeblu unijnym możliwie jak najszybciej i najpóźniej w terminie 120 dni od daty powiadomienia przez Komisję, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja powiadamia organy celne niezwłocznie o cofnięciu zawieszenia.

4. Do celów stosowania ust. 1–3 decyzje WIP uznaje się za niejednolite, jeżeli skutkują ustaleniem różnego pochodzenia towarów:

a) których pozycja taryfowa jest taka sama i których pochodzenie zostało ustalone zgodnie z takimi samymi regułami pochodzenia; oraz

b) które zostały uzyskane w takich samych warunkach, w ramach tego samego procesu produkcyjnego i z wykorzystaniem równoważnych materiałów, w szczególności jeżeli chodzi o ich status materiałów pochodzących lub niepochodzących.

Sekcja 3

Upoważniony przedsiębiorca

Artykuł 24

Zgodność

(art. 39 lit. a) kodeksu)

1. W przypadku gdy wnioskodawca jest osobą fizyczną kryterium ustanowione w art. 39 lit. a) kodeksu uznaje się za spełnione, jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat wnioskodawca oraz, w stosownych przypadkach, pracownik odpowiedzialny za sprawy celne wnioskodawcy nie dopuścili się żadnych poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i podatkowego ani nie dopuścili się żadnego poważnego przestępstwa karnego w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą.

▼B

W przypadku gdy wnioskodawca nie jest osobą fizyczną kryterium ustanowione w art. 39 lit. a) kodeksu uznaje się za spełnione, jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat żadna z następujących osób nie dopuściła się poważnego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa celnego i podatkowego ani poważnego przestępstwa karnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą:

a) wnioskodawca;

b) osoba kierująca wnioskodawcą lub sprawująca kontrolę nad jego kierownictwem;

c) pracownik odpowiedzialny za sprawy celne wnioskodawcy.

2. Kryterium, o którym mowa w art. 39 lit. a) kodeksu, można jednak uznać za spełnione w przypadku, gdy organ celny właściwy do wydania decyzji uzna naruszenie za nieistotne, biorąc pod uwagę liczbę lub skalę powiązanych operacji, i nie będzie miał wątpliwości co do tego, że wnioskodawca działał w dobrej wierze.

3. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1 lit. b), ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, organ celny właściwy do wydania decyzji ocenia, czy kryterium, o którym mowa w art. 39 lit. a) kodeksu, zostało spełnione, w oparciu o dostępną ewidencję i informacje.

4. Jeżeli wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, organ celny właściwy do wydania decyzji ocenia, czy kryterium, o którym mowa w art. 39 lit. a) kodeksu, zostało spełnione, w oparciu o dostępną ewidencję i informacje.

Artykuł 25

Zadowalający system zarządzania ewidencją handlową oraz transportową

(art. 39 lit. b) kodeksu)

1. Kryterium ustanowione w art. 39 lit. b) kodeksu uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) prowadzi system rachunkowości zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym prowadzona jest księgowość, pozwala na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;

b) księgi rachunkowe prowadzone przez wnioskodawcę na potrzeby celne zostały zintegrowane z systemem rachunkowości wnioskodawcy lub zapewniają możliwość przeprowadzania kontroli krzyżowych poprzez zestawienie stosownych informacji z danymi przechowywanymi w systemie księgowym;

c) zapewnia organowi celnemu możliwość uzyskania fizycznego dostępu do swoich systemów rachunkowości oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej;

d) zapewnia organowi celnemu możliwość uzyskania dostępu do swoich systemów rachunkowości oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej drogą elektroniczną, jeżeli takie systemy lub taka ewidencja są prowadzone w formie elektronicznej;

e) korzysta z systemu logistycznego zapewniającego możliwość identyfikowania towarów unijnych i nieunijnych, i wskazującego– w stosownych przypadkach – lokalizację tych towarów;

▼B

f) posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla charakteru i rozmiaru prowadzonej działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania, wykrywania i korygowania błędów oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;

g) w stosownych przypadkach, stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń przyznanych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi;

h) stosuje odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji i informacji oraz ochrony przed utratą informacji;

i) odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów oraz że ustanowiono procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności;

j) stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony swojego systemu komputerowego przed nieupoważnionym dostępem oraz w celu ochrony dokumentacji;

k) w stosownych przypadkach stosuje zadowalające procedury postępowania z pozwoleniami na przywóz i z pozwoleniami na wywóz związanymi z zakazami i ograniczeniami, w tym środki zapewniające możliwość odróżnienia towarów objętych zakazami lub ograniczeniami od innych towarów oraz zapewnia przestrzeganie takich zakazów i ograniczeń.

2. Jeżeli wnioskodawca występuje wyłącznie z wnioskiem o przyznanie mu statusu upoważnionego przedsiębiorcy w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zgodnie z art. 38 ust. 2 lit. b) kodeksu (AEOS), wymóg przewidziany w ust. 1 lit. e) nie ma zastosowania.

Artykuł 26

Wypłacalność

(art. 39 lit. c) kodeksu)

1. Kryterium ustanowione w art. 39 lit. c) kodeksu uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca:

a) nie został postawiony w stan upadłości;

b) w okresie trzech lat przed złożeniem wniosku wywiązywał się z zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności celnych i wszelkich innych należności, podatków lub opłat pobieranych w związku z przywozem lub wywozem towarów;

c) wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wywiązanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów.

▼B

2. Jeżeli wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, jego wypłacalność, o której mowa w art. 39 lit. c) kodeksu, weryfikuje się w oparciu o dostępne ewidencje i informacje.

Artykuł 27

Praktyczne standardy w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych

(art. 39 lit. d) kodeksu)

1. Kryterium ustanowione w art. 39 lit. d) kodeksu uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia jednego z następujących warunków:

a) spełnienia jednego z następujących standardów w zakresie kompetencji przez wnioskodawcę lub osobę odpowiedzialną za sprawy celne wnioskodawcy:

(i) posiadanie udokumentowanego, co najmniej trzyletniego doświadczenia praktycznego w sprawach celnych;

(ii) spełnienie celnej normy jakości przyjętej przez europejski organ normalizacyjny;

b) pomyślnego ukończenia przez wnioskodawcę lub osobę odpowiedzialną za sprawy celne wnioskodawcy szkolenia z zakresu przepisów prawa celnego istotnych w kontekście podejmowanych działań z obszaru problematyki celnej przeprowadzonego przez dowolny z następujących podmiotów:

(i) organ celny państwa członkowskiego;

(ii) placówkę oświatową uznawaną przez organy celne lub organy odpowiedzialne za organizowanie szkoleń zawodowych w państwie członkowskim za właściwą do nadawania tego rodzaju kwalifikacji;

(iii) stowarzyszenie zawodowe lub branżowe uznawane przez organy celne państwa członkowskiego lub akredytowane w Unii jako uprawnione do nadawania takich kwalifikacji.

▼C3

2. Jeżeli osoba odpowiedzialna za sprawy celne wnioskodawcy jest zewnętrznym usługodawcą, kryterium ustanowione w art. 39 lit. d) uznaje się za spełnione w przypadku, gdy taka osoba jest przedsiębiorcą upoważnionym w zakresie uproszczeń celnych, o którym mowa w art. 38 ust. 2 lit. a) kodeksu (AEOC).

▼B

Artykuł 28

Standardy bezpieczeństwa i ochrony

(art. 39 lit. e) kodeksu)

1. Kryterium ustanowione w art. 39 lit. e) kodeksu uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) budynki, które mają być użytkowane w związku z działaniami objętymi pozwoleniem AEOS, zapewniają ochronę przed nieuprawnionym dostępem i są zbudowane z materiałów odpornych na próby uzyskania nieuprawnionego dostępu;

▼B

b) podjęto odpowiednie środki uniemożliwiające uzyskanie nieuprawnionego dostępu do biur, stref wysyłkowych, doków załadunkowych, przestrzeni ładunkowej lub innych tego rodzaju miejsc;

c) podjęto odpowiednie środki w zakresie postępowania z towarami, które obejmują ochronę przed nieuprawnionym wprowadzaniem lub wymianą towarów, ochronę przed niewłaściwym postępowaniem z towarami oraz ochronę przed manipulowaniem jednostkami ładunku;

d) wnioskodawca podjął środki umożliwiające precyzyjne zidentyfikowanie jego partnerów handlowych oraz zagwarantowanie, poprzez realizację odpowiednich postanowień umownych lub wdrożenie innych stosownych środków zgodnie z modelem biznesowym wnioskodawcy, że tacy partnerzy handlowi zapewniają bezpieczeństwo swojej części międzynarodowego łańcucha dostaw;

e) wnioskodawca poddaje potencjalnych pracowników, którzy mają zostać zatrudnieni na stanowiskach o istotnym znaczeniu dla bezpieczeństwa, kontrolom bezpieczeństwa w zakresie dopuszczalnym na mocy prawa krajowego oraz, w uzasadnionych przypadkach, okresowo kontroluje pracowników zatrudnionych na takich stanowiskach;

f) wnioskodawca ustanowił odpowiednie procedury bezpieczeństwa na potrzeby wszelkich zewnętrznych dostawców usług, z którymi zawarł umowy;

g) wnioskodawca zapewnił regularny udział zatrudnianych przez siebie pracowników odpowiedzialnych za kwestie bezpieczeństwa w programach na rzecz podnoszenia świadomości w zakresie bezpieczeństwa;

h) wnioskodawca wyznaczył osobę do kontaktów kompetentną w kwestiach bezpieczeństwa i ochrony.

2. Jeżeli wnioskodawca jest posiadaczem świadectwa bezpieczeństwa i ochrony wydanego na podstawie międzynarodowej konwencji lub normy międzynarodowej Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej lub normy europejskiej europejskiego organu normalizacyjnego, takie świadectwo bierze się pod uwagę przy sprawdzaniu, czy spełniono kryteria ustanowione w art. 39 lit. e) kodeksu.

Kryteria uznaje się za spełnione w zakresie, w jakim uda się potwierdzić, że kryteria wydania takiego świadectwa są takie same jak kryteria przewidziane w art. 39 lit. e) kodeksu lub są równoważne tym kryteriom.

Kryteria uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca jest posiadaczem świadectwa bezpieczeństwa i ochrony wydanego w państwie trzecim, z którym Unia zawarła umowę w sprawie uznawania tego rodzaju świadectw.

3. Jeżeli wnioskodawca jest zarejestrowanym agentem lub znanym nadawcą w rozumieniu art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 ([1]) i spełnia wymagania przewidziane w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 185/2010 ([2]), kryteria przewidziane w ust. 1 uznaje się za spełnione dla miejsc i działań, w odniesieniu do których wnioskodawca uzyskał status zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy, w stopniu, w jakim nadanie statusu zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy jest tożsame lub równoważne spełnieniu kryteriów przewidzianych w art. 39 lit. e) kodeksu.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72).

([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2010 z dnia 4 marca 2010 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 55 z 5.3.2010, s. 1).

▼B

Artykuł 29

Badanie kryteriów

(art. 22 kodeksu)

1. Na potrzeby badania kryteriów ustanowionych w art. 39 lit. b) i e) kodeksu organ celny właściwy do wydania decyzji zapewnia przeprowadzenie kontroli na miejscu we wszystkich miejscach prowadzenia działalności przez wnioskodawcę istotnych z punktu widzenia działalności wnioskodawcy podlegającej obowiązkowi celnemu.

Jeżeli wnioskodawca posiada wiele miejsc prowadzenia działalności, a termin wyznaczony na wydanie decyzji uniemożliwia zbadanie wszystkich takich miejsc, organ celny może zbadać wyłącznie reprezentatywną część miejsc prowadzenia działalności, jeżeli uzna, że wnioskodawca stosuje takie same standardy bezpieczeństwa i ochrony we wszystkich tego rodzaju miejscach oraz takie same wspólne standardy i procedury prowadzenia ewidencji we wszystkich takich miejscach.

2. Organ celny właściwy do wydania decyzji może wziąć pod uwagę wyniki ocen lub audytów przeprowadzonych zgodnie z prawodawstwem unijnym w zakresie, w jakim są one istotne w kontekście badania kryteriów, o których mowa w art. 39 kodeksu.

3. Do celów zbadania, czy kryteria przewidziane w art. 39 lit. b), c) i e) kodeksu zostały spełnione, organy celne mogą wziąć pod uwagę wnioski ekspertów przedstawione przez wnioskodawcę, jeżeli ekspert odpowiedzialny za sporządzenie takich wniosków nie jest powiązany z wnioskodawcą w rozumieniu art. 127 niniejszego rozporządzenia.

4. Organy celne biorą pod uwagę specyficzne cechy przedsiębiorców, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw, przy badaniu spełnienia kryteriów ustanowionych w art. 39 kodeksu.

5. Organ celny właściwy do wydania decyzji dokumentuje przebieg badania kryteriów ustanowionych w art. 39 kodeksu oraz wyniki takiego badania.

Artykuł 30

System teleinformatyczny na potrzeby statusu AEO

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

1. Do wymiany i przechowywania informacji dotyczących wniosków o przyznanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy (AEO) oraz udzielonych pozwoleń AEO i wszelkich późniejszych zdarzeń lub działań, które mogą wywrzeć dalszy wpływ na pierwotną decyzję, włączając unieważnienie, zawieszenie, cofnięcie lub zmianę, lub wyników jakichkolwiek działań w zakresie monitorowania lub ponownej oceny wykorzystuje się system teleinformatyczny ustanowiony zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu. Właściwy organ celny udostępnia informacje za pośrednictwem tego systemu niezwłocznie, najpóźniej w terminie siedmiu dni.

Do wymiany informacji dotyczących wniosków i decyzji w sprawie pozwoleń AEO wykorzystuje się zharmonizowany unijny interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Komisję i państwa członkowskie działające w porozumieniu.

▼B

2. W stosownych przypadkach, w szczególności w przypadku, gdy status AEO stanowi podstawę do zatwierdzenia, udzielenia pozwolenia lub przyznania ułatwienia na mocy innych przepisów unijnych, właściwy organ celny może przyznać właściwemu organowi krajowemu odpowiedzialnemu za ochronę lotnictwa cywilnego prawo dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1. Prawo dostępu obejmuje następujące informacje:

a) informacje na temat pozwoleń AEOS, włączając imię i nazwisko lub nazwę posiadacza pozwolenia oraz, w stosownych przypadkach, informacje na temat zmiany, cofnięcia lub zawieszenia statusu upoważnionego przedsiębiorcy wraz ze stosownym uzasadnieniem;

b) informacje na temat wszelkich ponownych ocen pozwoleń AEOS i ich wyników.

Krajowe organy odpowiedzialne za ochronę lotnictwa cywilnego przetwarzające te informacje wykorzystują je wyłącznie do celów związanych z odpowiednimi programami dotyczącymi zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy i podejmują stosowne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa tych informacji.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu aktualizacji systemu AEO, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, państwa członkowskie stosują system ustanowiony art. 14x rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 31

Procedura konsultacji i wymiana informacji między organami celnymi

(art. 22 kodeksu)

1. Organ celny właściwy do wydania decyzji może skonsultować się z organami celnymi innych państw członkowskich właściwymi dla miejsca przechowywania stosownych informacji lub dla miejsca, w którym należy przeprowadzić kontrole w celu zbadania jednego lub większej liczby kryteriów ustanowionych w art. 39 kodeksu.

2. Konsultacje, o których mowa w ust. 1, są obowiązkowe w przypadku, gdy:

a) wniosek o nadanie statusu AEO został przedłożony zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 organowi celnemu właściwemu dla miejsca, w którym jest prowadzona lub dostępna główna księgowość wnioskodawcy prowadzona na potrzeby celne;

b) wniosek o nadanie statusu AEO został przedłożony zgodnie z art. 27 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 organom celnym państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma stałą siedzibę i w którym są przechowywane lub dostępne informacje na temat głównych działań w zakresie zarządzania logistycznego podejmowanych przez wnioskodawcę na terytorium Unii;

c) część ewidencji i dokumentów istotnych z punktu widzenia wniosku o nadanie statusu AEO jest przechowywana w państwie członkowskim innym niż państwo organu celnego właściwego do wydania decyzji;

▼B

d) wnioskodawca składający wniosek o nadanie statusu AEO prowadzi miejsce składowe lub prowadzi inną działalność podlegającą obowiązkowi celnemu w państwie członkowskim innym niż państwo organu celnego właściwego do wydania decyzji.

3. Na zasadzie odstępstwa od terminów ustanowionych art. 14 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie niniejszego rozporządzenia organy celne kończą proces konsultacji w terminie 80 dni od daty przekazania przez organ celny właściwy do wydania decyzji informacji o warunkach i kryteriach, które muszą zostać zbadane przez organ celny, z którym się skonsultowano.

4. Jeżeli organ celny innego państwa członkowskiego znajduje się w posiadaniu informacji istotnych z punktu widzenia przyznania statusu AEO, przekazuje takie informacje organowi celnemu właściwemu do wydania decyzji w terminie 30 dni, począwszy od dnia przekazania wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 30 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Odrzucenie wniosku

(art. 22 kodeksu)

Odrzucenie wniosku o przyznanie statusu AEO nie ma wpływu na istniejące korzystne decyzje wydane w odniesieniu do wnioskodawcy zgodnie z przepisami prawa celnego, chyba że takie korzystne decyzje wydano z uwagi na spełnienie któregokolwiek z kryteriów AEO, co do których w toku badania wniosku AEO wykazano, że nie zostały spełnione.

Artykuł 33

Połączenie obu typów pozwoleń

(art. 38 ust. 3 kodeksu)

Jeżeli wnioskodawca ma prawo do uzyskania zarówno pozwolenia AEOC, jak i pozwolenia AEOS, urząd celny właściwy do wydania decyzji wydaje jedno łączne pozwolenie.

Artykuł 34

Cofnięcie pozwolenia

(art. 28 kodeksu)

1. Cofnięcie pozwolenia AEO nie wywiera wpływu na żadną korzystną decyzję wydaną względem tej samej osoby, chyba że posiadanie statusu AEO stanowiło warunek wydania takiej korzystnej decyzji lub decyzja ta została wydana w oparciu o kryterium wymienione w art. 39 kodeksu, którego dana osoba już nie spełnia.

2. Cofnięcie lub zmiana korzystnej decyzji, która została wydana w odniesieniu do posiadacza pozwolenia, nie wywiera automatycznego wpływu na pozwolenie AEO tej osoby.

3. Jeżeli ta sama osoba jest jednocześnie AEOC i AEOS i z uwagi na niespełnienie warunków przewidzianych w art. 39 lit. d) kodeksu zastosowanie ma art. 28 kodeksu lub art. 15 niniejszego rozporządzenia, pozwolenie AEOC zostaje cofnięte, a pozwolenie AEOS zachowuje ważność.

▼B

Jeżeli ta sama osoba jest jednocześnie AEOS i AEOC i z uwagi na niespełnienie warunków przewidzianych w art. 39 lit. e) kodeksu zastosowanie ma art. 28 kodeksu lub art. 15 niniejszego rozporządzenia, pozwolenie AEOS zostaje cofnięte, a pozwolenie AEOC zachowuje ważność.

Artykuł 35

Monitorowanie

(art. 23 ust. 5 kodeksu)

1. Organy celne państw członkowskich niezwłocznie przekazują właściwemu organowi celnemu informacje o wszelkich okolicznościach zaistniałych po przyznaniu statusu AEO, które mogą wywierać wpływ na zachowanie tego statusu lub na treść pozwolenia.

2. Właściwy organ celny udostępnia wszelkie istotne informacje znajdujące się w jego posiadaniu organom celnym innych państw członkowskich, w których AEO prowadzi działalność podlegającą obowiązkowi celnemu.

3. Jeżeli organ celny cofnie korzystną decyzję, którą wydano z uwagi na fakt, że dana osoba posiadała status AEO, powiadamia o tym fakcie organ celny, który nadał jej taki status.

4. Jeżeli AEOS jest zarejestrowanym agentem lub znanym nadawcą zgodnie z definicją przedstawioną w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 i spełnia wymagania ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 185/2010, właściwy organ celny niezwłocznie udostępnia właściwemu organowi krajowemu odpowiedzialnemu za bezpieczeństwo lotnictwa cywilnego następujące podstawowe informacje na temat statusu AEO, którymi dysponuje:

a) informacje na temat pozwolenia AEOS, włączając imię i nazwisko lub nazwę posiadacza pozwolenia oraz, w stosownych przypadkach, informacje na temat zmiany, cofnięcia lub zawieszenia statusu upoważnionego przedsiębiorcy wraz ze stosownym uzasadnieniem;

b) informacje na temat tego, czy organy celne wizytowały dane miejsce, datę ostatniej wizyty oraz informacje wskazujące, czy wizyta odbyła się w ramach procesu wydawania pozwolenia, ponownej oceny czy monitorowania;

c) informacje na temat wszelkich ponownych ocen pozwolenia AEOS i ich wyników.

Krajowe organy celne, działając w porozumieniu z odpowiednim krajowym organem odpowiedzialnym za bezpieczeństwo lotnictwa cywilnego, określają szczegółowe warunki wymiany wszelkich informacji nieobjętych systemem teleinformatycznym, o którym mowa w art. 30 niniejszego rozporządzenia.

Krajowe organy odpowiedzialne za ochronę lotnictwa cywilnego przetwarzające te informacje wykorzystują je wyłącznie do celów związanych z odpowiednimi programami dotyczącymi zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy i podejmują stosowne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa informacji.

▼B

Sekcja 4

Kontrola towarów

Podsekcja 1

Kontrole celne i zarządzanie ryzykiem

Artykuł 36

System teleinformatyczny na potrzeby zarządzania ryzykiem i kontroli celnych

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

1. Na potrzeby wymiany i przechowywania informacji w ramach przekazywania między organami celnymi państw członkowskich i Komisją wszelkich informacji związanych z ryzykiem, zostanie wykorzystany system teleinformatyczny stanowiony dla tych celów zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu celnego („celny system zarządzania ryzykiem”).

2. System opisany w ust. 1 wykorzystuje się również do komunikacji między organami celnymi oraz między organami celnymi a Komisją w ramach wdrażania wspólnych kryteriów ryzyka i norm, wspólnych obszarów kontroli priorytetowej, zarządzania kryzysowego w sprawach celnych, wymiany informacji o ryzyku i wyników analizy ryzyka, o których mowa w art. 46 ust. 5 kodeksu, jak również wyników kontroli celnej.

Podsekcja 2

Bagaż podręczny i rejestrowany przewożony drogą powietrzną

Artykuł 37

Loty tranzytowe

(art. 49 kodeksu)

1. Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu podręcznego i bagażu rejestrowanego osób odbywających lot z pozaunijnego portu lotniczego statkiem powietrznym, który po międzylądowaniu w unijnym porcie lotniczym kontynuuje lot do innego unijnego portu lotniczego, przeprowadzane są w ostatnim międzynarodowym unijnym porcie lotniczym.

W takim przypadku bagaż podręczny i rejestrowany podlega zasadom mającym zastosowanie w odniesieniu do bagażu osób przybywających z państw trzecich, chyba że osoba przewożąca bagaż może udowodnić unijny status zawartych w bagażu towarów.

2. Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu podręcznego i bagażu rejestrowanego osób odbywających lot z unijnego portu lotniczego statkiem powietrznym, który po międzylądowaniu w innym unijnym porcie lotniczym kontynuuje lot do pozaunijnego portu lotniczego, dokonywane są w pierwszym międzynarodowym unijnym porcie lotniczym.

Bagaż podręczny może podlegać kontroli w ostatnim międzynarodowym unijnym porcie lotniczym, w którym statek powietrzny dokonuje międzylądowania, w celu ustalenia unijnego statusu celnego towarów.

▼B

Artykuł 38

Loty tranzytowe turystycznymi lub służbowymi statkami powietrznymi

(art. 49 kodeksu)

Kontrolę celną i formalności mające zastosowanie do bagażu osób podróżujących na pokładzie turystycznych lub służbowych statków powietrznych przeprowadza się w następujących portach lotniczych:

a) w przypadku lotów z pozaunijnego portu lotniczego, jeżeli statek powietrzny po międzylądowaniu w unijnym porcie lotniczym kontynuuje lot do innego unijnego portu lotniczego, w pierwszym międzynarodowym unijnym porcie lotniczym;

b) w przypadku lotów z unijnego portu lotniczego, jeżeli statek powietrzny po międzylądowaniu w unijnym porcie lotniczym kontynuuje lot do pozaunijnego portu lotniczego, w ostatnim międzynarodowym unijnym porcie lotniczym;

Artykuł 39

Loty transferowe do portu przylotowego

(art. 49 kodeksu)

1. W przypadku, gdy bagaż przylatujący do unijnego portu lotniczego na pokładzie statku powietrznego, który przybywa z pozaunijnego portu lotniczego, jest przeładowywany w tym unijnym porcie lotniczym na inny statek powietrzny odbywający lot wewnątrzunijny, zastosowanie mają ust. 2 i 3.

2. Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu rejestrowanego przeprowadzane są w ostatnim międzynarodowym unijnym porcie lotniczym przylotu lotu wewnątrzunijnego. Jednakże kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu rejestrowanego, który przybywa z pozaunijnego portu lotniczego i jest przeładowywany w międzynarodowym unijnym porcie lotniczym na statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest inny międzynarodowy unijny port lotniczy na terytorium tego samego państwa członkowskiego, mogą być przeprowadzane w międzynarodowym unijnym porcie lotniczym, w którym dokonuje się przeładunku bagażu rejestrowanego.

Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu rejestrowanego mogą, w wyjątkowych przypadkach oraz oprócz kontroli i formalności, o których mowa w akapicie pierwszym, zostać przeprowadzone w pierwszym międzynarodowym unijnym porcie lotniczym, jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu podręcznego.

3. Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu podręcznego przeprowadzane są w pierwszym międzynarodowym unijnym porcie lotniczym.

Dodatkowe kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu podręcznego mogą być przeprowadzane w porcie przylotu lotu wewnątrzunijnego jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu rejestrowanego.

Artykuł 40

Loty transferowe z portu wylotowego

(art. 49 kodeksu)

1. W przypadku, gdy bagaż jest załadowany w unijnym porcie lotniczym na pokład statku powietrznego odbywającego lot wewnątrzunijny,

▼B

a następnie przeładowany w innym unijnym porcie lotniczym na statek powietrzny, którego docelowym portem lotniczym jest pozaunijny port lotniczy, zastosowanie mają ust. 2 i 3.

2. Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu rejestrowanego przeprowadzane są w pierwszym międzynarodowym unijnym porcie lotniczym wylotu. Jednakże kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu rejestrowanego, który został załadowany na statek powietrzny w międzynarodowym unijnym porcie lotniczym, a następnie przeładowywany w innym międzynarodowym unijnym porcie lotniczym w tym samym państwie członkowskim na statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest pozaunijny port lotniczy, mogą być przeprowadzane w międzynarodowym unijnym porcie lotniczym, w którym dokonuje się przeładunku bagażu rejestrowanego.

Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu rejestrowanego mogą, w wyjątkowych przypadkach oraz oprócz kontroli i formalności, o których mowa w akapicie pierwszym, zostać przeprowadzone w ostatnim międzynarodowym unijnym porcie lotniczym, jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu podręcznego.

3. Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu podręcznego przeprowadzane są w ostatnim międzynarodowym unijnym porcie lotniczym.

Dodatkowe kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu podręcznego mogą być przeprowadzane w porcie wylotu lotu wewnątrzunijnego jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu rejestrowanego.

Artykuł 41

Przeładunek na turystyczny lub służbowy statek powietrzny

(art. 49 kodeksu)

1. Kontrole i formalności mające zastosowanie do bagażu przybywającego do unijnego portu lotniczego na pokładzie liniowego lub czarterowego statku powietrznego, przybywającego z pozaunijnego portu lotniczego i przeładowywanego w tym unijnym porcie lotniczym na turystyczny lub służbowy statek powietrzny odbywający lot wewnątrzunijny, są przeprowadzane w porcie przybycia tego liniowego lub czarterowego statku powietrznego.

2. Kontrole i formalności mające zastosowanie do bagażu załadowanego w unijnym porcie lotniczym na pokład turystycznego lub służbowego statku powietrznego odbywającego lot wewnątrzunijny, a następnie przeładowanego na liniowy lub czarterowy statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest pozaunijny port lotniczy, są przeprowadzane w porcie lotniczym wyjścia tego liniowego lub czarterowego statku powietrznego.

Artykuł 42

Przeładunek pomiędzy portami lotniczymi na terytorium tego samego państwa członkowskiego

(art. 49 kodeksu)

Organy celne mogą przeprowadzać w międzynarodowym unijnym porcie lotniczym, w którym dokonuje się przeładunku bagażu rejestrowanego, kontrole bagaży:

▼B

a) przybywających z pozaunijnego portu lotniczego i przeładowywanych w międzynarodowym unijnym porcie lotniczym na statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest międzynarodowy unijny port lotniczy znajdujący się na terytorium tego samego państwa;

b) załadowanych na statek powietrzny w międzynarodowym unijnym porcie lotniczym w celu przeładowania ich w innym międzynarodowym unijnym porcie lotniczym znajdującym się na terytorium tego samego państwa na statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest pozaunijny port lotniczy.

Artykuł 43

Środki zapobiegające nielegalnemu przeładunkowi

(art. 49 kodeksu)

Państwa członkowskie zapewniają, że:

a) w chwili przybycia do międzynarodowego unijnego portu lotniczego, w którym mają zostać przeprowadzone kontrole celne, wszelkie przemieszczanie towarów umieszczonych w bagażu podręcznym jest monitorowane do czasu przeprowadzenia tych kontroli;

b) w chwili wylotu z międzynarodowego unijnego portu lotniczego, w którym mają zostać przeprowadzone kontrole celne, wszelkie przemieszczanie towarów umieszczonych w bagażu podręcznym jest monitorowane po przeprowadzeniu tych kontroli;

c) w chwili przybycia do międzynarodowego unijnego portu lotniczego, w którym mają zostać przeprowadzone kontrole celne, dokonano właściwych uzgodnień w celu niedopuszczenia do jakiegokolwiek przemieszczania towarów umieszczonych w bagażu rejestrowanym do czasu przeprowadzenia tych kontroli;

d) w chwili wylotu z międzynarodowego unijnego portu lotniczego, w którym mają zostać przeprowadzone kontrole celne, dokonano właściwych uzgodnień w celu niedopuszczenia do jakiegokolwiek przemieszczania towarów umieszczonych w bagażu rejestrowanym po przeprowadzeniu tych kontroli.

Artykuł 44

Przywieszka bagażowa

(art. 49 kodeksu)

Bagaż rejestrowany nadawany w unijnym porcie lotniczym jest identyfikowany poprzez umieszczoną na nim przywieszkę. Wzór takiej przywieszki, jak również jej parametry techniczne, określono w załączniku 12-03.

Artykuł 45

Wykaz międzynarodowych unijnych portów lotniczych

(art. 49 kodeksu)

Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wykaz swoich międzynarodowych unijnych portów lotniczych oraz powiadamia Komisję o wszelkich zmianach w tym wykazie.

▼B

Podsekcja 3

Bagaż przewożony drogą morską

Artykuł 46

Rekreacyjne jednostki pływające

(art. 49 kodeksu)

Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu osób podróżujących na rekreacyjnych jednostkach pływających przeprowadza się w każdym porcie zawinięcia w Unii, niezależnie od miejsca pochodzenia lub przeznaczenia tych jednostek. „Rekreacyjna jednostka pływająca" oznacza rekreacyjną jednostkę pływającą w rozumieniu dyrektywy 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

Artykuł 47

Rejsy transferowe

(art. 49 kodeksu)

Kontrole celne i formalności mające zastosowanie do bagażu osób korzystających z usług morskich, realizowanych przez ten sam statek i obejmujących kolejne etapy obejmujące wyjście z portu pozaunijnego, zawijanie do portu pozaunijnego lub zakończenie rejsu w porcie pozaunijnym przeprowadzane są w porcie, w którym bagaże zostały załadowane lub wyładowane.

ROZDZIAŁ 3

Przeliczanie waluty

Artykuł 48

Przepisy dotyczące kursu wymiany

(art. 53 kodeksu)

1. W przypadkach gdy jest to wymagane zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. b) kodeksu, wartość euro w walutach krajowych, ustala się raz w miesiącu.

Kurs wymiany, który należy zastosować, to ostatni kurs wymiany ustalony przez Europejski Bank Centralny przed przedostatnim dniem miesiąca; kurs ten stosuje się przez cały następny miesiąc.

Jednakże gdy kurs mający zastosowanie na początku miesiąca różni się o ponad 5 % od kursu ustalonego przed 15 dniem tego samego miesiąca, ten ostatni kurs stosuje się począwszy od dnia 15 i do końca tego miesiąca.

2. Jeżeli przeliczenie waluty jest konieczne z któregokolwiek z powodów określonych w art. 53 ust. 2 kodeksu, mająca zastosowanie wartość euro w walutach krajowych to kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny pierwszego roboczego dnia października; kurs ten stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku.

([1]) Dyrektywa 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających (Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 15).

▼B

3. Państwa członkowskie mogą pozostawić niezmienioną równowartość w walucie krajowej kwoty ustalonej w euro, jeżeli w chwili dostosowania rocznego przeliczenie tej kwoty prowadzi do zmiany równowartości wyrażonej w walucie krajowej o mniej niż 5 %.

Państwa członkowskie mogą zaokrąglić w górę lub w dół do jednego miejsca po przecinku kwotę otrzymaną po przeliczeniu.

TYTUŁ II

ELEMENTY, NA PODSTAWIE KTÓRYCH STOSOWANE SĄ NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE I WYWOZOWE ORAZ INNE ŚRODKI DOTYCZĄCE WYMIANY TOWAROWEJ

ROZDZIAŁ 1

Wspólna Taryfa Celna i klasyfikacja taryfowa towarów

Sekcja 1

Zarządzanie kontyngentami taryfowymi

Artykuł 49

Ogólne zasady jednolitego zarządzania kontyngentami taryfowymi

(art. 56 ust. 4 kodeksu)

1. Kontyngentami taryfowymi otwartymi zgodnie z prawodawstwem unijnym, odnoszącymi się do metod administrowania w ramach niniejszego artykułu oraz w ramach art. 50 - 54 niniejszego rozporządzenia, zarządza się zgodnie z chronologicznym porządkiem przyjmowania według dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu.

2. Każdy kontyngent taryfowy jest identyfikowany w prawodawstwie unijnym przy pomocy numeru porządkowego, co ułatwia zarządzanie kontyngentami.

3. Do celów niniejszej sekcji, zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu przyjęte przez organy celne w dniu 1, 2 lub 3 stycznia uważa się za przyjęte w dniu 3 stycznia tego samego roku. Jednakże jeżeli jeden z tych dni przypada na sobotę lub niedzielę, uznaje się, że przyjęcie zgłoszenia miało miejsce w dniu 4 stycznia tego roku.

4. Do celów niniejszej sekcji za „dni robocze” uznaje się dni, które nie są dniami wolnymi od pracy w instytucjach unijnych w Brukseli.

Artykuł 50

Obowiązki organów celnych państw członkowskich w zakresie jednolitego zarządzania kontyngentami taryfowymi

(art. 56 ust. 4 kodeksu)

1. Organy celne sprawdzają, czy wniosek o skorzystanie z kontyngentu taryfowego, przedstawiony przez zgłaszającego w zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu jest ważny zgodnie z przepisami prawa unijnego otwierającymi dany kontyngent taryfowy.

▼B

2. Jeżeli zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu, zawierające ważny wniosek zgłaszającego o skorzystanie z kontyngentu taryfowego, zostanie przyjęte, a wszystkie dokumenty wymagane do przyznania kontyngentu taryfowego zostały przedłożone organom celnym, organy te przekazują bezzwłocznie wymieniony wniosek do Komisji, podając datę przyjęcia zgłoszenia celnego oraz dokładną wnioskowaną ilość.

Artykuł 51

Przyznanie wnioskowanych ilości w ramach kontyngentów taryfowych

(art. 56 ust. 4 kodeksu)

1. Komisja dokonuje przyznania w dni robocze. Komisja może jednak podjąć decyzję o niedokonaniu przyznania w dany dzień roboczy pod warunkiem że właściwe organy państw członkowskich zostały o tym uprzednio powiadomione.

2. Ilości objęte kontyngentami taryfowymi mogą być przyznawane nie wcześniej niż w drugim dniu roboczym po dacie przyjęcia zgłoszenia celnego, w którym zgłaszający złożył wniosek o skorzystanie z kontyngentu taryfowego.

Przy każdym dokonywanym przyznaniu Komisja uwzględnia wszystkie nierozpatrzone wnioski dotyczące skorzystania z kontyngentów taryfowych na podstawie zgłoszeń celnych przyjętych do drugiego dnia roboczego poprzedzającego dzień przyznania, oraz które zostały wprowadzone do systemu określonego w art. 54 niniejszego rozporządzenia.

3. Dla każdego kontyngentu Komisja dokonuje przyznania wnioskowanej ilości na podstawie otrzymanych wniosków o skorzystanie z kontyngentu taryfowego zgodnie z chronologicznym porządkiem przyjmowania według dat przyjęcia zgłoszeń celnych oraz w zakresie, na jaki pozwala dostępne saldo danego kontyngentu.

4. Jeżeli w dniu przyznania suma wnioskowanych ilości ze wszystkich wniosków o skorzystanie z kontyngentu taryfowego w ramach zgłoszeń przyjętych w tym samym dniu przekracza dostępne saldo kontyngentu taryfowego, Komisja przyznaje ilości w odniesieniu do tych wniosków proporcjonalnie do wnioskowanych ilości.

5. Jeżeli został otwarty nowy kontyngent taryfowy, Komisja nie przyznaje wnioskowanych ilości w ramach tego kontyngentu przed jedenastym dniem roboczym następującym po dniu opublikowania unijnego aktu prawnego, na podstawie którego kontyngent ten został otwarty.

Artykuł 52

Anulowanie wniosków i zwrot niewykorzystanych ilości przyznanych w ramach kontyngentów taryfowych

(art. 56 ust. 4 kodeksu)

1. Organy celne dokonują bezzwłocznie zwrotu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 54 niniejszego rozporządzenia, każdej ilości, która została błędnie przyznana. Obowiązek ten nie ma jednak zastosowania, jeżeli nieprawidłowo przyznana ilość, odpowiadająca długowi celnemu w wysokości równej lub niższej od 10 euro, została ujawniona po upływie pierwszego miesiąca następującego po upływie okresu ważności danego kontyngentu taryfowego.

▼B

2. Jeżeli organy celne unieważnią zgłoszenie celne w odniesieniu do towarów, które są przedmiotem wniosku o skorzystanie z kontyngentu taryfowego, zanim Komisja przyznała wnioskowaną ilość, organy celne unieważniają cały wniosek o skorzystanie z kontyngentu taryfowego.

Jeżeli Komisja przyznała już wnioskowaną ilość na podstawie unieważnionego zgłoszenia celnego, organ celny dokonuje bezzwłocznie zwrotu przyznanej ilości do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 54 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 53

Status krytyczny kontyngentów taryfowych

(art. 56 ust. 4 kodeksu)

1. Do celów art. 153 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 status kontyngentu uważa się za krytyczny, jeżeli przekroczył on 90 % całkowitej wielkości kontyngentu taryfowego.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, status kontyngentu taryfowego uważa się za krytyczny od dnia jego otwarcia w każdym z następujących przypadków:

a) jeżeli kontyngent taryfowy jest otwarty na krócej niż trzy miesiące;

b) jeżeli kontyngenty taryfowe obejmujące te same produkty i tego samego pochodzenia oraz mające równoważny okres obowiązywania, co dany kontyngent taryfowy (ekwiwalentne kontyngenty taryfowe) nie zostały otwarte w ciągu ostatnich dwóch lat;

c) ekwiwalentny kontyngent taryfowy otwarty w ostatnich dwóch latach został wyczerpany w dniu lub przed ostatnim dniem trzeciego miesiąca swojego okresu obowiązywania, lub obejmował wyższą początkową ilość niż kontyngent taryfowy, o którym mowa.

3. Kontyngent taryfowy, którego jedynym celem jest zastosowanie środka ochronnego lub środka wynikającego z zawieszenia koncesji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014 ([1]), uznawany jest za krytyczny w chwili, gdy 90 % całkowitej ilości zostało wyczerpane, niezależnie od tego, czy ekwiwalentne kontyngenty taryfowe zostały otwarte w ciągu ostatnich dwóch lat, czy też nie.

Artykuł 54

System teleinformatyczny na potrzeby zarządzania kontyngentami taryfowymi

(art. 16 ust. 1 i art. 56 ust. 4 kodeksu)

1. Do zarządzania kontyngentami taryfowymi wykorzystuje się system teleinformatyczny utworzony w tym celu zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu, który jest używany do:

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014 z dnia 15 maja 2014 r. dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 50).

▼B

a) wymiany informacji między organami celnymi i Komisją dotyczących wniosków o skorzystanie z kontyngentów taryfowych, zwrotów niewykorzystanych ilości przyznanych w ramach kontyngentów, ich statusu, a także przechowywania tych informacji;

b) zarządzania przez Komisję wnioskami o skorzystanie z kontyngentów taryfowych oraz zwrotami niewykorzystanych ilości przyznanych w ramach kontyngentów;

c) wymiany informacji między organami celnymi i Komisją o przyznaniu wnioskowanej ilości w ramach kontyngentów taryfowych oraz przechowywanie tych informacji;

d) rejestrowania wszelkich dalszych zdarzeń lub czynności, które mogą mieć wpływ na pierwotne wnioski o skorzystanie z kontyngentów taryfowych lub na zwroty niewykorzystanych ilości przyznanych w ramach kontyngentów lub na ich przyznanie.

2. Komisja udostępnia w ramach tego systemu informacje dotyczące wyników przyznania.

Sekcja 2

Sprawowanie nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu lub wywozem towarów

Artykuł 55

Ogólne zasady sprawowania nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu lub wywozem towarów

(art. 56 ust. 5 kodeksu)

1. Jeżeli Komisja ustanawia wymóg, by niektóre towary podlegały nadzorowi przy dopuszczeniu do obrotu lub wywozie, informuje organy celne o kodach CN tych towarów oraz o danych niezbędnych do celów nadzoru, w stosownym czasie, zanim zacznie obwiązywać wymóg nadzoru.

Wykaz danych, które mogą być wymagane przez Komisję do celów nadzoru określono w załączniku 21-01.

2. W przypadku gdy towary podlegają nadzorowi przy dopuszczaniu do obrotu lub wywozie, organy celne przekazują Komisji przynajmniej raz na tydzień dane ze zgłoszeń celnych dla odpowiedniej procedury.

Organy celne przekazują te dane Komisji niezwłocznie w przypadkach, gdy towary zostają zwolnione na mocy art. 194 ust. 1 kodeksu.

▼M3

3. Komisja ujawnia wyłącznie dane, o których mowa w ust. 1, przekazane przez organy celne w formie zagregowanej.

3a. Komisja przyznaje użytkownikom, którym udzielono zezwolenia zgodnie z art. 56 ust. 2, dostęp do niezagregowanych danych przekazanych przez organy celne państwa członkowskiego, które wystąpiło o dostęp do nich, oraz do danych zagregowanych na poziomie Unii.

3b. W drodze odstępstwa od ust. 3a Komisja przyznaje właściwym organom państw członkowskich dostęp do danych niezagregowanych, jeżeli akt Unii przewiduje taki dostęp.

▼B

4. Jeżeli towary zostały objęte procedurą celną na podstawie zgłoszenia uproszczonego, o którym mowa w art. 166 kodeksu, lub wpisu do rejestru zgłaszającego, o którym mowa w art. 182 kodeksu, a dane wymagane przez Komisję nie były dostępne w czasie, gdy towary zostały dopuszczone do obrotu zgodnie z art. 194 ust. 1 kodeksu, organy celne przekazują Komisji te informacje niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia uzupełniającego, złożonego zgodnie z art. 167 kodeksu.

5. Jeżeli obowiązek złożenia zgłoszenia uzupełniającego został uchylony zgodnie z art. 167 ust. 3 kodeksu albo jeżeli zgłoszenie uzupełniające zostało złożone lub udostępnione zgodnie z art. 225 niniejszego rozporządzenia, posiadacz pozwolenia przesyła organom celnym przynajmniej raz w miesiącu dane wymagane przez Komisję lub organy celne pobierają takie informacje z systemu zgłaszającego.

Organy celne wprowadzają te dane niezwłocznie do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 56 niniejszego rozporządzenia.

▼M3

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, do daty wdrożenia aktualizacji krajowych systemów importu, o której mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, zestaw danych, które mogą być wymagane przez Komisję do celów nadzoru przy dopuszczeniu do obrotu, określono w załączniku 21-02.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, do daty wdrożenia aktualizacji krajowych systemów eksportu, o której mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, zestaw danych, które mogą być wymagane przez Komisję do celów nadzoru przy wywozie, określono w załączniku 21-02.

▼B

Artykuł 56

System teleinformatyczny na potrzeby sprawowania nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu lub wywozem towarów

(art. 16 ust. 1 i art. 56 ust. 5 kodeksu)

1. Na potrzeby sprawowania nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu lub wywozem towarów stosuje się system teleinformatyczny ustanowiony zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu w celu przesyłania i przechowywania następujących informacji:

a) dane do celów nadzoru dotyczące dopuszczania do obrotu lub wywozu towarów;

b) informacje, które mogą mieć wpływ na dane do celów nadzoru wprowadzone i przechowywane w systemie teleinformatycznym, przy dopuszczaniu do obrotu lub wywozie towarów.

2. Komisja może zapewnić użytkownikom dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, na podstawie wniosków państw członkowskich.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu wdrożenia pierwszej fazy aktualizacji systemu, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, stosuje się system Komisji Surveillance 2 do celów przekazywania i przechowywania danych, o których mowa w lit. a) i b) tego ustępu.

▼B

ROZDZIAŁ 2

Pochodzenie towarów

Sekcja 1

Dowód niepreferencyjnego pochodzenia towarów

Artykuł 57

Świadectwa pochodzenia dla produktów objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu

(art. 61 ust. 1 i 2 kodeksu)

1. Świadectwo pochodzenia odnoszące się do produktów pochodzących z krajów trzecich, objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu, sporządza się, jeżeli ustalenia te odnoszą się do niniejszego artykułu, na formularzu określonym w załączniku 22-14 zgodnym ze specyfikacjami technicznymi tam ustanowionymi.

▼M1

Odniesienia w specjalnych niepreferencyjnych ustaleniach dotyczących przywozu do świadectw pochodzenia wydanych zgodnie z art. 55–65 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 uważa się za odniesienia do świadectw pochodzenia, o których mowa w niniejszym artykule.

▼B

2. W przypadku produktów objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu świadectwo pochodzenia jest wystawiane przez właściwe organy kraju trzeciego, z którego pochodzą te produkty lub przez wiarygodną agencję, odpowiednio upoważnioną w tym celu przez te organy (organy wydające), pod warunkiem że pochodzenie produktów zostało ustalone zgodnie z art. 60 kodeksu.

Organ wydający zachowuje kopię każdego wystawionego świadectwa.

3. Świadectwa pochodzenia wystawia się, zanim produkty, których one dotyczą, zostaną zgłoszone do wywozu w kraju trzecim pochodzenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 3, świadectwa pochodzenia mogą wyjątkowo zostać wystawione po wywozie produktów, do których się odnoszą, jeżeli nie zostały one wystawione przy wywozie z powodu pomyłki, nieumyślnego przeoczenia lub szczególnych okoliczności.

Organy wydające nie mogą wystawić retrospektywnie świadectwa pochodzenia, o którym mowa w ust. 1 do czasu sprawdzenia, że dane zawarte we wniosku eksportera odpowiadają danym występującym w dokumentach wywozowych.

Artykuł 58

Dostarczanie informacji dotyczących współpracy administracyjnej w zakresie specjalnych niepreferencyjnych ustaleń dotyczących przywozu

(art. 61 kodeksu)

1. Jeżeli specjalne niepreferencyjne ustalenia dotyczące przywozu niektórych produktów przewidują wykorzystanie świadectwa pochodzenia, o którym mowa w art. 57 niniejszego rozporządzenia, zastosowanie tych ustaleń uzależnione jest od ustanowienia procedury współpracy administracyjnej, o ile dane ustalenia nie przewidują inaczej.

▼B

W celu ustanowienia takiej procedury współpracy administracyjnej, zainteresowane kraje trzecie przysyłają Komisji następujące informacje:

a) nazwy i adresy organów wydających oraz wzory odcisków stosowanych przez nie pieczęci,

b) nazwy i adresy organów rządowych, do których należy kierować wnioski o weryfikację świadectw pochodzenia przewidzianą w art. 59 niniejszego rozporządzenia.

Komisja przekazuje powyższe informacje właściwym organom państw członkowskich.

2. Jeżeli kraj trzeci nie przesłał Komisji informacji wymienionych w ust. 1, właściwe organy Unii odmawiają korzystania ze specjalnych niepreferencyjnych ustaleń dotyczących przywozu.

Artykuł 59

Późniejsza weryfikacja świadectw pochodzenia dla produktów objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu

(art. 61 kodeksu)

1. Weryfikację świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 57 niniejszego rozporządzenia, przeprowadza się zgodnie z niniejszym artykułem po przyjęciu zgłoszenia celnego (późniejsza weryfikacja).

2. W przypadku gdy organy celne mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności świadectwa pochodzenia lub prawdziwości zawartych w nim informacji oraz gdy dokonują wyrywkowej późniejszej weryfikacji, żądają od organu, o którym mowa w art. 58 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, żeby sprawdził, czy dane świadectwo pochodzenia jest autentyczne lub czy zadeklarowane pochodzenie zostało ustalone prawidłowo i zgodnie z art. 60 kodeksu, lub obydwa te elementy.

W tym celu organy celne zwracają świadectwo pochodzenia lub jego kopię organowi, o którym mowa w art. 58 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia. Jeżeli zgłoszeniu towarzyszyła faktura, jej oryginał lub kopię załącza się do zwracanego świadectwa pochodzenia.

W stosownych przypadkach organy celne uzasadniają powody późniejszej weryfikacji i podają wszelkie posiadane informacje wskazujące na to, że dane zawarte w świadectwie pochodzenia są nieprawidłowe lub że świadectwo pochodzenia jest nieautentyczne.

3. Organ, o którym mowa w art. 58 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia informuje tak szybko, jak to możliwe organy celne o wynikach weryfikacji.

W przypadku braku odpowiedzi w ciągu sześciu miesięcy od przesłania wniosku zgodnie z ust. 2, organy celne odmawiają korzystania ze specjalnych niepreferencyjnych ustaleń dotyczących przywozu dla przedmiotowych produktów.

Sekcja 2

Preferencyjne pochodzenie towarów

Artykuł 60

Do celów niniejszej sekcji zastosowanie mają definicje zawarte w art. 37 [rozporządzenia delegowanego (UE) nr 2015/2446.

▼B

Podsekcja 1

Procedury ułatwiające wystawianie lub sporządzanie dowodów pochodzenia

Artykuł 61

Deklaracje dostawcy i ich stosowanie

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli dostawca udziela eksporterowi lub przedsiębiorcy informacji niezbędnych do określenia statusu pochodzenia towarów dla celów stosowania przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych między Unią a niektórymi państwami lub terytoriami (status preferencyjnego pochodzenia), dostawca musi uczynić to w formie deklaracji dostawcy.

Należy sporządzić odrębną deklarację dla każdej przesyłki towarów, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 62 niniejszego rozporządzenia.

2. Dostawca dołącza deklarację do faktury handlowej dotyczącej danej przesyłki, do dowodu dostawy lub do jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego opisującego towary w sposób wystarczająco dokładny, aby umożliwić ich identyfikację.

3. Dostawca może dostarczyć deklarację w każdej chwili, nawet po dostarczeniu towarów.

▼M1

Artykuł 62

Długoterminowa deklaracja dostawcy

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy dostawca regularnie dostarcza danemu eksporterowi lub przedsiębiorcy przesyłki towarów oraz gdy oczekuje się, że wszystkie te towary mają ten sam status pochodzenia, dostawca może sporządzić jedną deklarację obejmującą większą liczbę przesyłek takich towarów (długoterminowa deklaracja dostawcy).

2. Długoterminowa deklaracja dostawcy jest sporządzana dla przesyłek wysyłanych w pewnym okresie i zawiera trzy daty:

a) datę sporządzenia deklaracji (data wystawienia);

b) datę rozpoczęcia okresu (data rozpoczęcia), która nie może być wcześniejsza niż 12 miesięcy przed datą wystawienia lub późniejsza niż 6 miesięcy od daty wystawienia;

c) datę zakończenia okresu (data zakończenia), która nie może być późniejsza niż 24 miesiące od daty rozpoczęcia.

3. Dostawca bezzwłocznie informuje zainteresowanego eksportera lub przedsiębiorcę, gdy długoterminowa deklaracja dostawcy nie jest ważna dla niektórych lub wszystkich przesyłek, które zostały dostarczone lub mają być dostarczone.

▼B

Artykuł 63

Sporządzanie deklaracji dostawcy

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Dla produktów, które uzyskały status preferencyjnego pochodzenia, deklaracje dostawcy sporządza się w sposób opisany w załączniku 22-15. Jednakże długoterminowe deklaracje dostawców dla tych produktów sporządza się w sposób opisany w załączniku 22-16.

▼B

2. Dla produktów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w Unii, ale nie uzyskały statusu preferencyjnego pochodzenia, deklaracje dostawcy sporządza się w sposób opisany w załączniku 22-17. Jednakże długoterminowe deklaracje dostawców sporządza się w sposób opisany w załączniku 22-18.

3. Deklaracja dostawcy musi być opatrzona własnoręcznym podpisem dostawcy. Jeżeli jednak zarówno deklarację dostawcy, jak i fakturę sporządzono w formie elektronicznej, mogą one być uwierzytelnione elektronicznie; dostawca może też złożyć eksporterowi lub przedsiębiorcy pisemne zobowiązanie, w którym przyjmuje pełną odpowiedzialność za każdą deklarację dostawcy, która identyfikuje go tak, jak gdyby była podpisana przez niego własnoręcznie.

Artykuł 64

Wystawianie świadectw informacyjnych INF 4

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Organy celne mogą zażądać od eksportera lub przedsiębiorcy, aby uzyskał od dostawcy świadectwo informacyjne INF 4 potwierdzające prawidłowość i autentyczność deklaracji dostawcy.

2. Na wniosek dostawcy świadectwo informacyjne INF 4 wystawiane jest przez organy celne państwa członkowskiego, w którym deklaracja dostawcy została sporządzana na formularzu określonym w załączniku 22-02 zgodnym ze specyfikacjami technicznymi tam określonymi. Organy celne mogą zażądać wszelkich dowodów i przeprowadzać kontrole ksiąg rachunkowych dostawcy lub inne kontrole, które uznają za stosowne.

3. Organy celne wystawiają świadectwo informacyjne INF 4 dostawcy w ciągu 90 dni od wpłynięcia wniosku dostawcy, wskazując, czy deklaracja dostawcy jest prawidłowa i autentyczna.

4. Organ celny, który przyjął wniosek o wystawienie świadectwa informacyjnego INF 4, przechowuje formularz wniosku przez okres co najmniej trzech lat lub przez dłuższy okres, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia przestrzegania przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych między Unią a niektórymi państwami lub terytoriami.

Artykuł 65

Współpraca administracyjna między państwami członkowskimi

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Organy celne udzielają sobie wzajemnie pomocy w zakresie sprawdzania prawidłowości informacji podanych w deklaracjach dostawców.

Artykuł 66

Sprawdzanie deklaracji dostawców

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy eksporter nie może przedstawić świadectwa informacyjnego INF 4 w ciągu 120 dni od złożenia odpowiedniego

▼B

żądania przez organy celne, wówczas organy celne państwa członkowskiego wywozu mogą wystąpić do organów celnych państwa członkowskiego, w którym deklaracja została sporządzona, z prośbą o potwierdzenie pochodzenia danych produktów dla celów stosowania przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych między Unią a niektórymi krajami.

2. Do celów ust. 1 organy celne państwa członkowskiego wywozu przesyłają organom celnym państwa członkowskiego, w którym została sporządzona deklaracja dostawcy, wszelkie dostępne informacje i dokumenty oraz podają uzasadnienie swojej prośby.

3. Do celów ust. 1 organy celne państwa członkowskiego, w którym została sporządzona deklaracja dostawcy, mogą zażądać dowodów od dostawcy lub przeprowadzić stosowne weryfikacje tej deklaracji.

4. Organy celne żądające weryfikacji zostaną bezzwłocznie poinformowane o jej wynikach przy użyciu świadectwa informacyjnego INF 4.

5. W przypadku gdy organy celne państwa wywozu nie uzyskają odpowiedzi przed upływem 150 dni od daty złożenia prośby o weryfikację lub w przypadku gdy odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do określenia pochodzenia danych produktów, organy te uznają dowód pochodzenia wystawiony na podstawie deklaracji dostawcy za nieważny.

Artykuł 67

Upoważnienia udzielane upoważnionym eksporterom

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku, gdy Unia zawarła preferencyjne porozumienie z krajem trzecim, zgodnie z którym dowody pochodzenia powinny mieć formę deklaracji na fakturze lub deklaracji pochodzenia sporządzanych przez upoważnionego eksportera, ►**M1** eksporterzy i ponowni nadawcy mający siedzibę na obszarze celnym Unii ◄ mogą ubiegać się o wydanie im upoważnienia jako upoważnionym eksporterom do celów sporządzania i zastępowania tych deklaracji.

2. Artykuły 11 ust. 1 lit. d), art. 16, 17 i 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dotyczące warunków przyjmowania wniosków i zawieszenia decyzji, a także art. 10 i 15 niniejszego rozporządzenia dotyczące wykorzystania elektronicznych środków wymiany i przechowywania informacji oraz wycofywania korzystnych decyzji dotyczących wniosków i decyzji nie mają zastosowania do decyzji dotyczących upoważnień wydawanych upoważnionym eksporterom.

3. Upoważnień wydawanych upoważnionym eksporterom udziela się wyłącznie osobom, które spełniają warunki określone w przepisach dotyczących pochodzenia albo w umowach zawartych przez Unię z niektórymi państwami lub terytoriami znajdującymi się poza obszarem celnym Unii, albo w środkach przyjętych jednostronnie przez Unię w odniesieniu do takich krajów lub terytoriów.

4. Organy celne nadają upoważnionemu eksporterowi numer upoważnienia celnego, który podaje się na dowodach preferencyjnego pochodzenia. Numer upoważnienia celnego ►**M1** rozpoczyna się kodem państwa ◄ w formacie ISO 3166-1-alpha-2 państwa członkowskiego wydającego upoważnienie.

5. Komisja przekazuje danym państwom trzecim adresy organów celnych odpowiedzialnych za kontrolę dowodów preferencyjnego pochodzenia sporządzonych przez upoważnionych eksporterów.

▼B

6. Jeśli mające zastosowanie preferencyjne porozumienie nie określa formy, jaką powinny przyjąć deklaracje na fakturze lub deklaracje pochodzenia, deklaracje te sporządza się zgodnie z wzorem określonym ►M1 w załączniku 22-13 ◄.

7. Jeśli mające zastosowanie preferencyjne porozumienie nie określa progu wartości, do którego eksporter niebędący upoważnionym eksporterem może sporządzić deklarację na fakturze lub deklarację pochodzenia, próg wartości wynosi 6 000 EUR dla każdej przesyłki.

▼M1

Artykuł 68

Rejestracja eksporterów poza ramami ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) Unii

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Jeśli Unia zawarła preferencyjne porozumienie, które wymaga od eksportera sporządzenia dowodu pochodzenia zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi, dokument taki może zostać sporządzony tylko przez eksportera, który jest zarejestrowany w tym celu przez organy celne państwa członkowskiego. Tożsamość takich eksporterów jest zapisana w systemie zarejestrowanych eksporterów (REX), o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578. ►M2 Zastosowanie mają odpowiednio przepisy art. 80, 82, 83, 84, 86, 87, 89 i 91 niniejszego rozporządzenia. ◄

2. Do celów niniejszego artykułu nie mają zastosowania przepisy art. 11 ust. 1 lit. d), art. 16, 17 i 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dotyczące warunków przyjmowania wniosków i zawieszenia decyzji ani przepisy ►M2 art. 10 ust. 1 i art. 15 ◄ niniejszego rozporządzenia. Wnioski i decyzje związane z tym artykułem nie podlegają wymianie ani przechowywaniu w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

▼M2

_____

▼M1

4. Niezależnie od przepisów ust. 1, jeśli mające zastosowanie preferencyjne porozumienie nie określa progu wartości, do którego eksporter niebędący zarejestrowanym eksporterem może sporządzić dowód pochodzenia, taki próg wartości wynosi 6 000 EUR dla każdej przesyłki.

▼M2

_____

6. W przypadku gdy preferencyjne porozumienie umożliwia Unii zwolnienie z wymogu przedstawiania dowodu pochodzenia produktów pochodzących, zwolnienie to stosuje się zgodnie z warunkami określonymi w art. 103, o ile warunki te nie są przewidziane w odnośnym porozumieniu preferencyjnym.

7. W przypadku gdy preferencyjne porozumienie umożliwia Unii zniesienie wymogu podpisania dowodu pochodzenia przez eksportera, nie wymaga się takiego podpisu.

▼M2

Artykuł 69

Zastąpienie dowodów pochodzenia wystawionych lub sporządzonych poza ramami ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) Unii

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Jeśli produkty pochodzące objęte dowodem pochodzenia wystawionym lub sporządzonym uprzednio do celów preferencyjnego środka taryfowego, o którym mowa w art. 56 ust. 2 lit. d) lub e) kodeksu, innego niż system GSP Unii, nie zostały jeszcze zwolnione do obrotu i znajdują się pod kontrolą urzędu celnego w Unii, pierwotny dowód pochodzenia może zostać zastąpiony jednym lub większą liczbą zastępczych dowodów pochodzenia do celów wysłania wszystkich lub części tych produktów do innego miejsca przeznaczenia w Unii.

2. Zastępczy dowód pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, może zostać wystawiony dla któregokolwiek z poniższych podmiotów lub sporządzony przezeń z zachowaniem tej samej formy co pierwotny dowód pochodzenia lub w formie zastępczego oświadczenia o pochodzeniu, sporządzonego, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zgodnie z art. 101 oraz załącznikiem 22-20:

a) eksporter upoważniony lub zarejestrowany w Unii, ponownie wysyłający towary;

b) ponowny nadawca towarów w Unii, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, nie przekracza obowiązującego progu wartości;

c) ponowny nadawca towarów w Unii, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, przekracza obowiązujący próg wartości, a ponowny nadawca załącza do zastępczego dowodu pochodzenia kopię pierwotnego dowodu pochodzenia.

Jeśli zastąpienie pierwotnego dowodu pochodzenia nie jest możliwe zgodnie z akapitem pierwszym, zastępczy dowód pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, może wystawić, w formie świadectwa przewozowego EUR1, urząd celny, pod którego kontrolą znajdują się towary.

3. Jeśli zastępczym dowodem pochodzenia jest świadectwo przewozowe EUR1, poświadczenie dokonane przez urząd celny wystawiający zastępcze świadectwo przewozowe EUR1 umieszcza się w polu 11 świadectwa. Dane szczegółowe w polu 4 świadectwa dotyczące kraju pochodzenia muszą być identyczne z danymi szczegółowymi znajdującymi się w pierwotnym dowodzie pochodzenia. W polu 12 ponowny nadawca składa podpis. Ponowny nadawca składający podpis w polu 12 w dobrej wierze nie jest odpowiedzialny za prawidłowość danych wprowadzonych w pierwotnym dowodzie pochodzenia.

Urząd celny, do którego wnioskuje się o wydanie zastępczego świadectwa przewozowego EUR1, odnotowuje na pierwotnym dowodzie pochodzenia lub w załączniku do niego masę, ilość, rodzaj wysyłanych produktów i ich kraj przeznaczenia oraz wpisuje numery seryjne odpowiedniego świadectwa zastępczego lub świadectw zastępczych. Urząd celny przechowuje pierwotny dowód pochodzenia przez okres co najmniej trzech lat.

▼M2

Artykuł 69a

Preferencyjne pochodzenie produktów przetworzonych uzyskanych z towarów posiadających status preferencyjnego pochodzenia

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy towary nieunijne posiadające status preferencyjnego pochodzenia w ramach preferencyjnego porozumienia między Unią a państwami trzecimi objęte są procedurą uszlachetniania czynnego, produkty przetworzone uzyskane z tych towarów uznaje się przy dopuszczaniu ich do obrotu za mające ten sam status preferencyjnego pochodzenia jak towary, z których zostały uzyskane.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

a) przetwarzanie obejmuje również towary nieunijne, inne niż te, o których mowa w ust. 1, w tym towary posiadające status preferencyjnego pochodzenia w ramach innego preferencyjnego porozumienia;

b) przetworzone produkty zostały uzyskane z towarów ekwiwalentnych, o których mowa w art. 223 kodeksu;

c) organy celne zezwoliły na czasowy powrotny wywóz towarów w celu dalszego ich przetwarzania zgodnie z art. 258 kodeksu.

3. W przypadku zastosowania ust. 1 dowód pochodzenia wystawiony lub sporządzony dla towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego uznaje się za dowód pochodzenia wystawiony lub sporządzony dla produktów przetworzonych.

▼B

Podsekcja 2

Obowiązki krajów korzystających w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) Unii

Artykuł 70

Obowiązek zapewnienia współpracy administracyjnej w ramach systemu REX

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu GSP kraje korzystające zobowiązują się do:

a) ustanowienia i utrzymania niezbędnych struktur administracyjnych oraz systemów niezbędnych do celów wdrażania w danym państwie reguł i procedur ustanowionych w niniejszej podsekcji, podsekcjach 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 oraz zarządzania tymi regułami i procedurami, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, uzgodnień niezbędnych do stosowania kumulacji;

b) współpracy swoich właściwych organów z Komisją oraz z organami celnymi państw członkowskich.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1 lit. b), obejmuje:

►M1 a) ◄ zapewnianie wszelkiego niezbędnego wsparcia w przypadku wniosku Komisji o monitorowanie przez nią prawidłowości zarządzania systemem GSP w danym państwie, z uwzględnieniem wizyt weryfikacyjnych na miejscu z udziałem służb Komisji lub organów celnych państw członkowskich;

▼B

►M1 b) ◄ nie naruszając przepisów art. 108 i 109 niniejszego rozporządzenia, weryfikowanie statusu pochodzenia produktów oraz spełnienia pozostałych warunków ustanowionych w niniejszej podsekcji, podsekcjach 3–9 niniejszej podsekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, włączając wizyty kontrolne na miejscu na żądanie Komisji lub organów celnych państw członkowskich w ramach dochodzeń w sprawie pochodzenia.

3. Aby być uprawnionym do stosowania systemu zarejestrowanych eksporterów, kraje korzystające składają Komisji zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, co najmniej trzy miesiące przed dniem, w którym planują one rozpocząć rejestrację eksporterów.

▼M1

4. Jeśli państwo lub terytorium usunięto z załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 ([1]), przepisy i procedury określone w art. 55 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 oraz obowiązki określone w art. 72, 80 i 108 niniejszego rozporządzenia nadal mają zastosowanie do tego państwa lub terytorium przez okres trzech lat od dnia usunięcia go z tego załącznika.

▼B

Artykuł 71

Procedury i metody współpracy administracyjnej w odniesieniu do wywozu z zastosowaniem świadectw pochodzenia na formularzu A i deklaracji na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Każdy kraj korzystający przestrzega lub zapewnia przestrzeganie:

a) reguł pochodzenia dotyczących wywożonych produktów, określonych w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcja 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 2015/2446;

b) zasad wypełniania i wystawiania świadectw pochodzenia na formularzu A;

c) przepisów obowiązujących w odniesieniu do stosowania deklaracji na fakturze, które należy sporządzać zgodnie z wymogami określonymi w załączniku 22-09;

d) przepisów dotyczących obowiązków w zakresie powiadamiania, o których mowa w art. 73 niniejszego rozporządzenia;

e) przepisów dotyczących przyznawania odstępstw, o których mowa w art. 64 ust. 6 kodeksu.

2. Właściwe organy krajów korzystających współpracują z Komisją lub państwami członkowskimi, w szczególności poprzez:

a) zapewnianie wszelkiego niezbędnego wsparcia w przypadku wniosku Komisji o monitorowanie przez nią prawidłowości zarządzania systemem GSP w danym państwie, z uwzględnieniem wizyt weryfikacyjnych na miejscu z udziałem służb Komisji lub organów celnych państw członkowskich;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

▼B

b) nie naruszając przepisów art. 73 i 110 niniejszego rozporządzenia, weryfikowanie statusu pochodzenia produktów oraz spełnienia pozostałych warunków ustanowionych w niniejszej podsekcji, podsekcjach 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, włączając wizyty kontrolne na miejscu na żądanie Komisji lub organów celnych państw członkowskich w ramach dochodzeń w sprawie pochodzenia.

3. Jeżeli w kraju korzystającym wyznaczono organ właściwy do wystawiania świadectw pochodzenia na formularzu A, weryfikuje się dokumenty dotyczące pochodzenia i wystawia się świadectwa pochodzenia na formularzu A do celów wywozu do Unii, uznaje się, że dany kraj korzystający zaakceptował warunki określone w ust. 1.

4. Jeżeli krajowi przyznano lub przywrócono status kraju korzystającego w odniesieniu do produktów, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012, towary pochodzące z tego kraju korzystają z ogólnego systemu preferencji, pod warunkiem że zostały wywiezione z tego kraju korzystającego nie wcześniej niż w dniu, o którym mowa w art. 73 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

5. Jeśli państwo lub terytorium usunięto z załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 978/2012, obowiązek zapewnienia współpracy administracyjnej określony w art. 55 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 oraz w art. 110 i 111 niniejszego rozporządzenia nadal spoczywa na tym państwie lub terytorium przez okres trzech lat od dnia usunięcia go z tego załącznika.

6. Wymogi, o których mowa w ust. 5, stosuje się wobec Singapuru przez okres trzech lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 72

Obowiązki w zakresie powiadamiania mające zastosowanie od dnia wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów (REX)

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Kraje korzystające przekazują Komisji nazwy, adresy oraz dane kontaktowe organów zlokalizowanych na swoim terytorium, które są:

a) częścią organów rządowych danego kraju lub działają z upoważnienia rządu i są właściwe do rejestracji eksporterów w systemie REX, modyfikacji i aktualizacji danych rejestracyjnych oraz cofania rejestracji;

b) częścią organów rządowych danego kraju i są odpowiedzialne za zapewnienie współpracy administracyjnej z Komisją i organami celnymi państw członkowskich, o której mowa w niniejszej podsekcji, podsekcjach 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Powiadomienie przesyłane jest Komisji najpóźniej trzy miesiące przed dniem, w którym kraje korzystające zamierzają rozpocząć rejestrację eksporterów.

3. Kraje korzystające niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach informacji przekazanych zgodnie z ustępem pierwszym.

▼B

Artykuł 73

Obowiązki w zakresie powiadamiania mające zastosowanie do dnia wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów (REX)

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Kraje korzystające przekazują Komisji nazwy i adresy zlokalizowanych na swoim terytorium organów rządowych upoważnionych do wystawiania świadectw pochodzenia na formularzu A, oraz wzory odcisków pieczęci używanych przez te organy, jak również nazwy i adresy właściwych organów rządowych odpowiedzialnych za kontrolę świadectw pochodzenia na formularzu A i deklaracji na fakturach.

Komisja przesyła te informacje organom celnym państw członkowskich. Jeśli informacje te są przekazywane w związku ze zmianą dotychczasowych powiadomień, Komisja określa datę wprowadzenia do użytku nowych pieczęci zgodnie z instrukcjami właściwych organów rządowych krajów korzystających. Informacje te są przeznaczone do użytku służbowego; jeżeli jednak towary są dopuszczane do obrotu, dane organy celne mogą zezwolić importerowi na sprawdzenie wzorów odcisków pieczęci.

Kraje korzystające, które już dostarczyły informacji wymaganych zgodnie z akapitem pierwszym, nie są zobowiązane do ich ponownego dostarczania do czasu, aż informacje te nie ulegną zmianie.

2. Do celów art. 71 ust. 4 niniejszego rozporządzenia Komisja opublikuje na swojej stronie internetowej datę, kiedy dany kraj uznany za kraj korzystający lub któremu przywrócono status kraju korzystającego w odniesieniu do produktów, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012, spełnił wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

▼M1

3. Na wniosek kraju korzystającego Komisja przekazuje temu krajowi korzystającemu wzory odcisków pieczęci używanych przez organy celne państw członkowskich w celu wystawienia świadectw przewozowych EUR.1.

▼B

Podsekcja 3

Procedury wywozowe w kraju korzystającym i w Unii obowiązujące w ramach systemu GSP do dnia wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów

Artykuł 74

Procedura wystawiania świadectwa pochodzenia na formularzu A

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Świadectwa pochodzenia na formularzu A wystawia się na pisemny wniosek złożony przez eksportera lub jego upoważnionego przedstawiciela, wraz z wszelkimi odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi, potwierdzającymi, że wywożone produkty spełniają warunki do wystawienia świadectwa pochodzenia na formularzu A. Świadectwa pochodzenia na formularzu A wystawia się stosując formularz określony w załączniku 22-08.

▼B

2. Właściwe organy krajów korzystających udostępniają świadectwo pochodzenia na formularzu A eksporterowi niezwłocznie po dokonaniu wywozu lub jego zapewnieniu. Właściwe organy krajów korzystających mogą jednak również wystawić świadectwo pochodzenia na formularzu A po wywozie objętych nim produktów, jeśli:

a) nie zostało wystawione w chwili wywozu z powodu błędów, nieumyślnych pominięć lub zaistnienia szczególnych okoliczności; lub

b) zgodnie z wymogami właściwych organów wykazano, że świadectwo pochodzenia na formularzu A zostało wystawione, ale nie zostało z przyczyn technicznych przyjęte przy przywozie; lub

c) ostateczne miejsce przeznaczenia danych produktów ustalono podczas ich przewozu lub składowania i po ewentualnym podziale przesyłki, zgodnie z art. 43 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

3. Właściwe organy mogą wystawić świadectwo retrospektywnie tylko po sprawdzeniu, czy dane zawarte we wniosku eksportera o retrospektywne wystawienie świadectwa pochodzenia na formularzu A są zgodne z danymi znajdującymi się w odpowiednich dokumentach wywozowych i czy świadectwo pochodzenia na formularzu A nie zostało wystawione przy wywozie danych produktów, z wyjątkiem przypadków, kiedy świadectwo pochodzenia na formularzu A nie zostało zaakceptowane z przyczyn technicznych. W polu 4 świadectwa pochodzenia na formularzu A wystawionego retrospektywnie umieszcza się adnotację „Issued retrospectively”, „Délivré a posteriori” lub „emitido a posteriori”.

4. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa pochodzenia na formularzu A eksporter może wystąpić do właściwych organów, które je wystawiły, o wystawienie duplikatu sporządzonego na podstawie dokumentów wywozowych będących w ich posiadaniu. W polu 4 duplikatu świadectwa pochodzenia na formularzu A umieszcza się adnotację „Duplicate”, „Duplicata” lub „Duplicado”, datę wystawienia i numer seryjny oryginalnego świadectwa. Duplikat jest ważny od daty wystawienia oryginalnego świadectwa.

5. W celu ustalenia, czy produkt objęty wnioskiem o wystawienie świadectwa pochodzenia na formularzu A spełnia obowiązujące reguły pochodzenia, właściwe organy rządowe mają prawo zażądać wszelkiego rodzaju dokumentacji lub przeprowadzić wszelkie kontrole, jakie uznają za stosowne.

6. Wypełnienie pól 2 i 10 świadectwa pochodzenia na formularzu A jest nieobowiązkowe. W polu 12 umieszcza się adnotację „Union” („Unia”) lub nazwę jednego z państw członkowskich. Datę wystawienia świadectwa pochodzenia na formularzu A umieszcza się w polu 11. Podpis wymagany w tym polu, zastrzeżonym do użytku właściwych organów rządowych, które wystawiają świadectwo, jak również podpis w polu 12 osoby upoważnionej reprezentującej eksportera, składa się odręcznie.

Artykuł 75

Warunki sporządzenia deklaracji na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Deklaracja na fakturze może być sporządzona przez dowolnego eksportera prowadzącego działalność w kraju korzystającym dla dowolnej przesyłki składającej się z jednego lub większej liczby opakowań zawierających produkty pochodzące o całkowitej wartości nieprzekraczającej kwoty 6 000 EUR, pod warunkiem że procedura ta objęta jest współpracą administracyjną, o której mowa w ►M1 art. 71 ust. 2 ◄.

▼B

2. Eksporter sporządzający deklarację na fakturze jest zobowiązany do przedłożenia w każdej chwili, na wniosek organów celnych lub innych właściwych organów rządowych kraju wywozu, wszystkich dokumentów potwierdzających status pochodzenia odnośnych produktów.

3. Eksporter sporządza deklarację na fakturze w języku francuskim, angielskim lub hiszpańskim przez wpisanie na maszynie, stemplując lub drukując na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub jakimkolwiek innym dokumencie handlowym deklarację, której treść znajduje się w załączniku 22-09. Jeżeli deklaracja jest sporządzana odręcznie, należy ją napisać tuszem i drukowanymi literami. Deklaracje na fakturze są opatrzone oryginalnym odręcznym podpisem eksportera.

4. Stosowanie deklaracji na fakturze podlega następującym warunkom:

a) dla każdej przesyłki sporządza się jedną deklarację na fakturze,

b) jeżeli towary zawarte w przesyłce zostały już poddane weryfikacji w kraju wywozu w odniesieniu do pojęcia „produkty pochodzące”, eksporter może odnieść się do takiej weryfikacji w deklaracji na fakturze.

Artykuł 76

Warunki wystawienia świadectwa pochodzenia na formularzu A w przypadku zastosowania kumulacji

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

W przypadkach zastosowania kumulacji zgodnie z art. 53, 54, 55 lub 56 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 właściwe organy rządowe kraju korzystającego, które mają wystawić świadectwo pochodzenia na formularzu A dla produktów, do wytworzenia których użyto materiałów pochodzących ze strony, z którą dopuszcza się kumulację, uwzględniają, co następuje:

a) w przypadku kumulacji dwustronnej – dowód pochodzenia dostarczany przez dostawcę eksportera i wystawiony zgodnie z przepisami art. 77 niniejszego rozporządzenia;

b) w przypadku kumulacji z Norwegią, Szwajcarią lub Turcją – dowód pochodzenia dostarczany przez dostawcę eksportera i wystawiony zgodnie z odpowiednimi regułami pochodzenia obowiązującymi odpowiednio dla Norwegii, Szwajcarii lub Turcji;

c) w przypadku kumulacji regionalnej – dowód pochodzenia dostarczany przez dostawcę eksportera, tj. świadectwo pochodzenia na formularzu A, wydane zgodnie z wzorem określonym w załączniku 22-08, lub, w zależności od przypadku, deklarację na fakturze, której tekst jest umieszczony w załączniku 22-09;

d) w przypadku kumulacji rozszerzonej – dowód pochodzenia dostarczany przez dostawcę eksportera i sporządzony zgodnie z postanowieniami odpowiedniej umowy o wolnym handlu między Unią a danym krajem.

W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b), c) i d), pole 4 świadectwa pochodzenia na formularzu A zawiera, w zależności od przypadku, adnotację:

▼B

— „EU cumulation”, „Norway cumulation”, „Switzerland cumulation”, „Turkey cumulation”, „regional cumulation”, „extended cumulation with country x”, lub

— „Cumul UE”, „Cumul Norvège”, „Cumul Suisse”, „Cumul Turquie”, „cumul regional”, „cumul étendu avec le pays x”, lub

— „Acumulación UE”, „Acumulación Noruega”, „Acumulación Suiza”, „Acumulación Turquía”, „Acumulación regional”, „Acumulación ampliada con en país x”.

Artykuł 77

Potwierdzenie statusu unijnego pochodzenia do celów kumulacji dwustronnej i upoważniony eksporter

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Dowód statusu pochodzenia produktów unijnych dostarcza się w jeden z następujących sposobów:

a) przedstawienie świadectwa przewozowego EUR1, wystawionego z wykorzystaniem formularza określonego w załączniku 22-10 lub

b) przedstawienie deklaracji na fakturze o treści zgodnej z wzorem określonym w załączniku 22-09 ►M1 ——————— ◄. Deklarację na fakturze może sporządzić każdy eksporter dla przesyłek zawierających produkty pochodzące, których całkowita wartość nie przekracza 6 000 EUR, lub upoważniony unijny eksporter.

2. Eksporter lub jego przedstawiciel umieszcza w polu 2 świadectwa przewozowego EUR1 adnotację: „GSP beneficiary countries” i „EU” lub „Pays bénéficiaires du SPG” i „UE”.

3. Przepisy niniejszej podsekcji, podsekcji 3–9 niniejszej sekcji oraz tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dotyczące wystawiania, stosowania i późniejszej weryfikacji świadectw pochodzenia na formularzu A stosuje się odpowiednio w odniesieniu do świadectw przewozowych EUR1 oraz, z wyłączeniem przepisów dotyczących ich wystawiania, do deklaracji na fakturze.

4. Organy celne państw członkowskich mogą upoważnić każdego eksportera mającego siedzibę na obszarze celnym Unii, zwanego dalej „upoważnionym eksporterem”, dokonującego częstych wysyłek produktów pochodzących z Unii w ramach kumulacji dwustronnej, do sporządzania deklaracji na fakturze, bez względu na wartość danych produktów, o ile eksporter ten oferuje, zgodnie z wymogami organów celnych, wszystkie gwarancje niezbędne do zweryfikowania:

a) statusu pochodzenia produktów;

b) spełnienia innych wymogów obowiązujących w tym państwie członkowskim.

5. Organy celne mogą uzależnić przyznanie statusu upoważnionego eksportera od spełnienia wszelkich warunków, jakie uznają za właściwe. Organy celne nadają upoważnionemu eksporterowi numer upoważnienia celnego, który podaje się w deklaracji na fakturze.

▼B

6. Organy celne monitorują sposób wykorzystania upoważnienia przez upoważnionego eksportera. Organy celne mogą w każdej chwili cofnąć upoważnienie.

Mogą również cofnąć upoważnienie w każdym z następujących przypadków:

a) upoważniony eksporter nie daje już gwarancji, o których mowa w ust. 4;

b) upoważniony eksporter nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 5;

c) upoważniony eksporter korzysta z upoważnienia w inny niewłaściwy sposób.

7. Od upoważnionego eksportera nie wymaga się podpisywania deklaracji na fakturze, o ile przedłoży on organom celnym swoje pisemne zobowiązanie, w którym przyjmie pełną odpowiedzialność za każdą deklarację na fakturze, która go identyfikuje, tak jakby była opatrzona jego własnoręcznym podpisem.

Podsekcja 4

Procedury w wywozie w kraju korzystającym i w Unii obowiązujące w ramach systemu GSP od dnia wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów

Artykuł 78

Obowiązek rejestrowania się nałożony na eksporterów i zwolnienie z tego obowiązku

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. System GSP ma zastosowanie w przypadkach:

a) towarów spełniających wymogi ustanowione w niniejszej podsekcji, podsekcjach 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 wywożonych przez zarejestrowanego eksportera;

b) przesyłek składających się z jednego lub większej liczby opakowań zawierających produkty pochodzące, wywożonych przez dowolnego eksportera, gdy całkowita wartość wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących nie przekracza 6 000 EUR.

2. Wartość wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących stanowi wartość wszystkich produktów pochodzących w jednej przesyłce objętych oświadczeniem o pochodzeniu sporządzonym w kraju wywozu.

Artykuł 79

Procedura rejestracji w kraju korzystającym i procedury w wywozie obowiązujące w okresie przejściowym do czasu wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Kraje korzystające rozpoczynają rejestrację eksporterów w dniu 1 stycznia 2017 r.

▼B

Jeśli kraj korzystający nie jest jednak w stanie rozpocząć rejestracji w tym dniu, powiadamia Komisję na piśmie do dnia 1 lipca 2016 r., że odracza rejestrację eksporterów do dnia 1 stycznia 2018 r. lub do dnia 1 stycznia 2019 r.

2. W okresie dwunastu miesięcy począwszy od dnia, w którym kraj korzystający rozpoczyna rejestrację eksporterów, właściwe organy tego kraju korzystającego kontynuują wystawianie świadectw pochodzenia na formularzu A na wniosek eksporterów, którzy w chwili składania wniosku o wystawienie świadectwa nie są jeszcze zarejestrowani.

Nie naruszając art. 94 ust. 2 niniejszego rozporządzenia świadectwa pochodzenia na formularzu A wystawione zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu są dopuszczalne w Unii jako dowód pochodzenia, jeśli zostały wystawione przed dniem rejestracji danego eksportera.

Właściwe organy kraju korzystającego mające trudności z zakończeniem procesu rejestracji we wspomnianym powyżej terminie dwunastu miesięcy mogą zwrócić się do Komisji o jego przedłużenie. Przedłużenie terminu nie może przekroczyć sześciu miesięcy.

3. Eksporterzy w kraju korzystającym, zarejestrowani lub nie, sporządzają oświadczenia o pochodzeniu dla wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących, w przypadku gdy ich całkowita wartość nie przekracza 6 000 EUR, począwszy od dnia, w którym dany kraj korzystający zamierza rozpocząć rejestrację eksporterów.

Eksporterzy, którzy są już zarejestrowani, sporządzają oświadczenia o pochodzeniu dla wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących, w przypadku gdy ich całkowita wartość przekracza 6 000 EUR, począwszy od daty rozpoczęcia ważność rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

4. Wszystkie kraje korzystające stosują system zarejestrowanych eksporterów najpóźniej od dnia 30 czerwca 2020 r.

Podsekcja 5

Artykuł 80

Baza danych zarejestrowanych eksporterów: obowiązki organów

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Komisja ustanawia system w celu rejestracji eksporterów upoważnionych do poświadczania pochodzenia towarów (system REX) i udostępnia go najpóźniej w dniu 1 stycznia 2017 r.

▼M2

2. Właściwe organy krajów korzystających po otrzymaniu kompletnego formularza wniosku, o którym mowa w załączniku 22-06, przydzielają eksporterowi niezwłocznie numer zarejestrowanego eksportera i wprowadzają do systemu REX numer zarejestrowanego eksportera, dane rejestracyjne i datę rozpoczęcia ważności rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4.

Organy celne państw członkowskich po otrzymaniu kompletnego formularza wniosku, o którym mowa w załączniku 22-06 A, przydzielają niezwłocznie numer zarejestrowanego eksportera eksporterowi lub, w stosownych przypadkach, ponownemu nadawcy towarów i wprowadzają do systemu REX numer zarejestrowanego eksportera, dane rejestracyjne i datę rozpoczęcia ważności rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4.

▼M2

Właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego informują eksportera lub, w stosownych przypadkach, ponownego nadawcę towarów o numerze zarejestrowanego eksportera przydzielonym temu eksporterowi lub ponownemu nadawcy towarów oraz o dacie rozpoczęcia ważności rejestracji.

▼B

3. Jeśli właściwe organy stwierdzą, że informacje podane we wniosku są niepełne, informują o tym niezwłocznie eksportera.

4. Właściwe organy krajów korzystających i organy celne państw członkowskich na bieżąco aktualizują zarejestrowane przez siebie dane. Wprowadzają zmiany w tych danych niezwłocznie po otrzymaniu informacji od zarejestrowanego eksportera zgodnie z art. 89 niniejszego rozporządzenia. ►M1 Właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego informują zarejestrowanego eksportera o zmianie jego danych rejestracyjnych. ◄

Artykuł 81

Data stosowania niektórych przepisów

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Art. 70, 72, 78–80, 82–93, 99–107, 108, 109 i 112 niniejszego rozporządzenia stosuje się w odniesieniu do wywozu towarów przez eksporterów zarejestrowanych w systemie REX w kraju korzystającym od dnia, w którym kraj korzystający rozpoczyna rejestrację eksporterów w ramach tego systemu. Jeśli chodzi o eksporterów unijnych, przepisy tych artykułów stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

2. Art. 71, 73, 74–77, 94–98 oraz 110–112 niniejszego rozporządzenia stosuje się w odniesieniu do wywozu towarów przez eksporterów, którzy nie są zarejestrowani w systemie REX w kraju korzystającym. Jeśli chodzi o eksporterów unijnych, przepisy tych artykułów stosuje się do dnia 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 82

Baza danych zarejestrowanych eksporterów: prawa dostępu do bazy danych

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Komisja zapewnia dostęp do systemu REX zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Komisja posiada dostęp do wszystkich danych.

3. Właściwe organy kraju korzystającego posiadają dostęp do danych zarejestrowanych przez siebie eksporterów.

4. Organy celne państw członkowskich posiadają dostęp do danych, zarejestrowanych przez siebie, przez organy celne innych państw członkowskich i przez właściwe organy krajów korzystających, a także Norwegii, Szwajcarii lub Turcji. Dostęp do tych danych przysługuje do celów przeprowadzania weryfikacji zgłoszeń celnych na mocy art. 188 kodeksu lub przeprowadzania kontroli po zwolnieniu towarów na mocy art. 48 kodeksu.

5. Komisja zapewnia bezpieczny dostęp do systemu REX właściwym organom krajów korzystających.

▼B

6. W przypadku gdy państwo lub terytorium usunięto z załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 978/2012, właściwe organy kraju korzystającego zachowują dostęp do systemu REX tak długo, jak to konieczne w celu umożliwienia im wypełnienia ich obowiązków wynikających z art. 70 niniejszego rozporządzenia.

▼M2

7. Komisja podaje następujące dane do wiadomości publicznej pod warunkiem uprzedniego wyrażenia zgody przez eksportera poprzez złożenie podpisu w polu 6 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A:

a) nazwa zarejestrowanego eksportera, podana w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;

b) adres siedziby zarejestrowanego eksportera, podany w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;

c) dane kontaktowe podane w polu 1 i polu 2 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;

d) orientacyjny opis towarów, które kwalifikują się do preferencyjnego traktowania, w tym orientacyjny wykaz pozycji lub działów Systemu Zharmonizowanego, podany w polu 4 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A;

e) numer EORI zarejestrowanego eksportera podany w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06 A lub numer identyfikacyjny przedsiębiorcy (TIN) zarejestrowanego eksportera podany w polu 1 formularza określonego w załączniku 22-06;

f) informacja, czy dany zarejestrowany eksporter jest przedsiębiorcą czy producentem, zgodnie z informacją podaną w polu 3 formularza określonego w załączniku 22-06 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A.

Odmowa złożenia podpisu w polu 6 nie stanowi podstawy do odmowy rejestracji eksportera.

▼B

8. Komisja zawsze udostępnia publicznie następujące dane:

a) numer zarejestrowanego eksportera;

▼M2

b) datę rejestracji zarejestrowanego eksportera;

▼B

►M2 c) ◄ datę rozpoczęcia ważności rejestracji;

►M2 d) ◄ w stosownym przypadku datę cofnięcia rejestracji;

►M2 e) ◄ informację o tym, czy rejestracja ma zastosowanie również w odniesieniu do wywozu do Norwegii, Szwajcarii lub Turcji;

►M2 f) ◄ datę ostatniej synchronizacji danych między systemem REX a ogólnodostępną stroną internetową.

Artykuł 83

Baza danych zarejestrowanych eksporterów: ochrona danych

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Dane zarejestrowane w systemie REX są przetwarzane wyłącznie do celów stosowania systemu GSP, jak określono w niniejszej podsekcji.

▼B

2. Zarejestrowanym eksporterom udostępnia się informacje określone w art. 11 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) lub art. 10 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]). Udostępnia się im ponadto następujące informacje dotyczące:

a) podstawy prawnej operacji przetwarzania, dla której dane są przeznaczone;

b) okresu przechowywania danych.

▼C2

Zarejestrowanym eksporterom udostępnia się te informacje za pośrednictwem noty załączonej do wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera określonego w załączniku 22-06 ►M2 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A ◄.

▼B

3. Każdy właściwy organ w kraju korzystającym i każdy organ celny w państwie członkowskim, który wprowadził dane do systemu REX, uznaje się za administratora tych danych w odniesieniu do ich przetwarzania.

Komisja jest uważana za wspólnego administratora w odniesieniu do przetwarzania wszystkich danych, aby zagwarantować ochronę praw przysługujących zarejestrowanym eksporterom.

4. Prawa zarejestrowanych eksporterów w odniesieniu do przetwarzania danych przechowywanych w systemie REX wymienionych w załączniku 22-06 ►M2 lub, w stosownych przypadkach, w załączniku 22-06 A ◄ i przetwarzanych w systemach krajowych są wykonywane zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE w państwie członkowskim, które przechowuje te dane.

5. Państwa członkowskie, które powielają w swoich systemach krajowych dane z systemu REX, do których mają dostęp, aktualizują te powielone dane.

6. Prawa zarejestrowanych eksporterów w odniesieniu do przetwarzania ich danych rejestracyjnych przez Komisję są wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

7. Wszelkie wnioski zarejestrowanego eksportera składane w celu skorzystania z prawa do dostępu, sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 są składane do administratora danych i są one przez niego rozpatrywane.

W przypadku gdy zarejestrowany eksporter złoży taki wniosek do Komisji bez uprzedniej próby dochodzenia swoich praw u administratora danych, Komisja przekazuje ten wniosek do administratora danych zarejestrowanego eksportera.

Jeżeli zarejestrowany eksporter nie zdoła dojść swoich praw u administratora danych, przedkłada taki wniosek Komisji pełniącej funkcję administratora danych. Komisja ma prawo sprostować, usunąć lub zablokować odnośne dane.

8. Krajowe organy nadzorujące ochronę danych oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, działając w ramach swoich kompetencji, współpracują i zapewniają skoordynowany nadzór nad danymi rejestracyjnymi.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

([2]) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

▼B

Organy te, każdy działając w ramach swoich kompetencji, w stosownych przypadkach wymieniają się właściwymi informacjami, wspierają się przy przeprowadzaniu audytów i inspekcji, badają trudności związane z interpretacją lub stosowaniem niniejszego rozporządzenia, analizują problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub wykonywaniem praw osób, których dane dotyczą, opracowują zharmonizowane propozycje wspólnych rozwiązań różnych problemów i podnoszą świadomość na temat praw dotyczących ochrony danych.

Artykuł 84

Obowiązki w zakresie powiadamiania mające zastosowanie do państw członkowskich po wdrożeniu systemu zarejestrowanych eksporterów (REX)

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o nazwach, adresach i danych kontaktowych swoich organów celnych, które są:

a) właściwe do rejestracji eksporterów i ponownych nadawców towarów w systemie REX, zmiany i aktualizacji danych rejestracyjnych oraz cofnięcia rejestracji;

b) odpowiedzialne za zapewnianie współpracy administracyjnej z właściwymi organami krajów korzystających, o której mowa w niniejszej podsekcji, podsekcjach 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Powiadomienie musi być przesłane Komisji do dnia 30 września 2016 r.

Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach w informacjach przekazanych w powiadomieniach zgodnie z akapitem pierwszym.

Artykuł 85

Procedura rejestracji w państwach członkowskich i procedury w wywozie obowiązujące w okresie przejściowym do czasu wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W dniu 1 stycznia 2017 r. organy celne państw członkowskich rozpoczynają rejestrację eksporterów mających siedzibę na ich terytorium.

▼M1

2. Od dnia 1 stycznia 2018 r. organy celne wszystkich państw członkowskich zaprzestają wystawiania świadectw przewozowych EUR.1, a upoważnieni eksporterzy zaprzestają sporządzania deklaracji na fakturze do celów kumulacji zgodnie z art. 53 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

▼B

3. Do dnia 31 grudnia 2017 r. organy celne państw członkowskich wystawiają świadectwa przewozowe EUR1 lub zastępcze świadectwa pochodzenia na formularzu A na wniosek eksporterów lub ponownych nadawców towarów, którzy nie są jeszcze zarejestrowani. Czynią to również w przypadku, gdy produktom pochodzącym wysyłanym do Unii towarzyszą oświadczenia o pochodzeniu sporządzone przez zarejestrowanego eksportera w kraju korzystającym.

▼M1

Do dnia 31 grudnia 2017 r. upoważnieni eksporterzy w państwach członkowskich, którzy nie są jeszcze zarejestrowani, mogą sporządzać deklaracje na fakturze do celów kumulacji zgodnie z art. 53 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

▼B

4. Eksporterzy unijni, zarejestrowani lub nie, sporządzają oświadczenia o pochodzeniu dla wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących, w przypadku gdy ich całkowita wartość nie przekracza 6 000 EUR, począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r.

Eksporterzy, którzy są już zarejestrowani, sporządzają oświadczenia o pochodzeniu dla wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących, w przypadku gdy ich całkowita wartość przekracza 6 000 EUR, począwszy od dnia rozpoczęcia ważności rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

5. Zarejestrowani ponowni nadawcy towarów mogą sporządzać zastępcze oświadczenia o pochodzeniu począwszy od dnia rozpoczęcia ważności rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Przepis ten stosuje się niezależnie od tego, czy towarom towarzyszy świadectwo pochodzenia na formularzu A wystawione w kraju korzystającym, deklaracja na fakturze czy też oświadczenie o pochodzeniu sporządzone przez eksportera.

Artykuł 86

▼C2

Wniosek o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera

▼B

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Aby uzyskać status zarejestrowanego eksportera, eksporter składa wniosek do właściwych organów kraju korzystającego, w którym ma siedzibę jego zarząd lub w którym ma stałą siedzibę.

Wniosek składa się na formularzu określonym w załączniku 22-06.

2. Aby uzyskać status zarejestrowanego eksportera, eksporter lub ponowny nadawca towarów mający siedzibę na obszarze celnym Unii składa wniosek do organów celnych tych państw członkowskich. Wniosek składa się na formularzu określonym ►M2 w załączniku 22-06 A ◄.

▼M1

3. Do celów wywozu w ramach ogólnych systemów preferencji (GSP) Unii, Norwegii lub Szwajcarii od eksporterów wymaga się jedynie jednokrotnej rejestracji.

Właściwe organy kraju korzystającego przyznają eksporterowi numer zarejestrowanego eksportera do celów wywozu w ramach systemów GSP Unii, Norwegii i Szwajcarii w zakresie, w jakim państwa te uznały kraj dokonania rejestracji jako kraj korzystający.

Przepisy akapitu pierwszego i drugiego stosuje się odpowiednio do celów wywozu w ramach systemu GSP Turcji, gdy kraj ten zacznie stosować system REX. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) datę, od której Turcja zacznie stosować ten system.

▼B

4. Rejestracja jest ważna od dnia, w którym właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego otrzymały kompletny wniosek rejestracyjny, zgodnie z ust. 1 i 2.

5. W przypadku gdy eksporter jest reprezentowany przez przedstawiciela do celów przeprowadzenia formalności wywozowych, a przedstawiciel eksportera jest również zarejestrowanym eksporterem, przedstawiciel ten nie używa własnego numeru zarejestrowanego eksportera.

▼M1

Artykuł 87

System zarejestrowanych eksporterów: wymogi w zakresie publikacji

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Komisja publikuje na swojej stronie internetowej datę, od której kraje korzystające rozpoczną stosowanie systemu REX. Komisja na bieżąco aktualizuje te informacje.

▼B

Artykuł 88

Automatyczna rejestracja eksporterów z kraju, który staje się krajem korzystającym w systemie GSP Unii

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

W przypadku gdy dany kraj dodaje się do wykazu krajów korzystających, zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 978/2012, Komisja automatycznie aktywuje dla jego systemu GSP rejestracje wszystkich eksporterów zarejestrowanych w tym kraju, pod warunkiem że dane rejestracyjne tych eksporterów są dostępne w systemie REX i są ważne co najmniej dla systemu GSP Norwegii, Szwajcarii lub Turcji.

W takim przypadku eksporter, który został już zarejestrowany co najmniej dla systemu GSP Norwegii, Szwajcarii lub Turcji, nie musi składać wniosku do właściwych organów w swoim kraju, aby zostać zarejestrowanym dla systemu GSP Unii.

Artykuł 89

▼M1

Cofnięcie rejestracji

▼B

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Zarejestrowani eksporterzy niezwłocznie informują właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego o wszelkich zmianach dotyczących informacji, które podali do celów swojej rejestracji.

2. Zarejestrowani eksporterzy, którzy nie spełniają już warunków dla wywozu towarów w ramach systemu GSP lub nie mają już zamiaru wywozić towarów w ramach systemu GSP, informują o tym odpowiednio właściwe organy danego kraju korzystającego lub organy celne danego państwa członkowskiego

3. Właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego cofają rejestrację, jeżeli zarejestrowany eksporter:

a) już nie istnieje;

▼B

b) nie spełnia już warunków dla wywozu towarów w ramach danego systemu GSP;

c) powiadomił właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego, że nie zamierza już wywozić towarów w ramach danego systemu GSP;

d) umyślnie lub w wyniku zaniedbania sporządza lub przyczynia się do sporządzenia oświadczenia o pochodzeniu, które zawiera nieprawidłowe informacje i prowadzi do nieuprawnionego korzystania z preferencyjnego traktowania taryfowego.

4. Właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego mogą cofnąć rejestrację, jeżeli zarejestrowany eksporter nie aktualizuje danych dotyczących jego rejestracji.

5. Cofnięcie rejestracji ma skutek wyłącznie w odniesieniu do przyszłości, tj. w odniesieniu do oświadczeń o pochodzeniu sporządzonych po dacie cofnięcia rejestracji. Cofnięcie rejestracji nie ma wpływu na ważność oświadczeń o pochodzeniu sporządzonych przed poinformowaniem zarejestrowanego eksportera o cofnięciu jego rejestracji.

6. Właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego informują zarejestrowanego eksportera o cofnięciu jego rejestracji oraz o dacie, od której cofnięcie staje się skuteczne.

7. W przypadku cofnięcia rejestracji eksporterowi lub ponownemu nadawcy towarów przysługują sądowe środki odwoławcze.

8. Cofnięcie rejestracji zarejestrowanego eksportera unieważnia się w przypadku nieprawidłowego cofnięcia rejestracji. Eksporter lub ponowny nadawca towarów jest uprawniony do korzystania z numeru zarejestrowanego eksportera nadanego mu w chwili rejestracji.

9. ►C2 Eksporterzy lub ponowni nadawcy towarów, których rejestracja została cofnięta, mogą złożyć nowy wniosek o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera zgodnie z art. 86 niniejszego rozporządzenia. ◄ Eksporterzy lub ponowni nadawcy towarów, których rejestrację cofnięto zgodnie z ust. 3 lit. d) i ust. 4, mogą zostać ponownie zarejestrowani tylko wtedy, gdy udowodnią właściwym organom kraju korzystającego lub organom celnym państwa członkowskiego, które ich zarejestrowały, że podjęli konieczne działania naprawcze w odniesieniu do sytuacji, która doprowadziła do cofnięcia ich rejestracji.

10. Dane dotyczące cofniętej rejestracji są przechowywane w systemie REX przez właściwe organy kraju korzystającego lub przez organy celne państwa członkowskiego, które wprowadziły je do tego systemu, maksymalnie przez okres 10 lat kalendarzowych po upływie roku kalendarzowego, w którym nastąpiło cofnięcie rejestracji. Po upływie tych 10 lat kalendarzowych właściwe organy kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego usuwają te dane.

Artykuł 90

▼M1

Automatyczne cofnięcie rejestracji w przypadku usunięcia kraju z wykazu krajów korzystających

▼B

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Komisja cofa rejestrację wszystkich eksporterów zarejestrowanych w danym kraju korzystającym w przypadku usunięcia tego kraju

▼B

z wykazu krajów korzystających zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 978/2012 lub w przypadku tymczasowego wycofania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 978/2012 preferencji taryfowych przyznanych danemu krajowi korzystającemu.

2. W przypadku gdy kraj ten zostaje ponownie umieszczony w wykazie krajów korzystających lub w przypadku zakończenia okresu tymczasowego wycofania preferencji taryfowych przyznanych krajowi korzystającemu Komisja ponownie aktywuje rejestracje wszystkich eksporterów zarejestrowanych w tym kraju, pod warunkiem że dane rejestracyjne tych eksporterów są dostępne w systemie i pozostają ważne co najmniej dla systemu GSP Norwegii, Szwajcarii lub Turcji. W przeciwnym razie eksporterzy muszą zostać ponownie zarejestrowani zgodnie z art. 86 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku cofnięcia rejestracji wszystkich zarejestrowanych eksporterów w kraju korzystającym zgodnie z ustępem pierwszym dane dotyczące cofniętych rejestracji będą przechowywane w systemie REX przez okres co najmniej dziesięciu lat kalendarzowych po upływie roku kalendarzowego, w którym nastąpiło cofnięcie rejestracji. Po upływie wspomnianego okresu dziesięciu lat oraz w przypadku, gdy dany kraj korzystający od ponad dziesięciu lat nie jest krajem korzystającym z systemu GSP Norwegii, Szwajcarii ani Turcji, Komisja usuwa z systemu REX dane dotyczące cofniętych rejestracji.

Artykuł 91

Zobowiązania eksporterów

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Eksporterzy i zarejestrowani eksporterzy spełniają następujące obowiązki:

a) prowadzą odpowiednią handlową ewidencję księgową dotyczącą produkcji i dostaw towarów kwalifikujących się do preferencyjnego traktowania;

b) przechowują i udostępniają wszelką dokumentację związaną z materiałami użytymi do wytwarzania;

c) przechowują wszelką dokumentację celną związaną z materiałami użytymi do wytwarzania;

d) przechowują przez co najmniej trzy lata od zakończenia roku kalendarzowego, w którym sporządzono oświadczenie o pochodzeniu, lub dłużej, w przypadku gdy wymaga tego prawodawstwo krajowe:

   (i) akta sporządzonych przez siebie oświadczeń o pochodzeniu;

   (ii) ewidencje produkcji i zapasów wszystkich materiałów pochodzących i niepochodzących.

Wspomniane ewidencje i oświadczenia o pochodzeniu można przechowywać w formacie elektronicznym, musi być jednak możliwe ustalenie materiałów użytych do wytworzenia wywiezionych produktów oraz potwierdzenie ich statusu pochodzenia.

2. Obowiązki przewidziane w ust. 1 mają również zastosowanie w przypadku dostawców zaopatrujących eksporterów w deklaracje dostawców potwierdzające status pochodzenia dostarczanych przez nich towarów.

3. Ponowni nadawcy towarów, bez względu na to, czy są zarejestrowani, którzy sporządzili zastępcze oświadczenia o pochodzeniu, przechowują pierwotne, zastąpione przez siebie oświadczenia o pochodzeniu przez okres co najmniej trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzone zostało zastępcze oświadczenie o pochodzeniu, lub dłużej, jeżeli wymagają tego przepisy krajowe.

▼B

Artykuł 92

Przepisy ogólne dotyczące oświadczenia o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Oświadczenie o pochodzeniu może zostać sporządzone w chwili wywozu produktów do Unii lub po jego dokonaniu.

Jeśli dane produkty uznaje się za pochodzące z kraju korzystającego wywozu lub innego kraju korzystającego zgodnie z art. 55 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 lub art. 55 ust. 6 akapit drugi tego rozporządzenia, oświadczenie o pochodzeniu jest sporządzane przez eksportera w korzystającym kraju wywozu.

▼M1

_____

▼B

2. Oświadczenie o pochodzeniu może również zostać sporządzone po dokonaniu wywozu przedmiotowych produktów („oświadczenie retrospektywne"). Takie retrospektywne oświadczenie o pochodzeniu jest dopuszczalne, jeżeli zostanie przedstawione organom celnym państwa członkowskiego, w którym złożono zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu, nie później niż dwa lata po dokonaniu przywozu.

W przypadku gdy podział przesyłki odbywa się zgodnie z art. 43 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i pod warunkiem dotrzymania nieprzekraczalnego terminu dwóch lat, o którym mowa w akapicie pierwszym, oświadczenie o pochodzeniu może być sporządzone retrospektywnie przez eksportera z kraju wywozu produktów. Dotyczy to odpowiednio przypadku, gdy podział przesyłki odbywa się w innym kraju korzystającym lub w Norwegii, Szwajcarii lub Turcji.

3. Oświadczenie o pochodzeniu eksporter przekazuje swojemu odbiorcy w Unii; zawiera ono dane określone w załączniku 22-07. Sporządza się je w językach angielskim, francuskim lub hiszpańskim.

Może być ono sporządzone na dowolnym dokumencie handlowym umożliwiającym identyfikację przedmiotowego eksportera oraz towarów, które obejmuje.

▼M2

Od eksportera nie wymaga się złożenia podpisu na oświadczeniu o pochodzeniu.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się odpowiednio do:

a) oświadczeń o pochodzeniu sporządzonych w Unii dla celów kumulacji dwustronnej, o której mowa w art. 53 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;

b) oświadczeń o pochodzeniu towarów wywożonych do kraju korzystającego z systemu GSP Norwegii, Szwajcarii lub Turcji do celów kumulacji z materiałami pochodzącymi z Unii.

▼B

Artykuł 93

Oświadczenie o pochodzeniu w przypadku kumulacji

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Do celów ustalania pochodzenia materiałów używanych w ramach kumulacji dwustronnej lub kumulacji regionalnej eksporter produktu wytworzonego przy użyciu materiałów pochodzących z kraju, z którym dopuszcza się kumulację, opiera się na oświadczeniu o pochodzeniu

▼B

dostarczonym przez dostawcę tych materiałów. W takim przypadku oświadczenie o pochodzeniu sporządzone przez eksportera zawiera odpowiednio adnotację: „EU cumulation”, „regional cumulation”, „Cumul UE”, „Cumul regional” lub „Acumulación UE”, „Acumulación regional”.

2. Do celów ustalania pochodzenia materiałów wykorzystywanych w ramach kumulacji zgodnie z art. 54 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 eksporter produktu wytworzonego przy użyciu materiałów pochodzących z Norwegii, Szwajcarii lub Turcji opiera się na dowodzie pochodzenia dostarczonym przez dostawcę tych materiałów, pod warunkiem że dowód ten został wystawiony zgodnie z przepisami dotyczącymi reguł pochodzenia dla systemu GSP Norwegii, Szwajcarii lub Turcji, w zależności od przypadku. W takim przypadku oświadczenie o pochodzeniu sporządzone przez eksportera zawiera adnotację: „Norway cumulation”, „Switzerland cumulation”, „Turkey cumulation”, „Cumul Norvège”, „Cumul Suisse”, „Cumul Turquie” lub „Acumulación Noruega”, „Acumulación Suiza”, „Acumulación Turquía”.

3. Do celów ustalenia pochodzenia materiałów wykorzystywanych w ramach kumulacji rozszerzonej zgodnie z art. 56 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 eksporter produktu wytworzonego przy użyciu materiałów pochodzących od strony, z którą dopuszcza się kumulację rozszerzoną, opiera się na dowodzie pochodzenia dostarczonym przez dostawcę tych materiałów, pod warunkiem że dowód ten został wystawiony zgodnie z postanowieniami odpowiednich porozumień o wolnym handlu zawartych między Unią a tą stroną.

W takim przypadku oświadczenie o pochodzeniu sporządzone przez eksportera zawiera adnotację: „extended cumulation with country x”, „cumul étendu avec le pays x” lub „Acumulación ampliada con el país x”.

Podsekcja 6

Procedury przy dopuszczeniu do obrotu w Unii obowiązujące w ramach systemu GSP Unii do dnia wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów

Artykuł 94

Przedkładanie i ważność świadectw pochodzenia na formularzu A lub deklaracji na fakturze i przedstawianie ich po terminie

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Świadectwa pochodzenia na formularzu A lub deklaracje na fakturze przedkłada się organom celnym państw członkowskich przywozu zgodnie z procedurami dotyczącymi zgłoszenia celnego.

2. Dowód pochodzenia jest ważny przez dziesięć miesięcy od daty wystawienia w kraju wywozu i w tym okresie jest przedkładany organom celnym kraju przywozu.

Dowody pochodzenia przedkładane organom celnym kraju przywozu po terminie ich ważności mogą zostać przyjęte do celów stosowania preferencji taryfowych, jeżeli przedłożenie dokumentów po ostatecznym terminie jest spowodowane wyjątkowymi okolicznościami.

▼B

W innych przypadkach przedłożenia dowodów po terminie organy celne kraju przywozu mogą przyjąć dowody pochodzenia, jeżeli produkty zostały im przedstawione przed wspomnianym terminem ostatecznym.

Artykuł 95

Zastępowanie świadectw pochodzenia na formularzu A i deklaracji na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy produkty pochodzące niedopuszczone jeszcze do obrotu znajdują się pod kontrolą urzędu celnego państwa członkowskiego, taki urząd zastępuje, na pisemny wniosek ponownego nadawcy, pierwotne świadectwo pochodzenia na formularzu A lub deklarację na fakturze co najmniej jednym świadectwem pochodzenia na formularzu A (świadectwo zastępcze) w celu wysłania wszystkich lub części takich produktów do innego miejsca na terytorium Unii lub do Norwegii albo Szwajcarii. Ponowny nadawca wskazuje w swoim wniosku, czy do świadectwa zastępczego ma zostać załączona fotokopia pierwotnego dowodu pochodzenia.

2. Świadectwo zastępcze jest sporządzane zgodnie z załącznikiem 22-19.

Urząd celny sprawdza, czy świadectwo zastępcze jest zgodne z pierwotnym dowodem pochodzenia.

3. Jeśli z wnioskiem o świadectwo zastępcze występuje ponowny nadawca działający w dobrej wierze, nie odpowiada on za prawidłowość danych podanych w pierwotnym dowodzie pochodzenia.

4. Urząd celny, który ma wystawić świadectwo zastępcze, odnotowuje na pierwotnym dowodzie pochodzenia lub w załączniku do niego masę, ilość, rodzaj wysyłanych produktów i ich kraj przeznaczenia oraz wpisuje numery seryjne odpowiedniego świadectwa zastępczego lub świadectw zastępczych. Urząd celny przechowuje pierwotny dowód pochodzenia przez okres co najmniej trzech lat.

5. W przypadku produktów, które korzystają z preferencji taryfowych na mocy odstępstwa przyznanego zgodnie z przepisami art. 64 ust. 6 kodeksu, przewidzianą w niniejszym artykule procedurę stosuje się wyłącznie do produktów przeznaczonych do Unii.

Artykuł 96

Przywóz partiami z wykorzystaniem świadectw pochodzenia na formularzu A lub deklaracji na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy na wniosek importera i na warunkach określonych przez organy celne państwa członkowskiego przywozu produkty niezmontowane lub rozmontowane w rozumieniu ogólnej reguły interpretacji 2 a) Systemu Zharmonizowanego, objęte sekcją XVI lub XVII albo pozycją 7308 lub 9406 Systemu Zharmonizowanego są przywożone partiami, przy przywozie pierwszej partii organom celnym można przedłożyć pojedynczy dowód pochodzenia takich produktów.

▼B

2. Na wniosek importera i na warunkach określonych przez organy celne państwa członkowskiego przywozu pojedynczy dowód pochodzenia może zostać przedłożony organom celnym przy przywozie pierwszej przesyłki, jeżeli towary:

a) przywożone są w ramach częstych i ciągłych przepływów handlowych o znaczącej wartości handlowej;

b) są przedmiotem jednej umowy sprzedaży, której strony mają siedzibę w kraju wywozu lub w państwie członkowskim (państwach członkowskich);

c) klasyfikowane są do tego samego (ośmiocyfrowego) kodu Nomenklatury scalonej;

d) zostały wysłane przez tego samego eksportera, są przeznaczone dla tego samego importera i zostały poddane formalnościom przywozowym w tym samym urzędzie celnym tego samego państwa członkowskiego.

Procedura ta ma zastosowanie w okresie określonym przez właściwe organy celne.

Artykuł 97

Zwolnienia z obowiązku dostarczenia świadectwa pochodzenia na formularzu A lub deklaracji na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Produkty wysyłane w postaci małych przesyłek przez osoby prywatne do osób prywatnych lub stanowiące część bagażu podróżnych uznaje się za produkty pochodzące korzystające z preferencji taryfowych GSP, nieobjęte wymogiem przedłożenia świadectwa pochodzenia na formularzu A lub deklaracji na fakturze, pod warunkiem że:

a) takie produkty:

(i) nie są przywożone w celach handlowych;

(ii) zostają zgłoszone jako spełniające warunki korzystania z systemu GSP;

b) nie ma żadnych wątpliwości co do wiarygodności zgłoszenia, o którym mowa w lit. a) ppkt (ii).

2. Przywóz nie jest traktowany jako przywóz w celach handlowych, jeśli spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) przywóz odbywa się okazjonalnie;

b) przedmiotem przywozu są wyłącznie produkty przeznaczone do użytku osobistego odbiorców lub podróżnych bądź też ich rodzin;

c) zarówno rodzaj, jak i ilość przywożonych produktów wskazują wyraźnie, że nie mają one przeznaczenia handlowego.

3. Łączna wartość produktów, o których mowa w ust. 2, nie może przekraczać 500 EUR w przypadku małych paczek lub 1 200 EUR w przypadku produktów stanowiących część bagażu osobistego podróżnych.

Artykuł 98

Niezgodności i błędy formalne na świadectwach pochodzenia na formularzu A i w deklaracjach na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Stwierdzenie drobnych niezgodności między oświadczeniami zawartymi w świadectwie pochodzenia na formularzu A lub w deklaracji na

▼B

fakturze a oświadczeniami podanymi w dokumentach przedłożonych w urzędzie celnym w celu spełnienia formalności związanych z przywozem produktów nie unieważnia tym samym świadectwa bądź deklaracji, jeżeli zostanie odpowiednio dowiedzione, że dany dokument faktycznie odpowiada przedstawionym produktom.

2. Oczywiste formalne błędy na świadectwie pochodzenia na formularzu A, na świadectwie przewozowym EUR1 lub w deklaracji na fakturze nie powodują odrzucenia dokumentu, jeśli błędy te nie wzbudzają wątpliwości co do prawdziwości oświadczeń złożonych w tym dokumencie.

Podsekcja 7

Procedury przy dopuszczeniu do obrotu w Unii obowiązujące w ramach systemu GSP Unii od dnia wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów

Artykuł 99

Ważność oświadczenia o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Oświadczenie o pochodzeniu sporządza się dla każdej przesyłki.

2. Oświadczenie o pochodzeniu ważne jest przez 12 miesięcy od daty jego sporządzenia.

3. Pojedyncze oświadczenie o pochodzeniu może obejmować kilka przesyłek, pod warunkiem że towary spełniają następujące warunki:

a) są to produkty niezmontowane lub rozmontowane, w rozumieniu reguły 2 a) Ogólnych reguł interpretacji Systemu Zharmonizowanego,

b) są objęte sekcją XVI lub XVII albo pozycją 7308 lub 9406 Systemu Zharmonizowanego; oraz

c) mają być przywożone partiami.

Artykuł 100

Dopuszczalność oświadczenia o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Aby importerzy byli uprawnieni do korzystania z systemu GSP po przedłożeniu oświadczenia o pochodzeniu, towary muszą być wywiezione w dniu lub po dniu, w którym kraj korzystający, z którego towary są wywożone, rozpoczął rejestrację eksporterów zgodnie z art. 79 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli krajowi przyznano lub przywrócono status kraju korzystającego w odniesieniu do produktów, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 978/2012, towary pochodzące z tego kraju korzystają z ogólnego systemu preferencji, pod warunkiem że zostały wywiezione z tego kraju korzystającego nie wcześniej niż w dniu, w którym ten kraj korzystający rozpoczął stosowanie systemu zarejestrowanych eksporterów, o którym mowa w art. 70 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 101

Zastępowanie oświadczeń o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy produkty pochodzące niedopuszczone jeszcze do obrotu znajdują się pod kontrolą urzędu celnego państwa członkowskiego, ponowny nadawca może zastąpić pierwotne oświadczenie o pochodzeniu jednym lub większą liczbą zastępczych oświadczeń o pochodzeniu (oświadczenia zastępcze) w celu wysłania wszystkich lub części produktów do innego miejsca na obszarze celnym Unii lub do Norwegii albo Szwajcarii.

Oświadczenie zastępcze jest sporządzane zgodnie z wymogami załącznika 22-20.

Zastępcze oświadczenia o pochodzeniu można sporządzić tylko wtedy, gdy pierwotne oświadczenie o pochodzeniu zostało sporządzone zgodnie z art. 92, 93, 99 i 100 niniejszego rozporządzenia oraz załącznikiem 22-07.

2. Ponowni nadawcy muszą być zarejestrowani do celów sporządzania zastępczych oświadczeń o pochodzeniu w odniesieniu do produktów pochodzących przeznaczonych do wysyłki do innego miejsca na terytorium Unii, w przypadku gdy całkowita wartość produktów pochodzących znajdujących się w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, przekracza 6 000 EUR.

Ponowni nadawcy, którzy nie są zarejestrowani, mogą jednak sporządzać zastępcze oświadczenia o pochodzeniu, w przypadku gdy całkowita wartość produktów pochodzących znajdujących się w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, przekracza 6 000 EUR, jeżeli załączą kopię pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu sporządzonego w kraju korzystającym.

3. Jedynie ponowni nadawcy zarejestrowani w systemie REX mogą sporządzać zastępcze oświadczenia o pochodzeniu w odniesieniu do produktów, które mają zostać wysłane do Norwegii lub Szwajcarii.

4. Zastępcze oświadczenie o pochodzeniu ważne jest przez 12 miesięcy od daty sporządzenia pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu.

5. Ust. 1–4 stosuje się do oświadczeń zastępujących zastępcze oświadczenia o pochodzeniu.

6. W przypadku produktów korzystających z preferencji taryfowych na mocy odstępstwa udzielonego zgodnie z przepisami art. 64 ust. 6 kodeksu, zastąpienia przewidzianego w niniejszym artykule można dokonać wyłącznie w odniesieniu do produktów przeznaczonych do Unii.

Artykuł 102

Zasady ogólne i środki ostrożności podejmowane przez zgłaszającego

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy zgłaszający wnioskuje o preferencyjne traktowanie w ramach systemu GSP, umieszcza on odniesienie do oświadczenia o pochodzeniu w zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu. Odniesieniem do oświadczenia o pochodzeniu jest data jego wydania w formacie rrrrmmdd, gdzie rrrr oznacza rok, mm miesiąc, a dd dzień. W przypadku gdy całkowita wartość wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących przekracza 6 000 EUR, zgłaszający podaje również numer zarejestrowanego eksportera.

▼B

2. Jeżeli zgłaszający wystąpi z wnioskiem o zastosowanie systemu GSP zgodnie z ust. 1, nie posiadając oświadczenia o pochodzeniu w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu, zgłoszenie to uznaje się za ►M1 uproszczone ◄ w rozumieniu art. 166 kodeksu i traktuje odpowiednio.

3. Przed zgłoszeniem towarów do dopuszczenia do obrotu zgłaszający dokłada należytych starań, by towary spełniały wszelkie reguły ustanowione w niniejszej podsekcji, podsekcjach 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, w szczególności sprawdzając:

a) na ogólnodostępnej stronie internetowej, czy eksporter jest zarejestrowany w systemie REX, gdy całkowita wartość wchodzących w skład przesyłki produktów pochodzących przekracza 6 000 EUR oraz

b) czy oświadczenie o pochodzeniu zostało sporządzone zgodnie z załącznikiem 22-07 ►M1 ——————— ◄.

Artykuł 103

Zwolnienia z obowiązku dostarczenia oświadczenia o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Następujące produkty są zwolnione z obowiązku sporządzania i przedkładania oświadczenia o pochodzeniu:

a) produkty wysyłane jako małe paczki przez osoby prywatne do osób prywatnych, o łącznej wartości nieprzekraczającej 500 EUR;

b) produkty stanowiące część bagażu osobistego podróżnych, o łącznej wartości nieprzekraczającej 1 200 EUR.

2. Produkty, o których mowa w ust. 1, spełniają następujące warunki:

a) nie są przywożone w celach handlowych;

b) zostają zgłoszone jako spełniające warunki korzystania z systemu GSP;

c) nie ma żadnych wątpliwości co do wiarygodności zgłoszenia, o którym mowa w lit. b).

3. Do celów ust. 2 lit. a) za przywóz w celach handlowych nie jest uważany przywóz spełniający wszystkie następujące warunki:

a) przywóz odbywa się okazjonalnie;

b) przedmiotem przywozu są wyłącznie produkty przeznaczone do użytku osobistego odbiorców lub podróżnych bądź też ich rodzin;

c) zarówno rodzaj, jak i ilość przywożonych produktów wskazują wyraźnie, że nie mają one przeznaczenia handlowego.

Artykuł 104

Niezgodności i błędy formalne w oświadczeniach o pochodzeniu; nieterminowe przedkładanie oświadczeń o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Stwierdzenie drobnych niezgodności między treścią oświadczenia o pochodzeniu a zawartością dokumentów przedłożonych organom celnym w celu dopełnienia formalności związanych z przywozem produktów nie unieważnia tym samym oświadczenia o pochodzeniu, jeżeli zostanie odpowiednio dowiedzione, że dany dokument rzeczywiście odpowiada danym produktom.

▼B

2. Oczywiste błędy formalne, takie jak błędy literowe w oświadczeniu o pochodzeniu, nie powodują odrzucenia dokumentu, jeżeli błędy te nie wzbudzają wątpliwości co do prawdziwości oświadczeń zawartych w tym dokumencie.

3. Oświadczenia o pochodzeniu przedstawiane organom celnym kraju przywozu po terminie ich ważności określonym w art. 99 niniejszego rozporządzenia mogą zostać przyjęte do celów stosowania preferencji taryfowych, jeżeli przedłożenie dokumentów po terminie ostatecznym jest spowodowane wyjątkowymi okolicznościami. W innych przypadkach przedłożenia dowodów z opóźnieniem organy celne kraju przywozu mogą przyjąć oświadczenia o pochodzeniu, jeżeli produkty zostały im przedstawione przed wspomnianym ostatecznym terminem.

Artykuł 105

Przywóz partiami z wykorzystaniem oświadczeń o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Procedura, o której mowa w art. 99 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, obowiązuje w okresie określonym przez organy celne państw członkowskich.

2. Organy celne państw członkowskich przywozu nadzorujące kolejne dopuszczenia do obrotu weryfikują, czy kolejne przesyłki zawierają części niezmontowanych lub rozmontowanych produktów, dla których sporządzono oświadczenie o pochodzeniu.

Artykuł 106

Zawieszenie stosowania preferencji

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W razie wątpliwości co do statusu pochodzenia produktów organy celne mogą zażądać od zgłaszającego dostarczenia, w rozsądnym wyznaczonym przez nie terminie, wszelkich dostępnych dokumentów w celu zweryfikowania prawidłowości pochodzenia wskazanego w zgłoszeniu lub jego zgodności z warunkami określonymi w art. 43 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Organy celne mogą zawiesić stosowanie preferencyjnego środka taryfowego na czas procedury weryfikacji ustanowionej w art. 109 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach gdy:

a) informacje podane przez zgłaszającego są niedostateczne dla potwierdzenia statusu pochodzenia produktów lub zgodności z warunkami ustanowionymi w art. 42 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;

b) zgłaszający nie udziela odpowiedzi w terminie wyznaczonym mu na dostarczenie informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Do czasu dostarczenia przez zgłaszającego żądanych informacji, o których mowa w ust. 1, lub uzyskania wyników weryfikacji, o której mowa w ust. 2, importerowi przedstawia się propozycję zwolnienia produktów, z zastrzeżeniem podjęcia uznanych za konieczne środków zapobiegawczych.

▼B

Artykuł 107

Odmowa przyznania preferencji taryfowych

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Organy celne państwa członkowskiego przywozu odmawiają przyznania preferencji taryfowych, bez obowiązku żądania dodatkowych dowodów lub wysyłania wniosku o weryfikację do kraju korzystającego, w przypadku gdy:

a) towary nie są tymi samymi towarami, które zostały wymienione w oświadczeniu o pochodzeniu;

b) zgłaszający nie przedstawia oświadczenia o pochodzeniu dla danych towarów w przypadku, gdy takie oświadczenie jest wymagane;

c) nie naruszając przepisów art. 78 ust. 1 lit. b) i art. 79 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, oświadczenie o pochodzeniu, które posiada zgłaszający, nie zostało sporządzone przez eksportera zarejestrowanego w kraju korzystającym;

d) oświadczenie o pochodzeniu nie zostało sporządzone zgodnie z załącznikiem 22-07;

e) warunki określone w art. 43 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 nie zostały spełnione;

2. W następstwie wniosku o weryfikację w rozumieniu art. 109 skierowanego do właściwych organów kraju korzystającego organy celne państwa członkowskiego przywozu odmawiają przyznania preferencji taryfowych, w przypadku gdy:

a) otrzymały odpowiedź, zgodnie z którą dany eksporter nie był uprawniony do sporządzenia oświadczenia o pochodzeniu;

b) otrzymały odpowiedź, zgodnie z którą przedmiotowe produkty nie pochodzą z kraju korzystającego lub nie zostały spełnione warunki art. 42 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;

c) występując o przeprowadzenie weryfikacji miały uzasadnione wątpliwości co do ważności oświadczenia o pochodzeniu lub prawidłowości dostarczonych przez zgłaszającego informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych produktów oraz spełniony jest jeden z poniższych warunków:

(i) nie uzyskały odpowiedzi w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 109 niniejszego rozporządzenia; lub

(ii) otrzymały odpowiedź, która nie zawiera merytorycznej odpowiedzi na pytania postawione we wniosku.

Podsekcja 8

Kontrola pochodzenia w ramach systemu GSP Unii

Artykuł 108

Obowiązki właściwych organów w zakresie kontroli pochodzenia po terminie wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Do celów zapewnienia zgodności z regułami odnoszącymi się do statusu pochodzenia produktów właściwe organy kraju korzystającego przeprowadzają:

▼B

a) weryfikację statusu pochodzenia produktów na wniosek organów celnych państw członkowskich;

b) regularne kontrole eksporterów z własnej inicjatywy.

Ustęp pierwszy stosuje się odpowiednio do skierowanych do organów Norwegii i Szwajcarii wniosków o weryfikację sporządzonych na ich terytorium zastępczych oświadczeń o pochodzeniu, z możliwością skierowania do tych organów wniosku o dalsze kontaktowanie się z właściwymi organami kraju korzystającego.

Kumulację rozszerzoną dopuszcza się wyłącznie na mocy art. 56 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, gdy dany kraj, z którym Unię łączy wiążąca umowa o wolnym handlu, wyraził zgodę na dostarczanie krajowi korzystającemu pomocy w zakresie współpracy administracyjnej na takich samych zasadach, jak w odniesieniu do organów celnych państw członkowskich zgodnie z odpowiednimi przepisami tej umowy o wolnym handlu.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 lit. b), zapewniają stałe wypełnianie przez eksporterów spoczywających na nich obowiązków. Przeprowadza się je w odstępach ustalonych na podstawie odpowiednich kryteriów analizy ryzyka. W tym celu właściwe organy krajów korzystających wymagają od eksporterów dostarczania kopii lub wykazu sporządzanych przez nich oświadczeń o pochodzeniu.

3. Właściwe organy krajów korzystających mają prawo domagać się wszelkiego rodzaju dowodów i prowadzić wszelkiego rodzaju przeglądy ksiąg rachunkowych eksportera oraz, w stosownych przypadkach, również zaopatrujących go producentów, w tym również inspekcje w jego zakładach lub wszelkie inne kontrole, jakie uznają za stosowne.

Artykuł 109

Późniejsze weryfikacje oświadczeń o pochodzeniu i zastępczych oświadczeń o pochodzeniu

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Późniejsze weryfikacje oświadczeń o pochodzeniu lub zastępczych oświadczeń o pochodzeniu przeprowadzane są wyrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne państw członkowskich mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności tych dokumentów, statusu pochodzenia danych produktów lub spełnienia innych wymogów niniejszej podsekcji, podsekcji 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Występując do właściwych organów kraju korzystającego z wnioskiem o współpracę w celu przeprowadzenia weryfikacji ważności oświadczeń o pochodzeniu, statusu pochodzenia produktów lub obu wymienionych, organy celne państwa członkowskiego w stosownych przypadkach wskazują w swoim wniosku powody, dla których żywią uzasadnione wątpliwości co do ważności oświadczenia o pochodzeniu lub statusu pochodzenia produktów.

Na poparcie wniosku o przeprowadzenie weryfikacji można załączyć kopię oświadczenia o pochodzeniu lub zastępczego oświadczenia o pochodzeniu wraz z wszelkimi dodatkowymi informacjami lub dokumentami wskazującymi, że informacje zawarte w oświadczeniu lub w zastępczym oświadczeniu o pochodzeniu są nieprawidłowe.

▼B

Państwo członkowskie występujące z wnioskiem ustala wstępny, sześciomiesięczny termin przekazania wyników weryfikacji, biegnący od daty wniosku o przeprowadzenie weryfikacji, z wyłączeniem wniosków skierowanych do Norwegii i Szwajcarii do celów weryfikacji zastępczych oświadczeń o pochodzeniu sporządzonych na ich terytoriach na podstawie oświadczenia o pochodzeniu sporządzonego w kraju korzystającym, w którym to przypadku wyznaczany termin przedłuża się do ośmiu miesięcy.

2. Jeżeli w przypadku uzasadnionych wątpliwości nie uzyskano odpowiedzi w terminie określonym w ust. 1 lub jeżeli odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do ustalenia rzeczywistego pochodzenia produktów, po raz drugi powiadamia się właściwe organy. Ponowne powiadomienie określa kolejny termin nieprzekraczający 6 miesięcy. Jeżeli po drugim powiadomieniu wyniki weryfikacji nie zostaną podane do wiadomości organów występujących z wnioskiem w terminie sześciu miesięcy od dnia wysłania drugiego powiadomienia lub jeżeli wynik ten nie pozwala na stwierdzenie autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, organy te nie wyrażają zgody na zastosowanie preferencji taryfowych.

3. W przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 1, lub wszelkie inne dostępne informacje wskazują, że reguły pochodzenia są naruszane, korzystający kraj wywozu, z własnej inicjatywy lub na wniosek organów celnych państw członkowskich lub Komisji, przeprowadza odpowiednie dochodzenie lub zleca przeprowadzenie dochodzenia w trybie pilnym, w celu potwierdzenia takich naruszeń i zapobiegania im w przyszłości. W tym celu w takich dochodzeniach mogą uczestniczyć Komisja lub organy celne państw członkowskich.

Artykuł 110

Późniejsze weryfikacje świadectw pochodzenia na formularzu A i deklaracji na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Późniejsze weryfikacje świadectw pochodzenia na formularzu A i deklaracji na fakturze przeprowadzane są wyrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne państw członkowskich mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności tych dokumentów, statusu pochodzenia danych produktów lub spełnienia innych wymogów niniejszej podsekcji, podsekcji 3–9 niniejszej sekcji oraz w tytule II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Składając wniosek o przeprowadzenie późniejszej weryfikacji, organy celne państw członkowskich zwracają świadectwo pochodzenia na formularzu A oraz fakturę, jeżeli została przedłożona, deklarację na fakturze lub kopię tych dokumentów właściwym organom rządowym korzystającego kraju wywozu, podając, w stosownych przypadkach, powody wystąpienia z wnioskiem o weryfikację. Wszystkie dokumenty i uzyskane informacje, sugerujące, że informacje podane na dowodzie pochodzenia są nieprawidłowe, przekazuje się na poparcie wniosku o przeprowadzenie weryfikacji.

Jeżeli organy celne państw członkowskich podejmują decyzję o zawieszeniu preferencji taryfowych w oczekiwaniu na wyniki weryfikacji, oferują importerowi możliwość zwolnienia tych produktów, z zastrzeżeniem podjęcia uznanych za konieczne środków zapobiegawczych.

▼M1

3. W przypadku gdy złożony został wniosek o późniejszą weryfikację, należy ją przeprowadzić, a jej wyniki przekazać organom celnym państw członkowskich w nieprzekraczalnym terminie sześciu miesięcy lub, w przypadku wniosków kierowanych do Norwegii lub Szwajcarii, do celów zweryfikowania zastępczych dowodów pochodzenia sporządzonych na ich terytoriach na podstawie świadectwa pochodzenia na formularzu A lub deklaracji na fakturze sporządzonych w kraju korzystającym, w nieprzekraczalnym terminie ośmiu miesięcy od daty wysłania wniosku. Wyniki powinny umożliwiać stwierdzenie, czy dany dowód pochodzenia ma zastosowanie do produktów rzeczywiście wywiezionych i czy te produkty mogą być uznane za pochodzące z kraju korzystającego.

▼B

4. W przypadku świadectw pochodzenia na formularzu A wystawionych z zastosowaniem kumulacji dwustronnej, odpowiedź musi zawierać kopię (kopie) świadectwa przewozowego (świadectw przywozowych) EUR1 lub, gdy jest to konieczne, odpowiednich deklaracji na fakturze.

5. Jeżeli w przypadku uzasadnionych wątpliwości w określonym w ust. 3 terminie sześciu miesięcy nie uzyskano odpowiedzi lub jeżeli odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do stwierdzenia autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, właściwe organy powiadamia się drugi raz. Jeżeli po drugim powiadomieniu, w terminie czterech miesięcy od dnia wysłania drugiego powiadomienia, wyniki weryfikacji nie zostaną podane do wiadomości organów występujących z wnioskiem lub jeżeli wyniki te nie pozwalają na stwierdzenie autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, organy wnioskujące o weryfikację, z wyłączeniem szczególnych okoliczności, odmawiają zastosowania preferencji taryfowych.

6. W przypadku gdy weryfikacja lub wszelkie inne dostępne informacje wskazują, że reguły pochodzenia są naruszane, korzystający kraj wywozu, z własnej inicjatywy lub na wniosek organów celnych państw członkowskich, przeprowadza odpowiednie dochodzenie lub zleca przeprowadzenie dochodzenia w trybie pilnym, w celu identyfikacji takich naruszeń i zapobiegania im w przyszłości. W tym celu w dochodzeniu mogą uczestniczyć Komisja lub organy celne państw członkowskich.

7. Do celów późniejszej weryfikacji świadectw pochodzenia na formularzu A eksporterzy przechowują wszystkie odpowiednie dokumenty potwierdzające status pochodzenia danych produktów, a właściwe organy rządowe korzystającego kraju wywozu zachowują kopie świadectw, jak również wszelkie odnoszące się do nich dokumenty wywozowe. Dokumenty te przechowuje się przez okres co najmniej trzech lat od końca roku, w którym wystawiono świadectwo pochodzenia na formularzu A.

Artykuł 111

Późniejsze weryfikacje dowodów pochodzenia dotyczących produktów, które nabyły status pochodzenia w drodze kumulacji

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Przepisy art. 73 i 110 niniejszego rozporządzenia stosuje się również między krajami należącymi do tej samej grupy regionalnej do celów przekazywania informacji Komisji bądź też organom celnym państw członkowskich oraz do celów późniejszej weryfikacji świadectw pochodzenia na formularzu A lub deklaracji na fakturze wystawianych zgodnie z regułami regionalnej kumulacji pochodzenia.

▼B

Podsekcja 9

Pozostałe przepisy mające zastosowanie w ramach systemu GSP Unii

Artykuł 112

Ceuta i Melilla

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Artykuły 41 do 58 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 stosuje się przy określaniu, czy produkty można uznać za pochodzące z kraju korzystającego w przypadku wywozu do Ceuty lub Melilli lub uznać je za pochodzące z Ceuty i Melilli w przypadku wywozu do kraju korzystającego do celów kumulacji dwustronnej.

2. Artykuły 74 do 79 oraz art. 84 do 93 niniejszego rozporządzenia stosuje się do produktów wywożonych z kraju korzystającego do Ceuty lub Melilli i do produktów wywożonych z Ceuty i Melilli do kraju korzystającego dla celów kumulacji dwustronnej.

3. Do celów określonych w ust. 1 i 2 Ceutę i Melillę uznaje się za jedno terytorium.

Podsekcja 10

Dowody pochodzenia mające zastosowanie w ramach reguł pochodzenia do celów preferencyjnych środków taryfowych przyjętych jednostronnie przez Unię w odniesieniu do niektórych państw lub terytoriów

Artykuł 113

Wymogi ogólne

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Wobec produktów pochodzących z jednego z krajów lub terytoriów korzystających stosuje się preferencje taryfowe, o których mowa w art. 59 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, po przedłożeniu jednego z poniższych dokumentów:

a) świadectwa przewozowego EUR1 wystawionego z wykorzystaniem formularza określonego w załączniku 22-10 lub

b) w przypadkach określonych w art. 119 ust. 1 – deklaracji, której treść zamieszczona jest w załączniku 22-13, sporządzonej przez eksportera na fakturze, dowodzie dostawy lub każdym innym dokumencie handlowym, który opisuje dane produkty w sposób wystarczająco szczegółowy, aby można je było zidentyfikować (zwanej dalej „deklaracją na fakturze”).

Pole 7 świadectw przewozowych EUR1 lub deklaracje na fakturze muszą zawierć adnotację „Autonomous trade measures” lub „Mesures commerciales autonomes” (Autonomiczne środki handlowe).

Artykuł 114

Procedura wystawiania świadectwa przewozowego EUR1

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Produkty pochodzące, w rozumieniu tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcja 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, z chwilą przywozu do Unii kwalifikują się do korzystania z preferencji taryfowych określonych w art. 59 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446,

▼B

pod warunkiem że zostały one bezpośrednio przewiezione do Unii w rozumieniu art. 69 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, po przedłożeniu świadectwa przewozowego EUR1, wystawionego przez organy celne lub inne właściwe organy rządowe kraju lub terytorium korzystającego, pod warunkiem że kraj korzystający lub terytorium korzystające:

a) przekazały Komisji informacje wymagane zgodnie z art. 124 niniejszego rozporządzenia oraz

b) wspierają Unię, pozwalając organom celnym państw członkowskich na sprawdzanie autentyczności dokumentu lub prawdziwości informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych produktów.

2. Świadectwo przewozowe EUR1 wystawiane jest tylko w przypadku, gdy może stanowić dokumentację dowodową wymaganą do celów preferencji taryfowych, o których mowa w art. 59 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

3. Świadectwo przewozowe EUR1 wystawiane jest tylko na pisemny wniosek eksportera lub jego przedstawiciela. Taki wniosek należy złożyć, wykorzystując formularz określony w załączniku 22-10, i wypełnić zgodnie z przepisami niniejszego artykułu i art. 113, 115, 116, 117, 118, 121 i 123 niniejszego rozporządzenia.

Wnioski o wystawienie świadectw przewozowych EUR1 przechowywane są przez właściwe organy korzystającego kraju lub terytorium wywozu lub państwa członkowskiego przez okres co najmniej trzech lat od końca roku, w którym świadectwo przewozowe zostało wystawione.

4. Eksporter lub jego przedstawiciel przedkłada wraz z wnioskiem wszelkie odpowiednie dokumenty uzupełniające w celu potwierdzenia, że produkty, które mają zostać wywiezione, kwalifikują się do wystawienia świadectwa przewozowego EUR1.

Eksporter zobowiązuje się przedkładać, na wniosek właściwych organów, wszelkie dodatkowe dowody, które mogą być wymagane w celu stwierdzenia prawidłowości statusu pochodzenia produktów uprawnionych do zastosowania preferencji taryfowych oraz wyrazić zgodę na przeprowadzenie wszelkich kontroli księgowości oraz innych kontroli dokonywanych przez te organy pod kątem warunków, w których produkty te zostały uzyskane.

5. Świadectwo przewozowe EUR1 wystawiane jest przez właściwe organy rządowe kraju lub terytorium korzystającego lub przez organy celne państwa członkowskiego wywozu, jeżeli produkty, które mają zostać wywiezione, można uznać za pochodzące w rozumieniu tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcja 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

6. Jako że świadectwo przewozowe EUR1 stanowi dokumentację dowodową do celów stosowania preferencyjnych ustaleń określonych w art. 59 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, właściwe organy rządowe kraju lub terytorium korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego wywozu są odpowiedzialne za podjęcie wszelkich kroków niezbędnych do weryfikacji pochodzenia produktów i sprawdzenia pozostałych oświadczeń znajdujących się na świadectwie.

▼B

7. W celu weryfikacji, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 5, właściwe organy rządowe kraju korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego wywozu mają prawo zażądać przedstawienia wszelkiej dokumentacji dowodowej lub przeprowadzić każdą kontrolę, którą uważają za właściwą.

8. Właściwe organy rządowe kraju lub terytorium korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego wywozu są odpowiedzialne za należyte wypełnienie formularzy, o których mowa ust. 1.

9. Datę wystawienia świadectwa przewozowego EUR1 wpisuje się w części świadectwa zarezerwowanej dla organów celnych.

10. Świadectwo przewozowe EUR1 wystawiają właściwe organy kraju lub terytorium korzystającego lub organy celne państwa członkowskiego wywozu przy wywozie produktów, których ono dotyczy. Świadectwo jest udostępnione eksporterowi z chwilą faktycznego dokonania wywozu lub zapewnienia jego dokonania.

Artykuł 115

Przywóz partiami

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

W przypadku gdy na wniosek importera i na warunkach określonych przez organy celne państwa przywozu, produkty niezmontowane lub rozmontowane w rozumieniu ogólnej reguły interpretacji 2 a) Systemu Zharmonizowanego i objęte sekcją XVI lub XVII albo pozycją 7308 lub 9406 Systemu Zharmonizowanego są przywożone partiami, przy przywozie pierwszej partii organom celnym przedkłada się pojedynczy dowód pochodzenia takich produktów.

Artykuł 116

Przedkładanie dowodów pochodzenia

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Dowody pochodzenia przedkłada się organom celnym państwa członkowskiego przywozu zgodnie z procedurami określonymi w art. 163 kodeksu. Organy te mogą wymagać tłumaczenia dowodu pochodzenia oraz załączenia do zgłoszenia przywozowego oświadczenia importera stwierdzającego, że produkty spełniają warunki wymagane dla stosowania przepisów niniejszej podsekcji.

Artykuł 117

Świadectwa przewozowe EUR1 wystawione retrospektywnie

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Na zasadzie odstępstwa od postanowień art. 114 ust. 10 świadectwo przewozowe EUR1 może, w drodze wyjątku, zostać wystawione po wywozie produktów, których dotyczy, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

a) nie zostało wystawione w chwili dokonywania wywozu z powodu błędów lub nieumyślnych pominięć lub zaistnienia szczególnych okoliczności; lub

▼B

b) zgodnie z wymogami właściwych organów wykazano, że świadectwo przewozowe EUR1 zostało wystawione, ale nie zostało przyjęte przy przywozie z przyczyn technicznych.

2. Właściwe organy mogą wystawić świadectwo przewozowe EUR1 retrospektywnie jedynie po sprawdzeniu, czy dane zawarte we wniosku eksportera odpowiadają danym występującym w dokumentach wywozowych i czy świadectwo przewozowe EUR1 zgodne z przepisami niniejszej podsekcji nie zostało wystawione przy wywozie danych produktów.

3. Świadectwa przewozowe EUR1 wystawione retrospektywnie opatrzone są jedną z następujących adnotacji:

BG: „ИЗДАДЕН ВПОСЛЕДСТВИЕ”

ES: „EXPEDIDO A POSTERIORI”

HR: „IZDANO NAKNADNO”

CS: „VYSTAVENO DODATEČNĚ”

DA: „UDSTEDT EFTERFØLGENDE”

DE: „NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT”

ET: „VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT”

EL: „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ”

EN: „ISSUED RETROSPECTIVELY”

FR: „DÉLIVRÉ À POSTERIORI”

IT: „RILASCIATO A POSTERIORI”

LV: „IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI”

LT: „RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS”

HU: „KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL”

MT: „MAĦRUĠ RETROSPETTIVAMENT”

NL: „AFGEGEVEN A POSTERIORI”

PL: „WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE”

PT: „EMITIDO A POSTERIORI”

RO: „ELIBERAT ULTERIOR”

SL: „IZDANO NAKNADNO”

SK: „VYDANÉ DODATOČNE”

FI: „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN”

SV: „UTFÄRDAT I EFTERHAND”

4. Wpis, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się w polu „Uwagi” świadectwa przewozowego EUR1.

Artykuł 118

Wystawienie duplikatu świadectwa przewozowego EUR1

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa przewozowego EUR1 eksporter może wystąpić do właściwych organów, które je wystawiły, o wystawienie duplikatu sporządzonego na podstawie dokumentów wywozowych będących w ich posiadaniu.

▼B

2. Duplikat wystawiony w ten sposób opatrzony jest jedną z następujących adnotacji:

BG: „ДУБЛИКАТ”

ES: „DUPLICADO”

HR: „DUPLIKAT”

CS: „DUPLIKÁT”

DA: „DUPLIKÁT”

DE: „DUPLIKAT”

ET: „DUPLIKAAT”

EL: „ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ”

EN: „DUPLICATE”

FR: „DUPLICATA”

IT: „DUPLICATO”

LV: „DUBLIKĀTS”

LT: „DUBLIKATAS”

HU: „MÁSODLAT”

MT: „DUPLIKAT”

NL: „DUPLICAAT”

PL: „DUPLIKAT”

PT: „SEGUNDA VIA”

RO: „DUPLICAT”

SL: „DVOJNIK”

SK: „DUPLIKÁT”

FI: „KAKSOISKAPPALE”

SV: „DUPLIKAT”

3. Wpis, o którym mowa w ust. 2, umieszcza się w polu „Uwagi” świadectwa przewozowego EUR1.

4. Duplikat, który opatruje się datą wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego EUR1, jest ważny od tej daty.

Artykuł 119

Warunki sporządzenia deklaracji na fakturze

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Deklaracja na fakturze może zostać sporządzona:

a) przez upoważnionego eksportera unijnego w rozumieniu art. 120 niniejszego rozporządzenia;

b) przez każdego eksportera dla każdej przesyłki składającej się z jednego lub większej liczby opakowań, zawierającej produkty pochodzące, których całkowita wartość nie przekracza 6 000 EUR, i pod warunkiem że pomoc określona w art. 114 ust. 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się do tej procedury.

▼B

2. Deklaracja na fakturze może być sporządzona, jeśli dane produkty, których dotyczy, można uznać za produkty pochodzące z Unii lub z kraju lub terytorium korzystającego, i jeśli spełniają pozostałe wymogi tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

3. Eksporter sporządzający deklarację na fakturze jest gotowy przedłożyć w dowolnej chwili, na żądanie organów celnych lub innych właściwych organów rządowych państwa lub terytorium wywozu, wszystkie odpowiednie dokumenty potwierdzające status pochodzenia danych produktów i spełnienie pozostałych wymogów tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

4. Eksporter sporządza deklarację na fakturze przez wpisanie na maszynie, stemplując lub drukując na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub jakimkolwiek innym dokumencie handlowym deklarację, której treść znajduje się w załączniku 22-13 ►M1 ——————— ◄, używając jednej z wersji językowych określonych w tym załączniku, zgodnie z przepisami prawa krajowego państwa wywozu. Jeżeli deklaracja jest sporządzana odręcznie, należy ją napisać tuszem i drukowanymi literami.

5. Deklaracje na fakturze są opatrzone oryginalnym odręcznym podpisem eksportera. Jednakże upoważniony eksporter w rozumieniu art. 120 niniejszego rozporządzenia nie jest zobowiązany do podpisywania tych deklaracji, o ile złoży organom celnym pisemne zobowiązanie, w którym przyjmuje pełną odpowiedzialność za każdą deklarację na fakturze, która identyfikuje go tak, jak gdyby była podpisana przez niego własnoręcznie.

6. W przypadkach określonych w ust. 1 lit. b) wykorzystanie deklaracji na fakturze podlega następującym warunkom specjalnym:

a) deklaracja na fakturze sporządzana jest dla każdej przesyłki;

b) jeżeli towary znajdujące się w przesyłce zostały już poddane, w państwie wywozu, weryfikacji w odniesieniu do pojęcia „produkty pochodzące”, eksporter może odnieść się do takiej weryfikacji w deklaracji na fakturze.

Przepisy określone w akapicie pierwszym nie zwalniają eksporterów od spełnienia pozostałych formalności przewidzianych w przepisach celnych lub pocztowych.

Artykuł 120

Upoważniony eksporter

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Organy celne Unii mogą upoważnić każdego eksportera mającego siedzibę na obszarze celnym Unii, zwanego dalej „upoważnionym eksporterem”, dokonującego częstych wysyłek produktów pochodzących z Unii w rozumieniu art. 59 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, i który oferuje, zgodnie z wymogami organów celnych, wszystkie gwarancje niezbędne do zweryfikowania statusu

▼B

pochodzenia produktów, jak również przestrzegania pozostałych wymogów tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, do sporządzania deklaracji na fakturze niezależnie od wartości danych produktów.

2. Organy celne mogą uzależnić przyznanie statusu upoważnionego eksportera od spełnienia wszelkich warunków, jakie uznają za właściwe.

3. Organy celne nadają upoważnionemu eksporterowi numer upoważnienia celnego, który podaje się w deklaracji na fakturze.

4. Organy celne monitorują sposób wykorzystania upoważnienia przez upoważnionego eksportera.

5. Organy celne mogą w każdej chwili cofnąć upoważnienie. Dokonują tego, jeżeli upoważniony eksporter nie daje już gwarancji, o których mowa w ust. 1, nie spełnia warunków określonych w ust. 2 lub w inny sposób korzysta z upoważnienia w niewłaściwy sposób.

Artykuł 121

Ważność dowodu pochodzenia

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Dowód pochodzenia jest ważny przez okres czterech miesięcy od daty wystawienia w państwie wywozu i w tym okresie należy przedłożyć go organom celnym państwa przywozu.

2. Dowody pochodzenia przedkładane organom celnym państwa przywozu po upływie ostatecznego terminu przedłożenia określonego w ust. 1 mogą zostać przyjęte do celów stosowania preferencji taryfowych, o których mowa w art. 59 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, jeżeli niedotrzymanie ostatecznego terminu przedłożenia tych dokumentów spowodowane jest zaistnieniem wyjątkowych okoliczności.

3. W pozostałych przypadkach przedłożenia dowodów pochodzenia po terminie organy celne państwa przywozu mogą przyjąć dowody pochodzenia, jeżeli produkty zostały przedstawione przed upływem wspomnianego ostatecznego terminu.

4. Na wniosek importera i na warunkach określonych przez organy celne państwa członkowskiego przywozu pojedynczy dowód pochodzenia może zostać przedłożony organom celnym przy przywozie pierwszej przesyłki, jeżeli towary spełniają poniższe warunki:

a) są przywożone w ramach częstych i ciągłych przepływów handlowych o znaczącej wartości handlowej;

b) są przedmiotem tej samej umowy sprzedaży, a strony tej umowy mają swoje siedziby w państwie wywozu lub w Unii;

c) są klasyfikowane do tego samego (ośmiocyfrowego) kodu Nomenklatury scalonej;

d) są przywożone wyłącznie od tego samego eksportera, są przeznaczone dla tego samego importera i poddane zostają formalnościom przywozowym w tym samym urzędzie celnym Unii.

▼B

Procedura ta jest stosowana w odniesieniu do ilości i okresu, które są określane przez właściwe organy celne. Okres ten nie może w żadnym wypadku przekraczać trzech miesięcy.

5. Procedura opisana w poprzednim ustępie ma również zastosowanie w przypadku przedkładania organom celnym pojedynczego dowodu pochodzenia przy przywozie partiami zgodnie z art. 115 niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku jednak właściwe organy celne mogą przyznać okres stosowania przekraczający trzy miesiące.

Artykuł 122

Zwolnienia z obowiązku przedstawienia dowodu pochodzenia

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Produkty przesyłane jako małe paczki przez osoby prywatne do osób prywatnych lub będące częścią bagażu osobistego podróżnych uznawane są za produkty pochodzące korzystające z preferencji taryfowych określonych w art. 59 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, bez wymogu przedstawiania świadectwa przewozowego EUR1 lub deklaracji na fakturze, pod warunkiem że takie produkty nie są przywożone w celach handlowych oraz zostały zgłoszone jako spełniające warunki wymagane dla zastosowania tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i nie ma żadnych wątpliwości co do prawdziwości tej deklaracji.

2. Przywóz, który jest okazjonalny i dotyczy wyłącznie produktów do użytku osobistego ich odbiorców albo podróżnych lub ich rodzin, nie jest uważany za przywóz w celach handlowych, jeśli rodzaj i ilość produktów nie wskazuje na przeznaczenie handlowe.

Ponadto łączna wartość tych produktów nie może przekraczać 500 EUR w przypadku małych paczek albo 1 200 EUR w przypadku produktów stanowiących część bagażu osobistego podróżnych.

Artykuł 123

Niezgodności i błędy formalne

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

Stwierdzenie drobnych niezgodności między oświadczeniami umieszczonymi na dowodzie pochodzenia a oświadczeniami podanymi w dokumentach przedłożonych urzędowi celnemu w celu dopełnienia formalności związanych z przywozem produktów nie oznacza tym samym, że dowód pochodzenia jest nieważny, jeżeli zostanie należycie ustalone, że dokument ten odpowiada przedstawianym produktom.

Oczywiste błędy formalne, takie jak błędy literowe w dowodzie pochodzenia, nie powinny powodować odrzucenia dokumentu, jeżeli błędy te nie wzbudzają wątpliwości co do prawdziwości oświadczeń zawartych w tym dokumencie.

▼B

Podsekcja 11

Metody współpracy administracyjnej do celów weryfikacji pochodzenia w ramach preferencyjnych środków taryfowych przyjętych jednostronnie przez Unię w odniesieniu do niektórych państw lub terytoriów

Artykuł 124

Współpraca administracyjna

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Kraje lub terytoria korzystające przekazują Komisji nazwy i adresy zlokalizowanych na swoim terytorium organów rządowych upoważnionych do wystawiania świadectw przewozowych EUR1, wzory odcisków pieczęci używanych przez te organy, jak również nazwy i adresy właściwych organów rządowych odpowiedzialnych za kontrolę świadectw przewozowych EUR1 i deklaracji na fakturze. Pieczęcie te są ważne od dnia otrzymania przez Komisję ich wzorów. Komisja przesyła te informacje organom celnym państw członkowskich. Jeżeli powiadomienia te są dokonywane w ramach zmian wcześniejszych powiadomień, Komisja podaje dzień wprowadzenia do użytku tych nowych pieczęci, zgodnie z informacjami dostarczonymi przez właściwe organy rządowe krajów lub terytoriów korzystających. Informacje te są przeznaczone do użytku służbowego; jednakże jeżeli towary są dopuszczane do obrotu, dane organy celne mogą zezwolić importerowi na zaznajomienie się z wzorami odcisków pieczęci, o których mowa w niniejszym ustępie.

2. Komisja przekazuje krajom lub terytoriom korzystającym wzory odcisków pieczęci używanych przez organy celne państw członkowskich w celu wystawienia świadectw przewozowych EUR1.

Artykuł 125

Weryfikacja dowodów pochodzenia

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. Późniejsze weryfikacje świadectw przewozowych EUR1 i deklaracji na fakturze przeprowadza się wyrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne państwa członkowskiego przywozu lub właściwe organy rządowe krajów lub terytoriów korzystających mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności tych dokumentów, statusu pochodzenia danych produktów w rozumieniu podsekcji 4 sekcji 2 rozdziału 1 tytułu II rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 lub spełnienia innych wymogów tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcja 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Do celów stosowania przepisów ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego przywozu lub kraju lub terytorium korzystającego odsyłają świadectwo przewozowe EUR1 oraz fakturę, jeżeli została przedłożona, deklarację na fakturze lub kopię tych dokumentów właściwym organom korzystającego kraju lub terytorium wywozu albo państwa członkowskiego wywozu, podając, w stosownych przypadkach, powody uzasadniające przeprowadzenie takiej weryfikacji. Wszystkie dokumenty i uzyskane informacje, sugerujące, że informacje podane na dowodzie pochodzenia są nieprawidłowe, przekazuje się na poparcie wniosku o przeprowadzenie weryfikacji.

▼B

Jeżeli w oczekiwaniu na wyniki weryfikacji organy celne w państwie członkowskim przywozu podejmują decyzję o zawieszeniu przyznania preferencji taryfowych, określonych w art. 59 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, oferują importerowi zwolnienie produktów, z zastrzeżeniem zastosowania uznanych za niezbędne środków ostrożności.

3. Jeżeli z wnioskiem o późniejszą weryfikację wystąpiono zgodnie z przepisami ust. 1, taka weryfikacja jest przeprowadzana, a jej wyniki przekazywane organom celnym państwa członkowskiego przywozu lub właściwym organom rządowym korzystającego kraju lub terytorium przywozu w nieprzekraczalnym terminie sześciu miesięcy. Wyniki umożliwiają określenie, czy dany dowód pochodzenia stosuje się do produktów faktycznie wywiezionych i czy można uważać je za produkty pochodzące z kraju lub terytorium korzystającego lub z Unii.

4. Jeżeli w przypadku uzasadnionych wątpliwości w określonym w ust. 3 terminie sześciu miesięcy nie uzyskano odpowiedzi lub jeżeli odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do stwierdzenia autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, właściwe organy powiadamia się drugi raz. Jeżeli po drugim powiadomieniu, w terminie czterech miesięcy, wyniki weryfikacji nie zostaną podane do wiadomości organów występujących z wnioskiem lub jeżeli wyniki te nie pozwalają na stwierdzenie autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, organy wnioskujące o weryfikację, z wyłączeniem szczególnych okoliczności, odmawiają zastosowania preferencji taryfowych.

5. W przypadku gdy weryfikacja lub wszelkie inne dostępne informacje wskazują, że przepisy tytułu II rozdział 1 sekcja 2 podsekcje 4 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 są naruszane, korzystający kraj wywozu lub korzystające terytorium wywozu, z własnej inicjatywy lub na wniosek Unii, przeprowadzają odpowiednie dochodzenie lub zlecają przeprowadzenie dochodzenia w trybie pilnym, w celu identyfikacji takich naruszeń i zapobiegania im w przyszłości. W tym celu Unia może uczestniczyć w tych dochodzeniach.

6. Do celów późniejszej weryfikacji świadectw przewozowych EUR1 kopie tych świadectw, jak również wszelkie odnoszące się do nich dokumenty wywozowe są przechowywane przez właściwe organy rządowe korzystającego kraju lub terytorium wywozu lub organy celne państwa członkowskiego wywozu przez okres co najmniej trzech lat od końca roku, w którym świadectwa przewozowe zostały wystawione.

Podsekcja 12

Inne przepisy mające zastosowanie w ramach reguł pochodzenia do celów preferencyjnych środków taryfowych przyjętych jednostronnie przez Unię w odniesieniu do niektórych państw lub terytoriów

Artykuł 126

Ceuta i Melilla

(art. 64 ust. 1 kodeksu)

1. ►M1 Przepisy podsekcji 10 i 11 ◄ stosuje się odpowiednio do określenia, czy produkty mogą być uważane za pochodzące z korzystających krajów lub terytoriów wywozu korzystających z preferencji, jeżeli są przywożone do Ceuty i Melilli, lub za pochodzące z Ceuty i Melilli.

▼B

2. Ceuta i Melilla uznawane są za jedno terytorium.

3. ►M1 Przepisy podsekcji 10 i 11 ◄ dotyczące wystawiania, stosowania i późniejszej weryfikacji świadectw przewozowych EUR1 stosuje się odpowiednio do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli.

4. Hiszpańskie organy celne są odpowiedzialne za stosowanie przepisów niniejszej podsekcji w Ceucie i Melilli.

ROZDZIAŁ 3

Wartość celna towarów

Artykuł 127

Przepisy ogólne

(art. 70 ust. 3 lit. d) kodeksu)

1. Do celów niniejszego rozdziału, dwie osoby są uznawane za powiązane, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby;

b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej;

c) są one pracodawcą i pracobiorcą;

d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób;

e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą;

f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby;

g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią;

h) są członkami tej samej rodziny.

2. Osoby powiązane w działalności gospodarczej w tym sensie, że jedna z nich jest wyłącznym agentem, wyłącznym dystrybutorem lub wyłącznym koncesjonariuszem drugiej, uznaje się za powiązane jedynie wówczas, gdy odpowiadają kryteriom określonym w ust. 1.

3. Do celów ust. 1 lit. e), f) i g) jedna osoba kontroluje drugą, w przypadku gdy ta pierwsza jest w stanie sprawować prawną lub faktyczną kontrolę nad czynnościami tej drugiej osoby.

Artykuł 128

Wartość transakcyjna

(art. 70 ust. 1 kodeksu)

1. Wartość transakcyjna towarów sprzedawanych w celu wywozu na obszar celny Unii jest ustalana w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego na podstawie sprzedaży, która nastąpiła bezpośrednio przed wprowadzeniem towarów na ten obszar celny.

▼B

2. W przypadku sprzedaży towarów w celu wywozu na obszar celny Unii, nie przed ich wprowadzeniem na ten obszar celny, ale podczas czasowego składowania lub objęcia procedurą specjalną inną niż procedura tranzytu wewnętrznego, końcowego przeznaczenia lub uszlachetniania biernego wartość transakcyjna będzie ustalana na podstawie tej sprzedaży.

Artykuł 129

Cena faktycznie zapłacona lub należna

(art. 70 ust. 1 i 2 kodeksu)

1. Cena faktycznie zapłacona lub należna w rozumieniu art. 70 ust. 1 i 2 kodeksu obejmuje wszystkie płatności, które zostały lub mają zostać dokonane jako warunek sprzedaży przywożonych towarów przez kupującego na rzecz którejkolwiek z następujących osób:

a) sprzedającego;

b) osoby trzeciej na korzyść sprzedającego;

c) osoby trzeciej powiązanej ze sprzedającym;

d) osoby trzeciej, gdy płatność na rzecz tej osoby jest dokonywana w celu spełnienia zobowiązania sprzedającego.

Płatności można dokonywać w formie akredytyw lub zbywalnych instrumentów płatniczych, bezpośrednio lub pośrednio.

2. Działania, w tym działania marketingowe, podejmowane na własny rachunek przez kupującego lub przez przedsiębiorstwo powiązane z kupującym, inne niż działania, w odniesieniu do których art. 71 kodeksu przewiduje korektę, nie są uznawane za pośrednią płatność na rzecz sprzedającego.

Artykuł 130

Rabaty

(art. 70 ust. 1 i 2 kodeksu)

1. Do celów ustalenia wartości celnej zgodnie z art. 70 ust. 1 kodeksu uwzględnia się rabaty, jeżeli w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego umowa sprzedaży przewiduje stosowanie rabatów i określa ich wysokość.

2. Rabaty z tytułu wcześniejszej zapłaty są uwzględniane w odniesieniu do towarów, których cena nie została faktycznie zapłacona w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego.

3. Nie uwzględnia się rabatów wynikających ze zmian w umowie, które nastąpiły po przyjęciu zgłoszenia celnego.

Artykuł 131

Dostawa częściowa

(art. 70 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli towary zgłoszone do procedury celnej stanowią część większej partii tego samego towaru zakupionego w ramach jednej transakcji,

▼B

to cena faktycznie zapłacona lub należna do celów art. 70 ust. 1 kodeksu jest obliczana proporcjonalnie, na podstawie ceny całej zakupionej ilości.

2. Proporcjonalny podział ceny faktycznie zapłaconej lub należnej stosuje się również w przypadku utraty części przesyłki lub szkody zaistniałej przed dopuszczeniem towarów do obrotu.

Artykuł 132

Korekty cen towarów wadliwych

(art. 70 ust. 1 kodeksu)

Korekta ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za towary dokonana przez sprzedającego na rzecz kupującego może zostać uwzględniona przy określaniu wartości celnej zgodnie z art. 70 ust. 1 kodeksu, jeżeli spełnione zostały następujące warunki:

a) towary były wadliwe w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu;

b) sprzedający dokonał korekty, aby zrekompensować wadę towaru w celu wywiązania się z:

   (i) zobowiązania umownego, które zostało podjęte przed przyjęciem zgłoszenia celnego; albo

   (ii) zobowiązania ustawowego mającego zastosowanie do tych towarów.

▼M4

_____

▼B

Artykuł 133

Ustalanie wartości warunków i świadczeń

(art. 70 ust. 3 lit. b) kodeksu)

W przypadku gdy sprzedaż lub cena towarów przywożonych jest uzależniona od warunku lub świadczenia, którego wartość można ustalić w odniesieniu do towarów, dla których określana jest wartość celna, to taką wartość uznaje się za część ceny faktycznie zapłaconej lub należnej, chyba że dany warunek lub świadczenie dotyczą:

a) działalności, do której stosuje się art. 129 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

b) elementu wartości celnej zgodnie z art. 71 kodeksu.

Artykuł 134

Transakcje pomiędzy osobami powiązanymi

(art. 70 ust. 3 lit. d) kodeksu)

1. W przypadku gdy kupujący i sprzedający są ze sobą powiązani okoliczności związane ze sprzedażą są badane, w razie potrzeby, aby ustalić, czy powiązanie to nie wpłynęło na cenę; zgłaszającemu umożliwia się przedłożenie dodatkowych szczegółowych informacji, które mogą być niezbędne do zbadania tych okoliczności.

▼B

2. Wartość towarów należy jednak ustalać zgodnie z art. 70 ust. 1 kodeksu, jeśli zgłaszający wykaże, że zadeklarowana wartość transakcyjna jest bardzo zbliżona do jednej z następujących wartości testowych, określonych w tym samym lub w zbliżonym okresie:

a) wartości transakcyjnej, przy sprzedaży kupującemu, niepowiązanemu w żadnym konkretny przypadku ze sprzedającym, towarów identycznych lub podobnych w celu ich wywozu na obszar celny Unii;

b) wartości celnej towarów identycznych lub podobnych ustalonej zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu;

c) wartości celnej towarów identycznych lub podobnych ustalonej zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. d) kodeksu.

3. Ustalając wartość towarów identycznych lub podobnych, o których mowa w ust. 2, należy uwzględnić następujące elementy:

a) wykazane różnice w poziomach handlu;

b) różnice ilościowe;

c) elementy wymienione w art. 71 ust. 1 kodeksu;

d) koszty poniesione przez sprzedającego przy sprzedażach, w których on i kupujący nie są powiązani, a koszty te nie są ponoszone przez sprzedającego w sprzedażach pomiędzy osobami powiązanymi.

4. Wymienione w ust. 2 wartości testowe stosuje się na wniosek zgłaszającego. Nie zastępują one zadeklarowanej wartości transakcyjnej.

Artykuł 135

Towary i usługi wykorzystane do produkcji przywożonych towarów

(art. 71 ust. 1 lit. b) kodeksu)

1. Jeśli kupujący dostarcza sprzedającemu jakiekolwiek towary lub usługi wymienione w art. 71 ust. 1 lit. b) kodeksu, uznaje się, że wartość tych towarów i usług jest równa ich cenie zakupu. Cena zakupu obejmuje wszystkie płatności, których musi dokonać kupujący towary lub usługi wymienione w art. 71 ust. 1 lit. b) w celu ich nabycia.

W przypadku gdy te towary lub usługi zostały wyprodukowane przez kupującego lub osobę z nim powiązaną za ich wartość uważa się koszt ich produkcji.

2. Jeśli wartości towarów i usług wymienionych w art. 71 ust. 1 lit. b) kodeksu nie można ustalić w sposób zgodny z ust. 1, jest ona ustalana na podstawie innych obiektywnych i wymiernych danych.

▼B

3. Jeśli towary wymienione w art. 71 ust. 1 lit. b) kodeksu były użytkowane przez kupującego przed ich dostarczeniem, ich wartość koryguje się, aby uwzględnić obniżenie ich wartości.

4. Wartość usług, o których mowa w art. 71 ust. 1 lit. b) kodeksu obejmuje koszty zakończonych niepowodzeniem prac rozwojowych, o ile poniesiono je na projekty lub zamówienia dotyczące przywożonych towarów.

5. Do celów art. 71 ust. 1 lit. b) ppkt (iv) kodeksu koszty badań i wstępnych szkiców projektowych nie są włączane do wartości celnej.

6. Wartość dostarczonych towarów i usług określona zgodnie z ust. 1–5 jest przydzielana w odpowiedniej proporcji do przywożonych towarów.

Artykuł 136

Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne

(art. 71 ust. 1 lit. c) kodeksu)

1. Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne dotyczą przywożonych towarów, gdy – w szczególności – prawa przenoszone na podstawie umowy licencyjnej są odzwierciedlone w tych towarach. Metoda obliczania kwoty honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych nie ma decydującego znaczenia w tej kwestii.

2. Jeżeli sposób obliczania kwoty honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych uwzględnia cenę przywożonego towaru, to przyjmuje się, o ile nie zaprzeczają temu dowody, że płatność tych honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych dotyczy towarów, dla których ma być ustalona wartość celna.

3. Jeżeli honoraria, tantiemy autorskie lub opłaty licencyjne odnoszą się w części do towarów, dla których jest ustalana wartość celna, i w części do innych składników lub części składowych dołączonych do towarów po ich przywozie albo do świadczeń lub usług dokonanych po przywozie, należy dokonać odpowiedniej korekty.

4. Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne uznaje się za płatności stanowiące warunek sprzedaży przywożonych towarów, jeżeli został spełniony którykolwiek z następujących warunków:

a) sprzedający lub osoba powiązana ze sprzedającym domaga się od kupującego dokonania takiej płatności;

b) kupujący dokonuje płatności w celu zaspokojenia zobowiązania sprzedającego, zgodnie z zobowiązaniami umownymi;

c) towary nie mogą być sprzedane kupującemu ani zakupione przez kupującego bez płatności tych honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych na rzecz licencjodawcy.

5. Kraj, w którym odbiorca honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych ma siedzibę, nie stanowi istotnej okoliczności.

▼B

Artykuł 137

Miejsce wprowadzenia towarów na obszar celny Unii

(art. 71 ust. 1 lit. e) kodeksu)

1. Do celów art. 71 ust. 1 lit. e) kodeksu za miejsce wprowadzenia na obszar celny Unii uważa się:

a) dla towarów przewożonych drogą morską – port, do którego towary te docierają w pierwszej kolejności na obszar celny Unii;

b) dla towarów przewożonych drogą morską do jednego z francuskich departamentów zamorskich stanowiących część obszaru celnego Unii, a następnie przewożonych bezpośrednio do innej części obszaru celnego Unii, lub odwrotnie – port, do którego towary te docierają w pierwszej kolejności na obszar celny Unii, pod warunkiem że zostały tam wyładowane lub przeładowane;

c) dla towarów przewożonych drogą morską, a następnie, bez przeładunku, wodną drogą śródlądową – pierwszy port, w którym jest możliwy jest wyładunek;

d) dla towarów przewożonych koleją, wodną drogą śródlądową lub transportem drogowym – miejsce, w którym zlokalizowany jest urząd celny wprowadzenia;

e) dla towarów przewożonych w inny sposób – miejsce przekroczenia granicy obszaru celnego Unii.

2. Do celów art. 71 ust. 1 lit. e) kodeksu, jeśli towary są wprowadzane na obszar celny Unii, a następnie przewożone do miejsca przeznaczenia znajdującego się w innej części tego obszaru przez terytoria znajdujące się poza obszarem celnym Unii, za miejsce wprowadzenia na obszar celny Unii uważa się miejsce, w którym towary zostały po raz pierwszy wprowadzone na ten obszar celny, pod warunkiem że towary są przewożone przez te terytoria bezpośrednio do miejsca przeznaczenia, zwykłą drogą.

3. Przepisy ust. 2 mają również zastosowanie w przypadku, gdy towary zostały wyładowane, przeładowane lub czasowo unieruchomione na terytoriach nienależących do obszaru celnego Unii z przyczyn związanych wyłącznie z ich przewozem.

4. Jeśli warunki określone w ust. 1 lit. b), ust. 2 i 3 nie są spełnione, za miejsce wprowadzenia na obszar celny Unii uważa się:

a) dla towarów przewożonych drogą morską – port wyładunku;

b) dla towarów przewożonych ►M1 inną gałęzią transportu ◄ – miejsce określone w ust. 1 lit. c), d) lub e), znajdujące się w części obszaru celnego Unii stanowiącej miejsce przeznaczenia towarów.

Artykuł 138

Koszty transportu

(art. 71 ust. 1 lit. e) kodeksu)

1. Jeżeli towary są przewożone ►M1 tą samą gałęzią transportu ◄ do punktu znajdującego się poza miejscem wprowadzenia na obszar celny Unii, koszty transportu zostają oszacowane proporcjonalnie do odległości przebytej do miejsca wprowadzenia na obszar celny Unii

▼B

zgodnie z art. 137 niniejszego rozporządzenia, chyba że przedłożone organom celnym dowody wykazują koszty, które zostałyby poniesione na mocy standardowej taryfy stawek frachtowych w związku z transportem towarów do miejsca wprowadzenia na obszar celny Unii.

2. Koszty transportu lotniczego, w tym koszty ekspresowej dostawy lotniczej, wliczane do wartości celnej towarów są określane zgodnie z załącznikiem 23-01.

3. Jeżeli transport dokonany został bezpłatnie lub na koszt kupującego, to koszty transportu wliczane do wartości celnej towarów są obliczane według taryfy stawek frachtowych zwyczajowo stosowanej dla tych samych środków transportu.

Artykuł 139

Opłaty pobierane od przesyłek pocztowych

(art. 70 ust. 1 kodeksu)

Opłaty pocztowe, którym podlegają towary przesyłane pocztą do miejsca przeznaczenia, są włączane do wartości celnej tych towarów, z wyjątkiem ewentualnej dodatkowej opłaty pocztowej pobieranej na obszarze celnym Unii.

Artykuł 140

Odrzucenie zadeklarowanych wartości transakcyjnych

(art. 70 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku gdy organy celne mają uzasadnione wątpliwości, że zadeklarowana wartość transakcyjna stanowi całkowitą faktycznie zapłaconą lub należną kwotę, o której mowa w art. 70 ust. 1 kodeksu, mogą one wezwać zgłaszającego do przedstawienia dodatkowych informacji.

2. Jeśli ich wątpliwości nie zostaną rozwiane, organy celne mogą zdecydować, że wartość towarów nie może być ustalona zgodnie z art. 70 ust. 1 kodeksu.

Artykuł 141

Wartość celna towarów identycznych lub podobnych

(art. 74 ust. 2 lit. a) i b) kodeksu)

1. Do ustalania wartości celnej przywożonych towarów zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. a) lub b) kodeksu wykorzystuje się wartość transakcyjną identycznych lub podobnych towarów sprzedawanych na tym samym poziomie handlu i zasadniczo w takich samych ilościach, co towary, dla których określana jest wartość celna.

Jeśli nie stwierdzono tego rodzaju sprzedaży, wartość celną określa się na podstawie wartości transakcyjnej identycznych lub podobnych towarów sprzedawanych na innym poziomie handlu lub w innych ilościach. Taką wartość transakcyjną należy skorygować w celu uwzględnienia różnic wynikających z poziomu handlu lub ilości.

▼B

2. Należy dokonać korekty w celu uwzględnienia znaczących różnic w kosztach i opłatach między przywożonymi towarami a towarami identycznymi lub podobnymi, wynikających z różnic w odległościach i rodzajach transportu.

3. Jeżeli stwierdzono istnienie dwóch lub większej liczby wartości transakcyjnych towarów identycznych lub podobnych, dla ustalenia wartości celnej przywożonych towarów przyjmuje się najniższą z tych wartości.

4. Określenia „towary identyczne" i „towary podobne", w zależności od przypadku, nie obejmują towarów, które zawierają lub odzwierciedlają prace techniczno-inżynieryjne, rozwojowe, artystyczne, projektowe oraz plany lub szkice, w stosunku do których nie dokonano korekty na mocy art. 71 ust. 1 lit. b) ppkt (iv) kodeksu, ponieważ prace te zostały przeprowadzone w Unii.

5. Wartość transakcyjna towarów wyprodukowanych przez inną osobę jest brana pod uwagę tylko wtedy, gdy nie można uzyskać wartości transakcyjnej dla identycznych lub podobnych towarów wytworzonych przez osobę będącą producentem towarów, których wartość celna ma zostać określona.

Artykuł 142

Metoda dedukcyjna

(art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu)

1. Cena jednostkowa wykorzystywana do określenia wartości celnej zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu jest to cena, po której przywożone towary bądź przywożone identyczne lub podobne towary są sprzedawane w Unii – w takim samym stanie, w jakim zostały przywiezione – w tym samym lub przybliżonym czasie, co czas przywozu towarów, których wartość celna ma zostać określona.

2. W przypadku braku ceny jednostkowej, o której mowa w ust. 1, wykorzystuje się cenę jednostkową będącą ceną, po której przywożone towary bądź przywożone identyczne lub podobne towary są sprzedawane – w takim samym stanie, w jakim zostały przywiezione – na obszarze celnym Unii możliwie szybko od dnia przywozu towarów, których wartość celna ma zostać określona, lecz nie później niż w ciągu 90 dni od dnia przywozu.

3. W przypadku braku ceny jednostkowej, o której mowa w ust. 1 i 2, na wniosek zgłaszającego wykorzystuje się cenę jednostkową, po której przywożone towary są sprzedawane na obszarze celnym Unii po dalszej obróbce lub przetworzeniu, z uwzględnieniem wartości dodanej w wyniku takiej obróbki lub takiego przetworzenia.

4. Następujące sprzedaże nie są uwzględniane do celów ustalenia wartości celnej zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu:

a) sprzedaż towarów na poziomie handlu innym niż pierwszy poziom handlu po przywozie;

b) sprzedaż osobom powiązanym;

▼B

c) sprzedaż osobom, które dostarczają bezpośrednio lub pośrednio, bezpłatnie lub po obniżonej cenie, towary lub usługi wymienione w art. 71 ust. 1 lit. b) kodeksu do użytku związanego z produkcją i sprzedażą przywożonych towarów w celu wywozu;

d) sprzedaż w ilościach, które nie są wystarczające do określenia ceny jednostkowej.

5. Przy ustalaniu wartości celnej należy odliczyć od ceny jednostkowej określonej zgodnie z ust. 1–4:

a) zwyczajowo płacone lub uzgodnione marże albo zwyczajowo doliczane kwoty zysku i kosztów ogólnych (w tym bezpośrednie i pośrednie koszty wprowadzania na rynek danych towarów) związane ze sprzedażą na obszarze celnym Unii przywożonych towarów tego samego gatunku i rodzaju, które są towarami z danej grupy lub asortymentu towarów wytwarzane przez określoną branżę przemysłową;

b) zwykłe koszty transportu i ubezpieczenia oraz związane z nimi koszty ponoszone na obszarze celnym Unii;

c) należności celne przywozowe lub inne opłaty należne na obszarze celnym Unii z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów.

▼C3

6. Wartość celna niektórych łatwo psujących się towarów, o których mowa w załączniku 23-02, przywożonych do konsygnacji może być ustalana bezpośrednio, zgodnie z przepisami art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję o cenach jednostkowych, a Komisja rozpowszechnia te informacje poprzez TARIC zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([1]).

▼B

Takie ceny jednostkowe mogą być wykorzystywane do określenia wartości celnej przywożonych towarów przez okres 14 dni. Dniem tygodnia, w którym rozpoczyna się każdy z okresów, jest piątek.

Ceny jednostkowe są określane i podawane do wiadomości Komisji w następujący sposób:

a) po dokonaniu odliczeń przewidzianych w ust. 5, państwa członkowskie informują Komisję o cenie jednostkowej za 100 kg masy netto dla każdej kategorii towarów. W odniesieniu do kosztów, o których mowa w ust. 5 lit. b), państwa członkowskie mogą ustalić ryczałtowe kwoty, o których powiadamiają Komisję;

b) okresem odniesienia przy określaniu cen jednostkowych jest 14-dniowy okres, którego koniec przypada w czwartek w tygodniu poprzedzającym tydzień, w którym mają zostać ustalone nowe ceny jednostkowe;

c) Państwa członkowskie zgłaszają Komisji ceny jednostkowe w euro nie później niż do godziny 12.00 w poniedziałek w tygodniu, w którym mają one być rozpowszechnione przez Komisję. Jeżeli dzień ten jest dniem wolnym od pracy, powiadomienia dokonuje się w bezpośrednio poprzedzający go dzień roboczy. Ceny jednostkowe mają zastosowanie, jedynie jeśli wiadomość o ich zgłoszeniu jest rozpowszechniona przez Komisję.

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

▼B

Artykuł 143

Metoda wartości kalkulowanej

(art. 74 ust. 2 lit. d) kodeksu)

1. Stosując art. 74 ust. 2 lit. d) kodeksu, organy celne nie mogą żądać od osoby niemającej siedziby na obszarze celnym Unii przedłożenia do zbadania czy też udostępnienia jakichkolwiek danych księgowych lub innych informacji w celu ustalenia wartości celnej.

2. Koszty lub wartość materiałów i wytworzenia, o których mowa w art. 74 ust. 2 lit. d) ppkt (i) kodeksu, obejmują koszty elementów określonych w art. 71 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i (iii) kodeksu. Obejmują one także określoną ►M1 w odpowiednich proporcjach ◄ wartość produktów lub usług wymienionych w art. 71 ust. 1 lit. b) kodeksu, dostarczonych bezpośrednio lub pośrednio przez kupującego do użytku związanego z produkcją towarów, których wartość ma zostać określona. Wartość prac określonych w art. 71 ust. 1 lit. b) ppkt (iv) kodeksu, które zostały wykonane w Unii, włączana jest tylko w takiej części, w jakiej prace te zostały wykonane na koszt producenta.

3. Koszt produkcji obejmuje wszystkie wydatki poniesione na stworzenie, uzupełnienie lub znaczące udoskonalenie dóbr ekonomicznych. Obejmuje on również koszty określone w art. 71 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i (iii) kodeksu.

4. Koszty ogólne, o których mowa w art. 74 ust. 2 lit. d) ppkt (ii) kodeksu, obejmują koszty bezpośrednie i pośrednie produkcji oraz sprzedaży towarów przeznaczonych do wywozu, które nie są objęte przepisami art. 74 ust. 2 lit. d) ppkt (i) kodeksu.

Artykuł 144

Metoda tzw. ostatniej szansy

(art. 74 ust. 3 kodeksu)

1. Przy ustalaniu wartości celnej zgodnie z art. 74 ust. 3 kodeksu dopuszczalna jest rozsądna elastyczność w stosowaniu metod określonych w art. 70 i art. 74 ust. 2 kodeksu. Ustalona w ten sposób wartość powinna opierać się w możliwie największym stopniu na wcześniej ustalonych wartościach celnych.

2. Jeżeli wartość celna nie może zostać ustalona zgodnie z ust. 1, stosuje się inne odpowiednie metody. W takim przypadku wartości celnej nie ustala się na podstawie którejkolwiek z następujących wartości lub metod:

a) ceny sprzedaży na obszarze celnym Unii towarów wyprodukowanych na tym obszarze;

b) systemu polegającego na przyjęciu na potrzeby ustalenia wartości celnej wyższej z dwóch alternatywnych wartości;

▼B

c) ceny towarów na rynku wewnętrznym kraju wywozu;

d) kosztów produkcji innych niż wartość kalkulowana, która została ustalona dla towarów identycznych lub podobnych na podstawie art. 74 ust. 2 lit. d) kodeksu;

e) cen w wywozie do kraju trzeciego;

f) minimalnych wartości celnych;

g) arbitralnych lub fikcyjnych wartości.

Artykuł 145

Załączane do zgłoszenia celnego dokumenty dotyczące wartości celnej

(art. 163 ust. 1 kodeksu)

Wymaganym dokumentem załączanym do zgłoszenia celnego jest faktura, która dotyczy zadeklarowanej wartości transakcyjnej.

Artykuł 146

Przeliczanie waluty w celu ustalenia wartości celnej

(art. 53 ust. 1 lit. a) kodeksu)

1. Zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) kodeksu do przeliczania waluty w celu ustalenia wartości celnej stosuje się następujące kursy wymiany walut:

a) kurs wymiany walut publikowany przez Europejski Bank Centralny – w przypadku państw członkowskich, których walutą jest euro;

b) kurs wymiany walut publikowany przez właściwy organ krajowy lub prywatny bank, gdy organ krajowy wyznaczył do celów jego publikacji prywatny bank – w przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro.

▼C2

2. Kurs wymiany walut, który należy stosować zgodnie z ust. 1, jest kursem opublikowanym w przedostatnią środę każdego miesiąca.

W przypadku braku kursu wymiany walut opublikowanego w tym dniu stosuje się ostatni opublikowany kurs.

▼B

3. Kurs wymiany walut obowiązuje przez okres jednego miesiąca, począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca.

▼C2

4. W przypadku braku opublikowanego kursu, o którym mowa w ust. 1 i 2, kurs wykorzystywany do celów art. 53 ust. 1 lit. a) kodeksu jest określany przez dane państwo członkowskie. Kurs ten musi odzwierciedlać tak ściśle jak to możliwe wartość waluty tego państwa członkowskiego.

▼B

TYTUŁ III

DŁUG CELNY I ZABEZPIECZENIA

ROZDZIAŁ 1

Zabezpieczenie potencjalnego lub istniejącego długu celnego

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 147

Systemy teleinformatyczne związane z zabezpieczeniami

(art. 16 kodeksu)

Na potrzeby wymiany i przechowywania informacji dotyczących zabezpieczeń, które mogą zostać wykorzystane w więcej niż jednym państwie członkowskim, stosuje się system teleinformatyczny ustanowiony w tym celu zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu.

Ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się od dnia wdrożenia systemu zarządzania zabezpieczeniami w ramach UKC (UCC GUM), o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE.

Artykuł 148

Pojedyncze zabezpieczenie potencjalnego długu celnego

(art. 90 ust. 1 akapit drugi kodeksu)

1. Jeżeli złożenie zabezpieczenia jest obowiązkowe, wysokość obejmującego jedną transakcję zabezpieczenia (zabezpieczenia pojedynczego) potencjalnego długu celnego powinna pokrywać kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadającą mogącemu powstać długowi celnemu, obliczoną na podstawie najwyższych stawek celnych mających zastosowanie do towarów tego samego rodzaju.

2. W przypadku gdy wymagane jest, aby zabezpieczenie pojedyncze obejmowało inne opłaty należne w związku z przywozem lub wywozem towarów, ich kwotę oblicza się na podstawie najwyższych stawek mających zastosowanie do towarów tego samego rodzaju w państwie członkowskim, w którym dane towary zostają objęte procedurą celną lub są czasowo składowane.

Artykuł 149

Zabezpieczenie nieobowiązkowe

(art. 91 kodeksu)

Jeśli organy celne zdecydują się wymagać zabezpieczenia w przypadkach, gdy jego złożenie nie jest obowiązkowe, zastosowanie mają przepisy art. od 150 do 158 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 150

Zabezpieczenie w formie depozytu w gotówce

(art. 92 ust. 1 lit. a) kodeksu)

Jeśli wymagane jest zabezpieczenie w związku z procedurami specjalnymi lub czasowym składowaniem i zabezpieczenie to składa się jako

▼B

zabezpieczenie pojedyncze w formie depozytu w gotówce, zabezpieczenie takie należy złożyć organom celnym państwa członkowskiego, w którym towary zostają objęte taką procedurą lub są czasowo składowane.

Jeżeli procedura specjalna inna niż procedura końcowego przeznaczenia została zamknięta albo prawidłowo został zakończony dozór celny towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia lub czasowo składowanych, to zabezpieczenie jest zwracane przez urząd celny państwa członkowskiego, w którym je złożono.

Artykuł 151

Zabezpieczenie w formie zobowiązania gwaranta

(art. 92 ust. 1 lit. b) i art. 94 kodeksu)

1. Zobowiązanie złożone przez gwaranta wymaga uznania przez urząd celny, w którym składane jest zabezpieczenie (urząd celny zabezpieczenia), który powiadamia o swojej decyzji osobę, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia.

2. Urząd celny zabezpieczenia może w każdej chwili cofnąć decyzję uznającą zobowiązanie złożone przez gwaranta. Urząd celny zabezpieczenia powiadamia o takim cofnięciu gwaranta i osobę, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia.

3. Gwarant może w każdej chwili odwołać swoje zobowiązanie. Gwarant powiadamia o takim odwołaniu urząd celny zabezpieczenia.

4. Odwołanie zobowiązania gwaranta nie dotyczy towarów, które w chwili, gdy odwołanie stało się skuteczne, zostały już objęte procedurą celną lub czasowym składowaniem i nadal pozostają nimi objęte na mocy tego odwołanego zobowiązania.

5. Zabezpieczenie pojedyncze w formie zobowiązania składane jest zgodnie z wzorem określonym w załączniku 32-01.

6. Zabezpieczenie generalne w formie zobowiązania składane jest zgodnie z wzorem określonym w załączniku 32-03.

▼C2

7. Nie naruszając przepisów ust. 5 i 6 oraz art. 160, każde państwo członkowskie może zezwolić, zgodnie z prawem krajowym, aby zobowiązanie gwaranta było składane w innej formie niż określono w załącznikach 32-01, 32-02 i 32- 03, pod warunkiem że będzie ono miało taki sam skutek prawny.

▼B

Artykuł 152

Pojedyncze zabezpieczenie składane w formie zobowiązania gwaranta

(art. 89 i art. 92 ust. 1 lit. b) kodeksu)

1. W przypadku gdy zabezpieczenie pojedyncze jest składane w formie zobowiązania gwaranta, urząd celny zabezpieczenia przechowuje dowód potwierdzający to zobowiązanie przez okres ważności zabezpieczenia.

2. W przypadku gdy zabezpieczenie pojedyncze jest składane w formie zobowiązania gwaranta, osoba uprawniona do korzystania z procedury nie może zmienić kodu dostępu przypisanego do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

▼B

Artykuł 153

Wzajemna pomoc pomiędzy organami celnymi

(art. 92 ust. 1 lit. c) kodeksu)

W przypadku powstania długu celnego w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, które przyjęło zabezpieczenie w jednej z form określonych w art. 83 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, gdy zabezpieczenie to może zostać wykorzystane w więcej niż jednym państwie członkowskim, państwo członkowskie, które przyjęło zabezpieczenie, przekazuje do państwa członkowskiego miejsca powstania długu celnego – na wniosek tego drugiego państwa, wystosowany przed upływem terminu płatności – kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych, nieprzekraczającą wysokości przyjętego zabezpieczenia ani nieuiszczonych należności.

Przekazanie kwoty następuje w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku.

Artykuł 154

Numer referencyjny zabezpieczenia i kod dostępu

(art. 89 ust. 2 kodeksu)

1. Jeśli zabezpieczenie pojedyncze może zostać wykorzystane w więcej niż jednym państwie członkowskim, urząd celny zabezpieczenia przekazuje następujące informacje osobie, która złożyła zabezpieczenie, lub gwarantowi, w przypadku gdy zabezpieczenie jest składane w formie karnetów:

a) numer referencyjny zabezpieczenia;

b) kod dostępu przypisany do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

2. Jeśli zabezpieczenie generalne może zostać wykorzystane w więcej niż jednym państwie członkowskim, urząd celny zabezpieczenia przekazuje następujące informacje osobie, która złożyła zabezpieczenie:

a) numer referencyjny zabezpieczenia dla każdej części kwoty referencyjnej, która jest monitorowana zgodnie z art. 157 niniejszego rozporządzenia;

b) kod dostępu przypisany do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

Na wniosek osoby, która złożyła zabezpieczenie, urząd celny zabezpieczenia przypisuje do zabezpieczenia dodatkowy kod dostępu lub większą liczbę takich kodów, do użytku tej osoby lub jej przedstawicieli.

3. Organ celny sprawdza istnienie i ważność zabezpieczenia za każdym razem, gdy jakakolwiek osoba podaje mu numer referencyjny zabezpieczenia.

Sekcja 2

Zabezpieczenie generalne

Artykuł 155

Kwota referencyjna

(art. 90 kodeksu)

1. O ile nie przewidziano inaczej w art. 158 niniejszego rozporządzenia, wysokość zabezpieczenia generalnego jest równa kwocie referencyjnej ustalonej przez urząd celny zabezpieczenia zgodnie z art. 90 kodeksu.

▼B

2. Jeżeli złożone ma być zabezpieczenie generalne dla należności celnych przywozowych lub wywozowych i innych opłat, których kwotę można dokładnie ustalić w chwili, gdy wymagane jest złożenie zabezpieczenia, część kwoty referencyjnej obejmująca te należności i opłaty odpowiada kwocie należności celnych przywozowych lub wywozowych i innych wymaganych opłat.

3. Jeżeli złożone ma być zabezpieczenie generalne dla należności celnych przywozowych lub wywozowych i innych opłat, których kwota nie może zostać dokładnie ustalona w chwili, gdy wymagane jest złożenie zabezpieczenia, albo których kwota zmienia się z upływem czasu, część kwoty referencyjnej obejmująca te należności i opłaty ustala się w następujący sposób:

a) w przypadku części obejmującej już powstałe należności celne przywozowe i wywozowe oraz inne opłaty kwota referencyjna odpowiada kwocie należności przywozowych lub wywozowych i innych wymaganych opłat;

b) w przypadku części obejmującej mogące powstać należności celne przywozowe lub wywozowe oraz inne opłaty kwota referencyjna odpowiada kwocie należności celnych przywozowych lub wywozowych i innych opłat, które mogą być wymagane w związku z każdym zgłoszeniem celnym lub każdą deklaracją do czasowego składowania, w odniesieniu do którego lub której złożono zabezpieczenie, w okresie pomiędzy objęciem towarów odpowiednią procedurą celną lub czasowym składowaniem a chwilą zamknięcia tej procedury lub zakończenia dozoru celnego towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia lub zakończenia czasowego składowania.

Do celów stosowania lit. b) należy uwzględnić najwyższe stawki celne przywozowe lub wywozowe mające zastosowanie do towarów tego samego rodzaju i najwyższe stawki innych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów tego samego rodzaju w państwie członkowskim, w którym mieści się urząd celny zabezpieczenia.

Jeśli urząd celny zabezpieczenia nie dysponuje informacjami niezbędnymi do określenia części kwoty referencyjnej w sposób opisany w akapicie pierwszym, kwotę tę ustala się w wysokości 10 000 EUR dla każdego zgłoszenia lub deklaracji.

4. Urząd celny zabezpieczenia ustala kwotę referencyjną we współpracy z osobą, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia. Ustalając część kwoty referencyjnej zgodnie z ust. 3, urząd celny zabezpieczenia określa tę kwotę na podstawie informacji o towarach objętych odpowiednimi procedurami celnymi lub czasowo składowanych w ciągu ostatnich 12 miesięcy i szacowanej wielkości zamierzonych operacji, zgodnie, między innymi, z dokumentacją handlową i księgami rachunkowymi osoby, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia.

5. Urząd celny zabezpieczenia dokonuje weryfikacji kwoty referencyjnej z własnej inicjatywy lub na wniosek osoby, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia, i koryguje ją w taki sposób, aby była zgodna z przepisami niniejszego artykułu i art. 90 kodeksu.

Artykuł 156

Monitorowanie kwoty referencyjnej przez osobę, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia

(art. 89 kodeksu)

Osoba, od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia, zapewnia, aby kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych oraz innych

▼B

opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów – gdy mają one być objęte zabezpieczeniem – które są wymagane lub mogą stać się wymagane, nie przekroczyła kwoty referencyjnej.

Osoba ta informuje urząd celny zabezpieczenia, jeżeli wysokość kwoty referencyjnej przestaje być wystarczająca do pokrycia jej operacji.

Artykuł 157

Monitorowanie kwoty referencyjnej przez organy celne

(art. 89 ust. 6 kodeksu)

1. Monitorowanie części kwoty referencyjnej obejmującej kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych oraz innych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, które będą wymagane w odniesieniu do towarów objętych procedurą dopuszczenia do obrotu, jest zapewniane w odniesieniu do każdego zgłoszenia celnego w chwili objęcia towarów tą procedurą. W przypadku gdy zgłoszenia celne do dopuszczenia do obrotu są składane zgodnie z pozwoleniem, o którym mowa w art. 166 ust. 2 lub art. 182 kodeksu, monitorowanie odpowiedniej części kwoty referencyjnej jest zapewniane na podstawie zgłoszeń uzupełniających lub, w stosownych przypadkach, na podstawie danych wpisanych w ewidencji.

2. Monitorowanie części kwoty referencyjnej obejmującej kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych oraz innych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, które mogą stać się wymagane w odniesieniu do towarów objętych procedurą tranzytu unijnego, jest zapewniane poprzez system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 273 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do każdego zgłoszenia celnego w chwili objęcia towarów tą procedurą. Monitorowanie to nie dotyczy towarów objętych procedurą tranzytu unijnego z zastosowaniem uproszczenia, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. e) kodeksu, gdy zgłoszenie celne nie jest przetwarzane w systemie teleinformatycznym wspomnianym w art. 273 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. Monitorowanie części kwoty referencyjnej, która obejmuje kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych oraz innych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów – gdy mają one być objęte zabezpieczeniem – które powstaną lub mogą powstać w przypadkach innych niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, jest zapewniane w drodze regularnego i odpowiedniego audytu.

▼M1

Artykuł 158

Wysokość zabezpieczenia generalnego

(art. 95 ust. 2 i 3 kodeksu)

1. Na warunkach określonych w art. 84 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 wysokość zabezpieczenia generalnego, o którym mowa w art. 95 ust. 2 kodeksu, jest obniżana do 50 %, 30 % lub 0 % części kwoty referencyjnej określonej zgodnie z art. 155 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

▼M1

2. Wysokość zabezpieczenia generalnego, o którym mowa w art. 95 ust. 3 kodeksu, jest obniżana do 30 % części kwoty referencyjnej określonej zgodnie z art. 155 ust. 2 i art. 155 ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

▼B

Sekcja 3

Przepisy dotyczące procedury tranzytu unijnego i procedury przewidzianej konwencją TIR i konwencją ATA

Podsekcja 1

Tranzyt unijny

Artykuł 159

Obliczenia do celów wspólnej procedury tranzytowej

(art. 89 ust. 2 kodeksu)

▼C3

Do celów obliczeń, o których mowa w art. 148 i w art. 155 ust. 3 lit. b) akapit drugi niniejszego rozporządzenia, towary unijne przewożone zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej ([1]) traktowane są jak towary nieunijne.

▼B

Artykuł 160

Zabezpieczenie pojedyncze w formie karnetów

(art. 92 ust. 1 lit. b) kodeksu)

1. W kontekście procedury tranzytu unijnego zabezpieczenie pojedyncze w formie zobowiązania gwaranta może zostać złożone przez gwaranta także w postaci karnetów zabezpieczenia pojedynczego wydanych osobom, które zamierzają być osobami uprawnionymi do korzystania z procedury.

Dowód potwierdzający to zobowiązanie jest wystawiany zgodnie ze wzorem określonym w załączniku 32-02, a karnety zgodnie ze wzorem określonym w załączniku 32-06.

Każdy karnet pokrywa kwotę 10 000 EUR, za którą odpowiada gwarant.

Karnet jest ważny przez okres jednego roku od daty jego wystawienia.

2. Gwarant dostarcza do urzędu celnego zabezpieczenia wszelkie wymagane informacje dotyczące karnetów zabezpieczenia pojedynczego, które wystawił.

3. Gwarant przekazuje osobie zamierzającej być osobą uprawnioną do korzystania z procedury następujące informacje w odniesieniu do każdego karnetu:

a) numer referencyjny zabezpieczenia;

b) kod dostępu przypisany do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

Osoba zamierzająca być osobą uprawnioną do korzystania z procedury nie może zmienić kodu dostępu.

([1]) Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

▼B

4. Osoba zamierzająca być osobą uprawnioną do korzystania z procedury przedstawia w urzędzie celnym wyjścia karnety w liczbie odpowiadającej wielokrotności kwoty 10 000 EUR wymaganej dla pokrycia sumy kwot, o których mowa w art. 148 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 161

Cofnięcie lub odwołanie zobowiązania złożonego w przypadku zabezpieczenia pojedynczego w formie karnetów

(art. 92 ust. 1 lit. b) i art. 94 kodeksu)

Organ celny właściwy dla urzędu celnego zabezpieczenia wprowadza do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 273 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, informację o cofnięciu lub odwołaniu zobowiązania złożonego w przypadku zabezpieczenia pojedynczego w formie karnetów wraz z datą jego wejścia w życie.

▼M1

Od dnia, w którym cofnięcie lub odwołanie staje się skuteczne, wcześniej wystawione karnety zabezpieczenia pojedynczego nie mogą już być wykorzystywane do objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego.

▼B

Artykuł 162

Zabezpieczenie generalne

(art. 89 ust. 5 i art. 95 kodeksu)

1. W kontekście procedury tranzytu unijnego zabezpieczenie generalne może być złożone wyłącznie w formie zobowiązania gwaranta.

2. Urząd celny zabezpieczenia przechowuje dowód potwierdzający to zobowiązanie przez okres ważności zabezpieczenia.

3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury nie może zmienić kodu dostępu przypisanego do numeru referencyjnego zabezpieczenia.

Podsekcja 2

Procedury przewidziane konwencją TIR i konwencją ATA

▼M1

Artykuł 163

Odpowiedzialność stowarzyszeń poręczających za operacje TIR

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

Do celów art. 8 ust. 3 i 4 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR, z jej późniejszymi zmianami (konwencja TIR), gdy operacja TIR przeprowadzana jest na obszarze celnym Unii, stowarzyszenie poręczające mające siedzibę na obszarze celnym Unii może stać się odpowiedzialne za

▼M1

zapłatę zabezpieczonej kwoty odnoszącej się do towarów, których dotyczy operacja TIR, do maksymalnej wysokości 100 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej za każdy karnet TIR.

▼B

Artykuł 164

Powiadomienie stowarzyszeń poręczających o niezamknięciu procedury

▼M1

(art. 226 ust. 3 lit. b) i c) i art. 227 ust. 2 lit. b) i c) kodeksu)

▼B

Ważne powiadomienie o niezamknięciu procedury zgodnie z konwencją TIR lub konwencją ATA, lub konwencją stambulską, wystosowane przez organy celne państwa członkowskiego do stowarzyszenia poręczającego stanowi jednocześnie powiadomienie każdego stowarzyszenia poręczającego innego państwa członkowskiego, które zostało uznane za odpowiedzialne za zapłatę kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych lub innych opłat.

ROZDZIAŁ 2

Pokrycie, zwrot i umorzenie kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych

Sekcja 1

Określanie kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych, powiadamianie o długu celnym oraz księgowanie

Podsekcja 1

Artykuł 165

Wzajemna pomoc pomiędzy organami celnymi

(art. 101 ust. 1 i art. 102 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadku powstania długu celnego organy celne odpowiedzialne za odzyskanie kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadającej długowi celnemu informują pozostałe zainteresowane organy celne o:

a) fakcie powstania długu celnego;

b) działaniach podjętych wobec dłużnika w celu odzyskania przedmiotowych kwot.

2. Państwa członkowskie udzielają sobie pomocy w odzyskaniu kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadającej długowi celnemu.

3. Nie naruszając przepisów art. 87 ust. 4 kodeksu, jeśli organ celny państwa członkowskiego, w którym towary zostały objęte procedurą specjalną inną niż procedura tranzytu lub były czasowo składowane, uzyska – przed upływem terminu wskazanego w art. 80 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 – dowody potwierdzające, że zdarzenia, które doprowadziły do powstania lub domniemanego powstania długu

▼B

celnego, miały miejsce w innym państwie członkowskim, jest zobowiązany przekazać niezwłocznie (a w każdym przypadku przed upływem wskazanego terminu) wszystkie dostępne informacje organowi celnemu właściwemu dla tego miejsca. Organ celny będący odbiorcą tych informacji potwierdza ich otrzymanie i powiadamia, czy jest właściwy w sprawie odzyskania długu. W przypadku braku odpowiedzi w terminie 90 dni organy przesyłające informacje niezwłocznie przystępują do działań mających na celu odzyskanie długu.

4. Nie naruszając przepisów art. 87 ust. 4 kodeksu, jeśli organ celny państwa członkowskiego, w którym stwierdzono powstanie długu celnego w odniesieniu do towarów, które nie zostały objęte procedurą celną ani czasowym składowaniem, uzyska – przed powiadomieniem o długu celnym – dowody potwierdzające, że zdarzenia, które doprowadziły do powstania lub domniemanego powstania długu celnego, miały miejsce w innym państwie członkowskim, jest zobowiązany przekazać niezwłocznie (a w każdym przypadku przed powiadomieniem o długu celnym) wszystkie dostępne informacje organowi celnemu właściwemu dla tego miejsca. Organ celny będący odbiorcą tych informacji potwierdza ich otrzymanie i powiadamia, czy jest właściwy w sprawie odzyskania długu. W przypadku braku odpowiedzi w terminie 90 dni organy przesyłające informacje niezwłocznie przystępują do działań mających na celu odzyskanie długu.

Artykuł 166

Koordynujący urząd celny na potrzeby karnetów ATA lub karnetów CPD

(art. 226 ust. 3 lit. c) kodeksu)

1. Organy celne wyznaczają koordynujący urząd celny odpowiedzialny za wszelkie działania związane z długami celnymi powstałymi wskutek niewywiązania się z obowiązków lub warunków dotyczących karnetów ATA lub karnetów CPD, zgodnie z art. 79 kodeksu.

2. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o koordynującym urzędzie celnym i o jego numerze identyfikacyjnym. Komisja udostępnia te informacje na swojej stronie internetowej.

Artykuł 167

Odzyskanie innych opłat w ramach procedury tranzytu unijnego oraz tranzytu zgodnie z konwencją TIR

(art. 226 ust. 3 lit. a) i b) kodeksu)

1. Jeżeli organy celne, które powiadomiły o długu celnym oraz obowiązku zapłaty innych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów objętych procedurą tranzytu unijnego lub procedurą tranzytu zgodnie z konwencją TIR, uzyskały dowody dotyczące miejsca zdarzenia powodującego powstanie długu celnego i obowiązku zapłaty innych opłat, wspomniane organy celne zawieszają postępowanie w sprawie odzyskania i niezwłocznie przesyłają organom właściwym dla tego miejsca wszystkie niezbędne dokumenty, w tym uwierzytelnioną kopię dowodów. Organy wysyłające zwracają się jednocześnie do organów otrzymujących z wnioskiem o potwierdzenie, że te ostatnie są odpowiedzialne za odzyskanie innych opłat.

▼B

2. Organy otrzymujące potwierdzają otrzymanie powiadomienia i wskazują, czy są właściwe dla odzyskania innych opłat. W przypadku nieotrzymania odpowiedzi w terminie 28 dni organy wysyłające niezwłocznie wznawiają wszczęte postępowanie.

3. Wszelkie toczące się postępowania w sprawie odzyskania innych opłat wszczęte przez organy wysyłające zostają wstrzymane niezwłocznie po potwierdzeniu otrzymania powiadomienia przez organy otrzymujące i wskazaniu, że są one właściwe dla odzyskania innych opłat.

Po dostarczeniu przez organy otrzymujące dowodu odzyskania przez nie przedmiotowych kwot, organy wysyłające zwracają odzyskane już kwoty lub umarzają postępowanie w sprawie odzyskania.

Artykuł 168

Powiadomienie o odzyskaniu należności celnych i innych opłat w ramach procedury tranzytu unijnego oraz tranzytu zgodnie z konwencją TIR

(art. 226 ust. 3 lit. a) i b) kodeksu)

Jeżeli dług celny powstaje w odniesieniu do towarów objętych procedurą tranzytu unijnego lub procedurą tranzytu zgodnie z konwencją TIR, organy celne właściwe dla odzyskania informują urząd celny wyjścia o odzyskaniu należności celnych i innych opłat.

Artykuł 169

Odzyskanie innych opłat za towary objęte procedurą tranzytu zgodnie z konwencją ATA lub konwencją stambulską

(art. 226 ust. 3 lit. c) kodeksu)

1. Jeżeli organy celne, które powiadomiły o długu celnym oraz obowiązku zapłaty innych opłat za towary objęte procedurą tranzytu zgodnie z konwencją ATA lub konwencją stambulską, uzyskały dowody dotyczące miejsca zdarzenia powodującego powstanie długu celnego i obowiązku zapłaty innych opłat, wspomniane organy celne niezwłocznie przesyłają organom właściwym dla tego miejsca wszystkie niezbędne dokumenty, w tym uwierzytelnioną kopię dowodów. Organy wysyłające zwracają się jednocześnie do organów otrzymujących z wnioskiem o potwierdzenie, że te ostatnie są odpowiedzialne za odzyskanie innych opłat.

2. Organy otrzymujące potwierdzają otrzymanie powiadomienia i wskazują, czy są właściwe dla odzyskania innych opłat. Do tych celów organy otrzymujące stosują wzór zamknięcia określony w załączniku 33-05 wskazujący, że postępowanie w sprawie roszczenia zostało wszczęte wobec stowarzyszenia poręczającego w otrzymującym państwie członkowskim. W przypadku nieotrzymania odpowiedzi w terminie 90 dni organy wysyłające niezwłocznie wznawiają wszczęte postępowanie.

▼B

3. Jeżeli organy otrzymujące są właściwe, wszczynają w stosownych przypadkach po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, nowe postępowanie w celu odzyskania innych opłat i niezwłocznie powiadamiają o tym organy wysyłające.

Organy otrzymujące pobierają, jeżeli to konieczne, od stowarzyszenia poręczającego, z którym są one związane, kwoty należności celnych i innych opłat według stawek obowiązujących w państwie członkowskim, w którym organy te się znajdują.

4. Gdy tylko organy otrzymujące wskażą, że nie są one właściwe dla odzyskania innych opłat, organy wysyłające zwracają stowarzyszeniu poręczającemu, z którym są one związane, wszelkie kwoty, które zostały już ewentualnie zdeponowane lub wstępnie uiszczone.

5. Przekazanie postępowania następuje w terminie jednego roku od daty wygaśnięcia ważności karnetu, chyba że płatność stała się płatnością ostateczną na podstawie art. 7 ust. 2 lub 3 konwencji ATA lub art. 9 ust. 1 lit. b) i c) załącznika A do konwencji stambulskiej.

Artykuł 170

Odzyskanie innych opłat za towary objęte procedurą odprawy czasowej zgodnie z konwencją ATA lub konwencją stambulską

(art. 226 ust. 3 lit. c) kodeksu)

W przypadku odzyskiwania innych opłat za towary objęte procedurą odprawy czasowej zgodnie z konwencją ATA lub konwencją stambulską zastosowanie ma odpowiednio art. 169.

Podsekcja 2

Powiadomienie o długu celnym i zgłoszenie stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę

Artykuł 171

Zgłoszenie stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę długu zgodnie z procedurą przewidzianą w konwencji ATA i konwencji stambulskiej

(art. 98 kodeksu)

1. Jeżeli organy celne stwierdzą, że w stosunku do towarów objętych karnetem ATA powstał dług celny, zgłaszają niezwłocznie stowarzyszeniu poręczającemu roszczenie o jego zapłatę. Koordynujący urząd celny dokonujący zgłoszenia, o którym mowa w art. 86 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, wysyła jednocześnie koordynującemu organowi celnemu, w którego jurysdykcji znajduje się urząd celny objęcia procedurą odprawy czasowej, notę informacyjną dotyczącą zgłoszenia stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę. W tym celu wykorzystuje formularz przedstawiony w załączniku 33-03.

2. Do takiej noty informacyjnej dołącza się kopię odcinka, dla którego nie zamknięto procedury, chyba że koordynujący urząd celny nie jest w posiadaniu takiego odcinka. Nota może zostać użyta w każdym przypadku, gdy okaże się to konieczne.

▼B

3. Formularz naliczania należności, o którym mowa w art. 86 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, może zostać wysłany po zgłoszeniu roszczenia stowarzyszeniu poręczającemu, ale nie później niż w terminie trzech miesięcy, a w żadnym wypadku nie później niż sześć miesięcy od dnia, w którym organy celne wszczęły postępowanie w sprawie odzyskania. Formularz naliczania należności jest przedstawiony w załączniku 33-04.

Sekcja 2

Zwrot i umorzenie

Artykuł 172

Wniosek o zwrot lub umorzenie

(art. 22 ust. 1 kodeksu)

Wnioski o zwrot lub umorzenie składa osoba, która zapłaciła lub jest zobowiązana do zapłacenia kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych, lub jakakolwiek osoba, która przejęła jej prawa i obowiązki.

Artykuł 173

Przedstawienie towarów jako warunek zwrotu lub umorzenia

(art. 116 ust. 1 kodeksu)

Warunkiem zwrotu lub umorzenia jest przedstawienie towarów. Jeżeli towary nie mogą zostać przedstawione organom celnym, organy celne właściwe do wydania decyzji przyznają zwrot lub umorzenie jedynie wówczas, gdy posiadają dowody na to, że przedmiotowe towary są towarami, w odniesieniu do których złożono wniosek o zwrot lub umorzenie.

Artykuł 174

Ograniczenia dotyczące przewozu towarów

(art. 116 ust. 1 kodeksu)

Nie naruszając art. 176 ust. 4 niniejszego rozporządzenia i do czasu wydania decyzji w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie nie można przewozić towarów, w odniesieniu do których wnioskuje się o zwrot lub umorzenie, w inne miejsce niż to, które zostało określone we wniosku, chyba że wnioskodawca uprzednio powiadomi organ celny określony w art. 92 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, który poinformuje o tym organ właściwy do wydania decyzji.

Artykuł 175

Wzajemna pomoc między organami celnymi

(art. 22 i art. 116 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli do celów zwrotu lub umorzenia konieczne jest uzyskanie dodatkowych informacji od organu celnego państwa członkowskiego innego niż to, w którym powiadomiono o długu celnym, lub gdy

▼B

organ ten musi zbadać towary w celu upewnienia się, że warunki zwrotu lub umorzenia zostały spełnione, organ celny właściwy do wydania decyzji zwraca się o pomoc do organu celnego w państwie członkowskim, w którym znajdują się towary, określając charakter informacji, które pragnie uzyskać, lub kontroli, jakie mają zostać przeprowadzone.

Do wniosku o udzielenie informacji załącza się dane zawarte we wniosku o zwrot lub umorzenie i wszystkie dokumenty niezbędne do tego, by umożliwić organowi celnemu państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary, uzyskanie informacji lub przeprowadzenie wnioskowanych kontroli.

2. Jeżeli organ celny właściwy do wydania decyzji wysyła wniosek, o którym mowa w ust. 1, z wykorzystaniem środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych zgodnie z art. 93 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przesyła on organowi celnemu państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary, dwa egzemplarze wniosku sporządzone na piśmie na formularzu określonym w załączniku 33-06.

3. Organ celny państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary, niezwłocznie uwzględnia wniosek, o którym mowa w ust. 1.

Organ celny państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary, uzyskuje informacje lub przeprowadza kontrole wnioskowane przez organ celny właściwy do wydania decyzji w ciągu 30 dni od daty otrzymania wniosku. Organ ten wpisuje uzyskane wyniki do odpowiednich części oryginału wniosku, o którym mowa w ust. 1, i zwraca ten dokument organowi celnemu właściwemu do wydania decyzji wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 1 akapit drugi.

Jeżeli organ celny państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary, nie jest w stanie uzyskać informacji lub przeprowadzić wnioskowanych kontroli w okresie wskazanym w akapicie drugim, zwraca wniosek z odpowiednią adnotacją w ciągu 30 dni od daty otrzymania wniosku.

Artykuł 176

Dopełnienie formalności celnych

(art. 116 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli warunkiem zwrotu lub umorzenia jest dopełnienie formalności celnych, posiadacz decyzji o zwrocie lub umorzeniu informuje monitorujący urząd celny, że dopełnił tych formalności. Jeżeli decyzja określa, że towary mogą zostać wywiezione lub objęte procedurą specjalną, a dłużnik korzysta z tej możliwości, to monitorującym urzędem celnym jest urząd celny, w którym towary zostały objęte taką procedurą.

2. Monitorujący urząd celny powiadamia organ celny właściwy do wydania decyzji w sprawie dopełnienia formalności celnych będących warunkiem dla zwrotu lub umorzenia z wykorzystaniem odpowiedzi, o której mowa w art. 95 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przy użyciu formularza określonego w załączniku 33-07 do tego rozporządzenia.

▼B

3. Jeżeli organ celny właściwy do wydania decyzji postanowi, że zwrot lub umorzenie są uzasadnione, kwota należności celnych jest zwracana lub umarzana dopiero po otrzymaniu przez ten organ celny informacji, o których mowa w ust. 2.

4. Organ celny właściwy do wydania decyzji może zezwolić na dopełnienie formalności celnych, które mogą być warunkiem zwrotu lub umorzenia, przed wydaniem decyzji. Takie pozwolenie pozostaje bez uszczerbku dla tej decyzji. W takich przypadkach stosuje się odpowiednio ust. 1–3.

5. Do celów niniejszego artykułu monitorujący urząd celny oznacza urząd celny, który zapewnia w stosownych przypadkach, że formalności lub wymogi, które są warunkiem zwrotu lub umorzenia kwoty należności celnych przywozowych i wywozowych, są spełnione.

Artykuł 177

Formalności związane z decyzją w sprawie zwrotu lub umorzenia

(art. 116 ust. 2 kodeksu)

1. Przy wydawaniu decyzji w sprawie zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych lub wywozowych, których warunkiem jest uprzednie dopełnienie określonych formalności celnych, organy celne wyznaczają termin na dopełnienie tych formalności celnych, który nie może przekraczać 60 dni od daty powiadomienia o tej decyzji.

2. Niedotrzymanie terminu określonego w ust. 1 powoduje utratę prawa do zwrotu lub umorzenia należności celnych, z wyjątkiem przypadku, gdy zainteresowana osoba dostarczy dowód, że niedotrzymanie terminu spowodowane było nieprzewidzianymi okolicznościami lub działaniem siły wyższej.

Artykuł 178

Części lub elementy jednego artykułu

(art. 116 ust. 1 kodeksu)

Jeżeli warunkiem zwrotu lub umorzenia jest zniszczenie, zrzeczenie się na rzecz skarbu państwa lub objęcie procedurą specjalną lub procedurą wywozu towarów, ale odnośne formalności są dopełnione tylko dla jednej lub więcej części lub elementów tych towarów, kwota, która ma zostać zwrócona lub umorzona, jest różnicą między kwotą należności celnych przywozowych lub wywozowych dotyczących tych towarów i kwotą należności celnych przywozowych lub wywozowych, które miałyby zastosowanie do pozostałej części towarów w dniu objęcia towarów tą procedurą, gdyby zostały one objęte w stanie niezmienionym procedurą celną, w której powstaje dług celny.

Artykuł 179

Odpady i pozostałości

(art. 116 ust. 1 kodeksu)

Jeżeli zniszczenie towarów, na które zezwolił organ celny właściwy do wydania decyzji, spowodowało powstanie odpadów lub pozostałości, to po wydaniu decyzji o przyznaniu zwrotu lub dokonaniu umorzenia takie odpady lub pozostałości uważane są za towary nieunijne.

▼B

Artykuł 180

Wywóz lub zniszczenie bez dozoru celnego

(art. 116 ust. 1 kodeksu)

1. W przypadkach, o których mowa w art. 116 ust. 1 akapit drugi, art. 118 lub art. 120 kodeksu, jeżeli wywóz lub zniszczenie odbyły się bez dozoru celnego, zwrot lub umorzenie na podstawie art. 120 kodeksu są uzależnione od:

a) przedłożenia przez wnioskodawcę organowi celnemu właściwemu do wydania decyzji dowodów niezbędnych do ustalenia, czy towary, w odniesieniu do których wnosi się o zwrot lub umorzenie, spełniają jeden z następujących warunków:

   a) towary zostały wywiezione z obszaru celnego Unii;

   b) towary zostały zniszczone pod nadzorem organów lub osób upoważnionych przez te organy do potwierdzenia tego zniszczenia;

b) zwrotu organowi celnemu właściwemu do wydania decyzji wszelkich dokumentów poświadczających unijny status celny towarów lub zawierających informacje potwierdzające ten status, na podstawie których wspomniane towary mogły opuścić obszar celny Unii, lub przedstawienia każdego dowodu, który organ ten uważa za niezbędny dla upewnienia się, że dany dokument nie będzie mógł zostać w późniejszym czasie wykorzystany w związku z wprowadzaniem towarów na obszar celny Unii.

2. Dowody potwierdzające, że towary, w odniesieniu do których wnosi się o zwrot lub umorzenie, zostały wywiezione z obszaru celnego Unii obejmują następujące dokumenty:

a) poświadczenie wyprowadzenia, o którym mowa w art. 334 niniejszego rozporządzenia;

b) oryginał lub poświadczona kopia zgłoszenia celnego do procedury, w której powstaje dług celny;

c) w stosownych przypadkach, dokumenty handlowe lub urzędowe zawierające pełny opis towarów, które zostały przedstawione, wraz ze zgłoszeniem celnym do wspomnianej procedury lub ze zgłoszeniem celnym do wywozu z obszaru celnego Unii lub ze zgłoszeniem celnym dokonanym dla towarów w państwie trzecim przeznaczenia.

3. Dowodem potwierdzającym, że towary, w odniesieniu do których wnosi się o zwrot lub umorzenie, zostały zniszczone pod nadzorem organów lub osób upoważnionych do urzędowego potwierdzenia tego zniszczenia, jest dowolny z następujących dokumentów:

a) protokół lub zgłoszenie zniszczenia, sporządzone przez organy, pod których nadzorem towary zostały zniszczone, lub ich poświadczona kopia;

b) zaświadczenie sporządzone przez osobę upoważnioną do potwierdzenia faktu zniszczenia wraz z dowodem jej upoważnienia.

▼B

Dokumenty te zawierają pełny opis zniszczonych towarów, aby poprzez porównanie z danymi podanymi w zgłoszeniu celnym do procedury celnej przewidującej powstanie długu celnego i dokumentach uzupełniających można było stwierdzić, że zniszczone towary są tymi, które zostały objęte tą procedurą.

4. Jeżeli dowody określone w ust. 2 i ust. 3 okażą się niewystarczające do tego, by organ celny wydał decyzję w sprawie, lub jeżeli niektóre dowody nie mogą zostać przedstawione, dowody takie można uzupełnić lub zastąpić wszelkimi innymi dokumentami, jakie dany organ uzna za konieczne.

Artykuł 181

Informacje przekazywane Komisji

(art. 121 ust. 4 kodeksu)

1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wykaz przypadków, w których przyznano zwrot lub umorzenie na podstawie art. 119 lub art. 120 kodeksu i w których kwota zwrócona lub umorzona określonemu dłużnikowi w odniesieniu do jednej lub większej liczby operacji przywozu lub wywozu, ale z powodu jednego błędu lub jednej szczególnej sytuacji, wynosiła ponad 50 000 EUR, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 116 ust. 3 kodeksu

2. Powiadomienia dokonuje się w pierwszym i trzecim kwartale każdego roku w odniesieniu do wszystkich przypadków, w których w ciągu poprzedniego półrocza wydano decyzję o zwrocie lub umorzeniu należności.

3. Jeżeli państwo członkowskie nie wydało decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, podczas danego półrocza, przesyła Komisji powiadomienie zawierające adnotację „Nie dotyczy”.

4. Każde państwo członkowskie utrzymuje do dyspozycji Komisji wykaz przypadków, w których przyznano zwrot lub umorzenie na podstawie art. 119 lub art. 120 kodeksu i w których kwota zwrotu lub umorzenia jest równa lub mniejsza niż 50 000 EUR.

5. W każdym z przypadków, o których mowa w niniejszym artykule, podaje się następujące informacje:

a) numer referencyjny zgłoszenia celnego lub dokumentu powiadamiającego o długu;

b) datę zgłoszenia celnego lub dokumentu powiadamiającego o długu;

c) rodzaj decyzji;

d) podstawę prawną decyzji;

e) kwotę i walutę;

f) szczegółowe dane przypadku (wraz z krótkim wyjaśnieniem, dlaczego organy celne uznają warunki umorzenia/zwrotu określone w stosownej podstawie prawnej za spełnione).

▼B

TYTUŁ IV

TOWARY WPROWADZANE NA OBSZAR CELNY UNII

ROZDZIAŁ 1

Przywozowa deklaracja skrócona

▼M4

Artykuł 182

System teleinformatyczny na potrzeby przywozowych deklaracji skróconych

(art. 16 kodeksu)

1. System teleinformatyczny ustanowiony na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu stosuje się do:

a) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych i innych informacji dotyczących tych deklaracji, związanych z analizą ryzyka celnego do celów bezpieczeństwa i ochrony, w tym wsparcia ochrony lotnictwa cywilnego, i związanych ze środkami, które należy przyjąć na podstawie wyników tej analizy;

b) wymiany informacji dotyczących danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej i wyników analizy ryzyka w odniesieniu do przywozowych deklaracji skróconych, dotyczących innych informacji niezbędnych do przeprowadzenia tej analizy ryzyka oraz dotyczących środków przyjętych na podstawie analizy ryzyka, w tym zaleceń dotyczących miejsc kontroli i wyników tych kontroli;

c) wymiany informacji na potrzeby monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 46 ust. 3 kodeksu.

Daty opracowania i uruchomienia wersji w ramach stopniowego wdrażania systemu są określone w projekcie systemu kontroli importu 2 w ramach UKC (ICS2) w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 ([1]).

1a. Przedsiębiorcy korzystają ze zharmonizowanego unijnego interfejsu dla przedsiębiorców, opracowanego we wzajemnym porozumieniu przez Komisję i państwa członkowskie, do przedkładania informacji, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz do wymiany powiązanych informacji z organami celnymi.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu do dat wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym w nim mowa zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, stosuje się teleinformatyczny system przedkładania i wymiany informacji dotyczących przywozowych deklaracji skróconych, określony w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, zgodnie z art. 185 ust. 1, art. 187 i art. 188 ust. 3 tego rozporządzenia.

([1]) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

▼M4

Artykuł 183

Złożenie przywozowej deklaracji skróconej

(art. 127 ust. 4, 5 i 6 kodeksu)

1. W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywozowej deklaracji skróconej określonych w art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów przewożonych transportem lotniczym dostarcza się w następujący sposób:

a) przewoźnicy lotniczy składają pełną skróconą deklarację przywozową za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

b) przewoźnicy ekspresowi składają:

— w przypadku gdy wartość rzeczywista przesyłki przekracza 22 EUR – pełną przywozową deklarację skróconą za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia,

— w przypadku wszystkich przesyłek – minimalny zestaw danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 1 tego systemu;

c) operatorzy pocztowi przedkładają minimalny zestaw danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, w odniesieniu do przesyłek, których miejscem przeznaczenia jest jedno z państw członkowskich, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 1 tego systemu;

d) poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 tego systemu.

1a. W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywozowej deklaracji skróconej określonych w art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów przewożonych transportem morskim, żeglugą śródlądową, transportem drogowym lub kolejowym dostarcza się w następujący sposób:

a) poprzez złożenie pełnej skróconej deklaracji przywozowej za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

▼M4

b) poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 tego systemu.

2. W przypadku gdy przywozowa deklaracja skrócona zostaje złożona poprzez przedłożenie więcej niż jednego zestawu danych lub poprzez przedłożenie minimalnego zestawu danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba przedkładająca częściowy lub minimalny zestaw danych dokonuje tego w urzędzie celnym, który zgodnie z jej wiedzą powinien być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia. Jeżeli osoba ta nie zna miejsca na obszarze celnym Unii, do którego środek transportu przewożący towary ma zgodnie z oczekiwaniem dotrzeć w pierwszej kolejności, urząd celny pierwszego wprowadzenia można określić na podstawie miejsca, do którego towary są wysyłane.

Artykuł 184

Zobowiązania w zakresie udzielania informacji dotyczących przekazywania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej przez osoby inne niż przewoźnik

(art. 127 ust. 6 kodeksu)

1. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik i każda z osób wydających konosament przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, z którymi przewoźnik i osoba wydająca konosament zawarli umowę przewozu i które nie dostarczyły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

Jeżeli odbiorca wskazany w konosamencie jako nieposiadający konosamentów stanowiących jego podstawę nie udostępnia wymaganych danych osobie wydającej konosament, osoba ta przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości odbiorcy.

2. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba wydająca konosament informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego konosamentu.

W przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca konosament informuje osobę, z którą zawarto taką umowę, o wydaniu konosamentu.

3. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik i każda z osób wydających lotniczy

▼M4

list przewozowy przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, z którymi przewoźnik i osoba wydająca lotniczy list przewozowy zawarli umowę przewozu lub które wydały lotniczy list przewozowy obejmujący te same towary i które nie udostępniły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

4. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego konosamentu.

W przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego lotniczego listu przewozowego.

5. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113a ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości operatora pocztowego lub przewoźnika ekspresowego, który nie udostępnił mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

Artykuł 185

Rejestracja przywozowej deklaracji skróconej

(art. 127 ust. 1 kodeksu)

1. Organy celne rejestrują przywozową deklarację skróconą po jej otrzymaniu, niezwłocznie powiadamiają zgłaszającego lub jego przedstawiciela o zarejestrowaniu deklaracji oraz przekazują takiej osobie numer referencyjny przywozowej deklaracji skróconej (MRN) wraz z datą rejestracji deklaracji.

2. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej zostały dostarczone poprzez złożenie co najmniej minimalnego zestawu danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, lub poprzez złożenie więcej niż jednego zestawu danych, organy celne:

a) rejestrują każdy przypadek przedłożenia danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej po otrzymaniu takich danych;

b) niezwłocznie powiadamiają o rejestracji osobę, która przedłożyła zestaw danych;

c) przekazują tej osobie MRN przypisany do każdego przedłożenia wraz z datą jego rejestracji.

3. Organy celne niezwłocznie powiadamiają przewoźnika o rejestracji, o ile zwrócił się on o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 182 niniejszego rozporządzenia:

▼M4

a) w przypadku złożenia przywozowej deklaracji skróconej przez osobę, o której mowa w art. 127 ust. 4 akapit drugi kodeksu;

b) w przypadku dostarczenia danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 127 ust. 6 kodeksu.

4. Obowiązek informowania przewoźnika w przypadkach, o których mowa w ust. 3 lit. b), ma zastosowanie od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że przewoźnik ma dostęp do tego systemu.

Artykuł 186

Analiza ryzyka i kontrole dotyczące przywozowych deklaracji skróconych

(art. 46 ust. 3 i 5, art. 47 ust. 2 i art. 128 kodeksu)

1. Analiza ryzyka kończona jest przed przybyciem towarów do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, o ile przywozowa deklaracja skrócona została złożona w terminie wskazanym w art. 105–109 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, pierwszą analizę ryzyka dotyczącą towarów, które mają zostać wprowadzone na obszar celny Unii drogą powietrzną przeprowadza się jak najszybciej po otrzymaniu minimalnego zestawu danych z przywozowej deklaracji skróconej, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Urząd celny pierwszego wprowadzenia kończy analizę ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony po następującej wymianie informacji za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1:

a) niezwłocznie po rejestracji urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej organom celnym państw członkowskich wskazanym w tych danych oraz organom celnym pozostałych państw członkowskich, które zarejestrowały w systemie informacje dotyczące ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, które odpowiadają danym zawartym w tej przywozowej deklaracji skróconej;

b) w terminach określonych w art. 105–109 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 organy celne państw członkowskich, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przeprowadzają analizę ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz, jeżeli stwierdzą ryzyko, udostępniają wyniki urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia;

c) urząd celny pierwszego wprowadzenia uwzględnia informacje na temat wyników analizy ryzyka przekazane przez organy celne państw członkowskich, o których mowa w lit. a), w celu przeprowadzenia analizy ryzyka;

▼M4

d) urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia wyniki przeprowadzonej analizy ryzyka organom celnym państw członkowskich, które wniosły wkład do przeprowadzenia analizy ryzyka, oraz tym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy;

e) urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia o zakończeniu analizy ryzyka następujące osoby, o ile zwróciły się one o przekazywanie im takiego powiadomienia i dysponują dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1:

(i) zgłaszający lub jego przedstawiciel;

(ii) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

3. Jeżeli urząd celny pierwszego wprowadzenia wymaga dodatkowych informacji na temat danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej na potrzeby zakończenia analizy ryzyka, analiza taka kończona jest po otrzymaniu stosownych informacji.

W tym celu urząd celny pierwszego wprowadzenia zwraca się o udzielenie takich informacji do osoby, która złożyła przywozową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – do osoby, która przekazała dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej. Jeżeli taka osoba nie jest przewoźnikiem, urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje przewoźnikowi, o ile przewoźnik zażądał takiej informacji i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

4. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że towary wprowadzane drogą powietrzną mogą stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa, żąda on, by przesyłka przed jej załadowaniem na statek powietrzny udający się na obszar celny Unii została poddana kontroli bezpieczeństwa z uwagi na fakt, że stanowi ona ładunek i przesyłkę wysokiego ryzyka zgodnie z pkt 6.7 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 ([1]) i pkt 6.7.3 załącznika do decyzji wykonawczej Komisji C(2015) 8005 final z dnia 16 listopada 2015 r. ustanawiającej szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego obejmujących informacje, o których mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 300/2008.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;

b) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Po otrzymaniu powiadomienia osoba, która złożyła przywozową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – osoba, która przedłożyła dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, przekazuje urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia wyniki tej kontroli bezpieczeństwa oraz wszelkie istotne informacje z tym związane. Analiza ryzyka kończona jest dopiero po uzyskaniu wspomnianych informacji.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 299 z 14.11.2015, s. 1).

▼M4

5. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by uznać, że towary wprowadzane drogą powietrzną lub przesyłka kontenerowa wprowadzana drogą morską, jak określono w art. 105 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, stanowią tak poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony, że wymagane jest natychmiastowe działanie, nakazuje on, by ładunek nie był ładowany na dany środek transportu.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;

b) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Powiadomienia tego dokonuje się niezwłocznie po wykryciu takiego ryzyka, a w przypadku wprowadzania przesyłki kontenerowej drogą morską, o czym mowa w art. 105 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, najpóźniej w ciągu 24 godzin od otrzymania przez przewoźnika przywozowej deklaracji skróconej lub, w stosownych przypadkach, danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia informuje również niezwłocznie o tym powiadomieniu organy celne wszystkich państw członkowskich i udostępnia im odpowiednie dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej.

6. Jeżeli stwierdzono, że dana przesyłka stanowi zagrożenie, którego charakter wymaga podjęcia natychmiastowych działań po przybyciu środka transportu, urząd celny pierwszego wprowadzenia podejmuje takie działania po przybyciu towarów.

7. Po zakończeniu analizy ryzyka urząd celny pierwszego wprowadzenia może zalecić, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1, najbardziej odpowiednie miejsce i środki do przeprowadzenia kontroli.

Urząd celny właściwy dla miejsca, które wskazano w zaleceniu jako najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, podejmuje decyzję w sprawie kontroli i udostępnia za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1, wyniki tej decyzji wszystkim urzędom celnym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy, najpóźniej w momencie przedstawienia towarów w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia.

7a. W przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 5 i art. 47 ust. 2 kodeksu, urzędy celne udostępniają wyniki swoich kontroli celnych innym organom celnym państw członkowskich za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz wymieniają informacje dotyczące ryzyka za pomocą systemu, o którym mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku gdy na obszar celny Unii wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. c)–k), m) i n) oraz art. 104 ust. 2–4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów.

▼M4

9. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione do procedury celnej lub powrotnie wywiezione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po podjęciu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

10. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 129 kodeksu. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 5 akapit trzeci niniejszego artykułu dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analiza ryzyka kończona jest niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Artykuł 187

Przepisy przejściowe dotyczące analizy ryzyka

(art. 128 kodeksu)

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 186 niniejszego rozporządzenia do dat określonych zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, analiza ryzyka opiera się na informacjach zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, składanych i wymienianych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 182 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.;

▼B

2. Analizę ryzyka przeprowadza się przed przybyciem towarów do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, o ile przywozowa deklaracja skrócona została złożona w terminie wskazanym w art. 105–109 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i pod warunkiem że nie stwierdzono wystąpienia ryzyka.

3. W przypadku wprowadzenia przesyłki kontenerowej na obszar celny Unii drogą morską, jak określono w art. 105 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, organy celne przeprowadzają analizę ryzyka w terminie 24 godzin od chwili otrzymania przywozowej deklaracji skróconej. Jeżeli analiza ryzyka daje uzasadnione podstawy do tego, by organy celne mogły przypuszczać, że wprowadzenie tych towarów na obszar celny Unii mogłoby stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony wymagające podjęcia natychmiastowych działań, organy celne powiadamiają osobę, która złożyła przywozową deklarację skróconą lub – jeżeli taka osoba nie jest przewoźnikiem – informują przewoźnika, o ile przewoźnik dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 niniejszego rozporządzenia, o odmowie załadunku towarów. Wspomniane powiadomienie i informacje przekazuje się niezwłocznie po wykryciu takiego ryzyka, w ciągu 24 godzin od otrzymania przywozowej deklaracji skróconej.

4. Jeżeli statek morski lub statek powietrzny zawija do więcej niż jednego portu lub portu lotniczego na obszarze celnym Unii, pod warunkiem że przemieszcza się między tymi portami nie zawijając do żadnego innego portu lub portu lotniczego poza obszarem celnym Unii, zastosowanie ma co następuje:

▼M1

a) w odniesieniu do wszystkich towarów przewożonych przez dany statek lub statek powietrzny składa się przywozową deklarację skróconą w pierwszym unijnym porcie lub porcie lotniczym. Organy celne w tym porcie lub porcie lotniczym przeprowadzają analizę

▼M1

ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony dla wszystkich towarów przewożonych przez ten statek lub statek powietrzny. Można przeprowadzić dodatkowe analizy ryzyka dla tych towarów w porcie lub porcie lotniczym, w którym są wyładowywane;

▼B

b) w odniesieniu do przesyłek uznanych za stwarzające zagrożenie o tak poważnym charakterze, że wymagana jest natychmiastowa interwencja, urząd celny w pierwszym porcie lub porcie lotniczym wprowadzenia do Unii podejmuje działania zakazujące oraz, w każdym przypadku, przekazuje wyniki analizy ryzyka kolejnym portom lub portom lotniczym; oraz

c) w kolejnych portach lub portach lotniczych na obszarze celnym Unii zastosowanie ma art. 145 kodeksu w odniesieniu do towarów przedstawionych organom celnym w tym porcie lub porcie lotniczym.

▼M4

5. W przypadku gdy na obszar celny Unii wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. c)–k), m) i n) oraz art. 104 ust. 2–4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów, w miarę możliwości w oparciu o deklarację do czasowego składowania lub zgłoszenie celne obejmujące te towary.

6. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione do procedury celnej lub powrotnie wywiezione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po podjęciu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

7. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 129 kodeksu. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analizę ryzyka przeprowadza się niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Artykuł 188

Sprostowanie i unieważnienie przywozowej deklaracji skróconej

(art. 129 ust. 1 kodeksu)

1. Do składania wniosków o sprostowanie lub unieważnienie przywozowej deklaracji skróconej lub zawartych w niej danych stosuje się system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

W przypadku gdy o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej wnoszą różne osoby, każda z tych osób może wnosić o sprostowanie lub unieważnienie tylko tych danych, które sama przekazała.

2. Organy celne niezwłocznie powiadamiają osobę, która złożyła wniosek o sprostowanie lub unieważnienie, o podjętej przez siebie decyzji o rejestracji lub odrzuceniu tego wniosku.

Jeżeli wniosek o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zostanie złożony przez osobę inną niż przewoźnik, organy celne powiadamiają o tym fakcie również przewoźnika, o ile przewoźnik zwrócił się o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

▼M4

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić, by wnioski o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej, która została złożona za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, były składane z wykorzystaniem środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 kodeksu.;

▼B

ROZDZIAŁ 2

Przybycie towarów

Sekcja 1

Wprowadzanie towarów na obszar celny Unii

▼M4

Artykuł 189

Zmiana trasy statku morskiego lub statku powietrznego przybywającego na obszar celny Unii

(art. 133 kodeksu)

1. Jeżeli po złożeniu przywozowej deklaracji skróconej za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, trasa statku morskiego lub statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybędzie w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywozowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, operator tego środka transportu informuje urząd celny wskazany w przywozowej deklaracji skróconej jako urząd celny pierwszego wprowadzenia o zmianie trasy i przekazuje powiadomienie o przybyciu do faktycznego urzędu celnego pierwszego wprowadzenia.

Przepisy akapitu pierwszego niniejszego artykułu nie mają zastosowania do towarów, które zostały wprowadzone na obszar celny Unii w ramach procedury tranzytu, o której mowa w art. 141 kodeksu.

2. Urząd celny wskazany w przywozowej deklaracji skróconej jako urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje urzędowi celnemu, który zgodnie z uzyskanymi informacjami ma być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia po zmianie trasy, niezwłocznie po otrzymaniu takich informacji na zasadach określonych w ust. 1. Taki urząd udostępnia stosowne dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej i wyniki analizy ryzyka urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

3. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako data rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy trasa statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybył w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywozowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje, za pośrednictwem tego systemu, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.

4. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy trasa statku morskiego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybył w pierwszej kolejności do

▼M4

urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywozowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje, za pośrednictwem tego systemu, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.;

▼B

Sekcja 2

Przedstawienie, rozładunek i rewizja towarów

Artykuł 190

Przedstawienie towarów organom celnym

(art. 139 kodeksu)

Organy celne mogą wyrazić zgodę na wykorzystanie systemów portowych lub lotniskowych lub innych dostępnych metod w celu dokonania powiadomienia o przedstawieniu towarów organom celnym.

Sekcja 3

Czasowe składowanie towarów

Artykuł 191

Procedura konsultacji między organami celnymi przed wydaniem pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania

(art. 22 kodeksu)

1. Procedurę konsultacji, o której mowa w art. 14 niniejszego rozporządzenia, przeprowadza się zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu przed wydaniem decyzji o wydaniu pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania przez więcej niż jedno państwo członkowskie, chyba że organ celny właściwy do wydania decyzji uzna, że nie spełniono warunków koniecznych do udzielenia takiego pozwolenia.

Przed wydaniem pozwolenia organ celny właściwy do wydania decyzji musi uzyskać zgodę organów celnych, z którymi się skonsultowano.

2. Organ celny właściwy do wydania decyzji przekazuje wniosek i projekt pozwolenia organom celnym, z którymi się skonsultowano, najpóźniej w terminie 30 dni od daty przyjęcia wniosku.

3. Organy celne, z którymi się skonsultowano, przekazują swoje zastrzeżenia lub udzielają swojej zgody w terminie 30 dni od daty przedłożenia im projektu pozwolenia. Zastrzeżenia muszą być należycie uzasadnione.

Jeżeli po przekazaniu zastrzeżeń w wyznaczonym terminie organ konsultujący się i organy, z którymi się skonsultowano, nie osiągną porozumienia w ciągu 60 dni od daty przekazania projektu pozwolenia, pozwolenie obejmuje wyłącznie tę część wniosku, w odniesieniu do której nie zgłoszono zastrzeżeń.

Jeżeli organy celne, z którymi się skonsultowano, nie zgłoszą żadnych zastrzeżeń w wyznaczonym terminie, uznaje się, że wyraziły zgodę na wydanie pozwolenia.

▼B

Artykuł 192

Deklaracja do czasowego składowania

▼M1

(art. 145 kodeksu)

▼B

Jeżeli zgłoszenie celne zostało złożone przed oczekiwanym przedstawieniem towarów organom celnym zgodnie z art. 171 kodeksu, organy celne mogą uznać takie zgłoszenie za deklarację do czasowego składowania.

Artykuł 193

Przemieszczanie towarów czasowo składowanych

(art. 148 ust. 5 kodeksu)

1. W przypadku przemieszczania towarów między magazynami czasowego składowania nadzorowanymi przez różne organy celne posiadacz pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, z którego towary są przenoszone, powiadamia:

a) organy celne odpowiedzialne za nadzór nad magazynem czasowego składowania, z którego towary są przenoszone, o zamiarze przemieszczenia w sposób wskazany w pozwoleniu oraz, po przybyciu towarów do docelowego magazynu czasowego składowania, o zakończeniu przemieszczania w sposób wskazany w pozwoleniu;

b) posiadacza pozwolenia na prowadzenie magazynu, do którego towary są przenoszone, o wysyłce towarów.

2. W przypadku przemieszczania towarów między magazynami czasowego składowania nadzorowanymi przez różne organy celne posiadacz pozwolenia na prowadzenie magazynu, do którego towary są przenoszone:

a) powiadamia organy celne odpowiedzialne za ten magazyn o przybyciu towarów oraz

b) po przybyciu towarów do docelowego magazynu czasowego składowania powiadamia posiadacza pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, z którego towary przemieszczono.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują odniesienie do odpowiednich deklaracji do czasowego składowania oraz daty zakończenia czasowego składowania.

4. W trakcie przemieszczania towarów czasowo składowanych odpowiedzialność za takie towary spoczywa na posiadaczu pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, z którego towary są przemieszczane, do chwili wpisania towarów do ewidencji prowadzonej przez posiadacza pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania, do którego towary są przemieszczane, chyba że w pozwoleniu stwierdzono inaczej.

▼B

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE STATUSU CELNEGO, OBJĘCIA TOWARÓW PROCEDURĄ CELNĄ, WERYFIKACJI, ZWOLNIENIA I DYSPONOWANIA TOWARAMI

ROZDZIAŁ 1

Status celny towarów

Artykuł 194

System teleinformatyczny na potrzeby wymiany informacji dotyczących potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

Do wymiany i przechowywania informacji dotyczących potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów, o którym mowa w art. 199 ust. 1 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia, wykorzystuje się system teleinformatyczny ustanowiony na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu. Do wymiany informacji dotyczących potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów wykorzystuje się zharmonizowany unijny interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Komisję i państwa członkowskie działające w porozumieniu.

Ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się od dnia wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE.

Sekcja 1

Regularna linia żeglugowa

Artykuł 195

Konsultacje z państwami członkowskimi właściwymi z punktu widzenia regularnej linii żeglugowej

(art. 22 kodeksu)

Przed udzieleniem pozwolenia, o którym mowa w art. 120 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, i po zbadaniu, czy warunki udzielenia pozwolenia przewidziane w art. 120 ust. 2 tego rozporządzenia delegowanego zostały spełnione, organ celny właściwy do wydania decyzji w tym zakresie konsultuje się w kwestii spełnienia warunku ustanowionego w art. 119 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia delegowanego z organami celnymi państw członkowskich właściwych z punktu widzenia regularnej linii żeglugowej ustanowionej do celów określonych w art. 120 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia delegowanego, a także z organami celnymi każdego innego państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca planuje w przyszłości utworzyć regularną linię żeglugową.

Termin na przeprowadzenie konsultacji wynosi 15 dni od daty przekazania przez organ celny właściwy do wydania decyzji informacji o warunkach i kryteriach, które organy celne, z którymi się skonsultowano, powinny zbadać.

▼B

Artykuł 196

Rejestracja statków i portów

(art. 22 kodeksu)

Na zasadzie odstępstwa od terminu wyznaczonego w art. 10 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia organ celny zapewnia udostępnienie informacji przekazanych mu zgodnie z art. 121 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dostępnych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 10, w ciągu jednego dnia roboczego od daty przekazania takich informacji.

Do dnia wdrożenia systemu decyzji celnych w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, udostępnia się w systemie teleinformatycznym regularnej linii żeglugowej.

Takie informacje udostępnia się organom celnym właściwym z punktu widzenia zatwierdzonej regularnej linii żeglugowej.

Artykuł 197

Nieprzewidziane okoliczności podczas transportu towarów regularną linią żeglugową

(art. 155 ust. 2 kodeksu)

Jeżeli statek zarejestrowany do obsługi regularnej linii żeglugowej – wskutek wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności – przeładowuje towary na morzu, zawija do portu poza obszarem celnym Unii, portu nieobjętego regularną linią żeglugową lub wolnego obszaru celnego w porcie unijnym albo załadowuje lub rozładowuje towary w tego rodzaju portach, przedsiębiorstwo żeglugowe niezwłocznie informuje o tym fakcie organy celne w kolejnych unijnych portach zawinięcia, w tym organy w portach znajdujących się na wytyczonej trasie tego statku.

Organy celne informuje się z odpowiednim wyprzedzeniem o terminie, w którym statek powróci do obsługiwania regularnej linii żeglugowej.

Artykuł 198

Weryfikacja spełnienia warunków wymaganych do prowadzenia regularnych linii żeglugowych

(art. 153 kodeksu)

1. Organy celne państw członkowskich mogą zażądać od przedsiębiorstwa żeglugowego przedstawienia dowodów potwierdzających spełnienie wymogów przewidzianych w art. 120 ust. 2 lit. c) i d) i ust. 3 oraz 121 ust. 1 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i art. 197 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli organ celny uzna, że przedsiębiorstwo żeglugowe nie spełniło warunków określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym fakcie organy celne w innych państwach

▼B

członkowskich, w których funkcjonuje dana regularna linia żeglugowa, korzystając z systemu, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia. Wspomniane organy podejmują stosowne środki.

Do czasu wdrożenia systemu decyzji celnych w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE stosuje się system teleinformatyczny regularnej linii żeglugowej zamiast systemu, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 2

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów

Podsekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 199

Środki dowodowe potwierdzające unijny status celny towarów

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Każdy ze wskazanych poniżej środków dowodowych uznaje się, w stosownych przypadkach, za odpowiedni do potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów:

a) dane ze zgłoszenia tranzytowego towarów objętych tranzytem wewnętrznym. W takim przypadku przepisy art. 119 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 nie mają zastosowania;

b) dane z dokumentu T2L lub T2LF, o których mowa w art. 205 niniejszego rozporządzenia;

c) manifest celny towarów, o którym mowa w art. 206 niniejszego rozporządzenia;

d) faktura lub dokument przewozowy, o którym mowa w art. 211 niniejszego rozporządzenia;

e) dziennik połowowy, deklaracja wyładunkowa, deklaracja przeładunkowa oraz dane z satelitarnego systemu monitorowania statków, stosowanie do przypadku, o których mowa w art. 213 niniejszego rozporządzenia;

f) środki dowodowe, o których mowa w art. 207–210 niniejszego rozporządzenia;

▼M1

g) dane z deklaracji akcyzowych, o których mowa w art. 21, 26 i 34 dyrektywy Rady 2008/118/WE ([1]);

([1]) Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

▼B

h) etykieta, o której mowa w art. 290 niniejszego rozporządzenia;

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, potwierdzenie unijnego statusu towarów można dostarczać w postaci manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego dotyczącego tych towarów.

▼C4

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, potwierdzenie unijnego statusu towarów można dostarczać w postaci faktury lub dokumentu przewozowego dotyczących towarów, których wartość przekracza 15 000 EUR.

▼B

4. Jeżeli środki dowodowe, o których mowa w ust. 1, zostały wykorzystane do potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów, których opakowanie nie posiada unijnego statusu celnego towarów, takie środki dowodowe należy opatrzyć następującą adnotacją:

„N packaging – [kod 98200]”.

5. Jeżeli środki dowodowe, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), zostały wystawione retrospektywnie, należy opatrzyć je następującą adnotacją:

„Issued retrospectively – [kod 98201]”.

6. Środki dowodowe, o których mowa w ust. 1, nie mogą zostać wykorzystane w odniesieniu do towarów, w przypadku których dopełniono już formalności wywozowych lub które zostały objęte procedurą uszlachetniania biernego.

Artykuł 200

Poświadczanie, rejestrowanie i wykorzystywanie określonych środków dowodowych potwierdzających unijny status celny towarów

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Właściwy urząd celny poświadcza i rejestruje środki dowodowe potwierdzające unijny status celny towarów, o których mowa w art. 199 ust. 1 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 128 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, i przekazuje MRN przypisany do tych środków dowodowych zainteresowanej osobie.

2. Właściwy urząd celny udostępnia dokument potwierdzający rejestrację środków dowodowych, o których mowa w ust. 1, na żądanie zainteresowanej osoby. Taki dokument przekazuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku 51-01.

3. Środki dowodowe, o których mowa w ust. 1, należy przedstawić właściwemu urzędowi celnemu, któremu przedstawiono towary po ich ponownym wprowadzeniu na obszar celny Unii, podając ich MRN.

▼B

4. Właściwy urząd celny monitoruje sposób korzystania ze środków dowodowych, o których mowa w ust. 1, aby zapewnić w szczególności, by takie środki dowodowe nie były wykorzystywane w odniesieniu do towarów innych niż te, dla których zostały wydane.

Artykuł 201

Poświadczenie faktury

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, jeżeli całkowita wartość towarów unijnych przekracza 15 000 EUR, faktura lub dokument przewozowy, o których mowa w art. 199 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, właściwie wypełnione i podpisane przez odpowiednią osobę, są potwierdzane przez właściwy urząd celny.

Artykuł 202

Poświadczenie dokumentów T2L lub T2LF

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, jeżeli państwa członkowskie zezwoliły na stosowanie technik elektronicznego przetwarzania danych, właściwy urząd celny potwierdza dokumenty T2L lub T2LF oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie dodatkowe strony lub zastosowane listy towarowe.

Artykuł 203

Poświadczenie manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, właściwy urząd celny, na żądanie przedsiębiorstwa żeglugowego, potwierdza manifest właściwie wypełniony i podpisany przez to przedsiębiorstwo.

Artykuł 204

Pozwolenie na manifest „dzień po”

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Do czasu wdrożenia systemu potwierdzenia unijnego statusu towarów w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, organy celne mogą zezwolić, aby manifest, o którym mowa w art. 199 ust. 2, służący wykazaniu unijnego statusu celnego towarów, był sporządzany najpóźniej dnia następującego po dniu wypłynięcia statku. Jednak w każdym przypadku manifest jest sporządzany przed przybyciem statku do portu przeznaczenia.

▼B

Artykuł 205

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w postaci danych z dokumentów T2L lub T2LF

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Jeżeli wskazuje się MRN w celu potwierdzenia statusu celnego towarów jako towarów unijnych, danych z dokumentów T2L lub T2LF służących jako podstawa dla MRN można użyć tylko przy pierwszym przedstawieniu towarów.

Jeżeli dane z dokumentów T2L lub T2LF stosuje się wyłącznie w odniesieniu do części towarów przy ich pierwszym przedstawieniu, należy przedstawić nowe potwierdzenie dla pozostałej części towarów zgodnie z art. 200 niniejszego rozporządzenia oraz art. 123 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Podróżni niebędący przedsiębiorcami składają swoje wnioski o zatwierdzenie dokumentów T2L lub T2LF, korzystając z formularza znajdującego się w załączniku 51-01.

Artykuł 206

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w postaci manifestu celnego towarów

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Do każdego manifestu celnego towarów przypisuje się jeden MRN.

Każdy taki manifest może otrzymać MRN tylko wtedy, gdy obejmuje towary posiadające unijny status celny, załadowane na statek w porcie unijnym.

2. Organy celne mogą wyrazić zgodę na wykorzystanie handlowych, portowych lub transportowych systemów teleinformatycznych do składania wniosków o poświadczenie i rejestrację manifestu celnego towarów oraz do jego przedstawiania we właściwym urzędzie celnym, o ile w takich systemach zamieszczono wszystkie informacje, które powinny znaleźć się w takim manifeście.

▼M4

Artykuł 207

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w postaci karnetów TIR lub ATA lub formularzy 302

(art. 6 ust. 3 i art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 towary unijne oznacza się w karnecie TIR lub ATA lub w formularzu NATO 302 lub formularzu UE 302 kodem „T2L” lub „T2LF”. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może, w stosownych przypadkach, zastosować jeden z tych kodów, opatrując odpowiednie dokumenty swoim podpisem w miejscu przeznaczonym na opis towarów przed ich przedstawieniem urzędowi celnemu wyjścia do zatwierdzenia. Odpowiedni kod „T2L” lub „T2LF” zatwierdza się odciskiem pieczęci urzędu celnego wyjścia, któremu towarzyszy podpis właściwego urzędnika.

▼M4

Jeżeli chodzi o formularz NATO 302 w formie elektronicznej lub formularz UE 302 w formie elektronicznej, osoba uprawniona do korzystania z procedury może również umieścić na nich jeden ze wspomnianych kodów. W takim przypadku zatwierdzenia przez urząd wyjścia dokonuje się w formie elektronicznej.

2. W przypadku gdy karnet TIR, karnet ATA, formularz NATO 302 lub formularz UE 302 obejmuje zarówno towary unijne, jak i towary nieunijne, takie towary wymienia się osobno, a kod „T2L” lub – w stosownych przypadkach – „T2LF” umieszcza się w taki sposób, by oczywiste było, iż odnosi się wyłącznie do towarów unijnych.

▼B

Artykuł 208

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w przypadku silnikowych pojazdów drogowych

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. W przypadku silnikowych pojazdów drogowych zarejestrowanych w państwie członkowskim, które tymczasowo opuściły i ponownie wjechały na obszar celny Unii, unijny status celny towarów uznaje się za potwierdzony w przypadku, gdy posiadają one tablice rejestracyjne i dowód rejestracyjny, a dane figurujące na tych tablicach i w tym dowodzie będą jednoznacznie potwierdzały fakt rejestracji pojazdu.

2. Jeżeli unijnego statusu celnego towarów nie można uznać za potwierdzony zgodnie z ust. 1, potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów uzyskuje się, korzystając z jednego z pozostałych środków dowodowych wymienionych w art. 199 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 209

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w przypadku opakowań

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Jeżeli chodzi o opakowania, palety i inne podobne przedmioty, z wyjątkiem pojemników, należące do osoby mającej siedzibę na obszarze celnym Unii i wykorzystywane w transporcie towarowym, które tymczasowo opuściły i ponownie wjechały na obszar celny Unii, unijny status celny towarów uznaje się za potwierdzony, jeżeli można wykazać, że opakowania, palety i inne podobne przedmioty należą do tej osoby i zostały zgłoszone jako posiadające unijny status celny towarów, a prawdziwość tego zgłoszenia nie wzbudza żadnych wątpliwości.

2. Jeżeli unijnego statusu celnego towarów nie można uznać za potwierdzony zgodnie z ust. 1, potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów uzyskuje się, korzystając z jednego z pozostałych środków dowodowych wymienionych w art. 199 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 210

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów znajdujących się w bagażu pasażera

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Jeżeli chodzi o towary w bagażu pasażera, które nie są przeznaczone do celów handlowych i które tymczasowo opuściły i ponownie wjechały na obszar celny Unii, unijny status celny towarów uznaje się za potwierdzony, jeżeli pasażer oświadczy, że towary posiadają unijny status celny towarów, a prawdziwość jego oświadczenia nie wzbudza żadnych wątpliwości.

Artykuł 211

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów, których wartość nie przekracza 15 000 EUR

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Jeżeli chodzi o towary posiadające unijny status celny, których wartość nie przekracza 15 000 EUR, unijny status celny towarów można potwierdzić, przedstawiając fakturę lub dokument przewozowy dotyczący tych towarów, o ile taka faktura lub dokument przewozowy odnosi się wyłącznie do towarów posiadających unijny status celny.

Artykuł 212

Weryfikacja środków dowodowych i pomoc administracyjna

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Organy celne państw członkowskich udzielają sobie pomocy przy weryfikowaniu autentyczności i wiarygodności środków dowodowych, o których mowa w art. 199 niniejszego rozporządzenia, oraz przy weryfikowaniu prawdziwości informacji i dokumentów przekazanych zgodnie z przepisami niniejszego tytułu i art. 123–133 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, a także przy weryfikowaniu, czy procedury służące potwierdzeniu unijnego statusu celnego towarów zostały zastosowane prawidłowo.

Podsekcja 2

Przepisy szczegółowe dotyczące produktów rybołówstwa morskiego i towarów uzyskiwanych z takich produktów

Artykuł 213

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów będących produktami rybołówstwa morskiego i towarów uzyskiwanych z takich produktów

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

▼C3

W przypadku wprowadzenia produktów i towarów, o których mowa w art. 119 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, na obszar celny Unii zgodnie z art. 129 tego rozporządzenia

▼C3

delegowanego, unijny status celny towarów potwierdza się, przedstawiając dziennik połowowy, deklarację wyładunkową, deklarację przeładunkową oraz, w stosownych przypadkach, dane z satelitarnego systemu monitorowania statków zgodnie z wymogami rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ([1]).

▼B

Organ celny właściwy dla unijnego portu wyładunku, do którego wspomniane produkty i towary zostały bezpośrednio przewiezione przez unijny statek rybacki, który złowił oraz – w stosownych przypadkach – przetworzył te produkty, może uznać, że unijny status celny towarów został potwierdzony po spełnieniu jednego z poniższych warunków:

a) status tych produktów lub towarów nie wzbudza żadnych wątpliwości;

b) całkowita długość statku rybackiego nie przekracza 10 metrów.

▼M1

Artykuł 214

Produkty rybołówstwa morskiego i towary uzyskiwane z takich produktów przeładowywane i transportowane przez państwo lub przez terytorium, które nie wchodzi w skład obszaru celnego Unii

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Jeżeli przed przybyciem na obszar celny Unii produkty lub towary, o których mowa w art. 119 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, były przeładowywane i transportowane przez państwo lub przez terytorium, które nie wchodzą w skład obszaru celnego Unii, organ celny tego państwa lub terytorium przedstawia poświadczenie, że przedmiotowe produkty lub towary były objęte dozorem celnym w okresie, w którym znajdowały się na obszarze tego państwa lub terytorium, oraz że nie zostały poddane żadnym czynnościom poza czynnościami koniecznymi do ich zabezpieczenia w chwili ich przybycia na obszar celny Unii.

2. Poświadczenie wymagane zgodnie z ust. 1 sporządza się na wydruku dziennika połowowego, o którym mowa w art. 133 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, któremu towarzyszy, w stosownych przypadkach, wydruk deklaracji przeładunkowej.

▼M3

3. Poświadczenie wymagane zgodnie z ust. 1 można przedstawić za pośrednictwem odpowiednich formularzy lub dokumentów innych niż wydruk dziennika połowowego, zawierających odniesienie do tego dziennika połowowego.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

▼B

Artykuł 215

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w przypadku produktów rybołówstwa morskiego i innych produktów wydobytych lub złowionych przez statki pływające pod banderą państwa trzeciego w obrębie obszaru celnego Unii

(art. 153 ust. 2 kodeksu)

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w odniesieniu do produktów rybołówstwa morskiego i innych produktów wydobytych lub złowionych przez statki pływające pod banderą państwa trzeciego w obrębie obszaru celnego Unii ustala się za pomocą dziennika połowowego lub jakichkolwiek innych środków, o których mowa w art. 199 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 2

Objęcie towarów procedurą celną

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 216

System teleinformatyczny do celów obejmowania towarów procedurą celną

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

Do przetwarzania i wymiany informacji dotyczących obejmowania towarów procedurą celną wykorzystuje się system teleinformatyczny ustanowiony zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu.

Ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się, odpowiednio, od dnia aktualizacji krajowych systemów importu, dnia wdrożenia systemu procedur specjalnych w ramach UKC oraz dnia wdrożenia automatycznego systemu eksportu w ramach UKC, o których to systemach mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE.

Artykuł 217

Wydawanie pokwitowania w przypadku zgłoszeń ustnych

(art. 158 ust. 2 kodeksu)

W przypadku złożenia ustnego zgłoszenia celnego zgodnie z art. 135 lub 137 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w odniesieniu do towarów podlegających należnościom celnym przywozowym lub wywozowym lub innym opłatom organy celne wydają zainteresowanej osobie pokwitowanie po uiszczeniu przez nią wymaganej kwoty takich należności celnych lub takich opłat.

Pokwitowanie powinno zawierać co najmniej następujące informacje:

a) odpowiednio szczegółowy opis towarów umożliwiający ich zidentyfikowanie;

b) wartość faktury lub – w przypadku gdy jest ona niedostępna – ilość towarów;

c) wysokość należności celnych i innych pobranych opłat;

d) datę wydania pokwitowania;

e) nazwę organu, który wydał pokwitowanie.

▼M4

Artykuł 218

Formalności celne uznawane za podjęte w wyniku czynności, o których mowa w art. 141 ust. 1, 2, 4, 4a, 5 i 6–8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

(art. 6 ust. 3 lit. a), art. 139, art. 158 ust. 2, art. 172, art. 194 i art. 267 kodeksu)

Do celów art. 138, 139 i 140 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 następujące formalności celne, w stosownych przypadkach, uznaje się za dopełnione w przypadku podjęcia czynności, o których mowa w art. 141 ust. 1, 2, 4, 4a, 5 i 6–8 tego rozporządzenia delegowanego:

▼B

a) przewóz towarów zgodnie z art. 135 kodeksu i przedstawienie towarów organom celnym zgodnie z art. 139 kodeksu;

b) przedstawienie towarów organom celnym zgodnie z art. 267 kodeksu;

c) przyjęcie zgłoszenia celnego przez organy celne zgodnie z art. 172 kodeksu;

d) zwolnienie towarów przez organy celne zgodnie z art. 194 kodeksu.

Artykuł 219

Przypadki, w których zgłoszenia celnego nie uznaje się za złożone po podjęciu czynności, o których mowa w art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

(art. 6 ust. 3 lit. a) i art. 158 ust. 2 kodeksu)

Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli okaże się, że podjęto czynność, o której mowa w art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, ale wprowadzane lub wyprowadzane towary nie są towarami, o których mowa w art. 138, 139 i 140 tego rozporządzenia delegowanego, uznaje się, że zgłoszenie celne obejmujące te towary nie zostało złożone.

▼M4

Artykuł 220

Przepisy przejściowe dotyczące towarów w przesyłkach pocztowych

(art. 158 ust. 2, art. 172 i art. 194 kodeksu)

1. Dla celów art. 138 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zgłoszenie celne towarów, o którym mowa w art. 141 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego, uznaje się za przyjęte, a towary za zwolnione w chwili dostarczenia towarów odbiorcy.

2. Jeżeli dostarczenie towarów odbiorcy okazało się niemożliwe, uznaje się, że zgłoszenie celne nie zostało złożone.

Towary, które nie zostały dostarczone odbiorcy, uznaje się za objęte czasowym składowaniem do chwili ich zniszczenia, powrotnego wywozu lub zadysponowania w inny sposób zgodnie z art. 198 kodeksu.

▼M4

Artykuł 220a

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do korzystania z formularza NATO 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt

(art. 6 ust. 3 i art. 158 ust. 2 kodeksu)

1. Urząd celny wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym rozpoczynają się działania wojskowe na obszarze celnym Unii, dostarcza siłom NATO stacjonującym na jego terytorium formularze NATO 302, które:

a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;

b) zostały opatrzone numerem seryjnym;

c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza NATO 302.

2. W chwili wysyłki towarów siły NATO podejmują jedną z następujących czynności:

a) przekazują dane zawarte w formularzu NATO 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu drogą elektroniczną;

b) wypełniają formularz NATO 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

3. Jeżeli siły NATO podejmą czynności wskazane w ust. 2 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza NATO 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza NATO 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił NATO przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Artykuł 220b

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do korzystania z formularza UE 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt

(art. 6 ust. 3 i art. 158 ust. 2 kodeksu)

1. Urząd celny wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym rozpoczynają się działania wojskowe na obszarze celnym Unii, dostarcza siłom zbrojnym państwa członkowskiego stacjonującym na jego terytorium formularze UE 302, które:

▼M4

a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;

b) zostały opatrzone numerem seryjnym;

c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza UE 302.

2. W chwili wysyłki towarów siły zbrojne państwa członkowskiego podejmują jedną z następujących czynności:

a) przekazują dane zawarte w formularzu UE 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu drogą elektroniczną;

b) wypełniają formularz UE 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

3. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego podejmą czynności wskazane w ust. 2 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza UE 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza UE 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

▼B

Artykuł 221

Urząd celny właściwy do objęcia towarów procedurą celną

(art. 159 kodeksu)

1. Do celów zwolnienia z obowiązku przedstawienia towarów zgodnie z art. 182 ust. 3 kodeksu kontrolny urząd celny, o którym mowa w art. 182 ust. 3 lit. c) akapit drugi kodeksu, uznaje się za właściwy do objęcia towarów procedurą celną, o której mowa w art. 159 ust. 3 kodeksu.

2. Następujące urzędy celne są właściwe dla objęcia towarów procedurą wywozu:

a) urząd celny właściwy dla siedziby eksportera;

b) urząd celny właściwy dla miejsca, gdzie towary są pakowane lub ładowane do transportu wywozowego;

▼B

c) inny urząd celny w danym państwie członkowskim właściwy dla danej operacji ze względów administracyjnych.

Jeżeli wartość towarów nie przekracza 3 000 EUR na przesyłkę i na zgłaszającego oraz jeżeli towary nie podlegają zakazom ani ograniczeniom, urząd celny właściwy dla miejsca wyprowadzenia towarów z obszaru celnego Unii jest również właściwy dla objęcia towarów procedurą wywozu, oprócz urzędu celnego określonego w akapicie pierwszym.

W przypadku podwykonawstwa oprócz urzędów celnych określonych w akapitach pierwszym i drugim właściwy dla objęcia towarów procedurą wywozu jest także urząd celny właściwy dla miejsca siedziby podwykonawcy.

W przypadkach uzasadnionych okolicznościami danej sprawy inny urząd celny znajdujący się w lepszej lokalizacji do przedstawienia towarów organom celnym także jest właściwy dla objęcia towarów procedurą wywozu.

3. Ustnych zgłoszeń celnych wywozowych i zgłoszeń celnych do powrotnego wywozu dokonuje się w urzędzie celnym właściwym dla miejsca wyprowadzenia towarów.

▼M4

4. Urzędem celnym właściwym do zgłaszania do dopuszczenia do obrotu towarów w przesyłce objętej zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ([1]), w ramach procedury VAT innej niż procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, określona w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE ([2]), jest urząd celny znajdujący się w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów.

5. Organ celny w każdym państwie członkowskim, na którego terytorium stacjonują siły NATO upoważnione do korzystania z formularza NATO 302, wyznacza urząd celny odpowiedzialny lub urzędy celne odpowiedzialne za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych.

6. Organ celny w każdym państwie członkowskim wyznacza urząd celny lub urzędy celne odpowiedzialne za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych prowadzonych z zastosowaniem formularza UE 302.

▼B

Artykuł 222

Pozycje towarowe

(art. 162 kodeksu)

1. Jeżeli zgłoszenie celne obejmuje dwie lub więcej pozycji towarowych, dane zawarte w takim zgłoszeniu, dotyczące każdej pozycji uważa się za stanowiące odrębne zgłoszenie celne.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

([2]) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

▼B

2. Z wyjątkiem sytuacji, w której konkretne towary w ramach jednej przesyłki podlegają różnym środkom, towary w ramach jednej przesyłki uznaje się za stanowiące pojedynczą pozycję do celów ust. 1, jeżeli został spełniony jeden z poniższych warunków:

a) towary mają zostać zaklasyfikowane do jednej podpozycji taryfowej;

b) towary stanowią przedmiot wniosku o uproszczenie zgodnie z art. 177 kodeksu.

Sekcja 2

Uproszczone zgłoszenia celne

Artykuł 223

Zarządzanie kontyngentami taryfowymi w ramach uproszczonego zgłoszenia celnego

(art. 166 kodeksu)

1. W przypadku złożenia uproszczonego zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu towarów objętych kontyngentem taryfowym zarządzanym zgodnie z chronologicznym porządkiem przyjmowania według dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu zgłaszający może ubiegać się o przyznanie kontyngentu taryfowego tylko wówczas, gdy niezbędne dane zostały przedstawione w zgłoszeniu uproszczonym albo w zgłoszeniu uzupełniającym.

2. Jeżeli wniosek o skorzystanie z kontyngentu taryfowego zarządzanego zgodnie z chronologicznym porządkiem przyjmowania według dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu został złożony w ramach zgłoszenia uzupełniającego, wniosku nie można rozpatrzyć do czasu złożenia zgłoszenia uzupełniającego.

3. Do celów przyznania kontyngentu taryfowego uwzględnia się datę przyjęcia zgłoszenia uproszczonego.

Artykuł 224

Dokumenty załączane do zgłoszenia uproszczonego

(art. 166 kodeksu)

W przypadku objęcia towarów procedurą celną na podstawie zgłoszenia uproszczonego organom celnym przedstawia się dokumenty załączane do zgłoszenia, o których mowa w art. 163 ust. 2 kodeksu, przed zwolnieniem towarów.

Artykuł 225

Zgłoszenie uzupełniające

(art. 167 ust. 4 kodeksu)

W przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego na podstawie art. 182 kodeksu, jeżeli zgłoszenie uzupełniające ma charakter ogólny, okresowy lub podsumowujący, a przedsiębiorca jest upoważniony w ramach samoobsługi celnej do obliczenia kwoty należności celnych przywozowych i wywozowych, taki posiadacz pozwolenia składa zgłoszenie uzupełniające albo organy celne mogą zezwolić na udostępnienie zgłoszeń uzupełniających za pomocą bezpośredniego elektronicznego dostępu w systemie posiadacza pozwolenia.

▼B

Sekcja 3

Przepisy mające zastosowanie do wszystkich zgłoszeń celnych

Artykuł 226

Główny numer referencyjny

(art. 172 kodeksu)

Z wyjątkiem sytuacji, w których zgłoszenie celne jest składane ustnie lub w formie czynności uznawanej za zgłoszenie celne, lub kiedy zgłoszenie celne ma formę wpisu do rejestru zgłaszającego zgodnie z art. 182 kodeksu, organy celne powiadamiają zgłaszającego o przyjęciu zgłoszenia celnego i podają mu MRN tego zgłoszenia oraz datę jego przyjęcia.

Niniejszego artykułu nie stosuje się do czasu wdrożenia automatycznego systemu eksportu, wdrożenia nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego oraz aktualizacji krajowych systemów importu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE.

Artykuł 227

Zgłoszenie celne złożone przed przedstawieniem towarów

Jeżeli zgłoszenie celne jest składane zgodnie z art. 171 kodeksu, organy celne przetwarzają dane szczegółowe dostarczone przed przedstawieniem towarów, w szczególności w celu analizy ryzyka.

Sekcja 4

Inne uproszczenia

Podsekcja 1

Towary objęte różnymi podpozycjami taryfowymi

Artykuł 228

Towary objęte różnymi podpozycjami taryfowymi zgłoszone w ramach jednej podpozycji

(art. 177 ust. 1 kodeksu)

1. Do celów art. 177 kodeksu, jeżeli towary w ramach przesyłki są objęte podpozycjami taryfowymi podlegającymi cłu specyficznemu wyrażonemu poprzez odniesienie do tej samej jednostki miary, cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na podpozycji taryfowej objętej najwyższym cłem specyficznym.

2. Do celów art. 177 kodeksu, jeżeli towary w ramach przesyłki są objęte podpozycjami taryfowymi podlegającymi cłu specyficznemu wyrażonemu poprzez odniesienie do innych jednostek miary, najwyższe cło specyficzne dla każdej jednostki miary ma zastosowanie do wszystkich towarów w przesyłce, dla których cło specyficzne jest wyrażone poprzez odniesienie do danej jednostki, oraz zostaje przeliczone na cło ad valorem dla każdego rodzaju towarów.

▼B

Cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na podpozycji taryfowej objętej najwyższą stawką cła ad valorem wynikającego z przeliczenia na podstawie akapitu pierwszego.

3. Do celów art. 177 kodeksu, jeżeli towary w ramach przesyłki są objęte podpozycjami taryfowymi podlegającymi cłu ad valorem i cłu specyficznemu, najwyższe cło specyficzne określone zgodnie z ust. 1 i 2 zostaje przeliczone na cło ad valorem dla każdego rodzaju towarów, w przypadku których cło specyficzne jest wyrażone poprzez odniesienie do tej samej jednostki.

Cło nakładane na całą przesyłkę opiera się na podpozycji taryfowej objętej najwyższą stawką cła ad valorem, w tym cła ad valorem wynikającego z przeliczenia na podstawie akapitu pierwszego.

Podsekcja 2

Odprawa scentralizowana

Artykuł 229

Procedura konsultacji między organami celnymi w przypadku pozwoleń na korzystanie z odprawy scentralizowanej

(art. 22 kodeksu)

1. Procedurę konsultacji, o której mowa w ►M1 art. 14 ◄, przeprowadza się, jeżeli organ celny otrzymuje wniosek o pozwolenie na korzystanie z odprawy scentralizowanej, o której mowa w art. 179 kodeksu, obejmującą więcej niż jeden organ celny, chyba że organ celny właściwy do wydania decyzji uzna, że nie spełniono warunków koniecznych do udzielenia takiego pozwolenia.

2. Najpóźniej po upływie 45 dni od daty przyjęcia wniosku organ celny właściwy do wydania decyzji przekazuje innym zaangażowanym organom celnym następujące dokumenty i informacje:

a) wniosek i projekt pozwolenia, w tym terminy, o których mowa w art. 231 ust. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia;

b) w stosownych przypadkach plan kontroli wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi konkretnych kontroli przeprowadzanych przez poszczególne zaangażowane organy celne po udzieleniu pozwolenia;

c) inne istotne informacje, które zaangażowane organy celne uznają za konieczne.

3. Organy celne, z którymi się skonsultowano, udzielają swojej zgody lub przekazują swoje zastrzeżenia oraz wszelkie zmiany do projektu pozwolenia lub do proponowanego planu kontroli w terminie 45 dni od daty przekazania projektu pozwolenia. Zastrzeżenia muszą być należycie uzasadnione.

Jeżeli wniesiono zastrzeżenia, a w ciągu 90 dni od dnia przekazania projektu pozwolenia nie udało się osiągnąć porozumienia, pozwolenie nie może zostać udzielone w odniesieniu do części, których dotyczyły zastrzeżenia. Jeżeli organy celne, z którymi się skonsultowano, nie zgłoszą zastrzeżeń w wyznaczonym terminie, uznaje się, że wyraziły zgodę na wydanie pozwolenia.

▼B

4. Do czasu wdrożenia scentralizowanej odprawy dla importu oraz automatycznego systemu eksportu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i ust. 3 akapit pierwszy niniejszego artykułu, urząd celny właściwy do podjęcia decyzji może przedłużyć terminy, o których mowa w tych ustępach, o 15 dni.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu, urząd celny właściwy do podjęcia decyzji może przedłużyć termin, o którym mowa w tym ustępie, o 30 dni.

5. Do czasu wdrożenia systemu decyzji celnych w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, zawsze powiadamia się o planie kontroli, o którym mowa w tym ustępie.

Artykuł 230

Monitorowanie pozwolenia

(art. 23 ust. 5 kodeksu)

1. Organy celne państw członkowskich niezwłocznie informują organ celny właściwy do wydania decyzji o wszelkich okolicznościach zaistniałych po udzieleniu pozwolenia na korzystanie z odprawy scentralizowanej, które mogą wpływać na jego dalsze obowiązywanie lub na jego treść.

▼M1

2. Organ celny właściwy do wydania decyzji udostępnia organom celnym pozostałych państw członkowskich wszelkie istotne informacje będące w jego posiadaniu odnoszące się do działalności podlegającej obowiązkowi celnemu posiadacza pozwolenia na odprawę scentralizowaną.

▼B

Artykuł 231

Formalności i kontrole celne związane z odprawą scentralizowaną

(art. 179 ust. 4 kodeksu)

1. Posiadacz pozwolenia na korzystanie z odprawy scentralizowanej przedstawia we właściwym urzędzie celnym towary określone w tym pozwoleniu składając w kontrolnym urzędzie celnym jeden z następujących dokumentów:

a) standardowe zgłoszenie celne, o którym mowa w art. 162 kodeksu;

b) uproszczone zgłoszenie celne, o którym mowa w art. 166 kodeksu;

c) powiadomienie o przedstawieniu, o którym mowa w art. 234 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli zgłoszenie celne ma formę wpisu do rejestru zgłaszającego, zastosowanie mają art. 234, 235 i 236 niniejszego rozporządzenia.

▼B

3. Zwolnienie z obowiązku przedstawienia towarów przyznane zgodnie z art. 182 ust. 3 kodeksu ma zastosowanie do odprawy scentralizowanej pod warunkiem że posiadacz pozwolenia na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego spełnił obowiązek określony w art. 234 ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia.

4. W przypadku przyjęcia zgłoszenia celnego lub otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 lit. c), kontrolny urząd celny:

a) przeprowadza odpowiednie kontrole w celu weryfikacji zgłoszenia celnego lub powiadomienia o przedstawieniu;

b) niezwłocznie przekazuje urzędowi celnemu przedstawienia zgłoszenie celne lub powiadomienie oraz wyniki analizy ryzyka;

c) niezwłocznie przekazuje urzędowi celnemu przedstawienia zgłoszenie celne lub powiadomienie oraz wyniki analizy ryzyka; informuje urząd celny przedstawienia, że:

(i) towary mogą zostać zwolnione do danej procedury celnej; albo

(ii) wymagane jest przeprowadzenie kontroli celnych zgodnie z art. 179 ust. 3 lit. c) kodeksu.

5. Jeżeli kontrolny urząd celny informuje urząd celny przedstawienia, że towary mogą zostać zwolnione do danej procedury celnej, urząd celny przedstawienia informuje kontrolny urząd celny – w terminie określonym w pozwoleniu na odprawę scentralizowaną – czy jego własne kontrole tych towarów, w tym kontrole związane z krajowymi zakazami i ograniczeniami, mają wpływ na przedmiotowe zwolnienie.

6. Jeżeli kontrolny urząd celny informuje urząd celny przedstawienia, że wymagane jest przeprowadzenie kontroli celnych zgodnie z art. 179 ust. 3 lit. c) kodeksu, urząd celny przedstawienia – w terminie określonym w pozwoleniu na korzystanie z odprawy scentralizowanej – potwierdza wpłynięcie wniosku kontrolnego urzędu celnego o przeprowadzenie wymaganych kontroli i w stosownych przypadkach informuje kontrolny urząd celny o swoich własnych kontrolach towarów, w tym o kontrolach związanych z krajowymi zakazami i ograniczeniami.

7. Kontrolny urząd celny informuje urząd celny przedstawienia o zwolnieniu towarów.

8. W przypadku wywozu kontrolny urząd celny w chwili zwolnienia towarów udostępnia zadeklarowanemu urzędowi celnemu wyprowadzenia dane dotyczące zgłoszenia wywozowego, w stosownych przypadkach uzupełnione odpowiednio zgodnie z art. 330 niniejszego rozporządzenia. Urząd celny wyprowadzenia informuje kontrolny urząd celny o wyprowadzeniu towarów zgodnie z art. 333 niniejszego rozporządzenia. Kontrolny urząd celny potwierdza wyprowadzenie towarów zgłaszającemu zgodnie z art. 334 niniejszego rozporządzenia.

9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu wdrożenia scentralizowanej odprawy dla importu oraz automatycznego systemu eksportu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, posiadacz pozwolenia lub zgłaszający w odniesieniu do towarów objętych pozwoleniem na korzystanie z odprawy scentralizowanej:

▼B

a) przedstawia towary w miejscach określonych w pozwoleniu i wyznaczonych lub uznanych przez organy celne zgodnie z art. 139 kodeksu, z wyjątkiem kiedy obowiązek przedstawienia towarów jest uchylany zgodnie z art. 182 ust. 3 kodeksu; oraz

b) składa zgłoszenie celne lub wpisuje towary do swojego rejestru w urzędzie celnym wskazanym w pozwoleniu.

10. Do czasu wdrożenia scentralizowanej odprawy dla importu oraz automatycznego systemu eksportu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, właściwe organy celne stosują plan kontroli określający minimalny poziom kontroli.

▼M1

11. Do czasu wdrożenia systemu AES i scentralizowanej odprawy dla importu w ramach UKC (ang. CCI), o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, nie stosuje się ust. 5 i 6 niniejszego artykułu.

▼B

Artykuł 232

Odprawa scentralizowana obejmująca więcej niż jeden organ celny

(art. 179 kodeksu)

1. Kontrolny urząd celny przekazuje urzędowi celnemu przedstawienia następujące dokumenty:

a) każde sprostowanie lub unieważnienie standardowego zgłoszenia celnego, które miały miejsce po zwolnieniu towarów;

b) zgłoszenie uzupełniające, jeżeli zostało złożone, oraz każde jego sprostowanie i unieważnienie;

2. Jeżeli zgłoszenie uzupełniające jest dostępne dla organów celnych w systemie teleinformatycznym przedsiębiorcy zgodnie z art. 225 niniejszego rozporządzenia, kontrolny urząd celny przekazuje te dane nie później niż w terminie 10 dni od zakończenia okresu objętego zgłoszeniem uzupełniającym wraz z informacjami dotyczącymi wszelkich zmian lub unieważnienia tego uzyskanego zgłoszenia uzupełniającego.

Podsekcja 3

Wpis do rejestru zgłaszającego

Artykuł 233

Plan kontroli

(art. 23 ust. 5 kodeksu)

1. Udzielając pozwolenia na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego zgodnie z art. 182 ust. 1 kodeksu, organy celne ustanawiają plan kontroli dla konkretnego przedsiębiorcy, w którym przewiduje się sprawowanie dozoru nad procedurami celnymi

▼B

realizowanymi na podstawie pozwolenia, określa się częstotliwość kontroli celnych oraz zapewnia, między innymi, że kontrole celne mogą być przeprowadzane na wszystkich etapach procedury wpisywania do rejestru zgłaszającego.

2. W stosownych przypadkach plan kontroli uwzględnia ograniczenie okresu powiadomienia o długu celnym, o którym mowa w art. 103 ust. 1 kodeksu..

3. W planie kontroli przewiduje się przeprowadzanie kontroli w przypadku zwolnienia z obowiązku przedstawienia towarów udzielonego zgodnie z art. 182 ust. 3 kodeksu.

4. W przypadku odprawy scentralizowanej w planie kontroli, w którym określono podział zadań między kontrolnym urzędem celnym a urzędem celnym przedstawienia, uwzględnia się zakazy i ograniczenia mające zastosowanie w miejscu lokalizacji urzędu celnego przedstawienia.

Artykuł 234

Obowiązki posiadacza pozwolenia na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego

(art. 182 ust. 1 kodeksu)

1. Posiadacz pozwolenia na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego:

a) przedstawia towary organom celnym, z wyjątkiem przypadków, do których ma zastosowanie art. 182 ust. 3 kodeksu, i wpisuje datę powiadomienia o przedstawieniu do ewidencji;

b) wpisuje do rejestru co najmniej dane zawarte w uproszczonym zgłoszeniu celnym i wszystkich dokumentach załączanych do zgłoszenia;

c) na żądanie kontrolnego urzędu celnego udostępnia dane szczegółowe zgłoszenia celnego wpisanego do rejestru oraz wszystkie dokumentu dodatkowe, z wyjątkiem sytuacji, kiedy organy celne zezwalają, aby zgłaszający zapewnił bezpośredni dostęp elektroniczny do tych informacji w swoim rejestrze;

d) udostępnia kontrolnemu urzędowi celnemu informacje dotyczące towarów objętych ograniczeniami i zakazami;

e) przekazuje kontrolnemu urzędowi celnemu dokumenty załączane do zgłoszenia, o których mowa w art. 163 ust. 2 kodeksu, zanim zgłoszone towary mogą zostać zwolnione;

f) w przypadkach, w których zastosowanie ma zwolnienie, o którym mowa w art. 182 ust. 3 kodeksu, zapewnia, aby posiadacz pozwolenia na prowadzenie magazynu czasowego składowania dysponował informacjami potrzebnymi do potwierdzenia zakończenia czasowego składowania;

▼B

g) z wyjątkiem przypadków zwolnienia z obowiązku złożenia zgłoszenia uzupełniającego zgodnie z art. 167 ust. 2 kodeksu – składa zgłoszenie uzupełniające do kontrolnego urzędu celnego w sposób i w terminie, które określono w pozwoleniu.

2. Pozwolenie na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego nie ma zastosowania do następujących zgłoszeń:

a) zgłoszeń celnych, które stanowią wniosek o pozwolenie na korzystanie z procedury specjalnej zgodnie z art. 163 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;

b) zgłoszeń celnych składanych zamiast przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 130 ust. 1 kodeksu.

▼M3

3. W przypadku gdy kontrolny urząd celny zwrócił się z wnioskiem, zgodnie z art. 182 ust. 3 akapit trzeci kodeksu, o przedstawienie towarów organom celnym, ponieważ organy celne zidentyfikowały nowe, poważne ryzyko finansowe lub inną szczególną sytuację związaną z pozwoleniem na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego ze zwolnieniem z obowiązku przedstawienia towarów, kontrolny urząd celny wskazuje posiadaczowi takiego pozwolenia:

a) określony termin przedstawienia organom celnym towarów, których dotyczą te sytuacje,

b) obowiązek wpisania daty powiadomienia o przedstawieniu do ewidencji, oraz

c) obowiązek przestrzegania przepisów ust. 1 lit. b)–e) i g).

W takich sytuacjach zwolnienie towarów następuje zgodnie z art. 194 kodeksu.

▼B

Artykuł 235

Zwolnienie towarów w przypadku złożenia zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego

(art. 182 kodeksu)

1. Jeżeli w pozwoleniu na złożenie zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego określa się termin na poinformowanie posiadacza danego pozwolenia o wszystkich kontrolach, które zostaną przeprowadzone, towary uznaje się za zwolnione wraz z upływem tego terminu, chyba że w przedmiotowym terminie kontrolny urząd celny wyraził zamiar przeprowadzenia kontroli.

2. Jeżeli w pozwoleniu nie określono terminu, o którym mowa w ust. 1, kontrolny urząd celny zwalnia towary zgodnie z art. 194 kodeksu.

▼B

Artykuł 236

Kontyngent taryfowy

(art. 182 kodeksu)

1. W przypadku złożenia zgłoszenia celnego w formie wpisu do rejestru zgłaszającego do dopuszczenia do obrotu towarów objętych kontyngentem taryfowym zarządzanym zgodnie z chronologicznym porządkiem przyjmowania według dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu posiadacz pozwolenia na złożenie zgłoszenia celnego w takiej formie ubiega się o przyznanie kontyngentu taryfowego w zgłoszeniu uzupełniającym.

2. Jeżeli wniosek o skorzystanie z kontyngentu taryfowego zarządzanego zgodnie z chronologicznym porządkiem przyjmowania według dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu został złożony w ramach zgłoszenia uzupełniającego, wniosek może zostać rozpatrzony dopiero po złożeniu przedmiotowego zgłoszenia. Do celów przyznania kontyngentu taryfowego uwzględnia się jednak datę wpisania towarów do rejestru zgłaszającego.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do dnia aktualizacji krajowych systemów zgłoszeń przywozowych, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, państwa członkowskie mogą zezwolić, aby wniosek o skorzystanie z kontyngentu taryfowego zarządzany zgodnie z przepisami art. 49–54 niniejszego rozporządzenia, został złożony w formie innej niż ta, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że państwa członkowskie mają dostęp do wszystkich danych szczegółowych i mogą ocenić zasadność wniosku.

Podsekcja 4

Samoobsługa celna

Artykuł 237

Określanie kwoty należności celnych przywozowych i wywozowych

(art. 185 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli przedsiębiorca jest upoważniony do określenia kwoty należności celnych przywozowych i wywozowych zgodnie z art. 185 ust. 1 kodeksu, taki przedsiębiorca określa – na koniec okresu ustalonego przez organy celne w pozwoleniu – kwotę należności celnych przywozowych i wywozowych za ten okres zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu.

2. W terminie 10 dni od upływu okresu ustalonego przez organy celne w pozwoleniu posiadacz danego pozwolenia podaje kontrolnemu urzędowi celnemu dokładną wysokość kwoty określonej zgodnie z ust. 1. Dług celny uznaje się za zgłoszony w chwili przedstawienia powyższych danych.

3. Posiadacz pozwolenia uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 2, w terminie określonym w pozwoleniu, nie później niż w terminie ustanowionym w art. 108 ust. 1 kodeksu.

▼B

ROZDZIAŁ 3

Weryfikacja i zwolnienie towarów

Sekcja 1

Weryfikacja

Artykuł 238

Miejsce i czas rewizji towarów

(art. 189 kodeksu)

Jeżeli właściwy urząd celny podjął decyzję o przeprowadzeniu rewizji towarów zgodnie z art. 188 lit. c) kodeksu lub o pobraniu próbek zgodnie z art. 188 lit. d) kodeksu, urząd ten wyznacza czas i miejsce do tego celu oraz informuje o tym zgłaszającego.

Na wniosek zgłaszającego właściwy urząd celny może wyznaczyć miejsce inne niż miejsca celne lub czas poza godzinami pracy tego urzędu celnego.

Artykuł 239

Rewizja towarów

(art. 189 i 190 kodeksu)

1. Jeżeli urząd celny podejmuje decyzję o rewizji jedynie części towarów, informuje zgłaszającego, które towary chce poddać rewizji.

2. Jeżeli zgłaszający odmawia obecności przy rewizji towarów lub nie zapewni niezbędnej pomocy wymaganej przez organy celne, organy te wyznaczają termin na jego stawienie się lub udzielenie przez niego pomocy.

Jeżeli z końcem wyznaczonego terminu zgłaszający nie spełnił wymogów stawianych przez organy celne, przystępują one do rewizji towarów na odpowiedzialność i koszt zgłaszającego. W stosownych przypadkach organy celne mogą skorzystać z usług eksperta wyznaczonego zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego, o ile żadne przepisy nie istnieją w prawie unijnym.

Artykuł 240

Pobieranie próbek

(art. 189 i 190 kodeksu)

1. Jeżeli urząd celny podejmuje decyzję o pobraniu próbek towarów, informuje o tym zgłaszającego.

2. Jeżeli zgłaszający odmawia obecności przy pobieraniu próbek lub nie zapewni niezbędnej pomocy wymaganej przez organy celne, organy te wyznaczają termin na jego stawienie się lub udzielenie przez niego pomocy.

Jeżeli z końcem wyznaczonego terminu zgłaszający nie spełnił wymogów stawianych przez organy celne, przystępują one do pobierania próbek na odpowiedzialność i koszt zgłaszającego.

▼B

3. Organy celne same dokonują pobrania próbek. Organy te mogą jednak wymagać pobrania próbek przez zgłaszającego lub wezwać eksperta do pobrania próbek pod ich nadzorem. Eksperta wyznacza się zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego, o ile żadne przepisy nie istnieją w prawie unijnym.

4. Ilości pobierane jako próbki nie mogą przekraczać ilości niezbędnej dla dokonania analizy lub bardziej szczegółowego badania, włączając w to ewentualną kolejną analizę.

5. Ilości pobranych jako próbki nie odlicza się od ilości zgłoszonej.

6. W przypadku zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do uszlachetniania biernego zgłaszający może zastąpić towary pobrane w charakterze próbki towarami identycznymi w celu uzupełnienia przesyłki.

Artykuł 241

Badanie próbek

(art. 189 i 190 kodeksu)

1. Jeżeli badanie próbek tych samych towarów prowadzi do różnych wyników wymagających odmiennej odprawy celnej, w miarę możliwości należy pobrać kolejne próbki.

2. Jeżeli wyniki badania kolejnych próbek potwierdzają różne wyniki, uznaje się, że towary obejmują różne towary w ilościach odpowiadających wynikom badania. Dotyczy to także sytuacji, w których pobranie kolejnych próbek nie jest możliwe.

Artykuł 242

Zwrot lub dysponowanie pobranymi próbkami

(art. 189 i 190 kodeksu)

1. Pobrane próbki zwraca się zgłaszającemu na jego wniosek, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) jeżeli próbki uległy zniszczeniu w toku analizy lub badania;

b) jeżeli organy celne muszą zatrzymać próbki w jednym z następujących celów:

   (i) do dalszego badania;

   (ii) do celów postępowania odwoławczego lub sądowego.

2. Jeżeli zgłaszający nie wystąpi z wnioskiem o zwrot próbek, organy celne mogą zażądać od zgłaszającego zabrania wszystkich pozostałych próbek lub dysponować nimi zgodnie z art. 198 ust. 1 lit. c) kodeksu.

Artykuł 243

Wyniki weryfikacji zgłoszenia celnego i rewizji towarów

(art. 191 kodeksu)

1. Jeżeli organy celne dokonują weryfikacji prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu celnym, rejestrują fakt przeprowadzenia weryfikacji oraz jej wyniki.

▼B

Jeżeli tylko część towarów została poddana rewizji, należy odnotować, które towary poddano rewizji.

Jeżeli zgłaszający nie był obecny, fakt ten należy odnotować.

2. Organy celne informują zgłaszającego o wynikach weryfikacji.

3. Jeżeli wyniki weryfikacji zgłoszenia celnego nie są zgodne z danymi zawartymi w zgłoszeniu, organy celne ustalają i odnotowują, które dane zostaną uwzględnione do następujących celów:

a) obliczenia kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych i innych należności związanych z towarami;

b) obliczenia wszelkich refundacji lub innych kwot lub korzyści finansowych przewidzianych w przypadku wywozu w ramach wspólnej polityki rolnej;

c) zastosowania wszelkich innych przepisów regulujących procedurę celną, którą towary zostały objęte.

4. Jeżeli zgłoszone pochodzenie niepreferencyjne okaże się nieprawidłowe, pochodzenie, które należy wziąć pod uwagę dla celów ust. 3 lit. a), jest ustalane na podstawie dowodów przedstawionych przez zgłaszającego lub, jeżeli jest to niewystarczające lub niezadowalające, na podstawie wszelkich dostępnych informacji.

Artykuł 244

Złożenie zabezpieczenia

(art. 191 kodeksu)

Jeżeli organy celne uważają, że weryfikacja zgłoszenia celnego może prowadzić do ustalenia wyższej kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych (lub sprawić, że inne opłaty staną się należne) w porównaniu do kwot i opłat wynikających z danych zawartych w zgłoszeniu celnym, zwolnienie towarów uzależnia się od złożenia zabezpieczenia wystarczającego na pokrycie różnicy między kwotą wynikającą z danych zawartych w zgłoszeniu a ostateczną kwotą, która może być należna za te towary.

Jednakże zgłaszający, zamiast złożenia zabezpieczenia, może zażądać natychmiastowego powiadomienia o długu celnym, któremu mogą ostatecznie podlegać towary.

Artykuł 245

Zwolnienie towarów po weryfikacji

(art. 191 i art. 194 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli na podstawie weryfikacji zgłoszenia celnego organy celne ustalą kwotę należności celnych przywozowych lub wywozowych różniącą się od kwoty wynikającej z danych zawartych w zgłoszeniu, w odniesieniu do tak ustalonej kwoty zastosowanie ma art. 195 ust. 1 kodeksu.

2. Dane towary nie zostają zwolnione, jeżeli organy celne mają wątpliwości, czy zastosowanie ma zakaz lub ograniczenie, a wątpliwości tych nie można rozstrzygnąć przed otrzymaniem wyników kontroli przeprowadzonych przez organy celne.

▼B

Sekcja 2

Zwolnienie

Artykuł 246

Rejestrowanie zwolnienia towarów i powiadamianie o nim

(art. 22 ust. 3 kodeksu)

Organy celne powiadamiają zgłaszającego o zwolnieniu towarów i rejestrują zwolnienie towarów do danej procedury celnej, wskazując przynajmniej odniesienie do zgłoszenia celnego lub powiadomienia oraz datę zwolnienia towarów.

Artykuł 247

Towary niezwolnione

(art. 22 ust. 3 kodeksu)

1. Jeżeli z przyczyn wymienionych w art. 198 ust. 1 lit. b) kodeksu nie można zwolnić towarów lub jeżeli po ich zwolnieniu stwierdzono, że nie są spełnione warunki dla tego zwolnienia, organy celne muszą wyznaczyć odpowiedni termin na uregulowanie sytuacji towarów przez zgłaszającego.

2. Organy celne mogą, na odpowiedzialność i koszt zgłaszającego, przekazać towary, o których mowa w ust. 1, do specjalnego miejsca znajdującego się pod ich dozorem.

Rozdział 4

Dysponowanie towarami

Artykuł 248

Zniszczenie towarów

(art. 197 kodeksu)

Organy celne ustalają rodzaj i ilość wszelkich odpadów i pozostałości powstałych w wyniku zniszczenia towarów, aby określić należności celne i inne należności mające zastosowanie do takich odpadów i pozostałości w chwili objęcia ich procedurą celną lub ich powrotnego wywozu.

Artykuł 249

Zrzeczenie się towarów

(art. 199 kodeksu)

1. Organy celne mogą odrzucić wniosek o zgodę na zrzeczenie się towarów na rzecz skarbu państwa zgodnie z art. 199 kodeksu, jeżeli spełniony został jeden z poniższych warunków:

a) towarów nie można sprzedać na obszarze celnym Unii lub koszt sprzedaży byłby niewspółmierny do wartości towarów;

b) towary mają zostać zniszczone.

▼B

2. Uznaje się, że wniosek o zgodę na zrzeczenie się towarów na rzecz skarbu państwa został złożony zgodnie z art. 199 kodeksu, jeżeli organy celne publicznie wezwały właściciela towarów do stawienia się, który jednak nie uczynił tego w terminie 90 dni.

Artykuł 250

Sprzedaż towarów i inne środki podejmowane przez organy celne

(art. 198 ust. 1 kodeksu)

1. Organy celne mogą sprzedać towary, których zrzeczono się na rzecz skarbu państwa lub które uległy przepadkowi, tylko pod warunkiem że kupujący niezwłocznie dopełni formalności w celu objęcia towarów procedurą celną lub ich powrotnego wywiezienia.

2. Jeżeli sprzedaż towarów odbywa się po cenie, w której zawarta jest kwota należności celnych przywozowych i innych należności, to uznaje się, że towary zostały dopuszczone do obrotu. Organy celne obliczają i księgują kwotę należności. Sprzedaży dokonuje się według procedur obowiązujących w danym państwie członkowskim.

TYTUŁ VI

DOPUSZCZENIE DO OBROTU ORAZ ZWOLNIENIE Z NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH

ROZDZIAŁ 1

Dopuszczenie do obrotu

Artykuł 251

Świadectwa ważenia bananów

(art. 163 ust. 1 kodeksu)

1. Przedsiębiorca upoważniony do sporządzania świadectw zgodnie z art. 155 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 (świadectwa ważenia bananów) dostarcza organom celnym wcześniejsze zawiadomienie dotyczące ważenia partii świeżych bananów w celu sporządzenia świadectwa ważenia bananów, podając szczegółowe informacje dotyczące typu opakowania, pochodzenia, czasu i miejsca ważenia.

2. Świadectwo ważenia bananów znajduje się w posiadaniu zgłaszającego i jest do dyspozycji organów celnych w chwili składania zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu świeżych bananów określonych kodem CN 0803 90 10, podlegających należnościom celnym przywozowym.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, na wniosek zgłaszającego o pozwolenie zgodnie z ►M1 art. 166 kodeksu ◄, organy celne mogą postanowić o dopuszczeniu do obrotu przesyłek świeżych bananów na podstawie wstępnego określenia masy na następujących warunkach:

a) pozwolenie zobowiązuje importera do transportu całej przesyłki bananów w niezmienionym stanie do upoważnionych podmiotów dokonujących ważenia, wymienionych w zgłoszeniu uproszczonym, które ustalą prawidłową masę i wartość;

▼B

b) zgłaszający jest odpowiedzialny za przedstawienie świadectwa ważenia w urzędzie celnym dopuszczenia do obrotu w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia przyjęcia zgłoszenia uproszczonego;

c) zgłaszający składa zabezpieczenie określone w art. 195 ust. 1 kodeksu.

Określenie wstępnej masy może zostać dokonane na podstawie poprzedniego świadectwa ważenia bananów tego samego rodzaju i pochodzenia.

4. Świadectwo ważenia bananów sporządza się z wykorzystaniem formularza określonego w załączniku 61-02.

Artykuł 252

Kontrola ważenia świeżych bananów

(art. 188 kodeksu)

Urzędy celne przeprowadzają kontrolę co najmniej 5 % łącznej liczby świadectw ważenia bananów przedstawionych w danym roku, będąc obecnymi przy ważeniu reprezentatywnych próbek bananów przez przedsiębiorcę upoważnionego do sporządzania świadectw ważenia bananów albo samemu ważąc te próbki zgodnie z procedurą określoną w pkt 1, 2 i 3 załącznika 61-03.

ROZDZIAŁ 2

Zwolnienie z należności celnych przywozowych

Sekcja 1

Towary powracające

Artykuł 253

Wymagane informacje

(art. 203 ust. 6 kodeksu)

1. W chwili złożenia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu zgłaszający udostępnia urzędowi celnemu informacje, z których wynika, że warunki zwolnienia z należności celnych przywozowych zostały spełnione.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być przedstawione na jeden z poniższych sposobów:

a) poprzez udostępnienie odpowiednich danych zawartych w zgłoszeniu celnym lub zgłoszeniu do powrotnego wywozu, na podstawie których towary powracające zostały pierwotnie wywiezione lub powrotnie wywiezione z obszaru celnego Unii;

b) za pomocą wydruku, uwierzytelnionego przez właściwy urząd celny, zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu, na podstawie których towary powracające zostały pierwotnie wywiezione lub powrotnie wywiezione z obszaru celnego Unii;

c) za pomocą dokumentu wydanego przez właściwy urząd celny, zawierającego istotne dane zawarte w danym zgłoszeniu celnym lub zgłoszeniu do powrotnego wywozu;

d) za pomocą dokumentu wydanego przez organy celne, poświadczającego, że warunki zwolnienia z należności celnych przywozowych zostały spełnione (arkusz informacyjny INF3).

▼B

3. Jeżeli z informacji dostępnych właściwym organom celnym wynika, że towary zgłoszone do dopuszczenia do obrotu są towarami, które zostały pierwotnie wywiezione poza obszar celny Unii, i że w chwili wywozu spełniały warunki wymagane do ich zwolnienia z należności celnych przywozowych jako towary powracające, to informacje, o których mowa w ust. 2, nie są wymagane.

4. Ustęp 2 nie ma zastosowania, jeżeli towary mogą zostać zgłoszone do dopuszczenia do obrotu ustnie bądź w inny sposób. Ustęp 2 nie ma także zastosowania do międzynarodowego przemieszczania opakowań, środków transportu ani do niektórych towarów będących przedmiotem szczególnych porozumień celnych, chyba że przepisy stanowią inaczej.

Artykuł 254

Towary, które skorzystały ze środków ustanowionych w ramach wspólnej polityki rolnej

(art. 203 ust. 6 kodeksu)

Przy zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu towarów powracających, których wywóz mógł wymagać spełnienia formalności w celu uzyskania refundacji lub innych kwot przewidzianych w ramach wspólnej polityki rolnej, przedstawia się również dokumenty, o których mowa w art. 253 niniejszego rozporządzenia, oraz zaświadczenie wydane przez organy właściwe do przyznania takich refundacji lub kwot w państwie członkowskim wywozu.

Zaświadczenie to nie jest wymagane, jeżeli organy celne w urzędzie celnym, w którym towary są zgłaszane do dopuszczenia do obrotu, dysponują informacjami, z których wynika, że nie przyznano ani nie będzie można przyznać w późniejszym okresie żadnej refundacji ani innej kwoty przewidzianej w przypadku wywozu w ramach wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 255

Wydawanie arkusza informacyjnego INF 3

(art. 6 ust. 3 lit. a) i art. 203 ust. 6 kodeksu)

1. Eksporter może zwrócić się do urzędu celnego wywozu o wydanie arkusza informacyjnego INF 3.

2. Jeżeli eksporter zwraca się z wnioskiem o wydanie arkusza informacyjnego INF 3 w chwili wywozu, urząd celny wywozu wydaje arkusz informacyjny INF 3 w chwili spełnienia formalności wywozowych związanych z danymi towarami.

Jeżeli istnieje możliwość, że wywożone towary powrócą na obszar celny Unii przez kilka urzędów celnych, to eksporter może wystąpić z wnioskiem o wydanie kilku arkuszy informacyjnych INF 3, z których każdy dotyczy części łącznej ilości wywożonych towarów.

3. W przypadku gdy eksporter występuje z wnioskiem o wydanie arkusza informacyjnego INF 3 po dopełnieniu formalności wywozowych związanych z danymi towarami, urząd celny wywozu może

▼B

wydać arkusz informacyjny INF 3, jeżeli informacje dotyczące towarów, przedstawione we wniosku eksportera odpowiadają informacjom dotyczącym wywożonych towarów, którymi dysponuje urząd celny wywozu, i nie przyznano ani nie będzie można przyznać w późniejszym okresie żadnej refundacji ani innej kwoty przewidzianej w przypadku wywozu w ramach wspólnej polityki rolnej w odniesieniu do danych towarów.

4. W przypadku wydania arkusza informacyjnego INF 3 eksporter może zwrócić się do urzędu celnego wywozu o zastąpienie takiego arkusza kilkoma arkuszami informacyjnymi INF 3, z których każdy dotyczy części łącznej ilości towarów uwzględnionych w pierwotnie wydanym arkuszu informacyjnym INF 3.

5. Eksporter może wystąpić z wnioskiem o wydanie arkusza informacyjnego INF 3 jedynie w odniesieniu do części wywożonych towarów.

6. Jeżeli arkusz informacyjny INF 3 zostaje wydany w formie papierowej, jego egzemplarz jest przechowywany w urzędzie celnym wywozu, który go wydał.

7. Jeżeli oryginał arkusza informacyjnego INF 3 został wydany w formie papierowej, a następnie został skradziony, zgubiony lub zniszczony, urząd celny wywozu, który wydał arkusz, może wydać duplikat na wniosek eksportera.

Urząd celny wywozu odnotowuje na znajdującym się w jego posiadaniu egzemplarzu arkusza informacyjnego INF 3, że został wydany duplikat.

8. Jeżeli arkusz informacyjny INF 3 zostaje wydany w formie papierowej, jest on sporządzany z wykorzystaniem formularza określonego w załączniku 62-02.

Artykuł 256

Wymiana informacji między organami

(art. 203 ust. 6 kodeksu)

Na wniosek urzędu celnego, w którym towary powracające zostają zgłoszone do dopuszczenia do obrotu, urząd celny wywozu przekazuje wszystkie informacje, którymi dysponuje, z których wynika, że warunki zwolnienia z należności celnych przywozowych zostały spełnione w odniesieniu do danych towarów.

Sekcja 2

Produkty rybołówstwa morskiego i inne produkty wydobyte z morza

Artykuł 257

Zwolnienie z należności celnych przywozowych

(art. 208 ust. 2 kodeksu)

Dowody na spełnienie warunków określonych w art. 208 ust. 1 kodeksu można przedstawiać zgodnie z przepisami art. 213, 214 i 215 niniejszego rozporządzenia oraz art. 130, 131, 132 i 133 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, stosownie do przypadku.

▼B

TYTUŁ VII

PROCEDURY SPECJALNE

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Sekcja 1

Wniosek o udzielenie pozwolenia

Artykuł 258

Dokumenty załączane do ustnego zgłoszenia celnego do odprawy czasowej

(art. 22 ust. 2 kodeksu)

Jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z odprawy czasowej opiera się na ustnym zgłoszeniu celnym, zgłaszający przedstawia dokument załączany do zgłoszenia, o których mowa w art. 165 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w dwóch egzemplarzach, a jeden egzemplarz jest poświadczany przez organy celne i przekazywany posiadaczowi pozwolenia.

Sekcja 2

Wydanie decyzji w sprawie wniosku

Artykuł 259

Sprawdzenie warunków ekonomicznych

(art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 211 ust. 6 kodeksu)

1. Jeżeli po złożeniu wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. a) kodeksu, konieczne jest sprawdzenie warunków ekonomicznych zgodnie z art. 211 ust. 6 kodeksu, administracja celna organu celnego właściwego do podjęcia decyzji w sprawie wniosku niezwłocznie przekazuje Komisji dokumenty, zwracając się o dokonanie takiego sprawdzenia.

2. Jeżeli po wydaniu pozwolenia na korzystanie z procedury przetwarzania administracji celnej państwa członkowskiego udostępniony zostaje dowód świadczący o tym, że korzystanie z przedmiotowego pozwolenia prawdopodobnie ma negatywny wpływ na istotne interesy producentów unijnych, taka administracja celna przekazuje Komisji dokumenty, zwracając się o sprawdzenie warunków ekonomicznych.

▼C3

3. Sprawdzenie warunków ekonomicznych na poziomie unijnym może się odbyć również z inicjatywy Komisji, jeżeli dysponuje ona dowodem świadczącym o tym, że korzystanie z pozwolenia prawdopodobnie ma negatywny wpływ na istotne interesy producentów unijnych.

▼B

4. Komisja ustanawia grupę ekspertów, złożoną z przedstawicieli państw członkowskich, która doradza Komisji w kwestii, czy warunki ekonomiczne są spełnione, czy nie.

5. Rozstrzygnięcie podjęte w sprawie warunków ekonomicznych jest brane pod uwagę przez zainteresowany organ celny oraz przez jakikolwiek inny organ celny mający do czynienia z podobnymi wnioskami bądź pozwoleniami.

▼B

Rozstrzygnięcie podjęte w sprawie warunków ekonomicznych może zawierać stwierdzenie, że badana sprawa jest wyjątkowa, i tym samym nie może służyć jako precedens w przypadku innych wniosków bądź pozwoleń.

6. Jeżeli uznano, że warunki ekonomiczne nie są już spełnione, właściwy organ celny cofa stosowne pozwolenie. Cofnięcie nabiera mocy nie później niż po upływie roku od dnia następującego po dniu, w którym posiadacz pozwolenia otrzymał decyzję o cofnięciu.

Artykuł 260

Procedura konsultacji między organami celnymi

(art. 22 kodeksu)

1. W przypadku przedłożenia wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w art. 211 ust. 1 kodeksu i które obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie, mają zastosowanie art. 10 i 14 niniejszego rozporządzenia oraz ust. 2–5 niniejszego artykułu, chyba że organ celny właściwy do wydania decyzji uzna, że nie są spełnione warunki konieczne do udzielenia takiego pozwolenia.

2. Organ celny właściwy do wydania decyzji przekazuje innym zainteresowanym organom celnym wniosek i projekt pozwolenia najpóźniej w ciągu 30 dni od daty przyjęcia wniosku.

3. Pozwolenie obejmujące więcej niż jedno państwo członkowskie nie może zostać wydane bez uprzedniej zgody zainteresowanych organów celnych na projekt pozwolenia.

4. Pozostałe zainteresowane organy celne przekazują, w stosownych przypadkach, swoje zastrzeżenia lub wyrażają swoją zgodę w terminie 30 dni od daty otrzymania informacji o projekcie pozwolenia. Zastrzeżenia muszą być należycie uzasadnione.

Jeżeli zastrzeżenia przekazano w wyznaczonym terminie, a w ciągu 60 dni od dnia przekazania projektu pozwolenia nie udało się osiągnąć porozumienia, pozwolenie nie może zostać udzielone w odniesieniu do kwestii, wobec których wniesiono zastrzeżenia.

5. Jeżeli pozostałe zainteresowane organy celne nie przekażą zastrzeżeń w terminie 30 dni od dnia, w którym otrzymały projekt pozwolenia, uznaje się, że wyraziły zgodę na wydanie pozwolenia.

Artykuł 261

Przypadki, w których przeprowadzenie procedury konsultacji nie jest wymagane

(art. 22 kodeksu)

1. Właściwy organ celny wydaje decyzję w sprawie wniosku bez konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi organami celnymi, o których to konsultacjach mowa w art. 260 niniejszego rozporządzenia, w następujących przypadkach:

a) pozwolenie obejmujące więcej niż jedno państwo członkowskie jest:

(i) przedłużane;

(ii) przedmiotem zmian o mniejszym znaczeniu;

(iii) unieważniane;

(iv) zawieszane;

(v) cofane;

▼B

b) co najmniej dwa zaangażowane państwa członkowskie wyraziły na to zgodę;

c) jedynym rodzajem działalności z udziałem różnych państw członkowskich jest operacja, w ramach której urząd celny objęcia nie jest tożsamy z urzędem celnym zamknięcia;

d) wniosek o pozwolenie na korzystanie z odprawy czasowej obejmujący więcej niż jedno państwo członkowskie został sporządzony w oparciu o zgłoszenie celne w standardowej formie.

W takich przypadkach organ celny, który wydał decyzję, udostępnia dane zawarte w pozwoleniu pozostałym zainteresowanym organom celnym.

2. Właściwy organ celny wydaje decyzję w sprawie pozwolenia bez konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi organami celnymi, o których to konsultacjach mowa w art. 260 niniejszego rozporządzenia, i bez udostępniania pozostałym zainteresowanym organom celnym danych zawartych w pozwoleniu zgodnie z ust. 1 w którymkolwiek z następujących przypadków:

a) w przypadku zastosowania karnetów ATA lub CPD;

b) w przypadku udzielenia pozwolenia na korzystanie z odprawy czasowej poprzez zwolnienie towarów do odpowiedniej procedury celnej zgodnie z art. 262 niniejszego rozporządzenia;

c) w przypadku gdy co najmniej dwa zaangażowane państwa członkowskie wyraziły na to zgodę;

d) w przypadku gdy jedyne działanie z udziałem różnych państw członkowskich polega na przemieszczaniu towarów.

Artykuł 262

Pozwolenie w formie zwolnienia towarów

(art. 22 ust. 1 kodeksu)

Jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia został sporządzony na podstawie zgłoszenia celnego zgodnie z art. 163 ust. 1 lub 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, pozwolenia udziela się poprzez zwolnienie towarów do odpowiedniej procedury celnej.

Sekcja 3

Inne przepisy proceduralne

Artykuł 263

Zgłoszenie celne złożone w innym urzędzie celnym

(art. 159 ust. 3 kodeksu)

Właściwy organ celny może – w wyjątkowych przypadkach – wyrazić zgodę na złożenie zgłoszenia celnego w urzędzie celnym, który nie został wskazany w pozwoleniu. W takim przypadku właściwy organ celny niezwłocznie informuje o tym fakcie kontrolny urząd celny.

Artykuł 264

Zamknięcie procedury specjalnej

(art. 215 kodeksu)

1. Jeżeli towary zostały objęte procedurą specjalną z wykorzystaniem dwóch lub większej liczby zgłoszeń celnych na mocy jednego pozwolenia, objęcie takich towarów lub produktów uzyskiwanych z takich

▼B

towarów kolejną procedurą celną lub przypisanie im ich przewidzianego końcowego przeznaczenia jest uważane za zamknięcie procedury w odniesieniu do towarów objętych najwcześniejszymi zgłoszeniami celnymi.

2. Jeżeli towary zostały objęte procedurą specjalną z wykorzystaniem dwóch lub większej liczby zgłoszeń celnych na mocy jednego pozwolenia, a taka procedura specjalna zostaje zamknięta poprzez wyprowadzanie towarów poza obszar celny Unii lub zniszczenie towarów bez powstania odpadów, takie wyprowadzenie towarów lub ich zniszczenie bez powstania odpadów uznaje się za zamknięcie procedury w odniesieniu do towarów objętych najwcześniejszymi zgłoszeniami celnymi.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 posiadacz pozwolenia lub osoba uprawniona do korzystania z procedury może wnioskować o zamknięcie procedury w odniesieniu do określonych towarów objętych procedurą.

4. Zastosowanie przepisów ust. 1 i 2 nie może prowadzić do nieuzasadnionych korzyści w zakresie należności celnych przywozowych.

5. Jeżeli towary objęte procedurą specjalną są umieszczone razem z innymi towarami i następuje całkowite zniszczenie lub nieodwracalna utrata, organy celne mogą przyjąć dowody przedstawione przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury, wskazujące faktyczną ilość towarów objętych procedurą, które zostały zniszczone lub utracone.

Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury nie jest w stanie przedstawić dowodu akceptowalnego dla organów celnych, ilość towarów, które zostały zniszczone lub utracone, ustala się przez odniesienie do proporcji towarów tego samego rodzaju objętych procedurą w chwili, w której doszło do zniszczenia lub utraty towarów.

Artykuł 265

Rozliczenie zamknięcia

(art. 215 kodeksu)

1. Nie naruszając art. 46 i 48 kodeksu, kontrolny urząd celny niezwłocznie przeprowadza kontrolę rozliczenia zamknięcia, o którym mowa w art. 175 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Kontrolny urząd celny może zaakceptować kwotę należności celnych przywozowych określoną przez posiadacza pozwolenia.

2. Należną kwotę należności celnych przywozowych księguje się zgodnie z art. 104 kodeksu w terminie 14 dni od daty przekazania rozliczenia zamknięcia kontrolnemu urzędowi celnemu.

Artykuł 266

Przeniesienie praw i obowiązków

(art. 218 kodeksu)

Właściwy organ celny dokonuje oceny, czy w danym przypadku istnieje możliwość przeniesienia praw i obowiązków, o którym mowa w art. 218 kodeksu, czy też nie. Jeżeli takie przeniesienie praw i obowiązków jest możliwe, właściwy organ celny określa warunki na jakich takie przeniesienie jest dozwolone.

▼B

Artykuł 267

Przemieszczanie towarów objętych procedurą specjalną

(art. 219 kodeksu)

1. Przemieszczanie towarów do urzędu celnego wyprowadzenia w celu zamknięcia procedury specjalnej innej niż procedura końcowego przeznaczenia i procedura uszlachetniania biernego poprzez wyprowadzenie towarów poza obszar celny Unii odbywa się z zastosowaniem zgłoszenia do powrotnego wywozu.

2. Jeżeli towary są przemieszczane z urzędu celnego objęcia do urzędu celnego wyprowadzenia w ramach procedury uszlachetniania biernego, towary takie podlegają przepisom, które miałyby zastosowanie, gdyby towary te zostały objęte procedurą wywozu.

3. Jeżeli towary są przemieszczane do urzędu celnego wyprowadzenia w ramach procedury końcowego przeznaczenia, towary takie podlegają przepisom, które miałyby zastosowanie, gdyby towary te zostały objęte procedurą wywozu.

4. Dopełnienie formalności celnych innych niż prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 214 kodeksu, nie jest wymagane w odniesieniu do przypadków przemieszczania innych niż przypadki wskazane w ust. 1–3.

5. Jeżeli przemieszczanie towarów odbywa się zgodnie z ust. 1–3, towary pozostają objęte procedurą specjalną do chwili, w której zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii.

Artykuł 268

Formalności związane z wykorzystywaniem towarów ekwiwalentnych

(art. 223 kodeksu)

1. Korzystanie z towarów ekwiwalentnych nie wymaga dopełnienia formalności obowiązujących w przypadku obejmowania towarów procedurą specjalną.

2. Towary ekwiwalentne mogą być składowane razem z innymi towarami unijnymi lub towarami nieunijnymi. W takich przypadkach organy celne mogą ustanowić szczególne metody identyfikacji towarów ekwiwalentnych umożliwiające ich odróżnienie od innych towarów unijnych lub towarów nieunijnych.

Jeżeli każdorazowe identyfikowanie każdego rodzaju towarów okaże się niemożliwe lub jeżeli wiązałoby się ono z koniecznością poniesienia nieproporcjonalnie wysokich kosztów, w odniesieniu do każdego rodzaju towarów, statusu celnego oraz – w stosownych przypadkach – pochodzenia towarów stosuje się rozdzielność księgową.

3. W przypadku końcowego przeznaczenia dozór celny nad towarami, które zostały zastąpione towarami ekwiwalentnymi, ustaje w następujących przypadkach:

a) w przypadku gdy towary ekwiwalentne zostały wykorzystane w celach przewidzianych do zastosowania zwolnienia z cła lub obniżonej stawki celnej;

b) w przypadku gdy towary ekwiwalentne zostały wywiezione, zniszczone lub stały się przedmiotem zrzeczenia na rzecz skarbu państwa;

c) w przypadku gdy towary ekwiwalentne zostały wykorzystane w celach innych niż przewidziane do zastosowania zwolnienia z cła lub obniżonej stawki celnej i należności celne przywozowe zostały zapłacone.

▼B

Artykuł 269

Status towarów ekwiwalentnych

(art. 223 kodeksu)

1. W przypadku składowania celnego i odprawy czasowej towary ekwiwalentne stają się towarami nieunijnymi, a towary zastępowane przez towary ekwiwalentne stają się towarami unijnymi w chwili ich zwolnienia do kolejnej procedury celnej zamykającej procedurę lub w chwili opuszczenia obszaru celnego Unii przez towary ekwiwalentne.

2. W przypadku uszlachetniania czynnego towary ekwiwalentne i produkty przetworzone uzyskane z tych towarów stają się towarami nieunijnymi, a towary zastępowane przez towary ekwiwalentne stają się towarami unijnymi w chwili ich zwolnienia do kolejnej procedury celnej zamykającej procedurę lub w chwili opuszczenia obszaru celnego Unii przez produkty przetworzone.

Jednak w przypadku gdy towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego są wprowadzane na rynek przed zamknięciem procedury, ich status ulega zmianie w chwili ich wprowadzenia na rynek. W wyjątkowych przypadkach, gdy oczekuje się, że towary ekwiwalentne nie będą dostępne w chwili wprowadzania towarów na rynek, organy celne mogą, na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury, wyrazić zgodę na to, aby towary ekwiwalentne były dostępne w późniejszym terminie w ramach okresu rozsądnie ustalonego przez te organy.

3. W przypadku uprzedniego wywozu produktów przetworzonych w ramach procedury uszlachetniania czynnego towary ekwiwalentne i produkty przetworzone uzyskane z tych towarów stają się towarami nieunijnymi z mocą wsteczną w chwili ich zwolnienia do procedury wywozu, jeżeli towary, które mają zostać przywiezione, zostają objęte tą procedurą.

Jeżeli towary, które mają zostać przywiezione, zostają objęte procedurą uszlachetniania czynnego, stają się towarami unijnymi w tej samej chwili.

Artykuł 270

System teleinformatyczny na potrzeby karnetów eATA

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

Do przetwarzania, wymiany i przechowywania informacji dotyczących karnetów eATA wydanych zgodnie z art. 21a konwencji stambulskiej wykorzystuje się system teleinformatyczny (system karnetów eATA) ustanowiony na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu. Właściwe organy celne niezwłocznie udostępniają informacje za pośrednictwem tego systemu.

Artykuł 271

System teleinformatyczny na potrzeby ujednoliconej wymiany informacji

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

1. System teleinformatyczny do prowadzenia wymiany informacji i komunikacji ustanowiony na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu stosuje się do ujednoliconej wymiany informacji (INF) dotyczącej którejkolwiek z wymienionych poniżej procedur:

▼B

a) procedury uszlachetniania czynnego EX/IM lub procedury uszlachetniania biernego EX/IM;

b) procedury uszlachetniania czynnego IM/EX lub procedury uszlachetniania biernego IM/EX, jeżeli w procedurę zaangażowane jest więcej niż jedno państwo członkowskie;

c) procedury uszlachetniania czynnego IM/EX, jeżeli w procedurę zaangażowane jest jedno państwo członkowskie, a właściwy organ celny, o którym mowa w art. 101 ust. 1 kodeksu, zażądał INF.

Taki system należy również wykorzystywać do przetwarzania i przechowywania odpowiednich informacji. Jeżeli INF jest wymagany, kontrolny urząd celny udostępnia niezwłocznie stosowne informacje za pośrednictwem tego systemu. Jeżeli w zgłoszeniu celnym, zgłoszeniu do powrotnego wywozu lub powiadomieniu o powrotnym wywozie wskazany jest INF, właściwy organ celny niezwłocznie aktualizuje INF.

Ponadto system teleinformatyczny do prowadzenia wymiany informacji i komunikacji wykorzystuje się do ujednoliconej wymiany informacji dotyczącej środków polityki handlowej.

▼M4

1a. Do celów ujednoliconej wymiany informacji (INF) dotyczącej procedur, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorcy wykorzystują zharmonizowany unijny interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Komisję i państwa członkowskie działające w porozumieniu.

2. Ustępy 1 i 1a niniejszego artykułu stosuje się od dnia wdrożenia systemu teleinformatycznego do obsługi Arkuszy Informacyjnych (INF) dla Procedur Specjalnych w ramach UKC, określonego w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151.

▼B

ROZDZIAŁ 2

Tranzyt

Sekcja 1

Procedura tranzytu zewnętrznego i wewnętrznego

Podsekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 272

Kontrole i formalności związane z towarami opuszczającymi obszar celny Unii i ponownie wprowadzanymi na ten obszar

(art. 226 ust. 3 lit. b), c), e) i f) oraz art. 227 ust. 2 lit. b), c), e) i f) kodeksu)

Jeżeli w trakcie przemieszczania towarów z jednego punktu na obszarze celnym Unii do innego punktu na tym obszarze towary opuszczą obszar celny Unii i ponownie zostaną wprowadzone na ten obszar, organy celne przeprowadzają kontrole i wymagają dopełnienia formalności obowiązujących zgodnie z konwencją TIR, konwencją ATA, konwencją stambulską, Umową między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącą statusu ich sił zbrojnych podpisaną w Londynie w dniu 19 czerwca 1951 r. lub zgodnie z aktami Światowego Związku Pocztowego w miejscach, w których towary tymczasowo opuszczają obszar celny Unii i w których ponownie zostaną wprowadzone na ten obszar.

▼B

Artykuł 273

System teleinformatyczny na potrzeby tranzytu

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

1. Do wymiany danych zawartych w karnetach TIR na potrzeby operacji TIR oraz w celu dopełnienia formalności celnych w ramach procedur tranzytu unijnego wykorzystuje się system teleinformatyczny ustanowiony na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu (elektroniczny system tranzytowy).

2. W przypadku wystąpienia rozbieżności między danymi zawartymi w karnecie TIR a danymi przechowywanymi w elektronicznym systemie tranzytowym za wiążące uznaje się dane zawarte w karnecie TIR.

▼C3

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, do czasu aktualizacji systemu, o którym tam mowa, zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, państwa członkowskie stosują nowy skomputeryzowany system tranzytowy ustanowiony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1192/2008 ([1]).

▼B

Podsekcja 2

Przemieszczanie towarów w ramach operacji TIR

Artykuł 274

Operacja TIR w szczególnych okolicznościach

(art. 6 ust. 3 lit. b), art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

Organ celny przyjmuje karnet TIR, bez elektronicznej wymiany danych zawartych w karnecie TIR na potrzeby operacji TIR, w przypadku czasowej awarii:

a) elektronicznego systemu tranzytowego;

b) systemu teleinformatycznego wykorzystywanego przez posiadaczy karnetów TIR do przedkładania danych za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych;

c) połączenia elektronicznego między systemem teleinformatycznym wykorzystywanym przez posiadaczy karnetów TIR do przedkładania danych zawartych w karnetach TIR za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych i elektronicznym systemem tranzytowym.

Przyjęcie karnetów TIR bez elektronicznej wymiany danych zawartych w karnetach TIR w przypadku czasowej awarii elementów wskazanych w lit. b) lub c) podlega zatwierdzeniu przez organy celne.

Artykuł 275

Trasa przewozu wyznaczona na potrzeby przemieszczania towarów w ramach operacji TIR

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. Towary przemieszczane w ramach operacji TIR transportuje się do urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia ekonomicznie uzasadnioną trasą przewozu.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1192/2008 z dnia 17 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 329 z 6.12.2008, s. 1).

▼B

2. Jeżeli urząd celny wyjścia lub wprowadzenia uzna to za konieczne, wyznacza trasę przewozu na potrzeby operacji TIR, biorąc pod uwagę wszelkie istotne informacje przekazane przez posiadacza karnetu TIR.

Wyznaczając trasę przewozu, urząd celny uwzględnia w elektronicznym systemie tranzytowym i na karnecie TIR co najmniej informacje na temat tego, w których państwach członkowskich operacja TIR ma być realizowana.

Artykuł 276

Formalności, których należy dopełnić w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia w przypadku przemieszczania towarów w ramach operacji TIR

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. Posiadacz karnetu TIR przedkłada dane zawarte w karnecie TIR na potrzeby operacji TIR w urzędzie celnym wyjścia lub wprowadzenia.

2. Urząd celny, któremu przekazano dane zawarte w karnecie TIR, wyznacza termin na przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia, biorąc pod uwagę następujące elementy:

a) trasę przewozu;

b) środek transportu;

c) przepisy dotyczące transportu lub inne przepisy, które mogą mieć wpływ na wyznaczenie terminu;

d) wszelkie istotne informacje przekazane przez posiadacza karnetu TIR.

3. Jeżeli termin zostaje wyznaczony przez urząd celny wyjścia, jest on wiążący dla organów celnych państw członkowskich, na których terytorium towary są wprowadzane w ramach operacji TIR, i nie może zostać przez te organy zmieniony.

4. W przypadku zwolnienia towarów do operacji TIR urząd celny wyjścia lub wprowadzenia zamieszcza MRN operacji TIR na karnecie TIR. Urząd celny zwalniający te towary powiadamia posiadacza karnetu TIR o zwolnieniu towarów do operacji TIR.

Na wniosek posiadacza karnetu TIR urząd celny wyjścia lub wprowadzenia przekazuje posiadaczowi karnetu TIR tranzytowy dokument towarzyszący lub, w stosownych przypadkach, tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo.

Tranzytowy dokument towarzyszący przekazuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku B-02 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i, w razie konieczności, uzupełnia się go o wykaz pozycji na formularzu przedstawionym w załączniku B-03 wspomnianego rozporządzenia delegowanego. Tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo przekazuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku B-04 wspomnianego rozporządzenia delegowanego i uzupełnia się go o tranzytowy wykaz pozycji/bezpieczeństwo na formularzu przedstawionym w załączniku B-05 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

▼B

5. Urząd celny wyjścia lub wprowadzenia przekazuje dane operacji TIR zadeklarowanemu urzędowi celnemu przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Artykuł 277

Zdarzenia w trakcie przemieszczania towarów w ramach operacji TIR

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. W przypadku wystąpieniu zdarzenia przewoźnik bez zbędnej zwłoki przedstawia towary wraz z pojazdem drogowym, zestawem pojazdów lub kontenerem, karnetem TIR oraz MRN operacji TIR najbliższemu organowi celnemu w państwie członkowskim, na którego terytorium znajduje się dany środek transportu, jeżeli:

a) przewoźnik został zmuszony do zmiany trasy przewozu wyznaczonej zgodnie z ►M1 art. 275 ◄ z uwagi na wystąpienie okoliczności od niego niezależnych;

b) doszło do zdarzenia lub wypadku w rozumieniu art. 25 konwencji TIR.

2. Jeżeli organ celny w państwie, na terytorium którego znajduje się dany środek transportu, stwierdzi, że daną operację TIR można kontynuować, podejmuje wszelkie kroki, które uzna za stosowne.

Taki organ celny rejestruje w elektronicznym systemie tranzytowym odpowiednie informacje dotyczące zdarzeń, o których mowa w ust. 1.

3. Do czasu wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, odpowiednie informacje dotyczące zdarzeń, o których mowa w ust. 1, rejestruje w elektronicznym systemie tranzytowym urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia.

4. Do czasu wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, nie stosuje się ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu.

Artykuł 278

Przedstawienie towarów przemieszczanych w ramach operacji TIR w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. Po dostarczeniu towarów przemieszczanych w ramach operacji TIR do urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia w takim urzędzie celnym przedstawia się:

a) towary wraz z pojazdem drogowym, zestawem pojazdów lub kontenerem;

b) karnet TIR;

c) MRN operacji TIR;

d) wszelkie informacje wymagane przez urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia.

▼B

Przedstawienie odbywa się w godzinach pracy urzędu. Na wniosek osoby zainteresowanej urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia może wyrazić zgodę na przedstawienie towarów poza godzinami pracy urzędu lub w innym miejscu.

2. Jeżeli przedstawienie odbyło się w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia po upływie terminu wyznaczonego przez urząd celny wyjścia lub wprowadzenia zgodnie z art. 276 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, uznaje się, że posiadacz karnetu TIR dotrzymał tego terminu, jeżeli posiadacz lub przewoźnik udowodni w sposób zadowalający urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia, że opóźnienie nie nastąpiło z jego winy.

3. Operacja TIR może zostać zakończona w urzędzie celnym innym niż urząd zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym. Taki urząd celny uznaje się wówczas za urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia.

Artykuł 279

Formalności, których należy dopełnić w odniesieniu do towarów przemieszczanych w ramach operacji TIR w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia powiadamia urząd celny wyjścia lub wprowadzenia o przybyciu towarów w dniu przedstawienia towarów wraz z pojazdem drogowym, zestawem pojazdów lub kontenerem, karnetem TIR i MRN operacji TIR zgodnie z art. 278 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli operacja TIR zostanie zakończona w urzędzie celnym innym niż urząd zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym, urząd celny uznany za urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia zgodnie z art. 278 ust. 3 niniejszego rozporządzenia powiadamia urząd celny wyjścia lub wprowadzenia o przybyciu towarów w dniu przedstawienia towarów zgodnie z art. 278 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Urząd celny wyjścia lub wprowadzenia powiadamia urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym o przybyciu towarów.

3. Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia przekazuje wyniki kontroli urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia najpóźniej w ciągu trzech dni od dnia przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia lub w innym miejscu zgodnie z art. 278 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W wyjątkowych przypadkach termin ten można przedłużyć do sześciu dni.

Jeżeli jednak towary otrzymał upoważniony odbiorca, o którym mowa w art. 230 kodeksu, urząd celny wyjścia lub wprowadzenia powiadamia się najpóźniej w ciągu sześciu dni od dnia dostarczenia towarów upoważnionemu odbiorcy.

▼C2

4. Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia kończy operację TIR zgodnie z art. 1 lit. d) i art. 28 ust. 1 konwencji TIR. Urząd ten wypełnia grzbiet odcinka nr 2 karnetu TIR i zatrzymuje odcinek nr 2. Karnet TIR zwraca się posiadaczowi karnetu TIR lub osobie działającej na jego rzecz.

▼B

5. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 274 niniejszego rozporządzenia, organy celne państwa członkowskiego przeznaczenia lub wyprowadzenia zwracają niezwłocznie, a najpóźniej w terminie ośmiu dni od daty zakończenia operacji TIR, odpowiednią część odcinka nr 2 karnetu TIR urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia.

Artykuł 280

Postępowanie poszukiwawcze w przypadku przemieszczania towarów w ramach operacji TIR

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. Jeżeli urząd celny wyjścia lub wprowadzenia nie otrzyma wyników kontroli w ciągu sześciu dni od daty otrzymania powiadomienia o przybyciu towarów, taki urząd celny natychmiast zwraca się do urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia, który przesłał powiadomienie, o przekazanie wyników kontroli.

Urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia przekazuje wyniki kontroli niezwłocznie po otrzymaniu wniosku od urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia.

2. Jeżeli organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia nie otrzymał jeszcze informacji pozwalających zamknąć operację TIR ani informacji umożliwiających odzyskanie długu celnego, występuje z wnioskiem o udzielenie informacji do posiadacza karnetu TIR lub, jeżeli w miejscu przeznaczenia lub wyprowadzenia dostępne są wystarczające dane, do urzędu celnego przeznaczenia lub wyprowadzenia w następujących przypadkach:

a) w przypadku gdy urząd celny wyjścia lub wprowadzenia nie otrzyma powiadomienia o przybyciu towarów przed upływem terminu na przedstawienie towarów wyznaczonego zgodnie z art. 276 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

b) w przypadku gdy urząd celny wyjścia lub wprowadzenia nie otrzymał wyników kontroli, o których przekazanie zwrócił się zgodnie z ust. 1;

c) w przypadku gdy urząd celny wyjścia lub wprowadzenia uzyska informacje świadczące o tym, że powiadomienie o przybyciu towarów lub wyniki kontroli zostały wysłane omyłkowo.

3. Organy celne państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia przesyłają wnioski o udzielenie informacji zgodnie z ust. 2 lit. a) w terminie siedmiu dni po upływie terminu określonego w tym ustępie oraz wnioski o udzielenie informacji zgodnie z ust. 2 lit. b) w terminie siedmiu dni po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Jeżeli jednak przed upływem powyższych terminów organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia zostanie poinformowany, że operacja TIR nie została prawidłowo zakończona, lub jeżeli podejrzewa, że operacja TIR nie została prawidłowo zakończona, wysyła taki wniosek niezwłocznie.

4. Odpowiedzi na wnioski złożone zgodnie z ust. 2 wysyła się w terminie 28 dni od daty ich wysłania.

5. Jeżeli po otrzymaniu wniosku przekazanego zgodnie z ust. 2 urząd celny przeznaczenia lub wyprowadzenia nie przekaże informacji wystarczających do tego, by zamknąć operację TIR, organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia zwraca się do posiadacza karnetu TIR z wnioskiem o udzielenie takich informacji najpóźniej w terminie 35 dni od daty wszczęcia postępowania poszukiwawczego.

▼B

Jednakże do czasu wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, ten organ celny zwraca się do posiadacza karnetu TIR z wnioskiem o udzielenie takich informacji najpóźniej w terminie 28 dni od daty wszczęcia postępowania poszukiwawczego.

Posiadacz karnetu TIR odpowiada na taki wniosek w terminie 28 dni od daty jego wysłania. Na wniosek posiadacza karnetu TIR termin ten może zostać przedłużony o kolejne 28 dni.

6. W przypadku przyjęcia karnetu TIR bez elektronicznej wymiany danych zawartych w karnecie TIR na potrzeby operacji TIR zgodnie z ►M1 art. 274 ◄ organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia wszczyna postępowanie poszukiwawcze w celu uzyskania informacji niezbędnych do zamknięcia operacji TIR, jeżeli nie otrzyma dowodu potwierdzającego zakończenie operacji TIR po upływie 2 miesięcy od daty przyjęcia karnetu TIR. Organ taki występuje z wnioskiem o udzielenie stosownych informacji do organu celnego państwa członkowskiego przeznaczenia lub wyprowadzenia. Ten organ celny odpowiada na taki wniosek w terminie 28 dni od daty jego wysłania.

Jeżeli jednak przed upływem tego terminu organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia zostanie poinformowany, że operacja TIR nie została prawidłowo zakończona, lub jeżeli przypuszcza, że operacja TIR nie została prawidłowo zakończona, niezwłocznie wszczyna postępowanie poszukiwawcze.

Organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia wszczyna postępowanie poszukiwawcze również w przypadku, gdy uzyska informacje świadczące o tym, że dowód zakończenia operacji TIR został sfałszowany, a osiągnięcie celów wyznaczonych w ust. 9 wymaga przeprowadzenia postępowania poszukiwawczego.

7. Organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia informuje właściwe stowarzyszenie poręczające o braku możliwości zamknięcia operacji TIR i zwraca się do takiego stowarzyszenia o przedstawienie dowodu potwierdzającego zakończenie operacji TIR. Informacja ta nie stanowi powiadomienia w rozumieniu art. 11 ust. 1 konwencji TIR.

8. Jeżeli w toku postępowania poszukiwawczego, o którym mowa w ust. 1–7, okaże się, że operacja TIR została zakończona prawidłowo, organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia zamyka operację TIR i niezwłocznie informuje o tym stowarzyszenie poręczające i posiadacza karnetu TIR oraz, w stosownych przypadkach, organ celny, który wszczął procedurę odzyskania należności celnych.

9. Jeżeli w toku postępowania poszukiwawczego, o którym mowa w ust. 1–7, okaże się, że operacja TIR nie może zostać zamknięta, organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia ustala, czy powstał dług celny.

Jeżeli powstał dług celny, organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia podejmuje następujące działania:

a) ustala osobę dłużnika;

b) ustala organ celny odpowiedzialny za przekazanie powiadomienia o długu celnym zgodnie z art. 102 ust. 1 kodeksu.

▼B

Artykuł 281

Alternatywny dowód zakończenia operacji TIR

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. Uznaje się, że operacja TIR została zakończona prawidłowo w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 276 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jeżeli posiadacz karnetu TIR lub stowarzyszenie poręczające przedstawi, w sposób zadowalający organ celny państwa członkowskiego wyjścia lub wprowadzenia, jeden z następujących dokumentów identyfikujących towary:

a) poświadczony przez organ celny państwa członkowskiego przeznaczenia lub wyprowadzenia dokument identyfikujący towary i potwierdzający, że zostały one przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia lub że zostały dostarczone upoważnionemu odbiorcy, o którym mowa w art. 230 kodeksu;

b) dokument lub wpis w ewidencji celnej poświadczony przez organ celny państwa członkowskiego, który potwierdza, że towary fizycznie opuściły obszar celny Unii;

c) dokument celny wystawiony w państwie trzecim, w którym towary zostały objęte procedurą celną;

d) dokument wystawiony w państwie trzecim opatrzony pieczęcią lub w inny sposób poświadczony przez organ celny tego państwa i potwierdzający, że towary są uznane za znajdujące się w obrocie w tym państwie.

2. Zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 1, organ, który poświadczył te dokumenty, właściwy organ państwa trzeciego lub organ państwa członkowskiego może przedstawić jako dowód kopie tych dokumentów poświadczone za zgodność z oryginałem.

3. Powiadomienie o przybyciu towarów, o którym mowa w art. 279 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, nie stanowi dowodu potwierdzającego prawidłowe zakończenie operacji TIR.

Artykuł 282

Formalności, których należy dopełnić w odniesieniu do towarów przemieszczanych w ramach operacji TIR i odbieranych przez upoważnionego odbiorcę

(art. 226 ust. 3 lit. b) i art. 227 ust. 2 lit. b) kodeksu)

1. Po przybyciu towarów na miejsce wskazane w pozwoleniu, o którym mowa w art. 230 kodeksu, upoważniony odbiorca:

a) niezwłocznie powiadamia urząd celny przeznaczenia o przybyciu towarów oraz informuje go o wszystkich nieprawidłowościach lub zdarzeniach, które miały miejsce w trakcie transportu;

b) rozładowuje towary dopiero po uzyskaniu zgody urzędu celnego przeznaczenia;

c) po rozładunku niezwłocznie odnotowuje wyniki kontroli i wszystkie inne istotne informacje związane z rozładunkiem w swojej ewidencji;

▼B

d) powiadamia urząd celny przeznaczenia o wynikach kontroli towarów oraz informuje go o wszystkich nieprawidłowościach najpóźniej w ciągu trzech dni od dnia, w którym otrzymał zgodę na rozładunek towarów.

2. Z chwilą otrzymania powiadomienia o przybyciu towarów do siedziby upoważnionego odbiorcy urząd celny przeznaczenia powiadamia urząd celny wyjścia lub wprowadzenia o przybyciu towarów.

3. Z chwilą otrzymania wyników kontroli towarów, o której mowa w ust. 1 lit. d), urząd celny przeznaczenia wysyła wyniki kontroli do urzędu celnego wyjścia lub wprowadzenia najpóźniej w ciągu sześciu dni od dnia dostarczenia towarów upoważnionemu odbiorcy.

4. Na wniosek posiadacza karnetu TIR upoważniony odbiorca wydaje poświadczenie dostarczenia towarów do miejsca określonego w pozwoleniu, o którym mowa w art. 230 kodeksu, i zawierające odniesienie do MRN operacji TIR oraz do karnetu TIR. Poświadczenie nie stanowi dowodu potwierdzającego zakończenie operacji TIR w rozumieniu art. 279 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

5. Upoważniony odbiorca zapewnia przedstawienie karnetu TIR wraz z MRN operacji TIR na potrzeby zakończenia operacji TIR zgodnie z art. 279 ust. 4 niniejszego rozporządzenia w urzędzie celnym przeznaczenia w terminie przewidzianym w pozwoleniu.

6. Uznaje się, że posiadacz karnetu TIR wywiązał się z zobowiązań spoczywających na nim zgodnie z art. 1 lit. o) konwencji TIR, jeżeli przedstawi upoważnionemu odbiorcy w miejscu wskazanym w pozwoleniu karnet TIR wraz z pojazdem drogowym, zespołem pojazdów lub kontenerem i towarami w stanie nienaruszonym.

Podsekcja 3

Przemieszczanie towarów zgodnie z konwencją ATA i konwencją stambulską

Artykuł 283

Zgłaszanie przestępstw lub wykroczeń i nieprawidłowości

(art. 226 ust. 3 lit. c) i art. 227 ust. 2 lit. c) kodeksu)

Koordynujący urząd celny, o którym mowa w art. 166, w państwie członkowskim, w którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie lub w którym doszło do nieprawidłowości w ramach procedury tranzytu ATA lub w związku z tą procedurą, powiadamia posiadacza karnetu ATA i stowarzyszenie poręczające o takim przestępstwie lub wykroczeniu celnym lub o takiej nieprawidłowości w terminie roku od daty upływu ważności karnetu.

Artykuł 284

Alternatywny dowód zakończenia operacji tranzytu ATA

(art. 226 ust. 3 lit. c) i art. 227 ust. 2 lit. c) kodeksu)

1. Operację tranzytu ATA uznaje się za zakończoną prawidłowo z chwilą przedstawienia przez posiadacza karnetu ATA w sposób zadowalający organ celny i w terminie przewidzianym w art. 7 ust. 1 i 2 konwencji ATA, w przypadku gdy karnet został wydany na mocy

▼B

konwencji ATA, lub w art. 9 ust. 1 lit. a) i b) załącznika A do konwencji stambulskiej, w przypadku gdy karnet został wydany na mocy konwencji stambulskiej, jednego z następujących dokumentów identyfikujących towary:

a) dokumentu, o którym mowa w art. 8 konwencji ATA, jeżeli karnet został wydany na mocy konwencji ATA, lub o którym mowa w art. 10 załącznika A do konwencji stambulskiej, jeżeli karnet został wydany na mocy konwencji stambulskiej;

b) poświadczonego przez organ celny dokumentu potwierdzającego przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia lub wyprowadzenia;

c) dokumentu wydanego przez organy celne w państwie trzecim, w którym towary zostały objęte procedurą celną.

2. Zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 1, organ, który poświadczył te dokumenty, może przedstawić jako dowód kopie tych dokumentów poświadczone za zgodność z oryginałem.

▼M4

Podsekcja 4

Przemieszczanie towarów z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302;

_____

Artykuł 286

Dostarczanie formularzy NATO 302 siłom NATO

(art. 226 ust. 3 lit. e) i art. 227 ust. 2 lit. e) kodeksu)

Wyznaczony urząd celny państwa członkowskiego wyjścia dostarcza siłom NATO stacjonującym na terytorium danego państwa formularze NATO 302, które:

a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;

b) zostały opatrzone numerem seryjnym;

c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza NATO 302.

Artykuł 286a

Dostarczanie formularzy UE 302 siłom zbrojnym państw członkowskich

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

Wyznaczony urząd celny państwa członkowskiego wyjścia dostarcza siłom zbrojnym państwa członkowskiego stacjonującym na terytorium danego państwa formularze UE 302, które:

a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;

b) zostały opatrzone numerem seryjnym;

▼M4

c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza UE 302.

Artykuł 287

Przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza NATO 302

(art. 226 ust. 3 lit. e) i art. 227 ust. 2 lit. e) kodeksu)

1. W chwili wysyłki towarów siły NATO podejmują jedną z następujących czynności:

a) przekazują dane zawarte w formularzu NATO 302 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia drogą elektroniczną;

b) wypełniają formularz NATO 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

2. Jeżeli siły NATO przekazały dane zawarte w formularzu NATO 302 drogą elektroniczną zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 294, 296, 304, 306 oraz 314–316 niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli siły NATO podejmą czynności wskazane w ust. 1 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza NATO 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza NATO 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił NATO przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza NATO 302 zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz formularza NATO 302, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Artykuł 287a

Przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza UE 302

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. W chwili wysyłki towarów siły zbrojne państwa członkowskiego podejmują jedną z następujących czynności:

a) przekazują dane zawarte w formularzu UE 302 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia drogą elektroniczną;

b) wypełniają formularz UE 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

▼M4

2. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego przekazały dane zawarte w formularzu UE 302 drogą elektroniczną zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 294, 296, 304, 306 oraz 314–316.

3. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego podejmą czynności wskazane w ust. 1 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza UE 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza UE 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza UE 302 zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz formularza UE 302, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

▼B

Podsekcja 5

Tranzyt towarów przewożonych w ramach systemu pocztowego

Artykuł 288

Przemieszczanie towarów nieunijnych w przesyłkach pocztowych objętych procedurą tranzytu zewnętrznego

(art. 226 ust. 3 lit. f) kodeksu)

Jeżeli towary nieunijne są przemieszczane z zastosowaniem procedury tranzytu zewnętrznego zgodnie z art. 226 ust. 3 lit. f) kodeksu, przesyłka pocztowa i wszystkie dokumenty towarzyszące są opatrzone etykietą określoną w załączniku 72-01.

Artykuł 289

Przemieszczanie przesyłek pocztowych zawierających zarówno towary unijne, jak i towary nieunijne

(art. 226 ust. 3 lit. f) i art. 227 ust. 2 lit. f) kodeksu)

1. Jeżeli przesyłka pocztowa zawiera zarówno towary unijne, jak i towary nieunijne, przesyłka taka i wszystkie dokumenty towarzyszące są opatrzone etykietą określoną w załączniku 72-01.

2. W odniesieniu do towarów unijnych zawartych w przesyłce, o której mowa w ust. 1, potwierdzenie statusu celnego towarów unijnych lub odniesienie do MRN takiego środka dowodowego zostaje przesłane oddzielnie do operatora pocztowego przeznaczenia lub dołączone do przesyłki.

▼B

Jeżeli potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów zostaje przesłane oddzielnie do operatora pocztowego przeznaczenia, taki operator pocztowy przedstawia otrzymane potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w urzędzie celnym przeznaczenia wraz z przesyłką.

Jeżeli potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów lub jego MRN zostają dołączone do przesyłki, fakt ten należy wyraźnie potwierdzić na zewnętrznej stronie paczki.

Artykuł 290

Przemieszczanie przesyłek pocztowych objętych procedurą tranzytu wewnętrznego w szczególnych sytuacjach

(art. 227 ust. 2 lit. f) kodeksu)

1. Jeżeli towary unijne są przemieszczane na obszary objęte szczególnymi systemami podatkowymi, z takich obszarów lub między nimi z zastosowaniem procedury tranzytu wewnętrznego zgodnie z art. 227 ust. 2 lit. f) kodeksu, przesyłka pocztowa i wszystkie dokumenty towarzyszące są opatrzone etykietą określoną w załączniku 72-02.

2. Jeżeli towary unijne są przemieszczane z zastosowaniem procedury tranzytu wewnętrznego zgodnie z art. 227 ust. 2 lit. f) kodeksu z obszaru celnego Unii do państwa wspólnego tranzytu w celu dalszego przekazania na obszar celny Unii, do takich towarów załączane jest potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów uzyskane na jeden ze sposobów wymienionych w art. 199 niniejszego rozporządzenia.

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów przedstawia się w urzędzie celnym w chwili ponownego wprowadzenia na obszar celny Unii.

Sekcja 2

Procedura unijnego tranzytu zewnętrznego i wewnętrznego

Podsekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 291

Operacja tranzytu w szczególnych okolicznościach

▼M1

(art. 6 ust. 3 lit. b), art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

▼B

1. Organ celny przyjmuje zgłoszenie tranzytowe w formie papierowej w przypadku wystąpienia czasowej awarii:

a) elektronicznego systemu tranzytowego;

b) systemu teleinformatycznego wykorzystywanego przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia zgłoszenia do tranzytu unijnego za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych;

c) elektronicznego połączenia między systemem teleinformatycznym wykorzystywanym przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia zgłoszenia do tranzytu unijnego za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych a elektronicznym systemem tranzytowym.

▼B

Przepisy dotyczące stosowania papierowego zgłoszenia tranzytowego są określone w załączniku 72-04.

2. Przyjęcie zgłoszenia tranzytowego w formie papierowej w przypadku wystąpienia czasowej awarii, o której mowa w lit. b) lub c), podlega zatwierdzeniu przez organy celne.

Artykuł 292

Weryfikacja i pomoc administracyjna

(art. 48 kodeksu)

1. Właściwy organ celny może przeprowadzać kontrole po zwolnieniu towarów dotyczące przedstawionych informacji i wszelkich dokumentów, formularzy, pozwoleń lub danych dotyczących operacji tranzytu, aby sprawdzić autentyczność wpisów, wymienionych informacji i przystawionych pieczęci. Tego rodzaju kontrole przeprowadza się w przypadku istnienia wątpliwości co do prawidłowości i autentyczności przedstawionych informacji lub w przypadku podejrzenia nadużycia finansowego. Kontrolę można także przeprowadzić na podstawie analizy ryzyka lub wyrywkowo.

2. Właściwy organ celny otrzymujący wniosek o przeprowadzenie kontroli po zwolnieniu towarów niezwłocznie udziela odpowiedzi.

3. Jeżeli właściwy organ celny państwa członkowskiego wyjścia zwróci się z wnioskiem do właściwego organu celnego o przeprowadzenie kontroli po zwolnieniu towarów dotyczącej informacji związanych z operacją tranzytu unijnego, warunki określone w art. 215 ust. 2 kodeksu, dotyczące zamknięcia procedury tranzytu uznaje się za niespełnione do czasu potwierdzenia autentyczności i prawidłowości danych.

Artykuł 293

Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Jeżeli posiadacz towarów korzysta ze wspólnej procedury tranzytowej, zastosowanie ma ust. 2 niniejszego artykułu i art. 189 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Towary przemieszczane na obszarze celnym Unii uznaje się jednak za objęte procedurą tranzytu unijnego zgodnie z art. 1 ust. 2 Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.

2. Jeżeli zastosowanie mają postanowienia Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej, a towary unijne są przewożone przez co najmniej jedno państwo objęte wspólną procedurą tranzytową, towary te obejmuje się procedurą unijnego tranzytu wewnętrznego, o której mowa w art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu, z wyjątkiem towarów unijnych przewożonych wyłącznie drogą morską lub powietrzną.

Artykuł 294

Przesyłki mieszane

▼M1

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

▼B

Przesyłka może zawierać jednocześnie towary, które mają zostać objęte procedurą unijnego tranzytu zewnętrznego zgodnie z art. 226 kodeksu, oraz towary, które mają zostać objęte procedurą unijnego tranzytu

▼B

wewnętrznego zgodnie z art. 227 kodeksu, pod warunkiem że każda pozycja towarowa jest odpowiednio oznaczona w zgłoszeniu tranzytowym.

Artykuł 295

Zakres

▼M1

(art. 226 ust. 3 lit. a) kodeksu)

▼B

Procedura tranzytu unijnego jest obowiązkowa w następujących przypadkach:

a) jeżeli towary nieunijne przewożone drogą powietrzną zostają załadowane lub przeładowane w unijnym porcie lotniczym;

b) jeżeli przewóz towarów nieunijnych drogą morską dokonywany jest w ramach regularnej linii żeglugowej upoważnionej zgodnie z art. 120 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Podsekcja 2

Formalności w urzędzie celnym wyjścia

Artykuł 296

Zgłoszenie tranzytowe i środek transportu

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Każde zgłoszenie tranzytowe dotyczy wyłącznie towarów objętych procedurą tranzytu unijnego, które są lub mają być przemieszczane z jednego urzędu celnego wyjścia do jednego urzędu celnego przeznaczenia z wykorzystaniem pojedynczego środka transportu w kontenerze lub w paczce.

Jedno zgłoszenie tranzytowe może jednak obejmować towary, które są lub mają być przemieszczane z jednego urzędu celnego wyjścia do jednego urzędu celnego przeznaczenia w więcej niż jednym kontenerze lub w więcej niż jednej paczce, jeżeli takie kontenery lub paczki są ładowane na pojedynczy środek transportu.

2. Do celów niniejszego artykułu za stanowiące pojedynczy środek transportu – pod warunkiem że przewożone na nim towary mają być wysłane jednocześnie – uważa się:

a) pojazd drogowy z jedną lub kilkoma przyczepami lub naczepami;

b) zestaw wagonów kolejowych;

c) zespół statków, które tworzą jedną całość.

3. Jeżeli do celów procedury tranzytu unijnego pojedynczy środek transportu jest wykorzystywany do załadunku towarów w kilku urzędach celnych wyjścia oraz do rozładunku w kilku urzędach celnych przeznaczenia, w odniesieniu do poszczególnych przesyłek składa się odrębne zgłoszenia tranzytowe.

▼B

Artykuł 297

Termin na przedstawienie towarów

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Urząd celny wyjścia wyznacza termin, w którym towary należy przedstawić w urzędzie celnym przeznaczenia, uwzględniając następujące elementy:

a) trasę przewozu;

b) środek transportu;

c) przepisy dotyczące transportu lub inne przepisy, które mogą mieć wpływ na wyznaczenie terminu;

d) wszystkie istotne informacje przekazane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury.

2. Jeżeli termin zostaje wyznaczony przez urząd celny wyjścia, jest on wiążący dla organów celnych państw członkowskich, na których terytorium towary są wprowadzane w ramach operacji tranzytu unijnego, i nie może zostać przez te organy zmieniony.

Artykuł 298

Trasa przewozu w przypadku przemieszczania towarów objętych procedurą tranzytu unijnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Towary objęte procedurą tranzytu unijnego są przemieszczane do urzędu celnego przeznaczenia ekonomicznie uzasadnioną trasą przewozu.

2. Urząd celny wyjścia wyznacza trasę przewozu na potrzeby przemieszczania towarów w ramach procedury tranzytu unijnego, uwzględniając wszystkie istotne informacje przekazane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury, jeżeli przedmiotowy urząd celny lub dana osoba uprawniona do korzystania z procedury uzna to za uzasadnione.

Wyznaczając trasę przewozu, urząd celny wprowadza w elektronicznym systemie tranzytowym przynajmniej wskazanie, przez które państwa członkowskie ma przebiegać tranzyt.

Artykuł 299

Zamknięcie celne jako środek identyfikacyjny

(art. 192, art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Jeżeli towary mają zostać objęte procedurą tranzytu unijnego, urząd celny wyjścia nakłada zamknięcie celne:

a) na przestrzeń ładunkową, jeżeli środek transportu lub kontener uznany jest przez urząd celny wyjścia za odpowiedni do nałożenia zamknięcia celnego;

b) w pozostałych przypadkach – na każde pojedyncze opakowanie.

2. Urząd celny wyjścia rejestruje w elektronicznym systemie tranzytowym liczbę zamknięć celnych oraz indywidualne identyfikatory zamknięć celnych.

▼B

Artykuł 300

Zdatność do nałożenia zamknięcia celnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Urząd celny wyjścia uznaje środek transportu lub kontenery za odpowiednie do nałożenia zamknięcia celnego, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) zamknięcia mogą być nałożone na dany środek transportu lub kontener w sposób prosty i skuteczny;

b) środek transportu lub kontener został tak skonstruowany, że w chwili wyjęcia lub włożenia towarów: pozostają wyraźne ślady po wyjęciu lub włożeniu towarów, zamknięcie celne zostaje naruszone lub pozostają na nim ślady manipulowania lub elektroniczny system monitorowania rejestruje wyjęcie lub włożenie towarów;

c) środek transportu lub kontener nie zawierają żadnych schowków, gdzie mogłyby być ukryte towary;

d) przestrzenie ładunkowe są łatwo dostępne do celów kontroli przeprowadzanej przez organy celne.

2. Za nadające się do nałożenia zamknięcia celnego uznaje się pojazdy drogowe, przyczepy, naczepy i kontenery dopuszczone do przewozu towarów z zastosowaniem zamknięć celnych zgodnie z postanowieniami międzynarodowej umowy, której umawiającą się stroną jest Unia.

Artykuł 301

Charakterystyka zamknięć celnych

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Zamknięcia celne posiadają przynajmniej następujące podstawowe właściwości i spełniają następujące specyfikacje techniczne:

a) podstawowe właściwości zamknięć celnych:

(i) podczas normalnego użytkowania zamknięcia pozostają nienaruszone i bezpiecznie przymocowane;

(ii) zamknięcia są łatwo dostępne do kontroli i rozpoznania;

(iii) zamknięcia są wykonane w taki sposób, aby każda próba ich naruszenia, manipulacji nimi lub ich usunięcia pozostawiała widoczne ślady;

(iv) zamknięcia są przeznaczone do jednokrotnego wykorzystania lub, jeżeli mają być wielokrotnie wykorzystane, wykonane w taki sposób, że można umieścić na nich wyraźny indywidualny znak identyfikacyjny za każdym razem, gdy są ponownie stosowane;

(v) zamknięcia są oznakowane indywidualnym identyfikatorem zamknięcia, który ma charakter stały, jest czytelny i opatrzony niepowtarzalnym numerem;

b) specyfikacje techniczne:

(i) forma i wymiary zamknięć celnych mogą się różnić w zależności od rodzaju zastosowanego zamknięcia celnego, jednakże wymiary umożliwiają łatwe odczytanie znaków identyfikacyjnych;

(ii) znaki identyfikacyjne zamknięć są niemożliwe do sfałszowania i trudne do podrobienia;

▼B

(iii) użyty materiał jest odporny na przypadkowe naruszenie i jednocześnie uniemożliwia ich niezauważalne podrobienie lub ponowne wykorzystanie.

2. Jeżeli zamknięcia zostały poświadczone przez właściwy organ zgodnie z międzynarodową normą ISO nr 17712:2013 „Freight containers – Mechanical Seals" (Kontenery ładunkowe – uszczelnienia mechaniczne), uznaje się, że takie zamknięcia spełniają wymogi określone w ust. 1.

W przypadku transportu kontenerowego w najszerszym możliwym zakresie stosuje się zamknięcia o wysokim poziomie zabezpieczenia.

3. Zamknięcie celne jest opatrzone następującymi oznaczeniami:

a) zwrot „cło" w jednym z języków urzędowych UE lub odpowiadający mu skrót;

b) kod państwa w formie kodu państwa ISO-alfa-2, określający państwo członkowskie, w którym zamknięcie zostało nałożone;

c) państwa członkowskie mogą dodać symbol flagi europejskiej.

Państwa członkowskie mogą w drodze wzajemnego porozumienia podjąć decyzję o stosowaniu wspólnych zabezpieczeń i technologii.

4. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję, jakie rodzaje zamknięć celnych stosuje. Komisja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim.

5. Zawsze, kiedy zamknięcie wymaga usunięcia na potrzeby kontroli celnej, organ celny podejmuje starania, aby ponownie, zgodnie z potrzebami, nałożyć zamknięcie celne o co najmniej równoważnym poziomie zabezpieczenia, i odnotowuje szczegóły tego działania, w tym nowy numer zamknięcia, na dokumentacji przesyłki.

Artykuł 302

Środki identyfikacyjne stanowiące alternatywę dla zamknięcia celnego

(art. 192, art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 299 niniejszego rozporządzenia urząd celny wyjścia może zdecydować, że nie zastosuje zamknięcia wobec towarów objętych procedurą tranzytu unijnego i zamiast tego wykorzysta opis towarów zawarty w zgłoszeniu tranzytowym lub w dokumentach uzupełniających pod warunkiem że taki opis jest na tyle precyzyjny, że umożliwia łatwą identyfikację towarów, i podaje się w nim ilość, charakter oraz wszystkie szczególne cechy towarów, takie jak ich numery seryjne.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 299 niniejszego rozporządzenia i o ile urząd celny wyjścia nie postanowi inaczej, zamknięcia nie nakłada się ani na środek transportu, ani na poszczególne opakowania zawierające towary, jeżeli:

a) towary są przewożone drogą powietrzną i każda przesyłka jest opatrzona etykietą, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego, albo przesyłka stanowi jednostkę załadunkową, na której podany jest numer towarzyszącego lotniczego listu przewozowego;

▼B

b) towary są przewożone koleją, a przedsiębiorstwa kolejowe stosują środki identyfikacyjne;

▼M3

c) towary są przewożone drogą morską, a odniesienie do towarzyszącego konosamentu jest wymienione w elektronicznym dokumencie przewozowym stosowanym jako zgłoszenie celne do objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego, o której mowa w art. 233 ust. 4 lit. e) kodeksu.

▼B

Artykuł 303

Zwolnienie towarów do procedury tranzytu unijnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Zwolnieniu do procedury tranzytu unijnego podlegają wyłącznie te towary, na które nałożono zamknięcie celne zgodnie z art. 299 niniejszego rozporządzenia albo w odniesieniu do których podjęto alternatywne środki identyfikacyjne zgodnie z art. 302 niniejszego rozporządzenia.

2. Z chwilą zwolnienia towarów urząd celny wyjścia przekazuje dane dotyczące operacji tranzytu unijnego:

a) zadeklarowanemu urzędowi celnemu przeznaczenia;

b) każdemu zadeklarowanemu urzędowi celnemu tranzytowemu.

Dane te są oparte na danych pochodzących ze zgłoszenia tranzytowego, które w stosownych przypadkach zostały sprostowane.

3. O zwolnieniu towarów do procedury tranzytu unijnego urząd celny wyjścia powiadamia osobę uprawnioną do korzystania z procedury.

4. Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury urząd celny wyjścia przekazuje tej osobie tranzytowy dokument towarzyszący lub w stosownych przypadkach tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo.

Tranzytowy dokument towarzyszący przekazuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku B-02 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i, w razie konieczności, uzupełnia się go o wykaz pozycji sporządzony na formularzu przedstawionym w załączniku B-03 wspomnianego rozporządzenia delegowanego. Tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo przekazuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku B-04 wspomnianego rozporządzenia delegowanego i uzupełnia się go o tranzytowy wykaz pozycji/bezpieczeństwo na formularzu przedstawionym w załączniku B-05 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

Podsekcja 3

Formalności w ramach procedury tranzytu unijnego

Artykuł 304

Przedstawienie towarów przemieszczanych z zastosowaniem procedury tranzytu unijnego w urzędzie celnym tranzytowym

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. W każdym urzędzie celnym tranzytowym przedstawia się towary wraz z MRN zgłoszenia tranzytowego.

▼B

2. W odniesieniu do przedstawiania MRN zgłoszenia tranzytowego w każdym urzędzie celnym tranzytowym stosuje się art. 184 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

3. Urzędy celne tranzytowe rejestrują przewóz towarów przez granicę na podstawie danych dotyczących operacji tranzytu unijnego, otrzymanych z urzędu celnego wyjścia. Urzędy celne tranzytowe informują o przewozie urząd celny wyjścia.

4. Jeżeli przewozu towarów dokonuje się poprzez inny urząd celny tranzytowy niż urząd zadeklarowany, faktyczny urząd celny tranzytowy zwraca się z wnioskiem do urzędu celnego wyjścia o przekazanie danych dotyczących operacji tranzytu unijnego i informuje tenże urząd o przepływie towarów przez granicę.

5. Urząd celny tranzytowy może przeprowadzić kontrolę towarów. Każdą kontrolę towarów przeprowadza się głównie w oparciu o dane dotyczące operacji tranzytu unijnego, otrzymane z urzędu celnego wyjścia.

6. Ustępy 1–4 nie mają zastosowania do kolejowego transportu towarowego pod warunkiem że urząd celny tranzytowy może zweryfikować przepływ towarów przez granicę za pomocą innych środków. Tego rodzaju weryfikację przeprowadza się wyłącznie w razie potrzeby. Weryfikacja może być przeprowadzana retrospektywnie.

Artykuł 305

Zdarzenia podczas przemieszczania towarów w ramach operacji tranzytu unijnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. W przypadku wystąpienia zdarzenia przewoźnik bez zbędnej zwłoki przedstawia towary wraz z MRN zgłoszenia tranzytowego najbliższemu organowi celnemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się środek transportu, jeżeli:

a) przewoźnik został zmuszony do zmiany trasy przewozu wyznaczonej zgodnie z art. 298 niniejszego rozporządzenia z uwagi na wystąpienie okoliczności od niego niezależnych;

b) podczas operacji transportu nastąpiło naruszenie zamknięć celnych lub doszło do manipulacji przy zamknięciach celnych z przyczyn niezależnych od przewoźnika;

c) pod nadzorem organu celnego dokonuje się przeładunku towarów z jednego środka transportu na drugi;

d) nieuchronne zagrożenie uzasadnia natychmiastowy częściowy lub całkowity rozładunek środka transportu, na który nałożono zamknięcie celne;

e) doszło do zdarzenia, które może mieć wpływ na możliwość wywiązania się osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub przewoźnika z ciążących na nich obowiązków;

f) doszło do zmiany dowolnego elementu stanowiącego pojedynczy środek transportu, o którym mowa w art. 296 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli organ celny w państwie, na którego terytorium znajduje się dany środek transportu, uznaje, że daną operację tranzytu unijnego można kontynuować, organ taki podejmuje dowolne działania, które uznaje za konieczne.

▼B

Taki organ celny rejestruje w elektronicznym systemie tranzytowym istotne informacje dotyczące zdarzeń, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. c), organy celne nie wymagają przedstawienia towarów wraz z MRN zgłoszenia tranzytowego, jeżeli spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:

a) przeładunek towarów odbywa się ze środka transportu, na który nie nałożono zamknięć celnych;

▼C2

b) osoba uprawniona do korzystania z procedury lub przewoźnik działający na rzecz osoby uprawnionej do korzystania z procedury przedstawia istotne informacje dotyczące przekazania organowi celnemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się środek transportu;

▼B

c) organ taki rejestruje istotne informacje w elektronicznym systemie tranzytowym.

4. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. f), przewoźnik może kontynuować operację tranzytu unijnego, jeżeli jeden lub więcej wagonów zostaje usuniętych z zestawu wagonów kolejowych z przyczyn technicznych.

5. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. f), jeżeli ciągnik siodłowy pojazdu drogowego zostaje zmieniony bez zmiany jego przyczep lub naczep, organ celny nie wymaga przedstawienia towarów wraz z MRN zgłoszenia tranzytowego, jeżeli spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:

▼C2

a) osoba uprawniona do korzystania z procedury lub przewoźnik działający na rzecz osoby uprawnionej do korzystania z procedury przedstawia istotne informacje dotyczące zestawu elementów pojazdu drogowego organowi celnemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dany pojazd drogowy;

▼B

b) organ taki rejestruje istotne informacje w elektronicznym systemie tranzytowym.

6. Do czasu wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, przewoźnik dokonuje wymaganych wpisów w tranzytowym dokumencie towarzyszącym lub w tranzytowym dokumencie towarzyszącym/bezpieczeństwo i niezwłocznie po zdarzeniu przedstawia towary wraz z tranzytowym dokumentem towarzyszącym lub tranzytowym dokumentem towarzyszącym/bezpieczeństwo najbliższemu urzędowi celnemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się środek transportu.

W przypadkach, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b), ust. 4 i ust. 5 lit. a) przewoźnik jest zwolniony z obowiązku przedstawienia temu organowi celnemu towarów oraz MRN zgłoszenia tranzytowego.

Odpowiednie informacje dotyczące zdarzeń w trakcie operacji tranzytowych rejestrowane są w elektronicznym systemie tranzytowym przez urząd celny tranzytowy lub urząd celny przeznaczenia.

7. Do czasu wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, nie stosuje się ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu.

▼B

Podsekcja 4

Formalności w urzędzie celnym przeznaczenia

Artykuł 306

Przedstawienie towarów objętych procedurą tranzytu unijnego w urzędzie celnym przeznaczenia

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. W przypadku przybycia towarów objętych procedurą tranzytu unijnego do urzędu celnego przeznaczenia w takim urzędzie celnym przedstawia się:

a) towary;

b) MRN zgłoszenia tranzytowego;

c) wszystkie informacje wymagane przez urząd celny przeznaczenia.

Przedstawienie odbywa się w godzinach pracy urzędu. Na wniosek zainteresowanej osoby urząd celny przeznaczenia może zgodzić się, aby przedstawienie odbyło się poza jego godzinami pracy lub w dowolnym innym miejscu.

▼M1

2. W odniesieniu do przedstawiania MRN zgłoszenia tranzytowego w urzędzie celnym przeznaczenia stosuje się art. 184 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

▼B

3. Jeżeli przedstawienie odbyło się po upływie terminu określonego przez urząd celny wyjścia zgodnie z art. 297 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, uznaje się, że osoba uprawniona do korzystania z procedury dotrzymała tego terminu, jeżeli taka osoba lub przewoźnik udowodni w sposób zadowalający urząd celny przeznaczenia, że opóźnienie nie nastąpiło z jej winy.

4. Procedura tranzytu unijnego może zostać zakończona w urzędzie celnym innym niż urząd zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym. Taki urząd celny uznaje się wówczas za urząd celny przeznaczenia.

5. Na wniosek osoby przedstawiającej towary w urzędzie celnym przeznaczenia urząd ten wydaje poświadczenie odbioru, w którym potwierdza przedstawienie towarów w tym urzędzie celnym i które zawiera odniesienie do MRN zgłoszenia tranzytowego.

Poświadczenia odbioru dokonuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku 72-03, uprzednio wypełnionego przez zainteresowaną osobę.

Poświadczenia odbioru nie można wykorzystać jako alternatywnego dowodu zakończenia procedury tranzytu unijnego w rozumieniu art. 312 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 307

Powiadomienie o przybyciu towarów objętych procedurą tranzytu unijnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Urząd celny przeznaczenia informuje urząd celny wyjścia o przybyciu towarów tego samego dnia, w którym towary i MRN zgłoszenia tranzytowego zostają przedstawione zgodnie z art. 306 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. Jeżeli procedura tranzytu unijnego zostaje zakończona w innym urzędzie celnym niż urząd zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym, urząd celny uznany za urząd celny przeznaczenia zgodnie z art. 306 ust. 4 niniejszego rozporządzenia powiadamia urząd celny wyjścia o przybyciu towarów tego samego dnia, w którym towary i MRN zgłoszenia tranzytowego zostają przedstawione zgodnie z art. 306 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Urząd celny wyjścia powiadamia o przybyciu towarów urząd celny przeznaczenia zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym.

Artykuł 308

Kontrole i wydawanie alternatywnego dowodu

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. W przypadku zakończenia procedury tranzytu unijnego urząd celny przeznaczenia przeprowadza kontrole celne na podstawie danych dotyczących operacji tranzytu unijnego, otrzymanych z urzędu celnego wyjścia.

2. Jeżeli procedura tranzytu unijnego zostaje zakończona, urząd celny przeznaczenia nie wykrył żadnej nieprawidłowości, a osoba uprawniona do korzystania z procedury przedstawiła tranzytowy dokument towarzyszący lub tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo, taki urząd celny poświadcza przedmiotowy dokument na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury w celu zapewnienia alternatywnego dowodu zgodnie z ►M1 art. 312 ◄. ►C3 Poświadczenie polega na przystawieniu pieczęci danego urzędu celnego, złożeniu podpisu przez urzędnika, podaniu daty i następującej adnotacji: ◄

▼C3

„Alternatywny dowód – 99202” („Alternative proof – 99202”).

▼B

Artykuł 309

Przesyłanie wyników kontroli

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Urząd celny przeznaczenia przekazuje wyniki kontroli do urzędu celnego wyjścia najpóźniej w ciągu trzech dni od dnia, w którym towary zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub w innym miejscu zgodnie z art. 306 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W wyjątkowych przypadkach termin ten można przedłużyć do sześciu dni.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy towary otrzymał upoważniony odbiorca, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu, urząd celny wyjścia zostaje powiadomiony najpóźniej w ciągu sześciu dni od dnia, w którym towary zostały dostarczone do upoważnionego odbiorcy.

Jeżeli towary są przewożone koleją i co najmniej jeden wagon został usunięty z zestawu wagonów kolejowych z przyczyn technicznych, o których mowa w art. 305 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, urząd celny wyjścia zostaje powiadomiony najpóźniej w ciągu 12 dni od dnia, w którym przedstawiono pierwszą część towarów.

3. Do czasu wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, nie stosuje się ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu.

▼B

Podsekcja 5

Postępowanie poszukiwawcze i odzyskanie długu celnego

Artykuł 310

Postępowanie poszukiwawcze dotyczące towarów przemieszczanych z zastosowaniem procedury tranzytu unijnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Jeżeli po otrzymaniu powiadomienia o przybyciu towarów urząd celny wyjścia nie otrzymał wyników kontroli w ciągu sześciu dni zgodnie z art. 309 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub z art. 309 ust. 2 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia lub w ciągu dwunastu dni zgodnie z art. 309 ust. 2 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, taki urząd celny niezwłocznie zwraca się z wnioskiem o przedstawienie wyników kontroli do urzędu celnego przeznaczenia, który przesłał powiadomienie o przybyciu towarów.

Urząd celny przeznaczenia przesyła wyniki kontroli niezwłocznie po otrzymaniu wniosku od urzędu celnego wyjścia.

2. Jeżeli organ celny państwa członkowskiego wyjścia nie otrzymał jeszcze informacji umożliwiających zamknięcie procedury tranzytu unijnego lub odzyskanie długu celnego, organ ten zwraca się o przedstawienie takich informacji do osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub, jeżeli wystarczające dane są dostępne w miejscu przeznaczenia, do urzędu celnego przeznaczenia w następujących przypadkach:

a) urząd celny wyjścia nie otrzymał powiadomienia o przybyciu towarów przed upływem terminu na przedstawienie towarów wyznaczonego zgodnie z art. 297 niniejszego rozporządzenia;

b) urząd celny wyjścia nie otrzymał wyników kontroli, których dotyczył wniosek złożony zgodnie z ust. 1;

c) urząd celny wyjścia uzyskał informacje świadczące o tym, że powiadomienie o przybyciu towarów lub wyniki kontroli zostały wysłane omyłkowo.

3. Organy celne państwa członkowskiego wyjścia przesyłają wnioski o udzielenie informacji zgodnie z ust. 2 lit. a) w terminie siedmiu dni po upływie terminu określonego w tym ustępie oraz wnioski o udzielenie informacji zgodnie z ust. 2 lit. b) w terminie siedmiu dni po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Jeżeli jednak przed upływem powyższych terminów organ celny państwa członkowskiego wyjścia zostanie poinformowany, że procedura tranzytu unijnego nie została prawidłowo zakończona, lub jeżeli podejrzewa, że miało to miejsce, organ ten wysyła taki wniosek niezwłocznie.

4. Odpowiedzi na wnioski złożone zgodnie z ust. 2 wysyła się w terminie 28 dni od daty ich wysłania.

5. Jeżeli w odpowiedzi na wniosek wysłany zgodnie z ust. 2 urząd celny przeznaczenia nie przedstawił informacji wystarczających do zamknięcia procedury tranzytu unijnego, organ celny państwa członkowskiego wyjścia wzywa osobę uprawnioną do korzystania z procedury do przedstawienia takich informacji najpóźniej w terminie 35 dni od wszczęcia postępowania poszukiwawczego.

▼B

Jednakże do czasu wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, ten organ celny zwraca się do osoby uprawnionej do korzystania z procedury z wnioskiem o udzielenie takich informacji najpóźniej w terminie 28 dni od daty wszczęcia postępowania poszukiwawczego.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury odpowiada na taki wniosek w terminie 28 dni od daty jego wysłania.

6. Jeżeli informacje przekazane w odpowiedzi osoby uprawnionej do korzystania z procedury zgodnie z ust. 5 nie są wystarczające do zamknięcia procedury tranzytu unijnego, ale organ celny państwa członkowskiego wyjścia uznaje je za wystarczające do kontynuowania postępowania poszukiwawczego, wysyła on niezwłocznie wniosek o udzielenie informacji uzupełniających do właściwego urzędu celnego.

Urząd celny odpowiada na wniosek w terminie 40 dni od daty jego wysłania.

7. Jeżeli w toku postępowania poszukiwawczego, o którym mowa w ust. 1–6, okaże się, że procedura tranzytu unijnego została zakończona prawidłowo, organ celny państwa członkowskiego wyjścia zamyka procedurę tranzytu unijnego i niezwłocznie informuje o tym osobę uprawnioną do korzystania z procedury oraz, w stosownych przypadkach, każdy organ celny, który mógł wszcząć procedurę odzyskania należności celnych.

8. Jeżeli w toku postępowania poszukiwawczego, o którym mowa w ust. 1–6, okaże się, że procedura tranzytu unijnego nie może zostać zamknięta, organ celny państwa członkowskiego wyjścia ustala, czy powstał dług celny.

Jeżeli powstał dług celny, organ celny państwa członkowskiego wyjścia podejmuje następujące działania:

a) ustala osobę dłużnika;

b) ustala organ celny odpowiedzialny za przekazanie powiadomienia o długu celnym zgodnie z art. 102 ust. 1 kodeksu.

Artykuł 311

Wniosek o przeniesienie odzyskania długu celnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Jeśli w toku postępowania poszukiwawczego i przed upływem terminu, o którym mowa w art. 77 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, organ celny państwa członkowskiego wyjścia uzyska dowód potwierdzający, że miejsce, w którym miały miejsce zdarzenia, które doprowadziły do powstania długu celnego, znajduje się w innym państwie członkowskim, organ ten niezwłocznie, i w każdym wypadku w tym terminie wysyła wszystkie dostępne informacje organowi celnemu właściwemu dla tego miejsca.

2. Organ celny właściwy dla tego miejsca potwierdza odbiór informacji i powiadamia organ celny państwa członkowskiego wyjścia,

▼B

czy odpowiada za odzyskanie należności celnych. Jeżeli organ celny państwa członkowskiego wyjścia nie otrzyma tych informacji w ciągu 28 dni, niezwłocznie wznawia postępowanie poszukiwawcze lub rozpoczyna odzyskiwanie należności celnych.

▼M3

3. W przypadku otrzymania przez organ celny państwa członkowskiego zaangażowanego w operację tranzytową dowodu, przed upływem terminu, o którym mowa w art. 77 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, że miejsce zdarzenia, w którym powstał dług celny, znajduje się na jego terytorium, organ ten niezwłocznie, a w każdym razie w tym terminie, wysyła należycie uzasadniony wniosek do organu celnego państwa członkowskiego wyjścia o przekazanie obowiązku rozpoczęcia odzyskiwania należności celnych.

4. Organ celny państwa członkowskiego wyjścia potwierdza otrzymanie wniosku złożonego zgodnie z ust. 3 i informuje wzywający organ celny, w terminie 28 dni od daty wysłania wniosku, czy przyjmuje wniosek i przekazuje organowi wnioskującemu obowiązek rozpoczęcia odzyskania należności celnych.

▼B

Artykuł 312

Alternatywny dowód na zakończenie procedury tranzytu unijnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Uznaje się, że procedura tranzytu unijnego została zakończona prawidłowo, jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury przedstawi, w sposób zadowalający organ celny państwa członkowskiego wyjścia, jeden z następujących dokumentów identyfikujących towary:

a) dokument poświadczony przez organ celny państwa członkowskiego przeznaczenia, w którym to dokumencie towary są określone i który potwierdza, że zostały one przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia lub dostarczone upoważnionemu odbiorcy, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu;

b) dokument lub wpis w ewidencji celnej poświadczony przez organ celny państwa członkowskiego, który potwierdza, że towary fizycznie opuściły obszar celny Unii;

c) dokument celny wystawiony w państwie trzecim, w którym towary zostały objęte procedurą celną;

d) dokument wystawiony w państwie trzecim opatrzony pieczęcią lub w inny sposób poświadczony przez organ celny tego państwa i potwierdzający, że towary są uznane za znajdujące się w obrocie w tym państwie.

2. Zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 1, organ, który poświadczył te dokumenty, właściwy organ państwa trzeciego lub organ państwa członkowskiego może przedstawić jako dowód kopie tych dokumentów poświadczone za zgodność z oryginałem.

▼B

3. Powiadomienie o przybyciu towarów, o którym mowa w ►M1 art. 307 ◄, nie stanowi dowodu potwierdzającego prawidłowe zakończenie procedury tranzytu unijnego.

Podsekcja 6

Uproszczenia stosowane w przypadku procedury tranzytu unijnego

Artykuł 313

Zasięg terytorialny uproszczeń

▼M1

(art. 233 ust. 4 lit. a), b), c) i e) kodeksu)

▼B

1. Uproszczenia, o których mowa w art. 233 ust. 4 lit. a) i c) kodeksu, stosuje się tylko do operacji tranzytu unijnego rozpoczynających się w państwie członkowskim, w którym wydane zostało pozwolenie na zastosowanie uproszczeń.

2. Uproszczenie, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu, stosuje się tylko do operacji tranzytu unijnego kończących się w państwie członkowskim, w którym wydane zostało pozwolenie na zastosowanie uproszczenia.

3. Uproszczenie, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. e) kodeksu, stosuje się w państwach członkowskich, wymienionych w pozwoleniu na zastosowanie uproszczenia.

Artykuł 314

Objęcie towarów procedurą tranzytu unijnego przez upoważnionego nadawcę

(art. 233 ust. 4 lit. a) kodeksu)

1. Jeżeli upoważniony nadawca zamierza objąć towary procedurą tranzytu unijnego, składa zgłoszenie tranzytowe w urzędzie celnym wyjścia. Upoważniony nadawca nie może rozpocząć procedury tranzytu unijnego przed upływem terminu określonego w pozwoleniu, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. a) kodeksu.

2. Upoważniony nadawca wprowadza następujące informacje do elektronicznego systemu tranzytowego:

a) trasę przewozu, jeżeli została ona wyznaczona zgodnie z ►M1 art. 298 ◄;

b) termin określony zgodnie z art. 297 niniejszego rozporządzenia, w którym towary przedstawia się w urzędzie celnym przeznaczenia;

c) liczbę i w stosownych przypadkach indywidualne identyfikatory zamknięć celnych.

3. Upoważniony nadawca może wydrukować tranzytowy dokument towarzyszący lub tranzytowy dokument towarzyszący/bezpieczeństwo dopiero po otrzymaniu powiadomienia o zwolnieniu towarów do procedury tranzytu unijnego od urzędu celnego wyjścia. Jednak do czasu

▼B

wdrożenia aktualizacji nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE, upoważniony nadawca drukuje te dokumenty.

Artykuł 315

Formalności w przypadku towarów przemieszczanych z zastosowaniem procedury tranzytu unijnego, dostarczanych do upoważnionego odbiorcy

(art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu)

1. Po przybyciu towarów w miejsce określone w pozwoleniu, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu, upoważniony odbiorca:

a) niezwłocznie powiadamia urząd celny przeznaczenia o przybyciu towarów oraz informuje go o wszystkich nieprawidłowościach lub zdarzeniach, które miały miejsce w trakcie transportu;

b) rozładowuje towary dopiero po uzyskaniu zgody urzędu celnego przeznaczenia;

c) po rozładunku niezwłocznie odnotowuje wyniki kontroli i wszystkie inne istotne informacje związane z rozładunkiem w swojej ewidencji;

d) powiadamia urząd celny przeznaczenia o wynikach kontroli towarów oraz informuje go o wszystkich nieprawidłowościach najpóźniej w ciągu trzech dni od dnia, w którym otrzymał zgodę na rozładunek towarów.

2. Z chwilą otrzymania powiadomienia o przybyciu towarów do siedziby upoważnionego odbiorcy urząd celny przeznaczenia powiadamia urząd celny wyjścia o przybyciu towarów.

3. Z chwilą otrzymania wyników kontroli towarów, o której mowa w ust. 1 lit. d), urząd celny przeznaczenia wysyła wyniki kontroli do urzędu celnego wyjścia najpóźniej w ciągu sześciu dni od dnia dostarczenia towarów upoważnionemu odbiorcy.

Artykuł 316

Zakończenie procedury tranzytu unijnego w przypadku towarów dostarczonych do upoważnionego odbiorcy

(art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu)

1. Uznaje się, że osoba uprawniona do korzystania z procedury spełniła swoje obowiązki i procedura tranzytu została zakończona zgodnie z art. 233 ust. 2 kodeksu, jeżeli towary zostały przedstawione w nienaruszonym stanie upoważnionemu odbiorcy zgodnie z art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu w miejscu wskazanym w pozwoleniu w terminie określonym zgodnie z art. 297 ust.1 niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. Na wniosek przewoźnika upoważniony odbiorca wydaje poświadczenie dostarczenia towarów do miejsca określonego w pozwoleniu, o którym mowa w art. 233 ust. 4 lit. b) kodeksu, i zawierające odniesienie do MRN operacji tranzytu unijnego. Poświadczenie przekazuje się z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku 72-03.

Artykuł 317

Formalności związane ze stosowaniem specjalnego rodzaju zamknięć celnych

(art. 233 ust. 4 lit. c) kodeksu)

1. Specjalnego rodzaju zamknięcia celne spełniają wymogi określone w art. 301 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli zamknięcia zostały poświadczone przez właściwy organ zgodnie z międzynarodową normą ISO nr 17712:2013 „Freight containers – Mechanical Seals" (Kontenery ładunkowe – uszczelnienia mechaniczne), uznaje się, że takie zamknięcia spełniają te wymogi.

W przypadku transportu kontenerowego w najszerszym możliwym zakresie stosuje się zamknięcia o wysokim poziomie zabezpieczenia.

2. Specjalnego rodzaju zamknięcie celne posiada jedno z następujących oznaczeń:

a) imię i nazwisko osoby upoważnionej do jego stosowania zgodnie z art. 233 ust. 4 lit. c) kodeksu;

b) odpowiedni skrót lub kod, na którego podstawie organ celny państwa członkowskiego wyjścia może zidentyfikować daną osobę.

3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury podaje w zgłoszeniu tranzytowym liczbę specjalnego rodzaju zamknięć celnych oraz indywidualne identyfikatory tych zamknięć i nakłada zamknięcia celne nie później niż z chwilą zwolnienia towarów do procedury tranzytu unijnego.

Artykuł 318

Dozór celny związany ze stosowaniem specjalnego rodzaju zamknięć celnych

(art. 233 ust. 4 lit. c) kodeksu)

Organ celny wykonuje następujące czynności:

a) powiadamia Komisję i organy celne pozostałych państw członkowskich o stosowanych specjalnego rodzaju zamknięciach celnych oraz o specjalnego rodzaju zamknięciach celnych, których postanowił nie zatwierdzać z powodu nieprawidłowości lub braków technicznych;

b) dokonuje przeglądu zatwierdzonych przez siebie i stosowanych specjalnego rodzaju zamknięć celnych, w przypadku gdy zostanie poinformowany o tym, że inny organ postanowił nie zatwierdzać danego specjalnego rodzaju zamknięcia celnego;

▼B

c) przeprowadza wzajemne konsultacje mające na celu wydanie wspólnej oceny;

d) monitoruje stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć celnych przez osoby upoważnione zgodnie z art. 197 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

W stosownych przypadkach Komisja i państwa członkowskie mogą w drodze wzajemnego porozumienia ustanowić wspólny system numeracji, określić stosowanie wspólnych zabezpieczeń i technologii.

Artykuł 319

Konsultacja poprzedzająca udzielenie pozwolenia na stosowanie elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia tranzytowego w transporcie lotniczym lub transporcie morskim

(art. 22 kodeksu)

Po zbadaniu, czy spełnione zostały warunki udzielenia pozwolenia określone odpowiednio w art. 191 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i w art. 199 tego rozporządzenia delegowanego w odniesieniu do transportu lotniczego lub warunki określone w art. 200 tego rozporządzenia delegowanego w odniesieniu do transportu morskiego, organ celny właściwy do wydania decyzji konsultuje się z organem celnym w portach lotniczych wyjścia i przeznaczenia w przypadku transportu lotniczego lub z organem celnym w portach morskich wyjścia i przeznaczenia w przypadku transportu morskiego.

Termin na przeprowadzenie konsultacji wynosi 45 dni od przekazania, o którym mowa w ►M1 art. 14 ◄, przez organ celny właściwy do wydania decyzji informacji o warunkach i kryteriach, które powinien zbadać organ celny, z którym się skonsultowano.

Artykuł 320

Formalności związane ze stosowaniem elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia tranzytowego w transporcie lotniczym lub transporcie morskim

(art. 233 ust. 4 lit. e) kodeksu)

1. Towary zwalnia się do procedury tranzytu unijnego po udostępnieniu danych zawartych w elektronicznym dokumencie przewozowym urzędowi celnemu wyjścia w porcie lotniczym w przypadku transportu lotniczego lub urzędowi celnemu wyjścia w porcie morskim w przypadku transportu morskiego zgodnie ze środkiem transportu wskazanym w pozwoleniu.

2. Jeżeli towary mają zostać objęte procedurą tranzytu unijnego, osoba uprawniona do korzystania z procedury podaje właściwe kody przy wszystkich pozycjach w elektronicznym dokumencie przewozowym.

3. Procedura tranzytu unijnego kończy się w chwili przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia w porcie lotniczym w przypadku transportu lotniczego lub w urzędzie celnym przeznaczenia w porcie morskim w przypadku transportu morskiego oraz po udostępnieniu danych zawartych w elektronicznym dokumencie przewozowym temu urzędowi celnemu zgodnie ze środkiem transportu wskazanym w pozwoleniu.

▼B

4. Osoba uprawniona do korzystania z procedury powiadamia niezwłocznie urząd celny wyjścia i urząd celny przeznaczenia o wszystkich naruszeniach przepisów i nieprawidłowościach.

5. Procedurę tranzytu unijnego uznaje się za zamkniętą, chyba że organy celne otrzymały informacje lub stwierdziły, że procedura nie została prawidłowo zakończona.

Podsekcja 7

Towary przesyłane stałym transportem przesyłowym

Artykuł 321

Transport stałym transportem przesyłowym i funkcjonowanie procedury tranzytu unijnego

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. Jeżeli towary przesyłane stałym transportem przesyłowym są wprowadzane na obszar celny Unii z wykorzystaniem takiego transportu, towary te uznaje się za objęte procedurą tranzytu unijnego w chwili wprowadzenia ich na ten obszar.

2. Jeżeli towary znajdują się już na obszarze celnym Unii i są przesyłane stałym transportem przesyłowym, towary te uznaje się za objęte procedurą tranzytu unijnego w chwili umieszczenia w stałym transporcie przesyłowym.

3. Do celów procedury tranzytu unijnego, jeżeli towary są przesyłane stałym transportem przesyłowym, osobą uprawnioną do korzystania z procedury jest operator stałego transportu przesyłowego mający siedzibę w państwie członkowskim, przez którego terytorium towary są wprowadzane na obszar celny Unii, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, lub operator stałego transportu przesyłowego w państwie członkowskim, w którym rozpoczyna się przesył, w przypadku, o którym mowa w ust. 2.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury i organ celny uzgadniają metody dozoru celnego nad przewożonymi towarami.

4. Do celów art. 233 ust. 3 kodeksu za przewoźnika uznaje się operatora stałego transportu przesyłowego mającego siedzibę w państwie członkowskim, przez którego terytorium towary są przesyłane stałym transportem przesyłowym.

▼M4

5. Procedurę tranzytu unijnego uznaje się za zakończoną:

a) w chwili dokonania odpowiedniego wpisu w ewidencji handlowej odbiorcy lub

b) gdy operator stałego transportu przesyłowego poświadczył, że towary przesyłane stałym transportem przesyłowym:

(i) zostały dostarczone do zakładu odbiorcy;

▼M4

(ii) zostały przyjęte do systemu dystrybucyjnego odbiorcy; lub

(iii) opuściły obszar celny Unii.

6. Od momentu zakończenia procedury tranzytu unijnego zgodnie z ust. 5 lit. a) lub lit. b) ppkt (i) lub (ii) towary nieunijne uznaje się za czasowo składowane.

▼B

ROZDZIAŁ 4

Szczególne przeznaczenie

Sekcja 1

Odprawa czasowa

Artykuł 322

Zamknięcie procedury odprawy czasowej w przypadkach dotyczących środków transportu kolejowego, palet i kontenerów

(art. 215 kodeksu)

1. W odniesieniu do środków transportu kolejowego wykorzystywanych wspólnie na mocy umowy między przewoźnikami z Unii i spoza Unii świadczącymi usługi w zakresie transportu kolejowego procedura odprawy czasowej może zostać zamknięta, gdy środki transportu kolejowego tego samego rodzaju lub tej samej wartości, jak te oddane do dyspozycji osoby mającej siedzibę na obszarze celnym Unii, są wywożone lub powrotnie wywożone.

2. W odniesieniu do palet procedura odprawy czasowej może zostać zamknięta, gdy palety tego samego rodzaju lub tej samej wartości, jak te objęte procedurą, są wywożone lub powrotnie wywożone.

▼C2

3. W odniesieniu do kontenerów, zgodnie z Konwencją w sprawie regulacji celnych dotyczących kontenerów pool używanych w przewozie międzynarodowym ([1]), procedura odprawy czasowej zostaje zamknięta, gdy kontenery tego samego rodzaju lub tej samej wartości, jak kontenery objęte procedurą, są wywożone lub powrotnie wywożone.

▼B

Artykuł 323

Specjalne zamknięcie procedury w odniesieniu do towarów przeznaczonych na imprezy publiczne lub do sprzedaży

(art. 215 kodeksu)

Do celów zamknięcia procedury odprawy czasowej w odniesieniu do towarów określonych w art. 234 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, z wyjątkiem towarów określonych w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE, ich konsumpcję, zniszczenie lub bezpłatne rozdanie wśród publiczności podczas imprezy uważa się za powrotny wywóz, o ile ich ilość odpowiada charakterowi imprezy, liczbie gości i zakresowi uczestnictwa osoby uprawnionej do korzystania z procedury w tej imprezie.

([1]) Dz.U. L 91 z 22.4.1995, s. 46.

▼M4

Artykuł 323a

Specjalne zamknięcie procedury w odniesieniu do towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych

(art. 215 kodeksu)

Do celów zamknięcia procedury odprawy czasowej w odniesieniu do towarów określonych w art. 235a rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ich konsumpcję lub zniszczenie uważa się za powrotny wywóz, o ile ilość, która została poddana konsumpcji lub uległa zniszczeniu, odpowiada charakterowi działań wojskowych.

▼B

ROZDZIAŁ 5

Przetwarzanie

Uszlachetnianie czynne

Artykuł 324

Szczególne przypadki zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego IM/EX

(art. 215 kodeksu)

1. Do celów zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego IM/EX za powrotny wywóz uważa się następujące przypadki:

▼C2

a) dostarczenie produktów przetworzonych osobom uprawnionym do zwolnienia z należności celnych przywozowych na mocy Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. lub Konwencji nowojorskiej o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r., o których mowa w art. 128 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ([1]);

▼B

b) dostarczenie produktów przetworzonych siłom zbrojnym innych państw stacjonujących na obszarze państwa członkowskiego, jeżeli to państwo członkowskie udziela specjalnego zwolnienia z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 131 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;

c) dostarczenie statku powietrznego;

d) dostarczenie statku kosmicznego i jego wyposażenia;

▼M3

e) dostarczenie głównych produktów przetworzonych, których stawka należności celnych przywozowych *erga omnes* jest „bez cła” lub dla których wystawiono autoryzowane poświadczenie produkcji/obsługi na formularzu 1 EASA lub równoważne świadectwo, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2018/581 ([2]);

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

([2]) Rozporządzenie Rady (UE) 2018/581 z dnia 16 kwietnia 2018 r. w sprawie tymczasowego zawieszenia autonomicznych ceł wspólnej taryfy celnej na niektóre towary przeznaczone do zamontowania lub wykorzystania w statkach powietrznych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1147/2002 (Dz.U. L 98 z 18.4.2018, s. 1).

▼B

f) utylizacja, zgodnie ze stosownymi przepisami, wtórnych produktów przetworzonych, których zniszczenie pod dozorem celnym jest zabronione z przyczyn ekologicznych.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania:

a) w przypadku gdy towary nieunijne objęte procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX podlegałyby środkowi polityki rolnej lub handlowej, tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia zezwoleń, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu;

▼M4

Ust. 1 ma jednak zastosowanie w przypadkach, gdy towary nieunijne objęte procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX podlegałyby uprzedniemu nadzorowi unijnemu, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, pod warunkiem że posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego IM/EX dostarczy dane zgodnie z odpowiednim środkiem nadzoru;

▼B

b) w przypadku gdyby powstał dług celny zgodnie z art. 78 ust. 1 kodeksu w odniesieniu do towarów niepochodzących objętych procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX, jeżeli posiadacz pozwolenia zamierza powrotnie wywieźć przetworzone produkty.

3. W przypadku ust. 1 lit. c) kontrolny urząd celny zezwala na zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego IM/EX, kiedy towary objęte procedurą zostaną po raz pierwszy użyte do wytworzenia, naprawy, w tym konserwacji, modyfikacji lub przebudowy statku powietrznego lub jego części, pod warunkiem że ewidencja osoby uprawnionej do korzystania z procedury umożliwia zweryfikowanie, że procedura jest stosowana i prowadzona w sposób prawidłowy.

4. W przypadku ust. 1 lit. d) kontrolny urząd celny zezwala na zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego IM/EX, kiedy towary objęte procedurą zostaną po raz pierwszy użyte do wytworzenia, naprawy, w tym konserwacji, modyfikacji lub przebudowy satelitów, ich rakiet nośnych i wyposażenia stacji naziemnych oraz ich części, które są integralną częścią systemów, pod warunkiem że ewidencja osoby uprawnionej do korzystania z procedury umożliwia zweryfikowanie, że procedura jest stosowana i prowadzona w sposób prawidłowy.

5. W przypadku ust. 1 lit. e) kontrolny urząd celny zezwala na zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego IM/EX, kiedy towary objęte procedurą zostaną po raz pierwszy użyte w procesach przetwarzania związanych z dostarczonymi produktami przetworzonymi lub ich częściami, pod warunkiem że ewidencja osoby uprawnionej do korzystania z procedury umożliwia zweryfikowanie, że procedura jest stosowana i prowadzona w sposób prawidłowy.

6. W przypadku ust. 1 lit. f) osoba uprawniona do korzystania z procedury uszlachetniania czynnego wykazuje, że zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego IM/EX zgodnie z normalnymi zasadami jest niemożliwe albo nieopłacalne ekonomicznie.

▼B

Artykuł 325

Produkty przetworzone lub towary uznane za dopuszczone do obrotu

(art. 215 kodeksu)

1. W przypadku gdy w pozwoleniu na uszlachetnianie czynne IM/EX określono, że produkty przetworzone lub towary objęte procedurą uznaje się za dopuszczone do obrotu, jeżeli w chwili upływu terminu zamknięcia nie zostały one objęte kolejną procedurą celną ani powrotnie wywiezione, zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu uznaje się za złożone i przyjęte, a zwolnienie za przyznane w dniu upłynięcia terminu zamknięcia.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, produkty lub towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX stają się towarami unijnymi w chwili wprowadzenia na rynek.

TYTUŁ VIII

TOWARY WYPROWADZANE Z OBSZARU CELNEGO UNII

ROZDZIAŁ 1

Formalności przed wyprowadzeniem towarów

Artykuł 326

System teleinformatyczny na potrzeby wyprowadzania

(art. 16 ust. 1 kodeksu)

Do przetwarzania i wymiany informacji dotyczących wyprowadzania towarów z obszaru celnego Unii wykorzystuje się system teleinformatyczny ustanowiony zgodnie z art. 16 ust. 1 kodeksu.

Ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się od dnia wdrożenia automatycznego systemu eksportu w ramach UKC, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/255/UE.

Artykuł 327

Towary nieobjęte deklaracją poprzedzającą wyprowadzenie

(art. 267 kodeksu)

W przypadku stwierdzenia, że towary przeznaczone do wyprowadzenia z obszaru celnego Unii nie są objęte deklaracją poprzedzającą wyprowadzenie, oraz z wyjątkiem sytuacji zwolnienia z obowiązku złożenia takiej deklaracji wyprowadzenie towarów odbywa się pod warunkiem złożenia takiej deklaracji.

Artykuł 328

Analiza ryzyka

(art. 264 kodeksu)

1. Przed zwolnieniem towarów należy przeprowadzić analizę ryzyka w terminie, który odpowiada okresowi między końcem terminu złożenia

▼B

deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie określonym w art. 244 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 a odpowiednio załadunkiem lub wyprowadzeniem towarów.

2. Jeżeli zastosowanie ma zwolnienie z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie zgodnie z art. 245 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 po przedstawieniu towarów przeprowadza się analizę ryzyka na podstawie zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu obejmującego te towary lub – w przypadku gdy dokument taki nie jest dostępny – na podstawie wszelkich innych dostępnych informacji dotyczących tych towarów.

ROZDZIAŁ 2

Formalności przy wyprowadzaniu towarów

Artykuł 329

Określenie urzędu celnego wyprowadzenia

(art. 159 ust. 3 kodeksu)

1. Z wyjątkiem przypadków, w których zastosowanie mają ust. 2 i 7, urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny właściwy dla miejsca, z którego towary opuszczają obszar celny Unii do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza tym obszarem.

2. W przypadku towarów opuszczających obszar celny Unii stałym transportem przesyłowym urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny wywozu.

▼M3

3. Jeżeli towary są ładowane w porcie morskim na statek, który nie jest przydzielony do obsługi regularnej linii żeglugowej, o której mowa w art. 120 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, na którym zostaną przewiezione do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza obszarem celnym Unii, urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny właściwy dla miejsca załadunku towarów na taki statek.

4. Jeżeli ust. 3 nie ma zastosowania, a towary zostają załadowane na statek lub statek powietrzny bez późniejszego przeładunku w celu przewozu do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza obszarem celnym Unii drogą morską lub powietrzną, urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny właściwy dla miejsca załadunku towarów na taki statek lub statek powietrzny.

▼B

5. Jeżeli po zwolnieniu do wywozu towary obejmuje się procedurą tranzytu zewnętrznego, urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny wyjścia właściwy dla operacji tranzytu.

6. Jeżeli po zwolnieniu do wywozu towary obejmuje się procedurą tranzytu inną niż procedura tranzytu zewnętrznego, urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny wyjścia właściwy dla operacji tranzytu, pod warunkiem że spełniony został jeden z następujących warunków:

a) urząd celny przeznaczenia właściwy dla operacji tranzytu znajduje się w państwie objętym wspólną procedurą tranzytową;

b) urząd celny przeznaczenia właściwy dla operacji tranzytu znajduje się na granicy obszaru celnego Unii, a towary są wyprowadzane z tego obszaru celnego po przetransportowaniu przez państwo lub terytorium znajdujące się poza obszarem celnym Unii.

▼B

7. Na wniosek zgłaszającego urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny właściwy dla miejsca, w którym towary są przejmowane w ramach jednolitej umowy przewozu w celu transportu z obszaru celnego Unii przez przedsiębiorstwa kolejowe, operatorów pocztowych, przedsiębiorstwa lotnicze lub przedsiębiorstwa żeglugowe, pod warunkiem że towary mają opuścić obszar celny Unii koleją, pocztą, drogą powietrzną lub morską.

▼M3

7 a. Najpóźniej począwszy od daty wdrożenia automatycznego systemu eksportu (AES), o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, nie stosuje się ust. 6 i 7 w przypadku wywozu towarów unijnych należących do jednej z kategorii wymienionych w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE.

Najpóźniej począwszy od daty wdrożenia automatycznego systemu eksportu (AES), o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, nie stosuje się ust. 7 w przypadku powrotnego wywozu towarów nieunijnych.

▼M1

_____

▼B

9. Jeżeli powiadomienie o powrotnym wywozie ma zostać złożone zgodnie z art. 274 ust. 1 kodeksu, urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny właściwy dla miejsca, w którym towary znajdują się w wolnym obszarze celnym lub są czasowo składowane.

Artykuł 330

Wymiana informacji między urzędem celnym wywozu a urzędem celnym wyprowadzenia

(art. 267 ust. 1 kodeksu)

Z wyjątkiem przypadków, w których zgłoszenie celne ma formę wpisu do rejestru zgłaszającego zgodnie z art. 182 kodeksu, z chwilą zwolnienia towarów urząd celny wywozu przekazuje dane zawarte w zgłoszeniu wywozowym zadeklarowanemu urzędowi celnemu wyprowadzenia. Dane te są oparte na danych pochodzących ze zgłoszenia wywozowego, z uwzględnieniem jego ewentualnych sprostowań..

Artykuł 331

Przedstawienie towarów w urzędzie celnym wyprowadzenia

(art. 267 kodeksu)

1. Przy przedstawianiu towarów w urzędzie celnym wyprowadzenia osoba odpowiedzialna za przedstawienie towarów:

a) wskazuje MRN zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu;

b) informuje o wszelkich rozbieżnościach między towarami zgłoszonymi i zwolnionymi do wywozu a towarami przedstawianymi, w tym o przypadkach, w których towary zostały przepakowane lub załadowane do kontenerów przed ich przedstawieniem w urzędzie celnym wyprowadzenia;

c) jeżeli przedstawiana jest tylko część towarów objętych zgłoszeniem wywozowym lub zgłoszeniem do powrotnego wywozu, osoba przedstawiająca towary wskazuje również ilość towarów faktycznie przedstawionych.

▼B

Jeżeli towary te są przedstawiane w paczkach lub w kontenerach, osoba przedstawiająca podaje liczbę paczek i, w przypadku kontenerów, numery identyfikacyjne kontenerów.

►M1 2. ◄ Towary zgłoszone do wywozu lub do powrotnego wywozu można przedstawić w urzędzie celnym wyprowadzenia innym niż urząd zadeklarowany w zgłoszeniu wywozowym lub zgłoszeniu do powrotnego wywozu. Jeżeli faktyczny urząd celny wyprowadzenia znajduje się w innym państwie członkowskim niż urząd pierwotnie zadeklarowany, ten urząd celny zwraca się do urzędu celnego wywozu z wnioskiem o przedstawienie danych zawartych w zgłoszeniu wywozowym lub zgłoszeniu do powrotnego wywozu.

▼M4

3. Jeżeli towary przesyłane stałym transportem przesyłowym są wyprowadzane z obszaru celnego Unii z wykorzystaniem takiego transportu, towary te uznaje się za przedstawione organom celnym w chwili umieszczenia ich w stałym transporcie przesyłowym.

▼B

Artykuł 332

Formalności przy wyprowadzaniu towarów

(art. 267 kodeksu)

1. Jeżeli towary przeznaczone do wyprowadzenia z obszaru celnego Unii podlegają kontrolom celnym, urząd celny wyprowadzenia przeprowadza rewizję towarów na podstawie informacji otrzymanych od urzędu celnego wywozu.

2. Jeżeli osoba przedstawiająca towary wskaże – lub urząd celny wyprowadzenia stwierdzi – że podczas przedstawiania towarów w urzędzie celnym wyprowadzenia brakuje niektórych towarów zgłoszonych do wywozu, powrotnego wywozu lub uszlachetniania biernego, dany urząd celny informuje urząd celny wywozu o brakujących towarach.

3. Jeżeli osoba przedstawiająca towary wskaże – lub urząd celny wyprowadzenia stwierdzi – że liczba niektórych towarów przedstawianych w urzędzie celnym wyprowadzenia jest wyższa niż liczba towarów zgłoszonych do wywozu, powrotnego wywozu lub uszlachetniania biernego, dany urząd celny odmawia wyprowadzenia nadwyżki towarów do czasu złożenia zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu w odniesieniu do tych towarów. Zgłoszenie wywozowe lub zgłoszenie do powrotnego wywozu można złożyć w urzędzie celnym wyprowadzenia.

4. Jeżeli osoba przedstawiająca towary wskaże – lub urząd celny wyprowadzenia stwierdzi – że występuje rozbieżność między właściwościami towarów zgłoszonych do wywozu, powrotnego wywozu lub uszlachetniania biernego a właściwościami towarów przedstawionych urzędowi celnemu wyprowadzenia, urząd celny wyprowadzenia odmawia wyprowadzenia tych towarów do czasu złożenia zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu w odniesieniu do tych towarów i powiadamia o tym urząd celny wywozu. Zgłoszenie wywozowe lub zgłoszenie do powrotnego wywozu można złożyć w urzędzie celnym wyprowadzenia.

5. Przewoźnik powiadamia o wyprowadzeniu towarów urząd celny wyprowadzenia, podając wszystkie następujące informacje:

a) niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki lub numer referencyjny dokumentu przewozowego;

b) jeżeli towary te są przedstawiane w paczkach lub w kontenerach, osoba przedstawiająca podaje liczbę paczek i, w przypadku kontenerów, numery identyfikacyjne kontenerów.

▼B

c) w przypadkach, gdy jest to możliwe, MRN zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu.

▼M3

Obowiązek ustanowiony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania, o ile informacje te są dostępne dla organów celnych za pośrednictwem istniejących handlowych, portowych lub transportowych systemów informacyjnych lub w sytuacji, o której mowa w art. 329 ust. 7.

▼B

6. Do celów ust. 5 osoba przekazująca towary przewoźnikowi przedstawia mu dane, o których mowa w tym ustępie.

Przewoźnik może załadować towary w celu wywozu z obszaru celnego Unii, jeżeli zostały mu podane informacje, o których mowa w ust. 5.

Artykuł 333

Dozór nad towarami zwolnionymi do wyprowadzenia i wymiana informacji między urzędami celnymi

(art. 267 kodeksu)

1. Po zwolnieniu towarów do wyprowadzenia urząd celny wyprowadzenia sprawuje nad nimi dozór do czasu wyprowadzenia ich z obszaru celnego Unii.

2. Jeżeli urząd celny wyprowadzenia jest inny niż urząd celny wywozu, urząd celny wyprowadzenia informuje urząd celny wywozu o wyprowadzeniu towarów najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu, w którym towary opuściły obszar celny Unii.

Jednak w przypadkach, o których mowa w art. 329 ust. 3–7 niniejszego rozporządzenia, urząd celny wyprowadzenia musi poinformować urząd celny wywozu o wyprowadzeniu towarów:

a) w przypadkach, o których mowa w art. 329 ust. 3 i 4, najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu, w którym statek morski lub statek powietrzny, na który załadowano towary. opuścił port morski lub port lotniczy załadunku;

b) w przypadkach, o których mowa w art. 329 ust. 5, najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu objęcia towarów procedurą tranzytu zewnętrznego;

c) w przypadkach, o których mowa w art. 329 ust. 6, najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu zamknięcia procedury tranzytu;

d) w przypadkach, o których mowa w art. 329 ust. 7, najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu przejęcia towarów w ramach jednolitej umowy przewozu.

3. Jeżeli urząd celny wyprowadzenia jest inny niż urząd celny wywozu i odmówiono wyprowadzenia towarów, urząd celny wyprowadzenia informuje urząd celny wywozu najpóźniej w dniu roboczym następującym po dniu odmówienia wyprowadzenia towarów.

▼M3

4. Jeżeli towary objęte jednym zgłoszeniem wywozowym lub zgłoszeniem do powrotnego wywozu przewożone są do urzędu celnego wyprowadzenia, a następnie opuszczają obszar celny Unii jako więcej niż jedna przesyłka z powodu szczególnych okoliczności, urząd celny wyprowadzenia informuje urząd celny wywozu o wyprowadzeniu towarów dopiero wówczas, gdy wszystkie towary opuściły obszar celny Unii.

▼M3

5. W szczególnych okolicznościach, jeżeli towary objęte jednym zgłoszeniem wywozowym lub zgłoszeniem do powrotnego wywozu przewożone są do urzędu celnego wyprowadzenia, a następnie opuszczają obszar celny Unii przez więcej niż jeden urząd celny wyprowadzenia, każda z osób, o których mowa w art. 267 ust. 2 kodeksu może zwrócić się z wnioskiem do urzędu celnego wyprowadzenia, w którym towary zostały przedstawione po raz pierwszy, o poinformowanie pozostałych urzędów celnych wyprowadzenia przez które część z tych towarów opuści obszar celny Unii. Każdy urząd celny wyprowadzenia sprawuje dozór nad fizycznym wyprowadzeniem towarów opuszczających obszar celny Unii z tego urzędu. Kolejny urząd celny (urzędy celne) wyprowadzenia informuje (-ą) pierwszy urząd celny wyprowadzenia o tych towarach, które opuściły obszar celny Unii z tych urzędów. Pierwszy urząd celny wyprowadzenia oraz kolejny (-e) urząd (-y) celny (-e) wyprowadzenia wymieniają te informacje w porozumieniu ze sobą i poza automatycznym systemem eksportu, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578. Pierwszy urząd celny wyprowadzenia informuje urząd celny wywozu, gdy wszystkie towary opuściły obszar celny Unii.

▼B

6. Jeżeli towary mają opuścić obszar celny Unii w przypadku, o którym mowa w art. 329 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, przewoźnik przedstawia informacje na temat tych towarów na wniosek właściwych organów celnych w miejscu wyprowadzenia. Informacja ta powinna się składać się z jednego z następujących elementów:

a) MRN zgłoszenia wywozowego;

b) kopii jednolitej umowy przewozu obejmującej te towary;

c) niepowtarzalnego numeru referencyjnego przesyłki lub numeru referencyjnego dokumentu przewozowego, a jeżeli towary przedstawiane są w paczkach lub w kontenerach, liczby paczek i, w przypadku kontenerów, numeru identyfikacyjnego kontenera.

▼M3

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. b) i c) akapit drugi niniejszego artykułu, do dnia wdrożenia automatycznego systemu eksportu, o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, w przypadkach, o których mowa w art. 329 ust. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, terminem poinformowania urzędu celnego wywozu przez urząd celny wyprowadzenia o wyprowadzeniu towarów jest pierwszy dzień roboczy następujący po dniu, w którym towary zostają objęte procedurą tranzytu lub opuszczają obszar celny Unii, albo w którym procedura tranzytu zostaje zamknięta.

_____

▼B

Artykuł 334

Poświadczenie wyprowadzenia towarów

(art. 267 kodeksu)

1. Urząd celny wywozu poświadcza wyprowadzenie towarów zgłaszającemu lub eksporterowi w następujących przypadkach:

a) jeżeli urząd ten został poinformowany o wyprowadzeniu towarów przez urząd celny wyprowadzenia;

▼B

b) jeżeli urząd ten jest tożsamy z urzędem celnym wyprowadzenia, a towary zostały wyprowadzone;

c) jeżeli urząd ten uzna, że dowody przedstawione zgodnie z art. 335 ust. 4 niniejszego rozporządzenia są wystarczające.

2. Jeżeli urząd celny wywozu poświadczył wyprowadzenie towarów zgodnie z ust. 1 lit. c), informuje o tym urząd celny wyprowadzenia.

Artykuł 335

Postępowanie poszukiwawcze

(art. 267 kodeksu)

1. Jeżeli po upływie 90 dni od zwolnienia towarów do wywozu urząd celny wywozu nie zostanie poinformowany o wyprowadzeniu towarów, może zwrócić się do zgłaszającego o podanie informacji dotyczących daty, kiedy towary opuściły obszar celny Unii, oraz urzędu celnego wyprowadzenia, przez który to nastąpiło.

2. Zgłaszający może z własnej inicjatywy poinformować urząd celny wywozu o datach, kiedy towary opuściły obszar celny Unii, oraz o urzędach celnych wyprowadzenia, przez które to nastąpiło.

3. Jeżeli zgłaszający przedstawi urzędowi celnemu wywozu informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, może zwrócić się do urzędu celnego wywozu o poświadczenie wyprowadzenia. W tym celu urząd celny wywozu zwraca się o udzielenie informacji dotyczących wyprowadzenia towarów do urzędu celnego wyprowadzenia, który udziela odpowiedzi terminie 10 dni.

Jeżeli urząd celny wyprowadzenia nie udzieli odpowiedzi w podanym terminie, urząd celny wywozu informuje o tym zgłaszającego.

4. Jeżeli urząd celny wywozu poinformuje zgłaszającego o tym, że urząd celny wyprowadzenia nie udzielił odpowiedzi w terminie określonym w ust. 3, zgłaszający może przedstawić urzędowi celnemu wywozu dowody świadczące o tym, że towary opuściły obszar celny Unii.

Dowody te może w szczególności stanowić jeden z następujących dokumentów lub kilka z nich:

a) kopia potwierdzenia dostawy podpisana lub uwierzytelniona przez odbiorcę spoza obszaru celnego Unii;

b) dowód zapłaty;

c) faktura;

d) potwierdzenie dostawy;

e) dokument podpisany lub uwierzytelniony przez przedsiębiorcę, który wyprowadził towary poza obszar celny Unii;

f) dokument przetworzony przez organ celny państwa członkowskiego lub państwa trzeciego zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie w danym państwie;

▼B

g) prowadzony przez przedsiębiorców rejestr towarów dostarczonych na statki morskie, statki powietrzne lub instalacje morskie.

ROZDZIAŁ 3

Wywóz i powrotny wywóz

Artykuł 336

Zgłoszenie wywozowe lub zgłoszenie do powrotnego wywozu towarów w kilku przesyłkach

(art. 162 kodeksu)

Jeżeli towary mają zostać wyprowadzone poza obszar celny Unii w formie więcej niż jednej przesyłki, każda pojedyncza przesyłka zostaje objęta odrębnym zgłoszeniem wywozowym lub zgłoszeniem do powrotnego wywozu.

Artykuł 337

Retrospektywne złożenie zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu

(art. 162 i 267 kodeksu)

1. Jeżeli zgłoszenie wywozowe lub zgłoszenie do powrotnego wywozu było wymagane, ale towary wyprowadzono z obszaru celnego Unii bez takiego zgłoszenia, eksporter składa retrospektywne zgłoszenie wywozowe lub zgłoszenie do powrotnego wywozu. Zgłoszenie to składa się w urzędzie celnym właściwym dla siedziby eksportera. Przedmiotowy urząd celny poświadcza eksporterowi wyprowadzenie towarów, pod warunkiem że w przypadku złożenia zgłoszenia przed wyprowadzeniem towarów z obszaru celnego Unii zwolnienie zostałoby udzielone oraz że dysponuje dowodami poświadczającymi opuszczenie przez towary obszaru celnego Unii.

2. Jeżeli towary unijne, które były przeznaczone do powrotnego przywozu, opuściły obszar celny Unii, ale nie są już przeznaczone do powrotnego przywozu, a gdyby nie były przeznaczone do powrotnego przywozu, zastosowano by inny typ zgłoszenia celnego, eksporter może w urzędzie celnym wywozu złożyć retrospektywne zgłoszenie wywozowe, zastępujące pierwotnie złożone zgłoszenie. Przedmiotowy urząd celny poświadcza eksporterowi wyprowadzenie towarów.

Jeżeli jednak towary unijne opuściły obszar celny Unii z zastosowaniem karnetów ATA i CPD, urząd celny wywozu poświadcza eksporterowi wyprowadzenie towarów pod warunkiem unieważnienia odcinka powrotnego przywozu i grzbietu odcinka karnetu ATA lub CPD.

Artykuł 338

Złożenie zgłoszenia do powrotnego wywozu towarów objętych karnetem ATA i CPD

(art. 159 ust. 3 kodeksu)

Oprócz urzędów celnych, o których mowa w art. 221 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, urzędem celnym wyprowadzenia jest urząd celny właściwy dla powrotnego wywozu towarów objętych karnetem ATA i CPD.

▼B

Artykuł 339

Stosowanie karnetów ATA i CPD jako zgłoszenia wywozowego

(art. 162 kodeksu)

1. Karnet ATA i CPD uznaje się za zgłoszenie wywozowe, jeżeli karnet został wystawiony w państwie członkowskim umawiającej się strony konwencji ATA lub konwencji stambulskiej, zatwierdzony i zagwarantowany przez stowarzyszenie mające siedzibę w Unii, będące częścią łańcucha gwarancyjnego, określonego w art. 1 lit. d) załącznika A do konwencji stambulskiej.

2. Karnetu ATA i CPD nie można zastosować jako zgłoszenia wywozowego w odniesieniu do towarów unijnych, jeżeli:

a) towary te podlegają formalnościom wywozowym w celu uzyskania refundacji wywozowych w ramach wspólnej polityki rolnej;

b) towary te są częścią zapasów interwencyjnych, podlegają środkom kontroli użytkowania lub przeznaczenia i spełnione zostały dla nich formalności celne przy wywozie na terytoria poza obszarem celnym Unii w ramach wspólnej polityki rolnej;

c) towary te kwalifikują się do otrzymania zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych, pod warunkiem że zostaną wywiezione z obszaru celnego Unii;

d) towary te są przemieszczane w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy na terytorium Unii zgodnie z dyrektywą 2008/118/WE, z wyjątkiem przypadków, w których zastosowanie mają przepisy art. 30 dyrektywy.

3. Jeżeli karnet ATA jest wykorzystywany jako zgłoszenie wywozowe, urząd celny wywozu przeprowadza następujące formalności:

a) sprawdza, czy dane umieszczone w polach A–G odcinka wywozowego zgadzają się z towarami umieszczonymi na karnecie;

b) wypełnia, w stosowanych przypadkach, pole „Zaświadczenie władz celnych” znajdujące się na stronie tytułowej karnetu;

c) wypełnia grzbiet odcinka i pole H odcinka wywozowego;

d) w polu H lit. b) odcinka powrotnego przywozu wskazuje urząd celny wywozu;

e) zatrzymuje odcinek wywozowy.

4. Jeżeli urząd celny wywozu nie jest urzędem celnym wyprowadzenia, to urząd celny wywozu spełnia formalności określone w ust. 3, ale nie wypełnia pola 7 grzbietu odcinka wywozowego, które musi zostać wypełnione przez urząd celny wyprowadzenia.

5. Termin powrotnego przywozu towarów ustanowiony przez urząd celny wywozu w polu H lit. b) odcinka wywozowego nie może przekraczać terminu ważności karnetu.

▼B

Artykuł 340

Towary zwolnione do wywozu lub do powrotnego wywozu, które nie opuszczają obszaru celnego Unii

(art. 267 kodeksu)

1. Jeżeli towary zwolnione do wywozu lub do powrotnego wywozu nie są już przeznaczone do wyprowadzenia z obszaru celnego Unii, zgłaszający bezzwłocznie informuje o tym urząd celny wywozu.

2. Nie naruszając ust. 1, w przypadku gdy towary zostały już przedstawione urzędowi celnemu wyprowadzenia, osoba wyprowadzająca towary z urzędu celnego wyprowadzenia w celu ich przewozu do miejsca znajdującego się na obszarze celnym Unii informuje urząd celny wyprowadzenia, że towary nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii, i podaje MRN zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu.

▼M3

3. Jeżeli w przypadkach określonych w art. 329 ust. 5, 6 i 7 zmiana umowy przewozu powoduje zakończenie na obszarze celnym Unii czynności transportu, która miała się zakończyć poza tym obszarem, to dane przedsiębiorstwa lub organy informują urząd celny wyprowadzenia o tej zmianie i mogą przystąpić do realizacji zmienionej umowy tylko za uprzednią zgodą tego urzędu celnego wyprowadzenia.

3a. Najpóźniej począwszy od daty wdrożenia automatycznego systemu eksportu (AES), o którym mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/578, w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, urząd celny wyprowadzenia informuje urząd celny wywozu, że towary nie zostały wyprowadzone poza obszar celny Unii.

▼B

4. W przypadku unieważnienia zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu zgodnie z art. 248 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 urząd celny wywozu informuje zgłaszającego i zadeklarowany urząd celny wyprowadzenia o tym unieważnieniu.

ROZDZIAŁ 4

Wywozowa deklaracja skrócona

Artykuł 341

Środki podejmowane po otrzymaniu wywozowej deklaracji skróconej

(art. 271 kodeksu)

Urząd celny, w którym zgodnie z art. 271 ust. 1 kodeksu składa się wywozową deklarację skróconą:

a) rejestruje wywozową deklarację skróconą niezwłocznie po jej otrzymaniu;

b) podaje zgłaszającemu MRN;

c) w stosownych przypadkach zwalnia towary do wyprowadzenia z obszaru celnego Unii.

▼B

Artykuł 342

Towary, w odniesieniu do których złożono wywozową deklarację skróconą, które nie opuszczają obszaru celnego Unii

(art. 174 kodeksu)

W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono wywozową deklarację skróconą, nie są już przeznaczone do wyprowadzenia poza obszar celny Unii, osoba wyprowadzająca towary z urzędu celnego wyprowadzenia w celu ich przewozu do miejsca znajdującego się na tym obszarze informuje urząd celny wyprowadzenia, że towary nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii i podaje MRN wywozowej deklaracji skróconej.

ROZDZIAŁ 5

Powiadomienie o powrotnym wywozie

Artykuł 343

Środki podejmowane po otrzymaniu powiadomienia o powrotnym wywozie

(art. 274 kodeksu)

Urząd celny wyprowadzenia:

a) rejestruje powiadomienie o powrotnym wywozie niezwłocznie po jego otrzymaniu;

b) podaje zgłaszającemu MRN;

c) w stosownych przypadkach zwalnia towary do wyprowadzenia z obszaru celnego Unii.

Artykuł 344

Towary, w odniesieniu do których złożono powiadomienie o powrotnym wywozie, które nie opuszczają obszaru celnego Unii

(art. 174 kodeksu)

W przypadku gdy towary, w odniesieniu do których złożono powiadomienie o powrotnym wywozie, nie są już przeznaczone do wyprowadzenia poza obszar celny Unii, osoba wyprowadzająca towary z urzędu celnego wyprowadzenia w celu ich przewozu do miejsca znajdującego się na tym obszarze informuje urząd celny wyprowadzenia, że towary nie zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii i podaje MRN powiadomienia o powrotnym wywozie.

TYTUŁ IX

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 345

Przepisy proceduralne dotyczące ponownej oceny pozwoleń już obowiązujących w dniu 1 maja 2016 r.

1. Decyzje wydawane po dokonaniu ponownej oceny pozwolenia zgodnie z art. 250 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy wydać przed dniem 1 maja 2019 r.

Na mocy takich decyzji cofa się ponownie ocenione pozwolenia oraz, w stosownych przypadkach, udziela się nowych pozwoleń. Posiadaczy pozwolenia niezwłocznie powiadamia się o wydaniu odpowiednich decyzji.

▼C3

2. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w art. 253 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, w wyniku ponownej oceny pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego powiązanego z decyzją o odroczeniu płatności wydaną zgodnie z jedną z procedur, o których mowa w art. 226 lit. b) lub c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]), udzielono nowego pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego, nowe pozwolenie na odroczenie płatności wydaje się automatycznie w tym samym czasie zgodnie z art. 110 kodeksu.

▼B

3. Jeżeli pozwolenia, o których mowa w art. 251 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zawiera odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 lub rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, odniesienia te odczytywane są w oparciu o tabelę korelacji zamieszczoną w załączniku 90 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

▼M1

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 jednolite pozwolenia na procedurę uproszczoną (SASP) wydane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2454/93 i wciąż ważne w dniu 1 maja 2016 r. pozostają ważne do dnia wdrożenia scentralizowanej odprawy dla importu oraz automatycznego systemu eksportu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej 2016/578/UE.

▼B

Artykuł 346

Przepisy przejściowe dotyczące wniosków o wydanie pozwoleń złożonych przed dniem 1 maja 2016 r.

Organy celne mogą przyjmować wnioski o udzielenie pozwolenia zgodnie z kodeksem i niniejszym rozporządzeniem, jeżeli wnioski te zostały złożone przed dniem 1 maja 2016 r. Organ celny właściwy do wydania decyzji może wydać pozwolenie zgodnie z kodeksem i niniejszym rozporządzeniem przed dniem 1 maja 2016 r. Pozwolenia te nie są jednak ważne przed dniem 1 maja 2016 r.

Artykuł 347

Przepisy przejściowe dotyczące wartości transakcyjnej

▼C2

1. Wartość transakcyjna towarów może być ustalona na podstawie sprzedaży, która nastąpiła przed sprzedażą, o której mowa w art. 128 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy osoba, na rzecz której składane jest zgłoszenie, jest związana umową zawartą przed dniem 18 stycznia 2016 r.

▼B

2. Niniejszy artykuł stosuje się do dnia 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 348

Przepisy przejściowe dotyczące zwolnienia towarów

Jeżeli towary zostały zgłoszone do dopuszczenia do obrotu, składowania celnego, uszlachetniania czynnego, przetwarzania pod kontrolą celną, odprawy czasowej, końcowego przeznaczenia, tranzytu, wywozu lub

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

▼B

uszlachetniania biernego zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2913/92 przed dniem 1 maja 2016 r. i nie zostały zwolnione do tego dnia, zwalnia się je do procedury wskazanej w zgłoszeniu zgodnie z odpowiednimi przepisami kodeksu, rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 oraz niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 349

Przepisy przejściowe dotyczące towarów objętych określonymi procedurami celnymi, które nie zostały zamknięte przed dniem 1 maja 2016 r.

1. Jeżeli towary zostały objęte następującymi procedurami celnymi przed dniem 1 maja 2016 r., a procedury te nie zostały zamknięte do tego dnia, procedury te zostają zamknięte zgodnie z odpowiednimi przepisami kodeksu, rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i niniejszego rozporządzenia:

a) zwolnienie towarów do obrotu i objęcie ich uprzywilejowanym traktowaniem taryfowym lub zastosowanie obniżonej lub zerowej stawki należności celnych ze względu na ich końcowe przeznaczenie;

b) składowanie celne typu A, B, C, E i F;

c) uszlachetnianie czynne w formie systemu zawieszeń;

d) przetwarzanie pod kontrolą celną.

2. Jeżeli towary zostały objęte następującymi procedurami celnymi przed dniem 1 maja 2016 r., a procedury te nie zostały zamknięte do tego dnia, procedury zostają zamknięte zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i rozporządzenia (EWG) nr 2454/93:

a) składowanie celne typu D;

b) przywóz czasowy;

c) uszlachetnianie czynne w formie systemu ceł zwrotnych;

d) uszlachetnianie bierne.

Począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r., procedura składowania celnego typu D zostaje jednak zamknięta zgodnie z odpowiednimi przepisami kodeksu, rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i niniejszego rozporządzenia.

3. Od dnia 1 maja 2016 r. towary wprowadzone do wolnego obszaru celnego typu II, o którym mowa w art. 799 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, lub towary znajdujące się w składzie wolnocłowym, którym nie nadano przeznaczenia celnego zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2913/92, uznaje się za objęte procedurą składowania celnego zgodnie z odpowiednimi przepisami kodeksu, rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli towary zostały zwolnione do operacji tranzytu przed dniem 1 maja 2016 r., a procedura, którą zostały objęte, nie została zamknięta do tego dnia, procedura ta zostaje zamknięta zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

▼B

Artykuł 350

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

SPIS TREŚCI

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

ZAŁĄCZNIK A: Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do wniosków i decyzji

ZAŁĄCZNIK B: Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do deklaracji, zgłoszeń, powiadomień i potwierdzeń unijnego statusu celnego towarów

ZAŁĄCZNIK 12-01: Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do rejestracji przedsiębiorców i innych osób

ZAŁĄCZNIK 12-02: Decyzje w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu

ZAŁĄCZNIK 12-03: Przywieszka umieszczana na bagażu rejestrowanym, nadawanym w porcie lotniczym Unii (art. 44)

TYTUŁ II

ELEMENTY, NA PODSTAWIE KTÓRYCH STOSOWANE SĄ NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE LUB WYWOZOWE ORAZ INNE ŚRODKI DOTYCZĄCE WYMIANY TOWAROWEJ

ZAŁĄCZNIK 21-01: Wykaz danych do celów nadzoru, o którym mowa w art. 55 ust. 1

ZAŁĄCZNIK 21-02: Wykaz danych do celów nadzoru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, oraz korelacje z deklaracjami w polach lub formatem pól

ZAŁĄCZNIK 22-02: Świadectwo informacyjne INF 4 i wniosek o świadectwo informacyjne INF 4

ZAŁĄCZNIK 22-06: Wniosek o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera do celów ogólnych systemów preferencji taryfowych Unii Europejskiej, Norwegii, Szwajcarii i Turcji

ZAŁĄCZNIK 22-06 A: Wniosek o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera do celów rejestracji eksporterów z państw członkowskich

ZAŁĄCZNIK 22-07: Oświadczenie o pochodzeniu

ZAŁĄCZNIK 22-08: Świadectwo pochodzenia na formularzu A

ZAŁĄCZNIK 22-09: Deklaracja na fakturze

ZAŁĄCZNIK 22-10: Świadectwo przewozowe EUR1 i odnośne wnioski

ZAŁĄCZNIK 22-13: Deklaracja na fakturze

ZAŁĄCZNIK 22-14: Świadectwo pochodzenia niektórych produktów objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu

ZAŁĄCZNIK 22-15: Deklaracja dostawcy dotycząca produktów posiadających status preferencyjnego pochodzenia

ZAŁĄCZNIK 22-16: Długoterminowa deklaracja dostawcy dotycząca produktów posiadających status preferencyjnego pochodzenia

ZAŁĄCZNIK 22-17: Deklaracja dostawcy dotycząca produktów nieposiadających statusu preferencyjnego pochodzenia

ZAŁĄCZNIK 22-18: Długoterminowa deklaracja dostawcy dotycząca produktów nieposiadających statusu preferencyjnego pochodzenia

ZAŁĄCZNIK 22-19: Wymogi w zakresie sporządzania zastępczych świadectw pochodzenia – formularz A

ZAŁĄCZNIK 22-20: Wymogi w zakresie sporządzania zastępczych oświadczeń o pochodzeniu

▼B

ZAŁĄCZNIK 23-01: Koszty transportu lotniczego wliczane do wartości celnej

ZAŁĄCZNIK 23-02: Wykaz towarów określonych w art. 142 ust. 6

TYTUŁ III

DŁUG CELNY I ZABEZPIECZENIA

ZAŁĄCZNIK 32-01: Zobowiązanie gwaranta – Zabezpieczenie pojedyncze

ZAŁĄCZNIK 32-02: Zobowiązanie gwaranta – Zabezpieczenie pojedyncze w formie karnetów

ZAŁĄCZNIK 32-03: Zobowiązanie gwaranta – Zabezpieczenie generalne

ZAŁĄCZNIK 32-06: Karnet zabezpieczenia pojedynczego

ZAŁĄCZNIK 33-03: Wzór noty informacyjnej dotyczącej zgłoszenia stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę długu w procedurze tranzytu zgodnie z karnetem ATA/e-ATA

ZAŁĄCZNIK 33-04: Formularz naliczania należności celnych i podatków wynikających ze zgłoszenia stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę długu w procedurze tranzytu zgodnie z karnetem ATA/e-ATA

ZAŁĄCZNIK 33-05: Wzór zwolnienia karnetu wskazujący, że wszczęto postępowanie w sprawie roszczenia wobec stowarzyszenia poręczającego w państwie członkowskim, w którym powstał dług celny w procedurze tranzytu na podstawie karnetu ATA/e-ATA

ZAŁĄCZNIK 33-06: Wniosek o udzielenie dodatkowych informacji, w przypadku gdy towary znajdują się w innym państwie członkowskim

ZAŁĄCZNIK 33-07: Unia Europejska: zwrot lub umorzenie należności celnych

TYTUŁ IV

TOWARY WPROWADZANE NA OBSZAR CELNY UNII

Brak załącznika

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE STATUSU CELNEGO, OBJĘCIA TOWARÓW PROCEDURĄ CELNĄ, WERYFIKACJI, ZWOLNIENIA I DYSPONOWANIA TOWARAMI

ZAŁĄCZNIK 51-01: Dowód rejestracji statusu

TYTUŁ VI

DOPUSZCZENIE DO OBROTU ORAZ ZWOLNIENIE Z NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH

ZAŁĄCZNIK 61-02: Świadectwa ważenia bananów – wzór

ZAŁĄCZNIK 61-03: Świadectwo ważenia bananów – procedura

ZAŁĄCZNIK 62-02: INF 3 – Arkusz informacyjny dotyczący towarów powracających

▼B

TYTUŁ VII

PROCEDURY SPECJALNE

ZAŁĄCZNIK 72-01: Żółta etykieta

ZAŁĄCZNIK 72-02: Żółta etykieta

ZAŁĄCZNIK 72-03: TC 11 – Poświadczenie odbioru

ZAŁĄCZNIK 72-04: Procedura ciągłości działania dla tranzytu unijnego

TYTUŁ VIII

TOWARY WYPROWADZANE POZA OBSZAR CELNY UNII

Brak załącznika

▼B

ZAŁĄCZNIK A

FORMATY I KODY WSPÓLNYCH WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH DANYCH W ODNIESIENIU DO WNIOSKÓW I DECYZJI

PRZEPISY OGÓLNE

1. Przepisy zawarte w uwagach mają zastosowanie do wszystkich tytułów niniejszego załącznika.

2. Formaty, kody oraz, w stosownych przypadkach, struktura wymogów dotyczących danych zawarte w niniejszym załączniku mają zastosowanie w związku z wymogami dotyczącymi danych w odniesieniu do wniosków i decyzji, jak przewidziano w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

3. Formaty i kody zdefiniowane w niniejszym załączniku stosuje się zarówno do wniosków i decyzji sporządzanych z wykorzystaniem techniki elektronicznego przetwarzania danych, jak i do wniosków i decyzji w formie papierowej.

4. Tytuł I zawiera formaty danych.

5. Gdy informacje we wniosku lub decyzji określone w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 przyjmują formę kodów, stosuje się wykaz kodów przewidziany w tytule II.

6. Rozmiar danych nie może uniemożliwiać wnioskodawcy przekazania wystarczających informacji. Jeżeli niezbędne informacje nie mieszczą się w danym formacie danych, należy skorzystać z załączników.

7. Termin „rodzaj/długość” w objaśnieniu odnoszącym się do atrybutu określa wymogi dotyczące rodzaju i długości danych. Kody rodzajów danych są następujące:

   a – alfabetyczne,

   n – numeryczne,

   an – alfanumeryczne.

   Liczba, po której następuje kod, wskazuje dopuszczalną długość danych. Stosuje się, co następuje:

   Dwie fakultatywne kropki przed określeniem długości oznaczają, że dane nie mają ustalonej długości, lecz mogą zawierać liczbę cyfr określoną wskaźnikiem długości. Przecinek w długości danych oznacza, że atrybut może zawierać ułamki dziesiętne; cyfra przed przecinkiem oznacza całkowitą długość atrybutu, a cyfra po przecinku oznacza maksymalną liczbę cyfr po przecinku.

   Przykładowe długości pól i formaty:

   a1 1 znak alfabetyczny, stała długość

   n2 2 znaki numeryczne, stała długość

   an3 3 znaki alfanumeryczne, stała długość

   a..4 nie więcej niż 4 znaki alfabetyczne

   n..5 nie więcej niż 5 znaków numerycznych

   an..6 nie więcej niż 6 znaków alfanumerycznych

   n..7,2 nie więcej niż 7 znaków numerycznych, w tym maksymalnie 2 miejsca po przecinku, przy czym separator może zostać przesunięty.

▼B

8. Skróty i akronimy stosowane w niniejszym w załączniku należy interpretować w następujący sposób:

Akronim/skrót	Znaczenie
D.	Dane
n.d.	Nie dotyczy

9. Powtarzalność oznacza maksymalną możliwą liczbę ponownych wystąpień określonych danych w ramach odnośnego wniosku lub decyzji.

▼B

TYTUŁ I

Formaty wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do wniosków i decyzji

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	1/1	Kod rodzaju wniosku/decyzji	an..4	1x	T	
Tytuł I	1/2	Podpis/uwierzytelnienie	an..256	1x	N	
Tytuł I	1/3	Rodzaj wniosku	*Kod:* n1 + (jeżeli dotyczy) *Numer referencyjny decyzji:* — kod państwa: a2 + — kod rodzaju decyzji: an..4 + — numer referencyjny: an..29	1x	T	
Tytuł I	1/4	Geograficzny obszar ważności – Unia	*Kod:* n1 + (jeżeli dotyczy) *Kod państwa:* a2	Kod ważności: 1x Kod państwa: 99x	T	Jeżeli chodzi o kod państwa, należy zastosować kod zdefiniowany w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 ([1]).
Tytuł I	1/5	Geograficzny obszar ważności – państwa wspólnego tranzytu	*Kod państwa:* a2	99x	N	Jeżeli chodzi o kod państwa, należy zastosować kody ISO 3166 alpha-2.
Tytuł I	1/6	Numer referencyjny decyzji	*Kod państwa:* a2 + *Kod rodzaju decyzji:* an..4 + *Numer referencyjny:* an..29	1x	T	Strukturę określono w tytule II.
Tytuł I	1/7	Organ celny podejmujący decyzję	*W formie kodu:* an8 Lub *Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	1x	N	Strukturę kodów określono w tytule II.

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	2/1	Inne wnioski i decyzje w sprawie posiadanych wiążących informacji	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Państwo złożenia wniosku:* a2 + *Miejsce złożenia wniosku:* an..35 + *Data złożenia wniosku:* n8 (rrrrmmdd) + *Numer referencyjny decyzji:* a2 (kod państwa) + an..4 (kod rodzaju decyzji) + an..29 (numer referencyjny) + *Data rozpoczęcia ważności decyzji:* n8 (rrrrmmdd) + *Kod towaru:* an..22	*Zaznaczyć pole:* 1x *W przeciwnym wypadku:* 99x	N	
Tytuł I	2/2	Decyzje w sprawie wiążących informacji wydane innym posiadaczom	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Numer referencyjny decyzji:* a2 (kod państwa) + an..4 (kod rodzaju decyzji) + an..29 (numer referencyjny) + *Data rozpoczęcia ważności decyzji:* n8 (rrrrmmdd) + *Kod towaru:* an..22	*Zaznaczyć pole:* 1x *W przeciwnym wypadku:* 99x	N	
Tytuł I	2/3	Procedury prawne lub administracyjne w toku lub wydane orzeczenia sądowe	*Kod państwa:* a2 + *Nazwa sądu:* an..70 + *Adres sądu:* *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35 + *Odniesienie do procedur prawnych lub administracyjnych:* an..512	99x	N	
Tytuł I	2/4	Załączone dokumenty	►**M1** *Łączna liczba dokumentów:* n..3 + *Rodzaj dokumentu:* an..70 + *Identyfikator dokumentu:* an..35 + *Data dokumentu:* n8 (rrrrmmdd)	1x 999x ◄		

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	2/5	Numer identyfikacyjny miejsca składowego	an..35	999x	N	
Tytuł I	3/1	Wnioskodawca/posiadacz pozwolenia lub decyzji	*Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	1x	N	
Tytuł I	3/2	Identyfikacja wnioskodawcy/posiadacza pozwolenia lub decyzji	an..17	1x	N	
Tytuł I	3/3	Przedstawiciel	*Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	1x	N	
Tytuł I	3/4	Identyfikacja przedstawiciela	an..17	1x	N	
Tytuł I	3/5	Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za sprawy celne	*Nazwa:* an..70 + *Numer telefonu:* an..50 + *Numer faksu:* an..50 + *Adres e-mail:* an..50	1x	N	
Tytuł I	3/6	Osoba do kontaktów odpowiedzialna za wniosek	*Nazwa:* an..70 + *Numer telefonu:* an..50 + *Numer faksu:* an..50 + *Adres e-mail:* an..50	1x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	3/7	Osoba kierująca przedsiębiorstwem wnioskodawcy lub nadzorująca zarządzanie nim	*Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35 + *Krajowy numer identyfikacyjny:* an..35 + *Data urodzenia:* n8 (rrrrmmdd)	99x	N	
Tytuł I	3/8	Właściciel towarów	*Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	99x	N	
Tytuł I	4/1	Miejsce	n.d.		N	Dane wykorzystywane jedynie w przypadku wniosków i decyzji w formie papierowej.
Tytuł I	4/2	Data	n8 (rrrrmmdd)	1x	N	
Tytuł I	4/3	Miejsce, w którym prowadzona lub dostępna jest główna księgowość odnosząca się do spraw celnych	*Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35 LUB *UN/LOCODE:* an..17	1x	N	Jeżeli w celu określenia odnośnej lokalizacji wykorzystywany jest kod UN/LOCODE, jego struktura musi być zgodna z zaleceniem 16 NZ/EKG w sprawie kodów UN/LOCODE – Kody portów i innych lokalizacji.
Tytuł I	4/4	Miejsce prowadzenia ewidencji	*Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35 LUB *UN/LOCODE:* an..17	99x	N	Jeżeli w celu określenia odnośnej lokalizacji wykorzystywany jest kod UN/LOCODE, jego struktura musi być zgodna z zaleceniem 16 NZ/EKG w sprawie kodów UN/LOCODE – Kody portów i innych lokalizacji.

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	4/5	Pierwsze miejsce wykorzystania lub przetwarzania	*Państwo:* a2 + *Kod rodzaju lokalizacji:* a1 + *Kwalifikator oznaczenia:* a1 + W formie kodu: *Identyfikacja lokalizacji:* an..35 + *Dodatkowy identyfikator:* n..3 LUB Opis tekstowy: *Ulica i numer:* an..70 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	1x	N	N W celu wskazania lokalizacji należy zastosować strukturę i kody zdefiniowane w załączniku B dla D. 5/23 Lokalizacja towarów.
Tytuł I	4/6	[Wnioskowana] Data rozpoczęcia ważności decyzji	n8 (rrrrmmdd) LUB *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	4/7	Data upływu ważności decyzji	n8 (rrrrmmdd)	1x	N	
Tytuł I	4/8	Lokalizacja towarów	*Państwo:* a2 + *Kod rodzaju lokalizacji:* a1 + *Kwalifikator oznaczenia:* a1 + W formie kodu: *Identyfikacja lokalizacji:* an..35 + *Dodatkowy identyfikator:* n..3 LUB Opis tekstowy: *Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	9999x	N	N W celu wskazania lokalizacji należy zastosować strukturę i kody zdefiniowane w załączniku B dla D. 5/23 Lokalizacja towarów.

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	4/9	Miejsce (miejsca) przetwarzania lub wykorzystania	*Państwo:* a2 + *Kod rodzaju lokalizacji:* a1 + *Kwalifikator oznaczenia:* a1 + W formie kodu: *Identyfikacja lokalizacji:* an..35 + *Dodatkowy identyfikator:* n..3 LUB Opis tekstowy: *Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	999x	N	N W celu wskazania lokalizacji należy zastosować strukturę i kody zdefiniowane w załączniku B dla D. 5/23 Lokalizacja towarów.
Tytuł I	4/10	Urząd celny (urzędy celne) objęcia	an8	999x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł I	4/11	Urząd celny (urzędy celne) zamknięcia	an8	999x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł I	4/12	Urząd celny zabezpieczenia	an8	1x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł I	4/13	Kontrolny urząd celny	an8	1x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł I	4/14	Urząd celny (urzędy celne) przeznaczenia	an8	999x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	4/15	Urząd celny (urzędy celne) wyjścia	an8	999x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł I	4/16	Termin	n..4	1x	N	
Tytuł I	4/17	Termin zamknięcia procedury	*Okres:* n..2 + *Zaznaczyć pole:* n1 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	4/18	Rozliczenie zamknięcia	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Nieprzekraczalny termin:* n2 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	5/1	Kod towaru	*Pierwsza podjednostka (kod Nomenklatury scalonej):* an..8 + *Druga podjednostka (podpozycja TARIC):* an2 + *Trzecia podjednostka (dodatkowe kody TARIC):* an4 + *Czwarta podjednostka (krajowe kody dodatkowe):* an..4	999x Dla decyzji w sprawie wiążących informacji: 1x	N	
Tytuł I	5/2	Opis towarów	*Opis tekstowy:* an..512 Dla wniosku i decyzji w sprawie WIT należy zastosować format an.. 2560	999x Dla decyzji w sprawie wiążących informacji: 1x	N	
Tytuł I	5/3	Ilość towarów	*Jednostka miary:* an..4 + *Ilość:* n..16,6	►**M1** 999x Dla decyzji w sprawie wiążących informacji: 1x ◄	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	5/4	Wartość towarów	*Waluta:* a3 + *Kwota:* n..16,2	999x	N	W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
Tytuł I	5/5	Współczynnik produktywności	*Opis tekstowy:* an..512	999x	N	
Tytuł I	5/6	Towary ekwiwalentne	*Kod towaru:* an8 + *Zaznaczyć pole:* n1 + *Kod:* n1 + *Jakość handlowa i parametry techniczne towarów:* an..512	999x	N	Można zastosować kody podane w tytule II dla D. 5/8 Identyfikacja towarów.
Tytuł I	5/7	Produkty przetworzone	*Kod towaru:* an8 + *Opis towarów:* an..512	999x	N	
Tytuł I	5/8	Identyfikacja towarów	*Kod:* n1 + *Opis tekstowy:* an..512	999x	T	
Tytuł I	5/9	Wyłączone kategorie lub przemieszczenia towarów	an6	999x	N	
Tytuł I	6/1	Zakazy i ograniczenia	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	6/2	Warunki ekonomiczne	n..2 + *Opis tekstowy:* an..512	999x	T	
Tytuł I	6/3	Uwagi ogólne	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	7/1	Rodzaj transakcji	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Rodzaj procedury specjalnej:* a..70	99x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	7/2	Rodzaj procedur celnych	*Kod procedury:* an2 + *Numer referencyjny decyzji (kod państwa:* a2 + *Kod rodzaju decyzji:* an..4 + *Numer referencyjny decyzji:* an..29)	99x	N	N W celu wskazania rodzaju procedury celnej należy zastosować kody podane w załączniku B dotyczące D. 1/10 Procedura. W przypadku gdy pozwolenie jest przewidziane do stosowania w ramach procedury tranzytowej, należy zastosować kod „80”. W przypadku gdy pozwolenie jest przewidziane do stosowania dla prowadzenia magazynu czasowego składowania, należy zastosować kod „XX”. ►**M1** W przypadku gdy pozwolenie jest przewidziane do stosowania dla prowadzenia składu celnego, należy zastosować następujące kody: — kod „XR” dla publicznego składu celnego typu I, — kod „XS” dla publicznego składu celnego typu II, — kod „XU” dla prywatnego składu celnego. ◄
Tytuł I	7/3	Rodzaj zgłoszenia/deklaracji	*Rodzaj zgłoszenia/deklaracji:* n1 + *Numer referencyjny decyzji (kod państwa:* a2 + *Kod rodzaju decyzji:* an..4 + *Numer referencyjny decyzji:* an..29)	9x	T	
Tytuł I	7/4	Liczba operacji	n..7	1x	N	
Tytuł I	7/5	Szczegółowe informacje dotyczące planowanych działań	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	8/1	Rodzaj głównych ksiąg rachunkowych na potrzeby celne	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	8/2	Rodzaj ewidencji	*Opis tekstowy:* an..512	99x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł I	8/3	Dostęp do danych	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	8/4	Próbki itp.	*Zaznaczyć pole: n1*	1x	N	
Tytuł I	8/5	Dodatkowe informacje	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	8/6	Zabezpieczenie	*Zaznaczyć pole: n1* + *Numer referencyjny zabezpieczenia (GRN):* an..24	1x	T	
Tytuł I	8/7	Kwota zabezpieczenia	*Waluta:* a3 + *Kwota:* n..16,2	1x	N	W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
Tytuł I	8/8	Przeniesienie praw i obowiązków	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	8/9	Słowa kluczowe	*Opis tekstowy:* an..70	99x	N	
Tytuł I	8/10	Szczegóły dotyczące miejsc składowych	*Opis tekstowy:* an..512	999x	N	
Tytuł I	8/11	Składowanie towarów unijnych	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł I	8/12	Zgoda na publikację w wykazie posiadaczy pozwoleń	*Zaznaczyć pole:* n1	1x	N	
Tytuł I	8/13	Obliczenie kwoty należności celnych przywozowych zgodnie z art. 86 ust. 3 kodeksu	*Zaznaczyć pole:* n1	1x	N	
Tytuł II	II/1	Ponowne wydanie decyzji WIT	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Numer referencyjny decyzji WIT:* a2 (kod państwa) + an..4 (kod rodzaju decyzji) + an..29 (numer referencyjny) + *Ważność decyzji WIT:* n8 (rrrrmmdd) + *Kod towaru:* an..22	1x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł II	II/2	Nomenklatura celna	*Zaznaczyć pole:* n1 + an..70	1x	N	
Tytuł II	II/3	Nazwa handlowa oraz dodatkowe informacje	*Opis tekstowy:* an..2560	1x	N	
Tytuł II	II/4	Uzasadnienie klasyfikacji towarów	*Opis tekstowy:* an..2560	1x	N	
Tytuł II	II/5	Dostarczone przez wnioskodawcę materiały, na podstawie których wydano decyzję WIT	*Zaznaczyć pole:* n1	99x	N	
Tytuł II	II/6	Obrazy	*Zaznaczyć pole:* n1	1x	N	
Tytuł II	II/7	Data złożenia wniosku	n8 (rrrrmmdd)	1x	N	
Tytuł II	II/8	Data końcowa przedłużonego użycia	n8 (rrrrmmdd)	1x	N	
Tytuł II	II/9	Przyczyna utraty ważności	n2	1x	T	
Tytuł II	II/10	Numer identyfikacyjny wniosku	*Kod państwa:* a2 + *Kod rodzaju decyzji:* an..4 + *Numer referencyjny:* an..29		N	Należy zastosować strukturę zdefiniowaną w tytule II dla D. 1/6 Numer referencyjny decyzji.
Tytuł III	III/1	Podstawa prawna	n.d.		N	
Tytuł III	III/2	Skład towarów	n.d.		N	
Tytuł III	III/3	Informacje umożliwiające ustalenie pochodzenia	n.d.		N	
Tytuł III	III/4	Wskazać, które dane należy traktować jako poufne	n.d.		N	
Tytuł III	III/5	Kraj pochodzenia i ramy prawne	n.d.		N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł III	III/6	Uzasadnienie oceny pochodzenia	n.d.		N	
Tytuł III	III/7	Cena ex-works	n.d.		N	
Tytuł III	III/8	Użyte materiały, kraj pochodzenia, kod Nomenklatury scalonej i wartość	n.d.		N	
Tytuł III	III/9	Opis przetwarzania wymaganego w celu uzyskania pochodzenia	n.d.		N	
Tytuł III	III/10	Język	a2		N	Jeżeli chodzi o język, należy zastosować kody ISO alpha 2 określone w normie ISO – 639-1 z 2002 r.
Tytuł IV	IV/1	Status prawny wnioskodawcy	an.. 50	1x	N	
Tytuł IV	IV/2	Data założenia	n8 (rrrrmmdd)	1x	N	
Tytuł IV	IV/3	Rola (role) wnioskodawcy w międzynarodowym łańcuchu dostaw	*an..3*	99x	T	
Tytuł IV	IV/4	Państwa członkowskie, w których wykonywane są działania związane z formalnościami celnymi	*Państwo:* a2 + *Ulica i numer:* an..70 + *Kod pocztowy:* an..9 + Miejscowość: an..35 + Rodzaj obiektu: an..70 (*opis tekstowy*)	99x	N	
Tytuł IV	IV/5	Informacja dotycząca przekraczania granicy	an8	99x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł IV	IV/6	►**M3** Przyznane uproszczenia i ułatwienia, świadectwa bezpieczeństwa i ochrony wydane na podstawie konwencji międzynarodowych, międzynarodowej normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej lub europejskiej normy europejskiego organu normalizacyjnego, lub świadectwa przyznające status równoważny statusowi upoważnionego przedsiębiorcy wydane w państwach trzecich i uznane w umowie. ◄	*Rodzaj uproszczenia/ułatwienia* an..70 + *Numer identyfikacyjny świadectwa:* an..35 + *Kod państwa:* a2 + *Kod procedury celnej:* an2	99x	N	N W celu wskazania rodzaju procedury celnej należy zastosować kody podane w załączniku B dotyczące D. 1/10 Procedura.
Tytuł IV	IV/7	Zgoda na wymianę informacji w pozwoleniu AEO w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania systemów określonych w umowach międzynarodowych lub porozumieniach z państwami trzecimi związanych z wzajemnym uznawaniem statusu upoważnionego przedsiębiorcy i środków dotyczących bezpieczeństwa.	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Transliterowana nazwa/imię i nazwisko:* an..70 + *Transliterowana nazwa ulicy i numer:* an..70 + *Transliterowany kod pocztowy:* an..9 + *Transliterowana nazwa miejscowości:* an..35	1x	N	
Tytuł IV	IV/8	Stała siedziba	*Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35 + *Numer VAT:* an..17	99x	N	
Tytuł IV	IV/9	Urząd (urzędy), w którym przechowuje się i udostępnia dokumentację celną	*Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	99x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł IV	IV/10	Miejsce, w którym prowadzona jest ogólna działalność logistyczna	*Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	1x	N	
Tytuł IV	IV/11	Działalność gospodarcza	an..4	99x	N	Należy zastosować kody określone w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]).
Tytuł V	V/1	Przedmiot i charakter uproszczenia	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł VI	VI/1	Kwota należności celnych i innych opłat	*Waluta:* a3 + *Kwota:* n..16,2	99x	N	W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
Tytuł VI	VI/2	Średni okres między objęciem towarów procedurą a zamknięciem procedury	*Opis tekstowy:* an…35	99x	N	
Tytuł VI	VI/3	Poziom zabezpieczenia	*Kod poziomu zabezpieczenia:* a2 *Opis tekstowy:* an..512	99x	T	
Tytuł VI	VI/4	Forma zabezpieczenia	*Forma zabezpieczenia:* n..2 + *Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	T	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł VI	VI/5	Kwota referencyjna	*Waluta:* a3 + *Kwota:* n..16,2 *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
Tytuł VI	VI/6	Termin płatności	n1	1x	T	
Tytuł VII	VII/1	Rodzaj odroczenia płatności	n1	1x	T	
Tytuł VIII	VIII/1	Tytuł do odzyskania kwot	an..35	999x	N	
Tytuł VIII	VIII/2	Urząd celny, w którym podano do wiadomości dług celny	an8	1x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł VIII	VIII/3	Urząd celny właściwy dla miejsca, w którym znajdują się towary	an8	1x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł VIII	VIII/4	Uwagi urzędu celnego właściwego dla miejsca, w którym znajdują się towary	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł VIII	VIII/5	Procedura celna (wniosek o wcześniejsze dopełnienie formalności)	*Kod procedury:* an2 + *Zaznaczyć pole:* n1 + *Numer referencyjny decyzji (kod państwa:* a2 + *Kod rodzaju decyzji:* an..4 + *Numer referencyjny decyzji:* an..29)	1x	N	Należy zastosować kody podane w załączniku B dotyczące D. 1/10 Procedura.
Tytuł VIII	VIII/6	Wartość celna	*Waluta:* a3 + *Kwota:* n..16,2	1x	N	W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
Tytuł VIII	VIII/7	Kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych podlegające zwrotowi lub umorzeniu	*Waluta:* a3 + *Kwota:* n..16,2	1x	N	W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł VIII	VIII/8	Rodzaj należności celnych przywozowych lub wywozowych	*Kody unijne:* a1+n2 *Kody krajowe:* n1+an2	99x	N	Należy zastosować kody podane w załączniku B dotyczące D. 4/3 Naliczanie opłat – Rodzaj opłaty.
Tytuł VIII	VIII/9	Podstawa prawna	a1	1x	T	
Tytuł VIII	VIII/10	Wykorzystanie lub przeznaczenie towarów	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł VIII	VIII/11	Termin dopełnienia formalności	n..3	1x	N	
Tytuł VIII	VIII/12	Oświadczenie organu celnego podejmującego decyzję	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł VIII	VIII/13	Uzasadnienie zwrotu lub umorzenia	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł VIII	VIII/14	Dane dotyczące banku i rachunku bankowego	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł IX	IX/1	Przemieszczanie towarów	*Kod podstawy prawnej:* an1 + *Numer EORI:* an..17 + *państwo:* a2 + *Kod rodzaju lokalizacji:* a1 + *Kwalifikator oznaczenia:* a1 + W formie kodu: *Identyfikacja lokalizacji:* an..35 + *Dodatkowy identyfikator:* n..3 LUB Opis tekstowy: *Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	999x	T	W celu wskazania adresu magazynu czasowego składowania należy zastosować strukturę i kody określone w załączniku B dla D. 5/23 Lokalizacja towarów.

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł X	X/1	Państwo (państwa) członkowskie, którego dotyczą przewozy regularną linią żeglugową	*Kwalifikator:* n1 + *Kod państwa:* a2	99x	T	Należy zastosować kody państw podane w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012.
Tytuł X	X/2	Nazwy statków	*Nazwa statku* an..35 + *Numer IMO statku:* IMO + n7	99x	N	
Tytuł X	X/3	Porty zawinięcia	an8	99x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł X	X/4	Zobowiązanie	*Zaznaczyć pole:* n1	1x	N	
Tytuł XI	XI/1	Urząd celny (urzędy celne) właściwy(-e) do rejestracji potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów	an8	999x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł XII	XII/1	Termin składania zgłoszenia uzupełniającego	n..2	1x	N	
Tytuł XII	XII/2	Podwykonawca	*Nazwa:* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	1x	N	
Tytuł XII	XII/3	Identyfikacja podwykonawcy	an..17	1x	N	
Tytuł XIII	XIII/1	Przedsiębiorstwa zaangażowane w pozwolenie w innych państwach członkowskich	*Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	999x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł XIII	XIII/2	Identyfikacja przedsiębiorstw zaangażowanych w pozwolenie w innych państwach członkowskich	an..17	999x	N	
Tytuł XIII	XIII/3	Urząd celny (urzędy celne) przedstawienia	an8	999x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł XIII	XIII/4	Identyfikacja organów ds. VAT, akcyzy i urzędów statystycznych	*Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	999x	N	
Tytuł XIII	XIII/5	Metoda płatności VAT	a1	1x	N	Należy zastosować kody podane w załączniku B dotyczące D. 4/8 Naliczanie opłat – Metoda płatności.
Tytuł XIII	XIII/6	Przedstawiciel podatkowy	*Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	99x	N	
Tytuł XIII	XIII/7	Identyfikacja przedstawiciela podatkowego	an..17	99x	N	Należy zastosować numer VAT
Tytuł XIII	XIII/8	Kod statusu przedstawiciela podatkowego	n1	1x (na przedstawiciela)	T	
Tytuł XIII	XIII/9	Osoba odpowiedzialna za formalności akcyzowe	*Nazwa/imię i nazwisko* an..70 + *Ulica i numer:* an..70 + *Państwo:* a2 + *Kod pocztowy:* an..9 + *Miejscowość:* an..35	99x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł XIII	XIII/10	Identyfikacja osoby odpowiedzialnej za formalności akcyzowe	an..17	99x	N	
Tytuł XIV	XIV/1	Zwolnienie z obowiązku powiadomienia o przedstawieniu towarów	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł XIV	XIV/2	Zwolnienie z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł XIV	XIV/3	Urząd celny właściwy dla miejsca, w którym towary są udostępnione do kontroli	an8	1x	N	Struktura kodów jest zdefiniowana w tytule II dla D. 1/7 Organ celny podejmujący decyzję.
Tytuł XIV	XIV/4	►**M3** Nieprzekraczalny termin przekazania zgłoszenia uzupełniającego ◄	n..2	1x	N	
Tytuł XV	XV/1	Identyfikacja formalności i kontroli, które mają być powierzone przedsiębiorcy	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł XVI	XVI/1	Działalność gospodarcza	n1	1x	T	
Tytuł XVI	XVI/2	Urządzenia ważące	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł XVI	XVI/3	Dodatkowe zabezpieczenia	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł XVI	XVI/4	Powiadomienie organów celnych z wyprzedzeniem	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł XVII	XVII/1	Uprzedni wywóz (UCz EX/IM)	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Termin:* n..2	1x	N	
Tytuł XVII	XVII/2	Dopuszczenie do obrotu z wykorzystaniem rozliczenia zamknięcia	*Zaznaczyć pole:* n1	1x	N	
Tytuł XVIII	XVIII/1	System standardowej wymiany	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Rodzaj systemu standardowej wymiany:* n1 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	T	
Tytuł XVIII	XVIII/2	Produkty zamienne	*Kod towaru:* an..8 + *Opis:* an..512 + *Kod:* n1	999x	T	
Tytuł XVIII	XVIII/3	Uprzedni przywóz produktów zamiennych	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Termin:* n..2	1x	N	
Tytuł XVIII	XVIII/4	Uprzedni przywóz produktów przetworzonych (UB IM/EX)	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Termin:* n..2	1x	N	
Tytuł XIX	XIX/1	Czasowe wyprowadzenie	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł XIX	XIX/2	Wskaźnik strat	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	
Tytuł XX	XX/1	Środki identyfikacyjne	*Opis tekstowy:* an..512 *Numer referencyjny decyzji (kod państwa:* a2 + *Kod rodzaju decyzji:* an..4 + *Numer referencyjny:* an..29)	1x	N	Struktura pozwoleń na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć celnych musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II w odniesieniu do D. 1/6 Numer referencyjny decyzji.

▼B

Odniesienie do tytułu w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Powtarzalność	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Uwagi
Tytuł XX	XX/2	Zabezpieczenie generalne	*Zaznaczyć pole:* n1 + *Numer referencyjny decyzji (kod państwa:* a2 + *Kod rodzaju decyzji:* an..4 + *Numer referencyjny:* an..29)	1x	N	Struktura pozwoleń na udzielenie zabezpieczenia generalnego lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II w odniesieniu do D. 1/6 Numer referencyjny decyzji.
Tytuł XXI	XXI/1	Rodzaj zamknięć celnych	*Opis tekstowy:* an..512	1x	N	

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

▼B

TYTUŁ II

Kody wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do wniosków i decyzji

1. WPROWADZENIE

Niniejszy tytuł zawiera kody, które należy stosować we wnioskach i decyzjach.

2. KODY

1/1. **Kod rodzaju wniosku/decyzji**

Stosuje się następujące kody:

Kod	Rodzaj wniosku/decyzji	Nagłówki kolumn tabeli w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446
BTI	Wniosek lub decyzja w sprawie wiążącej informacji taryfowej	1a
BOI	Wniosek lub decyzja w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu	1b
AEOC	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy – Uproszczenia celne	2
AEOS	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy – Bezpieczeństwo i ochrona	2
AEOF	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy – Uproszczenia celne/ Bezpieczeństwo i ochrona	2
CVA	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z uproszczenia dotyczącego ustalania kwot stanowiących część wartości celnej towarów	3
CGU	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z zabezpieczenia generalnego, w tym możliwe obniżenie wysokości lub zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia	4a
DPO	Wniosek lub pozwolenie na odroczenie płatności	4b
REP	Wniosek lub decyzja w sprawie zwrotu kwot należności celnych przywozowych lub wywozowych	4c
REM	Wniosek lub decyzja w sprawie umorzenia kwot należności celnych przywozowych lub wywozowych	4c
TST	Wniosek lub pozwolenie na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do czasowego składowania towarów	5
RSS	Wniosek lub pozwolenie na prowadzenie regularnej linii żeglugowej	6a
ACP	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy w celu ustanowienia potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów	6b
SDE	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze zgłoszenia uproszczonego	7a
CCL	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z odprawy scentralizowanej	7b
EIR	Wniosek lub pozwolenie na dokonanie zgłoszenia celnego poprzez wpis danych do rejestru zgłaszającego, w tym dla procedury wywozu	7c
SAS	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z samoobsługi celnej	7d

▼B

Kod	Rodzaj wniosku/decyzji	Nagłówki kolumn tabeli w załączniku A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446
AWB	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego podmiotu dokonującego ważenia bananów	7e
IPO	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego	8a
OPO	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego	8b
EUS	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia	8c
TEA	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie z procedury odprawy czasowej	8d
CWP	Wniosek lub pozwolenie na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów w prywatnym składzie celnym	8e
CW1	Wniosek lub pozwolenie na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów w publicznym składzie celnym typu I	8e
CW2	Wniosek lub pozwolenie na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów w publicznym składzie celnym typu II	8e
ACT	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze TIR	9a
ACR	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego nadawcy w procedurze tranzytu unijnego	9b
ACE	Wniosek lub pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego odbiorcy w procedurze tranzytu unijnego	9c
SSE	Wniosek lub pozwolenie na stosowanie specjalnego rodzaju zamknięć celnych	9d
TRD	Wniosek lub pozwolenie na stosowanie zgłoszenia tranzytowego ze zmniejszoną liczbą danych	9e
ETD	Pozwolenie na stosowanie elektronicznego dokumentu przewozowego jako zgłoszenia celnego	9f

1/3. **Rodzaj wniosku**

Stosuje się następujące kody:

1. pierwszy wniosek

2. wniosek w sprawie zmiany decyzji

3. wniosek w sprawie przedłużenia pozwolenia

4. wniosek w sprawie cofnięcia decyzji

1/4. **Geograficzny obszar ważności – Unia**

Stosuje się następujące kody:

1. wniosek lub pozwolenie ważne we wszystkich państwach członkowskich

2. wniosek lub pozwolenie ograniczone do niektórych państw członkowskich

3. wniosek lub pozwolenie ograniczone do jednego państwa członkowskiego

▼B

1/6. **Numer referencyjny decyzji**

Numer referencyjny decyzji ma następującą strukturę:

Pole	Treść	Format	Przykłady
1	Identyfikator państwa członkowskiego, w którym podejmuje się decyzję (kod alpha 2 państwa)	a2	PT
2	Kod rodzaju decyzji	an..4	SSE
3	Niepowtarzalny identyfikator decyzji (na państwo)	an..29	1234XYZ1234567890987654321OAB

Pole 1 wypełnia się jak wyjaśniono powyżej.

W polu 2 podaje się kod rodzaju decyzji zdefiniowany w niniejszym tytule dla D. 1/1 Kod rodzaju decyzji.

W polu 3 podaje się identyfikator odnośnej decyzji. Sposób wykorzystania tego pola leży w gestii administracji krajowej, jednakże każda decyzja podjęta w danym państwie musi posiadać niepowtarzalny numer w odniesieniu do odnośnego rodzaju decyzji.

1/7. **Organ celny podejmujący decyzję**

Struktura kodów jest następująca:

— dwa pierwsze znaki (a2) wskazują państwo za pomocą kodu państwa zdefiniowanego w rozporządzeniu (UE) nr 1106/2012,

— następne sześć znaków (an6) oznacza dany urząd w tym państwie. Zaleca się przyjęcie następującego porządku:

Pierwsze trzy znaki (an3) byłyby nazwą lokalizacji w formacie UN/LOCODE ([1]), a ostatnie trzy zajmowałaby podjednostka krajowa w formacie alfanumerycznym (an3). Jeżeli nie stosuje się tej podjednostki, należy wstawić znaki „000”.

Przykład: BEBRU000: BE = ISO 3166 dla Belgii, BRU = UN/LOCODE dla miasta Brukseli, 000 dla niewykorzystanej podjednostki.

5/8. **Identyfikacja towarów**

Do celów identyfikacji towarów należy stosować następujące kody:

1. numer seryjny lub numer producenta

2. umieszczenie plomb, pieczęci, znaków w formie klipsów oraz innych znaków wyróżniających

4. pobranie próbek, użycie ilustracji lub opisów technicznych

([1]) 5 Zalecenie 16 UN/LOCODE – Kody portów i innych lokalizacji.

▼B

5. przeprowadzenie analiz

6. dokument informacyjny do celów ułatwienia czasowego wywozu towarów wysłanych z jednego państwa do drugiego w celu przetworzenia, obróbki lub naprawy (stosowany jedynie dla uszlachetniania biernego)

7. inne sposoby identyfikacji (podać wyjaśnienie sposobów identyfikacji, które zostaną wykorzystane)

8. bez środków identyfikacji zgodnie z art. 250 ust. 2 lit. b) kodeksu (dotyczy tylko do odprawy czasowej)

6/2. **Warunki ekonomiczne**

Kody, które należy stosować w przypadkach, w których warunki ekonomiczne w kontekście procedury uszlachetniania czynnego uznaje się za spełnione:

Kod 1 przetwarzanie towarów niewymienionych w załączniku 71-02 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446,

Kod 2 naprawa,

Kod 3 przetwarzanie towarów bezpośrednio lub pośrednio oddanych do dyspozycji posiadacza pozwolenia, które jest przeprowadzane zgodnie ze specyfikacjami na rzecz osoby mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii, zazwyczaj w zamian za pokrycie jedynie kosztów przetworzenia,

Kod 4 przetwarzanie pszenicy durum na makaron,

Kod 5 objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego w granicach ilości określonej na podstawie bilansu zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 ([1]),

Kod 6 przetwarzanie towarów wymienionych w załączniku 71-02 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w przypadku niedostępności towarów wyprodukowanych w Unii objętych tym samym ośmiocyfrowym kodem Nomenklatury scalonej, mających taką samą jakość handlową i parametry techniczne jak towary przewidziane do przywozu do celów planowanych procesów przetwarzania,

Kod 7 przetwarzanie towarów wymienionych w załączniku 71-02 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, o ile występują różnice w cenie między towarami wyprodukowanymi w Unii a tymi przewidzianymi do przywozu, jeżeli towary porównywalne nie mogą zostać wykorzystane, ponieważ ich cena uczyniłaby proponowaną operację handlową ekonomicznie nieopłacalną,

Kod 8 przetwarzanie towarów wymienionych w załączniku 71-02 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, o ile istnieją zobowiązania umowne, w przypadku gdy towary porównywalne nie odpowiadają wymaganiom umownym nabywcy produktów przetworzonych z państwa trzeciego, lub w przypadku gdy, zgodnie z umową, produkty przetworzone muszą zostać otrzymane z towarów przewidzianych do objęcia procedurą uszlachetniania czynnego w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony praw własności przemysłowej lub handlowej,

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającego zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych i uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1).

▼B

Kod 9	przetwarzanie towarów wymienionych w załączniku 71-02 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, pod warunkiem że łączna wartość towarów, które mają zostać objęte procedurą uszlachetniania czynnego, w przeliczeniu na wnioskodawcę i na rok kalendarzowy nie przekracza 150 000 EUR dla każdego ośmiocyfrowego kodu Nomenklatury scalonej,
Kod 10	przetwarzanie towarów w celu zapewnienia ich zgodności z wymogami technicznymi obowiązującymi przy ich dopuszczeniu do obrotu,
Kod 11	przetwarzanie towarów o charakterze niehandlowym,
Kod 12	przetwarzanie towarów otrzymanych na mocy poprzedniego pozwolenia, którego wydanie podlegało sprawdzeniu warunków ekonomicznych,
Kod 13	przetwarzanie frakcji stałych i płynnych oleju palmowego, oleju kokosowego, frakcji płynnych oleju kokosowego, oleju z ziaren palmowych, frakcji płynnych oleju z ziaren palmowych, oleju babassu lub oleju rycynowego na produkty, które nie są przeznaczone dla sektora spożywczego,
Kod 14	►M3 przetwarzanie na produkty przeznaczone do włączenia lub wykorzystania w statkach powietrznych, dla których wystawiono autoryzowane poświadczenie produkcji/obsługi na formularzu 1 EASA lub równoważne świadectwo, ◄
Kod 15	przetwarzanie na produkty korzystające z autonomicznego zawieszenia należności celnych przywozowych na niektóre rodzaje broni i sprzętu wojskowego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 150/2003 ([1]),
Kod 16	przetwarzanie towarów na próbki,
Kod 17	przetwarzanie wszelkich elektronicznych komponentów, części, zespołów lub innych materiałów na produkty technologii informacyjnej,
Kod 18	przetwarzanie towarów objętych kodami Nomenklatury scalonej 2707 lub 2710 na produkty objęte kodami Nomenklatury scalonej 2707, 2710 lub 2902,
Kod 19	zredukowanie do odpadów i pozostałości, zniszczenie, odzyskiwanie części lub komponentów,
Kod 20	denaturacja,
Kod 21	zwyczajowe czynności, o których mowa w art. 220 kodeksu,
Kod 22	łączna wartość towarów, które mają zostać objęte procedurą uszlachetniania czynnego, w przeliczeniu na wnioskodawcę i na rok kalendarzowy, dla każdego ośmiocyfrowego kodu Nomenklatury scalonej, nie przekracza 150 000 EUR w odniesieniu do towarów, które są objęte załącznikiem 71-02 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, oraz 300 000 EUR w odniesieniu do innych towarów, z wyjątkiem przypadków, gdy towary, które mają zostają objęte procedurą uszlachetniania czynnego, podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu.

([1]) Rozporządzenie rady (WE) nr 150/2003 z dnia 21 stycznia 2003 r. zawieszające należności celne przywozowe na niektóre rodzaje broni i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 25 z 30.1.2003, s. 1).

▼B

7/3. **Rodzaj zgłoszenia/deklaracji**

W odniesieniu do rodzajów zgłoszeń/deklaracji stosuje się następujące kody:

1. Zgłoszenie standardowe (zgodnie z art. 162 kodeksu)

2. Zgłoszenie uproszczone (zgodnie z art. 166 kodeksu)

3. Wpis do rejestru zgłaszającego (zgodnie z art. 182 kodeksu)

8/6. **Zabezpieczenie**

Stosuje się następujące kody:

0. Nie wymaga się zabezpieczenia

1. Wymaga się zabezpieczenia

II/9. **Przyczyna utraty ważności**

Wstawić jeden z następujących kodów:

55. Uchylenie

61 Unieważnienie z powodu zmiany kodu nomenklatury celnej

62 Unieważnienie z powodu zastosowania środka unijnego

63 Unieważnienie z powodu zastosowania środka prawa krajowego

64 Cofnięcie z powodu błędnej klasyfikacji

65 Cofnięcie z przyczyn innych niż klasyfikacja

66. Unieważnienie z powodu ograniczonej ważności kodu nomenklatury w chwili wydawania

IV/3. **Rola (role) wnioskodawcy w międzynarodowym łańcuchu dostaw**

Stosuje się następujące kody:

▼C2

Kod	Rola	Opis
MF	Producent towarów	Strona wytwarzająca towary. Ten kod należy stosować tylko w przypadku, gdy przedsiębiorca wytwarza towary. Nie obejmuje przypadków, w których przedsiębiorca uczestniczy jedynie w handlu towarami (np. eksport, import).
IM	Importer	Strona składająca zgłoszenie przywozowe lub strona, na rzecz której agent celny lub inna upoważniona osoba składają takie zgłoszenie. Może być to osoba znajdująca się w posiadaniu towarów lub której powierzono te towary.
EX	Eksporter	Osoba dokonująca zgłoszenia wywozowego lub osoba, na rzecz której takie zgłoszenie jest dokonywane, i która jest właścicielem towarów lub posiada podobne do prawa własności prawo do dysponowania towarem w chwili przyjęcia zgłoszenia.
CB	Agent celny	Agent lub przedstawiciel, lub zawodowy agent celny działający na rzecz importera lub eksportera bezpośrednio przed organem celnym. Ten kod stosuje się także do przedsiębiorców, którzy pełnią funkcję agentów/przedstawicieli także w innych celach (np. przedstawiciel przewoźnika).

▼C2

Kod	Rola	Opis
CA	Przewoźnik	Strona dokonująca przewozu towarów lub organizująca ten przewóz pomiędzy wskazanymi punktami.
FW	Spedytor	Strona organizująca spedycję towarów.
CS	Konsolidator	Strona konsolidująca różne przesyłki, płatności itp.
TR	Operator terminala	Strona obsługująca załadunek i rozładunek statków morskich.
WH	Prowadzący skład	Strona odpowiedzialna za towary umieszczone w składzie. Ten kod stosuje się też do innych przedsiębiorców prowadzących inne rodzaje miejsc składowania (np. czasowe składowanie, wolny obszar celny itp.).
CF	Operator kontenera	Osoba, której przekazano w posiadanie określone mienie (np. kontener) na określony czas w zamian za uiszczanie opłat za wynajem.
DEP	Sztauer	Strona obsługująca załadunek i rozładunek statków morskich z szeregu terminali.
HR	Linia żeglugowa	Określa organizację linii żeglugowej.
999	Inne	

▼B

VI/3. **Poziom zabezpieczenia**

W odniesieniu do poziomu zabezpieczenia stosuje się następujące kody:

W celu pokrycia istniejącego długu celnego i w stosownych przypadkach innych opłat:

AA 100 % odpowiedniej części kwoty referencyjnej

AB 30 % odpowiedniej części kwoty referencyjnej

W celu pokrycia potencjalnego długu celnego i w stosownych przypadkach innych opłat:

BA 100 % odpowiedniej części kwoty referencyjnej

BB 50 % odpowiedniej części kwoty referencyjnej

BC 30 % odpowiedniej części kwoty referencyjnej

BD 0 % odpowiedniej części kwoty referencyjnej

VI/4. **Forma zabezpieczenia**

W odniesieniu do formy zabezpieczenia stosuje się następujące kody:

1. Depozyt w gotówce

2. Zobowiązanie złożone przez gwaranta

3* Inne formy wymienione w art. 83 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

▼B

31. ustanowienie hipoteki, długu gruntowego, zastawu użytkowego lub innego prawa uważanego za równoważne prawu dotyczącemu nieruchomości

32. przelew wierzytelności, ustanowienie zastawu, połączone lub niepołączone z utratą posiadania, na towarach, papierach wartościowych lub wierzytelnościach, lub na bankowej książeczce oszczędnościowej, lub na wpisie do państwowego rejestru długów

33. ustanowienie umownej solidarności dłużników przez osobę trzecią upoważnioną do tego przez organy celne lub przedstawienie weksla, którego zapłata jest zagwarantowana przez osobę trzecią

34. depozyt w gotówce lub środki płatnicze uznane za równoważne, inne niż w euro lub w walucie państwa członkowskiego, w którym zabezpieczenie jest wymagane

35. udział, pod warunkiem wpłaty składki, w ogólnym systemie zabezpieczeń zarządzanym przez organy celne

VI/6. **Termin płatności**

W odniesieniu do terminu płatności stosuje się następujące kody:

1. Normalny okres przed dokonaniem płatności, tzn. nie więcej niż 10 dni od daty powiadomienia dłużnika o długu celnym zgodnie z art. 108 kodeksu

2. Odroczenie płatności (art. 110 kodeksu)

VII/1. **Rodzaj odroczenia płatności**

W odniesieniu do odroczenia płatności stosuje się następujące kody:

1. Art. 110 lit. b) kodeksu, tzn. łącznie dla wszystkich kwot należności celnych przywozowych lub wywozowych zaksięgowanych zgodnie z art. 105 ust. 1 akapit pierwszy, w wyznaczonym okresie nie dłuższym niż 31 dni.

2. Art. 110 lit. c) kodeksu, tzn. łącznie dla wszystkich kwot należności celnych przywozowych lub wywozowych, które podlegają całościowemu zaksięgowaniu zgodnie z art. 105 ust. 1 akapit drugi.

VIII/9. **Podstawa prawna**

Jako podstawę prawną stosuje się następujące kody:

Kod	Opis	Podstawa prawna
A	Nadpłacone kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych	Art. 117 kodeksu
B	Towary wadliwe lub niezgodne z warunkami umowy	Art. 118 kodeksu
C	Błąd popełniony przez właściwe organy	Art. 119 kodeksu
D	Zasada słuszności	Art. 120 kodeksu
E	Kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych zapłacona w odniesieniu do zgłoszenia celnego unieważnionego zgodnie z art. 174 kodeksu	Art. 116 ust. 1 kodeksu

▼B

IX/1. **Przemieszczanie towarów**

W odniesieniu do podstawy prawnej przemieszczania stosuje się następujące kody:

W odniesieniu do towarów objętych czasowym składowaniem:

A Art. 148 ust. 5 lit. a) kodeksu

B Art. 148 ust. 5 lit. b) kodeksu

C Art. 148 ust. 5 lit. c) kodeksu

X/1. **Państwo (państwa) członkowskie, którego dotyczą przewozy regularną linią żeglugową**

Jako kwalifikator stosuje się następujące kody:

0. zainteresowane państwa członkowskie

1. potencjalnie zainteresowane państwa członkowskie

XIII/8. **Kod statusu przedstawiciela podatkowego**

▼C2

Stosuje się następujące kody:

1. wnioskodawca działa we własnym imieniu i na własną rzecz

2. na rzecz wnioskodawcy działa przedstawiciel podatkowy

▼B

XVI/1. **Działalność gospodarcza**

W odniesieniu do działalności stosuje się następujące kody:

1. Przywóz

2. Przewóz

3. Składowanie

4. Obróbka

XVIII/1. **System standardowej wymiany**

Stosuje się następujące kody:

1. System standardowej wymiany bez uprzedniego przywozu produktów zamiennych

2. System standardowej wymiany z uprzednim przywozem produktów zamiennych

XVIII/2. **Produkty zamienne**

Stosuje się następujące kody:

4. Pobranie próbek, użycie ilustracji lub opisów technicznych

5. Przeprowadzenie analiz

7. Inne sposoby identyfikacji

▼B

ZAŁĄCZNIK B

FORMATY I KODY WSPÓLNYCH WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH DANYCH W ODNIESIENIU DO DEKLARACJI, ZGŁOSZEŃ, POWIADOMIEŃ I POTWIERDZEŃ UNIJNEGO STATUSU CELNEGO TOWARÓW

UWAGI WPROWADZAJĄCE

1. Formaty, kody oraz, w stosownych przypadkach, struktura danych zawartych w niniejszym załączniku mają zastosowanie w związku z wymogami dotyczącymi danych w odniesieniu do deklaracji, zgłoszeń, powiadomień i potwierdzeń unijnego statusu celnego towarów, jak przewidziano w załączniku B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Formaty, kody i, w stosownych przypadkach, struktura danych określone w niniejszym załączniku mają zastosowanie do deklaracji, zgłoszeń, powiadomień i potwierdzeń unijnego statusu celnego towarów dokonanych z zastosowaniem techniki elektronicznego przetwarzania danych, jak również do deklaracji, zgłoszeń, powiadomień i potwierdzeń unijnego statusu celnego towarów w formie papierowej.

3. Tytuł I zawiera formaty danych.

4. Gdy informacje w deklaracji, zgłoszeniu, powiadomieniu lub potwierdzeniu unijnego statusu celnego towarów określone w załączniku B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 przyjmują formę kodów, stosuje się wykaz kodów przewidziany w tytule II.

5. Termin „rodzaj/długość” w objaśnieniu odnoszącym się do atrybutu określa wymogi dotyczące rodzaju i długości danych. Kody rodzajów danych są następujące:

   a – alfabetyczne,

   n – numeryczne,

   an – alfanumeryczne.

   Liczba, po której następuje kod, wskazuje dopuszczalną długość danych. Stosuje się, co następuje.

   Dwie fakultatywne kropki przed określeniem długości oznaczają, że dane nie mają ustalonej długości, lecz mogą zawierać liczbę cyfr określoną wskaźnikiem długości. Przecinek w długości danych oznacza, że atrybut może zawierać ułamki dziesiętne; cyfra przed przecinkiem oznacza całkowitą długość atrybutu, a cyfra po przecinku oznacza maksymalną liczbę cyfr po przecinku.

   Przykładowe długości pól i formaty:

   a1 1 znak alfabetyczny, stała długość

   n2 2 znaki numeryczne, stała długość

   an3 3 znaki alfanumeryczne, stała długość

   a..4 nie więcej niż 4 znaki alfabetyczne

   n..5 nie więcej niż 5 znaków numerycznych

   an..6 nie więcej niż 6 znaków alfanumerycznych

   n..7,2 nie więcej niż 7 znaków numerycznych, w tym maksymalnie 2 miejsca po przecinku, przy czym separator może zostać przesunięty.

▼B

6. Powtarzalność na poziomie tytułu uwzględniona w tabeli w tytule I niniejszego załącznika wskazuje, ile razy dane mogą zostać wykorzystane na poziomie tytułu w ramach danej deklaracji, danego zgłoszenia, powiadomienia lub potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów.

7. Powtarzalność na poziomie pozycji uwzględniona w tabeli w tytule I niniejszego załącznika wskazuje, ile razy dane mogą zostać powtórzone w odniesieniu do danej pozycji deklaracji lub zgłoszenia.

8. Państwa członkowskie mogą stosować kody krajowe w odniesieniu do danych 1/11 Procedura dodatkowa, 2/2 Dodatkowe informacje, 2/3 Przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia, dodatkowe odniesienia, 4/3 Naliczanie opłat (rodzaj opłaty), 4/4 Naliczanie opłat (podstawa opłaty), 6/17 Kod towaru (krajowe kody dodatkowe kody) i 8/7 Odpisywanie. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wykaz kodów krajowych stosowanych w odniesieniu do tych danych. Komisja opublikuje wykaz tych kodów.

TYTUŁ I

Formaty i powtarzalność wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do deklaracji, zgłoszeń i powiadomień

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
1/1	Rodzaj zgłoszenia/deklaracji	a2	T	1x		
1/2	Rodzaj dodatkowego zgłoszenia/deklaracji	a1	T	1x		
1/3	Rodzaj zgłoszenia tranzytowego/potwierdzenia statusu celnego	an..5	T	1x	1x	
1/4	Formularze	n..4	N	1x		
1/5	Wykazy załadunkowe	n..5	N	1x		
1/6	Numer pozycji towarowej	n..5	N		1x	
1/7	Kod szczególnych okoliczności	an3	T	1x		
1/8	Podpis/uwierzytelnienie	an..35	N	1x		
1/9	Całkowita liczba pozycji	n..5	N	1x		
1/10	Procedura	Kod wnioskowanej procedury: an2 + Kod poprzedniej procedury: an2	T		1x	
1/11	Procedura dodatkowa	Kody unijne: a1 + an2 LUB Kody krajowe: n1 + an2	T		99x	Kody unijne są dodatkowo określone w tytule II

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
2/1	Zgłoszenie uproszczone/ poprzednie dokumenty	►M3 Rodzaj poprzedniego dokumentu: an..3+ Odniesienie do poprzedniego dokumentu: an..35 + Identyfikator pozycji towarowej: n..5 + Rodzaj opakowań: an..2 Liczba opakowań: n..8 Jednostka miary i kwalifikator (w stosownych przypadkach): an..4 + Ilość: n..16,6 ◄	T	9999x	99x	►M3 Należy stosować jednostki miary i kwalifikatory zdefiniowane w TARIC. W takim przypadku jednostki miary i kwalifikatory będą miały format an..4, lecz nigdy nie będą miały formatów n..4 zarezerwowanych dla krajowych jednostek miary i kwalifikatorów. W przypadku braku takich jednostek miary i kwalifikatorów w TARIC można zastosować krajowe jednostki miary i kwalifikatory. Będą one miały format n..4. ◄
2/2	Dodatkowe informacje	*Wersja w formie kodu* (kody unijne): n1 + an4 LUB (kody krajowe): a1 +an4 LUB Opis tekstowy: an..512	T	►M3 99x ◄	99x	Kody unijne są dodatkowo określone w tytule II
2/3	Przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia, dodatkowe odniesienia	►M3 *Rodzaj dokumentu (kody unijne)*: a1+ an3 + (w stosownych przypadkach) *Identyfikator dokumentu*: an..35 LUB „*Rodzaj dokumentu (kody krajowe)*: n1+ an3 + (w stosownych przypadkach) *Identyfikator dokumentu*: an..35 + (w stosownych przypadkach) *Nazwa organu wydającego*: an..70 + *Data ważności:* n8 (yyyymmdd) + *Jednostka miary i kwalifikator (w stosownych przypadkach):* an..4 + *Ilość:* n..16,6 + *Kod waluty:* a3 + *Kwota:* n..16,2 ◄	T	►M3 99x ◄	99x	►M3 Należy stosować jednostki miary i kwalifikatory zdefiniowane w TARIC. W takim przypadku jednostki miary i kwalifikatory będą miały format an..4, lecz nigdy nie będą miały formatów n..4 zarezerwowanych dla krajowych jednostek miary i kwalifikatorów. W przypadku braku takich jednostek miary i kwalifikatorów w TARIC można zastosować krajowe jednostki miary i kwalifikatory. Będą one miały format n..4. W odniesieniu do waluty stosuje się kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217). ◄

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
2/4	Numer referencyjny/UCR	an..35	N	1x	1x	Te dane mogą przybrać formę kodów WCO (ISO 15459) lub im równoważnych.
2/5	LRN	an..22	N	1x		
2/6	Odroczenie płatności	an..35	N	1x		
2/7	Identyfikacja składu	Rodzaj składu: a1 + Identyfikator składu: an..35	T	1x		
3/1	Eksporter	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	N	1x	1x	Kod państwa: Alfabetyczne kody Unii dla państw i terytoriów oparte są na obowiązujących kodach ISO alpha 2 (a2), o ile są zgodne z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1106/2012. Komisja regularnie publikuje rozporządzenia uaktualniające wykaz kodów państw. W przypadku przesyłek zbiorczych, jeżeli stosowane są papierowe wersje zgłoszeń, można zastosować kod „00200” wraz z wykazem nadawców zgodnie z uwagami zawartymi w tytule II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dla D. 3/1 Eksporter.
3/2	Nr identyfikacyjny eksportera	an..17	N	1x	1x	Strukturę numeru EORI określono w tytule II. Struktura uznanego przez Unię niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim jest zdefiniowana w tytule II.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
3/3	Nadawca – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/4	Nr identyfikacyjny nadawcy – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura uznanego przez Unię niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim jest zdefiniowana w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera
3/5	Nadawca – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/6	Nr identyfikacyjny nadawcy – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	*an..17*	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/7	Nadawca	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
3/8	Nr identyfikacyjny nadawcy	*an..17*	N	1x	1x	Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/9	Odbiorca	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter. W przypadku przesyłek zbiorczych, jeżeli stosowane są papierowe wersje zgłoszeń, można zastosować kod „00200” wraz z wykazem nadawców zgodnie z uwagami zawartymi w tytule II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dla D. 3/9 Nadawca.
3/10	Nr identyfikacyjny odbiorcy	an..17	N	1x	1x	Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura uznanego przez Unię niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim jest zdefiniowana w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera
3/11	Odbiorca – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35+ Numer tel. an..50	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/12	Nr identyfikacyjny odbiorcy – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
3/13	Odbiorca – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/14	Nr identyfikacyjny odbiorcy – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/15	Importer	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/16	Nr identyfikacyjny importera	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/17	Zgłaszający	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/18	Nr identyfikacyjny zgłaszającego	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/19	Przedstawiciel	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 +	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/20	Nr identyfikacyjny przedstawiciela	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
3/21	Kod statusu przedstawiciela	n1	T	1x		
3/22	Osoba uprawniona do korzystania z procedury tranzytu	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/23	Nr identyfikacyjny osoby uprawnionej do korzystania z procedury tranzytu	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/24	Sprzedający	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/25	Nr identyfikacyjny sprzedającego	an..17	N	1x	1x	Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/26	Kupujący	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/27	Nr identyfikacyjny kupującego	an..17	N	1x	1x	Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/28	Nr identyfikacyjny osoby powiadamiającej o przybyciu	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
3/29	Nr identyfikacyjny osoby powiadamiającej o zmianie trasy	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/30	Nr identyfikacyjny osoby przedstawiającej towary organom celnym	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/31	Przewoźnik	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/32	Nr identyfikacyjny przewoźnika	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/33	Osoba kontaktowa – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
3/34	Nr identyfikacyjny osoby kontaktowej – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	an..17	N	1x	1x	Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/35	Osoba kontaktowa – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	Nazwa: an..70 + Ulica i numer: an..70 + Państwo: a2 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35 + Numer tel. an..50	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
3/36	Nr identyfikacyjny osoby kontaktowej – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	an..17	N	1x	1x	Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/37	Nr identyfikacyjny dodatkowych uczestników łańcucha dostaw	Kod roli: a..3 + Identyfikator: an..17	T	99x	99x	Kody ról dla dodatkowych uczestników łańcucha dostaw zdefiniowano w tytule II. Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Struktura niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/38	Nr identyfikacyjny osoby przekazującej dodatkowe dane PDS	an..17	N	1x	1x	Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/39	Nr identyfikacyjny posiadacza pozwolenia	Kod rodzaju pozwolenia: an..4 + Identyfikator: an..17	N	99x		Należy zastosować kody podane w załączniku A dotyczące D. 1/1 Kod rodzaju wniosku/decyzji. Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/40	Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych	Kod roli: an3 + Numer identyfikacyjny VAT: an..17	T	99x	99x	Kody ról dla dodatkowych odniesień podatkowych zdefiniowano w tytule II.
3/41	Nr identyfikacyjny osoby przedstawiającej towary organom celnym w przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego lub uprzednio złożonych zgłoszeń celnych	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/42	Nr identyfikacyjny osoby składającej manifest towarów	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/43	Nr identyfikacyjny osoby występującej o potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
3/44	Nr identyfikacyjny osoby powiadamiającej o przybyciu towarów po ich przemieszczeniu w procedurze czasowego składowania	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
▼M3 3/45	Nr identyfikacyjny osoby składającej zabezpieczenie	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
3/46	Nr identyfikacyjny osoby opłacającej cło	an..17	N	1x		Numer EORI musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną w tytule II dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.
▼B 4/1	Warunki dostawy	Wersja w formie kodu: Kod INCOTERM: a3 + UN/LOCODE: an..17 LUB *Opis tekstowy:* Kod INCOTERM: a3 + Kod państwa: a2 + Nazwa lokalizacji: an..35	T	1x		Kody i nagłówki opisujące umowę handlową zdefiniowano w tytule II. Kod podany w celu opisu lokalizacji musi być zgodny z formatem UN/LOCODE. Jeżeli dla danej lokalizacji nie ma kodu UN/LOCODE, należy podać kod państwa przewidziany dla D. 3/1 Eksporter, a następnie nazwę danej lokalizacji.
4/2	Metoda płatności opłat transportowych	a1	T	1x	1x	
4/3	Naliczanie opłat – Rodzaj opłaty	Kody unijne: a1 + n2 LUB Kody krajowe: n1 + an2	T		99x	Kody unijne są dodatkowo określone w tytule II
4/4	Naliczanie opłat – Podstawa opłaty	Jednostka miary i kwalifikator (w stosownych przypadkach): an..6 + Ilość: n..16,6 ►M1 LUB *Kwota:* n..16,2 ◄	N		99x	Należy stosować jednostki miary i kwalifikatory zdefiniowane w TARIC. W takim przypadku jednostki miary i kwalifikatory będą miały format an..6, lecz nigdy nie będą miały formatów n..6 zarezerwowanych dla krajowych jednostek miary i kwalifikatorów. W przypadku braku takich jednostek miary i kwalifikatorów w TARIC można zastosować krajowe jednostki miary i kwalifikatory. Będą one miały format n..6.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
4/5	Naliczanie opłat – Stawka opłaty	n..17,3	N		99x	
4/6	Naliczanie opłat – Kwota należnej opłaty	n..16,2	N		99x	
4/7	Naliczanie opłat – Ogółem	n..16,2	N		1x	
4/8	Naliczanie opłat – Metoda płatności	a1	T		99x	
4/9	Doliczenia i odliczenia	Kod: a2 + Kwota: n..16,2	T	99x	99x	
4/10	Waluta faktury	a3	N	1x		W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
4/11	Całkowita zafakturowana kwota	n..16,2	N	1x		
4/12	Wewnętrzna jednostka walutowa	a3	N	1x		W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
4/13	Wskaźniki wyceny	an4	T		1x	
4/14	Cena/kwota pozycji	n..16,2	N		1x	
4/15	Kurs wymiany	n..12,5	N	1x		
4/16	Metoda wyceny	n1	T		1x	
4/17	Preferencje	n3 (n1+n2)	T		1x	Komisja będzie publikować w regularnych odstępach czasu wykaz kombinacji stosowanych kodów razem z przykładami i uwagami.
4/18	►M3 Wartość ◄	Kod waluty: a3 + Wartość: n..16,2	N		1x	W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
4/19	►M3 Koszty transportu do miejsca przeznaczenia ◄	Kod waluty: a3 + Kwota: n..16,2	N	1x		W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217).
5/1	Przewidywana data i godzina przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Unii	Data i godzina: an..15 (rrrrmmddhhmmzzz)	N	1x		rrrr: rok mm: miesiąc dd: dzień hh: godzina mm: minuty zzz: strefa czasowa
5/2	Przewidywana data i godzina przybycia do portu wyładunku	Data i godzina: an..15 (rrrrmmddhhmmzzz)	N	1x	1x	rrrr: rok mm: miesiąc dd: dzień hh: godzina mm: minuty zzz: strefa czasowa

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
5/3	Faktyczna data i godzina przybycia na obszar celny Unii	an..15 (rrrrmmddhhmmzzz)	N	1x		rrrr: rok mm: miesiąc dd: dzień hh: godzina mm: minuty zzz: strefa czasowa
5/4	Data zgłoszenia	n8 (rrrrmmdd)	N	1x		
5/5	Miejsce dokonania zgłoszenia	an..35	N	1x		
5/6	Urząd przeznaczenia (i państwo)	an8	N	1x		Struktura identyfikatora urzędu celnego jest zdefiniowana w tytule II.
5/7	Przewidywane urzędy tranzytowe (i państwo)	an8	N	9x		Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).
5/8	Kod państwa przeznaczenia	a2	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter. ►**M1** W kontekście operacji tranzytowych należy zastosować kod państwa ISO 3166 alpha-2. ◄
5/9	Kod regionu przeznaczenia	an..9	N	1x	1x	Kody są definiowane przez zainteresowane państwo członkowskie.
5/10	Kod miejsca dostawy – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	UN/LOCODE: an..17 LUB Kod państwa: a2 + Kod pocztowy: an..9	N	1x		Jeżeli miejsce załadunku zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, należy podać kod UN/LOCODE zdefiniowany w tytule II dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo). Jeżeli miejsce dostaw zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, należy podać kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
5/11	Kod miejsca dostawy – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	UN/LOCODE: an..17 LUB *Kod państwa: a2 +* Kod pocztowy: an..9	N	1x		Jeżeli miejsce załadunku zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, należy podać kod UN/LOCODE zdefiniowany w tytule II dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo). Jeżeli miejsce dostaw zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, należy podać kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
5/12	Urząd celny wyprowadzenia	an8	N	1x		Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).
5/13	Kolejny urząd celny (urzędy celne) wprowadzenia	an8	N	99x		Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).
5/14	Kod państwa wysyłki/wywozu	a2	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
5/15	Kod kraju pochodzenia	a2	N		1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
5/16	Kod kraju preferencyjnego pochodzenia	an..4	N		1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter. W przypadku gdy dowód pochodzenia odnosi się do grupy państw, należy stosować kody identyfikatorów numerycznych określone w zintegrowanej taryfie ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87.
5/17	Kod regionu pochodzenia	an..9	N		1x	Kody są definiowane przez zainteresowane państwo członkowskie.
5/18	Kody państw przejazdu	a2	N	99x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
5/19	Kody państw przejazdu środka transportu	a2	N	99x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
5/20	Kody państw przejazdu przesyłki	a2	N	99x	99x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
5/21	Miejsce załadunku	W formie kodu: an..17 LUB Opis tekstowy: a2 (kod państwa) + an..35 (lokalizacja)	N	1x		Jeżeli miejsce załadunku zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, należy podać kod UN/LOCODE zdefiniowany w tytule II dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo). Jeżeli miejsca załadunku nie zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, państwo, w którym znajduje się miejsce załadunku, oznacza się kodem zdefiniowanym dla D. 3/1 Eksporter.

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
5/22	Miejsce wyładunku	W formie kodu: an..17 LUB Opis tekstowy: a2 (kod państwa) + an..35 (lokalizacja)	N	1x	1x	Jeżeli miejsce wyładunku zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, należy podać kod UN/LOCODE zdefiniowany w tytule II dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo). Jeżeli miejsca wyładunku nie zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, państwo, w którym znajduje się miejsce wyładunku, oznacza się kodem zdefiniowanym dla D. 3/1 Eksporter.
5/23	Lokalizacja towarów	Państwo: a2 + Rodzaj lokalizacji: a1 + Kwalifikator oznaczenia: a1 + *W formie kodu* Identyfikacja lokalizacji: an..35 + Dodatkowy identyfikator: n..3 LUB *Opis tekstowy:* Ulica i numer: an..70 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	T	1x		Struktura kodu jest zdefiniowana w tytule II.
5/24	Kod urzędu celnego pierwszego wprowadzenia	an8	N	1x		Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).
5/25	Kod faktycznego urzędu celnego pierwszego wprowadzenia	an8	N	1x		Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).
5/26	Urząd celny przedstawienia	an8	N	1x		Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).
5/27	Kontrolny urząd celny	an8	N	1x		Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
5/28	Wnioskowany okres ważności potwierdzenia	n..3	N	1x		
5/29	Data przedstawienia towarów	n8 (rrrrmmdd)	N	1x	1x	
5/30	Miejsce przyjęcia	W formie kodu: an..17 LUB Opis tekstowy: a2 (kod państwa) + an..35 (lokalizacja)	N	1x	1x	►M1 Jeżeli miejsce przyjęcia zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, należy podać kod UN/LOCODE zdefiniowany w tytule II dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo). Jeżeli miejsca przyjęcia nie zakodowano zgodnie z UN/LOCODE, państwo, w którym znajduje się miejsce przyjęcia, oznacza się kodem zdefiniowanym w tytule II dla D. 3/1 Eksporter. ◄
▼M3 5/31	Data przyjęcia	n8 (rrrrmmdd)	N	1x	1x	
▼B 6/1	Masa netto (kg)	n..16,6	N		1x	
6/2	Jednostki uzupełniające	n..16,6	N		1x	
6/3	Masa brutto (kg) – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	n..16,6	N	1x	1x	
6/4	Masa brutto (kg) – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	n..16,6	N	1x	1x	
6/5	Masa brutto (kg)	n..16,6	N	1x	1x	
6/6	Opis towarów – Kapitańska skonsolidowana umowa przewozu	an..512	N		1x	
6/7	Opis towarów – Spedytorska indywidualna umowa przewozu	an..512	N		1x	
6/8	Opis towarów	an..512	N		1x	
6/9	Rodzaj opakowań	an..2	N		99x	Wykaz kodów odpowiada najnowszej wersji zalecenia 21 NZ/EKG.
6/10	Liczba opakowań	n..8	N		99x	
6/11	Oznaczenia przesyłek	an..512	N		99x	

▼**B**

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
6/12	Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych	an..4	N		99x	Kod ONZ dla towarów niebezpiecznych (UNDG) to numer seryjny nadawany w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych substancjom lub produktom wpisanym na listę najczęściej przewożonych towarów niebezpiecznych.
6/13	Kod CUS	an8	N		1x	Kod nadawany w ramach Europejskiego spisu celnego substancji chemicznych (ECICS).
6/14	Kod towaru – kod Nomenklatury scalonej	an..8	N		1x	
6/15	Kod towaru – kod TARIC	an2	N		1x	Należy uzupełnić zgodnie z kodem TARIC (dwa znaki dla zastosowania szczególnych środków unijnych w odniesieniu do formalności, które należy dopełnić w miejscu przeznaczenia).
6/16	Kod towaru – dodatkowe kody TARIC	an4	N		99x	Należy wypełnić zgodnie z kodami TARIC (kodami dodatkowymi).
6/17	Kod towaru – krajowe kody dodatkowe	an..4	N		99x	Kody mają zostać przyjęte przez zainteresowane państwa członkowskie.
6/18	Całkowita liczba opakowań	n..8	N	1x		
6/19	Rodzaj towarów	►**M3** an..3 ◄	N		1x	►**M3** Należy zastosować wykaz kodów UPU nr 130. ◄
7/1	Przeładunki	Miejsce przeładunku: Państwo: a2 + Rodzaj lokalizacji: a1 + Kwalifikator oznaczenia: a1 + *W formie kodu* Identyfikacja lokalizacji: an..35 + Dodatkowy identyfikator: n..3 LUB *Opis tekstowy:* Ulica i numer: an..70 + Kod pocztowy: an..9 + Miejscowość: an..35	N	1x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter. Miejsce przeładunku musi być zgodne ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/23 Lokalizacja towarów. Znaki identyfikacyjne środka transportu muszą być zgodne ze strukturą zdefiniowaną dla D. 7/7 Znaki identyfikacyjne środka transportu przy wyjściu Przynależność państwowa środków transportu musi być zgodna ze strukturą zdefiniowaną dla D. 7/8 Przynależność państwowa środka transportu przy wyjściu W celu oznaczenia, czy chodzi o przesyłkę kontenerową, należy zastosować kody określone w tytule II dla D. 7/2 Kontenery

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
		Oznaczenie nowego środka transportu Rodzaj oznaczenia: n2 + Numer identyfikacyjny: an..35 + Przynależność państwowa nowego środka transportu: a2 Oznaczenie, czy chodzi o przesyłkę kontenerową: n1				
7/2	Kontener	n1	T	1x		
7/3	Numer referencyjny przewozu	an..17	N	9x		
7/4	Rodzaj transportu na granicy	n1	T	1x		
7/5	Rodzaj transportu wewnętrznego	n1	N	1x		Należy zastosować kody określone w tytule II dla D. 7/4 Rodzaj transportu na granicy.
7/6	Znaki identyfikacyjne faktycznego środka transportu przekraczającego granicę	Rodzaj oznaczenia: n2 + Numer identyfikacyjny: an..35	T	1x		
7/7	Oznaczenie środka transportu przy wyjściu	Rodzaj oznaczenia: n2 + Numer identyfikacyjny: an..35	T	1x	1x	
7/8	Przynależność państwowa środka transportu przy wyjściu	a2	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
7/9	Identyfikacja środka transportu przy przybyciu	Rodzaj oznaczenia: n2 + Numer identyfikacyjny: an..35	N	1x		►**M1** Należy zastosować kody podane w tytule II dla D. 7/7 Identyfikacja środka transportu przy wyjściu. ◄
7/10	Numer identyfikacyjny kontenera	an..17	N	9999x	9999x	
7/11	Rozmiar i rodzaj kontenera	an..10	T	99x	99x	
7/12	Status wypełnienia kontenera	an..3	T	99x	99x	
7/13	►**M3** Kod rodzaju dostawcy kontenera ◄	an..3	T	99x	99x	

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
7/14	Identyfikacja aktywnego środka transportu przekraczającego granicę	Rodzaj oznaczenia: n2 + Numer identyfikacyjny: an..35	N	1x	1x	►M1 Należy zastosować kody podane w tytule II dla D. 7/7 Identyfikacja środka transportu przy wyjściu. ◄
7/15	Przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę	a2	N	1x	1x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
7/16	Identyfikacja pasywnego środka transportu przekraczającego granicę	Rodzaj oznaczenia: n2 + Numer identyfikacyjny: an..35	N	999x	999x	►M1 Należy zastosować kody podane w tytule II dla D. 7/7 Identyfikacja środka transportu przy wyjściu. ◄
7/17	Przynależność państwowa pasywnego środka transportu przekraczającego granicę	a2	N	999x	999x	Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
7/18	Numer zamknięcia celnego	Liczba zamknięć: n..4 + Identyfikator zamknięcia: an..20	N	1x 9999x	1x 9999x	
7/19	Inne zdarzenia podczas przewozu	an..512	N	1x		
7/20	Numer identyfikacyjny pojemnika	an..35	N	1x		
8/1	Nr porządkowy kontyngentu	an6	N		1x	
8/2	Rodzaj zabezpieczenia	Rodzaj zabezpieczenia: an 1	T	9x		
8/3	Odniesienie do zabezpieczenia	►M1 *Numer referencyjny zabezpieczenia (GRN):* an..24 + *Kod dostępu:* an..4 + *Kod waluty:* a3 + *Kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych i, w przypadku gdy ma zastosowanie art. 89 ust. 2 akapit pierwszy kodeksu, inne opłaty:* n..16,2 + *Urząd celny zabezpieczenia:* an8 LUB *Inne odniesienie do zabezpieczenia:* an..35+ *Kod dostępu:* an..4 + *Kod waluty:* a3 + *Kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych i, w przypadku gdy ma zastosowanie art. 89 ust. 2 akapit pierwszy kodeksu, inne opłaty:* n..16,2 + *Urząd celny zabezpieczenia:* an8 ◄	N	99x		W odniesieniu do waluty należy stosować kody walut w formacie ISO-alpha-3 (ISO 4217). Identyfikator urzędu celnego musi być zgodny ze strukturą zdefiniowaną dla D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo).

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność na poziomie tytułu	Powtarzalność na poziomie pozycji	Uwagi
8/4	Zabezpieczenie nieważne w	a2	N	99x		Należy zastosować kod państwa zdefiniowany dla D. 3/1 Eksporter.
8/5	Rodzaj transakcji	n..2	N	1x	1x	Należy zastosować jednocyfrowe kody wymienione w kolumnie A tabeli określonej na mocy art. 10 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 113/2010 ([2]). W przypadku wykorzystania zgłoszeń celnych w formie papierowej cyfrę tę należy wpisać w lewej części pola 24. Państwa członkowskie mogą również przewidzieć, że gromadzone będą dane dotyczące wpisywania drugiej cyfry z wykazu w kolumnie B tej tabeli. W przypadku wykorzystania zgłoszeń celnych w formie papierowej tę drugą cyfrę należy wpisać w prawej części pola 24.
8/6	Wartość statystyczna	n..16,2	N		1x	

▼M3

———

▼B

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 113/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenie (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów (Dz.U. L 37 z 10.2.2010, s. 1).

▼B

TYTUŁ II

Kody wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do deklaracji, zgłoszeń i powiadomień

KODY

1. WPROWADZENIE

Niniejszy tytuł zawiera kody stosowane w standardowych deklaracjach, zgłoszeniach i powiadomieniach w formie elektronicznej i papierowej.

2. KODY

1/1. **Rodzaj zgłoszenia/deklaracji**

EX: ►**M1** Dla wymiany handlowej z państwami i terytoriami znajdującymi się poza obszarem celnym Unii. ◄

Dla objęcia towarów procedurą celną, o której mowa w kolumnach B1, B2 i C1, oraz dla powrotnego wywozu, o którym mowa w kolumnie B1 tabeli wymogów dotyczących danych w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

IM: ►**M1** Dla wymiany handlowej z państwami i terytoriami znajdującymi się poza obszarem celnym Unii. ◄

Dla objęcia towarów procedurą celną, o której mowa w kolumnach H1–H4, H6 i I1 tabeli wymogów dotyczących danych w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Dla objęcia towarów nieunijnych procedurą celną w kontekście wymiany handlowej między państwami członkowskimi.

CO: — Towary unijne podlegające szczególnym środkom w okresie przejściowym następującym po przystąpieniu nowych państw członkowskich.

— Objęcie towarów unijnych procedurą składowania celnego, o której mowa w kolumnie B3 tabeli wymogów dotyczących danych w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w celu uzyskania wypłaty specjalnych refundacji wywozowych przed wywozem lub wytwarzaniem pod dozorem celnym i kontrolą celną przed wywozem i wypłatą refundacji wywozowych.

— Towary unijne w ramach wymiany handlowej pomiędzy częściami obszaru celnego Unii, w których mają zastosowanie przepisy dyrektywy Rady 2006/112/WE [1] lub dyrektywy Rady 2008/118/WE [2], oraz częściami tego obszaru, w których te przepisy nie mają zastosowania, lub w ramach wymiany handlowej pomiędzy częściami tego obszaru, w których te przepisy nie mają zastosowania, o czym mowa w kolumnach B4 i H5 tabeli wymogów dotyczących danych w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

1/2. **Rodzaj dodatkowego zgłoszenia/deklaracji**

A Dla standardowego zgłoszenia celnego (na mocy art. 162 kodeksu)

B Dla zgłoszenia uproszczonego na zasadzie okazjonalnej (na mocy art. 166 ust. 1 kodeksu)

[1] Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

[2] Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

▼B

C Dla uproszczonego zgłoszenia celnego na zasadzie regularnej (na mocy art. 166 ust. 2 kodeksu)

D Dla złożenia standardowego zgłoszenia celnego (o którym mowa w kodzie A) zgodnie z art. 171 kodeksu.

E Dla złożenia uproszczonego zgłoszenia (o którym mowa w kodzie B) zgodnie z art. 171 kodeksu.

F Dla złożenia zgłoszenia uproszczonego (o którym mowa w kodzie C) zgodnie z art. 171 kodeksu.

X Dla zgłoszenia uzupełniającego lub zgłoszeń uproszczonych objętych B i E.

Y Dla zgłoszenia uzupełniającego lub zgłoszeń uproszczonych objętych C i F.

Z Dla zgłoszenia uzupełniającego w ramach procedury określonej w art. 182 kodeksu

1/3. **Rodzaj zgłoszenia tranzytowego/potwierdzenia statusu celnego**

Kody stosowane w kontekście tranzytu

C Towary unijne nieobjęte procedurą tranzytu

T Przesyłki mieszane obejmujące zarówno towary przewidziane do objęcia procedurą zewnętrznego tranzytu unijnego, jak i towary przewidziane do objęcia procedurą wewnętrznego tranzytu unijnego, objęte art. 294 niniejszego rozporządzenia.

T1 Towary objęte procedurą zewnętrznego tranzytu unijnego.

T2 Towary objęte procedurą wewnętrznego tranzytu unijnego zgodnie z art. 227 kodeksu, chyba że stosuje się art. 293 ust. 2

T2F Towary objęte procedurą wewnętrznego tranzytu unijnego zgodnie z art. 188 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

T2SM Towary objęte procedurą wewnętrznego tranzytu unijnego z zastosowaniem art. 2 decyzji 4/92 Komitetu Współpracy EWG – San Marino z dnia 22 grudnia 1992 r.

TD Towary już objęte procedurą tranzytu lub przewożone w ramach procedury uszlachetniania czynnego, składowania celnego lub procedury odprawy czasowej w kontekście stosowania art. 233 ust. 4 lit. e) kodeksu.

X Towary unijne przeznaczone do wywozu nieobjęte procedurą tranzytu w kontekście stosowania art. 233 ust. 4 lit. e).

▼M3

TIR Towary przemieszczane w ramach operacji TIR.

▼B

Kody stosowane w kontekście potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów

T2L Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów.

▼B

T2LF Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów wysyłanych do specjalnych obszarów podatkowych, z tych obszarów lub między nimi.

T2LSM Potwierdzenie statusu towarów przeznaczonych do San Marino z zastosowaniem art. 2 decyzji 4/92 Komitetu Współpracy EWG – San Marino z dnia 22 grudnia 1992 r.

Kody stosowane w kontekście manifestu celnego towarów

▼M3

_____

▼B

T2L Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów.

T2LF Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów wysyłanych do specjalnych obszarów podatkowych, z tych obszarów lub między nimi.

1/7. **Kod szczególnych okoliczności**

Stosuje się następujące kody:

Kod	Opis	Zestaw danych w tabeli wymogów dotyczących danych w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446
A20	Przesyłki ekspresowe w kontekście wywozowych deklaracji skróconych	A2
F10	Morskie i śródlądowe drogi wodne – Pełny zestaw danych – Konosament imienny zawierający niezbędne informacje od odbiorcy	F1a = F1b+F1d
F11	Morskie i śródlądowe drogi wodne – Pełny zestaw danych – Konosament armatorski z bazowymi konosamentami spedytorskimi zawierający niezbędne informacje od odbiorcy na poziomie konosamentu spedytorskiego najniższego szczebla	F1a = F1b + F1c + F1d
F12	Morskie i śródlądowe drogi wodne – Częściowy zestaw danych – Tylko konosament armatorski	F1b
F13	Morskie i śródlądowe drogi wodne – Częściowy zestaw danych – Tylko konosament imienny	F1b
F14	Morskie i śródlądowe drogi wodne – Częściowy zestaw danych – Tylko konosament spedytorski	F1c
F15	Morskie i śródlądowe drogi wodne – Częściowy zestaw danych – Konosament spedytorski zawierający niezbędne informacje od odbiorcy	F1c + F1d
F16	Morskie i śródlądowe drogi wodne – Częściowy zestaw danych – Niezbędne informacje, które musi podać odbiorca, na najniższym poziomie umowy przewozu (konosament imienny lub konosament spedytorski najniższy szczebla)	F1d
F20	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Pełny zestaw danych złożony przed załadunkiem	F2a
F21	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Częściowy zestaw danych – Kapitański lotniczy list przewozowy złożony przed przybyciem towarów	F2b
F22	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Częściowy zestaw danych – Spedytorski lotniczy list przewozowy złożony przed przybyciem towarów	F2c

▼B

Kod	Opis	Zestaw danych w tabeli wymogów dotyczących danych w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446
F23	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Częściowy zestaw danych – Minimalny zestaw danych złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 bez numeru referencyjnego kapitańskiego lotniczego listu przewozowego	Część F2d
F24	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Częściowy zestaw danych – Minimalny zestaw danych złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 z numerem referencyjnym kapitańskiego lotniczego listu przewozowego	F2d
F25	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Częściowy zestaw danych – Numer referencyjny kapitańskiego lotniczego listu przewozowego złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Część F2d uzupełniająca komunikat kodem szczególnych okoliczności F23
F26	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Częściowy zestaw danych – Minimalny zestaw danych złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i zawierający dodatkowe informacje ze spedytorskiego lotniczego listu przewozowego	F2c + F2d
F27	Przesyłki lotnicze (drobnicowe) – Pełny zestaw danych złożony przed przybyciem towarów	F2a
F30	Przesyłki ekspresowe – Pełny zestaw danych złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	F3a drogą lotniczą
F31	Przesyłki ekspresowe – Pełny zestaw danych zgodnie z terminami obowiązującymi w odniesieniu do danego środka transportu	F3a drogą inną niż lotnicza
F32	Przesyłki ekspresowe – Częściowy zestaw danych – Minimalny zestaw danych złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	F3b
F40	Przesyłki pocztowe – Pełny zestaw danych złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	F4a drogą lotniczą
F41	Przesyłki pocztowe – Pełny zestaw danych zgodnie z terminami obowiązującymi w odniesieniu do danego środka transportu (innego niż transport lotniczy)	F4a drogą inną niż lotnicza
F42	Przesyłki pocztowe – Częściowy zestaw danych – Kapitański lotniczy list przewozowy zawierający niezbędne informacje z pocztowego lotniczego listu przewozowego złożony zgodnie z terminami obowiązującymi w odniesieniu do danego środka transportu	F4b
F43	Przesyłki pocztowe – Częściowy zestaw danych – Minimalny zestaw danych złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	F4c
F44	Przesyłki pocztowe – Częściowy zestaw danych – Numer identyfikacyjny pojemnika złożony przed załadunkiem zgodnie z art. 106 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	F4d

▼B

Kod	Opis	Zestaw danych w tabeli wymogów dotyczących danych w tytule I załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446
F50	Transport drogowy	F5
F51	Transport kolejowy	F5

1/10. **Procedura**

Kody, które należy wprowadzić w tej podjednostce, są kodami czterocyfrowymi, składającymi się z dwucyfrowego kodu reprezentującego wnioskowaną procedurę, po którym następuje drugi, dwucyfrowy kod reprezentujący poprzednią procedurę. Wykaz kodów dwucyfrowych podany jest poniżej.

„Poprzednia procedura” oznacza procedurę, którą towary zostały objęte, zanim zostały objęte wnioskowaną procedurą.

Należy zauważyć, że w przypadku gdy poprzednią procedurą jest procedura składowania celnego lub odprawy czasowej lub gdy towary pochodzą z wolnego obszaru celnego, odpowiedni kod powinien być zastosowany jedynie jeśli towary nie zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego, uszlachetniania biernego ani końcowego przeznaczenia.

Na przykład: powrotny wywóz towarów przywiezionych w ramach uszlachetniania czynnego i następnie objętych procedurą składowania celnego = 3151 (a nie 3171). (pierwsza operacja = 5100; druga operacja = 7151; trzecia operacja, powrotny wywóz = 3151).

Podobnie jeśli dokonuje się powrotnego przywozu towarów uprzednio czasowo wywiezionych i dopuszcza się je do obrotu po ich objęciu procedurą składowania celnego, odprawy czasowej lub umieszczeniu w wolnym obszarze celnym, uznaje się to za zwykły powrotny przywóz po czasowym wywozie.

Na przykład: wprowadzenie do obrotu krajowego z jednoczesnym dopuszczeniem do obrotu towarów wywiezionych w ramach procedury uszlachetniania biernego i objętych procedurą składowania celnego przy powrotnym przywozie = 6121 (a nie 6171). (pierwsza operacja: czasowy wywóz w ramach uszlachetniania biernego = 2100; druga operacja: składowanie w składzie celnym = 7121; trzecia operacja: wprowadzenie do obrotu krajowego + dopuszczenie do obrotu = 6121).

Kody oznaczone na poniższym wykazie literą a) nie mogą być wykorzystane jako pierwsze dwie cyfry kodu procedury, lecz jedynie w celu wskazania poprzedniej procedury.

Na przykład: 4054 = dopuszczenie do obrotu i wprowadzenie do obrotu krajowego towarów uprzednio objętych procedurą uszlachetniania czynnego w innym państwie członkowskim.

Wykaz kodów procedur

Dwa z tych podstawowych elementów muszą zostać połączone, aby stworzyć kod czterocyfrowy.

00. Ten kod stosuje się, aby wskazać, że nie ma poprzedniej procedury a)

01. ►M3 Dopuszczenie do obrotu towarów z jednoczesną ponowną wysyłką w ramach wymiany handlowej pomiędzy częściami obszaru celnego Unii, w których stosuje się przepisy dyrektywy 2006/112/WE lub dyrektywy 2008/118/WE, oraz częściami tego obszaru, w których te przepisy nie mają zastosowania, lub w ramach wymiany handlowej pomiędzy częściami tego obszaru, w których te przepisy nie mają zastosowania.

▼B

Przykład: Towary nieunijne przybywające z państwa trzeciego, dopuszczone do obrotu we Francji i wysłane na Wyspy Normandzkie. ◄

Przykłady: Towary nieunijne przybywające z państwa trzeciego, dopuszczone do obrotu we Francji i wysłane na Wyspy Normandzkie.

Towary nieunijne przybywające z państwa trzeciego, dopuszczone do obrotu w Hiszpanii i wysłane do Andory.

07. Dopuszczenie towarów do obrotu oraz jednoczesne objęcie ich procedurą składowania inną niż procedura składowania celnego, gdzie nie zapłacono ani VAT, ani, w stosownych przypadkach, podatku akcyzowego.

Wyjaśnienie: Ten kod należy stosować, kiedy towary zostają dopuszczone do obrotu, ale podatek VAT i podatek akcyzowy nie zostały zapłacone.

Przykłady: Przywożony cukier surowy jest dopuszczony do obrotu, ale podatek VAT nie został zapłacony. Podczas gdy towary są składowane w składzie lub innym zatwierdzonym miejscu niebędącym składem celnym, płatność podatku VAT zostaje zawieszona.

Oleje mineralne przywiezione z państwa trzeciego są dopuszczone do obrotu, ale podatek VAT nie został zapłacony. Podczas gdy towary umieszcza się w składzie podatkowym, płatność podatku VAT i podatku akcyzowego zostaje zawieszona.

10. Wywóz ostateczny

Przykład: ►**M3** Wywóz towarów unijnych do państwa trzeciego, ale również wysyłka towarów unijnych do części obszaru celnego Unii, do których nie stosuje się przepisów dyrektywy 2006/112/WE lub dyrektywy 2008/118/WE. ◄

11. Wywóz produktów przetworzonych otrzymanych z towarów ekwiwalentnych w ramach procedury uszlachetniania czynnego przed objęciem towarów nieunijnych procedurą uszlachetniania czynnego.

Wyjaśnienie: Uprzedni wywóz (EX–IM) zgodnie z art. 223 ust. 2 lit. c) kodeksu.

Przykład: Wywóz papierosów wyprodukowanych z unijnych liści tytoniu przed objęciem nieunijnych liści tytoniu procedurą uszlachetniania czynnego.

21. Czasowy wywóz w ramach procedury uszlachetniania biernego, jeżeli nie wchodzi w zakres kodu 22.

Przykład: Procedura uszlachetniania biernego na mocy art. 259-262 kodeksu: Jednoczesne zastosowanie w odniesieniu do wyrobów włókienniczych procedury uszlachetniania biernego i gospodarczej procedury uszlachetniania biernego (rozporządzenie Rady (WE) nr 3036/94 ([1])) nie wchodzi w zakres niniejszego kodu.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3036/94 z dnia 8 grudnia 1994 r. ustanawiające zasady gospodarczego uszlachetniania biernego stosowane do niektórych wyrobów włókienniczych i odzieżowych przywożonych powtórnie do Wspólnoty po obróbce lub uszlachetnieniu w niektórych państwach trzecich (Dz.U. L 322 z 15.12.1994, s. 1).

▼B

22. Czasowy wywóz inny niż ten, o którym mowa przy kodzie 21 i 23.

Kod ten obejmuje następujące sytuacje:

— jednoczesne zastosowanie w odniesieniu do wyrobów włókienniczych procedury uszlachetniania biernego i gospodarczej procedury uszlachetniania biernego (rozporządzenie Rady (WE) nr 3036/94),

— czasowy wywóz towarów z Unii w celu naprawy, przetworzenia, dostosowania, obróbki lub przeróbki, gdy żadne cła nie będą należne przy powrotnym przywozie.

23. Czasowy wywóz w celu powrotu w niezmienionym stanie.

Przykład: Czasowy wywóz na wystawy artykułów takich jak próbki, wyposażenie zawodowe itp.

31. Powrotny wywóz.

Wyjaśnienie: Powrotny wywóz towarów nieunijnych następujący po procedurze specjalnej.

Przykład: Towary są obejmowane procedurą składowania celnego, a następnie zgłaszane do powrotnego wywozu.

40. Jednoczesne dopuszczenie do obrotu i wprowadzenie do obrotu krajowego.

Wprowadzenie do obrotu krajowego towarów w ramach wymiany handlowej między Unią a państwami, z którymi stworzyła ona unię celną.

Wprowadzenie do obrotu krajowego towarów w ramach wymiany handlowej, o której mowa w art. 1 ust. 3 kodeksu.

Przykłady:

— Towary pochodzące z Japonii z zapłatą cła, podatku VAT i w stosownych przypadkach podatku akcyzowego.

— Towary pochodzące z Andory i wprowadzone do obrotu krajowego w Niemczech.

— Towary pochodzące z Martyniki i wprowadzone do obrotu krajowego w Belgii.

42. Jednoczesne dopuszczenie do obrotu i wprowadzenie do obrotu krajowego towarów, które podlegają dostawie zwolnionej z podatku VAT do innego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, procedurze zawieszenia poboru podatku akcyzowego.

Wprowadzenie do obrotu krajowego w ramach wymiany handlowej między częściami obszaru celnego Unii, w których nie stosuje się przepisów dyrektywy 2006/112/WE oraz dyrektywy 2008/118/WE, a częściami tego obszaru, w których te przepisy się stosuje, towarów unijnych, które podlegają dostawie zwolnionej z podatku VAT do innego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, procedurze zawieszenia poboru podatku akcyzowego.

Wyjaśnienie: Udziela się zwolnienia z płatności podatku VAT i w stosownych przypadkach zawieszenia poboru podatku akcyzowego, ponieważ po przywozie następuje wewnątrzunijna dostawa lub przemieszczenie towarów do innego państwa członkowskiego. W takim przypadku podatek VAT i w stosownych przypadkach podatek akcyzowy będą należne w państwie członkowskim będącym końcowym miejscem przeznaczenia. W celu zastosowania niniejszej procedury osoby muszą spełnić inne warunki wymienione w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE i w stosownych przypadkach warunki wymienione w art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE. Informacje wymagane na mocy art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE wprowadza się w D. 3/40 Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych

▼B

Przykłady: Towary nieunijne zostają dopuszczone do obrotu w jednym państwie członkowskim i podlegają dostawie zwolnionej z podatku VAT do innego państwa członkowskiego. Formalnościami związanymi z podatkiem VAT zajmuje się agent celny będący przedstawicielem podatkowym korzystając z wewnątrzunijnego systemu VAT.

Towary nieunijne podlegające podatkowi akcyzowemu przywożone z państwa trzeciego, które są dopuszczone do obrotu i podlegają dostawie zwolnionej z podatku VAT do innego państwa członkowskiego. Niezwłocznie po dopuszczeniu do obrotu następuje przemieszczenie w ramach procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego z miejsca przywozu zainicjowane przez zarejestrowanego nadawcę zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE.

43. Jednoczesne dopuszczenie do obrotu i wprowadzenie do obrotu krajowego towarów podlegających szczególnym środkom związanym z pobieraniem kwoty w okresie przejściowym po przystąpieniu nowych państw członkowskich.

Przykład: Dopuszczenie do obrotu produktów rolnych podlegających w specjalnym okresie przejściowym po przystąpieniu nowych państw członkowskich specjalnej procedurze celnej lub szczególnym środkom obowiązującym między nowymi państwami członkowskimi a pozostałą częścią Unii.

44. Końcowe przeznaczenie

Dopuszczenie do obrotu i wprowadzenie do obrotu krajowego bez cła lub z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich szczególne przeznaczenie.

Przykład: Dopuszczenie do obrotu nieunijnych silników do zastosowania w cywilnych statkach powietrznych zbudowanych w Unii Europejskiej.

Towary nieunijne do zastosowania w niektórych kategoriach statków, łodzi i podobnych jednostek pływających oraz dla platform wiertniczych lub produkcyjnych.

45. Dopuszczanie towarów do obrotu i częściowe wprowadzenie do obrotu krajowego po uiszczeniu albo podatku VAT, albo podatku akcyzowego, i umieszczenie tych towarów w składzie innym niż składy celne..

Wyjaśnienie: Kod ten stosuje się do towarów objętych zarówno podatkiem VAT, jak i podatkiem akcyzowym, jeżeli tylko jedną z tych kategorii podatku opłaca się w chwili dopuszczenia towarów do obrotu.

Przykłady: Nieunijne papierosy są dopuszczone do obrotu i podatek VAT został zapłacony. Podczas gdy towary znajdują się w składzie podatkowym, płatność podatku akcyzowego zostaje zawieszona.

Wyroby akcyzowe przywożone z państwa trzeciego lub z terytorium trzeciego, o którym mowa w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, są dopuszczone do obrotu. Niezwłocznie po dopuszczeniu do obrotu następuje przemieszczenie w ramach procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego zainicjowane przez zarejestrowanego nadawcę w miejscu importu zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE do składu podatkowego w tym samym państwie członkowskim.

46. Przywóz produktów przetworzonych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych w ramach procedury uszlachetniania biernego przed wywozem towarów przez nie zastępowanych.

▼B

Wyjaśnienie: Uprzedni przywóz zgodnie z art. 223 ust. 2 lit. d) kodeksu.

Przykład: Przywóz stołów wyprodukowanych z nieunijnego drewna przed objęciem unijnego drewna uszlachetnianiem biernym.

48. Wprowadzenie do obrotu krajowego z jednoczesnym dopuszczeniem do obrotu produktów zamiennych w ramach uszlachetniania biernego przed wywozem towarów wadliwych.

Wyjaśnienie: System standardowej wymiany (IM-EX), uprzedni przywóz zgodnie z art. 262 ust. 1 kodeksu.

51. Objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego.

Wyjaśnienie: Uszlachetnianie czynne zgodnie z art. 256 kodeksu

53. Objęcie towarów odprawą czasową.

Wyjaśnienie: Objęcie towarów nieunijnych przeznaczonych do powrotnego wywozu procedurą odprawy czasowej.

Może być stosowane na obszarze celnym Unii, z całkowitym lub częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 250 kodeksu.

Przykład: Odprawa czasowa, np. na wystawę.

54. Uszlachetnianie czynne w innym państwie członkowskim (bez dopuszczenia towarów do obrotu w tym państwie członkowskim).

Wyjaśnienie: Ten kod jest stosowany do rejestrowania operacji do celów statystycznych w odniesieniu do handlu wewnątrzunijnego.

Przykład: Towary nieunijne objęte są procedurą uszlachetniania czynnego w Belgii (5100). Po poddaniu uszlachetnianiu czynnemu zostają one wysłane do Niemiec w celu dopuszczenia do obrotu (4054) lub dalszego przetwarzania (5154).

61. Powrotny przywóz z jednoczesnym dopuszczeniem do obrotu i wprowadzeniem do obrotu krajowego.

Wyjaśnienie: Towary powrotnie przywożone z państwa trzeciego z płatnością należności celnych i podatku VAT.

63. Powrotny przywóz z jednoczesnym dopuszczeniem do obrotu i wprowadzeniem do obrotu krajowego towarów, które podlegają dostawom zwolnionym z podatku VAT do innego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, procedurze zawieszenia poboru podatku akcyzowego.

Wyjaśnienie: Udziela się zwolnienia z płatności podatku VAT i w stosownych przypadkach zawieszenia poboru podatku akcyzowego, ponieważ po powrotnym przywozie następuje wewnątrzunijna dostawa lub przemieszczenie towarów do innego państwa członkowskiego. W takim przypadku podatek VAT i w stosownych przypadkach podatek akcyzowy będą należne w państwie członkowskim końcowego przeznaczenia. W celu zastosowania niniejszej procedury osoby muszą spełnić inne warunki wymienione w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE i w stosownych przypadkach warunki wymienione w art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE. Informacje wymagane na mocy art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE wprowadza się w D. 3/40 Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych

▼B

Przykłady: Powrotny przywóz po uszlachetnieniu biernym lub czasowym wywozie, z ewentualnym obciążeniem podatkiem VAT przedstawiciela podatkowego.

Wyroby akcyzowe powrotnie przywożone po uszlachetnieniu biernym i dopuszczone do obrotu, które podlegają dostawie zwolnionej z podatku VAT do innego państwa członkowskiego. Niezwłocznie po dopuszczeniu do obrotu następuje przemieszczenie w ramach procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego z miejsca importu zainicjowane przez zarejestrowanego nadawcę zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE.

68. Powrotny przywóz z częściowym wprowadzeniem do obrotu krajowego i jednoczesne dopuszczenie do obrotu i objęcie towarów procedurą składowania inną niż procedura składowania celnego.

▼M1

Wyjaśnienie: Kod ten stosuje się do towarów objętych zarówno podatkiem VAT, jak i podatkiem akcyzowym, jeżeli tylko jedną z tych kategorii podatku opłaca się w chwili dopuszczenia towarów do obrotu.

▼B

Przykład: Przetworzone napoje alkoholowe są powrotnie przywożone i wprowadzane do składu podatkowego.

71. Objęcie towarów procedurą składowania celnego.

Wyjaśnienie: Objęcie towarów procedurą składowania celnego.

76. Objęcie towarów unijnych procedurą składowania celnego zgodnie z art. 237 ust. 2 kodeksu.

▼C3

Wyjaśnienie: Wołowina bez kości z dorosłego bydła płci męskiej objęta procedurą składowania celnego przed wywozem (art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1741/2006 ([1])).

▼B

Po dopuszczeniu do obrotu, wniosek w sprawie zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych, ponieważ towary są wadliwe lub niezgodne z warunkami umowy (art. 118 kodeksu).

Zgodnie z art. 118 ust. 4 kodeksu przedmiotowe towary mogą zostać objęte procedurą składowania celnego zamiast podlegać konieczności wyprowadzenia poza obszar celny Unii w celu przyznania zwrotu lub umorzenia należności celnych.

77. Wytwarzanie towarów unijnych pod dozorem celnym prowadzonym przez organy celne i kontrolą celną (w rozumieniu art. 5 pkt 27 i 3 kodeksu) przed wywozem i wypłatą refundacji wywozowych.

Wyjaśnienie: Konserwy z wołowiny i cielęciny produkowane pod dozorem i kontrolą organów celnych przed wywozem (art. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1731/2006 ([2])).

78. ►M1 Umieszczenie towarów w wolnym obszarze celnym. (a). ◄

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1741/2006 z dnia 24 listopada 2006 r. ustanawiające warunki przyznawania specjalnych refundacji wywozowych do wołowiny bez kości z dorosłego bydła płci męskiej, objętej procedurą składu celnego przed wywozem (Dz. U. L 329 z 25.11.2006, s. 7).

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1731/2006 z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie szczególnych zasad stosowania refundacji wywozowych w odniesieniu do niektórych konserw z wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 12).

▼B

95. Objęcie towarów unijnych procedurą składowania inną niż procedura składowania celnego, gdzie nie zapłacono ani VAT, ani, w stosownych przypadkach, podatku akcyzowego.

Wyjaśnienie: Kod ten stosuje się w ramach wymiany handlowej, o której mowa w art. 1 ust. 3 kodeksu, a także wymiany handlowej między Unią a państwami, z którymi stworzyła ona unię celną, oraz gdzie nie zapłacono ani VAT, ani podatku akcyzowego.

Przykład: Papierosy z Wysp Kanaryjskich są sprowadzane do Belgii i umieszczane w składzie podatkowym; płatność podatku VAT i podatku akcyzowego zostaje zawieszona.

96. Objęcie towarów unijnych procedurą składowania inną niż procedura składowania celnego, gdzie zapłacono VAT albo, w stosownych przypadkach, podatek akcyzowy, a płatność drugiego podatku zostaje zawieszona.

Wyjaśnienie: Kod ten stosuje się w ramach wymiany handlowej, o której mowa w art. 1 ust. 3 kodeksu, a także wymiany handlowej między Unią a państwami, z którymi stworzyła ona unię celną, oraz gdzie zapłacono VAT albo podatek akcyzowy, a płatność drugiego podatku zostaje zawieszona.

Przykład: Papierosy z Wysp Kanaryjskich są sprowadzane do Francji i umieszczane w składzie podatkowym; zapłacono VAT, a płatność podatku akcyzowego została zawieszona.

Kody procedur stosowane w kontekście zgłoszeń celnych

Kolumny (nagłówki tabeli w załączniku B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446)	Zgłoszenia	Kody procedury unijnej (w stosownych przypadkach)
B1	Zgłoszenie wywozowe lub zgłoszenie do powrotnego wywozu	10, 11, 23, 31
B2	Procedura specjalna – Przetwarzanie – Zgłoszenie do uszlachetniania biernego	21, 22
B3	Zgłoszenie do składowania celnego towarów unijnych	76, 77
B4	Zgłoszenie do wysyłki towarów w ramach handlu ze specjalnymi obszarami podatkowymi	10
C1	Uproszczone zgłoszenie wywozowe	10, 11, 23, 31
H1	Zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu i zastosowania procedury specjalnej – Szczególne przeznaczenie – Zgłoszenie do końcowego przeznaczenia	01, 07, 40, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 61, 63, 68
H2	Procedura specjalna – Składowanie – Zgłoszenie do składowania celnego	71
H3	Procedura specjalna – Szczególne przeznaczenie – Zgłoszenie do odprawy czasowej	53
H4	Procedura specjalna – Przetwarzanie – Zgłoszenie do uszlachetniania czynnego	51
H5	Zgłoszenie do wprowadzenia towarów w ramach handlu ze specjalnymi obszarami podatkowymi	40, 42, 61, 63, 95, 96
H6	Zgłoszenie celne w obrocie pocztowym w celu dopuszczenia do obrotu	01, 07, 40
▼M3 H7	Zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do przesyłki, która jest objęta zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009	4 000
▼B I1	Uproszczone zgłoszenie przywozowe	01, 07, 40, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 51, 53, 61, 63, 68

▼B

1/11. **Procedura dodatkowa**

Jeżeli te dane są wykorzystywane do określenia procedury unijnej, pierwsza litera kodu określa kategorię środków w następujący sposób:

Uszlachetnianie czynne	Axx
Uszlachetnianie bierne	Bxx
Zwolnienia celne	Cxx
Odprawa czasowa	Dxx
Produkty rolne	Exx
Inne	Fxx

Uszlachetnianie czynne *(art. 256 kodeksu)*

Procedura	Kod
Przywóz	
Towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego (tylko VAT)	A04
▼M3 Zniszczenie towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego	A10

▼B

Uszlachetnianie bierne (art. 259 kodeksu)

Procedura	Kod
Przywóz	
Produkty przetworzone powracające po naprawie w ramach gwarancji zgodnie z art. 260 kodeksu (towary naprawiane nieodpłatnie)	B02
Produkty przetworzone powracające po wymianie w ramach gwarancji zgodnie z art. 261 kodeksu (system standardowej wymiany)	B03
Produkty przetworzone powracające – tylko VAT	B06
Wywóz	
Towary przywożone w celu uszlachetniania czynnego, wywożone do naprawy w ramach uszlachetniania biernego	B51
Towary przywożone w celu uszlachetniania czynnego, wywożone w celu wymiany w ramach gwarancji	B52
Uszlachetnianie bierne w ramach porozumień z państwami trzecimi, ewentualnie połączone z procedurą uszlachetniania biernego dla VAT	B53
Tylko uszlachetnianie bierne dla VAT	B54

Zwolnienia celne (rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 ([1]))

	Numer artykułu	Kod
Zwolnienie z należności celnych przywozowych		
►M3 Mienie osobiste przywożone przez osoby fizyczne przenoszące swoje miejsce zwykłego pobytu na obszar celny Unii ◄	3	C01
Mienie osobiste dopuszczone do obrotu zanim osoba zainteresowana ustali swoje miejsce zamieszkania na obszarze celnym Unii (zwolnienie celne objęte zobowiązaniem)	9 ust. 1	C42

▼B

	Numer artykułu	Kod
►M3 Mienie osobiste dopuszczone do swobodnego obrotu przez osobę fizyczną mającą zamiar ustalić swoje miejsce zwykłego pobytu na obszarze celnym Unii (zwolnienie z należności celnych objęte zobowiązaniem) ◄	10	C43
Wyprawa ślubna i majątek ruchomy gospodarstwa domowego przywożone w związku z zawarciem związku małżeńskiego	12 ust. 1	C02
►M3 Wyprawa ślubna i majątek ruchomy gospodarstwa domowego przywożone w związku z zawarciem związku małżeńskiego dopuszczone do swobodnego obrotu nie wcześniej niż dwa miesiące przed datą zawarcia związku małżeńskiego (zwolnienie celne uzależnione od złożenia odpowiedniej gwarancji) ◄	12 ust. 1, 15 ust. 1 lit. a)	C60
Prezenty zwyczajowo ofiarowane z okazji zawarcia związku małżeńskiego	12 ust. 2	C03
►M3 Prezenty zwyczajowo ofiarowane z okazji zawarcia związku małżeńskiego dopuszczone do swobodnego obrotu nie wcześniej niż dwa miesiące przed datą zawarcia związku małżeńskiego (zwolnienie celne uzależnione od złożenia odpowiedniej gwarancji) ◄	12 ust. 2, 15 ust. 1 lit. a)	C61
Mienie osobiste nabyte w drodze dziedziczenia przez osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania na obszarze celnym Unii	17	C04
Mienie osobiste nabyte w drodze dziedziczenia przez osoby prawne zajmujące się działalnością niezarobkową, których siedziba znajduje się na obszarze celnym Unii	20	C44
Wyposażenie ucznia, materiały szkolne i inny podobny majątek ruchomy gospodarstwa domowego	21	C06
Przesyłki o niewielkiej wartości	23	C07
Przesyłki wysyłane osobom prywatnym przez inne osoby prywatne	25	C08
Dobra inwestycyjne i inne urządzenia przywożone w związku z przeniesieniem działalności z państwa trzeciego do Unii	28	C09
Dobra inwestycyjne i inne urządzenia należące do osób wykonujących wolne zawody i do osób prawnych prowadzących działalność niezarobkową	34	C10
Produkty rolne, hodowlane, pszczelarskie, ogrodnicze i leśne pochodzące z gospodarstw znajdujących się w państwie trzecim, położonych w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru celnego Unii	35	C45
Produkty połowów lub działalności rybnych gospodarstw hodowlanych przeprowadzanej na jeziorach lub ciekach wodnych na granicy państwa członkowskiego z państwem trzecim przez rybaków z Unii oraz produkty pochodzące z łowiectwa uprawianego na takich jeziorach lub ciekach wodnych przez myśliwych z Unii	38	C46
Nasiona, nawozy i produkty do uprawy gleby i pielęgnacji roślin uprawnych przeznaczone do użytku w gospodarstwach znajdujących się na obszarze celnym Unii bezpośrednio sąsiadującym z państwem trzecim	39	C47
Towary znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych i zwolnione z podatku VAT	41	C48
Materiały dydaktyczne, naukowe i kulturalne; przyrządy i aparatura naukowa wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1186/2009	42	C11

▼B

	Numer artykułu	Kod
Materiały dydaktyczne, naukowe i kulturalne; przyrządy i aparatura naukowa wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1186/2009	43	C12
Materiały dydaktyczne, naukowe i kulturalne; przyrządy i aparatura naukowa przywożone wyłącznie do celów niehandlowych (w tym części zamienne, składniki, akcesoria i narzędzia)	44-45	C13
Wyposażenie przywożone do celów niehandlowych przez instytucję lub organizację naukową mającą swoją siedzibę poza Unia lub na jej rzecz	51	C14
Zwierzęta laboratoryjne oraz substancje biologiczne lub chemiczne przeznaczone do badań	53	C15
Substancje lecznicze pochodzenia ludzkiego oraz odczynniki służące do określania grup krwi i typów tkanek	54	C16
Przyrządy i aparatura przeznaczone do prowadzenia badań medycznych, diagnozowania lub leczenia	57	C17
Substancje przeznaczone do kontroli jakości produktów leczniczych	59	C18
Środki farmaceutyczne wykorzystywane na międzynarodowych imprezach sportowych	60	C19
Towary przeznaczone dla organizacji charytatywnych lub dobroczynnych – artykuły pierwszej potrzeby przywożone przez organizacje państwowe lub inne uprawnione organizacje	61 ust. 1 lit. a)	C20
Towary przeznaczone dla organizacji charytatywnych lub dobroczynnych – towary wszelkiego rodzaju przekazywane nieodpłatnie i wykorzystywane do zbierania funduszy w trakcie zbiórek publicznych organizowanych na rzecz osób potrzebujących	61 ust. 1 lit. b)	C49
Towary przeznaczone dla organizacji charytatywnych lub dobroczynnych – wyposażenie i materiały biurowe przekazywane nieodpłatnie	61 ust. 1 lit. c)	C50
Artykuły wymienione w załączniku III rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 przeznaczone dla osób niewidomych	66	C21
Artykuły wymienione w załączniku IV rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 przeznaczone dla osób niewidomych, przywożone przez same osoby niewidome na ich własny użytek (w tym części zamienne, składniki, akcesoria i narzędzia)	67 ust. 1 lit. a) i 67 ust. 2	C22
Artykuły wymienione w załączniku IV rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 przeznaczone dla osób niewidomych, przywożone przez niektóre instytucje lub organizacje (w tym części zamienne, składniki, akcesoria i narzędzia)	67 ust. 1 lit. b) i 67 ust. 2	C23
Artykuły przeznaczone dla innych osób niepełnosprawnych (innych niż osoby niewidome), przywożone przez same osoby niepełnosprawne na ich własny użytek (w tym części zamienne, składniki, akcesoria i narzędzia)	68 ust. 1 lit. a) i 68 ust. 2	C24
Artykuły przeznaczone dla innych osób niepełnosprawnych (innych niż osoby niewidome), przywożone przez niektóre instytucje lub organizacje (w tym części zamienne, składniki, akcesoria i narzędzia)	68 ust. 1 lit. b) i 68 ust. 2	C25

▼B

	Numer artykułu	Kod
Towary przywożone na rzecz ofiar katastrof	74	C26
Odznaczenia przyznane przez rządy państw trzecich osobom, których miejsce zamieszkania znajduje się na obszarze celnym Unii	81 lit. a)	C27
Puchary, medale i podobne artykuły o znaczeniu głównie symbolicznym, przyznane w państwie trzecim osobom mającym miejsce zamieszkania na obszarze celnym Unii	81 lit. b)	C51
Puchary, medale i podobne artykuły o znaczeniu głównie symbolicznym, które są przyznawane nieodpłatnie przez organy lub osoby z państwa lub terytorium trzeciego w celu wręczenia na terytorium Unii	81 lit. c)	C52
Nagrody, trofea i pamiątki o znaczeniu symbolicznym i o niewielkiej wartości, przeznaczone do bezpłatnego wręczenia ich osobom mającym miejsce zamieszkania w państwie lub na terytorium trzecim podczas konferencji gospodarczych lub podobnych wydarzeń międzynarodowych	81 lit. d)	C53
Towary przywożone na obszar celny Unii przez osoby, które składały oficjalną wizytę w państwie trzecim, i otrzymane jako podarunki od organów przyjmujących	82 lit. a)	C28
Towary przywożone na obszar celny Unii przez osoby przybywające z oficjalną wizytą na obszarze celnym Unii z zamiarem wręczenia ich z tej okazji w charakterze podarunków organom przyjmującym	82 lit. b)	C54
Towary przesyłane jako podarunki, w dowód przyjaźni lub życzliwości, przez organ oficjalny, organ publiczny lub grupę działającą w interesie publicznym, która mieści się w państwie trzecim, dla organu oficjalnego, organu publicznego lub grupy działającej w interesie publicznym, która mieści się na obszarze celnym Unii i została upoważniona przez właściwe organy do przyjęcia takich artykułów zwolnionych z należności celnych przywozowych	82 lit. c)	C55
Towary przeznaczone do użytku monarchów lub głów państw	85	C29
Wzory i próbki towarów o niewielkiej wartości przywożone do celów promocji handlu	86	C30
Druki reklamowe	87	C31
Artykuły nieposiadające wartości handlowej, przeznaczone do celów reklamowych, wysyłane nieodpłatnie przez dostawców ich nabywcom, które poza swoją funkcją reklamową nie są przydatne do wykorzystania w inny sposób	89	C56
Małe reprezentatywne wzory i próbki towarów wytwarzanych poza obszarem celnym Unii przeznaczone na targi lub podobne imprezy	90 ust. 1 lit. a)	C32
Towary przywożone wyłącznie w celu ich pokazania lub demonstracji maszyn i aparatury, wytworzone poza obszarem celnym Unii i wystawiane na targach lub podobnych imprezach	90 ust. 1 lit. b)	C57
Różne materiały o niewielkiej wartości, jak farby, lakiery, tapety itp., wykorzystywane do budowy, wykończenia czy dekoracji tymczasowych stoisk zajmowanych przez przedstawicieli państw trzecich na targach lub podobnych imprezach, które ulegają zniszczeniu podczas użytkowania	90 ust. 1 lit. c)	C58

▼B

	Numer artykułu	Kod
Druki, katalogi, prospekty, cenniki, plakaty reklamowe, ilustrowane lub nieilustrowane kalendarze, nieoprawione w ramki zdjęcia, i inne towary dostarczane nieodpłatnie w celu reklamowania towarów wytwarzanych poza obszarem celnym Unii i wystawianych na targach lub podobnych imprezach	90 ust. 1 lit. d)	C59
Towary przywożone do celów badawczych, analitycznych lub prób	95	C33
Przesyłki wysyłane do organizacji zajmujących się ochroną praw autorskich lub przemysłowych i praw patentowych	102	C34
Turystyczne materiały informacyjne	103	C35
Różnego rodzaju dokumenty i towary	104	C36
Materiały pomocnicze do mocowania i zabezpieczania towarów w czasie transportu	105	C37
Ściółka, pasza i karma dla zwierząt w czasie transportu	106	C38
Paliwa i smary znajdujące się w drogowych pojazdach mechanicznych oraz w pojemnikach specjalnego przeznaczenia	107	C39
►M3 Materiały przeznaczone do budowy, utrzymania i ozdoby pomników upamiętniających ofiary wojenne lub cmentarzy ofiar wojennych ◄	112	C40
Trumny, urny pogrzebowe i ozdobne artykuły pogrzebowe	113	C41
Zwolnienie z należności celnych wywozowych		
Przesyłki o niewielkiej wartości	114	C73
Zwierzęta domowe wywożone w związku z przeniesieniem działalności rolniczej z Unii do państwa trzeciego	115	C71
Produkty rolne lub hodowlane uzyskane na gruntach na obszarze celnym Unii w bezpośrednim sąsiedztwie państwa trzeciego, stanowiących własność lub wydzierżawionych przez osoby posiadające swoje główne gospodarstwo w państwie trzecim w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru celnego Unii	116	C74
Nasiona przeznaczone do wykorzystania na gruntach znajdujących się w państwie trzecim, w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru celnego Unii, stanowiących własność lub wydzierżawionych przez osoby posiadające swoje główne gospodarstwo na tym obszarze celnym w bezpośrednim sąsiedztwie danego państwa trzeciego	119	C75
Ściółka i pasze dla zwierząt w czasie wywozu	121	C72

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

▼B

Odprawa czasowa

Procedura	Art. nr rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Kod
►M3 Palety (w tym części zamienne, osprzęt i wyposażenie do palet) ◄	*208 i 209*	D01
►M3 Kontenery (w tym części zamienne, osprzęt i wyposażenie do kontenerów) ◄	*210 i 211*	D02
Środki transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i wodnego śródlądowego	*212*	D03
Środki transportu dla osób mających siedzibę poza obszarem celnym Unii lub dla osób przygotowujących się do przeniesienia swojego miejsca zamieszkania poza ten obszar	*216*	D30
Rzeczy osobistego użytku oraz sprzęt sportowy przywożone przez podróżnych	*219*	D04
Materiały o charakterze socjalnym dla marynarzy	*220*	D05
Materiały do pomocy w przypadku klęsk żywiołowych	*221*	D06
Sprzęt medyczny, chirurgiczny i laboratoryjny	*222*	D07
Zwierzęta (dwanaście miesięcy lub więcej)	*223*	D08
Towary do użytku w strefach przygranicznych	*224*	D09
Nośniki dźwięku, obrazu i danych	*225*	D10
Materiały reklamowe	*225*	D11
Wyposażenie zawodowe	*226*	D12
Materiały pedagogiczne i wyposażenie naukowe	*227*	D13
Opakowania, z zawartością	*228*	D14
Opakowania, puste	*228*	D15
Formy, matryce, klisze drukarskie, rysunki, szkice, przyrządy do pomiarów, kontroli i testowania i inne podobne artykuły	*229*	D16
Specjalne narzędzia i przyrządy	*230*	D17
►M1 Towary poddawane testom, eksperymentom lub będące przedmiotem pokazów ◄	*231 lit. a)*	D18
►M3 Towary, podlegające testom akceptowalnej jakości, przewidzianym w umowie sprzedaży ◄	231 lit. b)	D19
►M1 Towary używane do przeprowadzania testów, eksperymentów lub pokazów niestanowiących źródła zysków finansowych (sześć miesięcy) ◄	*231 lit. c)*	D20
Próbki	*232*	D21
Zastępcze środki produkcji (sześć miesięcy)	*233*	D22
Towary przeznaczone na imprezy publiczne lub do sprzedaży	*234 ust. 1*	D23
Towary do zatwierdzenia (sześć miesięcy)	*234 ust. 2*	D24

▼B

Procedura	Art. nr rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Kod
Dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki	*234 ust. 3 lit. a)*	D25
►M3 Towary inne niż nowo wyprodukowane, przywożone w celu sprzedaży na aukcji ◄	*234 ust. 3 lit. b)*	D26
Części zamienne, akcesoria i wyposażenie	*235*	D27
Towary przywożone w konkretnych sytuacjach niemających skutków gospodarczych	*236 lit. b)*	D28
Towary przywożone na okres nieprzekraczający trzech miesięcy	*236 lit. a)*	D29
►M3 Odprawa czasowa z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych ◄	*206*	D51

Produkty rolne

Procedura	Kod
Przywóz	
Stosowanie cen jednostkowych w celu ustalenia wartości celnej niektórych łatwo psujących się towarów (art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu i art. 142 ust. 6)	E01
Standardowe wartości w przywozie (np. rozporządzenie Komisji (UE) nr 543/2011 (*))	E02
Wywóz	
Produkty rolne wymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dla których złożono wniosek o refundację, wymagające pozwolenia na wywóz.	E51
Produkty rolne wymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dla których złożono wniosek o refundację, nie wymagające pozwolenia na wywóz.	E52
Produkty rolne wymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dla których złożono wniosek o refundację, wywożone w małych ilościach, nie wymagające pozwolenia na wywóz.	E53
Przetworzone produkty rolne niewymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dla których złożono wniosek o refundację, wymagające świadectwa refundacji.	E61
Przetworzone produkty rolne niewymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dla których złożono wniosek o refundację, niewymagające świadectwa refundacji.	E62
Przetworzone produkty rolne niewymienione w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dla których złożono wniosek o refundację, wywożone w małych ilościach, bez świadectwa refundacji.	E63
Produkty rolne, dla których złożono wniosek o refundację, wywożone w małych ilościach, niebrane pod uwagę przy obliczaniu minimalnych poziomów kontroli	E71

▼B

Procedura	Kod
Zaopatrzenie w prowiant towarami kwalifikującymi się do refundacji (art. 33 rozporządzania Komisji (WE) nr 612/2009 (**))	E64
Wprowadzenie do magazynu żywności (art. 37 rozporządzenia (WE) nr 612/2009)	E65

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).

(**) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

Inne

Procedura	Kod
Przywóz	
Zwolnienie z należności celnych przywozowych towarów powracających (art. 203 kodeksu)	F01
Zwolnienie z należności przywozowych towarów powracających (okoliczności szczególne przewidziane w art. 159 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446: towary rolne)	F02
Zwolnienie z należności przywozowych towarów powracających (okoliczności szczególne przewidziane w ►M3 art. 158 ust. 3 ◄ rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446: naprawa lub przywrócenie do dobrego stanu)	F03
Produkty przetworzone, które powracają do Unii Europejskiej po wcześniejszym powrotnym wywozie po objęciu ich procedurą uszlachetniania czynnego (art. 205 ust. 1 kodeksu)	F04
Zwolnienie z należności celnych przywozowych oraz podatku VAT lub podatku akcyzowego dla towarów powracających (art. 203 kodeksu i art. 143 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/112/WE)	F05
Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego z miejsca importu zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE	F06
Produkty przetworzone, które wracają do Unii Europejskiej po wcześniejszym powrotnym wywozie po objęciu ich procedurą uszlachetniania czynnego, gdy kwotę należności celnych przywozowych określa się zgodnie z art. 86 ust. 3 kodeksu (art. 205 ust. 2 kodeksu)	F07
Towary wprowadzone w ramach wymiany handlowej ze specjalnymi obszarami podatkowymi (art. 1 ust. 3 kodeksu)	F15
Towary wprowadzone w ramach wymiany handlowej między Unią a państwami, z którymi stworzyła ona unię celną	F16
Zwolnienie z należności celnych przywozowych produktów rybołówstwa morskiego oraz innych produktów wydobytych z morza terytorialnego państwa lub terytorium leżącego poza obszarem celnym Unii wyłącznie przez statki zarejestrowane lub wpisane do ewidencji w jednym z państw członkowskich i pływające pod banderą tego państwa	F21

▼B

Procedura	Kod
Zwolnienie z należności celnych przywozowych produktów uzyskanych z produktów rybołówstwa morskiego oraz innych produktów wydobytych z morza terytorialnego państwa lub terytorium leżącego poza obszarem celnym Unii na pokładzie statków przetwórni zarejestrowanych lub wpisanych do ewidencji w jednym z państw członkowskich i pływających pod banderą tego państwa	F22
▼M3 _____	
▼B Dopuszczenie do obrotu produktów przetworzonych, jeżeli stosuje się art. 86 ust. 3 kodeksu	►M1 F44 ◄
Zwolnienie z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym przywozie niektórych towarów (dyrektywa Rady 2009/132/WE (*))	F45
▼M1 Zastosowanie pierwotnej klasyfikacji taryfowej towarów w sytuacjach określonych w art. 86 ust. 2 kodeksu	F46
Uproszczenia w zakresie sporządzania zgłoszenia celnego dotyczącego towarów objętych różnymi podpozycjami taryfowymi, o których mowa w art. 177 kodeksu	F47
▼M3 Przywóz w ramach procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE	F48
Przywóz w ramach uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu określonych w tytule XII rozdział 7 dyrektywy 2006/112/WE	F49
▼B **Wywóz**	
Dostawy zaopatrzeniowe i bunkrowanie	F61
▼M1 Uproszczenia w zakresie sporządzania zgłoszenia celnego dotyczącego towarów objętych różnymi podpozycjami taryfowymi, o których mowa w art. 177 kodeksu	F65
▼B Towary wysyłane w ramach wymiany handlowej ze specjalnymi obszarami podatkowymi (art. 1 ust. 3 kodeksu)	F75

(*) Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów (Dz.U. L 292 z 10.11.2009, s. 5).

2/1. **Zgłoszenie uproszczone/poprzedni dokument**

▼M1

Te dane składają się z kodów alfanumerycznych.

Każdy kod ma trzy elementy. Pierwszy element (an..3), który składa się z kombinacji cyfr lub liter, służy do identyfikacji rodzaju dokumentu. Drugi element (an..35) reprezentuje dane potrzebne do rozpoznania tego dokumentu – albo jego numer identyfikacyjny, albo inne rozpoznawalne odniesienie. Trzeci element (an..5) stosuje się do określenia, którego elementu poprzedniego dokumentu dotyczy odniesienie.

W przypadku składania zgłoszenia celnego w formie papierowej trzy elementy oddzielone są myślnikami (-).

▼M1

_____

1. *Pierwszy element (an..3)*

▼B

Należy wybrać skrót dla dokumentu z poniższej listy skrótów do dokumentów.

Lista skrótów do dokumentów

(kody numeryczne pochodzące z Katalogu 2014b ONZ dla elektronicznej wymiany danych dla administracji, handlu i transportu: Wykaz kodów dla danych 1001, Kodowana nazwa dokumentu/komunikatu).

Wykaz kontenerów	235
Nota dostawy	270
Wykaz opakowań	271
Faktura pro forma	325
Deklaracja do czasowego składowania	337
Przywozowa deklaracja skrócona	355
Faktura handlowa	380
Spedytorski list przewozowy	703
Konosament armatorski	704
Konosament	705
Konosament spedytorski	714
Kolejowy list przewozowy	720
Drogowy list przewozowy	730
Lotniczy list przewozowy	740
Kapitański lotniczy list przewozowy	741
Kwit wysyłkowy (paczki pocztowe)	750
Dokument transportu multimodalnego/kombinowanego	760
Manifest cargo	785
Ceduła przewozowa	787
Zgłoszenie do tranzytu unijnego/wspólnego – przesyłki mieszane (T)	820
Zgłoszenie do zewnętrznego tranzytu unijnego/wspólnego (T1)	821
Zgłoszenie do wewnętrznego tranzytu unijnego/wspólnego (T2)	822
Dokument kontrolny T5	823
Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów T2L	825
Karnet TIR	952
Karnet ATA	955

▼B

Numer referencyjny/data wpisu do rejestru zgłaszającego	CLE
Arkusz informacyjny INF3	IF3
Manifest cargo – procedura uproszczona	MNS
Deklaracja/zgłoszenie/powiadomienie MRN	MRN
Zgłoszenie do wewnętrznego tranzytu unijnego – art. 227 kodeksu	T2F
Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów T2LF	T2G
Potwierdzenie T2M	T2M
Zgłoszenie uproszczone	SDE
Inne	ZZZ

Uwzględniony w wykazie kod „CLE” oznacza „datę i numer referencyjny wpisu do rejestru zgłaszającego” (art. 182 ust. 1 kodeksu). Data wpisywana jest w następujący sposób: rrrrmmdd.

▼M1

2. *Drugi element (an..35)*

▼B

Numer identyfikacyjny lub inne rozpoznawalne odniesienie do dokumentu wprowadzony jest tutaj.

W przypadku odniesienia do MRN jako do poprzedniego dokumentu numer referencyjny posiada następującą strukturę:

Pole	Treść		Format	Przykłady
1	Ostatnie dwie cyfry roku formalnego przyjęcia zgłoszenia (RR)		n2	15
2	Identyfikator państwa, w którym złożono deklarację/zgłoszenie/potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów/powiadomienie (kod państwa alpha 2)		a2	RO
3	Niepowtarzalny identyfikator komunikatu dla roku i państwa		an12	9876AB889012
4	Identyfikator procedury		a1	B
5	Cyfra kontrolna		an1	5

Pola 1 i 2 wypełnia się zgodnie z powyższym wyjaśnieniem.

W polu 3 podaje się identyfikator odpowiedniego komunikatu. Sposób wypełniania pola zależy od administracji krajowych, ale każdy komunikat przetwarzany w ciągu jednego roku w określonym państwie musi posiadać niepowtarzalny numer w odniesieniu do odpowiedniej procedury.

Administracja krajowa, która chce włączyć do MRN numer referencyjny właściwego urzędu celnego, może wykorzystać w tym celu do 6 pierwszych znaków.

W polu 4 podaje się identyfikator procedury określony w poniższej tabeli.

▼B

W polu 5 podaje się cyfrę, która jest cyfrą kontrolną całego MRN. Pole to umożliwia wykrycie błędu przy wprowadzaniu pełnego numeru MRN.

Kody stosowane w polu 4 – identyfikator procedury:

Kod	Procedura	Odpowiednie kolumny w tabeli w tytule I, rozdział 1
A	Tylko wywóz	B1, B2, B3 lub C1
B	Wywóz i wywozowa deklaracja skrócona	Kombinacje A1 lub A2 z B1, B2, B3 lub C1
C	Tylko wywozowa deklaracja skrócona	A1 lub A2
D	Powiadomienie o powrotnym wywozie	A3
E	Wysyłka towarów w odniesieniu do specjalnych obszarów podatkowych	B4
J	Tylko zgłoszenie tranzytowe	D1, D2 lub D3
K	Zgłoszenie tranzytowe i wywozowa deklaracja skrócona	Kombinacje D1, D2 lub D3 z A1 lub A2
L	Zgłoszenie tranzytowe i przywozowa deklaracja skrócona	Kombinacje D1, D2 lub D3 z F1a, F2a, F3a, F4a lub F5
M	Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów/manifest celny towarów	E1, E2
R	Tylko zgłoszenie przywozowe	H1, H2, H3, H4, H6 lub I1
S	Zgłoszenie przywozowe i przywozowa deklaracja skrócona	Kombinacje H1, H2, H3, H4, H6 lub I1 z F1a, F2a, F3a, F4a lub F5
T	Tylko przywozowa deklaracja skrócona	F1a, F1b, F1c, F1d, F2a, F2b, F2c, F2d, F3a, F3b, F4a, F4b, F4c lub F5
U	Deklaracja do czasowego składowania	G4
V	Wprowadzenie towarów w odniesieniu do specjalnych obszarów podatkowych	H5
W	Deklaracja do czasowego składowania i przywozowa deklaracja skrócona	Kombinacje G4 z z F1a, F2a, F3a, F4a lub F5

▼M1

3. *Trzeci element (n..5)*

▼B

Odpowiedni numer pozycji towarowej określony w D. 1/6. Numer pozycji towarowej w deklaracji skróconej lub poprzednim dokumencie.

Przykłady:

▼M1

— Przedmiotową pozycją deklaracji była 5. pozycja dokumentu tranzytowego T1 (poprzedniego dokumentu), do którego urząd przeznaczenia przypisał numer „238 544”. Kod będzie zatem brzmiał „821-238544-5”. („821” dla procedury tranzytowej, „238544” dla numeru rejestracji dokumentu (lub MRN dla operacji NCTS) i „5” dla numeru pozycji).

— Towary zgłoszono w formie zgłoszenia uproszczonego. Przypisano numer MRN „16DE9876AB889012R1”. W zgłoszeniu uzupełniającym kod będzie zatem brzmiał „SDE-16DE9876AB889012R1”. („SDE” dla zgłoszenia uproszczonego, „16DE9876AB889012R1” dla MRN dokumentu).

▼B

Jeśli powyższy dokument jest sporządzony przy wykorzystaniu papierowej wersji zgłoszenia celnego (dokumentu SAD), skrót będzie zawierał kody określone dla pierwszej podjednostki D. 1/1 Rodzaj zgłoszenia/deklaracji (IM, EX, CO i EU).

▼B

Jeżeli – w przypadku papierowych wersji zgłoszeń tranzytowych – trzeba wpisać więcej niż jedno odniesienie, a państwa członkowskie przewidują stosowanie informacji w formie kodów, zastosowanie ma kod 00200 określony w D. 2/2 Dodatkowe informacje.

2/2. **Dodatkowe informacje**

Kod pięciocyfrowy jest stosowany do kodowania dodatkowych informacji o charakterze celnym. Kod ten następuje po dodatkowej informacji, chyba że prawo Unii przewiduje kod, który ma być zastosowany zamiast tekstu.

Przykład: Jeżeli zgłaszający i nadawca są tą samą osobą, wpisuje się kod 00300.

Prawo Unii przewiduje możliwość wprowadzania niektórych dodatkowych informacji w danych innych niż D. 2/2 Dodatkowe informacje. Jednak takie dodatkowe informacje powinny być kodowane zgodnie z tymi samymi zasadami co informacje, które mają być szczególnie wprowadzone w D. 2/2 Dodatkowe informacje.

Dodatkowe informacje – kod XXXXX

Kategoria ogólna – Kod 0xxxx

Podstawa prawna	Temat	Dodatkowe informacje	Kod
Art. 163 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury specjalnej innej niż tranzyt na podstawie zgłoszenia celnego	„Pozwolenie uproszczone”	00100
Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Kilka wystąpień dokumentów lub stron	„Różne”	00200
Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Ten sam zgłaszający i nadawca	„Nadawca”	00300
Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Ten sam zgłaszający i eksporter	„Eksporter”	00400
▼M3 ▼C5 Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Ten sam zgłaszający i importer	„Importer”	00500
▼M1 _____			
▼M3 Art. 176 ust. 1 lit. c) oraz art. 241 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego	„UCz” i odpowiedni numer pozwolenia lub numer INF	00700
Art. 241 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego (szczególne środki polityki handlowej)	„UCz ŚPH”	00800
Art. 238 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Zamknięcie procedury odprawy czasowej	„OCz” i odpowiedni numer pozwolenia	00900

▼B

Przy przywozie: Kod 1xxxx

Podstawa prawna	Temat	Dodatkowe informacje	Kod
▼M3 _____			
▼B Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	W przypadku konosamentów zbywalnych, z których prawa mogą być przenoszone na inną osobę poprzez indos, dla przywozowych deklaracji skróconych, gdy szczegółowe dane odbiorcy nie są znane.	„Odbiorca nieznany”	10 600

▼B

Podstawa prawna	Temat	Dodatkowe informacje	Kod
▼M1 _____			

▼B

W tranzycie: Kod 2xxxx

Podstawa prawna	Temat	Dodatkowe informacje	Kod
▼M3 Art. 18 „wspólnej procedury tranzytowej” (*)	Wywóz z państwa wspólnego tranzytu podlegający ograniczeniom lub wywóz z Unii podlegający ograniczeniom		20 100
Art. 18 „wspólnej procedury tranzytowej” (*)	Wywóz z państwa wspólnego tranzytu podlegający cłu lub wywóz z Unii podlegający cłu		20 200
▼B Art. 18 „wspólnej procedury tranzytowej”	Wywóz	„Wywóz”	20 300

(*) Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. (Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2).

Przy wywozie: Kod 3xxxx

Podstawa prawna	Temat	Dodatkowe informacje	Kod
Art. 254 ust. 4 lit. b) kodeksu	Wywóz towarów podlegających końcowemu przeznaczeniu	„K-P”	30 300
Art. 160 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Wniosek, który powinien zawierać arkusz informacyjny INF3	„INF3”	►M3 30 700 ◄
►M1 Art. 329 ust. 7 ◄	Wniosek o uznanie za urząd celny wyprowadzenia urzędu celnego właściwego dla miejsca, w którym towary przejmowane są w ramach jednolitej umowy przewozu w celu ich transportu poza obszar celny Unii	Urząd celny wyprowadzenia	30 500
Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	W przypadku konosamentów zbywalnych, z których prawa mogą być przenoszone na inną osobę poprzez indos, dla wywozowych deklaracji skróconych, gdy szczegółowe dane odbiorcy nie są znane.	„Odbiorca nieznany”	30 600

Inne: Kod 4xxxx

Podstawa prawna	Temat	Dodatkowe informacje	Kod
Art. 123 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Wniosek o dłuższy termin ważności potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów	„Dłuższy termin ważności potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów”	40 100

▼B

2/3. **Przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia, dodatkowe odniesienia**

a) Unijne lub międzynarodowe dokumenty, świadectwa i pozwolenia składane na poparcie zgłoszenia oraz dodatkowe odnośne informacje muszą zostać wprowadzone w postaci kodu określonego w tytule I, po którym następuje numer identyfikacyjny albo inne rozpoznawalne odniesienie. Listę dokumentów, świadectw, pozwoleń i dodatkowych odniesień oraz ich odpowiednich kodów można znaleźć w bazie danych TARIC.

b) Krajowe dokumenty, świadectwa i pozwolenia składane na poparcie zgłoszenia oraz dodatkowe odniesienia muszą zostać wprowadzone w postaci kodu określonego w tytule I (ex: 2123, 34d5), po którym może następować numer identyfikacyjny albo inne rozpoznawalne odniesienie. Cztery znaki przedstawiają kody oparte na własnej nomenklaturze państwa członkowskiego.

2/7. **Identyfikacja składu**

Kod, który ma być wprowadzony, ma następującą dwuczęściową strukturę:

— Litera określająca rodzaj składu:

R Publiczny skład celny typu I

S Publiczny skład celny typu II

T Publiczny skład celny typu III

U Prywatny skład celny

V Miejsca składowe przeznaczone do czasowego składowania towarów

▼C2

Y Skład inny niż celny

▼B

Z Wolny obszar celny

— Numer identyfikacyjny przyznany przez państwo członkowskie przy wydawaniu pozwolenia, jeżeli takie pozwolenie wydano.

3/1. **Eksporter**

W przypadku przesyłek zbiorczych, jeżeli stosowane są papierowe wersje zgłoszeń celnych, a państwa członkowskie przewidują stosowanie informacji w formie kodów, zastosowanie ma kod 00200 określony w D. 2/2 Dodatkowe informacje.

3/2. **Nr identyfikacyjny eksportera**

Numer EORI posiada następującą strukturę:

Pole	Treść	Format
1	Identyfikator państwa członkowskiego (kod państwa)	a2
2	Niepowtarzalny identyfikator w państwie członkowskim	an..15

Kod państwa: Należy zastosować kod państwa określony w tytule I dotyczącym kodu państwa dla D. 3/1 Eksporter.

Struktura udostępnionego Unii niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim jest następująca:

Pole	Treść	Format
1	Kod państwa	a2
2	Niepowtarzalny numer identyfikacyjny w państwie trzecim	an..15

▼B

Kod państwa: Należy zastosować kod państwa określony w tytule I dotyczącym kodu państwa dla D. 3/1 Eksporter.

3/9. **Odbiorca**

W przypadku przesyłek zbiorczych, jeżeli stosowane są papierowe wersje zgłoszeń celnych, a państwa członkowskie przewidują stosowanie informacji w formie kodów, zastosowanie ma kod 00200 określony w D. 2/2 Dodatkowe informacje.

3/21. **Kod statusu przedstawiciela**

Należy wprowadzić jeden z następujących kodów (n1) przed imieniem i nazwiskiem oraz adresem, aby wyznaczyć status przedstawiciela:

2. Przedstawiciel (przedstawicielstwo bezpośrednie w rozumieniu art. 18 ust. 1 kodeksu)

3. Przedstawiciel (przedstawicielstwo pośrednie w rozumieniu art. 18 ust. 1 kodeksu)

W przypadku gdy dane zostaną wydrukowane na dokumencie papierowym, będą znajdowały się w nawiasach kwadratowych (np. [2] lub [3]).

3/37. **Nr identyfikacyjny dodatkowych uczestników łańcucha dostaw**

Te dane składają się z dwóch części:

1. *Kod roli*

Można zgłosić następujące strony:

Kod roli	Strona	Opis
CS	Konsolidator	Spedytor łączący poszczególne małe przesyłki w jedną dużą przesyłkę (zbierając pocztę od różnych użytkowników); duża przesyłka jest wysyłana do innej firmy, prowadzącej działalność analogiczną; firma ta dzieli przesyłkę zbiorczą na poszczególne przesyłki pierwotne.
MF	Producent	Strona wytwarzająca towary.
FW	Spedytor	Strona organizująca spedycję towarów.
WH	Prowadzący skład	Strona odpowiedzialna za towary umieszczone w składzie.

2. *Nr identyfikacyjny strony*

Struktura tego numeru odpowiada strukturze określonej dla D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera.

3/40. **Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych**

Te dane składają się z dwóch części:

1. *Kod roli*

Można zgłosić następujące strony:

Kod roli	Strona	Opis
FR1	Importer	Osoba lub osoby wyznaczone lub uznane za zobowiązane do zapłaty podatku VAT przez państwo członkowskie przywozu zgodnie z art. 201 dyrektywy 2006/112/WE.

▼B

Kod roli	Strona	Opis
FR2	Nabywca	►M3 Osoba zobowiązana do zapłaty podatku VAT od wewnątrzunijnego nabycia towarów zgodnie z art. 200 dyrektywy 2006/112/WE. ◄
FR3	Przedstawiciel podatkowy	Przedstawiciel podatkowy zobowiązany do zapłaty podatku VAT w państwie członkowskim przywozu wyznaczony przez importera.
FR4	Posiadacz pozwolenia na odroczenie płatności	Podatnik lub osoba zobowiązana do zapłaty lub inna osoba, która otrzymała odroczenie płatności zgodnie z art. 211 dyrektywy 2006/112/WE.
▼M3 FR5	Sprzedawca (IOSS)	Podatnik korzystający z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE oraz posiadacz numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 369q tej dyrektywy.
FR7	Podatnik lub osoba zobowiązana do zapłaty VAT	Numer identyfikacyjny VAT podatnika lub osoby zobowiązanej do zapłaty VAT, jeżeli płatność podatku VAT została odroczona zgodnie z art. 211 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE.

▼B

2. *Numer identyfikacyjny VAT ma następującą strukturę:*

Pole	Treść	Format
1	Identyfikator państwa członkowskiego wydania (kod ISO 3166 – alpha 2; w odniesieniu do Grecji można stosować kod EL)	a2
2	Indywidualny numer przyznany przez państwo członkowskie do identyfikacji podatników, o którym mowa w art. 214 dyrektywy 2006/112/WE	an..15

4/1. **Warunki dostawy**

Kody i informacje, które mają zostać umieszczone – w odpowiednim przypadku – w pierwszych dwóch podjednostkach, są następujące:

Pierwsza podjednostka	Znaczenie	Druga podjednostka
Kod Incoterms	Incoterms — ICC/ECE	Miejsce do wyszczególnienia
Kod mający zastosowanie do transportu drogowego i kolejowego		
DAF (Incoterms 2000)	Dostarczone do granicy	Oznaczone miejsce
Kody mające zastosowanie do wszystkich rodzajów transportu		
EXW (Incoterms 2010)	Z zakładu	Oznaczone miejsce
FCA (Incoterms 2010)	Dostarczony do przewoźnika	Oznaczone miejsce

▼B

Pierwsza podjednostka	Znaczenie	Druga podjednostka
CPT (Incoterms 2010)	Przewóz opłacony do	Oznaczone miejsce przeznaczenia
CIP (Incoterms 2010)	Przewóz i ubezpieczenie opłacone do	Oznaczone miejsce przeznaczenia
DAT (Incoterms 2010)	Dostarczony do terminalu	Oznaczony terminal w porcie lub miejscu przeznaczenia
DAP (Incoterms 2010)	Dostarczony do miejsca	Oznaczone miejsce przeznaczenia
DDP (Incoterms 2010)	Dostarczony, cło opłacone	Oznaczone miejsce przeznaczenia
DDU (Incoterms 2000)	Dostarczony, cło nieopłacone	Oznaczone miejsce przeznaczenia
Kody mające zastosowanie do transportu morskiego i żeglugi śródlądowej		
FAS (Incoterms 2010)	Dostarczony wzdłuż burty statku	Oznaczony port załadunku
FOB (Incoterms 2010)	Dostarczony na statek	Oznaczony port załadunku
CFR (Incoterms 2010)	Koszt i fracht	Oznaczony port przeznaczenia
CIF (Incoterms 2010)	Koszt, ubezpieczenie i fracht	Oznaczony port przeznaczenia
DES (Incoterms 2000)	Dostarczony na statek	Oznaczony port przeznaczenia
DEQ (Incoterms 2000)	Dostarczony na nadbrzeże	Oznaczony port przeznaczenia
XXX	Warunki dostawy inne niż podane powyżej	Opis warunków dostawy podanych w umowie

4/2. **Metoda płatności opłat transportowych**

Stosuje się następujące kody:

A Płatność gotówką

B Płatność kartą kredytową

C Płatność czekiem

D Inne (np. bezpośrednie obciążenie rachunku gotówkowego)

H Przelew bankowy

T Z konta założonego u przewoźnika

Z Nieopłacone z góry

▼M1

4/3. **Naliczanie opłat – rodzaj opłaty**

▼B

Obowiązujące kody podane są poniżej:

►M1 Należności celne przywozowe ◄	A00
Ostateczne cła antydumpingowe	A30
Tymczasowe cła antydumpingowe	A35
Ostateczne cła wyrównawcze	A40
Tymczasowe cła wyrównawcze	A45
VAT	B00
►M1 Należności celne wywozowe ◄	C00

▼M1

_____	

▼B

Należności pobierane w imieniu innych państw	E00

▼M1

4/8. **Naliczanie opłat – metoda płatności**

▼B

Następujące kody mogą być stosowane przez państwa członkowskie:

A Płatność gotówką

B Płatność kartą kredytową

C Płatność czekiem

D Inne (np. bezpośrednie obciążenie rachunku agenta celnego)

E Płatność odroczona lub z przesuniętym terminem

G Płatność z przesuniętym terminem – system podatku VAT (art. 211 dyrektywy 2006/112/WE)

H Przelew bankowy

J Płatność poprzez administrację urzędów pocztowych (przesyłki pocztowe) lub za pośrednictwem innego organu rządowego bądź sektora publicznego

K Kredyt akcyzowy lub obniżenie kwoty podatku akcyzowego

P Z konta gotówkowego agenta celnego

R Zabezpieczenie kwoty podlegającej zapłacie

S Konto zabezpieczenia pojedynczego

T Z konta gwarancyjnego agenta celnego

U Z zabezpieczenia na podstawie stałego upoważnienia agenta

V Z zabezpieczenia na podstawie jednorazowego upoważnienia agenta

O Zabezpieczenie złożone przez agencję interwencyjną

4/9. **Doliczenia i odliczenia**

Doliczenia (określone na mocy art. 70 i 71 kodeksu):

AB: Prowizje i koszty pośrednictwa, z wyjątkiem prowizji od zakupu

AD: Pojemniki i koszt pakowania

AE: Materiały, komponenty, części i podobne elementy, które stanowią część składową lub przynależność przywiezionych towarów

AF: Narzędzia, matryce, formy i podobne elementy użyte przy produkcji przywożonych towarów

AG: Materiały zużyte przy produkcji przywożonych towarów

AH: Prace inżynieryjne, badawcze, artystyczne i projektowe oraz plany i szkice, wykonywane poza Unią Europejską i niezbędne do produkcji przywożonych towarów

AI: Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne

AJ: Dochód z tytułu dalszej odsprzedaży, dyspozycji lub użytkowania przywiezionych towarów, który przypada sprzedającemu

AK: Koszty transportu, opłaty załadunkowe i manipulacyjne oraz koszty ubezpieczenia do miejsca wprowadzenia do Unii Europejskiej

AL: Płatności pośrednie i inne (art. 70 kodeksu)

AN: Doliczenia na podstawie decyzji wydanych zgodnie z art. 71 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

▼B

Odliczenia (określone na mocy art. 72 kodeksu):

BA: Koszty transportu po przybyciu do miejsca wprowadzenia

BB: Koszty związane z pracami budowlanymi, instalacyjnymi, montażowymi, obsługą lub pomocą techniczną, które zostały wykonane po przywozie

BC: Należności celne przywozowe lub inne opłaty płatne w Unii w związku z przywozem lub sprzedażą towarów

BD: Odsetki

BE: Opłaty za prawo do kopiowania przywiezionych towarów w Unii Europejskiej

BF: Prowizje od zakupu

BG: Odliczenia na podstawie decyzji wydanych zgodnie z art. 71 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

4/13. **Wskaźniki wyceny**

Kod składa się z czterech cyfr; używane cyfry to „0” i „1”.

Każda cyfra „1” lub „0” wskazuje, czy wskaźnik wyceny jest istotny dla wyceny danych towarów, czy też nie.

Pierwsza cyfra: powiązanie stron, niezależnie od wpływu na cenę

Druga cyfra: ograniczenia w dysponowaniu lub użytkowaniu towarów przez kupującego zgodnie z art. 70 ust. 3 lit. a) kodeksu;

Trzecia cyfra: sprzedaż lub cena są uzależnione od warunków lub świadczeń zgodnie z art. 70 ust. 3 lit. b) kodeksu;

Czwarta cyfra: sprzedaż jest uzależniona od uzgodnienia, zgodnie z którym część dochodu z dalszej odsprzedaży, dysponowania lub użytkowania przypada bezpośrednio lub pośrednio sprzedającemu.

Przykład: Jeżeli towary stanowiły przedmiot transakcji między powiązanymi stronami, ale nie dotyczy ich żadna z sytuacji określonych w cyfrach 2, 3 i 4, to kombinacja stosowana jako kod jest następująca: „1000”.

4/16. **Metoda wyceny**

Przepisy stosowane do określenia wartości celnej przywożonych towarów mają być zakodowane w następujący sposób:

Kod	Odpowiedni artykuł kodeksu	Metoda
1	70	Wartość transakcyjna przywożonych towarów
2	74 ust. 2 lit. a)	Wartość transakcyjna towarów identycznych
3	74 ust. 2 lit. b)	Wartość transakcyjna towarów podobnych
4	74 ust. 2 lit. c)	Metoda dedukcyjna
5	74 ust. 2 lit. d)	Metoda wartości kalkulowanej
6	74 ust. 3	Wartość ustalana na podstawie dostępnych danych („fall-back” – metoda ostatniej szansy)

▼B

4/17. **Preferencje**

Informacje te obejmują kody trzycyfrowe zawierające jednocyfrowy składnik z 1) oraz dwucyfrowy składnik z 2).

Odpowiednie kody podane są poniżej:

1. Pierwsza cyfra kodu

   1. Środki taryfowe erga omnes

   2. System ogólnych preferencji taryfowych (GSP)

   3. Preferencje taryfowe inne niż te wymienione pod kodem 2

   4. Cła na mocy postanowień umów o unii celnej zawartych przez Unię Europejską

   5. Preferencje w kontekście wymiany handlowej ze specjalnymi obszarami podatkowymi

2. Następne dwie cyfry

   00. Żadne z poniższych

   10. Zawieszenie taryfowe

   18. Zawieszenie taryfowe ze świadectwem potwierdzającym szczególny charakter produktu

   19. ►**M3** Zawieszenie czasowe w odniesieniu do produktów przywożonych z autoryzowanym poświadczeniem produkcji/obsługi na formularzu 1 EASA lub równoważnym świadectwem ◄

   20. Kontyngent taryfowy ([1])

   25 Kontyngent taryfowy ze świadectwem potwierdzającym szczególny charakter produktu ([1])

   28. Kontyngent taryfowy po uszlachetnieniu biernym ([1])

   50. Świadectwo potwierdzające szczególny charakter produktu

5/6. **Urząd przeznaczenia (i państwo)**

Należy stosować kody (an8) skonstruowane w następujący sposób:

— pierwsze dwa znaki (a2) służą do określenia państwa za pomocą kodu państwa określonego dla numeru identyfikacyjnego eksportera,

— następne sześć znaków (an6) oznacza dany urząd w tym państwie. Zaleca się przyjęcie następującego porządku:

Pierwsze trzy znaki (an3) byłyby nazwą lokalizacji w formacie UN/LOCODE ([2]), a ostatnie trzy zajmowałaby podjednostka krajowa w formacie alfanumerycznym (an3). Jeżeli nie stosuje się tej podjednostki, należy wstawić znaki „000”.

Przykład: BEBRU000: BE = ISO 3166 dla Belgii, BRU = UN/LOCODE dla miasta Brukseli, 000 dla niewykorzystanej podjednostki.

5/23. **Lokalizacja towarów**

Należy stosować kody państw ISO alpha 2 użyte w polu 1 D. 3/1 Eksporter.

W odniesieniu do rodzaju lokalizacji należy stosować kody określone poniżej:

([1]) W przypadku gdy wymagany kontyngent taryfowy zostanie wyczerpany, państwa członkowskie mogą zezwolić, aby wniosek był ważny dla każdej innej istniejącej preferencji.
([2]) Zalecenie 16 UN/LOCODE – Kody portów i innych lokalizacji.

▼B

A Miejsce wyznaczone

B Miejsce zatwierdzone

C Miejsce uznane

D Inne

Do identyfikacji lokalizacji należy zastosować jeden z poniższych identyfikatorów:

Kwalifikator	Identyfikator	Opis
T	Kod pocztowy	Należy zastosować kod pocztowy danej lokalizacji.
U	UN/LOCODE	Należy zastosować kody określone w wykazie kodów według państw UN/LOCODE.
V	Identyfikator urzędu celnego	Należy zastosować kody określone w D. 5/6 Urząd przeznaczenia (i państwo)
W	Współrzędne GPS	W stopniach dziesiętnych; wartości ujemne dla półkuli południowej i zachodniej. Przykłady: 44.424896°/8.774792° lub 50.838068°/4.381508°
X	Numer EORI	Należy stosować numer identyfikacyjny określony w opisie D. 3/2 Nr identyfikacyjny eksportera. Jeżeli przedsiębiorca ma więcej niż jeden lokal, numer EORI uzupełnia się identyfikatorem niepowtarzalnym dla danej lokalizacji.
T	Numer pozwolenia	Należy podać numer pozwolenia danej lokalizacji, tj. składu, w którym towary można poddać rewizji. Jeżeli pozwolenie dotyczy więcej niż jednego lokalu, numer pozwolenia uzupełnia się identyfikatorem niepowtarzalnym dla danej lokalizacji.
Z	Opis tekstowy	Należy podać adres danej lokalizacji.

Jeżeli kod „X” (numer EORI) lub „Y” (numer pozwolenia) jest stosowany do identyfikacji lokalizacji, a z danym numerem EORI albo numerem pozwolenia związanych jest kilka lokalizacji, można zastosować dodatkowy identyfikator, aby umożliwiać jednoznaczną identyfikację lokalizacji.

7/2. **Kontener**

Odpowiednie kody podane są poniżej:

0. Towary nietransportowane w kontenerach

1. Towary transportowane w kontenerach

7/4. **Rodzaj transportu na granicy**

Obowiązujące kody podane są poniżej:

Kod	Opis
1	Transport morski
2	Transport kolejowy
3	Transport drogowy

▼B

Kod	Opis
4	Transport lotniczy
5	Wysyłka pocztowa (aktywny środek transportu nieznany)
7	Stałe instalacje przesyłowe
8	Żegluga śródlądowa
9	Środek nieznany (tj. własny napęd)

7/6. **Identyfikacja faktycznego środka transportu przekraczającego granicę**

Obowiązujące kody podane są poniżej:

Kod	Opis
10	Numer identyfikacyjny statku IMO
40	Numer lotu IATA

7/7. **Identyfikacja środka transportu przy wyjściu**

Obowiązujące kody podane są poniżej:

Kod	Opis
10	Numer identyfikacyjny statku IMO
11	Nazwa statku morskiego
20	Numer wagonu
30	Numer rejestracyjny pojazdu drogowego
40	Numer lotu IATA
41	Numer rejestracyjny statku powietrznego
80	Europejski numer identyfikacyjny statku (kod ENI)
81	Nazwa statku żeglugi śródlądowej

7/11. **Rozmiar i rodzaj kontenera**

Stosuje się następujące kody:

Kod	Opis
1	Zbiornik/cysterna typu dime coated tank
2	Zbiornik/cysterna powleczona epoksydem
6	Zbiornik/cysterna pod ciśnieniem
7	Zbiornik/cysterna chłodnicza
9	Zbiornik/cysterna ze stali nierdzewnej
10	Niepracujący chłodniowiec, 40 stóp
12	Europaleta – 80 × 120 cm
13	Paleta skandynawska – 100 × 120 cm
14	Przyczepa

▼B

Kod	Opis
15	Niepracujący chłodniowiec, 20 stóp
16	Paleta wymienna
17	Naczepa
18	Kontener-cysterna, 20 stóp
19	Kontener-cysterna, 30 stóp
20	Kontener-cysterna, 40 stóp
21	Kontener IC, 20 stóp, należący do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
22	Kontener IC, 30 stóp, należący do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
23	Kontener IC, 40 stóp, należący do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
24	Zbiornik/cysterna chłodnicza, 20 stóp
25	Zbiornik/cysterna chłodnicza, 30 stóp
26	Zbiornik/cysterna chłodnicza, 40 stóp
27	Kontener-cysterna IC, 20 stóp, należący do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
28	Kontener-cysterna IC, 30 stóp, należący do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
29	Kontener-cysterna IC, 40 stóp, należący do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
30	Zbiornik/cysterna chłodnicza IC, 20 stóp, należąca do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
31	Kontener o kontrolowanej temperaturze, 30 stóp
32	Kontener chłodniczy IC, 40 stóp, należący do InterContainer, europejskiej kolejowej spółki zależnej
33	Przenośna skrzynia o długości mniejszej niż 6,15 m
34	Przenośna skrzynia o długości od 6,15 m do 7,82 m
35	Przenośna skrzynia o długości od 7,82 m do 9,15 m
36	Przenośna skrzynia o długości od 9,15 m do 10,90 m
37	Przenośna skrzynia o długości od 10,90 m do 13,75 m
38	Pojemnik typu Tote Bin
39	Kontener o kontrolowanej temperaturze, 20 stóp
40	Kontener o kontrolowanej temperaturze, 40 stóp
41	Niepracujący kontener chłodniczy (chłodniowiec), 30 stóp

▼B

Kod	Opis
42	Podwójna przyczepa
43	Kontener IL z otwartym dachem, 20 stóp
44	Kontener IL zamknięty, 20 stóp
45	Kontener IL zamknięty, 40 stóp

7/12. **Status wypełnienia kontenera**

Stosuje się następujące kody:

Kod	Opis	Znaczenie
A	Pusty	Oznacza, że kontener jest pusty.
B	Niepusty	Oznacza, że kontener nie jest pusty.

▼M3

7/13. **Kod rodzaju dostawcy kontenera**

▼B

Stosuje się następujące kody:

Kod	Opis
1	Dostarczył wysyłający
2	Dostarczył przewoźnik

8/2. **Rodzaj zabezpieczenia**

Kody zabezpieczenia

Obowiązujące kody podane są poniżej:

Opis	Kod
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia (art. 95 ust. 2 kodeksu)	0
Dla zabezpieczenia generalnego (art. 89 ust. 5 kodeksu)	1
Dla zabezpieczenia pojedynczego w formie zobowiązania złożonego przez gwaranta (art. 92 ust. 1 lit. b) kodeksu)	2
Dla zabezpieczenia pojedynczego w gotówce lub w formie innego środka płatności uznanego przez organy celne za równoważny z depozytem w gotówce, w euro lub w walucie państwa członkowskiego, w którym zabezpieczenie jest wymagane (art. 92 ust. 1 lit. a) kodeksu)	3
Dla zabezpieczenia pojedynczego w formie karnetów (art. 92 ust. 1 lit. b) kodeksu i art. 160)	4
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, w przypadku gdy kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych, która ma być zabezpieczona, nie przekracza progu wartości statystycznej dla zgłoszenia, ustanowionego zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (*) (art. 89 ust. 9 kodeksu)	5
Dla zabezpieczenia pojedynczego w innej formie, która daje równoważną pewność zapłaty kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadającej długowi celnemu i innych należności (art. 92 ust. 1 lit. c) kodeksu)	►M3 I ◄

▼B

Opis	Kod
Dla zwolnienia niektórych organów publicznych z obowiązku złożenia zabezpieczenia (art. 89 ust. 7 kodeksu)	8
Dla zabezpieczenia złożonego dla towarów wysyłanych w ramach procedury TIR	B
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia dla towarów przesyłanych stałym transportem przesyłowym (art. 89 ust. 8 lit. b) kodeksu)	C
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia dla towarów objętych procedurą odprawy czasowej zgodnie z art. 81 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 (art. 89 ust. 8 lit. c) kodeksu)	D
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia dla towarów objętych procedurą odprawy czasowej zgodnie z art. 81 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 (art. 89 ust. 8 lit. c) kodeksu)	E
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia dla towarów objętych procedurą odprawy czasowej zgodnie z art. 81 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 (art. 89 ust. 8 lit. c) kodeksu)	F
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia dla towarów objętych procedurą odprawy czasowej zgodnie z art. 81 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 (art. 89 ust. 8 lit. c) kodeksu)	G
Dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia dla towarów objętych procedurą tranzytu unijnego zgodnie z art. 89 ust. 8 lit. d) kodeksu	H

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

TYTUŁ III

Odniesienia językowe i odpowiadające im kody

Tabela odniesień językowych i odpowiadających im kodów

Odniesienia językowe	Kody
— BG Ограничена валидност	Ograniczona ważność – 99200
— CS Omezená platnost	
— DA Begrænset gyldighed	
— DE Beschränkte Geltung	
— EE Piiratud kehtivus	
— EL Περιορισμένη ισχύς	
— ES Validez limitada	
— FR Validité limitée	
— HR Ograničena valjanost	
— IT Validità limitata	
— LV Ierobežots derīgums	
— LT Galiojimas apribotas	
— HU Korlátozott érvényű	
— MT Validità limitata	
— NL Beperkte geldigheid	
— PL Ograniczona ważność	
— PT Validade limitada	
— RO Validitate limitată	

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— SL Omejena veljavnost — SK Obmedzená platnost’ — FI Voimassa rajoitetusti — SV Begränsad giltighet — EN Limited validity	
— BG Освободено — CS Osvobození — DA Fritaget — DE Befreiung — EE Loobutud — EL Απαλλαγή — ES Dispensa — FR Dispense — HR Oslobođeno — IT Dispensa — LV Derīgs bez zīmoga — LT Leista neplombuoti — HU Mentesség — MT Tneħħija — NL Vrijstelling — PL Zwolnienie — PT Dispensa — RO Dispensă — SL Opustitev — SK Upustenie — FI Vapautettu — SV Befrielse. — EN Waiver	Zwolnienie – 99201
— BG Алтернативно доказателство — CS Alternativní důkaz — DA Alternativt bevis — DE Alternativnachweis — EE Alternatiivsed tõendid — EL Εναλλακτική απόδειξη — ES Prueba alternativa — FR Preuve alternative — HR Alternativni dokaz — IT Prova alternativa — LV Alternatīvs pierādījums	Alternatywny dowód – 99202

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— LT Alternatyvusis įrodymas — HU Alternatív igazolás — MT Prova alternattiva — NL Alternatief bewijs — PL Alternatywny dowód — PT Prova alternativa — RO Probă alternativă — SL Alternativno dokazilo — SK Alternatívny dôkaz — FI Vaihtoehtoinen todiste — SV Alternativt bevis — EN Alternative proof	
— BG Различия: митническо учреждение, където са представени стоките …… (наименование и държава) — CS Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží předloženo …… (název a země) — DA Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt …… (navn og land) — DE Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte …… (Name und Land) — EE Erinevused: asutus, kuhu kaup esitati …….(nimi ja riik) — EL Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο …… (Όνομα και χώρα) — ES Diferencias: mercancías presentadas en la oficina …… (nombre y país) — FR Différences: marchandises présentées au bureau …… (nom et pays) — HR Razlike: carinarnica kojoj je roba podnesena … (naziv i zemlja) — IT Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci …… (nome e paese) — LV Atšķirības: muitas iestāde, kurā preces tika uzrādītas …… (nosaukums un valsts) — LT Skirtumai: įstaiga, kuriai pateiktos prekės …… (pavadinimas ir valstybė) — HU Eltérések: hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént …… (név és ország) — MT Differenzi: uffiċċju fejn l-oġġetti kienu ppreżentati …… (isem u pajjiż) — NL Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht …… (naam en land) — PL Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar …… (nazwa i państwo) — PT Diferenças: mercadorias apresentadas na estância …… (nome e país) — RO Diferenţe: mărfuri prezentate la biroul vamal …… (nume şi ţara)	Niezgodności: urząd, w którym przedstawiono towar ..... (nazwa i państwo) – 99 203

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— SL Razlike: urad, pri katerem je bilo blago predloženo …… (naziv in država) — SK Rozdiely: úrad, ktorému bol tovar predložený …… (názov a krajina). — FI Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty …… (nimi ja maa) — SV Avvikelse: tullkontor där varorna anmäldes …… (namn och land) — EN Differences: office where goods were presented …… (name and country)	
— BG Извеждането от …… подлежи на ограничения или такси съгласно Регламент/Директива/Решение № …, — CS Výstup ze …… podléhá omezením nebo dávkám podle nařízení/směrnice/rozhodnutí č … — DA Udpassage fra …… undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr. … — DE Ausgang aus ……- gemäß Verordnung/Richtlinie/ Beschluss Nr. … Beschränkungen oder Abgaben unterworfen. — EE … territooriumilt väljumise suhtes kohaldatakse piiranguid ja makse vastavalt määrusele/direktiivile/otsusele nr… — EL Η έξοδος από …… υποβάλλεται σε περιορισμούς ή σε επιβαρύνσεις από τον Κανονισμό/την Οδηγία/την Απόφαση αριθ. … — ES Salida de …… sometida a restricciones o imposiciones en virtud del (de la) Reglamento/Directiva/Decisión no … — FR Sortie de …… soumise à des restrictions ou à des impositions par le règlement ou la directive/décision no … — HR Izlaz iz … podliježe ograničenjima ili pristojbama na temelju Uredbe/Direktive/Odluke br. … — IT Uscita dalla ……soggetta a restrizioni o ad imposizioni a norma del(la) regolamento/direttiva/decisione n. … — LV Izvešana no …… piemērojot ierobežojumus vai maksājumus saskaņā ar Regulu/Direktīvu/Lēmumu Nr. …, — LT Išvežimui iš …… taikomi apribojimai arba mokesčiai, nustatytiReglamentu/Direktyva/Sprendimu Nr.…, — HU A kilépés …… területéről a … rendelet/irányelv/határozat szerinti korlátozás vagy teher megfizetésének kötelezettsége alá esik — MT Ħruġ mill- …… suġġett għall-restrizzjonijiet jew ħlasijiet taħt Regola/Direttiva/Deċiżjoni Nru … — NL Bij uitgang uit de ……zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. … van toepassing. — PL Wyprowadzenie z …… podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr … — PT Saída da …… sujeita a restrições ou a imposições pelo (a) Regulamento/Directiva/Decisão n.o … — RO Ieșire din ……supusă restricțiilor sau impozitelor prin Regulamentul/Directiva/Decizia nr … — SL Iznos iz …… zavezan omejitvam ali obveznim dajatvam na podlagi Uredbe/Direktive/Odločbe št. … — SK Výstup z ……podlieha obmedzeniam alebo platbám podľa nariadenia/smernice/rozhodnutia č ….	Wyprowadzenie z …… podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr … – 99 204

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— FI …… vientiin sovelletaan asetuksen/direktiivin/päätöksen N:o … mukaisia rajoituksia tai maksuja — SV Utförsel från …… underkastad restriktioner eller avgifter i enlighet med förordning/direktiv/beslut nr … — EN Exit from …… subject to restrictions or charges under Regulation/Directive/Decision No …	
— BG Одобрен изпращач — CS Schválený odesílatel — DA Godkendt afsender — DE Zugelassener Versender — EE Volitatud kaubasaatja — EL Εγκεκριμένος αποστολέας — ES Expedidor autorizado — FR Expéditeur agréé — HR Ovlašteni pošiljatelj — IT Speditore autorizzato — LV Atzītais nosūtītājs — LT Įgaliotasis gavėjas — HU Engedélyezett feladó — MT Awtorizzat li jibgħat — NL Toegelaten afzender — PL Upoważniony nadawca — PT Expedidor autorizado — RO Expeditor agreat — SL Pooblaščeni pošiljatelj — SK Schválený odosielateľ — FI Valtuutettu lähettäjä — SV Godkänd avsändare — EN Authorised consignor	Upoważniony nadawca – 99206
— BG Освободен от подпис — CS Podpis se nevyžaduje — DA Fritaget for underskrift — DE Freistellung von der Unterschriftsleistung — EE Allkirjanõudest loobutud — EL Δεν απαιτείται υπογραφή — ES Dispensa de firma — FR Dispense de signature — HR Oslobođeno potpisa — IT Dispensa dalla firma — LV Derīgs bez paraksta — LT Leista nepasirašyti	Zwolniony ze składania podpisu – 99207

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— HU Aláírás alól mentesítve — MT Firma mhux meħtieġa — NL Van ondertekening vrijgesteld — PL Zwolniony ze składania podpisu — PT Dispensada a assinatura — RO Dispensă de semnătură — SL Opustitev podpisa — SK Upustenie od podpisu — FI Vapautettu allekirjoituksesta — SV Befrielse från underskrift — EN Signature waived	
— BG ЗАБРАНЕНО ОБЩО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ — CS ZÁKAZ SOUBORNÉ JISTOTY — DA FORBUD MOD SAMLET SIKKERHEDSSTILLELSE — DE GESAMTBÜRGSCHAFT UNTERSAGT — EE ÜLDTAGATISE KASUTAMINE KEELATUD — EL ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΓΓΥΗΣΗ — ES GARANTÍA GLOBAL PROHIBIDA — FR GARANTIE GLOBALE INTERDITE — HR ZABRANJENO ZAJEDNIČKO JAMSTVO — IT GARANZIA GLOBALE VIETATA — LV VISPĀRĒJS GALVOJUMS AIZLIEGTS — LT NAUDOTI BENDRĄJĄ GARANTIJĄ UŽDRAUSTA — HU ÖSSZKEZESSÉG TILOS — MT MHUX PERMESSA GARANZIJA KOMPRENSIVA — NL DOORLOPENDE ZEKERHEID VERBODEN — PL ZAKAZ KORZYSTANIA Z ZABEZPIECZENIA — GENERALNEGO — PT GARANTIA GLOBAL PROIBIDA — RO GARANŢIA GLOBALĂ INTERZISĂ — SL PREPOVEDANO SKUPNO ZAVAROVANJE — SK ZÁKAZ CELKOVEJ ZÁRUKY — FI YLEISVAKUUDEN KÄYTTÖ KIELLETTY — SV SAMLAD SÄKERHET FÖRBJUDEN — EN COMPREHENSIVE GUARANTEE PROHIBITED	ZAKAZ KORZYSTANIA Z ZABEZPIECZENIA GENERALNEGO – 99208
— BG ИЗПОЛЗВАНЕ БЕЗ ОГРАНИЧЕНИЯ — CS NEOMEZENÉ POUŽITÍ — DA UBEGRÆNSET ANVENDELSE — DE UNBESCHRÄNKTE VERWENDUNG	NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE – 99209

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— EE PIIRAMATU KASUTAMINE	
— EL ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ ΧΡΗΣΗ	
— ES UTILIZACIÓN NO LIMITADA	
— FR UTILISATION NON LIMITÉE	
— HR NEOGRANIČENA UPORABA	
— IT UTILIZZAZIONE NON LIMITATA	
— LV NEIEROBEŽOTS IZMANTOJUMS	
— LT NEAPRIBOTAS NAUDOJIMAS	
— HU KORLÁTOZÁS ALÁ NEM ESŐ HASZNÁLAT	
— MT UŻU MHUX RISTRETT	
— NL GEBRUIK ONBEPERKT	
— PL NIEOGRANICZONE KORZYSTANIE	
— PT UTILIZAÇÃO ILIMITADA	
— RO UTILIZARE NELIMITATĂ	
— SL NEOMEJENA UPORABA	
— SK NEOBMEDZENÉ POUŽITIE	
— FI KÄYTTÖÄ EI RAJOITETTU	
— SV OBEGRÄNSAD ANVÄNDNING	
— EN UNRESTRICTED USE	
— BG Разни	Różne – 99211
— CS Různí	
— DA Diverse	
— DE Verschiedene	
— EE Erinevad	
— EL Διάφορα	
— ES Varios	
— FR Divers	
— HR Razni	
— IT Vari	
— LV Dažādi	
— LT Įvairūs	
— HU Többféle	
— MT Diversi	
— NL Diverse	
— PL Różne	
— PT Diversos	
— RO Diverși	
— SL Razno	
— SK Rôzne	

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— FI Useita — SV Flera — EN Various	
— BG Насипно — CS Volně loženo — DA Bulk — DE Lose — EE Pakendamata — EL Χύμα — ES A granel — FR Vrac — HR Rasuto — IT Alla rinfusa — LV Berams(lejams) — LT Nesupakuota — HU Ömlesztett — MT Bil-kwantità — NL Los gestort — PL Luzem — PT A granel — RO Vrac — SL Razsuto — SK Voľne ložené — FI Irtotavaraa — SV Bulk — EN Bulk	Luzem – 99212
— BG Изпращач — CS Odesílatel — DA Afsender — DE Versender — EE Saatja — EL Αποστολέας — ES Expedidor — FR Expéditeur — HR Pošiljatelj — IT Speditore — LV Nosūtītājs — LT Siuntėjas — HU Feladó	Nadawca – 99213

▼B

Odniesienia językowe	Kody
— MT Min jikkonsenja	
— NL Afzender	
— PL Nadawca	
— PT Expedidor	
— RO Expeditor	
— SL Pošiljatelj	
— SK Odosielateľ	
— FI Lähettäjä	
— SV Avsändare	
— EN Consignor	

▼B

ZAŁĄCZNIK 12-01

Formaty i kody wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do rejestracji przedsiębiorców i innych osób

UWAGI WPROWADZAJĄCE

1. Formaty i koty zawarte w niniejszym załączniku mają zastosowanie w odniesieniu do wymogów dotyczących danych do rejestracji przedsiębiorców i innych osób.

2. Tytuł I zawiera formaty danych.

3. W przypadku gdy informacje do rejestracji przedsiębiorców i innych osób, o których to informacjach mowa w załączniku 12-01 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przyjmują formę kodów, stosuje się wykaz kodów zawarty w tytule II.

4. Termin „rodzaj/długość” w objaśnieniu odnoszącym się do atrybutu określa wymogi dotyczące rodzaju i długości danych. Kody rodzajów danych są następujące:

   a alfabetyczne,

   n numeryczne,

   an alfanumeryczne.

   Liczba, po której następuje kod, wskazuje dopuszczalną długość danych. Stosuje się, co następuje.

   Dwie fakultatywne kropki przed określeniem długości oznaczają, że dane nie mają ustalonej długości, lecz mogą zawierać liczbę cyfr określoną wskaźnikiem długości. Przecinek w długości danych oznacza, że atrybut może zawierać ułamki dziesiętne; cyfra przed przecinkiem oznacza całkowitą długość atrybutu, a cyfra po przecinku oznacza maksymalną liczbę cyfr po przecinku.

   Przykładowe długości pól i formaty:

   a1 1 znak alfabetyczny, stała długość

   n2 2 znaki numeryczne, stała długość

   an3 3 znaki alfanumeryczne, stała długość

   a..4 nie więcej niż 4 znaki alfabetyczne

   n..5 nie więcej niż 5 znaków numerycznych

   an..6 nie więcej niż 6 znaków alfanumerycznych

   n..7,2 nie więcej niż 7 znaków numerycznych, w tym maksymalnie 2 miejsca po przecinku, przy czym separator może zostać przesunięty.

▼B

TYTUŁ I

Formaty wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do rejestracji przedsiębiorców i innych osób

Nr D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność	Uwagi
1	Numer EORI	an..17	N	1x	Strukturę numeru EORI określono w tytule II.
2	Imię i nazwisko osoby	an..512	N	1x	
3	Adres siedziby/adres zamieszkania	Ulica i numer: an..70 Kod pocztowy: an..9 Miejscowość: an..35 Kod państwa: a2	N	1x	Należy zastosować kod państwa określony w tytule II dotyczącym kodu państwa dla D. 1 Numer EORI.
4	Siedziba na obszarze celnym Unii	n1	T	1x	
5	Numer identyfikacyjny (numery identyfikacyjne) VAT	Kod państwa: a2 Numer identyfikacyjny VAT an..15	N	99x	Format numeru identyfikacyjnego VAT jest określony w art. 215 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.
6	Status prawny	an..50	N	1x	
7	Informacje kontaktowe	Imię i nazwisko osoby wyznaczonej do kontaktów: an..70 Ulica i numer: an..70 Kod pocztowy: an..9 Miejscowość: an..35 Numer telefonu: an..50 Numer faksu: an..50 Adres e-mail an..50	N	9x	
8	Niepowtarzalny numer identyfikacyjny w państwie trzecim	an..17	N	99x	
9	Zgoda na ujawnienie danych osobowych wskazanych w pkt 1, 2 i 3	n1	T	1x	
10	Nazwa skrócona	an..70	N	1x	

▼B

Nr D.	Nazwa D.	Format D. (Rodzaj/długość)	Wykaz kodów w tytule II (Tak/Nie)	Powtarzalność	Uwagi
11	Data założenia	n8 ►M1 (rrrrmmdd) ◄	N	1x	
12	Rodzaj osoby	n1	T	1x	
13	Główna działalność gospodarcza	an4	T	1x	
14	Data rozpoczęcia ważności numeru EORI	n8 (rrrrmmdd)	N	1x	
15	Data wygaśnięcia numeru EORI	n8 (rrrrmmdd)	N	1x	

TYTUŁ II

Kody wspólnych wymogów dotyczących danych w odniesieniu do rejestracji przedsiębiorców i innych osób

KODY

1. WPROWADZENIE

Niniejszy tytuł zawiera kody stosowane do rejestracji przedsiębiorców i innych osób.

2. KODY

1 Numer EORI

Numer EORI posiada następującą strukturę:

Pole	Treść	Format
1	Identyfikator państwa członkowskiego (kod państwa)	a2
2	Niepowtarzalny identyfikator w państwie członkowskim	an..15

Kod państwa: Alfabetyczne kody Unii dla państw i terytoriów oparte są na obowiązujących kodach ISO alpha 2 (a2), o ile są zgodne z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1106/2012, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów. Komisja regularnie publikuje rozporządzenia uaktualniające wykaz kodów państw.

4 Siedziba na obszarze celnym Unii

0. Brak siedziby na obszarze celnym Unii

1. Siedziba na obszarze celnym Unii

9 Zgoda na ujawnienie danych osobowych wskazanych w pkt 1, 2 i 3

0. Nieprzeznaczone do publikacji

1. Przeznaczone do publikacji

▼B

12 Rodzaj osoby

Stosuje się następujące kody:

1. Osoba fizyczna
2. Osoba prawna
3. Jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, ale uznana – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych

13 Główna działalność gospodarcza

Czterocyfrowy kod głównej działalności gospodarczej zgodnie ze statystyczną klasyfikacją działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (NACE; rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady) wymieniony w rejestrze działalności gospodarczej danego państwa członkowskiego.

▼B

ZAŁĄCZNIK 12-02

Decyzje w sprawie wiążącej informacji o pochodzeniu

UNIA EUROPEJSKA – DECYZJA W SPRAWIE WIĄŻĄCEJ INFORMACJI O POCHODZENIU **WIP/BOI**

1. Właściwy organ celny	**2. Numer referencyjny decyzji w sprawie WIP** Krajowy numer referencyjny (o ile taki istnieje):
3. Posiadacz (pełna nazwa i szczegółowe dane) (poufne) Numer EORI	**4. Okres ważności** rok miesiąc dzień Data rozpoczęcia okresu ważności: Zakończenie przedłużonego stosowania:
Ważna uwaga Nie naruszając przepisów art. 34 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady niniejsza WIP jest ważna przez 3 lata od dnia rozpoczęcia okresu ważności. Posiadacz WIP musi być w stanie udowodnić, że dane towary oraz okoliczności decydujące o ich pochodzeniu odpowiadają pod każdym względem towarom i okolicznościom określonym w decyzji.	**5. Data i numer rejestracji wniosku** rok miesiąc dzień Data: Numer rejestracji (o ile taki istnieje): **6. Klasyfikacja towarów w nomenklaturze celnej** (niniejsza klasyfikacja ma charakter orientacyjny i nie jest wiążąca dla administracji, z wyjątkiem WIT wymienionej w polu 17)

7. Opis towarów

oraz (o ile jest to wymagane) ich skład i metody wykorzystane do ich zrewidowania; nazwa handlowa (poufne)

8. Kraj pochodzenia i ramy prawne (niepreferencyjne/preferencyjne; odniesienie do umowy, konwencji, decyzji, rozporządzenia; rodzaj transakcji; „niepochodzące" jeżeli nie można ustalić preferencyjnego pochodzenia; inne)

Rodzaj transakcji: PRZYWÓZ ☐ lub WYWÓZ ☐

9. Uzasadnienie oceny pochodzenia przez organy celne (towar całkowicie uzyskany, ostatnie istotne przetworzenie, wystarczająca obróbka lub przetworzenie, kumulacja pochodzenia, inne)

Miejsce

Data: Podpis Pieczęć

rok miesiąc dzień

▼B

UNIA EUROPEJSKA – DECYZJA W SPRAWIE WIĄŻĄCEJ INFORMACJI O POCHODZENIU **WIP/BOI**

10. Cena *ex-works* (o ile jest wymagana) (poufne)	**11. Numer referencyjny decyzji w sprawie WIP**
	☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

12. Najważniejsze użyte materiały (o ile jest to wymagane)	**Kraj pochodzenia**	**Pozycja HS/kod CN**	**Wartość**	(poufne)

Miejsce

Data: Podpis Pieczęć

rok ☐☐☐☐ miesiąc ☐☐ dzień ☐☐

▼B

UNIA EUROPEJSKA – DECYZJA W SPRAWIE WIĄŻĄCEJ INFORMACJI O POCHODZENIU **WIP/BOI**

	13. Numer referencyjny decyzji w sprawie WIP

14. Opis przetwarzania niezbędnego do uzyskania pochodzenia (o ile jest wymag any) (poufne)

15. Język

BG CS DA DE EL EN ES ET FI FR HR HU IT LT LV
MT NL PL PT RO SK SL SV

16. Numer referencyjny ist niejącej WIP lub istniejącego wniosku	**17. Numer referencyjny istniejącej WIT lub istniejącego wniosku**

18. Słowa kluczowe: (* poufne)

	(*)		(*)
	(*)		(*)
	(*)		(*)
	(*)		(*)

19. Niniejszą decyzję w sprawie WIP wydano na podstawie na stępujących elementów przedstawionych przez wnioskodawcę.

Opis ☐ Broszury ☐ Fotografie ☐ Próbki ☐ Inne ☐

Miejsce

Data: Podpis Pieczęć

rok miesiąc dzień

▼M1

ZAŁĄCZNIK 12-03

PRZYWIESZKA UMIESZCZANA NA BAGAŻU REJESTROWANYM, NADAWANYM W PORCIE LOTNICZYM UNII (ART. 44)

1. CHARAKTERYSTYKA

Przywieszka określona w art. 44 zaprojektowana jest w taki sposób, aby niemożliwe było jej ponowne użycie.

a) Przywieszka ta posiada zielony pasek o szerokości co najmniej 5 mm przebiegający wzdłuż całej długości obydwu jej brzegów oraz odcinki identyfikacyjne. Ponadto te zielone paski mogą również dochodzić do pozostałych części przywieszki, z wyjątkiem miejsca przeznaczonego na kod paskowy, który musi być wydrukowany na niezaciemnionym tle (zob. wzór w pkt 2 lit. a)).

b) W przypadku bagażu typu *rush* zawieszka ma wzdłuż brzegów zielone paski zamiast czerwonych (zob. wzór w pkt 2 lit. b)).

2. WZORY

a)

▼**M1**

b)

▼B

ZAŁĄCZNIK 21-01

Wykaz danych do celów nadzoru, o którym mowa w art. 55 ust. 1

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format (zgodnie z załącznikiem B)	Powtarzalność	
			Na poziomie tytułu	Na poziomie pozycji
1/1	Rodzaj zgłoszenia/deklaracji	Jak dane o numerze porządkowym 1/1		
1/2	Rodzaj dodatkowego zgłoszenia/deklaracji	Jak dane o numerze porządkowym 1/2		
1/6	Numer pozycji towarowej	Jak dane o numerze porządkowym 1/6		
1/10	Procedura	Jak dane o numerze porządkowym 1/10		
1/11	Procedura dodatkowa	Jak dane o numerze porządkowym 1/11		
2/3	Przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia, dodatkowe odniesienia	Jak dane o numerze porządkowym 2/3		
3/2	►**M1** Nr identyfikacyjny eksportera ◄	Jak dane o numerze porządkowym 3/2		
3/10	►**M1** Nr identyfikacyjny odbiorcy ◄	Jak dane o numerze porządkowym 3/10		
3/16	►**M1** Nr identyfikacyjny importera ◄	Jak dane o numerze porządkowym 3/16		
3/18	►**M1** Nr identyfikacyjny zgłaszającego ◄	Jak dane o numerze porządkowym 3/18		
3/39	►**M1** Nr identyfikacyjny posiadacza pozwolenia ◄	Jak dane o numerze porządkowym 3/39		
▼M3 3/40	Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych	Jak dane o numerze porządkowym 3/40		
▼B 4/3	Naliczanie opłat – Rodzaj opłaty	Jak dane o numerze porządkowym 4/3		
4/4	Naliczanie opłat – Podstawa opłaty	Jak dane o numerze porządkowym 4/4		
4/5	Naliczanie opłat – Stawka opłaty	Jak dane o numerze porządkowym 4/5		
4/6	Naliczanie opłat – Kwota należnej opłaty	Jak dane o numerze porządkowym 4/6		
4/8	Naliczanie opłat – Metoda płatności	Jak dane o numerze porządkowym 4/8		
4/16	Metoda wyceny	Jak dane o numerze porządkowym 4/16		
4/17	Preferencje	Jak dane o numerze porządkowym 4/17		
5/8	Kod państwa przeznaczenia	Jak dane o numerze porządkowym 5/8		
5/14	Kod państwa wysyłki/wywozu	Jak dane o numerze porządkowym 5/14		
5/15	Kod kraju pochodzenia	Jak dane o numerze porządkowym 5/15		
5/16	Kod kraju preferencyjnego pochodzenia	Jak dane o numerze porządkowym 5/16		
6/1	Masa netto (kg)	Jak dane o numerze porządkowym 6/1		
6/2	Jednostki uzupełniające	Jak dane o numerze porządkowym 6/2		

▼B

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format (zgodnie z załącznikiem B)	Powtarzalność	
			Na poziomie tytułu	Na poziomie pozycji
6/5	Masa brutto (kg)	Jak dane o numerze porządkowym 6/5		
6/8	Opis towarów	Jak dane o numerze porządkowym 6/8		
6/10	Liczba opakowań	Jak dane o numerze porządkowym 6/10		
6/14	Kod towaru – kod Nomenklatury scalonej	Jak dane o numerze porządkowym 6/14		
6/15	Kod towaru – kod TARIC	Jak dane o numerze porządkowym 6/15		
6/16	Kod towaru – dodatkowe kody TARIC	Jak dane o numerze porządkowym 6/16		
6/17	Kod towaru – dodatkowe kody krajowe	Jak dane o numerze porządkowym 6/17		
7/2	Kontener	Jak dane o numerze porządkowym 7/2		
7/4	Rodzaj transportu na granicy	Jak dane o numerze porządkowym 7/4		
7/5	Rodzaj transportu wewnętrznego	Jak dane o numerze porządkowym 7/5		
7/10	Numer identyfikacyjny kontenera	Jak dane o numerze porządkowym 7/10		
8/1	Nr porządkowy kontyngentu	Jak dane o numerze porządkowym 8/1		
8/6	Wartość statystyczna	Jak dane o numerze porządkowym 8/6		
- -	Data przyjęcia zgłoszenia	Zgodnie z formatem danych o numerze porządkowym 5/4	1×	
- -	Numer zgłoszenia (niepowtarzalny numer referencyjny)	Zgodnie z formatem MRN określonym dla danych o numerze porządkowym 2/1	1×	
- -	Wystawca	Zgodnie z formatem danych o numerze porządkowym 5/8	1×	

▼B

ZAŁĄCZNIK 21-02

Wykaz danych do celów nadzoru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, oraz korelacje z deklaracjami w polach lub formatem pól

Nr porządkowy D.	Nazwa D.	Format (zgodnie z załącznikiem B)	Powtarzalność		Korelacje z deklaracjami w polach lub formatem pól
			Na poziomie tytułu	Na poziomie pozycji	
1/10	Procedura	Jak dane o numerze porządkowym 1/10			37(1) – n 2
▼M3 3/40	Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych	Jak dane o numerze porządkowym 3/40			44 – an ..40
4/4	Naliczanie opłat – Podstawa opłaty ([1])	Jak dane o numerze porządkowym 4/4			47 – an.. 6 + n.. 16,6
▼B 4/17	Preferencje	Jak dane o numerze porządkowym 4/17			36 – n 3
5/8	Kod państwa przeznaczenia	Jak dane o numerze porządkowym 5/8			17a – a 2
5/15	Kod kraju pochodzenia	Jak dane o numerze porządkowym 5/15			34 a – a 2
6/1	Masa netto (kg)	Jak dane o numerze porządkowym 6/1			38 – an ..15
6/2	Jednostki uzupełniające	Jak dane o numerze porządkowym 6/2			41 – an ..15
6/14	Kod towaru – kod Nomenklatury scalonej	Jak dane o numerze porządkowym 6/14			33 – n 8
6/15	Kod towaru – kod TARIC	Jak dane o numerze porządkowym 6/15			33 – n 2
6/16	Kod towaru – dodatkowe kody TARIC	Jak dane o numerze porządkowym 6/16			33 – an 8
8/1	Nr porządkowy kontyngentu	Jak dane o numerze porządkowym 8/1			39 – n 6
8/6	Wartość statystyczna	Jak dane o numerze porządkowym 8/6			46 – an ..18
- -	Data przyjęcia zgłoszenia	Zgodnie z formatem danych o numerze porządkowym 5/4	1×		data
- -	Numer zgłoszenia (niepowtarzalny numer referencyjny)	Zgodnie z formatem MRN określonym dla danych o numerze porządkowym 2/1	1×		an..40
- -	Wystawca	Zgodnie z formatem danych o numerze porządkowym 5/8	1×		Wystawiające państwo członkowskie – a 2

▼M3

([1]) Jeżeli kod unijny podany dla (Naliczanie opłat – Rodzaj opłaty) to B00.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-02

Świadectwo informacyjne INF 4 i wniosek o świadectwo informacyjne INF 4

Instrukcje dotyczące druku:

1. Formularz, na jakim wystawiane jest świadectwo informacyjne INF 4, drukuje się na białym papierze do pisania, niezawierającym masy ściernej, zaklejonym do pisania, o gramaturze od 40 do 65 gramów na metr kwadratowy.
2. Formularz ma wymiary 210 × 297 mm.
3. Za drukowanie formularzy odpowiadają państwa członkowskie; formularze posiadają numer seryjny umożliwiający ich identyfikację. Formularze są drukowane w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej.

▼M1

4. Stare wersje formularzy można również wykorzystać do chwili wyczerpania istniejących zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

▼B

UNIA EUROPEJSKA

1. Dostawca (nazwa, dokładny adres, kraj)	**INF 4** **Nr 000.000** **ŚWIADECTWO INFORMACYJNE** **dla ułatwienia określania w Unii preferencyjnego pochodzenia towarów**
2. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj)	
3. Faktura (faktury) nr (1) (2)	Przed wypełnieniem niniejszego formularza zob. uwagi na odwrocie
	4. Uwagi

5. Liczba porządkowa – Znaki i numery – Ilość i rodzaj opakowań – Opis towarów (3)	**6. Masa brutto (w kg) lub inna jednostka (litry, m^3, itd.)**

7. POTWIERDZENIE ORGANU CELNEGO Deklaracja uznana za ☐ **poprawną** ☐ **niepoprawną** Państwo wystawiające: ..... . Miejsce ....., data ..... (Podpis) Pieczęć	**8. DEKLARACJA DOSTAWCY** Ja, niżej podpisany, oświadczam, że deklaracje dotyczące statusu pochodzenia towarów opisanych w polu 5 i (4) ☐ na fakturach wskazanych w polu 3 oraz załączonych do niniejszego świadectwa ☐ na mojej długoterminowej deklaracji z dnia ..... (data) są poprawne Miejsce ....., data ..... . (Podpis)

(1) Termin „faktura” obejmuje również specyfikacje wysyłkowe lub inne dokumenty handlowe dotyczącej danej wysyłki lub wysyłek, na których sporządza się deklarację lub deklaracje.

(2) Pola tego nie trzeba wypełniać w przypadku deklaracji długoterminowych.

(3) Towary wymienione w polu 5 należy opisać zgodnie z praktyką handlową i wystarczająco szczegółowo, żeby umożliwić ich identyfikację.

(4) Właściwe pole zakreślić krzyżykiem.

▼B

UWAGI

1. Świadectwa nie mogą zawierać wymazań ani dopisków. Wszelkie zmiany należy nanosić poprzez przekreślenie błędnych danych i podanie prawidłowych wymaganych danych. Każda taka zmiana musi być parafowana przez osobę, która wypełniła świadectwo, i zatwierdzona przez organy celne kraju lub terytorium wystawienia.

2. Między pozycjami podanymi na świadectwie nie może być odstępów, a każda pozycja musi być poprzedzona numerem. Bezpośrednio pod ostatnim wpisem należy umieścić poziomą linię. Każda niewypełniona przestrzeń musi zostać przekreślona w taki sposób, aby uniemożliwić wszelkie uzupełnienia.

3. Towary należy opisać zgodnie z praktyką handlową i wystarczająco szczegółowo, by umożliwić ich identyfikację.

4. Formularz ten jest wypełniany w jednym z języków urzędowych Unii. Organy celne państwa członkowskiego, które musi dostarczyć informacji lub które takich informacji wymaga, mogą zwrócić się o tłumaczenie informacji zawartych w przedstawionych im dokumentach na język lub na języki urzędowe tego państwa członkowskiego.

▼B

UNIA EUROPEJSKA

1. Dostawca (nazwa, dokładny adres, kraj)	**INF 4** **Nr 000.000** **WNIOSEK O ŚWIADECTWO INFORMACYJNE** **Tdla ułatwienia określania w Unii preferencyjnego pochodzenia towarów**
2. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj)	
3. Faktura (faktury) nr (1) (2)	Przed wypełnieniem niniejszego formularza zob. uwagi na odwrocie
	4. Uwagi

5. Liczba porządkowa – Znaki i numery – Ilość i rodzaj opakowań – Opis towarów (3)	**6. Masa brutto (w kg) lub inna jednostka (litry, m^3, itd.)**

8. DEKLARACJA DOSTAWCY

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że deklaracje dotyczące statusu pochodzenia towarów opisanych w polu 5 i (4)

☐ na fakturach wskazanych w polu 3 oraz załączonych do niniejszego świadectwa

☐ na mojej długoterminowej deklaracji z dnia ..... (data) są poprawne

Miejsce ....., data ..... .

(Podpis)

(1) Termin „faktura” obejmuje również specyfikacje wysyłkowe lub inne dokumenty handlowe dotyczącej danej wysyłki lub wysyłek, na których sporządza się deklarację lub deklaracje.

(2) Pola tego nie trzeba wypełniać w przypadku deklaracji długoterminowych.

(3) Towary wymienione w polu 5 należy opisać zgodnie z praktyką handlową i wystarczająco szczegółowo, żeby umożliwić ich identyfikację.

(4) Właściwe pole zakreślić krzyżykiem.

▼B

DEKLARACJA DOSTAWCY

Ja, niżej podpisany dostawca towarów opisanych na odwrocie,

OSWIADCZAM, że towary te spełniają warunki wymagane do wystawienia załączonego świadectwa;

WYSZCZEGOLNIAM poniżej okoliczności, dzięki którym towary spełniają powyższe warunki:

PRZEDSTAWIAM następujące dokumenty potwierdzające ([1]):

ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ przedkładać, na żądanie właściwych organów, wszelkie dokumenty potwierdzające, jakich organy te mogą zażądać do celów wystawienia załączonego świadectwa, i zobowiązuję się, jeśli to będzie konieczne, wyrażać każdorazowo zgodę na przeprowadzenie kontroli moich ksiąg rachunkowych i procesów wytwarzania wyżej wymienionych towarów przez te organy;

WNIOSKUJĘ o wydanie załączonego świadectwa dla tych towarów.

(Miejsce i data)

(Podpis)

([1]) Na przykład: dokumenty przywozowe, świadectwa przewozowe, faktury, oświadczenia producentów itp., odnoszące się do produktów przetworzonych lub ponownie wywożonych towarów w stanie niezmienionym.

▼M2

ZAŁĄCZNIK 22-06

WNIOSEK O NADANIE STATUSU ZAREJESTROWANEGO EKSPORTERA

do celów ogólnych systemów preferencji taryfowych Unii Europejskiej, Norwegii, Szwajcarii i Turcji [1]

1. Imię i nazwisko/nazwa eksportera, dokładny adres, państwo, dane kontaktowe, numer TIN.
2. Dodatkowe szczegółowe dane kontaktowe, włącznie z numerem telefonu i faksu oraz adresem e-mail, jeśli istnieje (fakultatywne).
3. Określić, czy główną działalność stanowi produkcja czy handel.
4. Orientacyjny opis towarów, które kwalifikują się do preferencyjnego traktowania, włącznie z wykazem pozycji Systemu Zharmonizowanego (lub działów, jeżeli towary, którymi dokonuje się obrotu, są klasyfikowane do więcej niż 20 pozycji Systemu Zharmonizowanego).
5. Zobowiązanie składane przez eksportera **Niżej podpisany niniejszym:** **— oświadcza, że powyższe informacje są prawidłowe;** **— poświadcza, że żadna wcześniejsza rejestracja nie została cofnięta; w przeciwnym razie poświadcza, że sytuacja, która doprowadziła do takiego cofnięcia, została uregulowana;** **— zobowiązuje się do sporządzania oświadczeń o pochodzeniu wyłącznie dla towarów kwalifikujących się do preferencyjnego traktowania i spełniających reguły pochodzenia określone dla tych towarów w ogólnym systemie preferencji;** **— zobowiązuje się do prowadzenia prawidłowej handlowej ewidencji księgowej obejmującej wytwarzanie/dostawy towarów objętych preferencyjnym traktowaniem i przechowywania jej przez okres co najmniej trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono oświadczenie o pochodzeniu;** **— zobowiązuje się do niezwłocznego powiadamiania właściwego organu o bieżących zmianach w jego danych rejestracyjnych, które miały miejsce od chwili uzyskania numeru zarejestrowanego eksportera;** **— zobowiązuje się do współpracy z właściwym organem;**

▼M2

— **zgadza się na przeprowadzenie wszelkich kontroli prawidłowości złożonych oświadczeń o pochodzeniu, włącznie z weryfikacją ewidencji księgowej oraz wizytami w jego siedzibie przeprowadzanymi przez Komisję Europejską lub organy państw członkowskich, jak również organy Norwegii, Szwajcarii i Turcji;**

— **zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie będzie już spełniał warunków wywozu jakichkolwiek towarów w ramach systemu;**

— **zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie zamierza dalej dokonywać wywozu takich towarów w ramach systemu.**

_____

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko (2)

6. Świadoma i szczegółowa uprzednia zgoda eksportera na publikację jego danych na ogólnodostępnej stronie internetowej

Niniejszym informuje się niżej podpisanego, że informacje podane w niniejszej deklaracji mogą być publikowane na ogólnodostępnych stronach internetowych. Niżej podpisany zgadza się na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej. Niżej podpisany może cofnąć swoją zgodę na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej, kierując wniosek do właściwych organów odpowiedzialnych za rejestrację.

_____

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko (2)

7. Pole wypełnia właściwy organ

Wnioskodawca jest zarejestrowany pod następującym numerem:

Numer zarejestrowanego eksportera: _____

Data rejestracji _____

Data, od której rejestracja jest ważna _____

Podpis i pieczęć (2) _____

▼M2

Nota informacyjna

dotycząca ochrony i przetwarzania danych osobowych wprowadzonych do systemu

1. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy Unii i o swobodnym przepływie takich danych. W przypadku gdy właściwe organy kraju korzystającego lub państwa trzeciego wdrażającego dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych przetwarzają dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera, mają zastosowanie właściwe przepisy krajowe wdrażające tę dyrektywę.

2. Dane osobowe dotyczące wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane do celów reguł pochodzenia GSP Unii zgodnie ze stosownymi przepisami Unii. Podstawę prawną dla przetwarzania danych osobowych w odniesieniu do wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera stanowią wspomniane przepisy określające reguły pochodzenia GSP Unii.

3. Administratorem danych w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do systemu zarejestrowanych eksporterów (systemu REX) jest właściwy organ w kraju, w którym złożono wniosek.

   Wykaz właściwych organów publikowany jest na stronie internetowej Komisji.

4. Dostęp do wszystkich danych zawartych w niniejszym wniosku mają użytkownicy dysponujący identyfikatorem użytkownika i hasłem w Komisji, we właściwych organach krajów korzystających oraz w organach celnych państw członkowskich, Norwegii, Szwajcarii i Turcji.

5. Dane dotyczące cofniętej rejestracji są przechowywane w systemie REX przez właściwe organy kraju korzystającego przez okres dziesięciu lat kalendarzowych. Bieg tego terminu rozpoczyna się z końcem roku, w którym miało miejsce cofnięcie rejestracji.

6. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do tych danych, przetwarzanych w systemie REX, oraz w stosownych przypadkach prawo do poprawienia, usunięcia lub zablokowania tych danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE. Wniosek o skorzystanie z prawa dostępu, poprawienia, usunięcia lub zablokowania danych składa się do właściwych organów krajów korzystających odpowiedzialnych za rejestrację, a następnie wniosek ten jest rozpatrywany przez te organy. W przypadku gdy zarejestrowany eksporter złoży do Komisji wniosek w celu skorzystania z tego prawa, Komisja przekazuje taki wniosek do właściwych organów danego kraju korzystającego. Jeżeli zarejestrowany eksporter nie zdoła dojść swoich praw u administratora danych, przedkłada on taki wniosek Komisji pełniącej funkcję administratora danych. Komisja ma prawo poprawić, usunąć lub zablokować odnośne dane.

7. Skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ds. ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ds. ochrony danych znajdują się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1).

   Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) (http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/).

([1]) Niniejszy wniosek jest wspólny dla systemów GSP czterech podmiotów: Unii (UE), Norwegii, Szwajcarii i Turcji („podmioty”). Należy jednak pamiętać, że poszczególne systemy GSP tych podmiotów mogą różnić się od siebie pod względem zakresu krajów i produktów. W związku z tym dana rejestracja będzie skuteczna wyłącznie do celów wywozu w ramach systemu lub systemów GSP, które uznają kraj wnioskodawcy za kraj korzystający.

([2]) Jeżeli wnioski o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera lub inne wymiany informacji pomiędzy zarejestrowanymi eksporterami a właściwymi organami w krajach korzystających lub organami celnymi w państwach członkowskich odbywają się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych, podpis i pieczęć, o których mowa w polach 5, 6 i 7, zastępuje się uwierzytelnianiem elektronicznym.

▼M2

ZAŁĄCZNIK 22-06 A

WNIOSEK O NADANIE STATUSU ZAREJESTROWANEGO EKSPORTERA

do celów rejestracji eksporterów z państw członkowskich

1. Imię i nazwisko/nazwa eksportera, dokładny adres, państwo, dane kontaktowe, numer EORI.
2. Dodatkowe szczegółowe dane kontaktowe, włącznie z numerem telefonu i faksu oraz adresem e-mail, jeśli istnieje (fakultatywne).
3. Określić, czy główną działalność stanowi produkcja czy handel.
4. Orientacyjny opis towarów, które kwalifikują się do preferencyjnego traktowania, włącznie z wykazem pozycji Systemu Zharmonizowanego (lub działów, jeżeli towary, którymi dokonuje się obrotu, są klasyfikowane do więcej niż 20 pozycji Systemu Zharmonizowanego).
5. Zobowiązanie składane przez eksportera **Niżej podpisany niniejszym:** **— oświadcza, że powyższe informacje są prawidłowe;** **— poświadcza, że żadna wcześniejsza rejestracja nie została cofnięta; w przeciwnym razie poświadcza, że sytuacja, która doprowadziła do takiego cofnięcia, została uregulowana;** **— zobowiązuje się do sporządzania oświadczeń o pochodzeniu i innych dowodów pochodzenia wyłącznie dla towarów kwalifikujących się do preferencyjnego traktowania i spełniających reguły pochodzenia określone dla tych towarów w odnośnym preferencyjnym porozumieniu handlowym;** **— zobowiązuje się do prowadzenia prawidłowej handlowej ewidencji księgowej obejmującej wytwarzanie/dostawy towarów objętych preferencyjnym traktowaniem i przechowywania jej przez okres określony w danym preferencyjnym porozumieniu, a co najmniej przez okres trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono oświadczenie o pochodzeniu lub inny dowód pochodzenia;** **— zobowiązuje się do niezwłocznego powiadamiania organów celnych o bieżących zmianach w jego danych rejestracyjnych, które miały miejsce od chwili uzyskania numeru zarejestrowanego eksportera;** **— zobowiązuje się do współpracy z organami celnymi;**

▼M2

— **zgadza się na przeprowadzenie wszelkiej kontroli prawidłowości złożonych oświadczeń o pochodzeniu lub innych dowodów pochodzenia, włącznie z weryfikacją ewidencji księgowej oraz wizytami w jego siedzibie przeprowadzanymi przez Komisję Europejską lub organy państw członkowskich;**

— **zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie będzie już spełniał warunków stosowania systemu zarejestrowanych eksporterów;**

— **zobowiązuje się do złożenia wniosku o cofnięcie jego rejestracji w systemie, w przypadku gdy nie będzie już zamierzał stosować systemu zarejestrowanych eksporterów.**

_____

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko ([1])

6. Świadoma i szczegółowa uprzednia zgoda eksportera na publikację jego danych na ogólnodostępnej stronie internetowej

Niniejszym informuje się niżej podpisanego, że informacje podane w niniejszej deklaracji mogą być publikowane na ogólnodostępnych stronach internetowych. Niżej podpisany zgadza się na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej. Niżej podpisany może cofnąć swoją zgodę na publikację tych informacji na ogólnodostępnej stronie internetowej, kierując wniosek do właściwych organów odpowiedzialnych za rejestrację.

_____

Miejsce, data, podpis osoby upoważnionej, imię i nazwisko oraz stanowisko ([1])

7. Pole wypełniają organy celne

Wnioskodawca jest zarejestrowany pod następującym numerem:

Numer zarejestrowanego eksportera: _____

Data rejestracji _____

Data, od której rejestracja jest ważna _____

Podpis i pieczęć ([1]) _____

▼M2

Nota informacyjna

dotycząca ochrony i przetwarzania danych osobowych wprowadzonych do systemu

1. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy Unii i o swobodnym przepływie takich danych.

2. Dane osobowe dotyczące wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera są przetwarzane do celów reguł pochodzenia zgodnie z odnośnymi preferencyjnymi porozumieniami handlowymi Unii. Podstawę prawną przetwarzania danych osobowych w odniesieniu do wniosku o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera stanowią reguły pochodzenia określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447.

3. Administratorem danych w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do systemu zarejestrowanych eksporterów (systemu REX) są organy celne w kraju, w którym złożono wniosek.

   Wykaz służb celnych znajduje się na stronie internetowej Komisji.

4. Dostęp do wszystkich danych zawartych w niniejszym wniosku mają użytkownicy dysponujący identyfikatorem użytkownika i hasłem w Komisji oraz organy celne państw członkowskich, Norwegii, Szwajcarii i Turcji.

5. Dane dotyczące cofniętej rejestracji są przechowywane w systemie REX przez organy celne państw członkowskich przez okres dziesięciu lat kalendarzowych. Bieg tego terminu rozpoczyna się z końcem roku, w którym miało miejsce cofnięcie rejestracji.

6. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do tych danych, przetwarzanych w systemie REX, oraz w stosownych przypadkach prawo do poprawienia, usunięcia lub zablokowania tych danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z przepisami krajowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych. Wniosek o skorzystanie z prawa dostępu, poprawienia, usunięcia lub zablokowania danych składa się do organów celnych państw członkowskich odpowiedzialnych za rejestrację, a następnie wniosek ten jest rozpatrywany przez te organy. W przypadku gdy zarejestrowany eksporter złoży do Komisji wniosek w celu skorzystania z tego prawa, Komisja przekazuje taki wniosek do organów celnych odnośnych państw członkowskich. Jeżeli zarejestrowany eksporter nie zdoła dojść swoich praw u administratora danych, przedkłada on taki wniosek Komisji pełniącej funkcję administratora danych. Komisja ma prawo poprawić, usunąć lub zablokować odnośne dane.

7. Skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ds. ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ds. ochrony danych znajdują się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1).

   Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) (http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/).

([1]) Jeżeli wnioski o nadanie statusu zarejestrowanego eksportera lub inne wymiany informacji pomiędzy zarejestrowanymi eksporterami a właściwymi organami w krajach korzystających lub organami celnymi w państwach członkowskich odbywają się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych, podpis i pieczęć, o których mowa w polach 5, 6 i 7, zastępuje się uwierzytelnianiem elektronicznym.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-07

Oświadczenie o pochodzeniu

▼M1

Oświadczenie sporządza się na dowolnym dokumencie handlowym, na którym jest umieszczona nazwa i pełny adres eksportera i odbiorcy, jak również opis produktów i data wystawienia ([1]).

▼B

Wersja w języku francuskim

L'exportateur … (Numéro d'exportateur enregistré ([2]), ([3]), ([4])) des produits couverts par le présent document déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle. … ([5]) au sens des règles d'origine du Système des préférences tarifaires généralisées de l'Union européenne et que le critère d'origine satisfait est … … ([6]).

Wersja w języku angielskim

The exporter … (Number of Registered Exporter ([2]), ([3]), ([4])) of the products covered by this document declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of. .. preferential origin ([5]) according to rules of origin of the Generalized System of Preferences of the European Union and that the origin criterion met is … … ([6]).

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador … (Número de exportador registrado ([2]), ([3]), ([4])) de los productos incluidos en el presente documento declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial. … ([5]) en el sentido de las normas de origen del Sistema de preferencias generalizado de la Unión europea y que el criterio de origen satisfecho es … … ([6])

([1]) Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu zastępuje inne oświadczenie zgodnie z art. 101 ust. 2 i 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, zastępcze oświadczenie o pochodzeniu opatruje się oznaczeniem „Replacement statement" lub „Attestation de remplacement" lub „Comunicación de sustitución". Na oświadczeniu zastępczym podaje się również datę wystawienia pierwotnego oświadczenia oraz wszelkie pozostałe niezbędne dane zgodnie z art. 101 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

([2]) Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu zastępuje inne oświadczenie zgodnie z art. 101 ust. 2 akapit 1 i art. 101 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, ponowny nadawca towarów sporządzający takie oświadczenie wpisuje swoje imię i nazwisko i dokładny adres, a następnie swój numer zarejestrowanego eksportera.

([3]) Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu zastępuje inne oświadczenie zgodnie z art. 101 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, ponowny nadawca towarów sporządzający takie oświadczenie podaje swoje imię i nazwisko i dokładny adres, a następnie adnotację (wersja w języku francuskim) „agissant sur la base de l'attestation d'origine établie par [nom et adresse complète de l'exportateur dans le pays bénéficiaire], enregistré sous le numéro suivant [Numéro d'exportateur enregistré dans le pays bénéficiaire]", (wersja w języku angielskim) „acting on the basis of the statement on origin made out by [name and complete address of the exporter in the beneficiary country], registered under the following number [Number of Registered Exporter of the exporter in the beneficiary country]", (wersja w języku hiszpańskim) „actuando sobre la base de la comunicación extendida por [nombre y dirección completa del exportador en el país beneficiario], registrado con el número siguiente [Número de exportador registrado del exportador en el país beneficiario]".

([4]) Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu zastępuje inne oświadczenie zgodnie z art. 101 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, ponowny nadawca towarów wpisuje numer zarejestrowanego eksportera tylko wtedy, gdy wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce przekracza 6 000 EUR.

([5]) ►**M2** Wskazać kraj pochodzenia produktów. Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu odnosi się do produktów pochodzących z Unii, eksporter musi wskazać pochodzenie za pomocą symbolu „EU". Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu odnosi się w całości lub części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli w rozumieniu art. 112 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, eksporter musi wskazać pochodzenie za pomocą symbolu „CM". ◄

([6]) Produkty całkowicie uzyskane: wpisać literę „P"; produkty poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu: wpisać literę „W", a następnie pozycję Systemu Zharmonizowanego (na przykład „W" 9618).
W stosownych przypadkach powyższe oznaczenie zastępuje się jednym z poniższych oznaczeń:
a) w przypadku kumulacji dwustronnej: „EU cumulation", „Cumul UE" lub „Acumulación UE";
b) w przypadku kumulacji pochodzenia z Norwegią, Szwajcarią lub Turcją: „Norway cumulation", „Switzerland cumulation", „Turkey cumulation", „Cumul Norvège", „Cumul Suisse", „Cumul Turquie" lub „Acumulación Noruega", „Acumulación Suiza", lub „Acumulación Turquía";
c) w przypadku kumulacji regionalnej: „regional cumulation", „cumul regional" lub „Acumulación regional";
d) w przypadku kumulacji rozszerzonej: „extended cumulation with country x", „cumul étendu avec le pays x" lub „Acumulación ampliada con el país x".

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-08

Świadectwo pochodzenia na Formularzu A

1. Świadectwa pochodzenia na formularzu A muszą być zgodne z wzorem zamieszczonym w niniejszym załączniku. Użycie języka angielskiego lub francuskiego przy redagowaniu uwag przedstawionych na odwrotnej stronie świadectwa nie jest obowiązkowe. Świadectwa sporządza się w języku angielskim lub francuskim. Jeżeli są wystawiane odręcznie, należy je wypełnić tuszem i drukowanymi literami.

2. Każde świadectwo ma wymiary 210 × 297 mm; dopuszczalna tolerancja wynosi do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości i szerokości. Stosuje się biały papier do pisania, zaklejony do pisania, niezawierający masy ściernej, o gramaturze nie mniejszej niż 25 g/m^2. Jego tło stanowi nadrukowany wzór giloszowy koloru zielonego, umożliwiający wzrokowe rozpoznanie wszelkich mechanicznych lub chemicznych fałszerstw.

   Jeśli świadectwa składają się z kilku egzemplarzy, jedynie pierwszy egzemplarz, będący oryginałem, jest drukowany z wzorem giloszowym koloru zielonego w tle.

3. Każde świadectwo posiada numer seryjny, nadrukowany lub w inny sposób naniesiony, dzięki któremu może być zidentyfikowane.

4. Świadectwa z umieszczoną na odwrotnej stronie starszą wersją uwag można również wykorzystywać do chwili wyczerpania istniejących zapasów.

▼B

1. Goods consigned from (Exporter's business name, address, country)	Reference No **GENERALIZED SYSTEM OF PREFERENCES** **CERTIFICATE OF ORIGIN** **(Combined declaration and certificate)** **FORM A** Issued in ..... (country) See notes overleaf
2. Goods consigned to (Consignee's name, address, country)	
3. Means of transport and route (as far as known)	4. For official use

5. Item number	6. Marks and numbers of packages	7. Number and kind of packages, description of goods	8. Origin criterion (see Notes overleaf)	9. Gross weight or other quantity	10. Number and date of invoices

11. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the exporter is correct. ..... Place and date, signature and stamp of certifying authority	**12. Declaration by the exporter** The undersigned hereby declares that the above details and statements are correct; that all the goods were produced in ..... (country) and that they comply with the origin requirements specified for those goods in the Generalized System of Preferences for goods exported to ..... (importing country) ..... Place and date, signature of authorized signatory

▼B

NOTES (2013)

I. Countries which accept Form A for the purposes of the Generalized System of Preferences (GSP):

Australia*	European Union:	France	Netherlands
Belarus	Austria	Germany	Poland
Canada	Belgium	Greece	Portugal
Iceland	Bulgaria	Hungary	Romania
Japan	Croatia	Ireland	Slovakia
New Zealand**	Cyprus	Italy	Slovenia
Norway	Czech Republic	Latvia	Spain
Russian Federation	Denmark	Lithuania	Sweden
Switzerland including Liechtenstein***	Estonia	Luxembourg	United Kingdom
Turkey	Finland	Malta	
United States of America****			

Full details of the conditions covering admission to the GSP in these countries are obtainable from the designated authorities in the exporting preference-receiving countries or from the customs authorities of the preference-giving countries listed above. An information note is also obtainable from the UNCTAD secretariat.

II. General conditions

To qualify for preference, products must:

(a) fall within a description of products eligible for preference in the country of destination. The description entered on the form must be sufficiently detailed to enable the products to be identified by the customs officer examining them;

(b) comply with the rules of origin of the country of destination. Each article in a consignment must qualify separately in its own right; and,

(c) comply with the consignment conditions specified by the country of destination. In general, products must be consigned direct from the country of exportation to the country of destination but most preference-giving countries accept passage through intermediate countries subject to certain conditions. (For Australia, direct consignment is not necessary).

III. Entries to be made in Box 8

Preference products must either be wholly obtained in accordance with the rules of the country of destination or sufficiently worked or processed to fulfil the requirements of that country's origin rules.

(a) Products wholly obtained: for export to all countries listed in Section I, enter the letter "P" in Box 8 (for Australia and New Zealand Box 8 may be left blank).

(b) Products sufficiently worked or processed: for export to the countries specified below, the entry in Box 8 should be as follows:

(1) United States of America: for single country shipments, enter the letter "Y" in Box 8, for shipments from recognized associations of counties, enter the letter "Z", followed by the sum of the cost or value of the domestic materials and the direct cost of processing, expressed as a percentage of the ex-factory price of the exported products; (example "Y" 35% or "Z" 35%).

(2) Canada: for products which meet origin criteria from working or processing in more than one eligible least developed country, enter letter "G" in Box 8; otherwise "F".

(3) Iceland, the European Union, Japan, Norway, Switzerland including Liechtenstein, and Turkey; enter the letter "W" in Box 8 followed by the Harmonized Commodity Description and coding system (Harmonized System) heading at the 4-digit level of the exported product (example "W" 96.18).

(4) Russian Federation: for products which include value added in the exporting preference-receiving country, enter the letter "Y" in Box 8 followed by the value of imported materials and components expressed as a percentage of the fob price of the exported products (example "Y" 45%); for products obtained in a preference-receiving country and worked or processed in one or more other such countries, enter "Pk".

(5) Australia and New Zealand: completion of Box 8 is not required. It is sufficient that a declaration be properly made in Box 12.

---

* For Australia, the main requirement is the exporter's declaration on the normal commercial invoice. Form A, accompanied by the normal commercial invoice, is an acceptable alternative, but official certification is not required.

** Official certification is not required.

*** The Principality of Liechtenstein forms, pursuant to the Treaty of 29 March 1923, a customs union with Switzerland.

**** The United States does not require GSP Form A. A declaration setting forth all pertinent detailed information concerning the production or manufacture of the merchandise is considered sufficient only if requested by the district collector of Customs.

▼B

1. Expéditeur (nom, adresse, pays de l'exportateur)			Référence N° **SYSTÈME GÉNÉRALISÉ DE PRÉFÉRENCES** **CERTIFICAT D'ORIGINE** **(Déclaration et certificat)** **FORMULE A** Délivré en ..... (pays) Voir notes au verso		
2. Destinataire (nom, adresse, pays)					
3. Moyen de transport et itinéraire (si connus)			**4.** Pour usage officiel		
5. N° d'ordre	**6.** Marques et numéros des colis	**7.** Nombre et type de colis; description des marchandises	**8.** Critère d'origine (voir notes au verso)	**9.** Poids brut ou quantité	**10.** N° et date de la facture
11. Certificat Il est certifié, sur la base du contrôle effectué, que la déclaration de l'exportateur est exacte. ..... Lieu et date, signature et timbre de l'autorité délivrant le certificat			**12. Déclaration de l'exportateur** Le soussigné déclare que les mentions et indications ci-dessus sont exactes, que toutes oes marchandises ont été produites en ..... (nom du pays) et qu'elles remplissent les conditions d'origine requises par le système généralisé de préférences pour être exportées à destination de ..... (nom du pays importateur) ..... Lieu et date, signature du signataire habilité		

▼B

NOTES (2013)

I. Pays acceptant la formule A aux fins du système des préférences généralisées (SPG):

Australie*	Union européenne:	Finlande	Pays-Bas
Bélarus	Allemagne	France	Pologne
Canada	Autriche	Grèce	Portugal
Etats-Unis d'Amérique***	Belgique	Hongrie	République tchèque
Fédération de Russie	Bulgarie	Irlande	Roumanie
Islande	Chypre	Italie	Royaume-Uni
Japon	Croatie	Lettonie	Slovaquie
Norvège	Danemark	Lituanie	Slovénie
Nouvelle-Zélande**	Espagne	Luxembourg	Suède
Suisse y compris Liechtenstein****	Estonie	Malte	
Turquie			

Des détails complets sur les conditions régissant l'admission au benefice du SGP dans ce pays peuvent être obtenus des autorités désignées par les pays exportateurs bénéficiaires ou de l'administration des douanes des pays donneurs qui figurent dans la liste ci-dessus. Une note d'information peut également être obtenue du secrétariat de la CNUCED.

II. Conditions générales

Pour être admis au bénéfice des préférences, les produits doivent:

(a) correspondre à la définition établie des produits pouvant bénéficier du régime de préférences dans les pays de destination. La description figurant sur la formule doit être suffisamment détaillée pour que les produits puissent être identifiés par l'agent des douanes qui les examine;

(b) satisfaire aux règles d'origine du pays de destination. Chacun des articles d'une même expédition doit répondre aux conditions prescrites; et

(c) satisfaire aux conditions d'expédition spécifiées par le pays de destination. En général, les produits doivent être expédiés directement du pays d'exportation au pays de destination; toutefois, la plupart des pays donneurs de préférences acceptent sous certaines conditions le passage par des pays intermédiaires (pour l'Australie, l'expédition directe n'est pas nécessaire).

III. Indications à porter dans la case 8

Pour bénéficier des préférences, les produits doivent avoir été, soit entièrement obtenus, soit suffisamment ouvrés ou transformés conformément aux règles d'origine des pays de destination.

(a) Produits entièrement obtenus: pour l'exportation vers tous les pays figurant dans la liste de la section, il y a lieu d'inscrire la lettre "P" dans la case 8 (pour l'Australie et la Nouvelle-Zélande, la case 8 peut être laissée en blanc).

(b) Produits suffisamment ouvrés ou transformés: pour l'exportation vers les pays figurant ci-après, les indications à porter dans la case 8 doivent être les suivantes:

(1) Etats Unis d'Amérique: dans le cas d'expédition provenant d'un seul pays, inscrire la lettre "Y" ou, dans le cas d'expéditions provenant d'un groupe de pays reconnu comme un seul, la lettre "Z", suivie de la somme du coût ou de la valeur des matières et du coût direct de la transformation, exprimée en pourcentage du prix départ usine des marchandises exportées (exemple: "Y" 35% ou "Z" 35%);

(2) Canada: il y a lieu d'inscrire dans la case 8 la lettre "G" pur les produits qui satisfont aux critères d'origine après ouvraison ou transformation dans plusieurs des pays les moins avancés; sinon, inscrire la lettre "F";

(3) Islande, Japon, Norvège, Suisse y compris Liechtenstein, Turquie et l'Union européenne: inscrire dans la case 8 la lettre "W" suivie de la position tarifaire à quatre chiffres occupée par le produit exporté dans le Système harmonisé de désignation et de codification des marchandises (Système harmonisé) (exemple "W" 96.18);

(4) Fédération de Russie: pour les produits avec valeur ajoutée dans le pays exportateur bénéficiaire de préférences, il y a lieu d'inscrire la lettre "Y" dans la case 8, en la faisant suivre de la valeur des matières et des composants importés, exprimée en pourcentage du prix fob des marchandises exportées (exemple: "Y" 45%); pour les produits obtenus dans un pays bénéficiaire de préférences et ouvrés ou transformés dans un ou plusieurs autres pays bénéficiaires, il y a lieu d'inscrire les lettre "Pk" dans la case 8;

(5) Australie et Nouvelle-Zélande: il n'est pas nécessaire de remplir la case 8. Il suffit de faire une déclaration appropriée dans la case 12.

---

* Pour l'Australie, l'exigence de base est une attestation de l'exportateur sur la facture habituelle. La formule A, accompagnée de la facture habituelle, peut être acceptée en remplacement, mais une certification officielle n'est pas exigée.

** Un visa officiel n'est pas exigé.

*** Les Etats-Unis n'exigent pas de certificat SGP Formule A. Une déclaration reprenant toute information appropriée et détaillée concernant la production ou la fabrication de la marchandise est considérée comme suffisante, et doit être présentée uniquement à la demande du receveur des douanes du district (District collector of Customs).

**** D'après l'Accord du 29 mars 1923, la Principauté du Liechtenstein forme une union douanière avec la Suisse.

▼M1

ZAŁĄCZNIK 22-09

Deklaracja na fakturze

Deklaracja na fakturze, której tekst znajduje się poniżej, powinna być sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière no ([1]) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle … ([2]) au sens des règles d'origine du Système des préférences tarifaires généralisées de l'Union européenne… ([3]) et ([4]).

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No … ([1]) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of … preferential origin ([2]) according to rules of origin of the Generalised System of Preferences of the European Union ([3]) and ([4]).

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera nº … ([1]) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial … ([2]) en el sentido de las normas de origen del Sistema de preferencias generalizado de la Unión europea ([3]) y ([4]).

(miejsce i data) ([5])

(podpis eksportera; dodatkowo czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację) ([6])

([1]) Jeśli deklaracja na fakturze sporządzona jest przez upoważnionego eksportera unijnego w rozumieniu art. 77 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, należy w tym miejscu umieścić numer upoważnienia dla upoważnionego eksportera. Jeśli (a będzie to zawsze dotyczyć deklaracji na fakturze sporządzonych w krajach korzystających) deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, należy pominąć słowa w nawiasie lub pozostawić to miejsce niewypełnione.

([2]) Wskazać kraj pochodzenia produktów. Jeżeli deklaracja na fakturze odnosi się, w całości lub części, do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli w rozumieniu art. 112 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, eksporter musi je wyraźnie wskazać w dokumencie, na którym sporządzana jest deklaracja, za pomocą symbolu „CM”.

([3]) W stosownych przypadkach należy umieścić jedną z następujących adnotacji: „EU cumulation”, „Norway cumulation”, „Switzerland cumulation”, „Turkey cumulation”, „regional cumulation”, „extended cumulation with country x” lub „Cumul UE”, „Cumul Norvège”, „Cumul Suisse”, „Cumul Turquie”, „cumul regional”, „cumul étendu avec le pays x” lub „Acumulación UE”, „Acumulación Noruega”, „Acumulación Suiza”, „Acumulación Turquía”, „Acumulación regional”, „Acumulación ampliada con en país x”.

([4]) Jeżeli deklaracja na fakturze jest sporządzona w kontekście innej preferencyjnej umowy handlowej, odesłanie do ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) zastępuje się odesłaniem do tej innej preferencyjnej umowy handlowej.

([5]) Adnotacje te można pominąć, jeżeli informacje są zawarte w samym dokumencie.

([6]) Zob. art. 77 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 (dotyczy wyłącznie upoważnionych eksporterów Unii Europejskiej). W przypadkach, gdy podpis eksportera nie jest wymagany, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu oznacza jednocześnie zwolnienie z obowiązku podania imienia i nazwiska osoby podpisującej.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-10

Świadectwo przewozowe EUR1 i odnośne wnioski

(1) Świadectwo przewozowe EUR1 jest sporządzane na formularzu, którego wzór znajduje się w niniejszym załączniku. Formularz ten jest drukowany w jednym z języków urzędowych Unii. Świadectwa są sporządzane w jednym z tych języków oraz zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego kraju lub terytorium wywozu. Jeżeli świadectwo jest wypełniane odręcznie, należy je wypełnić tuszem i drukowanymi literami.

(2) Każde świadectwo ma wymiary 210 × 297 mm; dopuszczalna tolerancja wynosi do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości. Stosuje się biały papier do pisania, zaklejony do pisania, niezawierający masy ściernej, o gramaturze nie mniejszej niż 25 g/m^2. Jego tło stanowi nadrukowany wzór giloszowy koloru zielonego, umożliwiający wzrokowe rozpoznanie wszelkich mechanicznych lub chemicznych fałszerstw.

(3) Właściwe organy kraju lub terytorium wywozu mogą zastrzec sobie prawo do samodzielnego drukowania świadectw lub zlecić drukowanie upoważnionym przez nie drukarniom. W tym drugim przypadku każde świadectwo musi zawierać odniesienie do takiego upoważnienia. Na każdym świadectwie musi znajdować się nazwa i adres drukarni lub znak, na podstawie którego można zidentyfikować drukarnię. Świadectwo opatrzone jest również numerem seryjnym, nadrukowanym lub nie, za pomocą którego może zostać zidentyfikowane.

▼B

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE

1. **Eksporter** (imię i nazwisko/nazwa, dokładny adres, państwo)	**EUR.1 Nr A 000.000**
	Przed wypełnieniem formularza należy zapoznać się z uwagami zamieszczonymi na odwrocie.
	2. **Świadectwo jest stosowane w preferencyjnym handlu między** ..... **oraz** ..... (Wpisać odpowiednie kraje, grupy krajów lub terytoria)
3. **Odbiorca** (imię i nazwisko/nazwa, dokładny adres, państwo) (wypełnianie nieobowiązkowe)	4. **Kraj, grupa krajów lub terytorium, z których produkty są uważane za pochodzące** / 5. **Kraj, grupa krajów lub terytorium przeznaczenia**
6. **Szczegóły dotyczące transportu** (wypełnianie nieobowiązkowe)	7. **Uwagi**

8. **Liczba porządkowa; znaki i numery; ilość i rodzaj opakowań** ([1])**; opis towarów**	9. **Masa brutto (kg) lub inna jednostka miary (litry, m^3 itd.)**	10. **Faktury** (wypełnianie nieobowiązkowe)

11. **POTWIERDZENIE URZĘDU CELNEGO**		12. **OŚWIADCZENIE EKSPORTERA**
Oświadczenie potwierdzone Dokument wywozowy ([2]) Formularz ..... Nr ..... z ..... Urząd celny ..... Kraj lub obszar wystawienia .... *(Miejsce i data)* ..... *(Podpis)*	Pieczęć	Ja, niżej podpisany(-a), oświadczam, że towary opisane powyżej spełniają warunki wymagane do wydania niniejszego świadectwa. ..... *(Miejsce i data)* ..... *(Podpis)*

([1]) Jeśli towary nie są zapakowane, wskazać odpowiednio liczbę artykułów lub wpisać „luzem".
([2]) Wypełnić tylko, jeśli wymagają tego przepisy państwa lub terytorium wywozu.

▼B

13. **WNIOSEK O WERYFIKACJĘ** skierowany do	14. **WYNIK WERYFIKACJI**
	Przeprowadzona weryfikacja wykazała, że niniejsze świadectwo ([1]) ☐ zostało wystawione przez wskazany urząd celny i że informacje w nim zawarte są prawidłowe. ☐ nie spełnia wymogów co do autentyczności i prawidłowości (patrz załączone uwagi).
Prosi się o dokonanie weryfikacji autentyczności i prawidłowości niniejszego świadectwa. ..... *(Miejsce i data)* ..... *(Podpis)* Pieczęć	..... *(Miejsce i data)* ..... *(Podpis)* Pieczęć

([1]) W odpowiednią kratkę wstawić X.

UWAGI

1. Świadectwa nie mogą nosić śladów wymazań ani dopisków. Zmiany nanoszone na formularzu wprowadza się poprzez wykreślenie błędnych danych i naniesienie, o ile zaistnieje taka potrzeba, danych poprawnych. Każda w ten sposób dokonana zmiana musi być parafowana przez osobę, która wypełniła świadectwo, i potwierdzona przez organy celne kraju lub terytorium wystawienia.

2. Pozycje podane w świadectwie muszą być wymieniane bez odstępów i każda pozycja musi być poprzedzona numerem porządkowym. Pod ostatnim wpisem należy umieścić poziomą linię, a niewykorzystane miejsce należy przekreślić w sposób uniemożliwiający dokonanie późniejszych wpisów.

3. Towary muszą być opisane zgodnie z praktyką handlową i w sposób wystarczająco dokładny, aby umożliwić ich zidentyfikowanie.

▼B

WNIOSEK O WYDANIE ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO

<table>
<tr><td rowspan="2">1. Eksporter (imię i nazwisko/nazwa, dokładny adres, państwo)</td><td colspan="3">EUR.1 Nr A 000.000</td></tr>
<tr><td colspan="3">Przed wypełnieniem formularza należy zapoznać się z uwagami zamieszczonymi na odwrocie.</td></tr>
<tr><td rowspan="2">3. Odbiorca (imię i nazwisko/nazwa, dokładny adres, państwo) (wypełnianie nieobowiązkowe)</td><td colspan="3">2. Wniosek o wystawienie świadectwa w preferencyjnym handlu między
.....
oraz
.....
(Wstawić odpowiednie kraje, grupy krajów lub terytoria)</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Kraj, grupa krajów lub terytorium, z których produkty są uważane za pochodzące</td><td>5. Kraj, grupa krajów lub terytorium przeznaczenia</td></tr>
<tr><td>6. Szczegóły dotyczące transportu (wypełnianie nieobowiązkowe)</td><td colspan="3">7. Uwagi</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Liczba porządkowa; znaki i numery; ilość i rodzaj opakowań ([1]); opis towarów</td><td>9. Masa brutto (kg) lub inna jednostka miary (litry, m^3 itd.)</td><td>10. Faktury (wypełnianie nieobowiązkowe)</td></tr>
<tr><td colspan="4">([1]) Jeżeli towary nie są zapakowane, podać odpowiednio liczbę produktów lub wpisać „luzem”.</td></tr>
</table>

▼B

OŚWIADCZENIE EKSPORTERA

Ja, niżej podpisany eksporter towarów wymienionych na odwrocie,

OŚWIADCZAM że towary spełniają warunki wymagane dla wystawienia załączonego świadectwa;

WYSZCZEGÓLNIAM poniżej okoliczności, dzięki którym towary spełniają powyższe warunki:

.....

.....

.....

.....

PRZEDSTAWIAM następujące dokumenty potwierdzające ([1]):

.....

.....

.....

.....

ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ do przedłożenia, na żądanie właściwych organów, każdego dokumentu potwierdzającego, jakiego organy te mogą wymagać do celu wystawienia załączonego świadectwa, i zobowiązuję się, jeśli to będzie konieczne, do wyrażenia zgody na każdą kontrolę mojej księgowości i na każde sprawdzenie procesów wytwarzania powyższych towarów, przeprowadzane przez wymienione organy;

WNOSZĘ o wystawienie załączonego świadectwa na te towary.

.....
(Miejsce i data)

.....
(Podpis)

([1]) Na przykład: dokumenty przywozowe, świadectwa przewozowe, faktury, oświadczenia producenta itp., dotyczące produktów użytych do wytworzenia towarów lub dotyczące powrotnie wywożonych towarów w tym samym stanie.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-13

Deklaracja na fakturze

Deklaracja na fakturze, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, обхванати от този документ (митническо разрешение № … ([1])), декларира, че освен където е отбелязано друго, тези продукти са с … преференциален произход ([2]).

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera nº … ([1])) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial… ([2]).

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení … ([1])) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v … ([2]).

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. … ([1])), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i … ([2]).

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. … ([1])) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte … ([2]) Ursprungswaren sind.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolli loa nr. … ([1])) deklareerib, et need tooted on … ([2]) sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. … ([1])] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής … ([2]).

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No … ([1])) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of … ([2]) preferential origin.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière nº … ([1])] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle … ([2]).

Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br.. ([1])..) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi .... ([2]) preferencijalnog podrijetla.

▼B

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. … (1)] dichiarache, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale … (2).

Wersja w języku łotewskim

Eksportētājs produktiem, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas pilnvara Nr. … (1)), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir priekšrocību izcelsme no … (2).

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardintų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr … (1)) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra … (2) preferencinės kilmės prekės.

Wersja w języku węgierskim

▼M1

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: … (1)) kijelentem, hogy eltérő egyértelmű jelzés hiányában az áruk preferenciális … (2) származásúak.

▼B

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru. … (1)) jiddikjara li, ħlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali … (2).

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. … (1)), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële …oorsprong zijn (2).

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr … (1)) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają … (2) preferencyjne pochodzenie.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º … (1)], declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial … (2).

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document [autorizaţia vamală nr. … (1)] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferenţială … (2).

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. … (1)) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno … (2) poreklo.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia … (1)] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v … (2).

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa nro … (1)) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja … (2) alkuperätuotteita.

▼B

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr … ([1])) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande … ursprung ([2]).

..... ([3])

(Miejsce i data)

..... ([4])

(Podpis eksportera; dodatkowo czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację)

([1]) Jeśli deklaracja na fakturze sporządzona jest przez upoważnionego eksportera, należy w tym miejscu umieścić numer upoważnienia dla upoważnionego eksportera. Jeśli deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, należy pominąć słowa w nawiasie lub pozostawić to miejsce niewypełnione.

([2]) Należy zaznaczyć pochodzenie produktów. Jeżeli deklaracja na fakturze odnosi się, w całości lub części, do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli, eksporter musi je wyraźnie wskazać w dokumencie, na którym sporządzana jest deklaracja, za pomocą symbolu „CM”.

([3]) Adnotacje te można pominąć, jeżeli informacje są zawarte w samym dokumencie.

([4]) Zob. art. 119 ust. 5. W przypadkach gdy nie jest wymagany podpis eksportera, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu oznacza jednocześnie zwolnienie z obowiązku podania nazwiska osoby podpisującej.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-14

Świadectwo pochodzenia niektórych produktów objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu

Nota wprowadzająca:

1. Okres ważności świadectwa pochodzenia wynosi dwanaście miesięcy, licząc od daty jego wystawienia przez organ wydający.

2. Świadectwo pochodzenia składa się wyłącznie z pojedynczego arkusza opatrzonego napisem „oryginał” umieszczonym obok tytułu dokumentu. Jeżeli niezbędne są dodatkowe egzemplarze, obok tytułu dokumentu umieszcza się oznaczenie „kopia”. Organy celne w Unii uznają za ważny wyłącznie oryginał świadectwa pochodzenia.

3. Świadectwo pochodzenia ma wymiary 210 × 297 mm; dopuszczalna tolerancja wynosi do plus 8 mm lub minus 5 mm na długości. Stosuje się biały papier, niezawierający masy ściernej, o gramaturze nie mniejszej niż 40 g/m2. Przednia strona świadectwa ma nadrukowany wzór giloszowy koloru żółtego, pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

4. Świadectwa pochodzenia drukuje się i wypełnia pismem maszynowym w jednym z języków urzędowych Unii. Wpisów nie wolno wymazywać ani dopisywać. Wszelkich zmian należy dokonywać poprzez przekreślenie błędnego wpisu i naniesienie, o ile zaistnieje taka konieczność, prawidłowych danych. Zmiany te są parafowane przez osobę, która je wprowadza, a następnie zatwierdzane przez organ wystawiający.

   W polu 5 świadectwa pochodzenia wpisuje się wszystkie dodatkowe dane konieczne do wdrożenia przepisów Unii regulujących specjalne ustalenia dotyczące przywozu.

   Niewypełnione pola 5, 6 i 7 przekreśla się w celu uniemożliwienia późniejszych uzupełnień.

5. Każde świadectwo pochodzenia posiada numer seryjny, wydrukowany lub niewydrukowany, umożliwiający jego identyfikację oraz jest opatrzone pieczęcią organu wystawiającego i podpisane przez osobę lub osoby do tego uprawnione.

6. W przypadku świadectwa wystawionego retrospektywnie w polu 5 wpisuje się następującą adnotację w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej:

   — Expedido *a posteriori*,

   — Udstedt efterfølgende,

   — Nachträglich ausgestellt,

   — Εκδοθέν εκ των υστέρων,

   — Issued retrospectively,

   — Délivré *a posteriori*,

   — Rilasciato *a posteriori*,

   — Afgegeven *a posteriori*,

   — Emitido *a posteriori*,

   — Annettu jälkikäteen/utfärdat i efterhand,

   — Utfärdat i efterhand,

   — Vystaveno dodatečně,

   — Välja antud tagasiulatuvalt,

   — Izsniegts retrospektīvi,

▼B

— Retrospektyvusis išdavimas,

— Kiadva visszamenőleges hatállyal,

— Maħruġ retrospettivament,

— Wystawione retrospektywnie,

— Vyhotovené dodatočne,

— издаден впоследствие,

— Eliberat ulterior,

— Izdano naknadno.

▼M1

7. Świadectwa mające w prawym górnym polu tekst starej wersji „ŚWIADECTWO POCHODZENIA na przywóz produktów rolnych do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej” i w polu „Uwagi” tekst starej wersji również można wykorzystywać do chwili wyczerpania istniejących zapasów lub do dnia 1 maja 2019 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

▼B

<table>
<tr><td>1 Nadawca</td><td>ŚWIADECTWO POCHODZENIA

dla przywozu produktów objętych specjalnymi nieprefe-rencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu do Unii Europejskiej

ORYGINAŁ nr</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2 Odbiorca (opcjonalne)</td><td>3 ORGAN WYDAJĄCY</td></tr>
<tr><td>4 Kraj pochodzenia</td></tr>
<tr><td>UWAGI

A. Formularze świadectwa pochodzenia należy wypełnić pismem maszynowym lub za pomocą środków mechanicznego systemu przetwarzania danych albo w podobny sposób.

B. Oryginał świadectwa należy złożyć wraz z deklaracją dopuszczenia do obrotu w odpowiednim urzędzie celnym na terenie Unii Europejskiej.</td><td>5 Uwagi</td></tr>
<tr><td colspan="2">6 Numer pozycji — Znaki i numery — Liczba i rodzaj opakowań — OPIS TOWARÓW</td><td>7 Masa brutto i netto (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="3">8 NINIEJSZYM POTWIERDZA SIĘ, ŻE POWYŻSZE PRODUKTY POCHODZĄ Z PAŃSTWA WSKAZANEGO W POLU 4 I ŻE INFORMACJE ZAWARTE W POLU 5 SĄ PRAWIDŁOWE.

Miejsce i data wystawienia Podpis pieczęć organu wystawiającego</td></tr>
<tr><td colspan="3">9 WYPEŁNIAJĄ ORGANY CELNE W UNII EUROPEJSKIEJ</td></tr>
</table>

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-15

Deklaracja dostawcy dotycząca produktów posiadających status preferencyjnego pochodzenia

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

DEKLARACJA

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że towary wymienione w niniejszym dokumencie: ..... ([1]) pochodzą z ..... ([2]) i spełniają reguły pochodzenia obowiązujące w handlu na warunkach preferencyjnych z ..... ([3]):

Oświadczam, że ([4]):

☐ zastosowano kumulację z ..... (nazwa państwa/państw)

☐ nie zastosowano kumulacji

Zobowiązuję się udostępnić organom celnym wszelkie dodatkowe dokumenty, których mogą zażądać.

..... ([5])

..... ([6])

..... ([7])

([1]) Jeżeli deklaracja dotyczy tylko niektórych towarów wymienionych w niniejszym dokumencie, powinny one zostać wyraźnie wskazane i oznaczone w deklaracji w następujący sposób:

„..... wymienione w niniejszym dokumencie i oznaczone ..... pochodzą z .....".

([2]) Unia Europejska, państwo, grupa państw lub terytorium, z którego pochodzą towary.

([3]) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium.

([4]) Wypełnić w stosownych przypadkach jedynie w odniesieniu do towarów posiadających status preferencyjnego pochodzenia w ramach preferencyjnych stosunków handlowych z jednym z państw, w stosunku do którego stosuje się pan-euro-śródziemnomorską kumulację pochodzenia.

([5]) Miejsce i data.

([6]) Nazwisko i stanowisko w przedsiębiorstwie.

([7]) Podpis.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-16

Długoterminowa deklaracja dostawcy dotycząca produktów posiadających status preferencyjnego pochodzenia

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

DEKLARACJA

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że towary opisane poniżej:

..... ([1])

..... ([2])

które są regularnie dostarczane do ..... ([3]) pochodzą z ..... ([4]) i spełniają reguły pochodzenia obowiązujące w handlu na warunkach preferencyjnych z ..... ([5]).

Oświadczam, że ([6]):

☐ zastosowano kumulację z ..... (nazwa państwa/państw)

☐ nie zastosowano kumulacji

Niniejsza deklaracja jest ważna w odniesieniu do wszystkich wysyłek tych towarów realizowanych w okresie od: ..... do ..... ([7]).

Zobowiązuję się powiadomić niezwłocznie ..... o utracie ważności niniejszej deklaracji.

Zobowiązuję się udostępnić organom celnym wszelkie dodatkowe dokumenty, których mogą zażądać.

..... ([8])

..... ([9])

..... ([10])

([1]) Wyszczególnienie.

([2]) Oznaczenie handlowe towaru używane na fakturach, np. nr modelu.

([3]) Nazwa przedsiębiorstwa, któremu dostarczane są towary.

([4]) Unia Europejska, państwo, grupa państw lub terytorium, z którego pochodzą towary.

([5]) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium.

([6]) Wypełnić w stosownych przypadkach jedynie w odniesieniu do towarów posiadających status preferencyjnego pochodzenia w ramach preferencyjnych stosunków handlowych z jednym z państw, w stosunku do którego stosuje się pan-euro-śródziemnomorską kumulację pochodzenia.

►(1) ([7]) Podać daty rozpoczęcia i zakończenia. Okres nie może przekraczać 24 miesięcy. ◄

►(2) ([8]) Miejsce i data wystawienia. ◄

([9]) Imię i nazwisko i stanowisko w przedsiębiorstwie, nazwa i adres przedsiębiorstwa.

([10]) Podpis.

►(1) (2) M1

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-17

Deklaracja dostawcy dotycząca produktów nieposiadających statusu preferencyjnego pochodzenia

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

DEKLARACJA

Ja, niżej podpisany dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, oświadczam, że:

1. Następujące materiały nieposiadające statusu preferencyjnego pochodzenia zostały użyte w Unii Europejskiej do produkcji wymienionych poniżej towarów:

Opis dostarczanych towarów (1)	Opis użytych materiałów niepochodzących	Pozycja HS użytych materiałów niepochodzących (2)	Wartość użytych materiałów niepochodzących (3)
			Razem:

2. Wszystkie pozostałe materiały użyte w Unii Europejskiej do produkcji tych towarów pochodzą z ..... (4) i spełniają reguły pochodzenia obowiązujące w handlu na warunkach preferencyjnych z ..... (5), oraz

Oświadczam, że: (6)

☐ zastosowano kumulację z ..... (nazwa państwa/państw)

☐ nie zastosowano kumulacji

Zobowiązuję się udostępnić organom celnym wszelkie dodatkowe dokumenty, których mogą zażądać.

..... (7)

..... (8)

..... (9)

---

(1) Gdy faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego załączona jest deklaracja, dotyczy różnych towarów lub towarów, które składają się z materiałów niepochodzących w różnych proporcjach, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument dotyczy różnych modeli silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych przy produkcji pralek automatycznych objętych pozycją 8450. Charakter i wartość materiałów niepochodzących używanych do produkcji silników zmieniają się w zależności od modelu. Modele należy wymienić osobno w kolumnie 1, natomiast informacje dotyczące poszczególnych modeli należy przedstawić w pozostałych kolumnach, tak by producent pralek mógł właściwie ocenić status pochodzenia wszystkich swoich produktów w zależności od rodzaju silnika, w który są wyposażone.

(2) Należy wypełnić tylko w stosownym przypadku.

Przykład:

Reguła dla odzieży objętej działem ex 62 pozwala na użycie niepochodzącej przędzy. W związku z tym, jeżeli francuski producent odzieży używa tkaniny wytwarzanej w Portugalii z niepochodzącej przędzy, dostawca portugalski musi jedynie wpisać „przędza" jako materiał niepochodzący w kolumnie 2 swojej deklaracji, zaś pozycja w HS i wartość przędzy nie mają znaczenia.

Przedsiębiorstwo wytwarzające drut objęty pozycją HS 7217 z niepochodzących żelaznych prętów musi wpisać „żelazne pręty" w kolumnie 2. Jeżeli drut ma być składnikiem maszyny, w przypadku której reguła pochodzenia określa procentowe ograniczenie wartości używanych materiałów niepochodzących, wówczas w kolumnie 4 należy wpisać wartość prętów.

(3) „Wartość" oznacza wartość celną materiałów w chwili przywozu lub, jeżeli nie jest ona znana i nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w Unii Europejskiej.

Dla poszczególnych rodzajów wykorzystanych materiałów niepochodzących należy określić dokładną jednostkową wartość towaru wymienionego w kolumnie 1.

(4) Unia Europejska, państwo, grupa państw lub terytorium, z którego pochodzą materiały.

(5) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium.

(6) Wypełnić w stosownych przypadkach jedynie w odniesieniu do towarów posiadających status preferencyjnego pochodzenia w ramach preferencyjnych stosunków handlowych z jednym z państw, w stosunku do którego stosuje się pan-euro-śródziemnomorską kumulację pochodzenia.

(7) Miejsce i data.

(8) Imię i nazwisko i stanowisko, nazwa i adres przedsiębiorstwa.

(9) Podpis.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-18

Długoterminowa deklaracja dostawcy dotycząca produktów nieposiadających statusu preferencyjnego pochodzenia

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

DEKLARACJA

Ja, niżej podpisany dostawca towarów wymienionych w niniejszym dokumencie, które są regularnie przesyłane do ..... ([1]), oświadczam, że:

1. Następujące materiały nieposiadające statusu preferencyjnego pochodzenia zostały użyte w Unii Europejskiej do produkcji wymienionych poniżej towarów:

Opis dostarczanych towarów ([2])	Opis użytych materiałów niepochodzących	Pozycja HS użytych materiałów niepochodzących ([3])	Wartość użytych materiałów niepochodzących ([4])
			Razem:

2. Wszystkie pozostałe materiały użyte w Unii Europejskiej do produkcji tych towarów pochodzą z ..... ([5]) i spełniają reguły pochodzenia obowiązujące w handlu na warunkach preferencyjnych z ..... ([6]), oraz

Oświadczam, że ([7]):

☐ zastosowano kumulację z ..... (nazwa państwa/państw)

☐ nie zastosowano kumulacji

Niniejsza deklaracja jest ważna w odniesieniu do wszystkich wysyłek tych produktów dokonanych w okresie od ..... do ..... ([8]).

Zobowiązuję się powiadomić niezwłocznie ..... o utracie ważności niniejszej deklaracji.

Zobowiązuję się udostępnić organom celnym wszelkie dodatkowe dokumenty, których mogą zażądać.

..... ([9])

..... ([10])

..... ([11])

([1]) Nazwa i adres nabywcy.

([2]) Gdy faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego załączona jest deklaracja, dotyczy różnych towarów lub towarów, które składają się z materiałów niepochodzących w różnych proporcjach, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument dotyczy różnych modeli silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych przy produkcji pralek automatycznych objętych pozycją 8450. Charakter i wartość materiałów niepochodzących używanych do produkcji silników zmieniają się w zależności od modelu. Modele należy wymienić osobno w kolumnie 1, natomiast informacje dotyczące poszczególnych modeli należy przedstawić w pozostałych kolumnach, tak by producent pralek mógł właściwie ocenić status pochodzenia wszystkich swoich produktów w zależności od rodzaju silnika, w który są wyposażone.

([3]) Należy wypełnić tylko w stosownym przypadku.

Przykład:

Reguła dla odzieży objętej działem ex 62 pozwala na użycie niepochodzącej przędzy. W związku z tym, jeżeli francuski producent odzieży używa tkaniny wytwarzanej w Portugalii z niepochodzącej przędzy, dostawca portugalski musi jedynie wpisać „przędza" jako materiał niepochodzący w kolumnie 2 swojej deklaracji, zaś pozycja w HS i wartość przędzy nie mają znaczenia.

Przedsiębiorstwo wytwarzające drut objęty pozycją HS 7217 z niepochodzących żelaznych prętów musi wpisać „żelazne pręty" w kolumnie 2. Jeżeli drut ma być składnikiem maszyny, w przypadku której reguła pochodzenia określa procentowe ograniczenie wartości używanych materiałów niepochodzących, wówczas w kolumnie 4 należy wpisać wartość prętów.

▼B

([4]) „Wartość" oznacza wartość celną materiałów w chwili przywozu lub, jeżeli nie jest ona znana i nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w Unii Europejskiej.

Dla poszczególnych rodzajów wykorzystanych materiałów niepochodzących należy określić dokładną jednostkową wartość towaru wymienionego w kolumnie 1.

([5]) Unia Europejska, państwo, grupa państw lub terytorium, z którego pochodzą materiały.

([6]) Odpowiednie państwo, grupa państw lub terytorium.

([7]) Wypełnić w stosownych przypadkach jedynie w odniesieniu do towarów posiadających status preferencyjnego pochodzenia w ramach preferencyjnych stosunków handlowych z jednym z państw, w stosunku do którego stosuje się pan-euro-śródziemnomorską kumulację pochodzenia.

►(1) ([8]) Podać daty rozpoczęcia i zakończenia. Okres nie może przekraczać 24 miesięcy. ◄

►(2) ([9]) Miejsce i data wystawienia.◄

([10]) Imię i nazwisko i stanowisko, nazwa i adres przedsiębiorstwa.

([11]) Podpis.

►(1) (2) M1

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-19

Wymogi w zakresie sporządzania zastępczych świadectw pochodzenia – formularz A

1. W prawym górnym polu na zastępczym świadectwie pochodzenia na FORMULARZU A (świadectwo zastępcze) należy podać nazwę kraju pośredniczącego, w którym zostało ono wystawione.

2. W polu 4 na świadectwie zastępczym należy umieścić oznaczenie „Replacement certificate” lub „Certificat de remplacement”, jak również datę wystawienia pierwotnego dowodu pochodzenia i jego numer seryjny.

3. Nazwę/imię i nazwisko reeksportera podaje się w polu 1 świadectwa zastępczego.

4. Nazwę/imię i nazwisko ostatecznego odbiorcy można podać w polu 2 świadectwa zastępczego.

5. Wszystkie dane produktów powrotnie wywożonych umieszczone na pierwotnym dowodzie pochodzenia przenosi się do pól 3–9 świadectwa zastępczego, a odniesienia do faktury sporządzonej przez reeksportera można podać w polu 10 świadectwa zastępczego.

6. Potwierdzenie urzędu celnego wystawiającego świadectwo zastępcze umieszcza się w polu 11 świadectwa zastępczego.

7. Dane w polu 12 świadectwa zastępczego dotyczące kraju pochodzenia są identyczne z danymi w pierwotnym dowodzie pochodzenia. Pole to podpisuje reeksporter.

▼B

ZAŁĄCZNIK 22-20

Wymogi w zakresie sporządzania zastępczych oświadczeń o pochodzeniu

1. W przypadku zastąpienia oświadczenia o pochodzeniu ponowny nadawca zamieszcza w pierwotnym oświadczeniu o pochodzeniu, co następuje:

   a) dane oświadczenia zastępczego lub oświadczeń zastępczych;

   b) nazwę/imię i nazwisko ponownego nadawcy oraz jego adres;

   c) odbiorcę lub odbiorców w Unii lub, w stosownych przypadkach, w Norwegii lub Szwajcarii.

2. Pierwotne oświadczenie o pochodzeniu należy oznaczyć jako „Replaced”, „Remplacée” lub „Sustituida”.

3. W zastępczym oświadczeniu o pochodzeniu ponowny nadawca podaje:

   a) wszystkie dane ponownie wysyłanych produktów pobrane z pierwotnego dowodu;

   b) datę sporządzenia pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu;

   c) dane pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu zgodnie z załącznikiem 22-07, w tym – w stosownych przypadkach – informacje o zastosowanej kumulacji;

   d) nazwę/imię i nazwisko i adres oraz, w stosownych przypadkach, swój numer zarejestrowanego eksportera;

   e) nazwę/imię i nazwisko odbiorcy lub odbiorców w Unii lub, w stosownych przypadkach, w Norwegii lub Szwajcarii.

   f) datę i miejsce sporządzenia zastępczego oświadczenia.

4. Zastępcze oświadczenie o pochodzeniu należy oznaczyć jako „Replacement statement”, „Attestation de remplacement” lub „Comunicación de sustitución”.

▼B

ZAŁĄCZNIK 23-01

Koszty transportu lotniczego wliczane do wartości celnej

1. Poniższa tabela pokazuje:

   a) Państwa trzecie wykazane wg kontynentów i stref (kolumna 1);

   b) Udziały procentowe, które stanowią część kosztów transportu lotniczego wliczonych do wartości celnej (kolumna 2)

2. Jeżeli towary są wysyłane z państw lub portów lotniczych nieumieszczonych w poniższej tabeli, innych niż porty lotnicze określone w ust. 3, należy stosować stawkę procentową podaną dla najbliższego portu lotniczego wyjścia;

3. W odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich, które stanowią część obszaru celnego Unii, stosuje się następujące zasady:

   a) w przypadku towarów wysyłanych do tych departamentów bezpośrednio z państw trzecich do wartości celnej wliczany jest całkowity koszt transportu lotniczego;

   b) w przypadku towarów wysyłanych do europejskiej części Unii z państw trzecich i uprzednio przeładowanych lub rozładowanych w jednym z tych departamentów, do wartości celnej wliczane są jedynie te koszty transportu lotniczego, które zostałyby poniesione, gdyby towary były przeznaczone na wywóz do tych departamentów;

   c) w przypadku towarów wysyłanych do tych departamentów z państw trzecich i uprzednio przeładowanych lub rozładowanych w porcie lotniczym w europejskiej części Unii, do wartości celnej wlicza się te koszty transportu lotniczego, które wynikają z zastosowania stawek procentowych podanych w poniższej tabeli, w odniesieniu do lotu z portu lotniczego wyjścia do portu lotniczego przeładunku lub rozładunku.

   Przeładunek lub rozładunek jest poświadczany właściwą adnotacją przez organy celne na lotniczym liście przewozowym lub innym przewozowym dokumencie lotniczym. W przypadku braku tego poświadczenia stosuje się przepisy art. 137.

1	2
Państwo wysyłki	Udział procentowy łącznych kosztów transportu lotniczego wliczanych do wartości celnej
AMERYKA	
Strefa A **Kanada:** Gander, Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa, Quebec, Toronto **Stany Zjednoczone Ameryki:** Akron, Albany, Atlanta, Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Filadelfia, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Nashville, Nowy Jork, Nowy Orlean, Pittsburgh, St Louis, Waszyngton **Grenlandia**	**70**
Strefa B **Kanada:** Edmonton, Vancouver, Winnipeg **Stany Zjednoczone Ameryki:** Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Miami, Oklahoma, Phoenix, Portland, Puerto Rico, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	**78**

▼B

1	2
Państwo wysyłki	Udział procentowy łącznych kosztów transportu lotniczego wliczanych do wartości celnej
Ameryka Środkowa: wszystkie państwa **Ameryka Południowa**: wszystkie państwa	
Strefa C **Stany Zjednoczone Ameryki:** Anchorage, Fairbanks, Honolulu, Juneau	**89**
AFRYKA	
Strefa D Algieria, Egipt, Libia, Maroko, Tunezja	**33**
Strefa E Benin, Burkina Faso, Czad, Dżibuti, Etiopia, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea Bissau, Kamerun, Liberia, Mali, Mauretania, Niger, Nigeria, Republika Środkowoafrykańska, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Sierra Leone, Sudan, Togo, Wybrzeże Kości Słoniowej	**50**
Strefa F Burundi, Demokratyczna Republika Konga, Gabon, Gwinea Równikowa, Kenia, Kongo, Rwanda, Seszele, Somalia, Święta Helena, Tanzania, Uganda, Wyspy Św. Tomasza i Książęca	**61**
Strefa G Angola, Botswana, Komory, Lesotho, Madagaskar, Malawi, Mauritius, Mozambik, Namibia, Republika Południowej Afryki, Suazi (Swaziland), Zambia, Zimbabwe	**74**
AZJA	
Strefa H Armenia, Azerbejdżan, Gruzja, Irak, Iran, Izrael, Jordania, Kuwejt, Liban, Syria	**27**
Strefa I Arabia Saudyjska, Bahrajn, Jemen, Katar, Maskat i Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie	**43**
Strefa J Afganistan, Bangladesz, Bhutan, Indie, Nepal, Pakistan	**46**
Strefa K **Rosja:** Nowosybirsk, Omsk, Perm, Jekaterynburg Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan	**57**
Strefa L **Rosja:** Irkuck, Kireńsk, Krasnojarsk Brunei, Chiny, Filipiny, Hong Kong, Indonezja, Kambodża, Laos, Makau, Malezja, Malediwy, Mongolia, Myanmar, Singapur, Sri Lanka, Tajlandia, Tajwan, Wietnam	**70**

▼B

1	2
Państwo wysyłki	Udział procentowy łącznych kosztów transportu lotniczego wliczanych do wartości celnej
Strefa M **Rosja:** Chabarowsk, Władywostok Japonia, Korea Północna, Korea Południowa	**83**
AUSTRALIA i OCEANIA	
Strefa N **Australia i Oceania**: wszystkie państwa	**79**
EUROPA	
Strefa O **Rosja:** Niżny Nowogród, Samara, Moskwa, Orzeł, Rostów, Wołgograd, Woroneż Islandia, Ukraina	**30**
Strefa P Albania, Białoruś, Bośnia-Hercegowina, Czarnogóra, ►M3 ——————— ◄, Kosowo, Mołdawia, Norwegia , ►M3 Macedonia Północna ◄, Serbia, Turcja, Wyspy Owcze	**15**
Strefa Q Szwajcaria	**5**

▼B

ZAŁĄCZNIK 23-02

WYKAZ TOWARÓW OKREŚLONYCH W ART. 142 UST. 6

Wycena niektórych łatwo psujących się towarów przywożonych do konsygnacji zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu

1. Tabela poniżej zawiera wykaz produktów oraz odnośne okresy, dla których Komisja opublikuje cenę jednostkową jako podstawę do określania wartości celnej całych owoców i warzyw jednego rodzaju przywożonych wyłącznie do konsygnacji. W takim przypadku zgłoszenie celne ma charakter ostateczny, jeśli chodzi o określenie wartości celnej.

2. Do celów ustalenia wartości celnej produktów, o których mowa w niniejszym załączniku, przywożonych do konsygnacji dla każdego produktu ustalana jest cena jednostkowa za 100 kg netto. Cenę tę uważa się za reprezentatywną w odniesieniu do przywozu wspomnianych produktów do Unii.

3. Ceny jednostkowe stosowane są do ustalenia wartości celnej przywożonych towarów przez okres 14 dni, przy czym dniem tygodnia, w którym rozpoczyna się każdy z okresów, jest piątek. Okresem odniesienia przy ustalaniu cen jednostkowych jest poprzedzający 14-dniowy okres, którego koniec przypada w czwartek w tygodniu poprzedzającym tydzień, w którym mają zostać ustalone nowe ceny jednostkowe. W szczególnych okolicznościach Komisja może podjąć decyzję o przedłużeniu okresu ważności o kolejne 14 dni. Państwa członkowskie zostaną bezzwłocznie poinformowane o takiej decyzji.

4. Ceny jednostkowe, o których państwa członkowskie informują Komisję, oblicza się na podstawie wpływów brutto ze sprzedaży odnotowanych na pierwszym poziomie handlu po przywozie i po odliczeniu następujących elementów od tych wartości:

   — marży zysku dla centrów handlowych,

   — kosztów transportu, ubezpieczenia oraz związanych z nimi kosztów na tym obszarze celnym,

   — należności celnych przywozowych i innych opłat, których nie ujmuje się w wartości celnej.

   Ceny jednostkowe będą podawane w euro. W stosownych przypadkach obowiązującym kursem wymiany walut jest kurs podany w art. 146.

5. Państwa członkowskie mogą ustalić standardowe kwoty stosowane przy odliczaniu kosztów transportu, ubezpieczenia oraz związanych z nimi kosztów zgodnie z pkt 4. Kwoty te, jak również sposoby ich obliczania, są podawane do wiadomości Komisji.

6. Ceny zgłaszane są Komisji (DG TAXUD) najpóźniej do godz. 12.00 w południe w poniedziałek w tygodniu, w którym udostępniane są informacje o cenach jednostkowych. Jeżeli dzień ten jest dniem wolnym od pracy, powiadomienia dokonuje się w bezpośrednio poprzedzający go dzień roboczy. W powiadomieniu zawarte będą również przybliżone dane dotyczące ilości produktu, dla których obliczono ceny jednostkowe.

7. Po otrzymaniu danych na temat cen jednostkowych Komisja weryfikuje je, a następnie publikuje za pośrednictwem TARIC. Ceny jednostkowe mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy zostaną opublikowane przez Komisję.

8. Komisja może podjąć decyzję, że nie zatwierdzi i w rezultacie nie opublikuje informacji o cenach jednostkowych ustalonych dla jednego lub więcej produktów, w sytuacji gdy ceny te znacznie odbiegałyby od poprzednio opublikowanych cen, biorąc pod uwagę w szczególności czynniki takie jak ilość i sezonowość. Jeżeli to konieczne Komisja zasięgnie informacji u właściwych organów celnych w celu rozwiązania takich przypadków.

▼B

9. By wesprzeć ten proces, państwa członkowskie przekazują do dnia 30 września danego roku roczne dane statystyczne za poprzedni rok, które dotyczą przywozu produktów wymienionych w tabeli poniżej. Dane statystyczne będą dotyczyć całkowitej wielkości przywozu każdego produktu, a także będą wskazywać odsetek produktów przywożonych do konsygnacji.

10. Na podstawie takich danych Komisja ustali, które państwa członkowskie będą odpowiadać za informowanie o cenach jednostkowych każdego produktu na następny rok, przy czym państwa te będą o tym powiadamiane najpóźniej do dnia 30 listopada.

▼M4

WYKAZ TOWARÓW OKREŚLONYCH W ART. 142 UST. 6

Opis towarów w niniejszej tabeli ma charakter wyłącznie orientacyjny i nie narusza reguł interpretacji Nomenklatury scalonej. Do celów niniejszego załącznika zakres ustaleń ustanowionych w art. 142 ust. 6 określony jest przez zakres kodów CN obowiązujących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Kod CN (TARIC)	Opis towarów	Okres obowiązywania
0701 90 50	Młode ziemniaki	od 1.1 do 30.6
0703 10 19	Cebula (inna niż dymka)	od 1.1 do 31.12
0703 20 00	Czosnek	od 1.1 do 31.12
0708 20 00	Fasola (*Vigna spp., Phaseolus spp*.)	od 1.1 do 31.12
0709 20 00 10	Szparagi, zielone	od 1.1 do 31.12
0709 20 00 90	Szparagi, pozostałe	od 1.1 do 31.12
0709 60 10	Słodka papryka	od 1.1 do 31.12
0714 20 10	Ziemniaki słodkie, świeże, całe, przeznaczone do spożycia przez ludzi	od 1.1 do 31.12
0804 30 00 90	Ananasy, inne niż suszone	od 1.1 do 31.12
0804 40 00 10	Awokado, świeże	od 1.1 do 31.12
0805 10 22 0805 10 24 0805 10 28	Pomarańcze słodkie, świeże	od 1.6 do 30.11
0805 21 10 10 0805 21 90 11 0805 21 90 91	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsumami), świeże	od 1.3 do 31.10
0805 22 00 11	Monrealesy, świeże	od 1.3 do 31.10
0805 22 00 20	Klementynki (inne niż monrealesy), świeże	od 1.3 do 31.10
0805 29 00 11 0805 29 00 21 0805 29 00 91	Wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe, świeże	od 1.3 do 31.10
0805 40 00 11 0805 40 00 31	Grejpfruty, włącznie z pomelo, świeże, białe	od 1.1 do 31.12

▼**M4**

Kod CN (TARIC)	Opis towarów	Okres obowiązywania
0805 40 00 19 0805 40 00 39	Grejpfruty, włącznie z pomelo, świeże, różowe	od 1.1 do 31.12
0805 50 90 10	Limony *(Citrus aurantifolia, Citrus latifolia)*, świeże	od 1.1 do 31.12
0806 10 10	Winogrona stołowe	od 21.11 do 20.7
0807 11 00	Arbuzy	od 1.1 do 31.12
0807 19 00 50	Amarillo, Cuper, Honey dew (włącznie z Cantalene), Onteniente, Piel de sapo (włącznie z Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro	od 1.1 do 31.12
0807 19 00 90	Pozostałe melony	od 1.1 do 31.12
0808 30 90 10	Gruszki odmiany Nashi *(Pyrus pyrifolia)*, Ya *(Pyrus bretscheideri)*	od 1.5 do 30.6
0808 30 90 90	Gruszki, pozostałe	od 1.5 do 30.6
0809 10 00	Morele	od 1.1 do 31.5 od 1.8 do 31.12
0809 30 10	Nektaryny	od 1.1 do 10.6 od 1.10 do 31.12
0809 30 90	Brzoskwinie	od 1.1 do 10.6 od 1.10 do 31.12
0809 40 05	Śliwki	od 1.10 do 10.6
0810 10 00	Truskawki i poziomki	od 1.1 do 31.12
0810 20 10	Maliny	od 1.1 do 31.12
0810 50 00	Owoce kiwi	od 1.1 do 31.12

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK 32-01

Zobowiązanie gwaranta – Zabezpieczenie pojedyncze

I. *Zobowiązanie gwaranta*

1. Niżej podpisany ([1]) .....

zamieszkały w ([2]) .....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w .....

do maksymalnej kwoty .....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej) oraz Republiki Islandii, ►**M3** Republiki Macedonii Północnej ◄, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji ([3]), Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ([4]), na kwoty, które osoba przedkładająca niniejsze zobowiązanie ([5]): .....

może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ([5a]) dotyczących opisanych poniżej towarów objętych następującą operacją celną ([6]).....

Opis towarów: .....

2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów państw określonych w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że zamknięto procedurę specjalną inną niż procedura końcowego przeznaczenia, prawidłowo zakończono dozór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne i czasowe składowanie, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.

Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

▼M1

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w czasie trwania operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wezwanie do zapłaty nastąpiło po tej dacie.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń we wszystkich państwach, o których mowa w pkt 1, jak następuje ([7]):

Państwo	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i dokładny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w .....

dnia .....

.....

(podpis) ([8])

II. *Uznanie przez urząd zabezpieczenia*

Urząd zabezpieczenia .....

Zobowiązanie gwaranta uznane dnia ....
w celu objęcia zabezpieczeniem operacji celnej przeprowadzonej zgodnie ze zgłoszeniem celnym/deklaracją do czasowego składowania nr .....
z dnia ..... ([9])

▼M1

.....

(Pieczęć i podpis)

([1]) Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.

([2]) Dokładny adres.

([3]) Wykreślić nazwy państw, na których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.

([4]) Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.

([5]) Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz dokładny adres osoby składającej zobowiązanie.

([5a]) Ma zastosowanie w odniesieniu do pozostałych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim.

([6]) Należy wpisać jedną z poniższych operacji celnych:

a) czasowe składowanie,

b) procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa,

c) procedura składowania celnego,

d) procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,

e) procedura uszlachetniania czynnego,

f) procedura końcowego przeznaczenia,

g) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności,

h) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności,

i) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny,

j) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny,

k) procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych,

l) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji.

([7]) Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym państwie pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji; uznanie w akapicie drugim i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscach, w których gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.

([8]) Przed złożeniem podpisu osoba podpisująca musi wpisać odręcznie: „Zabezpieczenie na kwotę …” (przy czym kwotę należy wpisać słownie).

([9]) Wypełnia urząd, w którym towary zostały objęte procedurą lub były czasowo składowane.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK 32-02

Zobowiązanie gwaranta – Zabezpieczenie pojedyncze w formie karnetów

WSPÓLNA PROCEDURA TRANZYTOWA/PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO

I. *Zobowiązanie gwaranta*

1. Niżej podpisany ([1]) .....

zamieszkały w ([2]) .....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w .....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Republikę Chorwacji, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej) oraz Republiki Islandii, ►**M3** Republiki Macedonii Północnej ◄, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji, Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ([3]), na każdą kwotę, którą osoba uprawniona do korzystania z procedury może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych należnych opłat w związku z przywozem lub wywozem towarów objętych procedurą tranzytu unijnego lub wspólną procedurą tranzytową, w odniesieniu do której niżej podpisany zobowiązał się do wystawienia karnetów zabezpieczenia pojedynczego opiewających na wartość do 10 000 EUR/karnet.

2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości maksymalnej 10 000 EUR na każdy karnet zabezpieczenia pojedynczego w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów państw, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni właściwym organom przed upływem tego terminu, że operacja została zamknięta.

Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w wyniku operacji tranzytu unijnego lub wspólnej operacji tranzytowej,

▼M1

której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się, zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wezwanie do zapłaty nastąpiło po tej dacie.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ([4]) we wszystkich państwach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Państwo	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i dokładny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w .....

dnia .....

.....

(podpis) ([5])

II. *Uznanie przez urząd zabezpieczenia*

Urząd zabezpieczenia .....

Zobowiązanie gwaranta uznano dnia .....

.....

(Pieczęć i podpis)

([1]) Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.
([2]) Dokładny adres.
([3]) Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.
([4]) Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym państwie pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji; uznanie w akapicie drugim i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscach, w których gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.
([5]) Podpisujący musi przed złożeniem podpisu wpisać odręcznie: „Ważne jako karnet zabezpieczenia”.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK 32-03

Zobowiązanie gwaranta – Zabezpieczenie generalne

I. *Zobowiązanie gwaranta*

1. Niżej podpisany ([1]) .....

zamieszkały w ([2]) .....

niniejszym składa solidarnie zabezpieczenie w urzędzie zabezpieczenia w .....

do maksymalnej kwoty .....

na rzecz Unii Europejskiej (obejmującej Królestwo Belgii, Republikę Bułgarii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Irlandię, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Chorwacji, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Rumunię, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej) oraz Republiki Islandii, ►**M3** Republiki Macedonii Północnej ◄, Królestwa Norwegii, Republiki Serbii, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Turcji ([3]), Księstwa Andory oraz Republiki San Marino ([4]),

na wszelkie kwoty, które osoba składająca niniejsze zabezpieczenie ([5]): ..... może być zobowiązana do zapłaty wymienionym wyżej państwom z tytułu długu w postaci należności celnych i innych opłat ([6]), które mogą powstać lub powstały w odniesieniu do towarów objętych operacjami celnymi wskazanymi w pkt 1a lub 1b.

Maksymalna kwota zabezpieczenia składa się z kwoty w wysokości:

.....

a) stanowiącej 100/50/30 % ([7]) części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i innych należności, które mogą powstać, równej sumie kwot wymienionych w pkt 1a,

oraz

.....

b) stanowiącej 100/30 % ([8]) części kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i innych należności, które mogły powstać, równej sumie kwot wymienionych w pkt 1b.

1a. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i, w stosownych przypadkach, innych należności, które mogą powstać, są następujące dla każdego z poniżej wyszczególnionych celów ([9]):

a) czasowe składowanie – ….,

b) procedura tranzytu unijnego/wspólna procedura tranzytowa – …,

▼M1

c) procedura składowania celnego – …,

d) procedura odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – …,

e) procedura uszlachetniania czynnego – …,

f) procedura końcowego przeznaczenia – …,

g) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ….

1b. Kwoty stanowiące część kwoty referencyjnej odpowiadającej kwocie długu celnego i, w stosownych przypadkach, innych należności, które powstały, są następujące dla każdego z poniżej wyszczególnionych celów ([10]):

a) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego bez odroczenia płatności – …,

b) dopuszczenie do obrotu na podstawie zwykłego zgłoszenia celnego z odroczeniem płatności – …,

c) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 166 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – …,

d) dopuszczenie do obrotu na podstawie zgłoszenia celnego złożonego zgodnie z art. 182 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny – …,

e) procedura odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych – …,

f) procedura końcowego przeznaczenia – … ([11]),

g) w przypadku innej procedury – wskazać rodzaj operacji – ….

2. Niżej podpisany zobowiązuje się bezzwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości wyżej wymienionej kwoty maksymalnej w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od daty pierwszego pisemnego wezwania właściwych organów państw, o których mowa w pkt 1, chyba że on lub inna zainteresowana osoba udowodni organom celnym przed upływem tego terminu, że zamknięto procedurę specjalną inną niż procedura końcowego przeznaczenia, prawidłowo zakończono dozór celny towarów końcowego przeznaczenia lub czasowe składowanie bądź, w przypadku operacji innych niż procedury specjalne, że uregulowano sytuację dotyczącą towarów.

Właściwe organy mogą z uzasadnionych powodów, na wniosek niżej podpisanego, przedłużyć termin 30 dni od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z udzielenia takiego dodatkowego terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu w podobnych okolicznościach na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

Kwota ta nie może zostać pomniejszona o kwoty, które na mocy niniejszego zobowiązania zostały już zapłacone, chyba że wystąpiono wobec niżej podpisanego o zapłatę długu powstałego w wyniku realizacji operacji celnej, która rozpoczęła się przed otrzymaniem danego wezwania do zapłaty lub w ciągu następnych 30 dni.

▼**M1**

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące z dniem jego uznania przez urząd zabezpieczenia. Niżej podpisany pozostaje odpowiedzialny za zapłacenie długu powstałego w czasie trwania operacji celnej, której dotyczy niniejsze zobowiązanie i która rozpoczęła się zanim odwołanie lub cofnięcie zabezpieczenia stało się skuteczne, nawet jeżeli wniosek o zapłatę został złożony po tej dacie.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adresy do doręczeń ([12]) we wszystkich państwach, o których mowa w pkt 1, jak następuje:

Państwo	Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa i dokładny adres

Niżej podpisany przyjmuje do wiadomości, że wszelka korespondencja, powiadomienia oraz wszelkie formalności lub środki proceduralne dotyczące niniejszego zobowiązania, przesłane lub złożone na piśmie pod jednym z jego adresów do doręczeń, są uznawane za doręczone mu prawidłowo.

Niżej podpisany uznaje jurysdykcję sądów w miejscach, gdzie posiada swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się nie zmieniać adresów do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku adresów do doręczeń może nastąpić tylko po wcześniejszym powiadomieniu urzędu zabezpieczenia.

Sporządzono w .....

dnia .....

.....

(podpis) ([13])

II. *Uznanie przez urząd zabezpieczenia*

Urząd zabezpieczenia ....

Zobowiązanie gwaranta uznano dnia .....

▼**M1**

.....

(Pieczęć i podpis)

(1) Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.
(2) Dokładny adres.
(3) Wykreślić nazwy państw, na których terytorium nie można korzystać z zabezpieczenia.
(4) Odniesienia do Księstwa Andory i Republiki San Marino dotyczą tylko operacji tranzytu unijnego.
(5) Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz dokładny adres osoby składającej zabezpieczenie.
(6) Ma zastosowanie w odniesieniu do pozostałych opłat należnych w związku z przywozem lub wywozem towarów, w przypadku których stosowane jest zabezpieczenie w celu objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego/wspólną procedurą tranzytową lub można takie zabezpieczenie zastosować w więcej niż jednym państwie członkowskim lub więcej niż jednej umawiającej się stronie.
(7) Niepotrzebne skreślić.
(8) Niepotrzebne skreślić.
(9) Procedury inne niż wspólna procedura tranzytowa mają zastosowanie wyłącznie w Unii Europejskiej.
(10) Procedury inne niż wspólna procedura tranzytowa mają zastosowanie wyłącznie w Unii Europejskiej.
(11) W przypadku kwot zgłoszonych w zgłoszeniu celnym z tytułu procedury końcowego przeznaczenia.
(12) Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują ustanowienia adresu do doręczeń, gwarant wyznacza w tym państwie pełnomocnika upoważnionego do odbioru wszelkich przeznaczonych dla niego informacji; uznanie w akapicie drugim i zobowiązanie w pkt 4 akapit czwarty stosuje się odpowiednio. Sądami właściwymi do orzekania w sporach dotyczących tego zabezpieczenia są sądy w miejscu, w którym gwarant lub jego pełnomocnik posiada adres do doręczeń.
(13) Przed złożeniem podpisu osoba podpisująca musi wpisać odręcznie: „Zabezpieczenie na kwotę …” (przy czym kwotę należy wpisać słownie).

▼B

ZAŁĄCZNIK 32-06

KARNET ZABEZPIECZENIA POJEDYNCZEGO

Tranzyt unijny/wspólny

▸(1) Strona przednia ◂

TC32 – KARNET ZABEZPIECZENIA POJEDYNCZEGO	A 000 000
Wystawiony przez .... (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa i adres) (zobowiązanie gwaranta przyjęte w dniu ..... przez urząd celny zabezpieczenia w .....)	
Niniejszy karnet, wystawiony w dniu ..... jest ważny do kwoty 10 000 EUR dla unijnej/wspólnej procedury tranzytowej, rozpoczynającej się nie później niż dnia ..... w odniesieniu do której osobą uprawnioną do korzystania z procedury jest .... (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa i adres) ..... (podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury)* *Podpis fakultatywny	..... (podpis i pieczęć gwaranta)

►(1) M1

Strona odwrotna

Wypełnia urząd celny wyjścia Procedura tranzytowa realizowana na podstawie zgłoszenia T1, T2, T2F* Zarejestrowana w dniu ..... pod numerem ..... przez urząd celny .... (pieczęć urzędowa)) ..... (podpis) *Niepotrzebne skreślić

Wymogi techniczne dla karnetu

Karnet drukowany jest na papierze niezawierającym masy ściernej, zaklejonym do pisania, o gramaturze nie mniejszej niż 55 g/m^2. Ma on nadrukowany wzór giloszowy koloru czerwonego, pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych. Papier jest w kolorze białym.

Format ma wymiary 148 × 105 milimetrów.

Na karnecie podana jest nazwa i adres drukarni lub znak pozwalający na jej identyfikację oraz numer identyfikacyjny.

▼B

ZAŁĄCZNIK 33-03

Wzór noty informacyjnej dotyczącej zgłoszenia stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę długu w procedurze tranzytu zgodnie z karnetem ATA/e-ATA

Nagłówek urzędu koordynującego, który wystąpił z roszczeniem

Adresat: urząd koordynujący, któremu podlega urząd odprawy czasowej lub inny urząd koordynujący

PRZEDMIOT: KARNET ATA – PRZEDŁOŻENIE ZGŁOSZENIA ROSZCZENIA

Informujemy, iż zgodnie z konwencją ATA/konwencją stambulską ([1]) w dniu ... ([2]) do naszego stowarzyszenia poręczającego zostało wysłane zgłoszenie roszczenia o zapłatę należności celnych i podatków, w odniesieniu do:

1. Karnet ATA nr:

2. Wystawionego przez izbę handlową:

   Miejscowość:

   Państwo:

3. W imieniu:

   Posiadacz karnetu:

   Adres:

4. Termin ważności karnetu:

5. Wyznaczona data powrotnego wywozu ([3]):

6. Numer odcinka tranzytowego/przywozowego ([4]):

7. Data poświadczenia odcinka:

Podpis i pieczęć wydającego urzędu koordynującego.

.....

([1]) Artykuł 7 konwencji ATA, Bruksela, dnia 6 grudnia 1961 r./art. 9 załącznika A do konwencji stambulskiej z dnia 26 czerwca 1990 r.

([2]) Wpisać datę wysłania noty.

([3]) Dane otrzymane na podstawie odcinka niezamkniętego tranzytu lub odprawy czasowej lub, w przypadku braku odcinka, na podstawie informacji dostępnych dla wydającego urzędu koordynującego.

([4]) Niepotrzebne skreślić.

▼B

ZAŁĄCZNIK 33-04

Formularz naliczania należności celnych i podatków wynikających ze zgłoszenia stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę długu w procedurze tranzytu zgodnie z karnetem ATA/e-ATA

FORMULARZ NALICZANIA NALEŻNOŚCI

z dnia ..... nr .....

Dane, o których mowa poniżej, należy podać w następującej kolejności:

1. Karnet ATA nr:

.....

2. Numer odcinka tranzytowego/przywozowego ([1]):

.....

.....

3. Data poświadczenia odcinka: .

.....

4. Posiadacz i adres:

.....

5. Izba handlowa:

.....

6. Kraj pochodzenia:

.....

7. Data upływu ważności karnetu:

.....

8. Data powrotnego wywozu towarów:

.....

9. Urząd celny wprowadzenia:

.....

10. Urząd celny odprawy czasowej .

.....

11. Opis handlowy towarów:

.....

.....

.....

12. Kod CN:

.....

13. Liczba sztuk:

.....

14. Masa lub ilość:

.....

▼B

15. Wartość:

.....

16. Struktura należności celnych i podatków:

.....

Rodzaj Podstawa opodatkowania Stawka Kwota Kurs wymiany

Razem:

(Łączna kwota słownie:)

17. Urząd celny:

.....

Miejsce i data:

.....

Podpis Pieczęć

(1) Niepotrzebne skreślić.

▼B

ZAŁĄCZNIK 33-05

Wzór zwolnienia karnetu wskazujący, że wszczęto postępowanie w sprawie roszczenia wobec stowarzyszenia poręczającego w państwie członkowskim, w którym powstał dług celny w procedurze tranzytu na podstawie karnetu ATA/e-ATA

Nagłówek urzędu koordynującego drugiego państwa członkowskiego, który wystąpił z roszczeniem

Adresat: urząd koordynujący pierwszego państwa członkowskiego, który wystąpił z pierwotnym roszczeniem

PRZEDMIOT: KARNET ATA – ZWOLNIENIE KARNETU

Informujemy, iż zgodnie z konwencją ATA/konwencją stambulską ([1]) w dniu ([2])…. zostało wysłane do naszego stowarzyszenia poręczającego zgłoszenie roszczenia o zapłatę należności celnych i podatków w odniesieniu do:

1. Karnet ATA nr:

2. Wystawionego przez izbę handlową:

   Miejscowość:

   Państwo:

3. W imieniu:

   Posiadacz karnetu:

   Adres:

4. Termin ważności karnetu:

5. Wyznaczona data powrotnego wywozu ([3]):

6. Numer odcinka tranzytowego/przywozowego ([4]):

7. Data poświadczenia odcinka:

Niniejsze oświadczenie jest traktowane jako zwolnienie dotyczących Państwa dokumentów.

Podpis i pieczęć wydającego urzędu koordynującego.

([1]) Artykuł 7 konwencji ATA, Bruksela, dnia 6 grudnia 1961 r./art. 9 załącznika A do konwencji stambulskiej z dnia 26 czerwca 1990 r.
([2]) Wpisać datę wysłania noty.
([3]) Dane otrzymane na podstawie odcinka niezamkniętego tranzytu lub odprawy czasowej lub, w przypadku braku odcinka, na podstawie informacji dostępnych dla wydającego urzędu koordynującego.
([4]) Niepotrzebne skreślić.

▼B

ZAŁĄCZNIK 33-06

Wniosek o udzielenie dodatkowych informacji, w przypadku gdy towary znajdują się w innym państwie członkowskim

KOMISJA EUROPEJSKA — WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE BADANIA

Oryginał

1	1. Nazwa i adres organu celnego podejmującego decyzję ☐	2. Zwrot lub umorzenie należności celnych Sygnatura akt organu celnego podejmującego decyzję
	3. Nazwa i adres urzędu celnego państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary	4. Stosowanie art. 175
	5. Lokalizacja towarów ([1])	6. Imię i nazwisko oraz dokładny adres osoby, od której można uzyskać informacjelub która może pomóc urzędowi celnemu w państwie członkowskim, w którym znajdują się towary
1		7. Wykaz załączonych dokumentów
	8. Cel wniosku o udzielenie następujących informacji: o przeprowadzenie następującego badania:	
	9. Organ celny podejmujący decyzję Data i miejsce Podpis:	Pieczęć

▼B

ODPOWIEDŹ MONITORUJĄCEGO URZĘDU CELNEGO ([2]) **POTWIERDZENIE ODBIORU ([2])**

10. Uzyskane informacje	
11. Wynik przeprowadzonego badania	
12. Miejsce i data:	13. Podpis i pieczęć urzędowa:

▼**B**

KOMISJA EUROPEJSKA — WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE BADANIA

Kopia

1	1. Nazwa i adres organu celnego podejmującego decyzję ☐	2. Zwrot lub umorzenie należności celnych Sygnatura akt organu celnego podejmującego decyzję
	3. Nazwa i adres urzędu celnego państwa członkowskiego, w którym znajdują się towary	4. Stosowanie art. 175
	5. Lokalizacja towarów ([1])	6. Imię i nazwisko oraz dokładny adres osoby, od której można uzyskać informacjelub która może pomóc urzędowi celnemu w państwie członkowskim, w którym znajdują się towary
1		7. Wykaz załączonych dokumentów
	8. Cel wniosku o udzielenie następujących informacji: o przeprowadzenie następującego badania:	
	9. Organ celny podejmujący decyzję Data i miejsce Podpis:	Pieczęć

▼B

ODPOWIEDŹ MONITORUJĄCEGO URZĘDU CELNEGO (2) **POTWIERDZENIE ODBIORU (2)**

10. Uzyskane informacje	
11. Wynik przeprowadzonego badania	
12. Miejsce i data:	13. Podpis i pieczęć urzędowa:

(1) Wypełnić w stosownych przypadkach.

(2) Niepotrzebne skreślić. Monitorujący urząd celny wystawia potwierdzenie odbioru, jeśli nie może nadać wnioskowi skuteczności w terminie 30 dni od daty jego otrzymania. Potwierdzenie odbioru wystawiane jest na kopii niniejszego dokumentu.

▼B

ZAŁĄCZNIK 33-07

UNIA EUROPEJSKA: ZWROT LUB UMORZENIE NALEŻNOŚCI CELNYCH

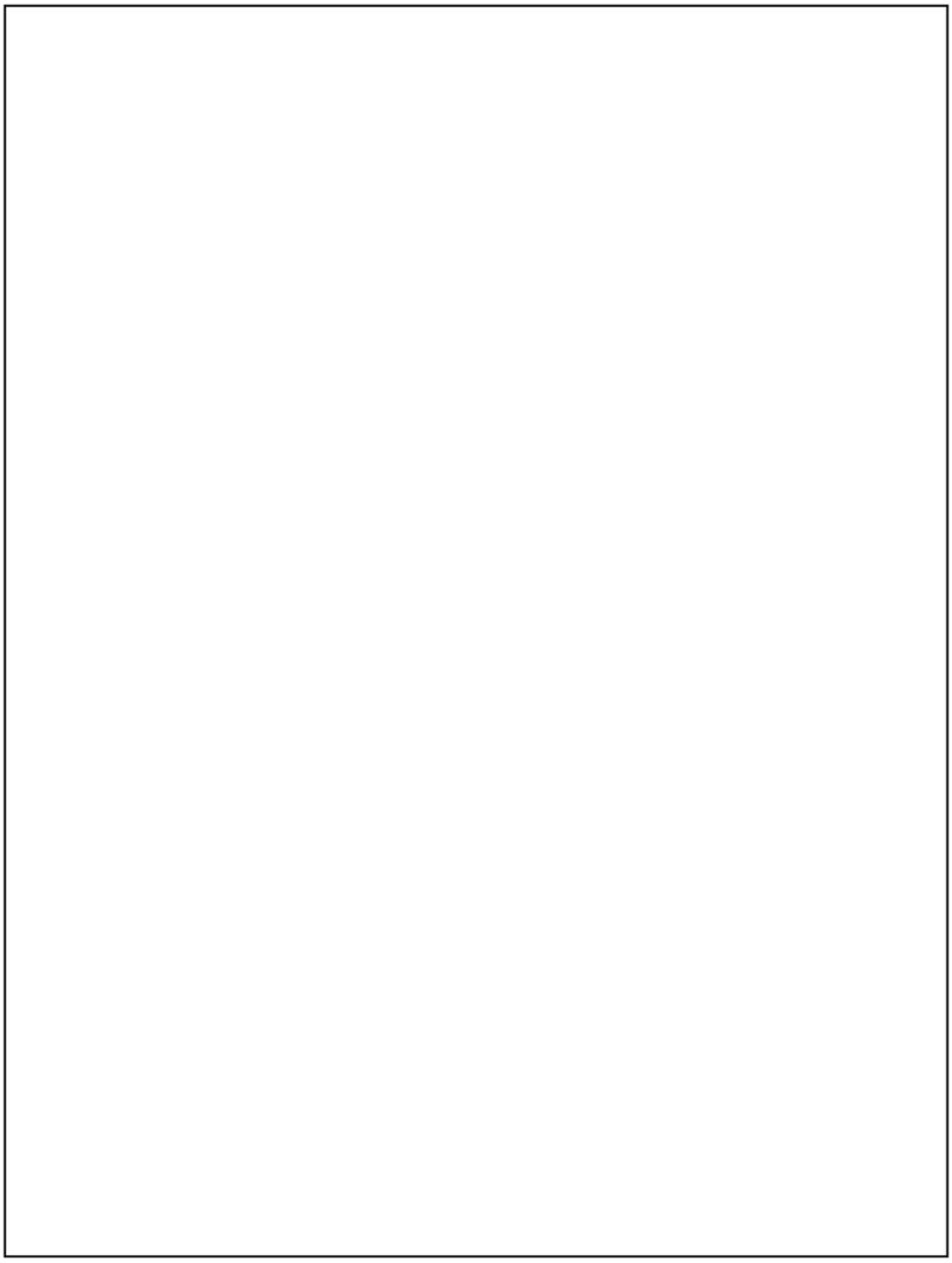
<table>
<tr><td>1. Imię i nazwisko oraz adres zainteresowanej osoby</td><td colspan="3">2. Zastosowanie art. 96 ►(1) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ◄ i art. 176</td></tr>
<tr><td>3. Nazwa i adres urzędu celnego, który wydał decyzję w sprawie przyznania zwrotu/umorzenia</td><td colspan="3">4. Nr referencyjny decyzji w sprawie przyznania zwrotu/umorzenia</td></tr>
<tr><td colspan="4">5. Nazwa i adres monitorującego urzędu celnego</td></tr>
<tr><td rowspan="2">6. Opis towarów, ich liczba i rodzaj</td><td colspan="3">7. Kod CN towarów</td></tr>
<tr><td>8. Ilość lub masa netto towarów</td><td colspan="2">9. Wartość celna towarów</td></tr>
<tr><td colspan="4">10. Monitorujący urząd celny
Poświadczenie przyznania zwrotu lub umorzenia należności celnych
Niniejszym poświadcza się, że zgodnie z decyzją, o której mowa w polu 4, towary opisane powyżej zostały w dniu:
..... (data) (dd/mm/rrrr)
☐ wywiezione z Unii ☐ zniszczone pod dozorem celnym
☐ umieszczone w składzie celnym ☐ umieszczone w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym
☐ przekazane bezpłatnie organizacji charytatywnej ☐ objęte procedurą celną określoną w decyzji
Odniesienia dotyczące zgłoszenia celnego, o ile istnieją: .....
W tym dniu towary spełniały warunki konieczne do zwrotu lub umorzenia należności celnych (1)</td></tr>
<tr><td colspan="2">11. Data i miejsce
Podpis</td><td colspan="2">Pieczęć</td></tr>
</table>

(1) W przypadku gdy monitorujący urząd celny stwierdzi, że towary przestały spełniać wspomniane warunki, wykreśla to zdanie i zapisuje swoje ustalenia na odwrocie pod nagłówkiem „Uwagi".

►(1) M3

▼B

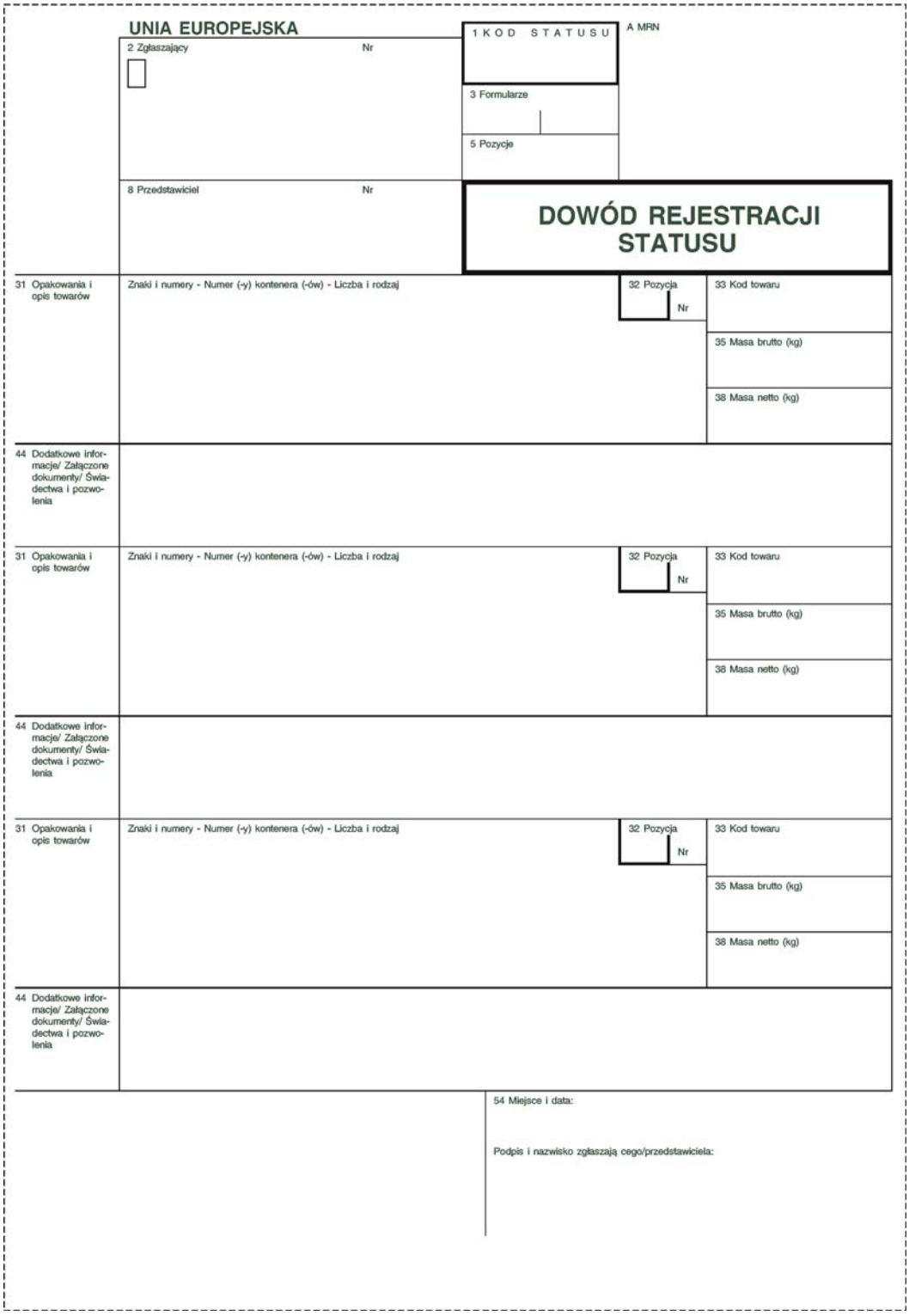
Uwagi

▼B

ZAŁĄCZNIK 51-01

DOWÓD REJESTRACJI STATUSU

UNIA EUROPEJSKA

2 Zgłaszający Nr

1 KOD STATUSU

A MRN

3 Formularze

5 Pozycje

8 Przedstawiciel Nr

DOWÓD REJESTRACJI STATUSU

31 Opakowania i opis towarów	Znaki i numery - Numer (-y) kontenera (-ów) - Liczba i rodzaj	32 Pozycja Nr	33 Kod towaru 35 Masa brutto (kg) 38 Masa netto (kg)
44 Dodatkowe informacje/ Załączone dokumenty/ Świadectwa i pozwolenia			
31 Opakowania i opis towarów	Znaki i numery - Numer (-y) kontenera (-ów) - Liczba i rodzaj	32 Pozycja Nr	33 Kod towaru 35 Masa brutto (kg) 38 Masa netto (kg)
44 Dodatkowe informacje/ Załączone dokumenty/ Świadectwa i pozwolenia			
31 Opakowania i opis towarów	Znaki i numery - Numer (-y) kontenera (-ów) - Liczba i rodzaj	32 Pozycja Nr	33 Kod towaru 35 Masa brutto (kg) 38 Masa netto (kg)
44 Dodatkowe informacje/ Załączone dokumenty/ Świadectwa i pozwolenia			

54 Miejsce i data:

Podpis i nazwisko zgłaszają cego/przedstawiciela:

▼B

ZAŁĄCZNIK 61-02

Świadectwa ważenia bananów – wzór

<table>
<tr><td colspan="3">1. Nazwa upoważnionego podmiotu do konuj?cego wa?enia
☐</td><td colspan="3">2. Data wystawienia i numer świadectwa wa?enia

3. Dane podmiotu handlowego</td></tr>
<tr><td colspan="3">4. Tożsamość środka transportu przy przybyciu</td><td colspan="3">5. Kraj pochodzenia</td></tr>
<tr><td colspan="3">6. 6. Liczba i rodzaj opakowań</td><td colspan="3">7. Ustalona całkowita masa netto</td></tr>
<tr><td colspan="6">8. Marka (i)</td></tr>
<tr><td colspan="6">9. Skontrolowane opakowania jednostkowe bananów (Proszę podać każdego zważonego opakowania jednostkowego)</td></tr>
<tr><td>1</td><td></td><td>8</td><td></td><td>15</td><td></td></tr>
<tr><td>2</td><td></td><td>9</td><td></td><td>16</td><td></td></tr>
<tr><td>3</td><td></td><td>10</td><td></td><td>17</td><td></td></tr>
<tr><td>4</td><td></td><td>11</td><td></td><td>18</td><td></td></tr>
<tr><td>5</td><td></td><td>12</td><td></td><td>19</td><td></td></tr>
<tr><td>6</td><td></td><td>13</td><td></td><td>20</td><td></td></tr>
<tr><td>7</td><td></td><td>14</td><td></td><td>21</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="6">10. Całkowitamasa brutto skontrolowanych opakowań jednostkowych bananów:
11. Liczba skontrolowanych opakowań jednostkowych bananów:
12. Średnia masa brutto:
13. Tara:
14. Średnia masa netto na opakowanie jednostkowe bananów:</td></tr>
<tr><td colspan="6">15. Podpis i pieczęć upoważnionego podmiotu do konującego ważenia

16. Miejsce i data:</td></tr>
</table>

▼B

ZAŁĄCZNIK 61-03

Świadectwo ważenia bananów – procedura

▼M1

Do celów art. 252 masa netto każdej partii świeżych bananów jest określana przez upoważnione podmioty dokonujące ważenia w dowolnym miejscu rozładunku zgodnie z procedurą opisaną poniżej.

Do celów niniejszego załącznika i art. 252 stosuje się następujące definicje:

▼B

a) „masa netto świeżych bananów” oznacza masę samych bananów bez jakichkolwiek opakowań i kontenerów do pakowania;

b) „partia świeżych bananów” oznacza partię obejmującą wszystkie świeże banany załadowane na pojedynczy środek transportu i wysłane przez jednego eksportera do jednego lub więcej odbiorców;

c) „miejsce rozładunku” oznacza dowolne miejsce, w którym partia świeżych bananów może zostać rozładowana lub usunięta w ramach procedury celnej, lub – w przypadku przewozu w kontenerach – miejsce, w którym odbywa się wyładunek kontenera ze statku, samolotu lub innego podstawowego środka transportu lub w którym kontener jest rozpakowywany.

1. Należy pobrać po jednej próbce z jednostek pakowanych bananów dla każdego typu opakowania i dla każdego miejsca pochodzenia. Próbka jednostek pakowanych bananów, które są przeznaczone do zważenia, stanowi reprezentatywną próbkę partii świeżych bananów. Próbka taka zawiera co najmniej podane poniżej ilości:

Liczba jednostek pakowanych bananów (według typu opakowania i miejsca pochodzenia)	Liczba jednostek pakowanych bananów przeznaczonych do kontroli
— do 400	3
— od 401 do 700	4
— od 701 do 1 100	6
— od 1 101 do 2 200	8
— od 2 201 do 4 400	10
— od 4 401 do 6 600	12
— powyżej 6 600	14

2. Masę netto ustala się w następujący sposób:

a) poprzez ważenie każdej jednostki pakowanych bananów przeznaczonych do kontroli (masa brutto);

b) poprzez otworzenie przynajmniej jednej jednostki pakowanych bananów, a następnie obliczenie masy opakowania;

c) masę tego opakowania przyjmuje się dla wszystkich opakowań tego samego typu i pochodzenia i odejmuje się od masy wszystkich zważonych jednostek pakowanych bananów;

d) średnią masę netto na jednostkę pakowanych bananów ustaloną w ten sposób dla każdego typu opakowania i pochodzenia w oparciu o masę skontrolowanych próbek przyjmuje się jako podstawę do określenia masy netto partii świeżych bananów.

▼B

3. W przypadku gdy organy celne nie kontrolują równocześnie świadectw ważenia bananów, zgłaszana na świadectwie masa netto jest dopuszczana przez organy celne, pod warunkiem że różnica między zgłoszoną masą netto a średnią masą netto ustaloną przez organy celne nie przekracza ani nie jest niższa niż 1 %.

4. Świadectwo ważenia bananów jest przedstawiane urzędowi celnemu, w którym złożone zostało zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu. Organy celne stosują wyniki kontroli wyrywkowej na świadectwie ważenia bananów w odniesieniu do całej partii świeżych bananów, których dotyczy świadectwo.

▼B

ZAŁĄCZNIK 62-02

▼M1

INF 3 – Arkusz informacyjny dotyczący towarów powracających

UNIA EUROPEJSKA

1. Eksporter	**INF 3** Nr ORYGINAŁ
2. Odbiorca w chwili wywozu	TOWARY POWRACAJĄCE ARKUSZ INFORMACYJNY

WAŻNE

1. Przed wypełnieniem niniejszego formularza zainteresowana osoba musi zapoznać się z przepisami dotyczącymi towarów powracających, jak również z uwagami zamieszczonymi na odwrocie niniejszego formularza.
2. Zainteresowana osoba musi wypełnić na maszynie do pisania lub odręcznie drukowanymi literami pola 1–11 niniejszego formularza.
3. Jeżeli niniejszy arkusz informacyjny wystawiany jest dla towarów, które zostały wywiezione w ramach wspólnej polityki rolnej z zastosowaniem pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, bądź dla towarów, w stosunku do których mogą zostać wypłacone refundacje lub inne kwoty przewidziane przy wywozie, arkusz ten jest ważny tylko wówczas, gdy pole B oraz – w stosownych przypadkach – pole A poniżej zostały poświadczone przez właściwe organy.
4. Niniejszy arkusz informacyjny należy przedstawić w urzędzie celnym powrotnego przywozu.

3. Państwo, do którego towary są wysyłane w chwili wywozu

4. Liczba, rodzaj, znaki i numery opakowań oraz opis wywiezionych towarów	**5. Masa brutto**	
	6. Masa netto	**7. Wartość statystyczna**
8. Ilość, dla której wnosi się o wydanie dokumentu informacyjnego **a) cyframi:** **b) słownie:**	**9. Kod CN**	

A. POŚWIADCZENIE ORGANÓW WŁAŚCIWYCH W ZAKRESIE POZWOLEŃ NA WYWÓZ LUB ŚWIADECTW O WCZEŚNIEJSZYM USTALENIU REFUNDACJI — Przestrzegane rozporządzenia lub pozwolenia, lub świadectwa Miejscowość: ..... , dnia ..... (podpis) (pieczęć)	B. POŚWIADCZENIE ORGANÓW WŁAŚCIWYCH W ZAKRESIE UDZIELANIA REFUNDACJI LUB INNYCH KWOT PRZEWIDZIANYCH PRZY WYWOZIE — Bez refundacji i innych kwot udzielanych przy wywozie ([1]) — Refundacje i inne kwoty udzielane przy wywozie wypłacone za ..... (ilość) ([1]) — Uprawnienie do płatności refundacji lub innych kwot udzielanych przy wywozie anulowano za ..... (ilość) ([1]) Miejscowość: ..... , dnia ..... (podpis) (pieczęć)	10. Dodatkowe informacje dotyczące towarów a) dokument wywozowy rodzaj nr ref. z dnia b) towary wywiezione w ramach zakończenia operacji uszlachetniania czynnego ([1]) c) towary, które zostały dopuszczone do obrotu ze szczególnym przeznaczeniem ([1]) d) towary pochodzące z państw członkowskich lub towary z państw trzecich dopuszczone do obrotu ([1])

C. POTWIERDZENIE URZĘDU SPEŁNIENIA WYWOZOWYCH FORMALNOŚCI CELNYCH Informacje podane w polach 1–10 są prawidłowe Zastosowane środki identyfikacyjne Miejscowość: ..... , dnia ..... (podpis) (pieczęć)	11. WNIOSEK EKSPORTERA Ja, niżej podpisany, eksporter ([1]) W imieniu eksportera ([1]) zwracam się z wnioskiem o wydanie niniejszego arkusza informacyjnego w celu powrotnego przywozu opisanych w nim towarów. Miejscowość: ..... , dnia ..... (podpis) (pieczęć)

([1]) Niepotrzebne skreślić.

▼B

PEŁNA NAZWA I ADRES URZĘDU CELNEGO WYWOZU

UWAGI	
Pole 1:	Podać nazwisko lub nazwę handlową i pełny adres, wraz z nazwą Państwa Członkowskiego
Pole 4:	Podać dokładny opis towarów zgodnie z ich zwykłą nazwą handlową lub zgodnie z ich opisem taryfowym. Opis musi być taki sam jak w dokumencie wywozowym.
Pola 5 i 6:	Podać ilość określoną w dokumencie wywozowym.
Pole 7:	Podać wartość statystyczną w chwili wywozu, w walucie Państwa Członkowskiego wywozu.
Pole 8:	Podać dane dotyczące masy netto, objętości, itd. towarów, które osoba zainteresowana zamierza powrotnie przywieźć.
Pole 10 (c)	Dotyczy towarów, które zostały dopuszczone do swobodnego obrotu we Wspólnocie, korzystających z całkowitego lub częściowego zwolnienia z należności celnych przywozowych ze względu na ich szczególne przeznaczenie.
Pole 10 (d)	Dotyczy sytuacji towarów w chwili ich wywozu.

WNIOSEK URZĘDU POWROTNEGO PRZYWOZU

Określony poniżej urząd powrotnego wywozu wnosi o:

— dokonanie weryfikacji autentyczności niniejszego dokumentu informacyjnego i prawidłowości zawartych w nim danych (1)

— dostarczenie mu następujących informacji (1):

(1) Niepotrzebne skreślić

Pełna nazwa i adres urzędu powrotnego przywozu	W ....., dnia .....
	(podpis) (pieczęć)

ODPOWIEDŹ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW

Niniejszy dokument informacyjny jest autentyczny, a umieszczone w nim dane są prawidłowe (1).
Uwagi dotyczące niniejszego dokumentu (1):

Inne wymagane informacje (1):

(1) Niepotrzebne skreślić

Pełna nazwa i adres właściwych organów	W ....., dnia .....
	(podpis) (pieczęć)

POWROTNY PRZYWÓZ	
Ilość powrotnie przywożonych towarów	Numer referencyjny, data i rodzaj dokumentu powrotnego przywozu Podpis i pieczęć urzędu powrotnego przywozu

▼M1

UNIA EUROPEJSKA

1. Eksporter	**INF 3** Nr KOPIA
2. Odbiorca w chwili wywozu	TOWARY POWRACAJĄCE ARKUSZ INFORMACYJNY

WAŻNE

1. Przed wypełnieniem niniejszego formularza zainteresowana osoba musi zapoznać się z przepisami dotyczącymi towarów powracających, jak również z uwagami zamieszczonymi na odwrocie niniejszego formularza.
2. Zainteresowana osoba musi wypełnić na maszynie do pisania lub odręcznie drukowanymi literami pola 1–11 niniejszego formularza.
3. Jeżeli niniejszy arkusz informacyjny wystawiany jest dla towarów, które zostały wywiezione w ramach wspólnej polityki rolnej z zastosowaniem pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, bądź dla towarów, w stosunku do których mogą zostać wypłacone refundacje lub inne kwoty przewidziane przy wywozie, arkusz ten jest ważny tylko wówczas, gdy pole B oraz – w stosownych przypadkach – pole A poniżej zostały poświadczone przez właściwe organy.
4. Niniejszy arkusz informacyjny należy przedstawić w urzędzie celnym powrotnego przywozu.

3. Państwo, do którego towary są wysyłane w chwili wywozu

4. Liczba, rodzaj, znaki i numery opakowań oraz opis wywiezionych towarów		**5. Masa brutto**	
	6. Masa netto		**7. Wartość statystyczna**
8. Ilość, dla której wnosi się o wydanie dokumentu informacyjnego **a) cyframi:** **b) słownie:**		**9. Kod CN**	

A. POŚWIADCZENIE ORGANÓW WŁAŚCIWYCH W ZAKRESIE POZWOLEŃ NA WYWÓZ LUB ŚWIADECTW O WCZEŚNIEJSZYM USTALENIU REFUNDACJI

— Przestrzegane rozporządzenia lub pozwolenia, lub świadectwa

Miejscowość: ..... , dnia .....
(podpis) (pieczęć)

B. POŚWIADCZENIE ORGANÓW WŁAŚCIWYCH W ZAKRESIE UDZIELANIA REFUNDACJI LUB INNYCH KWOT PRZEWIDZIANYCH PRZY WYWOZIE

— Bez refundacji i innych kwot udzielanych przy wywozie ([1])
— Refundacje i inne kwoty udzielane przy wywozie wypłacone za ..... (ilość) ([1])
— Uprawnienie do płatności refundacji lub innych kwot udzielanych przy wywozie anulowano za ..... (ilość) ([1])

Miejscowość: ..... , dnia .....
(podpis) (pieczęć)

10. Dodatkowe informacje dotyczące towarów
a) dokument wywozowy
rodzaj
nr ref.
z dnia
b) towary wywiezione w ramach zakończenia operacji uszlachetniania czynnego ([1])
c) towary, które zostały dopuszczone do obrotu ze szczególnym przeznaczeniem ([1])
d) towary pochodzące z państw członkowskich lub towary z państw trzecich dopuszczone do obrotu ([1])

C. POTWIERDZENIE URZĘDU SPEŁNIENIA WYWOZOWYCH FORMALNOŚCI CELNYCH

Informacje podane w polach 1–10 są prawidłowe

Zastosowane środki identyfikacyjne

Miejscowość: ..... , dnia .....
(podpis) (pieczęć)

11. WNIOSEK EKSPORTERA

Ja, niżej podpisany, eksporter ([1])
W imieniu eksportera ([1])
zwracam się z wnioskiem o wydanie niniejszego arkusza informacyjnego w celu powrotnego przywozu opisanych w nim towarów.

Miejscowość: ..... , dnia .....
(podpis) (pieczęć)

([1]) Niepotrzebne skreślić.

▼B

PEŁNA NAZWA I ADRES URZĘDU CELNEGO WYWOZU

UWAGI	
Pole 1:	Podać nazwisko lub nazwę handlową i pełny adres, wraz z nazwą Państwa Członkowskiego.
Pole 4:	Podać dokładny opis towarów zgodnie z ich zwykłą nazwą handlową lub zgodnie z ich opisem taryfowym. Opis musi być taki sam jak w dokumencie wywozowym.
Pola 5 i 6:	Podać ilość określoną w dokumencie wywozowym.
Pole 7:	Podać wartość statystyczną w chwili wywozu, w walucie Państwa Członkowskiego wywozu.
Pole 8:	Podać dane dotyczące masy netto, objętości, itd. towarów, które osoba zainteresowana zamierza powrotnie przywieźć.
Pole 10 (c)	Dotyczy towarów, które zostały dopuszczone do swobodnego obrotu we Wspólnocie, korzystających z całkowitego lub częściowego zwolnienia z należności celnych przywozowych ze względu na ich szczególne przeznaczenie.
Pole 10 (d)	Dotyczy sytuacji towarów w chwili ich wywozu.

WNIOSEK URZĘDU POWROTNEGO PRZYWOZU

Określony poniżej urząd powrotnego wywozu wnosi o:

— dokonanie weryfikacji autentyczności niniejszego dokumentu informacyjnego i prawidłowości zawartych w nim danych (1)

— dostarczenie mu następujących informacji (1):

(1) Niepotrzebne skreślić

Pełna nazwa i adres urzędu powrotnego przywozu	W ....., dnia .....
	(podpis) (pieczęć)

ODPOWIEDŹ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW

Niniejszy dokument informacyjny jest autentyczny, a umieszczone w nim dane są prawidłowe (1).
Uwagi dotyczące niniejszego dokumentu (1):

Inne wymagane informacje (1):

(1) Niepotrzebne skreślić

Pełna nazwa i adres właściwych organów	W ....., dnia .....
	(podpis) (pieczęć)

POWROTNY PRZYWÓZ	
Ilość powrotnie przywożonych towarów	Numer referencyjny, data i rodzaj dokumentu powrotnego przywozu Podpis i pieczęć urzędu powrotnego przywozu

▼B

UWAGA DOTYCZĄCA ARKUSZA INFORMACYJNEGO INF 3

1. Formularze drukuje się na białym papierze, niezawierającym masy ściernej, zaklejonym do pisania, o gramaturze nie mniejszej niż 40 g/m^2.

2. Formularz ma wymiary 210 × 297 mm; dozwolona jest maksymalna tolerancja wynosząca od minus 5 mm do 8 mm na długości; układ formularza musi być ściśle przestrzegany, z wyjątkiem szerokości pól 6 i 7.

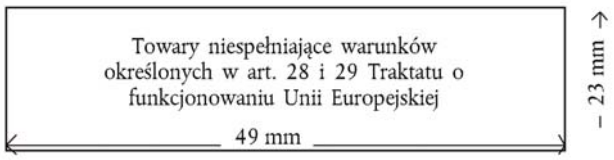
3. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za podjęcie koniecznych działań, by zapewnić druk formularza. Każdy formularz posiada indywidualny numer seryjny, który może być uprzednio wydrukowany.

4. Formularze drukowane są w jednym z języków urzędowych Unii zaakceptowanym przez właściwe organy państwa członkowskiego wywozu. Formularze wypełniane są w języku, w którym zostały wydrukowane. O ile zaistnieje taka potrzeba, właściwe organy urzędu celnego powrotnego wywozu, w którym ma zostać przedstawiony arkusz INF 3, mogą zażądać jego tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego.

▼B

ZAŁĄCZNIK 72-01

ŻÓŁTA ETYKIETA

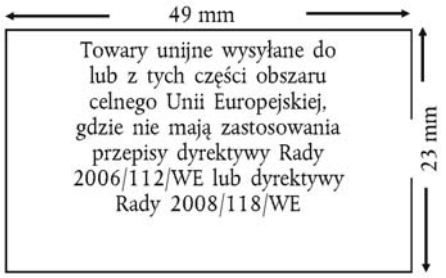

Kolor: czarne litery na żółtym tle

▼B

ZAŁĄCZNIK 72-02

ŻÓŁTA ETYKIETA

Kolor: czarne litery na żółtym tle

▼B

ZAŁĄCZNIK 72-03

TC 11 – POŚWIADCZENIE ODBIORU

Urząd celny przeznaczenia ..... (miejsce, nazwa i numer referencyjny)

niniejszym poświadcza, że zgłoszenie tranzytowe T1, T2, T2F ([1])

zarejestrowane w dniu ..... (dd/mm/rr) pod nr ..... (MRN ([2]))

przez urząd celny wyjścia ..... (miejsce, nazwa i numer referencyjny)

zostało przedstawione.

Pieczęć urzędowa

Miejsce ..... , data ..... (dd/mm/rr)

.....

(Podpis)

([1]) Niepotrzebne skreślić.

([2]) W razie wystąpienia czasowej awarii elektronicznego systemu tranzytowego należy wprowadzić numer stosowany w procedurze ciągłości działania („BCP").

▼B

ZAŁĄCZNIK 72-04

PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA DLA TRANZYTU UNIJNEGO

CZĘŚĆ I

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

1. W niniejszym załączniku określono przepisy szczegółowe dotyczące stosowania procedury ciągłości działania zgodnie z art. 291 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do osób uprawnionych do korzystania z procedury, w tym upoważnionych nadawców, w razie wystąpienia czasowej awarii:

— elektronicznego systemu tranzytowego,

— systemu informatycznego stosowanego przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia unijnego zgłoszenia tranzytowego przy wykorzystaniu technik elektronicznego przetwarzania danych, lub

— połączenia elektronicznego między systemem informatycznym stosowanym przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia unijnego zgłoszenia tranzytowego przy wykorzystaniu technik elektronicznego przetwarzania danych i elektronicznym systemem tranzytowym.

2. Zgłoszenia tranzytowe

2.1. Zgłoszenie tranzytowe stosowane w procedurze ciągłości działania musi być uznawane przez wszystkie strony uczestniczące w operacji tranzytowej w celu uniknięcia problemów w urzędzie celnym tranzytowym, urzędzie celnym przeznaczenia i w chwili dostarczenia towarów do upoważnionego odbiorcy. Dlatego też stosowane dokumenty ograniczają się do:

— jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD), lub

— dokumentu SAD wydrukowanego na zwykłym papierze z systemu informatycznego przedsiębiorcy zgodnie z załącznikiem ►**M1** B-01 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ◄, lub

— tranzytowego dokumentu towarzyszącego (TAD)/tranzytowego dokumentu towarzyszącego/bezpieczeństwo (TSAD), uzupełnionego, w razie potrzeby, o wykaz pozycji (LoI) lub tranzytowy wykaz pozycji/bezpieczeństwo (TSLoI).

2.2. Do zgłoszenia tranzytowego można załączyć formularz lub formularze uzupełniające, wykorzystując formularz znajdujący się w załączniku ►**M1** B-01 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ◄. Formularze stanowią integralną część zgłoszenia. Wykazy załadunkowe opracowane zgodnie z rozdziałem IV części II niniejszego załącznika i sporządzone na podstawie formularza określonego w rozdziale III części II niniejszego załącznika mogą być wykorzystywane w miejsce formularzy uzupełniających jako część opisowa zgłoszenia tranzytowego sporządzonego ręcznie i stanowią one jego integralną część.

2.3. Do celów wdrożenia pkt 2.1 niniejszego załącznika zgłoszenie tranzytowe jest wypełniane zgodnie z załącznikiem B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 oraz załącznikiem B do niniejszego rozporządzenia.

▼B

ROZDZIAŁ II

Przepisy wykonawcze

3. Niedostępność elektronicznego systemu tranzytowego.

3.1. Przepisy stosuje się, jak następuje:

— zgłoszenie tranzytowe należy wypełnić i złożyć w urzędzie celnym wyjścia na egzemplarzach nr 1, 4 i 5 dokumentu SAD zgodnie z załącznikiem ►**M1** załącznikiem B-01 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ◄ lub na dwóch egzemplarzach dokumentów TAD/TSAD, uzupełnionych w razie potrzeby o LoI lub TSLoI, zgodnie z załącznikami B-02, B-03, B-04 lub B-05,

— zgłoszenie tranzytowe jest rejestrowane w polu C za pomocą systemu numeracji innego niż ten stosowany w elektronicznym systemie tranzytowym,

— informacja o stosowaniu procedury ciągłości działania zaznaczana jest na egzemplarzach zgłoszenia tranzytowego w postaci odcisku jednej z pieczęci zgodnych z formularzami określonymi w rozdziale I części II niniejszego załącznika, w polu A dokumentu SAD lub w miejsce MRN i kodu kreskowego na dokumencie TAD/TSAD,

— upoważniony nadawca wypełnia wszystkie obowiązki i warunki dotyczące wpisów, jakich należy dokonać w zgłoszeniu, oraz użycia specjalnej pieczęci, o której mowa w pkt 22–25 niniejszego załącznika, wykorzystując w tym celu odpowiednio pola C i D,

— zgłoszenie tranzytowe jest opatrywane pieczęcią przez urząd celny wyjścia w przypadku procedury zwykłej lub przez upoważnionego nadawcę, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 233 ust. 4 lit. a) kodeksu.

3.2. W przypadku podjęcia decyzji o zastosowaniu procedury ciągłości działania należy usunąć z elektronicznego systemu tranzytowego wszelkie dane operacji tranzytowej o nadanym numerze LRN lub MRN, na podstawie informacji przekazanych przez osobę, która wprowadziła takie dane tranzytowe do tego systemu.

3.3. Organ celny monitoruje stosowanie procedury ciągłości działania, by zapobiec jej nadużywaniu.

4. Niedostępność systemu informatycznego stosowanego przez osoby uprawnione do korzystania z procedury w celu złożenia unijnego zgłoszenia tranzytowego przy wykorzystaniu technik elektronicznego przetwarzania danych lub niedostępność połączenia elektronicznego między takim systemem i elektronicznym systemem tranzytowym.

— Stosuje się przepisy określone w pkt 3 niniejszego załącznika.

— Osoba uprawniona do korzystania z procedury informuje organ celny o ponownej dostępności jej systemu informatycznego lub połączenia elektronicznego między takim systemem informatycznym i elektronicznym systemem tranzytowym.

5. Niedostępność systemu informatycznego upoważnionego nadawcy lub połączenia elektronicznego między takim systemem informatycznym a elektronicznym systemem tranzytowym.

W przypadku niedostępności systemu informatycznego uprawnionego nadawcy lub połączenia elektronicznego między takim systemem informatycznym i elektronicznym systemem tranzytowym zastosowanie ma następująca procedura:

▼B

— stosuje się przepisy określone w pkt 4 niniejszego załącznika,

— jeżeli upoważniony nadawca składa rocznie ponad 2 % zgłoszeń w ramach procedury ciągłości działania, jego pozwolenie jest weryfikowane w celu stwierdzenia, czy warunki do uzyskania pozwolenia są nadal spełniane.

6. Wprowadzanie danych przez organ celny.

Niemniej w przypadkach, o których mowa w pkt 4 i 5 niniejszego załącznika, organ celny może pozwolić osobie uprawnionej do korzystania z procedury na złożenie zgłoszenia tranzytowego w jednym egzemplarzu (przy wykorzystaniu dokumentu SAD lub TAD/TSAD) w urzędzie celnym wyjścia w celu przetworzenia go przez elektroniczny system tranzytowy.

ROZDZIAŁ III

Przebieg procedury

7. Złożenie zabezpieczenia pojedynczego wydanego przez gwaranta

Jeżeli urząd celny zabezpieczenia nie jest urzędem celnym wyjścia dla procedury tranzytowej, zachowuje on kopię zobowiązania gwaranta. Osoba uprawniona do korzystania z procedury przedstawia oryginał dokumentu w urzędzie celnym wyjścia, który go zachowuje. W miarę potrzeby urząd ten może zażądać jego tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych danego państwa.

8. Podpisanie zgłoszenia tranzytowego oraz zobowiązania osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

Podpisanie zgłoszenia tranzytowego jest równoznaczne z przyjęciem przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury odpowiedzialności za:

— prawidłowość informacji podawanych w zgłoszeniu,

— autentyczność przedstawionych dokumentów,

— wywiązywanie się z wszelkich obowiązków dotyczących objęcia towarów procedurą tranzytową.

9. Środki identyfikacji

Jeżeli zastosowanie ma ►M1 art. 302 ◄ niniejszego rozporządzenia, urząd celny wyjścia umieszcza w polu „D. Kontrola przez urząd wyjścia” zgłoszenia tranzytowego, w rubryce „Nałożone zamknięcia”, następującą adnotację:

— Zwolnienie – 99201.

10. Adnotacje w zgłoszeniu tranzytowym i zwolnienie towarów

— Urząd celny wyjścia wpisuje wyniki kontroli na każdym egzemplarzu zgłoszenia tranzytowego.

— Jeżeli wyniki kontroli są zgodne ze zgłoszeniem, urząd celny wyjścia zwalnia towary, wpisując datę zwolnienia na egzemplarzach zgłoszenia tranzytowego.

11. Przewóz towarów objętych procedurą tranzytową odbywa się z zastosowaniem egzemplarzy nr 4 i 5 dokumentu SAD lub egzemplarza TAD/TSAD, wydanych osobie uprawnionej do korzystania z procedury przez urząd celny wyjścia. Egzemplarz nr 1 dokumentu SAD oraz egzemplarz TAD/TSAD zostają w urzędzie celnym wyjścia.

▼B

12. Urząd celny tranzytowy

12.1. Przewoźnik przedstawia świadectwo przekroczenia granicy sporządzone na formularzu zgodnym ze wzorem zamieszczonym w rozdziale V części II niniejszego załącznika w urzędach celnych tranzytowych, które je zachowują. Zamiast świadectwa przekroczenia granicy można przedłożyć w urzędzie celnym tranzytowym kserokopię egzemplarza nr 4 dokumentu SAD lub kserokopię egzemplarza TAD/TSAD, które urząd celny tranzytowy zachowuje.

12.2. W przypadku gdy transport towarów odbywa się przez urząd celny tranzytowy inny niż urząd podany w zgłoszeniu tranzytowym, faktyczny urząd celny tranzytowy powiadamia urząd celny wyjścia.

13. Przedstawienie w urzędzie celnym przeznaczenia

13.1. Urząd celny przeznaczenia dokonuje rejestracji egzemplarzy zgłoszenia tranzytowego, wpisuje na nich datę dostarczenia towarów oraz informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli.

13.2. Operacja tranzytowa może zakończyć się w innym urzędzie celnym niż urząd celny zadeklarowany w zgłoszeniu tranzytowym. Urząd ten staje się wówczas faktycznym urzędem celnym przeznaczenia.

Jeżeli faktyczny urząd celny przeznaczenia podlega jurysdykcji innego państwa członkowskiego niż to, którego jurysdykcji podlega zadeklarowany urząd celny, faktyczny urząd celny umieszcza w polu „I. Kontrola przez urząd przeznaczenia" zgłoszenia tranzytowego, oprócz zwyczajowych uwag, które jest zobowiązany uczynić, następującą adnotację:

— Niezgodności: urząd celny, w którym przedstawiono towary .... (numer referencyjny urzędu celnego) –99 203.

13.3. Jeżeli zastosowanie ma pkt 13.2 akapit drugi niniejszego załącznika oraz jeżeli zgłoszenie tranzytowe zawiera następującą, wskazaną poniżej adnotację, wówczas towary pozostają pod dozorem faktycznego urzędu celnego przeznaczenia i nie mogą zostać przewiezione do innego państwa członkowskiego niż to, którego jurysdykcji podlega urząd celny wyjścia, chyba że urząd celny wyjścia wyrazi na to zgodę:

— Wyprowadzenie towarów z Unii podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr. ..... –99 204.

14. Poświadczenie

Poświadczenie może być dokonane na odwrocie egzemplarza nr 5 formularza SAD we właściwym polu lub na formularzu określonym w załączniku 72-03.

15. Zwrot egzemplarza nr 5 dokumentu SAD lub egzemplarza TAD/TSAD.

Właściwy organ celny państwa członkowskiego przeznaczenia odsyła egzemplarz nr 5 dokumentu SAD organowi celnemu państwa członkowskiego wyjścia niezwłocznie, najpóźniej w terminie ośmiu dni od daty zakończenia procedury tranzytowej. W przypadku zastosowania dokumentu TAD/TSAD odsyłany jest egzemplarz przedstawionego TAD/TSAD na tych samych zasadach co egzemplarz nr 5.

16. Powiadamianie osoby uprawnionej do korzystania z procedury i dowód alternatywny zakończenia procedury

Jeżeli w ciągu 30 dni od upływu terminu, w którym towary powinny być przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, egzemplarze, o których mowa w pkt 15 niniejszego załącznika, nie zostaną odesłane organom celnym państwa członkowskiego wyjścia, organy te powiadamiają osobę uprawnioną do korzystania z procedury i wzywają ją do dostarczenia dowodu prawidłowego zakończenia procedury.

▼B

17. Postępowanie poszukiwawcze

17.1. Jeżeli w ciągu 60 dni od upływu terminu, w którym towary powinny być przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, urząd celny wyjścia nie otrzymał dowodu prawidłowego zakończenia procedury, organ celny w państwie członkowskim wyjścia niezwłocznie żąda informacji koniecznych do zamknięcia procedury: Jeżeli na etapie postępowania poszukiwawczego ustalono, że nie można zakończyć procedury tranzytu unijnego, organ celny państwa członkowskiego wyjścia ustala, czy powstał dług celny.

W przypadku powstania długu celnego organ celny państwa członkowskiego wyjścia podejmuje następujące środki:

— ustala osobę dłużnika,

— ustala, które organy celne odpowiadają za powiadomienie o długu celnym zgodnie z art. 102 ust. 1 kodeksu.

17.2. Jeżeli przed wygaśnięciem tych terminów organ celny państwa członkowskiego wyjścia zostanie powiadomiony lub podejrzewa, że procedura tranzytu unijnego nie została prawidłowo zakończona, niezwłocznie żąda informacji.

17.3. Postępowanie poszukiwawcze wszczynane jest również w przypadku, gdy zostanie stwierdzone, że dowód zakończenia procedury tranzytowej został sfałszowany, a postępowanie poszukiwawcze jest niezbędne dla osiągnięcia celów określonych w pkt 17.1. niniejszego załącznika.

18. Zabezpieczenie – kwota referencyjna

18.1. Do celów stosowania art. 156 osoba uprawniona do korzystania z procedury zapewnia, że kwota, o którą chodzi, nie przekracza kwoty referencyjnej, z uwzględnieniem także wszelkich operacji, w przypadku których procedura poszukiwawcza nie została zakończona.

18.2. Gdy kwota referencyjna spada poniżej poziomu wystarczającego na pokrycie operacji tranzytowych, osoba uprawniona do korzystania z procedury powiadamia o tym urząd celny zabezpieczenia.

19. Poświadczenia zabezpieczenia generalnego, poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia oraz karnety zabezpieczenia pojedynczego.

19.1. W urzędzie celnym wyjścia należy przedstawić:

— poświadczenie zabezpieczenia generalnego zgodne z formularzem podanym w rozdziale VI,

— poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia zgodne z formularzem podanym w rozdziale VII,

— karnet zabezpieczenia pojedynczego zgodny ze wzorem podanym w załączniku 32-06.

19.2. W zgłoszeniach tranzytowych podaje się dane dotyczące poświadczeń i karnetów.

▼M4

19.3. Okres ważności poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia nie może przekroczyć pięciu lat. Urząd celny zabezpieczenia może jednak przedłużyć ten okres jednorazowo o nie więcej niż pięć lat.

Jeżeli w okresie ważności poświadczenia urząd celny zabezpieczenia zostanie poinformowany, że w wyniku licznych zmian poświadczenie nie jest wystarczająco czytelne i może zostać odrzucone przez urząd celny wyjścia, urząd celny zabezpieczenia unieważnia poświadczenie i w razie potrzeby wydaje nowe.

Poświadczenia o okresie ważności wynoszącym dwa lata zachowują ważność. Urząd celny zabezpieczenia może przedłużyć ich okres ważności o drugi okres nie dłuższy niż pięć lat.

▼M1

19.4. Od dnia, w którym skuteczne staje się cofnięcie pozwolenia na korzystanie z zabezpieczenia generalnego lub cofnięcie lub odwołanie zobowiązania składanego w przypadku zabezpieczenia generalnego, wystawione poświadczenia nie mogą być używane do objęcia towarów procedurą tranzytu unijnego i są zwracane przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury do urzędu celnego zabezpieczenia bez zbędnej zwłoki.

Każde państwo członkowskie informuje Komisję o sposobach identyfikacji nadal ważnych, a jeszcze niezwróconych poświadczeń lub poświadczeń, w odniesieniu do których zgłoszono kradzież, zagubienie lub sfałszowanie. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.

▼B

20. Specjalne wykazy załadunkowe

20.1. Organ celny może zaakceptować zgłoszenie tranzytowe uzupełnione o wykazy załadunkowe, które nie spełniają wszystkich wymogów określonych w rozdziale III części II niniejszego załącznika.

Z wykazów tych można korzystać wyłącznie w przypadku, gdy:

— są wystawione przez przedsiębiorstwa, które prowadzą ewidencje za pomocą elektronicznego systemu przetwarzania danych,

— są sporządzone i wypełnione w taki sposób, że mogą być bez trudności używane przez organ celny,

— zawierają dla każdej pozycji informacje wymagane w rozdziale IV części II niniejszego załącznika.

20.2. Opisowe wykazy sporządzone w celu dopełnienia formalności wysyłki/wywozu mogą być także stosowane jako wykazy załadunkowe zgodnie z pkt 20.1 niniejszego załącznika, nawet jeżeli są one sporządzane przez przedsiębiorstwa, których ewidencje nie są prowadzone z wykorzystaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych.

20.3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury, która stosuje elektroniczny system przetwarzania danych do celów ewidencji i korzysta już ze specjalnych wykazów załadunkowych, może także korzystać z nich do celów operacji tranzytu unijnego obejmujących tylko jeden rodzaj towarów, o ile to ułatwienie jest niezbędne ze względu na program używany przez tę osobę.

21. Stosowanie zamknięć specjalnego rodzaju

Osoba uprawniona do korzystania z procedury określa w polu „D. Kontrola przez urząd wyjścia” zgłoszenia tranzytowego, w rubryce „Nałożone zamknięcia”, liczbę i poszczególne identyfikatory nałożonych zamknięć.

22. Upoważniony nadawca – uprzednie poświadczanie dokumentów i formalności w urzędzie wyjścia

22.1. W celu zastosowania pkt 3 i 5 niniejszego załącznika w pozwoleniu określa się, że pole „C. Urząd wyjścia” w zgłoszeniu tranzytowym zostaje:

— uprzednio opatrzone pieczęcią urzędu celnego wyjścia i podpisem urzędnika tego urzędu, lub

— opatrzone przez upoważnionego nadawcę specjalną pieczęcią zatwierdzoną przez właściwy organ, zgodnie z formularzem określonym

▼B

w rozdziale II części II niniejszego załącznika. Pieczęć może być wcześniej nadrukowana na formularzach, jeżeli druk zostanie wykonany przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.

Upoważniony nadawca wypełnia to pole, podając datę wysyłki towarów, a w zgłoszeniu tranzytowym wpisuje numer stosownie do zasad określonych w pozwoleniu.

22.2. Organy celne mogą nakazać stosowanie formularzy, które posiadają charakterystyczne znaki umożliwiające ich identyfikację.

23. Upoważniony nadawca – środki bezpieczeństwa dotyczące pieczęci

Upoważniony nadawca podejmuje wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia bezpiecznego przechowywania specjalnej pieczęci lub formularzy opatrzonych pieczęcią urzędu celnego wyjścia lub odciskiem specjalnej pieczęci.

Informuje on organ celny o środkach bezpieczeństwa podejmowanych w celu realizacji postanowień pierwszego akapitu.

23.1. W przypadku nadużyć przy stosowaniu formularzy opatrzonych uprzednio pieczęcią urzędu celnego wyjścia lub specjalną pieczęcią upoważniony nadawca, niezależnie od postępowania karnego, odpowiada za uiszczenie należności celnych i innych opłat należnych w danym kraju za towary przewożone na podstawie tych formularzy, chyba że udowodni organowi celnemu, który udzielił mu pozwolenia, że przedsięwziął środki, jakich wymaga się od niego na mocy pkt 23.

24. Upoważniony nadawca – obowiązkowe informacje wprowadzane w zgłoszeniach

24.1. Najpóźniej w chwili wysyłki towarów upoważniony nadawca wypełnia zgłoszenie tranzytowe, podając, w miarę potrzeby, w polu 44 wyznaczoną trasę przewozu zgodnie z art. 298 niniejszego rozporządzenia, a w polu „D. Kontrola przez urząd wyjścia” – termin wyznaczony zgodnie z art. 297 niniejszego rozporządzenia, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, środki pozwalające na identyfikację towarów, jak również następującą adnotację:

— Upoważniony nadawca – 99206

24.2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia przeprowadza kontrolę przesyłki przed wysyłką, rejestruje ten fakt w polu „D. Kontrola przez urząd wyjścia” zgłoszenia tranzytowego.

24.3. Po wysłaniu towarów egzemplarz nr 1 dokumentu SAD lub egzemplarz dokumentu TAD/TSAD przesyłany jest niezwłocznie do urzędu wyjścia zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu. Pozostałe egzemplarze towarzyszą przesyłce zgodnie z pkt 11 niniejszego załącznika.

25. Upoważniony nadawca – zwolnienie z obowiązku składania podpisu

▼B

25.1. Organ celny może zezwolić, aby upoważniony nadawca nie podpisywał zgłoszeń tranzytowych opatrzonych specjalną pieczęcią, o której mowa w części II rozdział II niniejszego załącznika, które są dokonywane przez elektroniczny system przetwarzania danych. Takiego zwolnienia z obowiązku złożenia podpisu udziela się pod warunkiem że upoważniony nadawca uprzednio zobowiąże się na piśmie wobec organu celnego do występowania jako osoba uprawniona do korzystania z procedury we wszystkich operacjach tranzytowych realizowanych na podstawie zgłoszeń tranzytowych opatrzonych specjalną pieczęcią.

25.2. Zgłoszenia tranzytowe sporządzone zgodnie z przepisami pkt 25.1 niniejszego załącznika muszą zawierać w polu przewidzianym na podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury następującą adnotację:

— Zwolniony ze składania podpisu – 99207.

26. Upoważniony odbiorca – obowiązki

26.1. W chwili dostarczenia towarów do miejsca określonego w pozwoleniu upoważniony odbiorca niezwłocznie informuje o tym urząd celny przeznaczenia. Podaje on datę przybycia przesyłki, stan nałożonych zamknięć celnych oraz wszelkie nieprawidłowości na egzemplarzach nr 4 i 5 dokumentu SAD lub na egzemplarzu dokumentu TAD/TSAD, które były dołączone do towarów, oraz przekazuje je urzędowi celnemu przeznaczenia zgodnie z zasadami określonymi w pozwoleniu.

26.2. Na egzemplarzach nr 4 i 5 dokumentu SAD lub na egzemplarzu dokumentu TAD/TSAD urząd celny przeznaczenia zamieszcza adnotacje przewidziane w pkt 13 niniejszego załącznika.

CZĘŚĆ II

ROZDZIAŁ I

Wzory pieczęci stosowanych w procedurze ciągłości działania

1. Pieczęć nr 1

PROCEDURA AWARYJNA NCTS
PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO/WSPÓLNA
PROCEDURA TRANZYTOWA
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
OTWARTO W DNIU _____
(data/godzina)

(wymiary: 26 × 59 mm)

2. Pieczęć nr 2

PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA
PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO/WSPÓLNA
PROCEDURA TRANZYTOWA
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
OTWARTO W DNIU _____
(data/godzina)

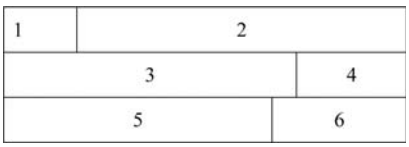
(wymiary: 26 × 59 mm)

▼M4

ROZDZIAŁ II

Wzór specjalnej pieczęci stosowanej przez upoważnionego nadawcę/upoważnionego wystawcę

▼B

(wymiary: 55 × 25 mm)

1. Godło lub wszelkie inne symbole lub litery, określające dany kraj
2. Numer referencyjny urzędu celnego wyjścia
3. Numer zgłoszenia
4. Data

▼M4

5. Upoważniony nadawca/upoważniony wystawca

▼B

6. Numer pozwolenia

ROZDZIAŁ III

Wykaz załadunkowy

Nr	Oznaczenia, numery i rodzaj opakowań; opis towarów	Państwo wysyłki/wywozu	Masa brutto (kg)	Wypełnia urząd

(podpis)

▼B

ROZDZIAŁ IV

Uwagi wyjaśniające do wykazu załadunkowego

Sekcja 1

1. Definicja

1.1. Wykaz załadunkowy oznacza dokument posiadający cechy charakterystyczne opisane w niniejszym załączniku.

1.2. Może on być używany wraz ze zgłoszeniem tranzytowym w ramach stosowania pkt 2.2. niniejszego załącznika.

2. Formularz wykazu załadunkowego

2.1. Jako wykaz załadunkowy można wykorzystywać tylko pierwszą stronę formularza.

2.2. Cechy szczególne wykazu załadunkowego:

a) nagłówek „Wykaz załadunkowy”;

b) ramka o wymiarach 70 × 55 mm podzielona na część górną o wymiarach 70 × 15 mm i część dolną o wymiarach 70 × 40 mm;

c) kolumny w podanej poniżej kolejności zatytułowane:

— numer seryjny,

— oznaczenia, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów,

— państwo wysyłki/wywozu

— masa brutto (kg)

— wpisy urzędowe.

Użytkownicy mogą dostosować szerokość kolumn do swoich potrzeb. Jednakże szerokość kolumny zatytułowana „wpisy urzędowe” nie może mieć mniej niż 30 mm. Użytkownicy mogą ponadto dowolnie wykorzystać miejsca inne niż określone w lit. a), b) i c).

2.3. Bezpośrednio pod ostatnim wpisem należy poprowadzić poziomą linię, a niewykorzystaną powierzchnię należy tak przekreślić, aby uniemożliwić późniejsze uzupełnienia.

Sekcja 2

Uwagi do poszczególnych pozycji

1. Ramka

1.1. Część górna

Jeżeli wykaz załadunkowy jest załączony do zgłoszenia tranzytowego, osoba uprawniona do korzystania z procedury umieszcza w górnej części tej ramki „T1”, „T2” lub „T2F”.

1.2. Część dolna

W tej części ramki umieszcza się dane szczegółowe wymienione w poniższej sekcji III akapit 4.

2. Kolumny

2.1. Numer seryjny

Przed każdą pozycją podaną na wykazie załadunkowym musi być umieszczony numer seryjny.

▼B

2.2. Oznaczenia, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów

Wymagane dane szczegółowe należy podać zgodnie z załącznikiem B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

Jeżeli wykaz załadunkowy jest załączony do zgłoszenia tranzytowego, musi on zawierać informacje umieszczone w polach 31 (opakowania i opis towarów), 40 (deklaracja skrócona/poprzedni dokument), 44 (dodatkowe informacje, przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia) oraz, w stosownych przypadkach, 33 (kod towaru) i 38 (masa netto (kg)) zgłoszenia tranzytowego.

2.3. Państwo wysyłki/wywozu

Wpisać nazwę państwa członkowskiego, z którego towary są wysyłane lub wywożone.

2.4. Masa brutto (kg)

Wpisać szczegółowe informacje umieszczone w polu 35 dokumentu SAD (zob. załącznik B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446).

Sekcja 3

Stosowanie wykazów załadunkowych

1. Do zgłoszenia tranzytowego nie może być załączony wykaz załadunkowy i jednocześnie jeden lub więcej formularzy uzupełniających.

2. W przypadku użycia wykazu załadunkowego przekreśla się pola 15 (państwo wysyłki/wywozu), 32 (numer pozycji), 33 (kod towaru), 35 (masa brutto (kg)), 38 (masa netto (kg)), 40 (deklaracja skrócona/poprzedni dokument) i, w stosownych przypadkach, 44 (dodatkowe informacje, przedstawione dokumenty, świadectwa i pozwolenia) formularza zgłoszenia tranzytowego, a w polu 31 (opakowania i opis towarów) nie wolno wprowadzać oznaczeń, numerów, ilości i rodzaju opakowań ani opisu towarów. W polu 31 (opakowania i opis towarów) zgłoszenia tranzytowego należy podać numer seryjny i symbol poszczególnych wykazów załadunkowych.

3. Wykaz załadunkowy należy przedstawić w takiej samej liczbie egzemplarzy jak zgłoszenie tranzytowe, którego on dotyczy.

4. Przy rejestracji zgłoszenia tranzytowego wykaz załadunkowy musi otrzymać ten sam numer ewidencyjny co egzemplarze zgłoszenia tranzytowego, którego on dotyczy. Numer taki należy umieścić z wykorzystaniem pieczęci z nazwą urzędu celnego wyjścia lub też odręcznie. W tym drugim przypadku należy go zatwierdzić pieczęcią urzędową urzędu celnego wyjścia.

Podpis urzędnika urzędu celnego wyjścia na formularzach nie jest obowiązkowy.

5. Jeżeli do tego samego zgłoszenia tranzytowego jest załączonych kilka wykazów załadunkowych, to muszą być one oznaczone numerem nadanym przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury, natomiast liczbę załączonych wykazów załadunkowych należy podać w polu 4 (Wykazy załadunkowe).

6. Formularze wykazów załadunkowych drukowane są na papierze do pisania o gramaturze nie mniejszej niż 40 g/m^2 i wystarczająco mocnym, aby przy normalnym użytkowaniu nie rwał się i nie gniótł. Wybór koloru papieru pozostawia się osobom zainteresowanym. Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, z dopuszczalną tolerancją do minus 5 mm i plus 8 mm na długości.

▼B

ROZDZIAŁ V

Świadectwo przekroczenia granicy

<table>
<tr><td colspan="3">TC 10 – ŚWIADECTWO PRZEKROCZENIA GRANICY

Identyfikacja środka transportu: .....</td></tr>
<tr><td colspan="2">ZGŁOSZENIE TRANZYTOWE</td><td rowspan="2">NR REF. PRZEWIDYWANEGO URZĘDU CELNEGO TRANZYTOWEGO</td></tr>
<tr><td>Rodzaj (T1, T2 lub T2F) i numer</td><td>Numer referencyjny urzędu celnego wyjścia</td></tr>
<tr><td rowspan="4"></td><td rowspan="4"></td><td>WYPEŁNIA URZĄD</td></tr>
<tr><td>Data przekroczenia granicy
.....
.....
(Podpis)</td></tr>
<tr><td>Pieczęć
urzędowa</td></tr>
</table>

▼B

ROZDZIAŁ VI

Poświadczenie zabezpieczenia generalnego

▼M1

TC 31 POŚWIADCZENIE ZABEZPIECZENIA GENERALNEGO

Strona przednia

<table>
<tr><td>1. Ważne do</td><td>Dzień</td><td>Miesiąc</td><td>Rok</td><td>2. Numer</td></tr>
<tr><td>3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa, dokładny adres i kraj)</td><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td>4. Gwarant (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa, dokładny adres i kraj)</td><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td>5. Urząd celny zabezpieczenia (numer referencyjny)</td><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td>6. Kwota referencyjna

Kod waluty</td><td>Liczbowo:</td><td colspan="3">Słownie:</td></tr>
<tr><td colspan="5">7. Urząd celny zabezpieczenia poświadcza, że wyżej wymieniona osoba uprawniona do korzystania z procedury złożyła zabezpieczenie generalne ważne w odniesieniu do operacji tranzytu unijnego/wspólnego przez niżej wymienione obszary celne, których nazwy nie zostały skreślone:

Unia Europejska – Islandia – była jugosłowiańska republika ►(1) Macedonia Północna ◄ – Norwegia – Serbia – Szwajcaria – Turcja – Andora (*) – San Marino (*)</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Uwagi dodatkowe</td><td colspan="3"></td></tr>
<tr><td colspan="2">9. Okres ważności przedłużono do

dd/mm/rr włącznie

Sporządzono
w ..... dnia .....
(miejsce) (data)

(Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)</td><td colspan="3">Sporządzono
w ..... dnia .....
(miejsce) (data)

(Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)</td></tr>
</table>

(*) Dotyczy wyłącznie operacji tranzytu unijnego.

►(1) M3

▼M1

Strona odwrotna

10. Osoby upoważnione do podpisywania zgłoszeń do tranzytu unijnego/wspólnego w imieniu osoby uprawnionej do korzystania z procedury

11. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	12. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)	11. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	12. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)

(*) Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury jest osobą prawną, osoba podpisująca się w polu 12 musi również podać swoje nazwisko i imię ze wskazaniem, w jakim charakterze składa podpis.

▼B

ROZDZIAŁ VII

Poświadczenie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia

▼M1

TC33 – POŚWIADCZENIE ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU ZŁOŻENIA ZABEZPIECZENIA

Strona przednia

<table>
<tr><td>1. Ważne do</td><td>Dzień</td><td>Miesiąc</td><td>Rok</td><td>2. Numer</td></tr>
<tr><td>3. Osoba uprawniona do korzystania z procedury (nazwisko i imię lub nazwa przedsiębiorstwa, dokładny adres i kraj)</td><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td>4. Urząd celny zabezpieczenia (numer referencyjny)</td><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td>5. Kwota referencyjna

Kod waluty</td><td colspan="2">Liczbowo:</td><td colspan="2">Słownie:</td></tr>
<tr><td colspan="5">6. Urząd celny zabezpieczenia poświadcza, że wyżej wymienioną osobę uprawnioną do korzystania z procedury zwolniono z obowiązku złożenia zabezpieczenia w odniesieniu do operacji tranzytu unijnego/wspólnego przez niżej wymienione obszary celne, których nazwy nie zostały skreślone:

Unia Europejska – Islandia – była jugosłowiańska republika ►(1) Macedonia Północna ◄ – Norwegia – Serbia – Szwajcaria – Turcja – Andora (*) – San Marino (*)</td></tr>
<tr><td colspan="3">7. Uwagi dodatkowe</td><td colspan="2"></td></tr>
<tr><td colspan="3">8. Okres ważności przedłużono do

dd/mm/rr włącznie

Sporządzono
w ..... dnia .....
(miejsce) (data)

(Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)</td><td colspan="2">Sporządzono
w ..... dnia .....
(miejsce) (data)

(Podpis i pieczęć urzędu celnego zabezpieczenia)</td></tr>
</table>

(*) Dotyczy wyłącznie operacji tranzytu unijnego.

►(1) M3

▼M1

Strona odwrotna

9. Osoby upoważnione do podpisywania zgłoszeń do tranzytu unijnego/wspólnego w imieniu osoby uprawnionej do korzystania z procedury

10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)	10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis osoby uprawnionej do korzystania z procedury (*)

(*) Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury jest osobą prawną, osoba podpisująca się w polu 11 musi również podać swoje nazwisko i imię ze wskazaniem, w jakim charakterze składa podpis.

▼B

ROZDZIAŁ VIII

Nota wyjaśniająca dotycząca poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia

1. **Wpisy umieszczane na pierwszej stronie poświadczenia**

Po wydaniu poświadczenia nie można na nim dokonywać jakichkolwiek zmian, dopisków ani skreśleń wpisów dokonanych w polach 1–8 w przypadku poświadczenia zabezpieczenia generalnego oraz w polach 1–7 w przypadku poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

1.1. *Kod waluty*

Państwa członkowskie umieszczają w polu 6 poświadczenia zabezpieczenia generalnego oraz w polu 5 poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia kod ISO ALPHA 3 (ISO 4217) odpowiedniej waluty.

1.2. *Adnotacje*

Jeżeli osoba uprawniona do korzystania z procedury zobowiązała się, że będzie składać zgłoszenia tranzytowe tylko w jednym urzędzie wyjścia, nazwę tego urzędu należy wpisać drukowanymi literami w polu 8 poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub polu 7 poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

1.3. *Adnotacja na poświadczeniu w przypadku przedłużenia terminu ważności*

W przypadku przedłużenia terminu ważności poświadczenia urząd celny zabezpieczenia dokonuje odpowiedniej adnotacji w polu 9 poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub polu 8 poświadczenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

2. **Wpisy umieszczane na odwrotnej stronie poświadczeń – osoby upoważnione do podpisywania zgłoszeń tranzytowych**

2.1. W chwili wydawania poświadczenia lub w dowolnym momencie w okresie ważności tego poświadczenia osoba uprawniona do korzystania z procedury musi wpisać na odwrotnej stronie imiona i nazwiska osób, które upoważniła do podpisywania w jej imieniu zgłoszeń tranzytowych. Każdy taki wpis

▼B

musi zawierać imię i nazwisko upoważnionej osoby oraz wzór jej podpisu i musi być poświadczony podpisem osoby uprawnionej do korzystania z procedury. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może przekreślić pola, których nie zamierza wypełniać.

2.2. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może w każdej chwili cofnąć takie upoważnienie.

2.3. Każda osoba, której nazwisko zostało wpisane na odwrotnej stronie tego rodzaju poświadczenia przedstawianego w urzędzie celnym wyjścia, jest upoważnionym przedstawicielem osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

3. **Wymogi techniczne**

3.1. Formularze poświadczeń zabezpieczenia generalnego lub poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia drukuje się na białym papierze, niezawierającym masy ściernej, o gramaturze nie mniejszej niż 100 g/m^2. Na jego obydwu stronach tło stanowi nadrukowany wzór giloszowy, pozwalający na ujawnienie każdego rodzaju fałszerstwa za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych. Nadruk ma być:

— koloru zielonego w przypadku zaświadczeń zabezpieczenia generalnego,

— koloru jasnoniebieskiego w przypadku poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

3.2. Formularze mają wymiary 210 × 148 mm.

3.3. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za druk lub powierzenie druku formularzy. Każde zaświadczenie musi posiadać seryjny numer identyfikacyjny.

3.4. Formularz nie może nosić śladów wymazań ani zmian. Wszelkie zmiany wprowadza się, skreślając nieprawidłowe dane i, gdzie stosowne, dodając wymagane dane. Wszelkie takie zmiany są parafowane przez osobę, która je wprowadza, a następnie zatwierdzane przez organ celny.